

TEISIPÄEV, 14. DETSEMBER 2010

ISTUNGI JUHATAJA: GIANNI PITTELLA

asepresident

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 9.00.)

2. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

3. Suuliselt vastatavad küsimused (esitamine) (vt protokoll)

4. Inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete rikkumise juhtumite arutamine (esitatud resolutsiooni ettepanekute tutvustamine) (vt protokoll)

5. Põhiõiguste olukord Euroopa Liidus (2009) ja institutsioonilised aspektid pärast Lissaboni lepingu jõustumist (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Kinga Gáli kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel koostatud raport põhiõiguste olukorra kohta Euroopa Liidus (2009) ja institutsiooniliste aspektide kohta pärast Lissaboni lepingu jõustumist (2009/2161(INI) (A7-0344/2010)).

Kinga Gál, *raportöör.* – (HU) Lugupeetud juhataja, kolleegid! Ühenduse volitusi silmas pidades tõi Lissaboni lepingu vastuvõtmine endaga kaasa kujutluse ja idee tugevast Euroopa Liidust. Kodanike jaoks tähendab see töötust kujutus ellu viia. Sama kehtib ka põhiõiguste kaitse kohta ning seetõttu käsitletakse käesoleva aasta raportis erinevalt eelmistest aastatest uusi õiguslikke aluseid ning suurendatud ja äsja sisse seatud volitusi ja institutsioone ning võetakse luubi alla seeläbi tekkinud olukord. Raporti eesmärk on pakkuda uut ja põhjalikku käsitust põhiõiguste kaitsest.

Alates 2009. aasta detsembrist on põhiõiguste kaitse toetunud Euroopa Liidus mitmele sambale. Ühelt poolt põhineb see Lissaboni lepingul ja põhiõiguste hartal, mis on nüüd õiguslikult siduv. Hartast on saanud mõõdupuu, mida nii ELi institutsioonid kui ka liikmesriigid järgivad ELi õigustiku loomisel ja kohaldamisel. Ühenduse õigussüsteemi samasuguseks sambaks kujuneb meie ühinemine Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga. See protsess on praegu käimas, kuid sarnaseks sambaks jääb ka liikmesriikide enda õigussüsteemis sätestatud inimõiguste tagamise süsteem. Neid õiguslikke aluseid tugevdavad ka ühenduses loodud institutsioonid nii ühenduse kui ka liikmesriigi tasandil. Ühenduse tasandil soovin esile tuua komisjoni, põhiõiguste voliniku rolli, nõukogu töörühma, Euroopa Parlamenti ning ametitest soovin esile tõsta Põhiõiguste Ameti.

Raportiga püütakse tõsta teadlikkust, mis aitaks tagada, et need olemasolevad institutsioonid ja mehhanismid toimiksid tõhusal ja läbipaistval viisil, olgu tegemist otsuste tegemise või õigusloome jälgimisega, andmete kogumise või teabevahetusega, ning et need ei seaks mõnda õigust esikohale ega jätaks samas teisi tähelepanuta. On oluline, et üksikud institutsioonid ei annaks üksnes üksteisele aru, vaid ka reageeriksid üksteise tegevusele ja kommenteeriksid seda. Nad peaksid kasutama ära üksteise tehtavat tööd inimõiguste kaitse

alal ning sellele tuginema; nad peaksid oma otsused tegema ühtselt, objektiivselt ja faktide alusel.

Seepärast vaatlesime raportis Euroopa Parlamendi ootusi nimetatud institutsioonide suhtes. Kommenteerisime oktoobris välja antud komisjoni teatist, milles on järgitud samasugust ideed. Üks raporti põhieesmärke on rõhutada, et praegune põhiõiguste struktuuri algus- ja lõpp-punkt peab olema üksikisik, s.t kodanik. See tähendab, et peame pakkuma kodanikele piisavalt teavet, et tagada nende teadlikkus ja arusaamine oma võimalustest ning suutlikkus neid kasutada. Põhiõiguste kaitse süsteem peab olema arusaadav, kättesaadav ja tulemuslikult kasutatav, sest kogu struktuur on väärt ainult nii palju, kui ELi kodanikud end selle suhtes maksma suudavad panna. Nende eesmärkide saavutamisel peavad eelmainitud institutsioonid ja liikmesriigid võtma tasakaalustava rolli, et EL suudaks suurendada kodanike silmis oma usaldusväärust. Raportis on keskendutud neile valdkondadele, mis ei nõua üksnes kiiret tegutsemist, vaid ka keskmise pikkusega ja pikaajalisi strateegiaid, nagu romade lõimimine, võitlus laste vaesuse vastu ja keelekasutuse probleem vähemuste kogukondades, kui nimetada vaid mõni.

Loodan, et homme vastu võetava raportiga suudame saata kergestimõistetava ja selge sõnumi eelnimetatud institutsioonidele: komisjonile, nõukogule, ametitele, liikmesriikide organitele ja kohtutele, et saaksime süsteemi veelgi tõhusamaks muuta. Selles osas palun homme teie toetust, et Lissaboni lepingu järgsel perioodil, mil alustalad, institutsioonid on juba olemas, suudaksime samas vaimus ka tegutseda.

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Lugupeetud juhataja! Täna arutelu põhiõiguste olukorra üle Euroopa Liidus on väga tähtis mitte üksnes seepärast, et arutelu toimub kümme aastat pärast harta väljakuulutamist – nimelt oli harta aastapäev käesoleva kuu alguses –, vaid ka seepärast, et tegemist on esimese aruteluga Euroopa Parlamendis, mis on pühendatud teemale, mida Kinga Gál nimetab uueks Lissaboni-järgseks põhiõiguste struktuuriks. Tal on täiesti õigus. Oleme pannud uue alguse inimõiguste ja põhiõiguste mõtestamisele Euroopas. Tahan tänada raportööri ning kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni liikmeid nende väärtusliku kaasabi eest, mida nad arutelu on osutanud.

Meil on nüüd õiguslikult siduv harta, mis moodustab osa ELi esmastest õigusaktidest. Nüüd peame hartat praktikas rakendama. Just sel põhjusel võttis komisjon oktoobris vastu teatise põhiõiguste harta rakendamiseks võetava strateegia kohta. Komisjoni põhieesmärk selles valdkonnas on muuta hartas sätestatud õigused kõikide ELis elavate inimeste jaoks võimalikult tõhusaks ning Euroopa Parlamendi liikmetena esindate teie neid inimesi.

Harta peab olema meie teenäitaja ning me peame näitama eeskujuga, eeskätt õigust luues. See kehtib nii komisjoni sisemise ettevalmistustöö kui ka vastuvõtmise juures Euroopa Parlamendis ja nõukogus, samuti uute eeskirjade kohaldamisel liikmesriikides.

Põhiõiguste kontrollnimekirja abil, mida hakkavad kasutama kõik komisjoni talitused, on komisjon seadnud sisse uutes õigusakti ettepanekutes sisalduvate põhiõiguste aspektide süsteemse hindamise. Mul on hea meel näha, et Kinga Gáli raportis toetatakse seda meetodit. Raportis rõhutatakse eeskätt, kui oluline on, et Euroopa Parlament ja nõukogu pööraksid tähelepanu harta järgimisele kogu seadusandliku menetluse vältel. Mitte ainult esitatud tekst ei pea hartaga vastavuses olema, vaid arvesse tuleb võtta ka teksti hilisemaid muudatusi. Iga institutsioon peab seega mõtlema, kuidas tagada õigusakti ettepanekutesse tehtavate muudatuste nõuetekohane hindamine. Mulle valmistab heameelt raportis esitatud üleskutse suurendada institutsioonide koostööd.

Peame mõistma ka seda, kuidas kohaldatakse hartat siis, kui liikmesriigid ELi õigustikku rakendavad. Soovin veel kord Euroopa Parlamendile öelda, et ma ei karda vajaduse korral rikkumismenetlust algatada.

Raportis tuuakse välja ka Euroopa Liidu ühinemine Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga. Euroopa Liidu kiire konventsiooniga ühinemine on komisjoni suur prioriteet. Läbirääkimised on käimas ja edenevad edasi kiirelt ja tulemuslikult. Kui kõik hästi läheb, nagu praegu näib, suudame loodetavasti jõuda lõpliku kokkuleppeni 2011. aasta esimesel poolel. Asjad liiguvad seega kiiresti ja jõudsalt.

Jagan täielikult ka eesmärki tagada sujuv koostöö rahvusvaheliste organisatsioonidega. See on meie jaoks iseenesestmõistetav, igapäevane. Valmistades ette uusi õigusakte, mis võivad mõjutada lapsi, võtab komisjon juba praegu arvesse ÜRO lapse õiguste konventsiooni. Hiljuti oleme arutanud ka puudega inimeste problemaatikat ning on selge, et ka selles valdkonnas kohaldame liikmesriikides ja Euroopa Liidu tasandil ÜRO konventsiooni.

Raportöör kõneles Põhiõiguste Ametist, millel on otsustav roll meie varustamises võrreldavate ja usaldusväärsete andmetega olukorra kohta 27 liikmesriigis neis valdkondades, kus EL võib midagi ära teha. Nende puhul soovime samuti lisaks teooriale teha ka praktilist tööd. Olen näiteks palunud ametil osaleda romadega tegelevas töörühmas. Komisjon pooldab ameti mandaadi laiendamist, et amet saaks pakkuda asjatundlikke nõuandeid ka õiguslase koostöö valdkonnas kriminaalasjade ja politseikoostöö kohta. Selle saavutamiseks võttis komisjon 2. detsembril vastu ettepaneku muuta mitmeaastast finantsraamistikku, milles on loetletud teemavaldkonnad, mille raames amet tohib töötada.

Ent nüüd tahan käsitleda midagi uut, mis minu arvates on täielikus kooskõlas raportööri ideedega. See on Lissaboni lepingu loodud hoog, mida me peame säilitama. Seda silmas pidades avaldab komisjon 2011. aasta kevadel oma esimese aastaaruande harta kohaldamise kohta. Idee on avaldada selline aastaaruanne igal kevadel. Minu arvates oleks see Euroopa Parlamendi jaoks aeg, mil öelda oma sõna ja algatada tõeline arutelu harta praktikas kohaldamise teemal. Valmistades 2011. aasta kevadel ette oma esimest aastaaruannet harta kohaldamise kohta, pööran erilist tähelepanu Euroopa Parlamendi raportile ja parlamendi muule põhiõigustega seotud tegevusele. See ei anna meile üksnes võimalust käsitleda Euroopa Liidust väljaspool kehtivaid inimõigusi, nagu siin parlamendis on tavaks, vaid see võimaldab meil võtta iga aasta arutluse alla ka põhiõigused ja nende kohaldamine Euroopa Liidu eri liikmesriikides. Samuti on meil võimalus näha, kas Euroopa Liidu institutsioonid teevad oma tööd nii nagu vaja.

Simon Busuttil, *fraktsiooni PPE nimel.* – (MT) Lugupeetud juhataja! Tahan kõigepealt tänada Kinga Gáli raporti eest ning eelkõige tähelepanu koondamise eest nii olulisele teemale nagu Euroopa Liidu põhiõiguste harta ja selle rakendamine. Usun, et Kinga Gáli keskendumine sellele teemale on käesoleval aastal ülioluline. Tahan rõhutada, kui tähtis on minu arvates käsitleda inimõigusi jätkuvalt põhiõigustena, sest vahel kardan, et mitte kõik ei tõlgenda põhiõiguste ideed ühtmoodi. Kõigepealt peab olema selge, et inimõigused ei tähenda lähimuspõhimõtte eiramist või liikmesriikide eri väärtuste peal trampimist. Kahjuks püüavad mõned just selle nimel põhiõiguste teemaga manipuleerida. Euroopa Liit peaks laskma liikmesriikidel endal otsustada eetiliste küsimuste üle, nagu eutanaasia ja abort. Teiseks peaksime veenduma, et põhiõigused on tõepoolest põhiõigused ega hõlma muid õigusi, mis on küll olulised, kuid ei ole põhilised ning võivad olla tänapäeva seisukohalt ebarealistlikud. Need oleks näiteks sisserände teemaga haakuvad õigused, mis on küll väga

tähtsad, kuid ei kuulu siiski alati põhiõiguste alla. Peame püüdma võtta vastu põhjendatud seisukohad näiteks julgeoleku ja andmekaitse olulisuse kohta. Kokkuvõttes usun, et vajame põhiõigusi, kuid samal ajal peame tagama nende loogilisuse ja realistlikkuse.

Monika Flašíková Beňová, *fraktsiooni S&D nimel.* – (SK) Lugupeetud juhataja, kolleegid! Ka mina tahan tänada raportööri Kinga Gáli, sest minu arvates on tal õnnestunud täita raporti põhieesmärk: määratleda täpselt eri institutsioonide ja mehhanismide rollid põhiõiguste uues, Lissaboni-järgses struktuuris.

Pean raportis käsitletud kolme valdkonda ülimalt oluliseks. Tähtis on, et liidus ei kaitstaks üksnes ELi kodanike või ELi territooriumil viibivate inimeste huve, vaid et EL jõuaks selles valdkonnas ülemaailmsele juhtpositsioonile. Selles osas võib oluline osa olla äsja loodud Euroopa välisteenistusel. Seetõttu soovin paluda komisjonil tagada, et diplomaatilise teenistuse struktuur, ressursid ja tegevus pannakse paika viisil, mis võimaldab Euroopa Liidu diplomaatidel tõhusalt edendada põhiõiguste olukorda ka välismaal.

Teiseks on demokraatia ja inimõigused pärast Lissaboni lepingut Euroopa kodanikualgatuse kaudu uue mõõtme saanud. Ettevõtmisega suurendatakse rolli, mis on ELi kodanikel, kes võivad selle abil käivitada Euroopa Liidu õigusaktide vastuvõtmise. Kolmandaks soovin väljendada rahulolu asjaolu üle, et raportis kutsutakse ELi liikmesriike ja institutsioone üles püüdma kahekordse jõuga tõsta inimeste teadlikkust põhiõigustest.

Lõpetuseks tahan tänada raportööri meie märkustele reageerimise eest ning selle eest, et raporti osa, kus on nimetatud põhiõiguste kaitsmiseks vajalikke tegevusvõimalusi, sisaldab ka meie nõutud selgesõnalisi viiteid vaesusevastasele võitlusele ja sotsiaalsele tõrjutusele.

Renate Weber, *fraktsiooni ALDE nimel.* – Lugupeetud juhataja! Homme pärastlõunal on meil võimalus vahetada mõtteid inimõiguste olukorra üle maailmas, kuid täna hommikul keskendumine nende õiguste hetkeseisule Euroopa Liidus. Minu arvates on õige arutada kõigepealt olukorda Euroopa Liidus ning seejärel maailmas, sest enne teiste kritiseerimist peaksime enda asjad korda seadma. Kui tahame, et meid tõepoolest tõsiselt võetaks, ei tohi me pigistada silma kinni inimõiguste rikkumiste suhtes, mis leiavad aset meie enda territooriumil.

Resolutsioonis, mille eest ma raportööri Kinga Gáli tunnustan, keskendutakse ELi poliitika edasistele suundumustele inimõiguste kaitse ja edendamise valdkonnas pärast Lissaboni lepingu jõustumist. Selles ei ole käsitletud üksnes seda, kes mille eest vastutab, vaid keskendutud ka teemadele, mis peaksid edaspidi meie tähelepanu keskmes olema.

Tahan tuua esile kahte aspekti. Mul oli hea meel näha, kui suurt toetust leidis kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjonis teatud külmutusmehhanism, millega komisjon võib blokeerida riikide vaieldavad poliitikameetmed või otsused, kuni ta on ametlikult otsustanud, kas algatada rikkumismenetlus. Usun, et niisugune mehhanism pakub lisaväärtust tõsiseltvõetavama Euroopa Liidu põhiõiguste poliitika väljakujundamisel. Seetõttu loodan, et seda mehhanismi toetab homsel hääletusel kogu Euroopa Parlament.

Teine aspekt on seotud Euroopa Parlamendi õiguse ja kohustusega analüüsida järjepidevalt inimõiguste olukorda liikmesriikides ja avaldada kriitiliselt oma seisukohti, mis hõlmab vajadusel ka nimeede väljatoomist ja oma hukkamõistu avalikku väljendamist.

Hélène Flautre, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja! Tegemist on väga hea raportiga, mis on esimene pärast Lissaboni lepingut. Tahan kõigepealt tänada

Kinga Gáli tema raske töö, avatuse ja viljaka koostöö eest. Soovin võtta uuesti vaatluse alla neli raportis käsitletud sõnumit.

Esimene on seotud meie nõudega komisjonile, kes peaks tema käsutuses olevate uute vahendite ja põhiõiguste harta jõustamise osas oma ülesannet täitma. Romade olukord on kahjuks esimene praktiline juhtum ning üksnes vaba liikumise direktiivile tuginedes on komisjon selles asjas vaid pool tööd ära teinud.

Komisjon on hoidnud kõrvale põhiõiguste harta artiklil 21 põhinevast diskrimineerimiskeelust, kuid ta ei saa käituda nii ükskõikselt edaspidi, kui Euroopa Liit ratifitseerib Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni, ning mul on hea meel näha, et liit on võtnud ülesandeks see lõpule viia.

Raporti lisaväärtus seisneb ka rõhus, mis on pandud vajadusele avastada hoiatussüsteemi abil varakult võimalikud rikkumised. Süsteem võimaldab muu hulgas peatada meetmed, mida kahtlustatakse eelnimetatud rikkumiste põhjustamises, selleks ajaks, kui viiakse läbi kiirendatud menetlus meetmete ja põhiõiguste vahelise vastavuse kindlakstegemiseks.

Tahan toonitada ka vajadust seada sisse ennetussüsteem, mis põhineks näiteks ÜRO nõukogus toimival üldise korrapärase läbivaatamise mehhanismil.

Rõhutaksin veel kord, et kaheldamatult on vajalik sisemiste ja välimiste protsesside sidusus, nagu te juba mainisite, lugupeetud Viviane Reding. Sellega seoses kujutab ELi tagasivõtulepingutele allakirjutamine endast tõelist proovikivi.

Toetame neid lepinguid pimesi, samas kui nende elluviimise tegelikud tingimused otsustatakse ühiskomiteedes, millest Euroopa Parlament on välja jäetud.

Konrad Szymański, *fraktsiooni ECR nimel.* – (PL) Lugupeetud juhataja! Nüüd, kui põhiõiguste harta on Euroopa Liidus õiguslikult siduv, on meil kaks inimõiguste kaitse süsteemi, mis pakuvad teatud määral teineteisele konkurentsi. Üks neist süsteemidest põhineb põhiõiguste hartal ja Euroopa Kohtu praktilikal ning teine Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonil ja Euroopa Inimõiguste Kohtu praktilikal. Minu arvates on Kinga Gáli raportis esitatud põhiküsimus ühtsuse tagamine nende süsteemide vahel nii sisus kui ka institutsioonilistes aspektides.

Põhiõiguste hartat ei tohi tõlgendada viisil, mis lubaks eeldada, et Euroopa Liidul on uued volitused. Artikkel 51 märgib seda väga selgelt, kuid minu arvates tuleks meenutada kõigile ja eelkõige Euroopa Parlamendi liikmetele, et perekonnaõigust, kriminaalõigust ja sündimata isiku õiguslikku kaitset ei saa reguleerida ELi tasandil ei otseselt ega ühegi kohtu või tribunali meetmete abil. Inimõiguste kaitsmise vahendite politiseerimine toob kaasa ainult ühe – usalduse kaotuse rahvusvahelise kohtusüsteemi vastu.

Marie-Christine Vergiat, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja! Tahan omakorda tänada meie raportööri tema kuulamisvalmiduse ja töö eest, samuti tänada kõiki variraportööre, kes on selle raporti sisukusele kaasa aidanud.

Meie jaoks on raport oluline, sest selles tehakse järeldused ühe harva positiivse tagajärje kohta, mis kaasneb Lissaboni lepingu rakendamisega, kui lepingut on tulemuslikult rakendatud. Põhiõiguste tulemuslik kehtestamine Euroopa Liidus on liidu tuleviku jaoks tõepoolest väga tähtis, kui mitte kriitiline küsimus. Ilukõnelemisest aga siinkohal ei piisa.

Alusleping, põhiõiguste harta ja peatne ühinemine Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga annab meile selles vallas uued vahendid ning võimaldab Euroopa Liidul ja liikmesriikidel jõuda uuele tasemele.

Paljud ütlevad, et inimõigused on osa Euroopa Liidu põhiväärtustest, kuid vaid mõned tunnustavad nende tõelist universaalsust ja jagamatust. Jagamatus tähendab, et kõik inimõigused, mis on sätestatud hartas ja ka Euroopa konventsioonis ning kõikides Euroopa ja rahvusvahelistes konventsioonides, mis lähtuvad inimõiguste ülddeklaratsioonist, on samaväärsed, hoolimata nende olemusest.

Kodaniku- ja poliitilised õigused ei ole ülemad majanduslikest ja sotsiaalsetest õigustest. Õiguse elada väärikalt on täpselt sama oluline kui näiteks usuvabadus.

Universaalsus tähendab, et inimõigused kehtivad samamoodi kõigi suhtes, hoolimata isiku kodakondsusest või õiguslikust seisundist. Sellegipoolest teame, et näiteks õigust haridusele ja õigust perekonnaelule rikutakse pidevalt peaaegu igas liikmesriigis. Seda iseloomustab kahjuks romade olukord. Niisiis on vajalik, et komisjon teeks otsuse rikkumismenetluse algatamiseks ning toimiks samasuguse rangusega nagu majandusküsimuste puhul.

Universaalsus viitab ka sellele, et inimõigustel on samasugune väärtus kõikjal maailmas. See tähendab, et oma välispoliitilistes ja partnerluslepingutes peab Euroopa Liit inimõigustele andma samasuguse tähtsuse nagu ta annab majanduslikele või diplomaatilistele küsimustele. Nii ei ole see näiteks Tuneesia, Liibüa ja Colombia puhul ning ma võiksin siia lisada veel nii mõnedki riigid. Niisiis on tegemist tõesti kriitilise küsimusega: kaalul on Euroopa Liidu usaldusväärsus ja liidu välispoliitika tulevik.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Lugupeetud juhataja! Ungarlase ja naispoliitikuna olen uhke, et see oli ungarlannast parlamendiliige, Kinga Gál, kes tõsiselt tehes koostas väga olulise dokumendi inimõiguste parema maksmapaneku kohta ning esitas selle Euroopa Liidule. Selle eest avaldan talle tänu.

Minu arvates ei tooda aga piisavalt esile traditsioonilisi kodaniku- ja poliitilisi vabadusi ning vaevalt leidub siin keegi, kes saaks meist, ungarlastest, rohkem rõhutada, et inimõiguste osas ei seisne probleemid Euroopa Liidus üksnes vähemuste diskrimineerimises või romade integratsioonis, vaid sõna- ja kogunemisvabaduses, ning miski ei tõenda seda paremini kui olukord Ungaris aastatel 2002–2010. Ungari Parlamendi inimõiguste komisjon võttis hiljuti vastu väga põhjaliku ja üksikasjaliku aruande, milles näidatakse kohtuotsuste, ombudsmani aruannete ja muude vahenditega, et Ungari sotsialistlikud valitsused säilitasid aastail 2002–2010 oma võimu inimõiguste jämeda ja järjepideva rikkumise abil. Ühest küljest küsin raportöörilt, kas see konkreetne Ungari aruanne esitatakse praeguses olukorras lõpuks Euroopa Liidule ning kas Euroopa Liit uurib seda, sest see näitaks tõesti elutruult, et inimõiguste valdkonnas on toimunud mõningad muutused. Teisalt: kui me võime üldse rääkida suuremast võimalusest inimõigused Euroopa Liidus maksta panna, siis kuidas võiksime paremini hoida ära selliseid juhtumeid nagu 2006. aastal Ungaris, kui inimeste vastu lasti käiku kummikuulid, eriti kui LIBE komisjoni aseesimees on jätkuvalt inimene, kes kuulus tollal valitsusse, mis laskis inimesi kummikuulidega tulistada.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, volinik, kolleegid! Raporti, mille raportöör Kinga Gál on niivõrd osavalt koostanud ning milles kirjeldatakse põhiõiguste rakendamise seotud olukorda täpselt ja üksikasjalikult, võib ainult heaks kiita

Tahan tõsta esile mõned rakendamise endaga seotud väiksemad aspektid. Tänu nüüd siduvale põhiõiguste hartale ja Lissaboni pöördumatule protsessile lähtub heaolu ja isiku

toetamine kahtlemata tõeliselt jagatud väärtustest, mida saavutatud tulemused on realselt näidanud.

Seepärast peame meeles pidama Lissaboni lepingut, Stockholmi programmi ja selliseid aluspõhimõtteid nagu solidaarsus, lõimitus ja võitlus organiseeritud kuritegevuse ja terrorismi vastu. Peame meeles pidama, et lähimuspõhimõtte ei saa ilmselgelt piirata põhiõiguste rakendamist Euroopas.

Mõne päeva pärast kiidame heaks uue toimiku ja uue määruse, mis käsitleb õigusloomega seotud algatust kodanike heaks, inimkaubanduse vastu. Need toimikud on omavahel seotud ja moodustavad kindlasti ajakohastatud õigusliku tugiraamistiku. Kõikidel meetmetel on selge eesmärk: väärtustada inimväärikust.

Lugupeetud juhataja! Lõpetuseks ütlen, et volitusi sooritada kontrolle ja kehtestada tegelikke sanktsioone tuleb praktiliselt rakendada 2013. aastal, mis on kodakondsuse Euroopa aasta. See võiks kindlasti olla oluline kriteerium meetme tähenduse tõelisel hindamisel.

Michael Cashman (S&D). – Lugupeetud juhataja! Lissaboni-eelsel ja Lissaboni-järgsel ajal ei ole meil eriti millegi üle põhjust uhkust tunda. Euroopas võid sa naisena endiselt diskrimineerimise ohvriks langeda. Oleme siin parlamendis kuulnud täna öeldavat, et naine ei saa oma keha üle otsustada. Inimest võidakse diskrimineerida vanuse, puude, religiooni, veendumuste ja seksuaalse sättumuse alusel. Kaupade ja teenuste pakkumise osas ei ole nõukogu direktiiviga seoses mingit edenemist näha. Kui olete samasoolisega paarisuhtes, partnerlussuhtes või abielus, võib liikmesriik teid lähimuspõhimõtte ettekirjutuse kohaselt diskrimineerida. Sel pinnal edendate ebavõrdsust.

Elame kahetasandilises Euroopas, kus mõned inimesed on võrdsemad kui teised. Istume siin ega tee midagi, nähes ise, kuidas tõuseb võõraviha, rassism, antisemitism, homfoobia ja transfoobia ning jah, vaadakem, mis toimub romadega.

Kas me ei ole Teisest maailmasõjast mitte midagi õppinud? Kas me ei ole midagi õppinud 1930ndaist, kui pöörasime selja ega teinud midagi meist erinevate inimeste aitamiseks? Kas me ei näe, et religiooni, sündsat religiooni kasutatakse vabandusena just lesbide, geide, bi- ja transseksuaalide suuremal diskrimineerimisel. Kas me ei näe, et teise õiguse vähendamine tähendab lõpuks meie enda õiguste vähendamist? Meil ei ole millegi üle põhjust uhke olla.

Daniël van der Stoep (NI). –(NL) Lugupeetud juhataja! On ilmselge, et Lissaboni lepingus vaadeldakse põhiõigusi teistsuguse nurga alt kui me harjunud oleme. Esmapõhjus on muidugi Euroopa Liidu ühinemine Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga, mis on tekitanud veidra olukorra, kus kohtud teineteisega konkureerivad. Sellegipoolest on endiselt ebaselge, missuguse pöörde asjad selles küsimuses võtavad. Kardan, et ELi ühinemine kõnealuse konventsiooniga on tekitanud õigusliku miinivälja. Kas volinik võiks seda kommenteerida?

Mu teine punkt on seotud põhiõiguste harta kestva mõjuga Euroopa õigustikule. Mul on konkreetne küsimus volinikule kohtuotsuse kohta, mille tegi 9. novembril 2011 Euroopa Kohus. See puudutab Volkeri ja Hartmut Eiferti liidetud kohtuasja viitenumbrite C 92/09 ja C 93/09 all. Lühidalt öeldes on kohtuasjades vastamisi õigus eraelu puutumatusle ja avalik õigus pääseda ligi teabele Euroopa Liidu rahastamisvoogude kohta.

Kohus otsustas, et õigus eraelu puutumatusle kaalub üles üldise Euroopa Liidu läbipaistvuse. Niisugune kohtuotsus oli minu jaoks suur üllatus ja tahaksin väga teada

voliniku seisukohta selles küsimuses, kui pidada silmas hartaga tagatud põhiõiguste püsivat mõju praegustele ja tulevastele ELi õigusaktidele.

Milan Zver (PPE). – (SL) Lugupeetud juhataja! Kõigepealt tahan tunnustada oma kolleegi Kinga Gáli hea raporti eest. On tõsi, et inimõiguste kaitsel on Euroopa Liit uues olukorras. Mulle näib, et vabaduse mõiste laieneb ja see on hea. Raport on üsna ajakohane ja uudne: selles on juttu isegi kolmanda põlvkonna inimõigustest ja muust sellisest.

Inimõiguste ja vabaduste kaitsmine hõlmab aga ka mineviku vigade parandamist.

Raportis on ehk toonitatud paljusid nn kolmanda põlvkonna õigusi, kuid unustatud mõned küsimused, nagu totalitaarse režiimi konfiskeeritud vara tagastamine omanikele või paljude 1945. aastal Kesk- ja Ida-Euroopas julmalt tapetud ja ajutistesse haudadesse pandud inimeste väärikas matmine.

Seetõttu esindame meie poliitiliste otsusetegijate põlvkonda, mis vastutab nende minevikuvigade heastamise eest. Alles siis saame puhta südametunnistusega rääkida uutest, nn kolmanda põlvkonna inimõigustest ja vabadustest praegu ja tulevikus.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Lugupeetud juhataja, volinik! Lissaboni lepinguga on ka põhiõiguste harta muutunud õiguslikult siduvaks ning see on loonud võimaluse käivitada hartast üleastumise puhul rikkumismenetlus. Mõnes liikmesriigis on kriisiolukorras tekkinud sotsiaalsed pinged toonud kaasa demokraatlike õiguste piiramise, mitte nende edendamise. Need on toonud kaasa piirangud ajakirjandusvabadusele, õigusele streikida, sotsiaalsest dialoogist hoidumise ja selle piiramise, suurema diskrimineerimise ning õigusriigi ja õiguskindluse aluste raputamise. Komisjon on aluslepingute järelevalvajana kohustatud neile märkidele tähelepanu pöörama. Usume, et põhiõiguste voliniku funktsioonide sisseseadmine on oluline samm ning palume Viviane Redingil jälgida korrapäraselt liikmesriike ja juhtida tähelepanu juhtumitele, kus põhiõigusi ja demokraatia põhimõtteid on rikutud, eesmärgiga tagada, et neist kinnipidamine ei kehti ainult ühinemist ootavatele kandidaatriikidele, vaid ka hiljem. Suutmatust seda teha kahjustaks ELi usaldusväarsust.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) Lugupeetud juhataja! Lubage mul kõigepealt Kinga Gáli tema raporti eest tunnustada.

Meil on praegu paigas ühenduse väärtused ja põhimõtted, mida kajastab keeruline inimõiguste kaitse süsteem, mis hõlmab põhiõiguste hartat – kõige edumeelsemat inimõigusi käsitlevate eeskirjade kogu piirkondlikul tasandil. Liikmesriigid peavad ELi õigusakte kohaldades harta sätetest kinni pidama. Hartat võivad otse kohaldada liikmesriikide kohtud ning see paneb neile suure vastutuse.

Teiseks on meil Euroopa konventsioon ja Strasbourgi kohtu praktika. Need tagavad üksikud õigused liikmesriikides. Euroopa Liidu ühinemine konventsiooniga tagab, et Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioon kehtib ka meetmete puhul, mida EL võtab institutsioonina, ning ELi õigusakte kohaldava liikmesriigi võetavate meetmete puhul. Kindlasti peame jälgima hoolikalt Strasbourgi kohtu reformi ja selle mõju menetluste lühendamisele.

Kolmandaks on liikmesriikides riigitasandil kohustus ja võimalus rakendada otse põhiõigusi tagavaid sätteid, kohaldada neid oma riikides nende enda institutsioonide tehtud otsuste kaudu.

Seega on olemas nii õiguslikud kui ka institutsioonilised mehhanismid. Olulisim märksõna on rakendamine, mis peab ohvrite jaoks olema kiire ja tõhus. Teine märksõna on

kooskõlastatus institutsioonide vahel, kes arutavad õiguste rikkumiste üle ja määravad hüvitise.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Lugupeetud juhataja! Põhiõiguste harta liitmine ELi õigustikuga ei laienda ELi pädevuste ulatust ja on kooskõlas lähimuspõhimõttega, sest harta on ELi poliitika lahutamatu osa. Seepärast kutsun veel kord Poola ametiasutusi üles täitma oma kohustusi ja võtma põhiõiguste harta vastu. Poola loobumisel hartast ei ole mingit sisulist põhjendust. See on poliitiline otsus, mis heidab mu koduriigile halba varju ja kahjustab Poola kodanike huve.

Harta vastuvõtmine on eriti oluline Poola peatse eesistumisperioodi valguses. Kõikidel eurooplastel peavad olema võrdsed õigused, hoolimata nende elukohast ja sellest, mil määral on nende koduriik vaimulikkonna võimuses. Kahjuks ei saa isegi Poola Konstitutsiooniline Tribunal sellest alati aru. Minu arvates on eriliselt tähtis austada naiste kui ainsa diskrimineeritava enamuse õigusi. Seepärast nõuan veel kord, et võetaks vastu Euroopa Liidu direktiiv naistevastase vägivalla kohta, sealhulgas seksuaalse ja reproduktiivsusega seotud vägivalla kohta, mida teatud liikmesriikides sisemaine õigus täielikult toetab.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Lugupeetud juhataja! Paljud parlamendiliikmed on juba juhtinud tähelepanu raporti tulevikku suunatusele. Viimaks on meil raport, milles on koondatud inimõigustega seotud eri küsimused, eelistamata üht valdkonda teise arvelt. Mulle valmistab erilist heameelt see, et raportis on konkreetselt rõhutatud diskrimineerimiskeeldu ja võrdseid võimalusi. Raporti aluseks on põhiõiguste harta ja sellega seostub minu sõnavõtu põhisõnum. Harta jõustamine ja sellest kinnipidamine võib õnnestuda ainult siis, kui Euroopa Liidu ühiskond tunnistab, et kõik inimesed on võrdsed ning et seda võrdõiguslikkust võib saavutada ainult võrdse kohtlemise teel. Kui keegi satub tahtmatult ükskõik mis aspektist ebasoodsasse olukorda, tuleb teda asjakohaselt ja piisaval määral aidata, et temast saaks võrdväertuslik isik, võrdväertuslik kodanik. Tee selle eesmärgini on raske ja nõuab kannatlikku tööd. Kinga Gáli raport on sel teel oluline teetähis. Tänaan teda selle olulise töö eest.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Lugupeetud juhataja! Tahan juhtida tähelepanu ühele ohukohale. Diskrimineerimisega võitlemise eri vormide kombineerimine võib tuua kaasa diskrimineerimise. Sellest kõneldi ka eelmisel nädalal Viinis toimunud OSCE kohtumisel.

See on paradoksaalne, kuid kui diskrimineerimisvastasest poliitikast saab ideoloogia, hakkavad inimesed diskrimineerima. Näeme, kuidas diskrimineerimise tegelik mõiste ületab oma määratluse piire. Kui Euroopa Liidus on selles valdkonnas tõsiseid puudujääke, on vaja taastada sõna diskrimineerimine algne tähendus, sest seda ei mõista enam ei inimõiguste aktivistid ega vahel isegi meie enda ELi Põhiõiguste Amet. Seetõttu nõuan kõnealuse institutsiooni demokraatlikku kontrolli. Vastasel juhul võib sellest saada isegi rahaliselt kulukas koorem, mis ei kahanda üksnes Euroopa Komisjoni mainet, vaid kaudset kogu Euroopa Liidu mainet.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Lugupeetud juhataja! Raportöör on teinud suurepärase töö. Siiski, kui kasutada tuntud Ungari ütlust, võib öelda, et kuni seda ellu ei viida, on sellest sama palju kasu, kui kärvanud hobusel raudadest. Ma ei näe Euroopa Komisjonis poliitilist tahet kõnealuseid õigusi maksma panna ja liikmesriikide suhtes rikkumismenetlusi algatada. Viviane Redingit usaldan ma väga. Temal on rohkem söakust kui kõikidel meesvolinikel kokku ning ta julges astuda vastu Nicolas Sarkozyle, isegi kui härra Barroso oli pikalt püüdnud teda veenda sellest loobuma. Eelseisval perioodil ootavad

teda ees suured katsumused, sest ELi eesistujakohustusi täitma asuv Ungari valitsus rikub põhiõigusi tõsiselt. Valitsus piirab meediavabadust, kaotab ametiühingute õigused riigiteenistujatega seoses ega suuda kolme miljoni kodaniku erapensionite sääste ära võttes kaitsta eraomandit. Selline valitsus rikub põhiõigusi ning teil, lugupeetud Viviane Reding, peab olema julgust rikkumismenetlust algatada.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Lugupeetud juhataja! Hoolimata Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonist, põhiõiguste hartast, Euroopa Liidu lepingu artiklitest 6 ja 7 ning liikmesriikide põhiseadustest, toimuvad Euroopa Liidus ja liikmesriikides iga päev jätkuvalt tõsised inimõiguste rikkumised.

Minu koduriigis Itaalias valitseb kord, mille raames rikutakse pressivabadust, poliitilised parteid osalevad valimistel võltsitud allkirju esitades, riigisaladus katab vägivaldseid rünnakuid (kaasa arvatud maffiarünnakuid), meie peaminister, kes loodetavasti ei jää enam kauaks võimule, teenib kasumit rahvusvahelisest koostööst selliste riikidega nagu Venemaa ja Liibüa, mida kinnitas ka WikiLeaks. Euroopa Liit ei saa selle kõige ees silma kinni pigistada.

Neil põhjustel toetan ma raportit, mis sisaldab paljusid neist muudatusettepanekutest, mida ma esitasin ja mis kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjonis heaks kiideti. Nende seast tahan välja tuua punktid 20 ja 40, milles nõutakse inimõiguste rikkumiste jälgimist ja karistamist ning seda, et enne seaduslikuks muutumist külmutataks potentsiaalsed inimõigusi rikkuvad sisemaised seadusandlikud ettepanekud, kuni EL need heaks kiidab.

Toetasin ka stiimulit rakendada Euroopa Liidu lepingu artikleid 6 ja 7, mille kaudu tegeleda inimõiguste rikkumisega ja toetada Põhiõiguste Ameti mandaati.

Raportis on hulk rõõmustavaid viiteid vähemustele, õigustele, lesbidele, geidele, bi- ja transseksuaalidele, immigrandidele ja varjupaigataotlejatele, pressivabadusele ja sotsiaalsetele õigustele. Seetõttu kutsun oma kolleege siin parlamendis hääletama raporti poolt.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Lugupeetud juhataja! Teame kõik, et Euroopa Liidu maades eksisteerivad ikka veel mitmed diskrimineerimisvormid, mis mõjutavad eri elanikerühmi ja kultuurilisi vähemusi. Me ei tohi aga unustada üldist naiste diskrimineerimist: naiste diskrimineerimist on ELi liikmesriikides jätkuvalt suuremal või vähemal määral tunda paljudes valdkondades. Naistöötajatel on raskem tööle saada, oma karjääri edendada ning nad kannatavad jätkuvalt madala palga ja muude diskrimineerimisvormide tõttu, mis neid alati mõjutavad. Sugudevaheline palgaerinevus ELis on umbes 18%. Seetõttu on vaja sellise diskrimineerimise vastu võitlemiseks võtta kiireloomulisi meetmeid.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! ELi ühinemine Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga kätkeb ka ohtu, et Euroopa Inimõiguste Kohus võib hinnata kõiki ELi õigusakte; Euroopa Kohtu kohtunikud on juba selle sammu eest hoiatanud.

Kahtlen sügavalt, kas Euroopa Inimõiguste Kohus langetab alati erapooletuid ja asjakohaseid otsuseid. Selle president on ise tunnistanud, et uurib varjupaigataotlejate kohtuasju muudest asjadest tähelepanelikumalt. Teatud kaebuste esitajate eeliskohtlemine ei sobi kokku erapooletu kohtuniku tööga. Praegu püüab inimõiguste kohus peatada Dublini konventsiooni ja hoida ära deporteerimised Austriast Kreekasse. Miks? Kas Kreeka on ohtlik koht? Kas tahame tõesti sõltuda kohtust, kes tahab keelustada risti klassiruumis? Rist sümboliseerib kristlust, mis on üks Euroopa alustalasid ja meie põhiväärtusi.

Kui Euroopa Inimõiguste Kohus ilmselgelt selliseid inimõigusi ei austa, ei pea ma võimalikuks teda tunnustada kui heakskiidetud ja asjakohast otsuseid tegevat organit.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Lugupeetud juhataja! Euroopa Liit on põhiõiguste edendamise eesmärgil alati olnud valmis kritiseerima oma piiridest väljapoole jäävaid riike. Omaenda liikmesriikide puhul on ta aga pärast nende liiduga ühinemist sageli võimetu olnud. Nii ei tohiks see enam kaua kesta, sest praegu ei seo meid ühte ainult majanduslikud põhimõtted. Kinga Gáli aruandes on esitatud kõige kiireloomulisemad ja olulisemad sammud liidusise põhiõiguste kaitse arendamisel. Vajame tõhusat süsteemi õiguste kaitsmiseks ning tänu Lissaboni lepingule suudame nüüd ühe sellise luua. Kodanike põhiõiguste rikkumised ei saa jääda tagajärgedeta. Peame suutma rikkumiste toimepanijad vastutusele võtta nii liikmesriigi kui ka Euroopa Liidu tasandil.

Võin vaid nõustuda Viviane Redingiga selles, et komisjon peaks kasutama oma õigust algatada kõikidel põhjendatud juhtudel rikkumismenetlused. Olemasolevatele menetlustele blokeeriva mõjuga menetluse lisamine võib pakkuda tõhusat vahendit, millega kaitsta õigusi liikmesriikide põhiõigusi rikkuvate meetmete eest. Jah, me peame kaitsma puudega inimesi, peame kaotama diskrimineerimise ja viimase, kuid mitte vähemtähtsana peame kaitsma Euroopa keelelist mitmekesisust.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Lugupeetud juhataja! Inimõiguste küsimust tuleb käsitleda Euroopa Liidu tasandil ja ka liikmesriigid peavad ise võtma vastutuse oma kodanike põhiõiguste tagamise eest. Euroopa Liidu tasandil on näiteks väga oluline töötada välja Euroopa Liidu strateegia lapse õiguste kohta, sest mitte kõik liikmesriigid ei suuda tagada laste õiguste kaitset riigi tasandil. Seetõttu on vaja kujundada välja praktilised meetmed laste väärkohtlemise, seksuaalse ekspluateerimise ja lastepornograafia vastu.

Teine prioriteet on puudega inimesed, keda nende sotsiaalses, professionaalses ja kultuurilises elus endiselt diskrimineeritakse. Seepärast peame looma konkreetseid ELi õigusaktid puudega inimeste õiguste kohta ja töötama välja puudega inimesi käsitleva ELi strateegia.

Tahan rõhutada, et võitlus inimkaubanduse, eriti naiste ja lastega seotud inimkaubanduse vastu on endiselt suur probleem ja tegemist on ühe raskeima inimõiguste rikkumisega.

Väga tähtis on võidelda vaesuse ja sotsiaalse tõrjutusega, eeskätt seoses eakatega, kes on kriisi ajal kõige rohkem kannatanud.

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – (FR) Lugupeetud juhataja! Tahan tänada kõiki parlamendikomisjoni liikmeid, kes töötasid koos raportööri Kinga Gáliga nende valdkondade kallal, ning neid parlamendiliikmeid, kes võtsid täna siin sõna ja näitasid sellega, et põhiõigused on väga tähtsad. Võin vaid toetada seda, mida mitu parlamendiliiget on juba öelnud: et oleksime usaldusväärsed ja võiksime rääkida põhiõigustest väljaspool Euroopa Liitu, on meil ülim aeg hakata pöörama tähelepanu põhiõigustele Euroopa Liidu sees. See probleem on mõnevõrra unarusse jäetud, kuid edaspidi asjad muutuvad.

Minu arvates võimaldab harta kohaldamist käsitlev komisjoni aastaaruanne, milles selgitatakse kõiki konkreetsete diskrimineerimisvormide kohta tehtavaid tähelepanekuid, meil tõesti iga aasta arutada, mis on valesti, ja neid vigu parandada.

Parandada kuidas? Olemas on idee luua nn külmutamismehhanism, nagu raportöör seda nimetas. Selle ennetussüsteemi abil sekkuksime liikmesriigis meetme võtmisesse kuni selle rakendamiseni. Olen palunud oma ekspertidel seda analüüsida ning kõnealuselt

mehhanismist tingitud institutsioonilised aspektid on väga keerukad. Kuigi me peame analüüsi jätkama ja vaatama, mis tegelikult toimub, tundub mulle praegu, et mehhanismil puudub õiguslik alus ja selle käivitamiseks oleks vaja muuta aluslepingut. Mõte on ahvatlev. Me püüame jätkuvalt otsida mehhanismi, mida võiks kasutada aluslepingut muutmata, et saaksime tegeleda kõige pakilisemate probleemidega.

Sellegipoolest tahan juhtida teie tähelepanu faktile, et harta ei ole absoluutses mõistes kehtiv – see on üldine väärarvamus. Harta kehtib ainult siis, kui liikmesriigid rakendavad Euroopa Liidu eeskirju, näiteks kui nõukogu ja Euroopa Parlamendi vahel otsustatud ELi direktiiv integreeritakse Euroopa Liidu õigustikku. Sellisel juhul hartat kohaldatakse, kuid alati see nii ei ole. Absoluutses mõistes, see tähendab kõikidel muudel juhtudel, kuulub pädevus riiklikele kohtutele.

Kui Euroopa Liidust saab Euroopa Nõukogu konventsiooni liige, tekib lisamõõde, mida peame arvestama, ning see on seotud meie õiguste poliitika juhtimisega. Minu jaoks näib see olevat ülioluline. Lisaks kõikidele konkreetsetele esitatud küsimustele – ja ma vastan eraldi parlamendiliikmetele, kes neid esitasid, – on peamine küsimus minu arvates põhjanev.

Väljaspool ELi tasandit, meie liikmesriikides, valitsustes ei ole harta tähtsust veel täielikult mõistetud. Seega on meil teadlikkuse tõstmiseks veel nii mõndagi teha, et õiguste kultuur, meie väärtuste poliitika juurduks kõikjal Euroopas, nii et kui õigusaktid on vastu võetud, kui õigust kohaldatakse, küsiks inimesed igal pool endalt, kas see on kooskõlas väärtustega, milles oleme kokku leppinud. See tähendab, et meie kui poliitilised juhid peame endalt töö käigus peaaegu süsteemselt küsima, kes meie tegevus on kooskõlas põhiõigustega, milles oleme kokku leppinud.

Minu jaoks on see kõige olulisem. Õigupoolest võin öelda, et komisjon teeb täna otsuse selle kohta, kas loobuda välisriigi kohtuotsuse tunnustamise menetlusest; teisisõnu tehakse ettepanek muuta kohtuotsused kehtivaks kõikjal Euroopa Liidus. See on oluline otsus ja seda uut õigusakti ettepanekut tehes keskendusime esimest korda põhiõiguste austamisele. Me ei teinud lihtsalt majanduslikku analüüsi ega uurinud mõju turule, uurisime ka väärtustele avaldatavat mõju.

Nagu näete, liigume järk-järgult uue poliitika poole ning minu arvates peame omavahel – komisjoni, nõukogu ja parlamendi vahel – tagama, et harta kohaldamist käsitlevast aastaaruandest, mille ma komisjoni nimel esitan ja mida Euroopa Parlament arvustab või mille ta heaks kiidab, saab suur tõehetk ja võimalus asjadele lähem pilk heita. Oluline on näidata ka välismaailmale, oma valijatele, et harta on elus. See ei ole üksnes tekst, vaid ette nähtud praktiliseks ellurakendamiseks. Ja kui seda ellu ei rakendata, ütlevad inimeste valitud esindajad seda kõvasti ja selgelt.

Just selle peame me viima ellu kahe-kolme aasta jooksul enne järgmisi valimisi. Usun, et suudame selle eesmärgi järk-järgult saavutada ning esimese sedasorti katse teeme kevadel. Siis loome traditsiooni Euroopa Parlamendis, nii et kui käsitlete kolmapäeviti või neljapäeviti inimõigusi liidust väljaspool, ei saaks keegi enam kunagi öelda: „Te ei ole enda asjugi korda seadnud“. Tehkem seda koos!

Kinga Gál, *raportöör*. – (HU) Lugupeetud juhataja! Head kolleegid, tänan teid julgustavate ja toetavate sõnade eest. Eriti tahan tänada Viviane Redingit tema avatuse ja koostöö eest, mida oleme nüüd juba mõnda aega teinud, ning selgesõnaliste ja konkreetsete vastuste ja sõnumite eest. Usun, et variraportööride ja parlamendi kolleegide seisukohad on kõik

raportis sees ning et jõutud on vastuvõetavatele kompromissidele. Seetõttu ei saa ma võtta vastu muudatusettepanekuid, mis on nüüd uuesti täiskogule esitatud, sest minu arvates on raport oma praegusel kujul sobiv. Tahan juhtida tähelepanu sellele, et üldise põhiõiguste kaitsmise süsteemi puhul ei tohi me nii-öelda last koos pesuveega ära visata. Me peame alati arvestama konkreetsete faktidega ja püüdma täna arutluse all olevad ootused millekski käegakatsutavaks muuta.

Seepärast on mul hea meel, et homsel täiskogu istungil võime kuulda konkreetseid fakte inimkaubanduse vastu võitlemise teemal, kus ohvrikaitse valdkonnas nähakse eriline kaitse ette lapsohvritele. See võetakse nüüd arutluse alla ka seoses kodanikualgatus vahendi vastuvõtmisega, mille tulemusena võime tõesti kõnelda kodanike Euroopast, sest need Euroopa Liidu kodanikud saavad võimaluse mõjutada seadusandlikku menetlust. Pean aga sümboolseks ka asjaolu, et homme arutame raportit, milles käsitletakse inimõiguste olukorda maailmas, ja võtame selle raporti vastu. On tervitatav, et eesistujariik Ungari seab oma prioriteedid paika samas vaimus ja asetab rõhu kodanikele lähedal seisvale ELile. Tahan siiski kolleegidele meenutada, et eelkõige siin, Euroopa Parlamendis peaksime vältima topeltstandardite kasutamist. Ütlen seda oma kolleegidele, kes aitasid vahest aastaid – siinkohal pöördun oma Ungari sotsialistidest kolleegide poole – kaasa kõige rängematele inimõiguste rikkumistele ning kes arvustavad nüüd alusetute süüdistuste abil teisi üksnes selleks, et võita tagasi valijate usaldus, mille nad just nende inimõiguste rikkumiste tõttu võisid kaotada. Täna kõiki koostöö ja abi eest.

Michael Cashman (S&D). – Lugupeetud juhataja! Pean lükkama ümber solvangu, mille Kinga Gál tegi sotsialistide aadressil, öeldes, et nad on inimõigusi rikkunud. Ei saa esitada selliseid väiteid, olemata täiesti konkreetne ja esitamata hädavajalikku faktidel põhinevat tõendusmaterjali.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Alexander Mirsky (S&D), kirjalikult. – Tahan väljendada oma siirast tänu raportöörile Kinga Gálile tema püüdluste eest avada Euroopa Liidus toimuvate inimõiguste rikkumiste probleemi. Kuidas saame me süüdistada või õpetada kedagi EList väljaspool, kui meie enda ühenduses rikutakse korrapäraselt seadust? Seni ei ole ELi liikmesriik Läti rakendanud Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2004. aasta resolutsiooni, milles Euroopa Parlament „soovitab Läti ametivõimudel näha ette võimalus lubada pikaajalistest elanikest mittekodanikel osaleda kohaliku omavalitsuse valimistel“. 335 000-l (15%) Läti alalisel elanikul puuduvad põhiõigused, kuid see ei valmista kellelegi muret. Euroopa Parlament võib arutada kõikjal mujal, kuid mitte tema enda territooriumil toimuvaid inimõiguste rikkumise juhtumeid. Hääletasin Kinga Gáli ettevõtmise poolt. Pakun oma täielikku toetust ja avaldan 335 000 inimese tänu.

Kristiina Ojuland (ALDE), kirjalikult. – Tahan kasutada võimalust tänada raportööri sellise olulise küsimuse valgustamise eest. Lissaboni lepingus on määratletud uuesti pädevused ja kohustused mitmes valdkonnas ning nende hulgas on põhiõiguste harta muudetud õiguslikult siduvaks. Euroopa Parlament on toiminud põhiõiguste valvekoerana ja Lissaboni leping on seda fakti tugevdanud. Toetan vägagi ideed Euroopa Parlamendi rolli tõhustamisest seadusandlike ettepanekute ja muudatusettepanekute süsteemse käsituse juures. Kui arvustame inimõiguste rikkumist mujal maailmas, peame sama kontrollivad olema ka Euroopa Liidu piirides asetleidva suhtes. Ei ole mingit põhjust ülemäära rõõmustada, sest liiga sageli oleme saanud teateid liikmesriikides esineva rassismi,

ksenofobia, seksismi ja muude diskrimineerimisvormide kohta. Eesseev töö on endiselt tohutu, kuid olen enam kui kindel, et pidev töö põhiõiguste kaitsmise nimel ELis aitab meil võitu saavutada.

Csaba Sógor (PPE), kirjalikult. – (HU) Euroopa Liit kui riikide ühendus, mis on alati taganud inimõiguste kõrgetasemelise kaitse, tõstab alati häält mujal maailmas toimuvate tõsiste rikkumiste korral. Euroopa Parlament mõistab tavaliselt kiiduväärse ühtsusega hukka tavad, mis väljendavad täielikku hoolimatust inimõiguste universaalsete aluspõhimõtete suhtes, ükskõik kus need esinevad. Palju harvemini vastame samasuguse otsusekindlusega ELi piirides toimuvatele rikkumistele, kuigi see oleks kõige tõhusam viis saata välja sõnum kõikidele maailma riikidele, kes inimõigusi ei austa. Parimad tulemused saavutaksime ühise ELi tasandi tegevusega, väljendades omaenda piirkonnas inimõiguste ja põhivabaduste maksmapaneku osas oma rahulolematust sama kindlalt ja vastuvaidlematult. Väga harva pärime üksteiselt aru nende ideaalide kohta, mis on euroopaliku vaimsuse lahutamatu osa ning mis on tänu põhiõiguste hartale aasta aega õiguslikult siduvad olnud. Juhul kui me nii teemegi, jätame asjakohaste sanktsioonide puudumise tõttu võimetu ja jõuetu mulje. See omakorda mõjutab paratamatult kolmandate riikide kohta tehtava kriitika jõudu ja usaldusväarsust ning välispoliitilisi jõupingutusi, mida teeme inimõiguste ja demokraatia edendamiseks. Ma ei usu, et Euroopa Liit võib neist edaspidi loobuda.

6. Euroopa lähenemiskeeld (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on naiste õiguste ja soolise võrdsuslikkuse komisjoni nimel Teresa Jiménez-Becerril Barrio ja Carmen Romero López'i esitatud raport Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi eelnõu kohta, mis käsitleb Euroopa lähenemiskeeldu (00002/2010 - C7-0006/2010 - 2010/0802(COD)) (A7-0354/2010).

Teresa Jiménez-Becerril Barrio, raportöör. – (ES) Lugupeetud juhataja! Täna on tähtis päev kõigi ohvrite jaoks, sest täna võtame vastu Euroopa lähenemiskeeldu, mis on ohvrite õigusi silmas pidades oluline edasimineku. Ohvrid on ebaõiglaselt unustatud ning paradoksaalsel viisil on ründajatel sageli palju rohkem õigusi ja ründajate õigustest on rohkem räägitud kui ohvrite õigustest.

Täna austab Euroopa Parlament kõiki ohvreid ja meenutab neile isikutele, kelle arvates kaitsevad piirid neid sel ajal, kui nad oma ohvreid taga kiusavad, et alates tänasest kaitseb Euroopa lähenemiskeeld kõiki ohvreid kõikjal Euroopa Liidus samaväärselt.

Alustasime tööd enam kui aasta tagasi, et jõuda selle eesmärgini ja saavutada edu Stockholmi programmis nimetatud vabadusel ja turvalisusel rajaneva ala osas. Täna võime mõningase uhkusega öelda, et oleme eesmärgi saavutanud, kuigi see tee ei ole olnud kerge, sest paljud inimesed ei ole tihti suutnud keeldu mõista ning on kahelnud selle tõhususes ja selguses.

Pea ütlema, et pärast kolmepoolseid kohtumisi eesistujariigi Belgiaga ja paljusid kõnelusi komisjoniga oleme jõudnud tekstini, millega on rahul peaaegu kõik fraktsioonid. Seetõttu võeti raport kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdsuslikkuse komisjoni ühishääletusel vastu suure häälteenamuse ja mitte ühegi vastuhäälega.

Loodan, et nimetatud komisjonide ja suure häälteenamusega vastuvõetud raporti koostanud isikute otsus kajastub täna Euroopa Parlamendis. See saadaks nõukogule selge sõnumi Euroopa Liidu kodanike soovide kohta: nad ei taha muud, kui elada turvalisusel ja õigusel

rajanevas piirkonnas, olla kaitstud ning et ohver, keda koduriigis kaitseb ründaja eest lähenemiskeeld, ei peaks teise riiki kolides algatama uut kohtumenetlust.

Meil on kohustus tagada õigusabi kättesaadavus ELi elanikele ja eelkõige ohvritele, kes on kõige haavatavamad. Kõikide ohvrite kaitse erandeid tegemata on kogu raporti väljatöötamise ajal olnud minu teenäitajaks. Seepärast tahtsin hõlmata terrorismi, inimkaubanduse, organiseeritud kuritegevuse ja auroimade ohvrid koos eraldi peatükiga, mis käsitleb alaealisi, kes on kõige haavatavamad ohvrid ning kelle kaitsmisele me kunagi ei mõtle.

Kuigi lähenemiskeeld kaitseb kõiki ohvrid, võivad sellest õiguskoostöö vahendist kõige rohkem koduvägivalla all kannatavad naised, sest nende ründajad ei saa karistamatult Euroopas reisida ja teavad, et neid jälitatakse samamoodi nagu riigis, kus nad oma partnereid ründasid.

Seepärast peab Euroopa Parlament täna nõukogule oma soovide kohta selge sõnumi välja saatma. Seepärast me hääletame ja peame seejuures kindlalt silmas ohvrid; neid, kes kannatavad ja kes vajavad meie kaitset, kes on hirmul ja peavad elama vabaduses ja lootuses.

Me ei kavatse loobuda õiglasest ja vajalikust ning suurema osa eurooplaste toetatud eesmärgist ainult sellepärast, et mõned inimesed kardavad ega julge kunagi astuda sammukest edasi. Me peame olema julged, liikmesriigid peavad olema julged, ning ma loodan, et tänasel hääletusel on enamus ettepaneku poolt ja julgustab neid, kes endiselt kahtlevad, kas kõnealune vahend kujutab endast ohvrite jaoks nii-öelda avatud ust. Loodan ka, et lähitulevikus esitab komisjon ohvrite õiguste kohta laiaulatuslikud õigusaktid, millel on minu täielik toetus ning kindlasti ka Euroopa Parlamendi toetus.

Kordan: see väike, kuid ülioluline samm – Euroopa lähenemiskeeld – tõhustab kõikide ohvrite kaitset, hoiab samas ära uued kuriteod ja leevendab juba sooritatud kuritegude tagajärgi.

Täna on meil kohustus kõrvaldada raskused, mis on nii kaua takistanud tõelist, kogu Euroopat hõlmavat kaitset. Täna hääletuse abil on meil võimalus päästa elusid. Seda kavatseme me teha ja me peaksime selle üle siiralt uhked olema.

Carmen Romero López, *raportöör*. – (ES) Lugupeetud juhataja! Täna täiskogus esitatav ettepanek võtta vastu direktiiv, mille eesmärk on takistada ründajad, kes jälitavad oma ohvrid kuni nende tapmiseni, ükskõik, kus ohvrid end varjavad, on selge sõnum, mille Euroopa Parlament peab saatma Euroopa ühiskonnale ja nõukogule.

Me ei jää kaitsetuks kuritegude eest, mis iga päev Euroopa riikides sooritatakse ning mis jäävad koduseinte varju. Need kuriteod jäävad varju ka statistika eest, just nagu kooselu jooksul oleks valitsenud ainult tugevaima õigus, kuid me püüame Lissaboni lepingus vastuvõetud põhiõiguste harta maksma panna.

Kas harta I jaotise koostajatele ei tulnud pähe, et kehalist puutumatust ja väärkust ei pruugi ohustada üksnes avalik-õiguslikud asutused ja riik, vaid oht võib olla maskeeritud ka tunneteks? 25% Euroopa naistest kannatavad praegu mõne vägivaldavormi all, nende piinajate nimed ei ole avalikud ning enese rünnakute vastu kaitsmine ei luba neil naistel olla kodanikud.

Vabaihenduste andmetel sureb Euroopa Liidus igal aastal enam kui 2500 naist, ilma et oleksime endalt küsinud, kas neid kuritegusid saaks ära hoida või ennetada. Seepärast on

Euroopa naised väljendanud heameelt liikmesriikide ja eesistujariigi Hispaania mõtte üle esitada Euroopa lähenemiskeelu idee Euroopa Parlamendile.

Loome turvalisusel rajaneva Euroopa ala: Euroopa vahistamismäärus tähendab, et ükski meie liikmesriik ei tohi olla kurjategijate varjupaik. Loome vastastikuse usalduse õhkkonna: lähenemiskeelu abil loome õigusel ja vabadusel rajaneva ala, sest kuritegude ohvreid võivad võtta vastu kõik riigid ilma edasisi menetlusi läbi viimata, nagu ütles mu kaasraportöör Teresa Jiménez-Becerril.

Lugupeetud kolleegid! Räägime siin nii-öelda eraviisilisest terrorismist – nii nimetatakse nüüd neid pidevaid kuritegelikke rünnakuid, mis leiavad aset eraelus koduseinte varjus. Räägime ka eri päritolu ennetavatest meetmetest. Mitte kõik riigid ei järgi või ei kavatse järgida samu õigustraditsioone: mida suuremaid edusamme me teeme, seda rohkem on praegu ja tulevikus vaja vahendit, mis suudaks arvestada meie mitmekesisusega. Sel seisukohal on nõukogu õigusteenistus, samuti Euroopa Parlamendi õigusteenistus. Mis meid takistab? Lugupeetud kolleegid! Meid ei takista õigussüsteemi keerukus, mis jääb edaspidigi püsima.

Seadus ei ole vahend konfliktide loomiseks, vaid nende lahendamiseks. Niisugune on olnud konservatiivsete valitsuste seisukoht, kes on mõistlike hinnangute alusel ettevõtmist toetanud. Kui me terrorismist kõneldes rääkinuks tagatistest ja põhiõigustest, siis kuidas oleksime saanud algatada rahvusvahelisi kokkuleppeid, kui mitte sellepärast, et me rääkisime turvalisusest? Ja kas 2500 naist igal aastal ei ole Euroopa Liidu jaoks turvalisusprobleem?

Praegu ei ole esimene kord ajaloos, kui seadus peab toime tulema raske ülesandega. Seepärast tunneme kahetsust komisjoni seisukoha pärast kogu protsessi vältel, sest me ei saa rääkida õiguslikest alustest, kui me räägime poliitilisest tahtest. Ärgem pöördugem seaduse pole ainult siis, kui see meile sobib.

See tekst on kokkuleppe tulemus. Parandustes, mis me oleme lisanud seoses õigusega teabele, tõlkele ja menetlustagatistele, on võetud arvesse asjaolu, et tegemist on tunnustamisvahendiga ning Euroopa Parlamendi otsuse kohaselt on esmatähtis see, et liikmesriigid tooksid olemasolevad andmed päevavalgele.

Me ei ole unustanud ohvrite õigusi psühholoogilisele toetusele ja õigusabile. Jätkame nende nimel võitlust ja loodame, et need lisatakse järgmisesse ohvritega seotud meetmepakmesse.

Tahame tänada eesistujariiki Belgiat ja kõiki kaasraportööre ja meie meeskonda tehtud töö eest. Täna hääletuse abil tahame saata nõukogule sõnumi, et selline on Euroopa Parlamendi soov ning nüüd on nõukogu kord vastutus võtta. Meil ei õnnestu takistustele vastu astuda, kui mõned liikmesriigid usuvad, et probleemi ei ole, sest andmed puuduvad.

Nüüd peab nõukogu otsustama, kas Euroopa Liit tõepoolest astub vägivalla vastasesse võitlusse ja asub kaitsma põhiõigusi.

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Lugupeetud juhataja! Vägivalla all kannatavate või vägivallaohus olevate kodanike, tegelikkuses peamiselt naiste kaitse on kõikide praegu selle teema kallal töötavate institutsioonide tegevuskavas olulisel kohal.

Teema päevakorras olemine on tähtis, sest meil on ühine eesmärk: ohvrite kaitsmine parimal võimalikul viisil kogu ELi territooriumil. Just sellepärast olen ma algusest peale seda kaitse-eesmärki toetanud ning just seepärast valmistan ette põhjalikku meetmepaket ohvrite õiguste kohta, mille saaks vastu võtta 2011. aasta kevadel.

Olen täiesti teadlik tööst, mida on teinud kaasraportöörid Teresa Jiménez-Becerril Barrio ja Carmen Romero López ning nii naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon kui ka kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon, kes on ohvrite kaitse tõhustamiseks praegu tehtavale tööle palju kaasa aidanud. Kaalun mõningaid teie esitatud ettepanekuid: näiteks, et ohvrid ei peaks kandma kulusid, et neile pakutaks tõlketeenust või et vähendataks viivitusi tunnustamismenetluses. Olen valmis töötama välja tõhusat ja õiguskindlat mehhanismi, mille abil aidata ohvritel saada tsiviilõiguse kaitsemeetmetest kasu kogu Euroopa Liidus.

Oleme töötanud süüdistatavate isikute menetlusõiguste kallal. Sellega seonduvalt peaksime töötama ohvrite õiguste kallal, sest väga tihti räägime süüdistatava kohtumenetlusest, kuid unustame ohvri olemasolu. Niisiis peame me tähelepanu keskmesse uuesti tooma ohvri.

Just seepärast tuginetakse komisjoni edasises ohvritega seotud meetmepakmes eesistujariigi Hispaania, eesistujariigi Belgia, nõukogu ja loomulikult Euroopa Parlamendi tehtud suurepärasele tööle ning arendatakse seda edasi. Kogu tehtud töö on väga oluline ning see võetakse kokku niisuguses vormis, et kui ohvrid käsitlev pake esitatakse, on see kõikehõlmav ja valmis ning tõepoolest muudab midagi kõikide ohvrite jaoks – olgu need naised, lapsed või mehed, kuigi enamik on naised ja lapsed –, et meil oleks võimalik võtta kiiresti konkreetseid meetmeid, mis on kohaldatavad ega loo õiguslikku ebakindlust. Täna teid tehtud töö eest. Seda võetakse kõnealuse pakme ettevalmistamisel arvesse.

Monica Luisa Macovei, *fraktsiooni PPE nimel.* – (RO) Lugupeetud juhataja! Umbkaudu 8000 Rumeenia naist Hispaanias on saanud sel aastal ohvritena kasu lähenemiskeeldudest, mis kehtivad Hispaanias. Keeldude kehtivust tuleks laiendada ka Rumeeniasse ja muudesse liikmesriikidesse, kuhu need inimesed reisivad.

Mitteametliku hinnangu kohaselt on Euroopas ligi 100 000 naist, kes saavad kasu lähenemiskeeldudest, mis kehtivad need väljastanud riikides. Direktiivi eelnõus muudetakse nende kaitsemeetmete piiratust, territoriaalsust. Kasutusele võetud vahendi abil tunnustatakse ühes liikmesriigis väljastatud lähenemiskeeldu teises liikmesriigis, kuhu ohver reisib. Nii saab vabadel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala tegelikkuseks ja vägivalla või muud ohvrid võivad hirmu tundmata elada ja reisida.

Euroopa Parlament soovib, et ohvrikaitset edasi arendataks. Seepärast palume ja ootame komisjonilt pärast kõnealust direktiivi, et järgmine samm oleks õiguse ja turvalisuse ühisel alal toimiva ohvrikaitse suurendamine. Seepärast ootame innukalt ja huviga meetmepaket, mis esitatakse 2011. aasta kevadel.

Lõpetuseks kordan, et Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon toetab ohvrite kaitsmist, kõnealust direktiivi eelnõud ja suuremat ohvrikaitset.

Silvia Costa, *fraktsiooni S&D nimel.* – (IT) Lugupeetud juhataja, kolleegid! Ettepanekuga võtta vastu direktiiv – mille eest tahan avaldada suurt tänu raportööridele, kellega ma variraportöörina koos töötasin – toetab ja arendab Euroopa Parlament nõukogu ettepanekut, mille eesmärk on kaitsta kõigis 27 liikmesriigis inimesi, kes kannatavad tagakiusamise või tõsiste ja korduvate ohtude tõttu, mida tekitavad teadaolevad ja eelnevalt kindlakstehtud isikud – sageli on need endised poiss-sõbrad, abikaasad või partnerid –, kes ohustavad nende kehalist ja vaimset puutumatust, väärikut ja isikuvabadust.

Rünnakute ja tapmiste arv – eelkõige naiste – tõesti kasvab. Politsei ja kohus ei võta nende kaebusi sageli piisavalt tõsiselt ning lähenemiskeelud ja ründaja vastu võetavad meetmed

kehtivad praegu ainult riikides, kus need on väljastatud ja kehtestatud. Lugupeetud volinik Reding! Vastuvõtmisel olev meede ei pruugi olla täiuslik, kuid see täidab õigusliku vaakumi.

Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva Euroopa ala loomisel oleme alati toiminud kogemuste toel, surudes vajadusel asju läbi. Usume, et see algatus on oluline, sest võimaldab kõikidel Euroopa Liidu kodanikel – nii meestel kui ka naistel – ja kõikidel Euroopa Liidu elanikel reisida vabalt üle piiride, võtta kaasa oma inimõigused ja õiguse kaitsele ja turvalisusele, nagu on märgitud Lissaboni lepingu artiklis 3. Seda artiklit soovisime Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioonis õiguslikuks aluseks, et anda ettepaneku ülesehitusele ühtsem suund.

Euroopa lähenemiskeelu sisseseadmise abil tagatakse kaitstavale inimesele kiire ja tasuta menetluse kaudu järelevalve ka teises liikmesriigis. Iga liikmesriik peab nimetama pädeva asutuse, kes teavitaks ohvreid nende õigustest, korraldaks kampaaniaid, koguks statistilisi andmeid ja teataks inimestele kohe nende riikliku lähenemiskeelu väljastamisest. Lisaks annab see tugeva tõuke Euroopa Liidu õigusruumi loomiseks ja liikumisvabaduse ellurakendamiseks, kuid see kohaldab esimest korda ka seadusandlikku tavamenetlust, mis hõlmab nõukogu ja parlamendi vahelist kaasotsustamist.

Loodan, et nõukogu kinnitab seda kohustust, ning loodan, et komisjon – kuigi pöörates erilist tähelepanu eelseisvale ohvrite turvalisust käsitlevale meetmepakmele – ei jäta kasutamata seda konkreetset võimalust reageerida kohe ülitõsisele olukorrale, mida illustreerib ka Euroopa ja liikmesriigi tasandi statistika. Muu hulgas võib see aidata kaasa liikmesriikide olulisele õiguslikule lähenemisele.

Seepärast soovitan vältida igasuguseid viivitusi ja võtta sellist tüüpi ohvrikaitses konkreetseid kohustused.

Izaskun Bilbao Barandica, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (ES) Lugupeetud juhataja! Tahan, et Euroopa lähenemiskeeld oleks eriti tõhus naistevastase vägivalla ennetamisel ja kujutaks endast kasulikku sissejuhatust ettepanekule, mida komisjon valmistab ette eesmärgiga anda meie käsutusse ühesugune vahend kõikide kuriteotüüpide jaoks.

Tunnen kahetsust fakti üle, et teksti koostamine on olnud nii raske ja keerukas, hoolimata asjaolust, et meil kõigil on ühine keskne eesmärk.

Oleksin tahtnud, et kõnealusesse keeldu oleks lisatud veel kaks aspekti. Esiteks Euroopa lähenemiskeeldude register vastavate privaatsustagatistega, et säästa abisaajaid bürokraatiast ja saavutada keeldude kohene kohaldamine. Lisaks vähendaks see nende protsesside kulusid, mida pädevad asutused peaksid läbi viima, ning pakuks standarditud ja pidevalt ajakohastatud statistikat.

Teiseks usun, et oleksime pidanud püüdma põhjalikult uurida selle valdkonna koostööd kolmandate riikidega, eriti kui vaatame statistikat ohvrite päritolu kohta ja nende võimalikke elukoha vahetamisi.

Arenev Euroopa välisteenistus on seega kaotanud võimaluse tutvustada end avalikult sedalaadi missiooniga, mis on eurooplastele mõistetav ning mis lahendab probleemid, mis on praegu kõikide eurooplaste jaoks reaalsed.

Tahan tänada raportööri kogu nende töö eest ning loodan, et volinik Reding on kõnealuse ettevõtmise suhtes ärgas.

Raül Romeva i Rueda, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (ES) Lugupeetud juhataja! Minu arvates peame Euroopa Parlamendis olema väga vastutustundlikud ja tegutsema meile antud volituste raames, mille kohaselt peame me ka Euroopa Liidu tasandil kaitsma vägivallaohvritest naisi ja tegema lõpu mõrvadele.

Nagu öeldud, on küsimus võitluses teatud laadi sotsiaalse terrorismi, šovinistliku vägivalla vastu. Seepärast ei tohi me takerduda statistikkasse või õiguslikesse üksikasjadesse. Räägime õigusest, põhiõigustest, elust ja surmast, ründajate eest kaitset vajavate inimeste kaitsmisest ja mis kõige olulisem – sellest, et meil ei oleks põhjust tunda kahetsust asjaolu pärast, et 2500 naist langeb igal aastal meid tabanud õigusliku letargia ohvriks.

Me kõik teame õiguslikke raskusi ning seda, et tegemist on uuendusliku praktikaga Lissaboni-järgses institutsioonidevahelises dünaamikas. Need raskused ei tohiks aga mingil tingimusel olla tegevusetuse vabanduseks. Vägivalla ja mõrva ohvriks langenud või selles ohus olevate naiste õiguste kaitsmine ning niisuguste tegude ennetamine ei saa sõltuda mõnest õiguslikust probleemist. Peame omandama poliitilise tahte – seda nõuab kõnealuse teema kiireloomulisus ja tähtsus.

On ütlematagi selge, et tähtis on teha asju õigesti, kuid eelkõige on oluline neid teha ja minu arvates on see põhiline idee, mille võime loodetavasti vastu võetava tekstiga edastada nii nõukogule kui ka komisjonile. Tuleb mõista, et mitte mingil tingimusel ei saa me peatada algatust mõne tehnilise probleemi tõttu, mida me ei ole suutnud varem lahendada.

Tahan kasutada võimalust tänada kahte raportööri ja nii eesistujariiki Hispaaniat kui ka eesistujariiki Belgiat töö eest, mida nad on teinud selleks, et jätkuvalt edasi liikuda, töötada ja ületada – kordan – šovinistliku vägivalla nuhtlus.

Timothy Kirkhope, *fraktsiooni ECR nimel.* – Lugupeetud juhataja! Olen jälginud tähelepanelikult kolmepoolseid kõnelusi ning tahan tänada oma kolleegi, eeskätt Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) ning Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioonist töö eest, mida nad on teinud.

Ühendkuningriigi advokaadina on mul aastate jooksul olnud kogemusi õigusabi ja toetuse pakkumisega inimestele, kes on langenud sugulase või eelmise partneri toimepandud koduvägivalla, jälitamise või ahistamise ohvriks. Olen otseselt näinud ahastust, mida võib põhjustada füüsiline, psühholoogiline ja seksuaalne ahistamine, ja ahistamisohvrite haavatavust.

Toetan täielikult kõnealuse ettepaneku eesmärke. Pean aga väljendama ka muret ettepaneku õiguslike aluste ja kohaldamisala pärast. ELi toimimise lepingu artikli 82 kasutamise kaudu on ettepaneku aluseks ilmselgelt üksnes kriminaalasjad. Mõned väärteod, mida ettepanekuga soovitakse hõlmata, kuuluvad oma laadilt ja õiguslikust aspektist tsiviilõiguse alla, kuid sellegipoolest on artikli 81 kasutamine märgatavalt puudulik.

Kuigi ma ei ole vastu ELi õiguskoostööle, olen sügavalt veendunud, et me peame tagama ELi tasandil koostatavate õigusaktide õigusliku kindluse, tugevuse ja tõhusa rakendatavuse liikmesriigi tasandil, ilma et need seaksid ohtu liikmesriigi olemasoleva õigussüsteemi.

Paul Nuttall, *fraktsiooni EFD nimel.* – Lugupeetud juhataja! Toetan ohvrite kaitsmist. Kui ma aga esimest korda Euroopa lähenemiskeeluga tutvusin, näis see hirmutav just nagu Euroopa vahistamismäärus, mis minu arvates on üks kõige pealetükkivamaid ja diktaatorlikumaid õigusakte, mida kunagi Briti rahvale peale on surutud.

Üleskiidetud Euroopa lähenemiskeelu ettepaneku järgi on tegemist naiste kaitsmisega. Meile öeldi, et Euroopa vahistamismäärus aitab terrorismiga võidelda ning me kõik teame, et sellest on saanud midagi enam. Olgem selgesõnalised ja ausad: põhieesmärk on panna paika alus üleeuroopalisele õigussüsteemile, mis hakkab kahtlemata Briti õigustikku õõnestama. Kui tõendeid peaks vaja minema, tarvitseb meil vaid heita pilk Euroopa vahistamismäärusele.

Arvan ka, et neid keelde on Ühendkuningriigis väga raske jõustada, sest lõpuks jõuame olukorda, kus keelu on väljastanud võõra maa võõras kohtunik, kes ei tea midagi Ühendkuningriigi tingimustest või meie eluviisist. Meil Inglismaal öeldakse, et hirmutatud vares kardab põõsastki. Meid on ükskord Euroopa vahistamismäärusega ära hirmutatud. Mina soovitan meil Euroopa lähenemiskeeldu karta.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Lugupeetud juhataja! Võttes arvesse esitatud muudatusettepanekuid, ei ole kahtlustki, et kõne all olev direktiiv on üks esimestest ettevõtmistest, mille eesmärk on nende oluliste eesmärkide täitmine. Peaksime tagama, et vägivaldohvrid ei oleks edasise kahju eest kaitstud üksnes oma koduriigis, vaid et nad saaksid kaitsemeetmetest kasu kogu Euroopa Liidus. Seepärast peame minu arvates toetama raportööri seisukohta.

Samuti tuleks märkida, et direktiivil on teadlikult lai kohaldamisala. Kuigi enamik väljastatud lähenemiskeelde on seotud soolise vägivalda ohvritest naistega, võib direktiiv hõlmata kõiki vägivaldohvreid – lapsi ja mõlemast soost täiskasvanuid, tingimusel, et teo toimepanija on kindlaks tehtud. Selle kohta märgitakse Stockholmi programmis, et erilist toetust, sealhulgas õiguskaitset vajavad kuriteo, sealhulgas terrorismiohvrid, kes on kõige kaitsetumas olukorras, või eriti raskes olukorras olevad isikud, kelle vastu korduvalt kasutatakse perevägivalda, soopõhise vägivalda ohvriks langenud isikud või isikud, kes langevad muud liiki kuriteo ohvriks liikmesriigis, mille kodanikud või elanikud nad ei ole.

Eelnimetatuga seoses peaks Euroopa lähenemiskeeld kehtima kõikide kuritegude, sealhulgas inimkaubanduse, naiste suguelundite moonutamise, sundabielude, aumõrvade, intsesti ja muude sedalaadi kuritegude ohvrite korral. Seepärast tuleks lähenemiskeelu ideed pooldada ja mina toetan raportööri täielikult.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Lugupeetud juhataja! Praegu saavad Euroopa lähenemiskeelust kasu 100 000 inimest. Üks neist on Rasja, kes tahaks koos oma lastega Hispaaniasse kolida. Kui tema jälitaja suhtes Hollandis kehtestatud lähenemiskeeld ei tule koos temaga Hispaaniasse kaasa, muutuvad Rasja ja ka tema lapsed seisvaks märklauaks, kui Hispaania ametivõimud sama keeldu ei tunnusta või jõusta. Õnneks Hispaania tunnustab seda.

See kaitse kehtib ka nendele, keda kiusatakse taga sõnavabadusõiguse kasutamise pärast. Nad peavad saama kõneleda muudes Euroopa riikides teadmisega, et nende ähvardajad ei istu publiku hulgas. Euroopa lähenemiskeeld teeb selle võimalikuks. Tegemist on suurepärase mõttega, millele Hollandi valitsus on toetust avaldanud. Uue koalitsiooniga on sellise kaitse all olevate inimeste seisukord teinud läbi 180-kraadise pöörde: naised, mehed ja lapsed, kes peavad iga päev hirmus elama, on jäetud tundetult abitusse olukorda. On lihtsalt vastuvõetamatu, et üksikisiku turvalisus tunneb riigipiire.

100 000 inimese nimel ütlen nüüd Euroopa lähenemiskeelule jah. Loodetavasti teevad kõik valitsused, sealhulgas mu enda riigi valitsus oma parima, et suurendada oma kodanike turvalisust, kaitset ja vabadust, et kõik inimesed võiksid elada vabaduse ja turvatundega.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Lugupeetud juhataja, volinik, kolleegid! Esmalt tahan muidugi tänada kahte kaasraportööri, kes pärast kolmepoolse kohtumise keerulisi läbirääkimisi tegid ettepaneku kompromisskokkuleppeks, mida mina kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni ja omaenda fraktsiooni variraportöörina loomulikult kutsun teid vastu võtma.

Teiseks: kuigi ma tunnen kahetsust selle üle – nagu mõned on täna öelnud –, et teatud punkte, nagu dokumentide tõlkimine ohvrite jaoks, ei lisatud kokkuleppe teksti põhiosasse, või et lihtsustuselemendid ei olnud piisavalt selged – ja ma loodan, et ohvreid käsitlev meetmepake lihvib neid –, tahan rõhutada, et lõpuks kõlab kõik see tänapäevaselt tervemõistuslikuna; see on nagu loogiline jätk vabadusel ja õigusel rajaneva Euroopa ala üha suuremale lõimitusele ning sisuliselt vastava õigussüsteemi loomisele.

See väljendab enamiku jaoks meist teatavat poliitilist julgust ja tahet minna kaugemale poliitilistest poosidest ja luua arusaadav tööriist kriminaalasjades tehtavaks koostööks. See tööriist esindab teatud määral – nagu Viviane Reding varem toonitas – tõeliste õiguste poliitikat Euroopa Liidus. See tähendab tõelisi poliitikameetmeid inimeste jaoks, eelkõige naiste jaoks, kelle kehaline puutumatus võib olla ohus; poliitikameetmeid, mis on vastavuses pikka aega eksisteerinud liikumisvabadusega – seepärast on see õiguste poliitika.

ISTUNGI JUHATAJA: ROBERTA ANGELILLI

asepresident

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Lugupeetud juhataja, volinik, kolleegid! Lubage mul esmalt öelda, et alates eilsest on arutelult puudunud nõukogu ja ma pean seda kahetsusväärseks, sest nõukogu on üldiselt viibinud kohal kõikide nende teemade üle peetavatel läbirääkimistel, mida me alates eilsest oleme arutanud; need on nimelt kodanikuvabaduste, justiits- ja siseküsimustega seotud teemad. On kahetsusväärne, et nõukogu ei ole praegu siin Euroopa Parlamendi häält kuulamas. See on tõeliselt häbiväärne!

Soovin tunnustada kaht kaasraportööri – kes on teinud tekstiga ära tohutu töö – edusammude puhul, mis on pöördelised kõikide ohvrite jaoks: esiteks koduvägivallaohvrite jaoks – kas teadsite, et 45% Euroopa naistest kannatab koduvägivalla all, samuti mõned mehed, sest ei tohi unustada mehi, kes kannatavad naiste vägivalla all – ning terrorismiohvrite, sealhulgas laste jaoks, kes on loomulikult eriti haavatavad.

Meile täna esitatud tekst on ülioluline ning tahan veel kord edastada oma kiidusõnad. Lugupeetud volinik! Ootame kannatamatult ohvreid käsitlevat meetmepaket, mille esitate meile järgmisel aastal ning mis täiendab homme hääletamisele minevat teksti.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – Lugupeetud juhataja! Koduvägivald, suguelundite moonutamine, aumõrvad, sundabielud ja inimkaubandus on vaid mõned vägivallavormid, mille all kannatab 45% naistest kogu Euroopas.

Naised ja lapsed vajavad paremat kaitset. Euroopa lähenemiskeeld on tubli samm selles suunas ning täielikus kooskõlas ühendatud Euroopa Stockholmi programmis ettenähtuga: kodanike teenistuses olev vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala.

Ühes Euroopa Liidu riigis süüdlase suhtes kehtestatud lähenemiskeeld jõustatakse kõigis ülejäänud 26-s ELi liikmesriigis. Eesistujariigi Hispaania ettevõtmine, mida me kõik oleme täna toetanud, paneb rõhu ohvrite kaitsele ja ennetustööle ning edendab õiguskorra

menetluste ühtlust. See lubab ohvritel lõpetada vaikumise ja taotleda Euroopa Liidus kaitset geograafilistest piiridest sõltumata.

Loodan, et komisjon kiidab kahe kaasraportööri raporti oma laiaulatuslikus ohvreid käsitlevas meetmepakmes täielikult heaks.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, kolleegid! Kahtlemata on ohvrite kaitseks ettenähtud Euroopa lähenemiskeeldu käsitlev direktiiv veel üks märk konkreetsete tagatiste tähendusrikkast muutusest eelkõige naiste jaoks – nagu juba öeldud –, kuid mitte ainult.

Suunised kõnealuse meetme kohta töötati juba välja esmalt Lissaboni lepingus, seejärel Stockholmi programmis. Mina tahan eriti tunnustada kaht kaasraportööri Teresa Jiménez-Becerril Barriot ja Carmen Romero López'i järjekindla töö eest ja paljude nõukogus ettetulnud probleemide lahendamise eest, mis aitas sillutada teed üliolulisele ettepanekule, vabadusel, õigusel ja turvalisusel rajanevale alale, mis tõepoolest kodanike teenistuses oleks.

Ettepanekus võideldakse koduvägivallaga kindlalt ja otsustavalt ning see sisaldab ulatuslikke meetmeid ja kohaldamisala, mis on täiesti ühtne. Need väljakujundatud, õigeaegsed ja tõhusad ettevaatusabinõud lubavad meil uskuda, et ettepanekut võiks tulemuslikult kasutada ka ohvrite perekondade kaitsmiseks. Ootame huviga volinik Redingi väljakuulutatud ja lähinädalatel valmivat struktureeritud meetmepaketit vägivallohvrite kaitse kohta.

Lugupeetud juhataja! Lõpetuseks tahan kinnitada, kui oluline on teha kõnealuse meetme tegelikul ellurakendamisel tihedat liikmesriikide vahelist koostööd ning rakendada meedet suure tundlikkusega. Samuti on ülioluline pidada meeles ohvrite psühholoogilist toetamist. Olen kindel, et komisjon võtab seda oma seadusandliku menetluse lõppetapis nõuetekohaselt arvesse.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Lugupeetud juhataja! Euroopa lähenemiskeeld on oluline samm ohvrite parema kaitsmise poole kogu Euroopas. Saadame nõukogule ja komisjonile jõulise märguande: Euroopa Parlament on lähenemiskeelust väga huvitatud ja see tuleks kiiresti sisse viia. Peaksime nüüd püüdma üle saada nõukogu vastuseisust ja õiguslikest aspektidest, millega komisjon oma vastuseisu põhjendab.

On oluline, et direktiivi kohaldataks laialdaselt. Sinna tuleks kaasata peale kriminaalkuritegudega seotud kaitsemeetmete ka paljud eri tüüpi kaitsemeetmed. Direktiivis ei tohiks olla mingit õiguslast juuksekarva lõhkiajamist. Lähenemiskeeld peaks olema ka piisavalt paindlik, et arvestada erinevusi liikmesriikide õigustikes.

On oluline, et Euroopa Parlament ei keskenduks üksnes soolise vägivallohvritele, vaid ka muudele vägivallohvritele. Direktiivis tuleb selgelt määratleda, missugused on ohvri õigused ja kaebuse esitamiseks vajalik menetlus. Need on mõned asjaolud, mida ma ise olen püüdnud parlamendi seisukohas toonitada. Oluline on ka see, et riik, kus lähenemiskeeldu taotletakse, teavitab oma kodanikke nendest menetlustest.

Kui lähenemiskeeld jõustub, ei ole töö sellega õigupoolest veel otsa saanud. Ametiasutusi tuleb koolitada ning me ei saa olla täielikult rahul sellega, et teabekampaania piirdub vaid praegusega.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Lugupeetud juhataja! Täna arutluse all olevas raportis sisalduvad sätted muudavad mind väga entusiastlikuks. Ohvrile ühes liikmesriigis antud kaitse kindel kehtimine ka igas muus Euroopa Liidu liikmesriigis, kuhu

ohvrid on korduva vägivalla hirmus sunnitud reisima, tähendab viimaste jaoks võimalust elada normaalset elu. Euroopa lähenemiskeeld tähendab, et ühes liikmesriigis vastuvõetud kaitsemeetmeid võivad tunnustada, kohaldada ja jõustada muu liikmesriigi kohtud.

Veelgi enam: direktiivi kohaldamisala laiendamine igasuguse, mitte üksnes soolise vägivalla ohvritele esindab järgmist teetähist. Kõik ohvrid väärivad lugupidamist ja ootavad, et nende kannatuste põhjustajaid õiglaselt karistataks. Mulle näib, et ainult ohvrist juhinduv kaitsemehhanism võib olla täielikult tõhus ja ennetada sama kuriteo kordumist ning pakkuda ka ohvrile tegelikku kaitset. Mul on hea meel, et Poola oli üks kõnealuse idee algatajaid.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Lugupeetud juhataja! Kui Euroopa Liit tahab muutuda tõeliseks vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevaks alaks, peame kõrvaldama erinevused, mis liikmesriikide vahel selles valdkonnas jätkuvalt olemas on.

Vägivallaohvrid peavad olema kurjategijate eest kaitstud mitte üksnes oma koduriigis, vaid nende käsutuses peavad olema kaitsemeetmed kogu ELis. Kuigi tegemist on laiahaardelise ettepanekuga, käsitleb see otseselt koduvägivalla ohvritest naisi. On hea, et ettepanek pakub ka võimalust leida lahendus teiste võimalike ohvrite olukorrale – olgu need siis inimkaubanduse, sundabielude, aumõrvade või intsesti ohvrid –, või tunnustajate, terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse ohvrite olukorrale. Mina isiklikult kiidan väga heaks püüdlused pakkuda ohvritele parimat võimalikku kaitset muu hulgas ka vajaliku õiguskindluse tagamise abil. Ohvrid peavad saama tugineda selgetele eeskirjadele ning neid tuleb alati hoida kursis meetmetega, mis on neile kättesaadavad päritoluriigis ja riikides, kuhu nad tahavad kolida või kuhu nad on juba kolinud.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Lugupeetud juhataja, kolleegid! Hindan kõrgelt kahe raportööri tehtud tööd. Direktiivi eelnõu nõrk koht seisneb aga selles, et eelnõu tugineb kõige tavalisemale jälitamisele, mille korral on inimene olnud teise inimese vägivalla ohver ning järelikult tuleb teda kaitsta igasuguse füüsilise või vaimse ahistamise kordumise eest. Loomulikult on see teema ülioluline sadade tuhandete naiste jaoks Euroopa Liidus ning seepärast toetan eelnõu sisu täielikult.

Kahjuks ei võta need meetmed aga arvesse organiseeritud kuritegevuse ohvreid, kes enamikul juhtudel ei vaja kaitset tuvastatud või tuvastatava isiku eest, vaid organisatsioonide eest, kelle suhtes ei saa kindlasti piiravat keeldu kohaldada. Seepärast peaks Euroopa Parlament minu arvates käsitlema seda direktiivi kui esimest sammu, millega hakata rakendama Stockholmi programmi, kus on konkreetselt juttu kuritegeliku tegevuse ohvrite kaitsmiseks võetavatest meetmetest, ning mulle näib, et Teresa Jiménez ja volinik Reding on sama meelt.

Pöördun Euroopa Komisjoni poole sooviga tagada, et ohvrite kaitsmisega seotud meetmepake, mida kavandatakse 2011. aastaks, kaitseb ka organiseeritud kuritegevuse ohvreid ja ohvreid, kes on viga saanud tööülesannete käigus.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Lugupeetud juhataja! Euroopa lähenemiskeeld on samm õiges suunas. Põhimõtteliselt tuleb vägivallaohvriteks tunnustatutele võimaldada kõikides liikmesriikides samatasemeline kaitse. Parim lahendus oleks liikmesriikide õigustike ühtlustamine kõnealuse teema osas, kuid seda ei olnud võimalik saavutada. Rõõmustav aspekt lähenemiskeelu juures on selle eesmärk tuua võimalikult palju kasu kõikidele vägivallaohvritele ning keelu lai kohaldamisala: seksuaalne vägivald, jälitamine ning eeskätt alaealiste ärakasutamine, mida ma pean väga-väga oluliseks. Nii saadab lähenemiskeeld

vägivallaohvritele ja eelkõige naistele julgustava sõnumi. Sellegipoolest on meepotis tilgake tõrva: artikli 9 mittetunnustamise põhjendused on väga laiaulatuslikud ja võivad ka mõnel määral olla liikmesriikidele vahendiks direktiivist hoidumiseks. Seepärast peame aasta pärast väga tähelepanelikult hindama, kuidas me saame arutelu jätkata, sest kõik ohvrid kõikides liikmesriikides vajavad samasugust kaitset.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Lugupeetud juhataja! Toetan Euroopa lähenemiskeelu projektis sisalduvat ideed.

Ohustatud inimeste kaitse üksikute liikmesriikide tasandil on osutunud paljudel juhtudel ebapiisavaks. Tänu Euroopa ruumi praegusele avatusele sõlmivad noored tihti rahvusvahelisi abielusuhteid. Mitte kõik neist suhetest ei kesta aga kaua ning sellisel juhul saavad lastest sageli vanematevaheliste vaidluste pantvangid. Vaenutsevad vanemad keelduvad tihti austamast teise riigi kohtu otsuseid, millega antakse laste hooldusõigus ühele neist, ning nad lihtsalt võtavad siis õigusemõistmise enda kätte ja viivad endise partneri lapsed oma koduriikidesse, kasutades ära eri liikmesriikide õigussüsteemide erinevusi, et saada jagu kehtivast kohtuotsusest. Sellise Euroopa Liidu õigusliku anarhia ohvrid on sageli väiksed süüitud lapsed. Loodan, et Euroopa lähenemiskeeluga see probleem lahendatakse.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Kuigi viimastel aastatel on võetud mõned meetmed ohvrite kaitsmiseks, tunnevad paljud kannatada saanud inimesed end hättajäetuna. Kuigi advokaadid ja kohtunikud kuulevad oma õppe käigus palju süüaluste õigustest, saavad nad vähe teada ohvritega ümberkäimise kohta. See ei ole ainuke valdkond, kus on vaja suuremat teadlikkust. Seda on vaja ka meditsiinilises õppes, et vägivalla kasutamist oleks võimalik paremini kindlaks teha. Lapsohvrite puhul on tsiviilkahjunõuetega seotud aegumise küsimus seksuaalkuritegude korral ülioluline. Ainult laitmatu karistusregistriga isikud tohivad lastega töötada. Kui nüüd näiteks Liechtensteinis sundabielud kohtulikule vastutusele võetakse ja seda isegi ohvri nõusolekuta, ning võimalik on võtta õiguslikke meetmeid alaealise suguelundite moonutamise vastu, näitab see selgelt paljukiidetud multikultuurse rikastamise võimalikku ohtlikkust. Minu arvates on oluline võtta arvesse ELi sellist arengut, samuti selle olulisust inimkaubanduse vastases võitluses.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Lugupeetud juhataja! Advokaadina olen üle kümne aasta tegelenud naiste ja laste vastase vägivalla juhtumitega, olgu siis tegemist koduvägivalla, vägistamise või naistekaubandusega. Mul oli võimalus ise näha, et tänase arutelu teemaks olev lähenemiskeeld on üks olulistest ja hädavajalikest ohvrite kaitsmise vahenditest, kuid see ei ole kaugeltki mitte ainuke. Vaja on keerukaid meetmeid, nagu õigusabi, psühholoogiline toetus, laste toetamine, ning väga oluline on kuulata ohvreid, kes on – pean kahjuks ütleva – suurimad asjatundjad selles, mis puudutab nende vajadusi.

Mul on Viviane Redingile ja raportööridele kaks küsimust. Esiteks soovin teada, mil määral kaasatakse töösse naistevastase vägivalla ohvrid, et lasta neil oma kogemusi jagada. Teiseks tahan teada, kui tuttav on Viviane Reding ja raportöörid naistevastase vägivalla konventsiooniga, mida Euroopa Liidu kaksik, Euroopa Nõukogu praegu ette valmistab, ning mil määral osaleme nende töö ettevalmistustes.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Kannatada saanud naiste turvalisus peaks tõesti meie kõigi mure olema. Ükskõik, kes on ohvrid, ei ole küsimus üksnes nende füüsilises kaitsmises ründajate eest, vaid ka nende inimväärikuse arvestamises. Kõnealune Euroopa lähenemiskeeld peaks kehtima kõikide vägivallaohvrite suhtes nende vanusest või soost sõltumata.

Antonia Parvanova (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Tahan samuti raportööri tänada. Elu, kehalise ja psühholoogilise puutumatus, samuti seksuaalse puutumatus ja vabaduse kaitsmine on ohvrikaitse esmatähtsad eesmärgid. Euroopa lähenemiskeeldu käsitleva direktiivi poliitilise toetamisega oleme toonud teema päevakorda, kuhu ta kuulub, ja esitanud tervet Euroopa Liitu hõlmava laiahaardelise konkreetsete kaitsemeetmete pakme, mis kehtib ELis ja pakub kuriteo, eelkõige vägivaldse kuriteo ohvritele õiguslikku kaitset ja abi.

Õigus kaitsele vägivalda eest on põhiline inimõigus sõltumata etnilisest kuuluvusest, õiguslikust seisundist või sisserändaja staatusest ning seepärast on meie kõigi moraalne kohus kaitsta seda õigust riigipiiride sees ja neist väljaspool. Olen veendunud, et see uus haavatavate ohvrite kaitse käsitlus on väga jõuline poliitiline sõnum, mille eesmärk on tugevdada Euroopa Liidus vabadust, turvalisust ja õigust.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio, raportöör. – (ES) Lugupeetud juhataja! Minu arvates on praegune arutelu selgelt näidanud, et oleme kõik kõnealuse raporti eesmärgi toetamises ühel nõul.

Paljud fraktsioonid on näidanud, et pooldavad ohvritele suuremat kaitset pakkuvat direktiivi. Seepärast on minu küsimus järgmine: mis takistab seda vahendit heaks kiitmast? Kordan: mida on karta millegi nii olulise ja lihtsa tõekssaamisest, nagu on ohvrite samaväärne kaitsmine kõikjal Euroopa Liidus?

Lootuses, et Euroopa Parlament raporti häälteenamusega vastu võtab, tahan pöörduda nõukogu ja komisjoni poole ja tuletada neile meelde, et oleme oma läbirääkimiste käigus lahendanud õiguslikud takistused ning mul on hea meel, et komisjon meie tööd tunnustab, just nagu meiegi tunnustame selle edaspidist tööd.

Seepärast ei peaks me üksteist välja jätma, vaid pigem üksteist aitama, võttes praegu vastu konkreetsema vahendi ning võttes hiljem vastu laiaulatuslikuma ohvrite aitamiseks ette nähtud meetmepakme, mille esitab komisjon, kellega ma luban koostööd teha.

Seepärast olgem vaprad ja vastutustundlikud ning aidakem kõiki neid, kel on õigus elada turvalisemas Euroopa Liidus. Kordan: aidakem kõiki, olgu nad mehed, naised või lapsed. Aidakem neid, kes ootavad, et annaksime neile parema elu – elu, mis annab neile tagasi nende vabaduse, turvalisuse ja eeskätt nende väärkuse.

Carmen Romero López, raportöör. – (ES) Lugupeetud juhataja, volinik! Teame, et ettevalmistatav ohvreid käsitlev meetmepake ei sisalda mingeid õiguslikke meetmeid. Seda on Euroopa Parlamendis kritiseerinud Euroopa naiste surverühm: räägitakse headest tavadest ja kooskõlastamisest, kuid meil on ikka veel pikk tee käia.

Tahan öelda ka, et meie kogetav vägivald ei ole eksootilist päritolu: see on meie enda vägivald. Tahan nõukogule ja liikmesriikidele öelda, et teistest kultuuridest pärinev vägivald nõuab samuti õiguslikku vahendit. Ilma sedalaadi vahendita ei ole võimalik võidelda suguelundite moonutamise, auroimade ja kogu ahistamisega, mille all kannatavad teistest kultuuriruumidest pärit naised.

Seepärast ongi nii oluline käsitleda ka neid naisi ja Euroopa Parlament on töötanud kõikide variraportöörade parandusettepanekute abil selle nimel, et tagada kõikide nende ohvrite hõlmamine kõnealuses õiguslikus vahendis.

Seepärast on nii tähtis selles küsimuses koostööd teha ning seepärast on kahju, et parlament ja komisjon ei ole terve menetluse käigus jõudnud ühesuguse teksti osas kokkuleppele. Isegi kui parlament ja komisjon teksti osas kokku lepivad, ei ole võitlus veel lõppenud.

Lugupeetud volinik! Vägivallaohvritel ei ole palju abi sellest, kui arvame, et algatuse edasilükkamine kahe, kolme või nelja aasta võrra on nende jaoks parem, sest nii see ei ole.

Ütlesite oma eelmises sõnavõtus, et me ei ole mõistnud põhiõiguste harta tähtsust. Me mõistsime seda. Kuid seda on tarvis kohaldada; me peame võtma meetmed ja vahel on tegemist õiguslike meetmetega ning vahel on nende teel takistusi. Suurim takistus on poliitiline tahe.

Seepärast on niivõrd oluline, et oleksime kõik sedalaadi algatusega nõus ning nüüd sõltub kõik nõukogust. Nüüd sõltub liikmesriikidest, kel tuleb otsustada, kas kõnealune vahend on tõepoolest see, mis on vajalik ja toimib ohvrite suhtes tõhusalt. Meie usume, et on küll ning seepärast oleme vahendit kaitsnud ning seepärast oleme me siin. Toetame ka asja kiireloomulisust.

Seepärast tahtsime, et Euroopa Parlament hääletaks suure enamusega vahendi poolt. Nii näeksid riigid, kes ei ole veel otsustanud või on otsustanud algatuse vastu seista, seda ainsa meetodina, mida võib kasutada nüüd ja edaspidi. Tegemist on raske ja keeruka vahendiga, kuid see annab võimalused ning kaitseb ohvraid ja naiste kodanikuõigusi.

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Lugupeetud juhataja! Ma ei kavatsenud uuesti sõna võtta, kuid öeldut tuleb parandada. Ohvraid käsitleva pakme osa moodustavad meetmed sisaldavad üldist kommunikatsiooni, 2001. raamotsuse (ohvrite seisundi kohta kriminaalmenetluses) Lissaboni lepinguga kooskõlla viimist, kodanikukaitsemeetmeid käsitlevat ettepanekut ning vajadusel kriminaalkaitsemeetmeid käsitlevat ettepanekut. Pake esitatakse Euroopa Parlamendile järgmise aasta mais.

Me ei saa lihtsalt jätkata ja oma ideid paberile panna. Kõigi meie ettepanekutega peab kaasnema põhjalik mõjuhindang. Peame sellesse väga tõsiselt suhtuma ning võtma eesmärgiks tõelise lisaväärtusega üksikasjalikud uuringud. Seda me praegu teemegi. Korraldame mõjuhindangu, et määrata kindlaks õiguslike ja praktiliste meetmetega seotud üksikasjalik tegevus; meie eesmärgiks seejuures on õiguskindlus ning kiired ja tõhusad kaitsemeetmed.

Kõige öeldu taustal tahan ka Euroopa Parlamendile teada anda, et praeguseks on liikmesriikide parlamendid saatnud lähenemiskeelu kohta neli arvamust: heakskiitvad arvamused Itaalia, Kreeka ja Portugali parlamendilt ning eitav arvamus Saksa Bundesratilt, kelle väitel läheb direktiiv mittekriminaalseid meetmeid ja kuritegevuse ennetamist hõlmates kaugemale artikli 82 kohaldamisalast. Lähimuspõhimõtte alusel lükkas ta lähenemiskeelu idee tagasi. Peame tulema toime väga keerulise küsimusega. Enne õiguslike ja mitteõiguslike ettepanekute esitamist tehtava tõsise analüüsi abil püüan soovitada meetmeid, mis on piisavalt mõistlikud ega too ohvraid kaitsemeetmete kaudu teist korda ohvriks.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletamine toimub täna kell 12.00.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Rovana Plumb (S&D), kirjalikult. – (RO) Rumeenias kahjustavad koduvägivallajuhtumid hinnangute kohaselt igal aastal 1,2 miljonit inimest, kuid ainult 1% vägivallaohvritest on

piisavalt julge, et juhtunust ametiasutustele teatada. Sagedased kodused pinged, tülid ja peksmine muudab pereliikmed traumatiseeritud ohvriteks, kes on sunnitud sellega leppima kui tavapärase olukorraga. Vägivald mõjutab lapse normaalset harmoonilist arengut. Uuringute tulemused näitavad, et 75%-l juhtudest kandub vägivaldse käitumise muster ühelt põlvkonnalt teisele edasi. Stockholmi sündroomi tuleb ravida, kuid mitte jõuetute reformidega, nagu tehakse Rumeenias. Selle nähtusega võitlemiseks on vaja ennetavaid meetmeid, samuti asjakohase õigusraamistiku muutmist ning dialoogi ja koostöö algatamist kõikide selles valdkonnas pädevate riiklike institutsioonide ja kodanikuühiskonna vahel. Selles mõttes peab Euroopa lähenemiskeeld olema jõuline vahend, mis suudab pakkuda vägivallaohvritele liikmesriikide piiride üleselt turvalist varjupaika. See peaks hõlmama ka kaitset inimrühmade toime pandud vägivallaaktide eest ning kehtima kõikide kuritegude, nagu inimkaubanduse, naiste suguelundite moonutamise, sundabielude, auroimade, intsesti, soolise vägivalla ohvrite, tunnistajate ning terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse ohvrite suhtes.

7. Inimkaubandus (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel Edit Baueri ja Anna Hedhi koostatud raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, milles käsitletakse inimkaubanduse tõkestamist ja selle vastast võitlust ning ohvrite kaitset ja millega tunnistatakse kehtetuks raamotsus 2002/629/JSK (KOM(2010)0095 - C7-0087/2010 - 2010/0065(COD)) (A7-0348/2010).

Edit Bauer, kaasraportöör. – Austatud juhataja, lubage mul kõigepealt tänada kaasraportöör Hedhi, nõukogu ja komisjoni ning kõiki teisi, kes selles pingelises töös osalesid.

Inimkaubandusega seotud olukord on murettekitav. Inimkaubanduse ohvriks langeb Euroopas sadu tuhandeid inimesi; tegemist on suuruselt teise kuritegeliku äriga, millest teenitav kasum moodustab hinnanguliselt 32 miljonit USA dollarit. Inimkaubanduses on tekkinud uued suundumused. Sunniviisilise töö ohvreid on rohkem. Varasemast rohkem ohvreid on pärit liikmesriikidest ja lisaks on ohvrite seas rohkem lapsi. Kogu maailmas on lapsohvrite osakaal vahemikus 40–50%. OSCE hiljutises aruandes kutsuti riike üles muutma oma arusaama inimkaubandusest kui marginaalsest nähtusest ja käsitama inimkaubandust tänapäevase laiaulatusliku orjakaubandusena.

Võitluses inimkaubandusega on vaja terviklikku käsitusviisi, kuid meie käsutuses olevate vahendite hulk on piiratud. Meie ülesanne on muuta õigusakte. Lissaboni leping andis meile uue õigusliku aluse – artikli 83. See annab meile vahendid ühise käsitusviisi väljatöötamiseks, et luua keskkond, mis oleks inimkaubitsejate jaoks heidutavam, ja ühtlasi tagada ohvrite parem kaitse.

Ettepanek nõukogu ja komisjoniga kokkulepitud ühtse teksti kohta laiendab inimkaubanduse määratlust, võttes arvesse, et inimkaubanduse vormid ja suundumused on muutumas. Eelnõu annab võimaluse kohaldada suuremaid karistusi, määratledes maksimumkaristuste miinimummäärad ning soovitades ka inimkaubandusest saadud tulude ja varade arestimist ja konfiskeerimist. Ettepanekus käsitletakse uuesti ohvriks langemise vältimise küsimust, andes kohtutele õiguse mitte määrata inimkaubanduse ohvritele karistusi rikkumiste eest, mis on toime pandud sundolukordades.

Ohvritele tuleks pakkuda abi ja toetust enne kriminaalmenetlust, selle ajal ning asjakohase aja jooksul pärast seda. Seejuures ei seata ohvri abistamist ja toetamist sõltuvusse sellest, kas ta soovib teha koostööd kriminaaluuringis, süüdistuse esitamisel ja kohtumenetluses.

Ettepanek sisaldab erisätet, mille eesmärk on suurendada laste kaitset uurimise ja abistamise käigus.

Lisaks on direktiivi eelnõus säte ELi inimkaubandusvastase võitluse koordinaatori kohta, kes võiks tulevikus aidata kaasa terviklikuma, sidusama ja paremini kooskõlastatud inimkaubandusvastase poliitika väljatöötamisele.

Anna Hedh, kaasraportöör. – (SV) Aasta on 2010 ning Euroopas ostetakse ja müüakse inimesi kui orje – kuigi orjapidamine keelati üle 250 aasta tagasi. Neid sunnitakse prostitutsioonile, sunniviisilisele tööle või kerjama. Ühtäkki avastavad need inimesed, et neil on omanik, kellele nad tihti usuvad end midagi võlgnevat, kui absurdset see ka ei kõla. Inimkaubandus on üks maailma raskemaid kuritegusid ja kahjuks kasvab selle ulatus pidevalt. Sellega rikutakse rängalt inimõigusi, mida EL tuliselt kaitseb ja mille olemasolu eest ta iga päev võitleb.

Seetõttu tahan kõigepealt tänada volinik Malmströmi selle eest, et inimkaubanduse tõkestamist ja selle vastast võitlust käsitleva õigusakti ettepanek esitati nii kiiresti. Samuti soovin suurepärase koostöö eest tänada oma kolleegi naiste õiguste ja soolise võrddõiguslikkuse komisjonist, Edit Bauerit, ja kõiki variraportööre, kes selle direktiiviga töötasid. Suur aitäh ka kõigile teistele töötajatele, kes on ära teinud imetlusväärse töö.

Inimkaubandus on praegu kõige kiiremini kasvav piiriülese kuritegevuse liik. ÜRO 2009. aasta aruandes inimkaubanduse kohta märgitakse, et inimkaubandus on relvakaubanduse järel kuritegelike võrgustike tulude suuruselt teine valdkond. On täiesti selge, et ükski riik ei suuda inimkaubanduse probleemi üksinda lahendada. Inimestega kaubitsetakse kõigis Euroopa riikides ja inimkaubitsejad viivad oma ohvraid üle riigipiiride iga päev.

Seega peame tegema koostööd ja meie õigusaktid peavad selles valdkonnas olema võimalikult suurel määral ühtlustatud. Seetõttu on hea, et on tehtud ettepanek määrata ametisse ELi inimkaubandusvastase võitluse koordinaator, kes kontrollib ja kooskõlastab ELi tegevust koos liikmesriikide koordinaatoritega.

Inimkaubanduse probleemi lahendamiseks peavad meil olema karistused, mis vastavad selle kuriteo raskusele ja tõepoolest mõjutavad neid, kes inimkaubandusega raha teenivad. Minu arvates on õigusakti ettepanekus sisalduvate karistustega astunud mitu sammu edasi. Lisaks on tehtud ettepanek, et liikmesriigid peaksid arestima vara, mille inimkaubitsejad on soetanud kuritegevuse tulemusena, tagades arestimisel õiguskindluse põhimõtte järgimise.

Kuid kurjategijate karistamisest ei piisa. Paranema peab ka inimkaubanduse ohvrite kaitse. Ohvraid kaitsmata ei ole meil kunagi võimalik inimkaubitsejaid vastutusele võtta. Ohvrid peavad saama vajalikku abi ja ennekõike tuleb luua turvaline keskkond, mis võimaldab ohvritel otsustada politseiga koostöö tegemise kasuks.

On tehtud ettepanek inimkaubanduse ohvriks langenud laste tõhusama kaitsmise kohta. Ma olen sellega väga rahul. Kuna 79% inimkaubanduse ohvritest on naised ja kuna seksuaalne ärakasutamine on ülekaalukalt kõige enam levinud inimkaubanduse liik, tuleb õigusaktide koostamisel ja kõigi kavandatud meetmete analüüsimisel lähtuda soolisest vaatenurgast.

Kui me tahame selle probleemi kunagi lahendada, peame midagi ette võtma võimu ebavõrdse jaotumisega meeste ja naiste vahel. Meeste ja naiste ebavõrdsus soodustab kaitsetust ja see omakorda inimkaubandust.

Et inimkaubanduse probleemi tõepoolest lahendada asuda, peavad kõik liikmesriigid tegema palju jõupingutusi inimkaubanduse ennetamiseks. Põhimõtteliselt tähendab see seda, et meie riikides tuleb vähendada nõudlust inimkaubanduse ohvrite pakutavate teenuste järele. Kui me suudame vähendada nõudlust, väheneb ka nende teenuste pakkujate hulk. See tähendab, et me peame tegelema nendega, kelle tõttu on inimkaubandus kasumlik äri. Seetõttu tegime ettepaneku, et kõik liikmesriigid peaksid kohustuslikus korras nägema ette kriminaalvastutuse isikute puhul, kes teadlikult kasutavad inimkaubanduse ohvrite teenuseid. ELi praeguste õigusaktide järgi karistatakse inimkaubanduse ohvrite ärakasutamise eest ohvrite tööandjaid. Sama põhimõtet tuleks kohaldada isikute suhtes, kes kasutavad ohvrite teenuseid.

Kahjuks ei õnnestunud meil saada sellele ettepanekule heakskiitu. Seega ei pea liikmesriigid neid isikuid kriminaalvastutusele võtma, kuid nad peavad andma aru meetmetest, mida nad on võtnud selleks, et vähendada nõudlust inimkaubanduse ohvrite teenuste järele.

Me oleme selle teema siiski päevakorda lisanud ja saanud ELi tasandil toetust oma ettepanekule asjaomastelt Euroopa Parlamendi komisjonidelt ning lisaks ka ekspertidelt, politseilt ja vabatahtlike organisatsioonidelt. Arvan, et täna hääletatava kokkuleppega oleme suure sammu edasi astunud. Tehkem ühiselt Euroopas lõpp inimkaubandusele, mis on orjakaubanduse nüüdisaegne vorm!

Me ei tohi alla anda, sest igäühe õigus otsustada oma elu ja keha üle on inimõigus, mida ei saa raha eest osta ja müüa, nagu kingapaelu või banaane.

Cecilia Malmström, komisjoni liige. – Austatud juhataja, lubage mul kõigepealt meenutada, see on tõepoolest ajalooline tekst, mille me täna mõne minuti pärast – loodetavasti – vastu võtame.

Tegemist on ELi esimese kriminaalõigusaktiga pärast Lissaboni lepingu jõustumist. Usun, et võime olla rahul kokkuleppega, mille oleme tänaseks saavutanud.

See on institutsioonide vaheline tasakaalustatud kompromiss. Ma olen muidugi teadlik, et Euroopa Parlament, mida esindasid raportöörid, ja komisjon oleksid mõnes punktis eelistanud veidi teistsugust sõnastust. Üldiselt on see aga hea tulemus, mis on täielikult kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni eesmärgiga võidelda inimkaubandusega – selle jubeda uusaegse orjanduse ja kohutava kuriteoga, mis ei vääri Euroopat 2010. aastal ja millega rikutakse rängalt nii paljude kodanike põhiõigusi.

Ma olen kohtunud mõnede selliste ohvritega – laste, meeste ja paljude naistega, kes on olnud seksiaärisse kaasatud. Nende lood on muidugi kohutavad. Kui me selle direktiivi täna vastu võtame, saame parema vahendi nende aitamiseks. See on tõesti hea jõulukink.

Ma tahan tõepoolest tänada Euroopa Parlamenti, eriti kaht raportööri, Edit Bauerit ja Anna Hedhi, ning variraportööre ja kõiki teisi, tänu kellele kokkuleppe saavutamine sai võimalikuks.

Selle kohta, kuidas Euroopa Parlament aitas direktiivi parandada, on mitmeid näiteid. Ma märgiksin ära artikli 14 sätte, mis puudutab inimkaubanduse ohvriteks olevate saatjata alaealiste seisundit ja õigusi. See säte lisati teie nõudmisel ja me oleme nõus, et see muudab direktiivi paremaks. Neid näiteid on teisigi.

Tahan mainida üht komisjoni ettepanekut, mis paraku ei pälvinud nõukogu toetust, küll aga teie oma. Nõukogus ei olnud siiski võimalik jõuda kokkuleppele seoses ekstraterritoriaalse jurisdiktsiooniga süütegude puhul, mille on välismaal toime pannud ELi alalised elanikud.

Ma olen endiselt seisukohal, et säte, mis võimaldaks ELis vastutusele võtta kõik Euroopas elavad ja teistes riikides inimkaubandusega seotud süütegusid toime pannud isikud, oleks andnud märkimisväärset lisaväärtust. Kahjuks kokkulepet ei saavutatud. Selle küsimuse juurde tullakse tagasi seoses laste ekspluateerimist ja lastepornograafiat käsitleva direktiiviga. Ekstraterritoriaalne jurisdiktsioon seoses alaliste elanikega muutub veelgi olulisemaks siis, kui me arutame Euroopas elavate pedofiilidest seksituristide vastutuselevõtmise võimalusi.

Ma leian, et kõnelustes nõukoguga tuleks meil jätkuvalt ühiselt nõuda direktiivile sellise sätte lisamist. Nagu ma ütlesin, oleme kõik koos väga head tööd teinud. Nüüd on meil olemas väga vajalik vahend, et võidelda inimkaubandusega, kaitsta ohvreid ja anda mõista, et tegemist on väga raske kuriteoga. Karistuste raskusaste peaks olema vastav ja nüüd määratletakse see kõikides liikmesriikides ühtemoodi. Täna teid veel kord teie panuse eest.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, *fraktsiooni PPE nimel*. – (ES) Austatud juhataja ja volinik! Inimkaubandus on ELis karm reaalsus.

Inimkaubandusega tegelevate maffiavõrgustike peamine eesmärk on seksuaalne ärakasutamine, millele selle probleemiga kaasnevate muude häbiväärsete tahkudena järgnevad sunniviisiline töö, kodune sunnitöö, sundabielud, laste ärakasutamine kerjamiseks, ebaseaduslik lapsendamine ja elundite eemaldamine.

Lissaboni lepingu artikliga 63 Euroopa Parlamendile antud uusi volitusi tuleb kasutada selleks, et tõhustada ELi õigusakte kõnealusel valdkonnas. See hõlmab paljude muude küsimuste seas nõudmist määratleda kuriteod, mis ei ole veel mõne Euroopa riigi kriminaalõigusega hõlmatud.

Me peame tõhustama oma õigusakte, et toetada inimkaubanduse ohvreid ühelt poolt ennetamise ja teiselt poolt kaitse ning ühiskonda ja tööturule tagasitoomise aspektist. Meil tuleb võtta konkreetseid meetmeid, et kaitsta alaealisi, võtta inimkaubitsejad ja vahendajad kriminaalvastutusele, võtta meetmeid nõudluse vähendamiseks ja kuritegevusest saadud tulu konfiskeerimiseks, määratleda kõikide inimkaubanduse eri etappides osalevate juriidiliste isikute kriminaalvastutus, tõhustada tööinspeksioonide tegevust ning karmistada karistusi töötajate ärakasutamise ja sisserändajate ebaseadusliku töölevõtmise eest, suurendada Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri ja sisserände kontaktametnike rolli inimkaubitsejate kasutatavate kanalite ja nende tegutsemisviiside kindlakstegemisel ning suurendada Euroopa Politseiameti (Europol) ühiste uurimisrühmade rolli maffiavastases võitluses.

Lõpetuseks tahan lisada, et ELi inimkaubandusvastase võitluse koordinaator võiks märkimisväärselt kaasa aidata nende eesmärkide saavutamisele, mida ma nimetasin, kuid tema pädevus ja volitused tuleks selgelt määratleda, et vältida töö dubleerimist ja sekkumist Europolile usaldatud ülesannetesse.

Monika Flašíková Beňová, *fraktsiooni S&D nimel*. – (SK) Austatud juhataja, ma tahan kõigepealt tunnustada Edit Bauerit ja Anna Hedhi selle äärmiselt olulise teema ulatusliku käsitlemise eest.

Inimkaubandus on tänapäeva tsiviliseeritud ühiskonnas taunitav nähtus. See on tulususelt relva- ja narkokaubanduse järel kolmas kaubandusliik. See orjakaubanduse nüüdisaegne vorm on raske kuritegu, millega rikutakse põhilisi inimõigusi. Tänu Lissaboni lepingule on Euroopa Liidu tegevus kriminaalõiguse eri valdkondades, sealhulgas inimkaubanduse vastases võitluses, muutunud tõhusamaks. Euroopa Parlamendil on selles kollektiivse seadusandjana oluline roll. Kogemused näitavad siiski, et praegune õiguslik raamistik ei ole piisavalt tõhus ja me peame inimõiguste kaitsmiseks veelgi rohkem ära tegema. Me peame võtma inimkaubanduse vastu suunatud ennetavaid meetmeid. Suurimat tähelepanu tuleb pöörata lastele ja naistele, sest nemad on kõige haavatavamad. Me peame tegema kõik, mis võimalik, et tagada selliste kuritegude võimalikele ohvritele, kes tavaliselt on pärit ühiskonna äärealadelt, inimväärset elutingimused.

Antonya Parvanova, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Lugupeetud juhataja! Hoolimata kasvavatest jõupingutustest inimkaubanduse vastu võitlemisel, areneb ja laieneb see keeruline probleem jätkuvalt kogu Euroopas. Seega on vaja tõhusamat tegevust ja asjakohaseid meetmeid, et kaitsta inimesi eri eesmärkidel toimuva inimkaubanduse eest, võtta kaubitsejad vastutusele ning tagada ohvritele tulemuslikud õiguskaitsevahendid nii liikmesriikide kui ka ELi tasandil.

Kõnealune õigusraamistik võimaldab tõhusalt lahendada keerulisi riikidevahelisi probleeme ning liikmesriikide ja ELi tasandil kooskõlastada ühiseid jõupingutusi võitluses selle ränga inimõiguste rikkumise ja naiste vastu suunatud vägivalda erivormiga. Me võtame selle õigusaktiga ühiselt kohustuse tagada, et naiste õigused tõusevad kogu Euroopas tähtsamale kohale, võttes arvesse, et sellel laiemal nähtusel on vaieldamatult ebaproportsionaalselt suur mõju naistele ja tüdrukutele.

Tahan juhtida tähelepanu veel ühele olulisele küsimusele, mida minu arvates tuleks selles õigusaktis käsitleda. See on seotud selle laialdaselt levinud probleemi sotsiaal-majanduslike aspektidega neis Euroopa riikides või piirkondades, kus sotsiaalne ja majanduslik ebavõrdsus on inimkaubanduse kõige määravam põhjus. Tänu meie ühistele jõupingutustele oleme saavutanud positiivse tulemuse sätte osas, mis käsitleb sellist tegevust nagu ebaseaduslik lapsendamise.

Kokkuvõtteks tahan rõhutada, et esmane vastutus inimkaubanduse vastu võitlemise eest lasub liikmesriikidel. Liikmesriigid peaksid võtma konkreetseid meetmeid, et hoida ära ja tõkestada inimkaubandust ning kaitsta ohvrite inimõigusi, ja neil peaks selle suure probleemi lahendamisel olema suurem roll.

Judith Sargentini, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (NL) Austatud juhataja, lubage mul kõigepealt Anna Hedhi ja Edit Bauerit tänada nende kui kaasraportöörade visa töö eest.

See direktiiv käsitleb vastutuselevõtmist, ennetamist ja kaitset inimkaubanduse valdkonnas. Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon oleks soovinud näha mõnevõrra põhjalikumaid tööd, eriti mis puudutab inimkaubanduse ohvrite kaitset. Ma viitan eelkõige elamisõigusele riigis, kuhu inimkaubanduse ohver on sattunud ja kus ta on ehk päästetud. Kuidas me tagame, et ohvritel on tõepoolest võimalik uut elu alustada?

Seda küsimust ei ole direktiivis piisavalt reguleeritud. Me räägime üksnes ajutise elamisloa mingist vormist, kuid pärast elamisloa kehtivuse lõppu ei tea inimkaubanduse ohver, kas ta saadetakse tagasi kohta, kust ta toodi, või mitte. Seetõttu loodame direktiivi uuestisõnastamisele, et meil oleks võimalik tulla välja mingi lahendusega. Loodetavasti võimaldab see meil ohvreid tõeliselt abistama hakata.

Teine aspekt, mis tekitab Euroopa Parlamendis tuliseid vaidlusi, on küsimus, kas inimkaubanduse ohvrite teenuseid kasutavaid inimesi tuleks karistada või mitte. Enamik Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni liikmed on siiski jätkuvalt seisukohal, et nende inimeste karistamine paiskab inimkaubanduse ohvrid veelgi sügavamasse viletsusse, sest nende tegevus muutub täiesti ebaseaduslikuks.

Mul on hea meel, et direktiiv jätab selles küsimuses liikmesriikidele valikuvõimaluse, kuid ma tahan niisuguste küsimustega tegelevatelt liikmesriikidelt küsida, kuidas me peaksime sel juhul ohvreid toetama?

Andrea Češková , fraktsiooni ECR nimel. – (CS) Lugupeetud juhataja! Ma leian, et inimkaubanduse vastast võitlust käsitlevad tõhusamad õigusaktid ja Euroopa lähenemiskeeld on väga olulised, sest nendega tehakse veel üks samm naiste ja laste kaitsmisel, eelkõige vägivalla eest. Suur osa tekstist on pühendatud lapsohvrite kaitsele ja selliste ohvrite abistamisele, kes moodustavad elanikkonna kõige haavatavama osa. Mul on hea meel, et nõukoguga saavutati kompromiss ja et see tekst on piisavalt empaatiline, võimaldades samas säilitada põhilised kriminaalmateriaalõiguse sätteid. Minu arvates oleks Euroopa Liidu tasandi õigusakt, mis näeks ette inimkaubanduse ohvriks langenud isikute teenuseid kasutavate klientide kriminaalvastutusele võtmise, äärmiselt problemaatiline. Seetõttu tahan väljendada oma tänu selle direktiivi eest, mis väärrib meie täielikku toetust.

Cornelia Ernst , fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (DE) Austatud juhataja! Kõigepealt tahan tänada kaht raportööri. Nad on teinud ära tohutu töö ja selle tulemusena on tehtud konkreetseid edusamme. Võib öelda, et see direktiivi eelnõu on sadade tuhandete inimkaubanduse ohvrite jaoks äärmiselt tähtis ning peaks tegema lõpu nende seadusetule seisundile. Selles öeldakse koguni, et lisaks kaitsele tuleks rõhku panna ka ennetamisele ja ennekõike hüvitamisele.

Direktiivil on inimkaubanduse valdkonnas lai kohaldamisala. Meie arvates on see õige, kuigi kahtlemata ei ole me nõus – ma tunnistan seda avalikult – kõigega, mis puudutab kerjamist, ja meil on mitmeidki vastuväiteid seoses ebaseadusliku rändega.

On hea, et kogu direktiivis leidub viiteid soole. Minu jaoks tundub veelgi tähtsam olevat see, et saatjata alaealiste puhul võetakse arvesse laste heaolu. Samuti tahan Saksamaa vaatenurgast öelda, et meil on selles osas veel palju vaja teha ja mul on väga hea meel, et see lapsi puudutav aspekt on direktiivi eelnõus väga tähtsal kohal.

Samuti tuleb tunnistada, et kõnealuse probleemiga tegelemisel tuleb arvesse võtta rasedaid naisi ning puudega ja haigeid inimesi. Ennetavad meetmed, näiteks riigiametnike koolitus ja koordinaatorite tegevus liikmesriikides, on vajalik samm õiges suunas. Kui me hääletame täna selle poolt, siis väärime tunnustust.

Loodan ka, et seda teemat hakatakse liikmesriikides tõsisemalt võtma, sest igal juhul peavad liikmesriigid nüüd hakkama aruandeid esitama. Ehk aitab ka see meede eesmärgi saavutamisele kaasa.

Mara Bizzotto , fraktsiooni EFD nimel. – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Rahvusvaheliste organisatsioonide ja politsei hinnangute kohaselt on inimkaubandus praegu maailmas organiseeritud kuritegevuse hulgas suuruselt teine sissetulekuallikas pärast narkokaubandust. Elundikaubanduse, prostitutsiooni ja sunniviisilise töö ohvreid arvatakse olevat ligikaudu 30 miljonit.

See tähendab, et võitlus selle tohutu kuritegeliku nähtusega on ennekõike võitlus meie kodanike turvalisuse eest ning ebaseadusliku sisserände ja uusi kuritegusid soodustava kuritegevuse vastu. Seistes silmitsi niivõrd suure probleemiga, peab Euroopa tõepoolest võtma erakordseid meetmeid nende vastu, kes inimesi eri viisidel ära kasutavad.

Võitlus selle nähtusega eeldab koostööd nii liikmesriikide kui ka politseijõudude vahel, ennekõike aga selgust kaubitsejate karistuste kohta. Samuti tuleb meeles pidada, et paljusid inimesi kasutatakse ära, kuna neil ei ole oma päritoluriigis inimväärseid elutingimusi: nad elavad vaesuses ja meelegeituses ning on valmis tegema mida iganes, koguni lahkuma kodumaalt, lootuses leida paremat elu, mis aga paraku kunagi ei saabu.

Lisaks kuritegevuse ennetamisele ja inimkaubanduse ohvrite kaitsmisele peab Euroopa tegema suuremaid ja sihipärasemaid jõupingutusi selleks, et neil inimestel oleks võimalik leida vastuvõetavad elutingimused oma kodumaal. Euroopa poliitiliste meetmete puhul tuleb lähtuda põhimõttest, et inimesi tuleb aidata nende kodus. Seega ei peaks meie püüdlused olema suunatud mitte ainult keelamisele, vaid ka ennetamisele.

Andrew Henry William Brons (NI). – Austatud juhataja! 'Inimkaubandus' on täiesti õigustatult halvustava varjundiga sõna, sest see kirjeldab tülgestavat tegevust. Inimesi, kellest ebaproportsionaalselt suure osa moodustavad naised, koheldakse nagu kaupa või isegi nagu kariloomi: neid transporditakse, kasutatakse ja tihti kuritarvitatakse.

Samas kasutatakse seda mõistet liiga kitsas tähenduses. Väga väike osa seaduslikust majanduslikust rändest on tegelikult vabatahtlik. Enamik inimesi eelistaks paremate tingimuste korral jääda oma lähedaste juurde kodumaale. Nad lahkuvad jõukamale järjele saamise eesmärgil või sellepärast, et majandusjõudude tegevuse tulemusena ei ole neil enam võimalik elatist teenida.

Rände põhjuseks on ülemaailmne kapitalism, mis näeb inimestes pelgalt asendatavaid tootmistegureid. Majanduslik ränne on inimkaubanduse üks vorme, samamoodi nagu kuritegelike võrgustike organiseeritud ebaseaduslik ränne. Inimkaubitsejateks on valitsused, kes täiesti teadlikult lasevad väidetavalt juhimatutel majandusjõududel tegutseda ülemaailmse kapitalismi teenistuses. Majandus peaks olema inimeste teenistuses. Inimesed ei ela selleks, et teenida majandusjõude.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Austatud juhataja ja volinik, lugupeetud kolleegid! Selle direktiivi ettepaneku sooline mõõde hõlbustab kõige haavatavamate inimeste kaitsmist. Asjaolu, et Lissaboni leping sisaldab arvukalt viiteid inimkaubanduse kohta, kinnitab selle probleemi kiireloomulisust ja tõsidust. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 5 lõige 3 keelab inimkaubanduse, käsitades seda orjuse ja sunniviisilise töö ühe vormina.

Raportöörid on kaitse ulatust laiendanud, keskendudes eelkõige lastele ja naistele ning ebasoodsatele olukordadele, mille tõttu seda orjastamise vormi on lihtsam ellu viia. Samuti märgitakse raportis õigesti, et inimkaubandus hõlmab ka ebaseaduslikku lapsendamist ja sundabielusid.

Ma tunnen, et pean esile tooma nende ELi liikmesriikide raskused ebaseadusliku sisserände vastu võitlemisel, kelle piir on ELi välispiiriks. Ennekõike peab minu kodumaa Itaalia iga päev tegelema inimkaubanduse juhtumitega, mis meie tänavaid ja piirkondi vallutavad. Me peame sellest rääkima ja nii tõstma teadlikkust, et kaasata kodanikuühiskond. Esitatud raport näeb ette ohvrite põhjaliku kaitse ja seab eesmärgiks selle nähtuse likvideerimise. Seetõttu tahan väljendada oma toetust esitatud ettepanekule ja tunnustada kaht raportööri.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Ma tahan variraportöörina tänada raportööri ja öelda, et minu arvates on see direktiiv erakordselt tähtis, kuna Euroopa Liit võtab sellega esmakordselt õiguslikult siduvaid meetmeid võitluses inimkaubanduse vastu.

Viiskümmend aastat pärast ÜRO konventsiooni vastuvõtmist elavad sajad tuhanded inimesed – peamiselt naised ja lapsed – meie tsiviliseeritud Euroopas endiselt orjuses. EL saab esmakordselt ühtse õigusakti, mis võimaldab võidelda inimkaubandusega, olenemata sellest, kas selle eesmärk on seksuaalne ärakasutamine või tööjõu ärakasutamine, sealhulgas sunniviisiline kerjamine.

Meie fraktsioonil oli kolm esmatähtsat eesmärki: mõjutada kaubitsejaid ühetaoliste, karmimate karistustega, mille hulka kuulub vara konfiskeerimine ja inimkaubanduse ohvrite abistamiseks kasutamine; tagada ohvrite kõrgetasemeline kaitse ja sotsiaalne rehabiliteerimine, sealhulgas tasuta õigusabi ja puutumatus kuritegude puhul, mis on sooritatud kaubitsemise tulemusena; ning edendada ohvreid toetavate ilmalike ja usuliste valitsusväliste organisatsioonide olulist rolli.

Samas loodan, et ohvrite elamislube käsitlev 2004. aasta direktiiv vaadatakse läbi. Tahan ka rõhutada, et ettepanekus nähakse ette laste kaitsmine tugevdatud meetmete kaudu, ning ma toetan volinik Malmströmi üleskutset võtta edasisi meetmeid seksiturismi ja lastepornograafia vastu.

Nadja Hirsch (ALDE). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni variraportöörina tahan minagi kaht raportööri siiralt tänada. Täna teid koostöö eest. Ma arvan, et oleme tänaseks kokku pannud hea dokumendi. Me saame nüüd võtta vastu otsuse, mis võimaldab inimkaubandust tõepoolest otsustavalt välja juurima hakata. Keeruliseks osutub aga direktiivi praktiline rakendamine liikmesriikides. On ülioluline, et täitevasutused, nagu politsei ja kohtud, teaksid, kuidas selliseid kuritegusid ära tunda ja nende toimepanijaid vastutusele võtta. See on äärmiselt tähtis. Sama oluline on tõsta üldsuse teadlikkust, nagu kolleeg Matera juba mainis, et inimesed oleksid teadlikud inimkaubandusest ELi piires. See ei leia aset kusagil mujal, teoreetiliselt võib see toimuda otse meie koduukse all.

Teine oluline punkt on see, et meil kui Saksamaa liberaalidel ei olnud võimalik leppida sedasorti teenuseid kasutavate inimeste kriminaalvastutusele võtmisega (kuigi see küsimus lahendati positiivselt, andes pädevuse liikmesriikidele), sest kui inimest saab vastutusele võtta, on tal kohtuprotsessis õigus keelduda ütluste andmisest. Kui keegi – näiteks inimkaubanduse ohvrist prostituudi juures käinud mees – kasutab õigust keelduda ütluste andmisest, läheb kaduma teave, mida oleks võimalik kasutada inimkaubitsejate võrgustiku lõplikuks paljastamiseks. Seetõttu on hea, et pädevus jääb liikmesriikidele ja ma tahan teid koostöö eest väga tänada.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Austatud juhataja! Paljude tänapäevaste arengutendentside vundament laoti juba sadu aastaid tagasi. Ma pean silmas tööstusrevolutsiooni, esindusdemokraatia teket ja orjuse kaotamist.

Praegune võitlus inimkaubandusega on jätkuks püüdlustele, millele kunagi pani aluse William Wilberforce. Kahjuks on inimkaubandus üks hullemaid varjatud probleeme Euroopa Liidus. Sellega kahjustatakse meie elanike põhiõigusi ja meie demokraatia aluseid. Seetõttu toetan ma esitatud raportit kogu südamest.

Samas, niipalju kui mina aru saan, jäävad korduvate õigusrikkujate suhtes kavandatavad karistused paraku väikesteks. Esitatud ettepanekus ei nõuta korduvalt vahistatud inimkaubitsejate suhtes eriti karmide karistuste kehtestamist. Minu arvates on see kahetsusväärne. Mina pooldan põhimõtet, et kaubitseja, kes teist või kolmandat korda süüteo toimepanemise eest vahistatakse, peab saama eluaegse vanglakaristuse.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Lugupeetud juhataja! On tähtis, et kõik ühineksid võitlusega inimkaubanduse vastu, et see välja juurida. Teadaolevalt on see tänapäevane orjakaubandus kuritegelike organisatsioonide jaoks väga tulus ning sellel on mitmeid vorme alates seksuaalsest ärakasutamisest ja sunniviisilisest tööst kuni ebaseadusliku elundikaubanduse ning isegi majapidamistöodes ja muud liiki deklareerimata töös ärakasutamiseni.

Seetõttu tuleb tõhusalt võidelda selle tegevuse vastu, millesse on haaratud eelkõige naised ja järjest enam lapsed, võttes kriminaalvastutusele nende kuritegude toimepanijad ja aidates ohvritel vabaneda sõltuvusest kuritegelikest organisatsioonidest. See on ka põhjus, miks tuleb võidelda selle olukorra põhjustega, luues tingimused, mis võimaldavad inimestel vaesusest välja pääseda, edendades rikkuse õiglase ümberjaotamise poliitikat, tagades juurdepääsu põhilistele avalikele teenustele ning soodustades õigustega töökohtade loomist ja palgatasemeid, mis tagavad inimväärse elu. See on ka suund, mida tuleb järgida siin, Euroopa Liidus.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! On tõestatud, et kõige paremaid tulemusi annavad inimkaubanduse vastu võitlemisel karmid näidiskaristused inimkaubitsejatele. Kuna me kipume siin parlamendis arvudes väljendatud eesmärgi seadma, siis minu tungiv ettepanek on selline, et me peaksime soovitama Euroopa ühtse õigusakti vastuvõtmist, milles sätestatakse inimkaubitsejate miinimumkaristuseks 10–15 aasta pikkune vabadusekaotus, mida ei saa rahatrahviga vähendada ega asendada. Te näete, et see annab tulemusi. Ühtne ELi õigusakt ja minimaalselt 10–15 aasta pikkune vanglakaristus. Ma arvan, et see oleks kõige tulemuslikum meede, mida me eales oleme võtnud. Me ei saa võtta meetmeid seoses kliimamuutuse ja keskkonna saastamisega, kui me ei sea mõõdetavaid eesmärgi võitluses kõnealuse kuritegevusega.

Regina Bastos (PPE). – (PT) Austatud juhataja ja volinik, lugupeetud kolleegid! Kõigepealt pean tunnustama Edit Bauerit ja Anna Hedhi suurepärase töö eest, mida nad selle raportiga on teinud. Inimkaubandus häbib meie ühiskonda ning nõuab jõulisi ja kooskõlastatud vastumeetmeid meilt kõigilt.

Seksuaalse ärakasutamise, sunniviisilise töö, elundikaubanduse ja muu alatu tegevuse taga oleva organiseeritud kuritegevusega tuleb tõhusalt võidelda, kuid ennekõike tuleb seda ennetada. Kaalul on inimõiguste kaitse ning kõige haavatavamate inimeste, eriti naiste ja laste kaitse. Kogemused on näidanud, et kehtiv õigusraamistik ei ole piisavalt tõhus ja et Euroopa Liit peab tegema rohkem tööd.

Tihedam piiriülene koostöö, sealhulgas tulemuslik teabe ja heade tavade vahetus, on hädavajalik. Selles ettepanekus rõhutatakse õigustatult ohvrikeskset käsitusviisi. Kõnealuses valdkonnas ellu viidav poliitika peaks hõlmama sotsiaalküsimuste ja sotsiaalse kaasatusega seotud küsimusi, näiteks sotsiaalset rehabiliteerimist.

Claude Moraes (S&D). – Austatud juhataja, täna ei ole Euroopa Parlamendi jaoks tavaline päev. Me peaksime olema uhked selle ajaloolise sammu üle, mis täna tehti, nii seoses inimkaubanduse kui ka Euroopa lähenemiskeeluga. Esmakordselt rakendatakse

kriminaalõigust ja kõiki pärast Lissaboni lepingu jõustumist meie käsutuses olevaid vahendeid selleks, et tegeleda ühe kõige keerukama ja kohutavama probleemiga, mida me kõik peame tunnustama.

Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon tunneb uhkust Anna Hedhi ja tema kaasraportööri, Edit Baueri töö üle. Me oleme uhked, et mitmed küsimused tõstatatakse selles raportis esmakordselt. Esimest korda määratleb EL siduvas õigusaktis inimkaubanduse eest karmid karistused. Esmakordselt sätestatakse tugevad tagatised seoses ohvrite kaitsega, pööratakse erilist tähelepanu lapsohvritele, otsustatakse mitte võtta vastutusele ohvreid, kes orjastamise tõttu seadust rikuvad, ning tunnustatakse ja toetatakse valitsusväliste organisatsioonide rolli.

Ja lõpetuseks: eesmärgi keerukus – sest me liikusime kriminaalõiguse valdkonda – ei pidanud takistama väga hea raporti koostamist. Meie fraktsioon on väga rahul, et kogu Euroopa Parlament on seda meelt. Täna on Euroopa Parlamendi jaoks väga hea päev.

Axel Voss (PPE). –(DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Me astume selle direktiiviga tohutu sammu tõhusas võitluses inimkaubanduse vastu. Raportöörid on saavutanud hea tulemuse seoses miinimumkaristuste, jurisdiktsiooni, ohvritele süüdistuse esitamata jätmise ja aegumisega. Kõik see ei näe ehk välja täpselt nii, nagu meie oleksime tahtnud näha, kuid sellegipoolest on tegemist väga praktilise lahendusega. Pealegi oleks mõni muu lahendus läinud teataval määral vastuollu liikmesriikide kriminaalõigussüsteemidega. Selles osas peame olema vaoshoitumad. Samuti olen veendunud, et me oleksime teinud endale karuteene, kohustades prostituutide kliente kriminaalvastutusele võtma, sest muul juhul me seda ei teeks.

Ma tahan siiski tulla tagasi üldise küsimuse juurde, mis puudutab kriminaalõigust ja kriminaalmenetlust liikmesriikides. See on riikide õigusloomes väga tundlik valdkond, mida on arendatud sadu aastaid. Seega peaksime selle valdkonna puhul väga ettevaatlikult edasi liikuma. Ma mainin seda ka peagi kehtestatavat Euroopa uurimismäärust silmas pidades.

Sellegipoolest oleme nüüd loonud hea aluse piiriüleseks koostööks kriminaalasjades. Mul on selle sammu üle hea meel.

Britta Thomsen (S&D). –(DA) Austatud juhataja ja volinik, lugupeetud kolleegid! Teades, et igal aastal müüakse Lääne-Euroopasse orjaks mitusada tuhat inimest, oleme kohustatud tegutsema. Seetõttu olen väga rahul, et nõukogu ja Euroopa Parlament on jõudnud kokkuleppele selle uue direktiivi kohta, mis käsitleb inimkaubanduse ennetamist ja tõkestamist. Uus õigusakt on senistest märksa tõhusam ning see on suur võit ohvritele abi ja kaitse tagamisel. Samal ajal muutub jaht inimkaubanduse taga olevatele südametunnistusetu inimestele veelgi sihipärasemaks ja tõhusamaks.

Mul on hea meel, et direktiivis rõhutatakse ohvrite kaitset igasuguse vastutuselevõtmise ja karistamise eest. Kui ohver on olnud sunnitud toime panema kuriteo, siis tuleb karistada inimesi, kes on selle taga, mitte ohvrit. Euroopa Parlamendi arvates on ka oluline, et ohvritele pakutaks abi alati keeles ja vormis, mida nad mõistavad. Pealegi ei tohi me unustada, et vabatahtlikel ja mittetulunduslikel organisatsioonidel on inimkaubanduse ennetamisel ja tõkestamisel oluline roll. Täna võib olla süüdsuse jaoks tähtis päev, sest Euroopa Parlament hääletab loodetavasti selle uue õigusakti poolt, mis annab ohvritele hädavajaliku abikäe ja mille tulemusena algab intensiivne jaht nende kuritegude taga olevatele inimestele.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Austatud juhataja! Juriidiliste isikute karistamine inimkaubandusega seotud kuritegude eest aitab tõhustada võitlust inimkaubanduse kui orjakaubanduse nüüdisaegse vormiga.

Muidugi ei tohi juriidilise isiku karistamine välistada sellises tegevuses mis tahes moel osalenud konkreetsete füüsiliste isikute karistamist. Peale rahaliste sanktsioonide määramise hõlmavad juriidiliste isikute vastu suunatud tulemuslikud meetmed minu arvates ka riiklike toetuste saamise õiguse välistamist, äritegevuse peatamist ja ennekõike kohtuotsuseid vastavate ettevõtete sulgemise kohta. Liikmesriigid peavad võtma vastu õigusaktid, mis võimaldavad riigiasutustel otsustada mitte alustada inimkaubanduse ohvrite suhtes menetlust või neid mitte karistada ning jätkata uurimist ka siis, kui ohver oma ütluse tagasi võtab. Lõpetuseks tahan rõhutada, et nende kohutavate kuritegude ohvrid langevad sageli uuesti ohvriks ja leiavad end väga ebakindlast olukorrast. Seetõttu tuleb neile pakkuda erilist kaitset ja tuge. Erilist tähelepanu tuleb pöörata ka alaealistele ohvritele, kelle jaoks tuleb leida veelgi terviklikumad ja püsivamad lahendused.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Austatud juhataja! Kõikidel täna hommikul arutatavatel raportitel on üks ühine joon: põhiliste inimõiguste kaitse Euroopa Liidus ja Euroopa ühised meetmed selles valdkonnas. On peaaegu uskumatu, et ELis langeb 21. sajandil igal aastal mitusada tuhat inimest inimkaubanduse ohvriks, kusjuures enamik neist on naised ja lapsed. On kurb tõsiasi, et praegusel ajastul on see probleem väga aktuaalne ja statistika ei näita paraku langustendentsi. Otse vastupidi. Selliste tõsiste kuritegude toimepanijad teenivad inimkaubandusest astronoomilisi summasid, mis moodustavad hinnanguliselt kuni 32 miljardit USA dollarit aastas. Inimõiguste ja inimväärkuse kaitse peab meie töös olema selge prioriteet ning liikmesriikide ühtne tegutsemisviis on väga oluline. Ma toetan täielikult selle direktiivi vastuvõtmise ettepanekut, sest võrreldes olemasolevate õiguslike meetmetega nähakse sellega ette lisavahendid kõnealust liiki kuritegevusega võitlemiseks ja ohvrite tõhusamaks kaitsmiseks ning püütakse saavutada paremini kooskõlastatud käsitusviis ELi tasandil.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Ma olen väga rahul, et raporti lõplikus versioonis käsitatakse inimkaubandusega seotud süütegude toimepanemiseks kuritegelikes ühendustes osalemist raskendava asjaoluna, mistõttu miinimumkaristused kahekordistuvad, moodustades viie aasta asemel kümme aastat vangistust. Lisaks sisaldub artiklis 6a selgesõnaline viide süütegudeks kasutatud vahendite ja kuritegelikul teel saadud tulu arestimisele ja konfiskeerimisele.

Selline käsitusviis – mis minu arvates on täiesti õige ja loodetavasti ka muudesse õigusaktidesse üle kantav – vaatab faktidele näkku. Sellega tunnistatakse, et inimkaubandusega, mille eesmärk on inimeste ärakasutamine eri eesmärkidel, näiteks prostitutsiooniks, kuritegevuseks ja elundikaubanduseks, tegelevad rahvusvahelised kuritegelikud ühendused.

Ma olen rahul ka artikli 7 sätetega, mis kohustavad liikmesriike mitte esitama inimestele süüdistust seoses nende osalemisega kuritegelikus tegevuses, kui nad olid sunnitud seda tegema inimkaubanduse ohvrina. Sageli ei kannata inimkaubanduse ohvrid mitte üksnes füüsilise vägivalla all, neid ähvardab ka vastutusele võtmine selle eest, mida neid sunniti tegema. Prostitutsioon on sellise olukorra tüüpiline näide. Seetõttu ma toetan seda raportit ja tahan kahte raportööri tänada.

Elie Hoarau (GUE/NGL). – (FR) Austatud juhataja! Kindlasti ei saa keegi vastu olla kahe raportööri koostatud direktiivi eelnõule, mida tugevama ja kindla õigusemõistmise huvides

tuleks rakendada kõigis liikmesriikides, et inimkaubandusega seotud kuritegude toimepanijad vastutusele võtta ja neid karmilt karistada ning et kaitsta, aidata ja rehabiliteerida ohvreid, kelleks enamasti on naised ja lapsed.

Et olla selles võitluses tõhus ja usaldusväärne, peaks Euroopa Liit kui Euroopa riikide ajaloolise pärandi pärija käsitama orjakaubandust ja orjust inimsusevastase kuriteona, nagu mõned liikmesriigid on teinud. Siinkohal tahan mainida eelkõige Prantsusmaad.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Austatud juhataja! Inimkaubanduse katk on võtnud erakordselt murettekitavad mõõtmed. Kui esialgu puudutas inimkaubandus peamiselt naisi ja lapsi, keda kasutati prostitutsiooniks, siis nüüd on ohvrid igas vanuses ja mõlemast soost ning nad satuvad ärakasutamise ohvriks, mis ei pruugi olla seksuaalne, vaid ka majanduslik. Organiseeritud kuritegevuse võrgustikud kasutavad ära sotsiaalset haavatavust, pereprobleeme, koduvägivalda ja puudeid, mis soodustavad rännet, ning eksploateerivad ohvreid jõu kasutamise, väärkohtlemise ja ähvarduste abil.

Me pooldame kavandatud direktiivi. Inimkaubitsejate karistusi tuleb karmistada ja nende vara tuleb konfiskeerida. Lisaks peaksid liikmesriigid tegema ühiseid jõupingutusi, et tõhustada meetmeid, mille eesmärk on inimkaubandust ennetada ja õpetada inimesi ohvreid või potentsiaalseid ohvreid ära tundma.

Krisztina Morvai (NI). – Lugupeetud juhataja! See raport on kindlasti oluline samm võitluses inimkaubandusega üldiselt, eriti aga naiste kaubitsemisega. Järgmise suurema sammuna tuleks uurida ilmselget seost naistega kaubitsemise ja prostitutsiooni vahel.

Ühelt poolt nimetame naistega kaubitsemist õigustatult jõhkraaks ja kohutavaks kuriteoks, mille vastu me peaksime võitlema. Teiselt poolt räägime prostitutsioonist kui seksitööst, teenuse osutamisest. Me räägime sutenööridest ja lõbumajapidajatest kui ettevõtjatest ning seeläbi normaliseerime prostitutsiooni.

Ma tahan öelda, et kliendil, kes läheb lõbumajja, või kliendil, kes soovib prostituudi teenuseid, ei ole kuidagi võimalik teada, kas tegemist on „normaalse“ prostituudiga – kui selliseid prostituute üldse ongi olemas, sest nõustumine prostitutsiooniga on omaette küsimus, – või naise, kes on inimkaubanduse ohver.

Seega ei ole võimalik tõsiselt rünnata inimkaubandust, ründamata seksitööstust.

Cecilia Malmström, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Täna teid selle vajaliku arutelu eest. Ma tahan teile teatada, et täna nimetab komisjon ametisse inimkaubandusvastase võitluse koordinaatori, kes asub tööle järgmisel kuul. See inimene parandab kooskõlastamist ja sidusust ELi institutsioonide ja ametite ning liikmesriikide vahel, aitab tagada parimate tavade jagamist eri liikmesriikides, arendab olemasolevat ja tulevast poliitikat ning toimib kontaktisikuna suhetes kolmandate riikidega. See on väga tähtis. Ühendades ennetamise, õiguskorra tagamise ja ohvriks langemise vältimise, tagab koordinaator, et võitluses inimkaubanduse vastu kasutatakse asjakohaseid, antud olukorras sobivaid meetodeid. Ma palun inimkaubandusvastase võitluse koordinaatoril teha Euroopa Parlamendiga tihedat koostööd ja hoida teid toimuvaga kursis.

Kriminaalvastutusele võtmise küsimus väärrib omaette arutelu, kuid direktiivi artiklis 19 märgitakse, et komisjon esitab mõne aasta möödudes Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles hinnatakse, millist mõju inimkaubanduse tõkestamisele on avaldanud inimkaubanduse ärakasutamise seotud teenuste kasutajate kriminaalvastutusele võtmine vastavalt riigis kehtivatele õigusaktidele, ning lisab sellele vajaduse korral asjakohased

ettepanekud. Me tuleme kindlasti selle küsimuse juurde tagasi ja ma ei välista komisjoni täiendavaid ettepanekuid sel teemal.

Kõigest hoolimata leian, et võime täna selle direktiivi üle uhked olla. See on väga vajalik vahend inimkaubanduse vastu võitlemisel ja ohvrite kaitsmisel. Tegemist on olulise vahendiga, mis näitab maailmale meie sihikindlust uusaegse orjuse vastu võitlemisel ja mis tugevdab meie jõupingutusi.

Tahan siiralt tänada kaht kaasraportööri, Edit Bauerit ja Anna Hedhi. Tänane arutelu näitas, kui tähtis oli teie töö, sest seda toetavad kõik fraktsioonid. Tahan teid selle saavutuse puhul õnnitleda.

Edit Bauer , raportöör. – (HU) Austatud juhataja, ma tahan eelkõige tänada volinik Malmströmi selle eest, et ta nimetas seda raportit ajalooliseks tekstiks. See ütlus on ilmselt õige, sest see on esimene kord, kui me võtame Lissaboni lepingu alusel vastu kriminaalõigusakti. Samas loodan, et see on ka suur edusamm, mis võimaldab tagada, et mitte ükski kurjategija, mitte ükski inimkaubitseja ei jää karistuseeta. Eriti julgustav oli siinses arutelus näha poliitilist tahet. Ma ise olen hirmutavalt sageli näinud ja mõnikord jaganud arvamust, et kõnealuses valdkonnas tõsiste edusammude tegemiseks puudub poliitiline tahe. See, mida ma täna kuulsin, annab tunnistust vastupidisest, ja ma tahan tänada oma kolleege, kes ilmutasid poliitilist tahet astuda võitluses inimkaubandusega suur samm edasi.

Me saime Vaba ja Demokraatliku Euroopa fraktsioonilt kaks muudatusettepanekut. Ma palun kolleege neid ettepanekuid mitte toetada, sest nende eesmärk on vähendada karistust miinimumini. Samuti soovin tänada kolleeg Niki Tzavelat, kes taotles vastupidist, s.t karistuste karmistamist. Olen veendunud, et see on vajalik, kuid tänasele sammule peab järgnema rida edasisi meetmeid. Meil on ees palju tööd, et võidelda nõudlusega. Kindlasti ei saa me lahendada kõiki pakkumisega seotud probleeme, kuid nõudlusega seoses oleks meil võimalik paljugi ära teha. Mul on tunne, et selles valdkonnas ei ole aeg veel küps ja et edasi liikumiseks ilmselt puudub piisav poliitiline tahe. Olen veendunud, et varem või hiljem tuleb laiendada selle õigusakti kohaldamisala kolmandatest riikidest pärit kurjategijatele, kes elavad ELis elamisloa alusel. Ma olen sama kindel ka selles, et meil tuleb üle vaadata tähtjalisi elamisloa käsitlev direktiiv, et tagada õiguslik järjepidevus kõnealuses valdkonnas. Suur tänu toetuse eest!

Anna Hedh , raportöör. – (SV) Austatud juhataja! Ma tahan tänada kõikide suurepärase sõnavõtude ja toetuse eest, mida Euroopa Parlament on inimkaubanduse tõkestamist käsitleva õigusakti suhtes väljendanud. Loodan, et meil on tulevikus võimalik seda õigusakti veelgi paremaks teha ja karmistada ELi ühiseid eeskirju inimkaubanduse vallas.

Samas ei tohi me unustada, et peame järjepidevalt tegelema inimkaubanduse tegelike põhjuste ja juurtega, nimelt vaesuse, sotsiaalse tõrjutuse ja nõudlusega. Me peame suunama oma energia just nende probleemide lahendamisele, et lahendada inimkaubanduse probleem.

Nagu ma juba enne ütlesin, me ei tohi alla anda. Igaühe õigus otsustada oma elu ja keha üle on inimõigus, mida ei saa raha eest osta ja müüa, nagu kasutatud kaup. Võitlus inimkaubanduse vastu Euroopas ja mujal maailmas jätkub. Tänan teid kogu teie toetuse eest.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletamine toimub täna, mõne minuti pärast.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Sergio Berlato (PPE) , kirjalikult. – (IT) Inimkaubandus – selle erinevates vormides, mille hulka kuuluvad seksuaalne ärakasutamine, ebaseaduslik elundikaubandus, sunniviisiline töö ja ebaseaduslik lapsendamine, – kujutab endast Euroopa Liidu põhiõiguste hartas sätestatud inimõiguste tõsist rikkumist.

Selle probleemi ulatus on rabav, ja kogemused on näidanud, et Euroopa Liidu praegune selleteemaline õigusraamistik ei ole piisavalt tõhus. Seetõttu on Euroopa Parlamendi, komisjoni ja nõukogu koostööl strateegiline roll selle probleemi tulemuslikuks käsitlemiseks vajaliku Euroopa poliitika väljatöötamisel.

Lissaboni lepinguga suurendati Euroopa Liidu volitusi seoses liikmesriikide vahelise politsei- ja õigusala koostööga kriminaalasjades. Usun siiski, et inimkaubitsejate karistusi tuleb veelgi karmistada ja et vägivalda ohvritele antavat abi tuleb edasi arendada.

Olen nõus, et nõudluse vähendamiseks peaksid Euroopa Liit ja liikmesriigid tegema rohkem jõupingutusi, korraldades teadlikkuse tõstmise kampaaniaid inimkaubanduse päritolu-, transiit- ja sihtriikides. Ma toetan ka ELi inimkaubandusvastase võitluse koordinaatori ametissenimetamist, kes haldaks Euroopa Liidu tegevust ja poliitikat selles konkreetses valdkonnas.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D) , kirjalikult. – (LT) Tahan tunnustada mõlemat raportööri töö eest, mida nad on teinud, sest see ajalooline direktiiv on väga oluline samm võitluses ulatusliku inimkaubandusega, kehtestades selged karistused ja sanktsioonid. Kuigi selles valdkonnas on juba vastu võetud arvukalt ELi ja liikmesriikide õigusakte ja seatud mitmeaastaseid poliitilisi eesmärke, satub arvutuste järgi mitusada tuhat inimest igal aastal inimkaubanduse ohvriks nii ELi piires kui ka väljaspool liidu piire. See näitab, et inimkaubandus, eriti naiste ja laste kaubitsemine, on endiselt suur probleem, mis kuulub inimõiguste rängimate rikkumiste hulka. Kuna lapsed on kõige haavatavamad ja neil on suurem oht langeda inimkaubanduse ohvriks, tahan rõhutada, et sellele ohvriterühmale tuleks pöörata erilist tähelepanu. Arvestades, et inimkaubandus on orjakaubanduse nüüdisaegne vorm ja organiseeritud kuritegevuse võrgustike jaoks väga tulus äri, tuleb rohkem tähelepanu pöörata ennetustegevusele, ohvrite kaitsele ja sotsiaalsetele küsimustele. Lisaks tuleb inimkaubitsejatele luua ebasoodne keskkond. Inimkaubandusest tulu teenivatele inimestele määratavad karistused ja sanktsioonid peaksid peegeldama toime pandud süüteo raskust ja toimima sellist tegevust ära hoidva tegurina. Lisaks karistustele peaksid liikmesriigid kohaldama niisuguseid sanktsioone nagu vara arestimine ning võtma vajalikke meetmeid süütegudeks kasutatud vahendite ja kuritegelikul teel saadud tulu arestimiseks ja konfiskeerimiseks, sest sel juhul ei tasuks need süüteod end ära.

Nessa Childers (S&D) , kirjalikult. – Tänane hääletus inimkaubanduse teemal langeb kokku tähtsa pöördepunktiga selle nüüdisaegse orjakaubanduse vastu peetavas võitluses. Iiri režissöör Ciarán O'Connor rõhutas oma möödunudaastases filmis „Trafficked“, milles kirjeldati inimkaubanduse jätkuvat mõju Iirimaa, et tegemist on kuriteoga, mis muutub seda läbimõeldumaks ja halastamatumaks, mida enam riigid püüavad seda tõkestada. Sellised meetmed on ülivajalikud, et anda ametiasutustele vahendid ja ühine eesmärk, mida nad vajavad selle kogu Euroopat hõlmava probleemi lahendamiseks. Riikide tasandil peavad seadusandjad määratlema süüdimõistetutele karmid karistused. Lisaks tuleb politseile tagada vajalikud vahendid, et inimkaubanduse tõkestamine ei jääks puuduliku rahastamise

või töötajate nappuse taha. Kuna aga see kuritegevus ei tunne piire, on Euroopas orjakaubandusele võimalik tõepoolest lõpp teha vaid Euroopa Liidu ja liikmesriikide tasandi õigusaktide abil.

Giovanni Collino (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Inimkaubanduse puhul ei saa Euroopa Liidu tegevus piirduda hukkamõistuga; tuleb tunnistada vajadust täpsete, süütegude toimepanemise järel kohaldatavate meetmete järele, tagamaks, et selliste barbaarsete tegude toimepanijad ei pääseks karistusest.

Need meetmed hõlmavad karistuste ühtlustamist ning ELi sekkumiste kooskõlastamist meetmetega, mida juba rakendavad teised rahvusvahelised organisatsioonid, näiteks ÜRO. Süütegude toimepanemise järel kohaldatavatele meetmetele peavad lisanduma ennetavad meetmed, mis on niisama tähtsad. Ennekõike on vaja tihedat koostööd kohtu- ja politseiasutuste vahel, et lämmatada seda kriminaalset tegevust ümbritsevad majanduslikud süsteemid juba eos ja lõigata nende süsteemide harud läbi.

Lisaks on üha enam vaja täpseid ja usaldusväärseid andmebaase, mis sisaldavad üksikasjalikku teavet ja mis oleksid lähtepunktiks erisugustele sekkumistele, millega jõutakse iga juhtumi tuumani. Kõnealuse direktiivi ettepaneku kaudu tahab Euroopa Liit rünnata liidu põhimõtteid ja põhiväärtusi jalge alla tallava ebainimliku kaubanduse kogu tarneahelat.

Ioan Enciu (S&D), *kirjalikult*. – Organiseeritud kuritegevus on nähtus, millele Euroopa Liit peab otseselt vastu astuma. On vaja, et me tegutseksime inimkaubandusega seoses ettevaatavalt, mitte tagantjärele. Me peame uurima inimkaubanduse uusi esilekerkivaid viise, et tuvastada ja ennetada uusi inimkaubanduse kanaleid. Ma tahan Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni nimel rõhutada, et võitlus piiriülese kuritegevusega on üks meie peamisi eesmärgi. Seepärast hääletasin ma selle õigusloomega seotud algatuse poolt. Euroopa Liidu seadusandjana on meil kohustus tagada austus inimväärikuse ja isikupuutumatuses, piinamise ja ebainimliku või alandava kohtlemise keelustamine ning orjanduse ja sunniviisilise töö keelustamine ja nende eest karistamine. Me ei saa lubada lastega kaubitsemise ja laste enampakkumiste jätkumist. Inimkaubitsejad kasutavad oma ohvrite leidmiseks ka interneti. See on väga murettekitav, sest paljudel lastel on juurdepääs internetile.

Zita Gurmai (S&D), *kirjalikult*. – Inimkaubandus on inimväärikuse vastu suunatud kuritegu, mis hävitab paljude laste ja naiste elu kõikjal maailmas. Käesolev ettepanek on läbimurre, sest see seab ohvrid esikohale ning selles käsitletakse probleemi terviklikult ja piiriülevalt. Need uued meetmed lihtsustavad inimkaubanduse juhtumite avastamist ja vastutavate isikute vastutuselevõtmist ning soodustab ohvrite koostööd ametivõimudega. Tegemist on siduva õigusaktiga, mille jõustavad liikmesriigid. Seda liiki regulatsioon on ainus, mis saab aidata kõiki haavatavaid inimesi, kes võivad inimkaubanduse ohvriks langeda. Samuti kutsun liikmesriike üles järgima tekstis sisalduvat ettepanekut ja karistama neid, kes teadlikult tarbivad inimkaubanduse ohvrite teenuseid. Inimkaubanduse juurte vastu võitlemisel on tähtis roll võitlusel nõudlusega. See raport on moraalses ja professionaalses mõttes suurepärase ettepanek ja ma tunnustan võrratuid kolleege, Edit Bauerit ja Anna Hedhi, selle eest. Mul on eriti hea meel, et nõukogul ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjonil ja kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjonil on õnnestunud koostada tekst, millel on ELi kõigi asjaomaste institutsioonide toetus. Loodan, et see võetakse peagi ametlikult vastu ja et liikmesriigid võtavad selle varsti oma õigusesse üle. Ohvrid ootavad seda väga.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE) , kirjalikult. – (FI) Inimkaubandust käsitlev direktiiv on tähtis samm, sest inimkaubandus on reaalsus isegi Euroopas. Kõige olulisem on inimkaubandust ennetada, lahendades vaesuse ja ebavõrdsuse probleemid ning suurendades inimeste teadlikkust sellest teemast.

Kõige tähtsam on tunnistada inimkaubanduse olemasolu ja aidata ohvreid. Ohvriteks võivad olla nii naised kui ka mehed, nii lapsed kui ka täiskasvanud. Suvaline ehitustööline võib olla inimkaubanduse ohver. Roma kerjuse olukord võib vastata inimkaubanduse kriteeriumidele, kui tegemist on organiseeritud ja sunniviisilise tegevusega.

Kahjuks on inimkaubandus sageli seotud soolise aspektiga: naised ja tüdrukud asuvad tegutsema prostituutidena või sunnitakse selleks. On oluline, et inimkaubanduse ohvritele antaks võimalus saada kaitset ja õiguslast nõustamist.

Livia Járóka (PPE) , kirjalikult. – Seoses roma kogukondi mõjutavate kahjulike tendentsidega (milleks on näiteks madal haridustase, sügav vaesus, tõrjutus ja diskrimineerimine) on roma naised ja lapsed inimkaubanduse suhtes väga haavatavad. Selle tänapäevase orjakaubanduse algpõhjusteks on vaesus ja tõrjutus. Seetõttu peab peamiseks strateegiliseks eesmärgiks olema paljude romade vastuvõetamatute elamistingimuste parandamine. Lisaks peavad EL ja liikmesriikide ametiasutused võtma märksa jõulisemaid meetmeid selle nähtusega võitlemiseks, eriti mis puudutab organiseeritud kuritegevuse likvideerimist ja riskirühmade, nimelt rahvusvähemustesse kuuluvate naiste ja alaealiste kaitset.

Selle algatuse eesmärk on võtta kasutusele inimkaubanduse laiem mõiste ja minu arvates peab see mõiste hõlmama kerjamiseks ärakasutamist, sealhulgas inimkaubanduse ohvri ülalpidamisel oleva isiku kasutamist kerjamiseks, olenemata tema seosest inimkaubitsejatega. Karistused peaksid olema rangemad, kui süütegu on toime pandud vanuse, soo, raseduse, tervisliku seisundi või puude tõttu haavatava isiku vastu, ning karistuste puhul tuleb arvesse võtta juhtumeid, mil ohvrit on piinatud, sunnitud narkootikumide või ravimeid tarbima või vägistatud või tema vastu on kasutatud muud rasket psühholoogilist, füüsilist ja seksuaalset vägivalda.

Debora Serracchiani (S&D) , kirjalikult. – (IT) Igal aastal müüakse Euroopas sadu tuhandeid inimesi nagu asju ja tänaseks on paraku tekkinud kasvav vajadus kaitsta inimkaubanduse ohvreid valedokumentide kasutamise, prostitutsiooni ja rände eest.

Rääkides inimkaubandusest, peame lisaks seksuaalsele ärakasutamisele, sunniviisilisele tööle ja ebaseaduslikule lapsendamisele silmas pidama ka elundikaubandust, mis on muutumas üha laiemalt levinud kuritegevuseks. Euroopa õigussüsteem ei ole piisavalt tõhus ning Euroopa Liit ja liikmesriigid peavad tegema rohkem. Me vajame tugevat struktuuri tegevuse kooskõlastamiseks ELi ning liikmesriikide ja rahvusvaheliste partnerite institutsioonide ja asutuste vahel.

Artur Zasada (PPE) , kirjalikult. – (PL) Ma tahan tänases arutelus käsitleda lastega kaubitsemise probleemi. Me peame tegema kõik, mis võimalik, et arendada ja parandada õiguslikke ja institutsioonilisi süsteeme ning lastehoolduse süsteeme kõikides liikmesriikides. Inimkaubanduse mõiste ulatus tuleks üle vaadata ja seda tuleks laiendada. Ainult nii on meil võimalik vältida selliseid probleeme nagu 1) äriline lapsendamine ehk teisisõnu eraviisiline lapsendamine, mille puhul vanemaõigustest loobutakse perekonnaasjade kohtus ja enamasti raha eest; 2) olukord, kus rase naine lahkub riigist ja tuleb ilma lapseta tagasi; 3) relvakonfliktidest laastatud riikides surma saanud vanemate laste kadumine.

Kuna üsna palju kuritegusid pannakse praegusel ajal toime interneti kaudu, tasuks moodustada spetsiaalsed valdkonnaülesed meeskonnad, et võidelda seda tüüpi kuritegevuse vastu. Need meeskonnad tegeleksid lisaks kuritegevusealasele jälgimisele ka tõendite kogumisega, kontrollides laste kaubitsemisega tegelevate isikute rahalist olukorda. Me peaksime riigiametnikke koolitama ja neile paremini teadvustama laste olukorda peredes, mis võivad selliste kuritegude ohvriks sattuda. Eelkõige kehtib see ametkondade kohta, kes töötavad raske rahalise olukorra tõttu riigilt abi saavate peredega. Ainus võimalus inimkaubanduse ja eelkõige lastega kaubitsemise likvideerimiseks või vähemalt piiramiseks on võtta mitmepoolseid ühtlustatud meetmeid kõigis 27 liikmesriigis.

(Istung katkestati mõneks minutiks.)

ISTUNGI JUHATAJA: ALEJO VIDAL-QUADRAS

asepresident

8. Tervitus

Juhataja. – Mul on hea meel teile teatada, et Euroopa Parlamendil on külas Lähis-Ida riikide Iraagi ja Liibanoni kristliku kogukonna usujuhtide ametlik delegatsioon.

(Aplaus)

Me oleme teadlikud selle piirkonna paljude kristlike kogukondade keerulisest olukorrast ja meil on hea meel teile oma toetust väljendada. Seega, tere tulemast Euroopa Parlamenti!

9. Hääletused

Licia Ronzulli (PPE). – *(IT)* Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Ma palun paar sekundit, et väljendada oma rahulolematust nõukogu otsusega lükata tagasi Edite Estrela raport rasedus- ja sünnituspuhkuse kohta.

Ma räägin täna miljonite Euroopa emade ja isade nimel, kes, nagu minagi, on nõukogu otsuses väga pettunud. Sellega tunnistatakse väärtuste puudumist, mis on mulle arusaamatu ja mille ma iga oma rakuga hukka mõistan. See tõstatab küsimuse, millise Euroopa poole me liigume. Selle ettepaneku tagasilükkamine on otsus, mis kahjustab tänaseid peresid, kuid ennekõike tulevasi peresid.

Juhataja. – Nüüd läheme edasi hääletuse juurde.

(Hääletuse tulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

9.1. ELi Solidaarsusfondi kasutuselevõtmine: Portugal - üleujutused; Prantsusmaa - torm Xynthia (A7-0335/2010, Reimer Böge) (hääletus)

9.2. Paranduseelarve nr 9/2010 projekt: ELi Solidaarsusfond (üleujutused Portugalis, torm Xynthia Prantsusmaal) - Majanduse elavdamine: avamere tuulepargid Euroopas (A7-0341/2010, László Surján) (hääletus)

9.3. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: SI/Mura, Sloveenia (A7-0336/2010, Barbara Matera) (hääletus)

- 9.4. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Heidelberger Druckmaschinen AG, Saksamaa (A7-0337/2010, Barbara Matera) (hääletus)**
- 9.5. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Wielkopolskie Automotive, Poola (A7-0359/2010, Barbara Matera) (hääletus)**
- 9.6. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Aragón Retail trade, Hispaania (A7-0358/2010, Barbara Matera) (hääletus)**
- 9.7. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Comunidad Valenciana Textiles, Hispaania (A7-0357/2010, Barbara Matera) (hääletus)**
- 9.8. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Comunidad Valenciana Natural Stone, Hispaania (A7-0356/2010, Barbara Matera) (hääletus)**
- 9.9. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Lear, Hispaania (A7-0351/2010, Barbara Matera) (hääletus)**
- 9.10. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: H. Cegielski-Poznań, Poola (A7-0352/2010, Barbara Matera) (hääletus)**
- 9.11. Direktiivi 2003/109/EÜ reguleerimisala laiendamine rahvusvahelise kaitse saajatele (A7-0347/2010, Claude Moraes) (hääletus)**
- 9.12. ELi ja Gruusia vaheline viisade väljastamise lihtsustamise leping (A7-0345/2010, Nathalie Griesbeck) (hääletus)**
- 9.13. ELi kiirreageerimisvõime (A7-0332/2010, Iva Zanicchi) (hääletus)**
- 9.14. Finantsinstrumentidega kauplemise reguleerimine – anonüümsed kauplemisplatvormid jne (A7-0326/2010, Kay Swinburne) (hääletus)**
- 9.15. Euroopa Liidu keemilise, bioloogilise, radioloogilise ja tuumajulgeoleku suurendamine – ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava (A7-0349/2010, Ana Gomes) (hääletus)**

– *Enne hääletust:*

Ana Gomes, *raportöör*. – (PT) Austatud juhataja! Võimalike terrorirünnakute, tööõnnetuste ja loodusõnnetustega kaasnevad keemiliste, bioloogiliste, radioloogiliste ja tuumamaterjalidega (KBRT) seotud ohud. Sellised sündmused, olenemata sellest, kas tegemist on õnnetuse või kuriteoga, on oma olemuselt piiriülesed ning seavad ohtu inimestele, infrastruktuurile, keskkonnale ja inimeste tervisele. Niisuguseid asju ei juhtu ainult ääremaal: meenutagem kas või hiljutist katastroofi, mille põhjuseks oli mürgise reoveemuda leke ühes Ungari tehases, ja kirjapommi, mis Jeemenist saadeti eri paikadesse Ameerika Ühendriikides ja Euroopas.

Euroopa Liit peab kindlasti tegema kõik, mis võimalik, et arendada välja vajalik koostöö liikmesriikide tsiviil- ja sõjaliste struktuuride vahel eesmärgiga vältida, avastada ja tõhusalt

reageerida KBRT-rünnakutele ja -katastroofidele. Selline koostöö eeldab spetsiaalset kriisidele reageerimise Euroopa mehhanismi, mis toimib koos ELi kodanikukaitsejõududega. Euroopa Parlament on juba ammu nõudnud selliste jõudude loomist.

ELi tegevuskava tuleb seega tugevdada. Praegune kava, mille nõukogu kiitis heaks 2009. aastal, on nõrk ja seda ei rakendata kõigis liikmesriikides. Piisab vaid ühest nõrgast lülisest, et kogu sekkumisteahel puruneks. Oluline on anda komisjonile suurem järelevalve-, suunav ja koordineeriv roll ning kava on vaja hakata kiiresti rakendama kõigis liikmesriikides.

Selles raportis tehakse ettepanek suurendada tsiviil-sõjalist koostööd, ühendades jõupingutused KBRT-katastroofide ennetamiseks ja avastamiseks ning nendeks ette valmistamiseks ja neile reageerimiseks. Euroopa Liit peab tooma kokku kõik liikmesriigid, et panna paika ühtlustatud riiklikud süsteemid tegevuskava rakendamiseks. KBRT-julgeoleku tegevuskava annab võimaluse rakendada Lissaboni lepingu solidaarsusklauslit praktikas.

9.16. Hea valitsemistava ja ELi regionaalpoliitika (A7-0280/2010, Ramona Nicole Mănescu) (hääletus)

9.17. Sisserände kontaktametnike võrgustiku loomine (A7-0342/2010, Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (hääletus)

9.18. Ühtne elamis- ja tööloa taotlemise kord (A7-0265/2010, Véronique Mathieu) (hääletus)

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Austatud juhataja, kas oleks võimalik muudatusettepanekute loetelu taas ekraanile panna?

Juhataja. – Jah, härra Speroni, praegu uuritakse, mis toimub.

Aga kas te näete seda oma väikesel ekraanil? Näete? Siis on hea.

– Pärast muudetud ettepaneku häältest:

Neelie Kroes, komisjoni asepresident. – Lugupeetud juhtaja, nagu te teate, siis ma lihtsalt kuulan ja vaatan. Ma sain aru, et pean siin istuma ja teie selge sõnumi volinike kolleegiumile edastama. Luban teile, et annan selle sõnumi edasi. See on kahtlemata objektiivne sõnum, arvestades, kui palju selle ümber oli kära. Minu kolleeg tuleb selle juurde tagasi pärast seda, kui volinike kolleegiumis on aru peetud.

Juhataja. – Seega saadetakse ettepanek komisjonile tagasi.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Austatud juhataja, vastavalt kodukorra artiklitele 175 ja 56 peame teadma, kas komisjon võtab selle õigusloomega seotud ettepaneku tagasi. Seega ei saadeta ettepanekut automaatselt tagasi vastutavale parlamendikomisjonile. Komisjon peab nüüd otsustama, kas ta võtab oma ettepaneku tagasi ja esitab Euroopa Parlamendile uue ettepaneku.

Juhataja. – Härra Cercas, ma sain voliniku sõnadest niimoodi aru, et ettepanek läheb komisjonile tagasi. Niimoodi sain mina aru. Me palume volinikul siiski komisjoni seisukohta täpsustada.

Volinik, palun selgitage komisjoni seisukohta.

Véronique Mathieu, *raportöör*. – (FR) Austatud juhataja, ma pean tunnistama, et olen üllatunud.

(Kära)

Me oleme selle teksti üle juba aasta aega läbirääkimisi pidanud. Alustuseks tahan teile öelda, et me jõudsim Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooniga kokkuleppele. Seejärel avastasin ma viimasel hetkel, et on antud hääletamissoovitus, mis on täiesti vastuolus kokkulepetega, mille me olime saavutanud. Ma avastasin, et ALDE fraktsiooniga sõlmitud kokkulepetest ei ole kinni peetud. Me läksime täiskogu istungile kokkulepetega, millest ei peetud kinni.

Teiseks – ma tahan, et mul lastaks rääkida, sest vastasel juhul pole sellel mingit mõtet, – Sotsiaaldemokraatide fraktsioon ja täpsemalt kolleeg Cercas on teinud ettepaneku, et komisjon muudaks oma ettepanekut.

Aga härra Cercas, me oleme seda arutanud juba terve aasta. Te olete teinud mitu ettepanekut. Meil pole aasta jooksul õnnestunud kokkuleppele jõuda. Mis mõtet on siis jälle otsast alustada? Me võiksim kümme aastat arutada, härra Cercas, kuid teie poleks ikkagi nõus. Me oleme kõike proovinud, aga teie pole kunagi kellegagi nõustunud.

Seetõttu ma ei näe, kuidas lisaettepanekute esitamine võiks aidata edasi liikuda. See on tõesti häbiasi. Teie olete selle vastu, et sisserändajad tuleksid Euroopa Liitu. Sotsiaaldemokraatide fraktsioon ei luba sisserändajate kohtlemist samasugustel tingimustel, mida kohaldatakse Euroopa töötajatele.

(Protestihüüded)

See on kõik, mis mul on öelda. Mul on tõesti kahju, sest fraktsioon oli võrdse kohtlemise küsimuses ühel meelel, ja minu meelest on see olukord kahetsusväärne.

(Aplaus)

Juhataja. – Kolleegid, olge korraks tasa. Me lähtume kodukorrast.

Komisjon peab meile ütleva, kas ta jääb oma ettepaneku juurde või mitte.

Seega, palun laske volinikul meile öelda – jättes objektiivsed sõnumid kõrvale –, kas komisjon jääb oma ettepaneku juurde või mitte.

Neelie Kroes, *komisjoni asepresident*. – Austatud juhataja, pärast seda arutelu, mis ei olnud täiesti ühemõtteline, ei saa te mind süüdistada selles, et ma edastan arutelu tulemuse Brüsselis. Ma esitan selle kindlasti volinike kolleegiumile. Komisjon teavitab teid oma arutelude tulemusest hiljem.

Juhataja. – Niisiis on volinik meile selgelt öelnud, et esialgu ta ettepanekut tagasi ei võta.

Nii ta ütles; vaatame siis, mis edasi saab.

Praegu komisjon ettepanekut tagasi ei võta.

9.19. Euroopa lähenemiskeeld (A7-0354/2010, Teresa Jiménez-Becerril Barrio) (hääletus)

– Enne muudetud ettepaneku hääletust:

Teresa Jiménez-Becerril Barrio, *raportöör*. – (ES) Lugupeetud juhtaja, ma palusin sõna selleks, et tuletada meelde tänase hääletuse tähtsust. Me saadame nõukogule selge sõnumi, mis on suunatud neile riikidele, kus turvalisus selles valdkonnas ei ole veel tagatud. Usun, et meil on nüüd võimalik ohvreid kaitsta ning tagada, et nad saavad elada hirmuta ja vabalt. See on väga tähtis – mitte ainult naistele, vaid ka meestele, lastele, terrorismiohvritele, organiseeritud kuritegevuse ohvritele, naistele, kes on inimkaubanduse ohvid, ja üldse kõigile ohvritele.

Carmen Romero López, *raportöör*. – (ES) Austatud juhataja! Meid, raportööre, on kaks. Ma tahan vaid Euroopa Liidu riikide liberaalidest ministritele meenutada, selle raporti kinnitamine on väga oluline ka selleks, et tagada naiste põhiõigused. See on liberaalidest ministrite kätes, aga ka teiste valitsuste kätes, kes ei ole selle algatusega veel ühinenud. Vaatame, kas nad toetavad seda algatust nüüd.

9.20. Inimkaubandus (A7-0348/2010, Edit Bauer) (hääletus)

9.21. ELi ja Gruusia vaheline riigis ebaseaduslikult elavate isikute tagasivõtuleping (A7-0346/2010, Nathalie Griesbeck) (hääletus)

9.22. Territoriaalne, sotsiaalne ja majanduslik ühtekuuluvus (A7-0309/2010, Petru Constantin Luhan) (hääletus)

Juhataja. – Sellega on hääletus lõppenud.

10. Selgitused hääletuse kohta

Juhataja. – Nüüd hakkame käsitlema selgitusi hääletuse kohta.

Suulised selgitused hääletuse kohta

Raport: Claude Moraes (A7-0347/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Austatud juhataja! See pole siin saalis esimene kord, kui mul on tunne, nagu oleksin läbi aegruumi kõveruse, keeru või tunneli kukkunud 1970. aastatesse. Me oleme sattunud riiklikult kontrollitud tööstuse, hindade ja palgapoliitika ning piiratud tööaja ja kahjumlike ettevõtete toetamise maailma.

Mul ei jää üle muud, kui lugeda ette, mida me täna oleme hääletanud: toetused ettevõttele SI/Mura Sloveenias, ettevõttele Heidelberger Druckmaschinen AG Saksamaal, autotööstusele Wielkopolskies Poolas, jaekaubandussektorile Hispaanias Aragónis, tekstiilisektorile Hispaania Valencia piirkonnas, looduslikust kivist toodete valmistamisele Hispaania Valencia piirkonnas, ettevõttele Lear Hispaanias ja ettevõttele H. Cegielski-Poznań Poolas. 1970. aastatel oli meil tavaks rääkida võitjate väljavalimisest. Nüüd tegeleme kaotajate väljavalimisega. Me sunnime Euroopa Liitu rahaga sekkuma seal, kus vaba turg on ebaõnnestumise juba ära otsustanud.

Miks me seda teeme? Sest Euroopa Liidust on saanud mehhanism rikkuse ümberjaotamiseks eelisseisundis olevatele kliendirühmadele. Austatud juhataja, te teate sama hästi kui minagi, et see on mõttetud. Te olite Kataloonias väga edukas konservatiivide juht. Teie mõistate vabade rahvaste ja vabade turgude tähtsust. Seda mõistavad ka meie valijad. Raha saab otsa. Peagi jõuab kätte aeg, kus – kasutades George Orwelli suurepärase metafoori – inimesed raputavad süsteemi maha nagu hobune raputab maha kärbsed.

Raport: Nathalie Griesbeck (A7-0345/2010)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Lugupeetud juhataja! Euroopa Parlament väljendas täna selget seisukohta, astudes ühe sammu lähemale tihedamale koostööle Euroopa Liidu ja Lõuna-Kaukaasia vahel. Lõuna-Kaukaasia ja Gruusia on Euroopa Liidu jaoks strateegiliselt olulised piirkonnad. Minu kodumaal Leedul on alati olnud Gruusiaga eriline suhe. Me toetasime Gruusiat tema kõige raskematel hetkedel ning mitte ainult valitsuse ja riigi tasandil. Ka rahva toetus sellele riigile on alati olnud suur. Ma usun, et kogu Euroopa Liidu sooviks on Gruusia ühinemine Euroopa rahvaste perega. See riik on teinud suuri pingutusi, et olla osa Euroopast, ja seetõttu peame meie neid pingutusi vastavalt hindama. Viisade väljastamise lihtsustamine aitab suurendada inimeste liikuvust ja koostööd ning ühtlasi tihendada nii majanduslikke kui ka kultuurilisi sidemeid. Tervitan südamest Gruusiat ja tema rahvast seoses selle otsusega, mis Euroopa Parlamendis täna vastu võeti. Me saadame neile sõnumi, et nad on Euroopa Liidus teretulnud.

Raport: Ramona Nicole Mănescu (A7-0280/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Me ei saa lubada, et ühtekuuluvuspoliitikale kulutatavad tohutud summad läheksid raisku. Seetõttu on oluline parandada raha haldamise viisi ning tagada, et raha kulutataks tõhusamalt. Selles on kõige suurem roll kohalikel omavalitsustel, kes kõige paremini teavad oma piirkonna vajadusi. Tähelepanu tuleks pöörata ka piirialadele, et hõlbustada nende lõimumist. Et saavutada korralik vertikaalne ja horisontaalne koostöö, tuleb menetlusi lihtsustada ning rohkem tuleb raha kulutada liikmesriikide rakendusasutuste spetsialistide koolitusele. Samuti peame toetama IT-süsteemi ajakohastamist ja laiendamist, et tagada kõikide abisaajate hõlbus ja võrdne juurdepääs teabele.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Ma olen raportööriga nõus, et me peaksime liikuma mitmetasandilise valitsemise suunas, et paremini kaasata kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused arengupoliitika koostamisse, eelkõige lähenemiseesmärgi piirkondades, mis soovivad suurendada oma suutlikkust liikmesriikide piirkondade järgi joondumisel ja maailmaturul konkureerimisel.

Selleks, et regionaalarengupoliitika oleks tulemuslikum, tuleb kaasata need, kes oma piirkonda tunnevad ja saavad aidata kaasa piirkonna arengu juhtimisele. Selline on seos mitmetasandilise valitsemise ja territoriaalse ühtekuuluvuse vahel, mille raportöör esile tõi.

Mis puudutab eeskirjade lihtsustamist, siis mida väiksem on halduskoormus, seda kiiremini tehakse Euroopa investeringuid piirkondlikku arengusse ja seda parem on nende investeringute kvaliteet. Komisjoni suurem abi korraldusasutustele aitaks vähendada varem esmatasandi kontrollis tehtud vigu.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Austatud juhataja! Regionaalpoliitika kontrollitavus ja tõhusus aitab tagada Euroopa Liidu kodanike majandusliku ja sotsiaalse seisundi säilimist. Ma hääletasin Euroopa Parlamendi visandatud hea valitsemistava suuna poolt, kuna olen nõus, et meie riikide edu sõltub tihedamast piirkondlikust koostööst. Seepärast on soovitatav kutsuda liikmesriike üles kasutama paremini ära olemasolevaid piirkondade vahelise piiriülese koostöö vorme. Prioriteetne mitmetasandiline valitsemine on just see, mis võib aidata kohalikel piirkondlikel omavalitsustel ning era- ja avalikul sektoril üksteist leida.

Rakendamist puudutav idee, mille kohaselt kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused peavad olema kaasatud poliitika kujundamisse, väärrib samuti toetust. Poliitikasse kaasatud osaliste suur arv ühenduse, riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil tähendab nii võimalusi kui ka ebakindlaid tegureid. Euroopa Liidu loodav raamistik peab tagama asjakohase tasakaalu nende vahel.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Austatud juhataja! Kõigepealt tahan tänada raportöör Ml̄nescut suurepärase töö eest. Väga oluline on mõista, et regionaalpoliitika vallas on vaja head valitsemist. Minu arvates tähendab hea valitsemistava ennekõike õigluse ja erapooletuse põhimõtete järgimist. Me peame vaatama Euroopa Liitu kui tervikut ja mitte valima välja teatud piirkondi, mida toetada. Kogu Euroopat tuleb arendada õiglaselt ning me peame tagama, et seda on võimalik regionaalpoliitika vahendeid kasutades teha ja tehaksegi.

Lisaks on minu arvates väga tähtis, et me regionaalpoliitika ja rahastamise kriteeriumide puhul ei kaaluks ainult SKPd. SKP üksinda ei ole jätkusuutlik kriteerium, sest tegemist on Euroopa Liidu kaugemate piirkondadega ning seetõttu on vaja arvesse võtta hõredat asustust ja pikki vahemaid.

Kui me räägime heast valitsemistavast, siis ennekõike räägime erapooletust, õiglasest valitsemisest Euroopa Liidu regionaalpoliitikas.

Raport: Agustín Díaz de Mera García Consuegra (A7-0342/2010)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Austatud juhataja! Sisserände küsimus on kogu Euroopa Liidus väga aktuaalne. Seetõttu on kontaktametnike võrgustiku loomine väga oluline. Me peame Euroopas püüdlema ka selle suunas, et meie tegevus selles küsimuses oleks objektiivsem.

Viimasel ajal on paraku esinenud murettekitavaid näiteid selle kohta, et meie sisserändepoliitika on mõnes aspektis ebaõnnestunud. Euroopasse saabunud ja siia elama asunud inimesed ei ole olnud valmis võtma omaks Euroopa põhiväärtusi. Seega peame meie kui eurooplased eelkõige tagama, et need põhiväärtused, millele kogu Euroopa Liit on rajatud, säilivad ja et neist peetakse kinni. Nendeks on demokraatia, inimõigused ja sõnavabadus. Just neid väärtusi tuleb meil esmajoonel kaitsta.

Seetõttu on kontaktametnike võrgustiku loomise kõrval vaja kehtestada väärtustepõhised eetikakoodeksid, millest lähtutakse sisserändepoliitika kujundamisel. On tähtis, et sisserändajad lõimuksid ja aktsepteeriks Euroopa Liidus elades Euroopa põhiväärtusi.

Raport: Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Carmen Romero López (A7-0354/2010)

Andrea Češková (ECR). – (CS) Austatud juhataja! Ma tahan rääkida hääletusest Euroopa lähenemiskeelu teemal, sest mina isiklikult leian, et tegemist on äärmiselt tähtsa vahendiga. Ma suudan hästi ette kujutada nende naiste olukorda, kellel seda keeldu peamiselt vaja läheb. Nad on olukorras, kus neid sõna otseses mõttes kiusatakse taga; nad tahavad põgeneda ja vajavad kaitset. Seetõttu teeb mulle muret, et tekst, mida me hääletasime, ei rajane usaldusväärsele õiguslikul alusel. Ma olen aga kindel, et seda teksti saab muuta, ja usun, et see ilmselgelt hea idee viiakse täies ulatuses ellu. Põhjustel, mida ma nimetasin, jäin ma praegu erapooletuks.

Jens Rohde (ALDE). – Austatud juhataja! Ma tahan vaid öelda, et Euroopa lähenemiskeeldu puudutava hääletuse ajal minu hääletusmasin ei töötanud, kuid ma oleksin

hääletanud poolt, sest tegemist on väga tähtsa küsimusega ja oli oluline, et Euroopa Parlament Euroopa lähenemiskeelu täna vastu võtaks.

Kõnealune õigusakt on Euroopale vajalik. Kohtuotsuste ja õigusasutuste otsuste vastastikune tunnustamine on vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneval alal ülivajalik. Täidesaatval riigil on nüüd õiguslik alus teises liikmesriigis tehtud otsuse tunnustamiseks, mis aitab vältida kuriteo – või uue kuriteo – toimepanemist kaitstud isiku vastu.

See õigusakt on vajalik selleks, et ennetada vägivalda naiste ja teiste vägivallohvrite vastu. See on oluline ja tähtis samm, mis võimaldab ohvritel elada või viibida Euroopa Liidu mis tahes osas ning seega kasutada liikumisvabadust.

Raport: Edit Bauer, Anna Hedh (A7-0348/2010)

Diane Dodds (NI). – Austatud juhataja, inimkaubandus on väga tõsine asi. Alates 2008. aastast on minu enda valimisringkonnas Põhja-Iirimaaal ekspluateerimisest päästetud 35 inimest, neist 25 päästeti 2009. aastal. Samas ei ole inimkaubanduses kui süüteo veel kedagi süüdi mõistetud. Tegemist on nüüdisaegse orjakaubanduse, raske kuriteo ja inimeste põhiliste inimõiguste rikkumisega. Paljud naised, kes Põhja-Irimaale toodi või seal päästeti, on pärit Kaug-Idast. Nad sattusid Põhja-Irimaale organiseeritud kuritegevuse jõukude kaudu, kes teenivad suuri kasumeid ja ekspluateerivad neid inimesi nii töö kui ka seksuaalse ärakasutamise eesmärgil.

Kuigi sellel raportil on palju väärtuslikke aspekte ja ma leian, et tegemist on valdkonnaga, kus riikide politsei jõud saavad teha tihedat koostööd – ja Põhja-Iirimaa politsei on selles tõepoolest teed näidanud, – jäin ma lõpphääletusel siiski erapooletuks, sest minu kindla veendumuse kohaselt on miinimumkaristuste määramine üksnes liikmesriikide pädevuses.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Lugupeetud juhataja! Inimkaubandus on Euroopa Liidus praegu üks suuremaid ja kesksemaid lahendamata probleeme ja tõsisemaid ohte. Me peame probleemi olemasolu tunnustama, ehkki peidame end sageli ettekujutuse taha, nagu oleks see juba lahendatud. Nii see kahjuks pole. Me peame tegema kõik, et põhiõigused oleksid tegelikult tagatud igale inimesele.

'Inimkaubandus' on inglise keeles *human trafficking*. See väljend on mõnevõrra eksitav, sest midagi inimlikku selles ei ole. See on kohutav äri, milles käigus inimestelt röövitakse ainulaadse elu võimalus ja inimväärikus. Naised ja lapsed on eriti ohustatud rühm. Selle kõige eredamateks näideteks on prostitutsioon ja elundikaubandus.

Ma tahan kutsuda Euroopa Liitu üles hakata rääkimise asemel realselt tegutsema, et inimkaubandusele Euroopa Liidus täielikult lõpp teha, kasutades seda raportit lähtepunktina. Me peame inimkaubandusega võitlema tõhusalt, rakendades sanktsioone, millega tagatakse, et igal inimesel on võimalus säilitada inimväärikus ja elada head elu.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Austatud juhataja! Ma toetasin seda direktiivi, sest inimkaubandusega võetakse inimestelt vabadus kõige laiemas mõttes.

Mul on hea meel, et uus direktiiv kohustab riike parandama oma õigusakte, et nende kuritegudega tõhusalt võidelda. Samas tahan rõhutada, et inimkaubitsejate vastutuselevõtmisele peab eelnema ärakasutamise hukkamõist kogu ühenduses. Igasuguse kaubanduse puhul on olemas ostja. Sageli on ostjateks jõukate demokraatlike riikide kodanikud – need võivad olla meie naabrid. Raportis pööratakse tähelepanu ohvritele,

kuid me peame tegema rohkem, me peame avama silmad ja panema tähele, mis meie ümber toimub, et inimestest, kes ei näe vaesusest väljapääsu, ei saaks kunagi ohvreid.

Me peame keskenduma lastele ja noortele hariduse andmisele, me peame teavitama vanemaid ja õpetajaid ning me peame sellest rääkima meedias, sest kõige tõhusam ennetus on nõudluse puudumine.

Licia Ronzulli (PPE). - (IT) Lugupeetud juhataja! Ma palusin sõna, et selgitada hääletust inimkaubanduse tõkestamise ja selle vastu võitlemise teemal.

Muidugi hääletasin ma Edit Baueri raporti poolt, sest võitlus inimkaubandusega on üks meie esmatähtsaid eesmärke ja peab selleks ka jääma. Probleem on paisunud nii suureks, et seda võib nimetada orjakaubanduse uueks vormiks. Kõige haavatavamad ühiskonna liikmed – naised ja lapsed – viiakse välismaale ning neid kasutatakse prostitutsiooni, orjanduse ja pornograafia kõige vastikumate vormide kaudu.

Igal aastal satub maailmas selle nähtuse ohvriks 1 miljon inimest ja neist 500 000 ainuüksi Euroopas. Need, kes seda nähtust ära kasutavad, panevad toime kuriteo, rahastavad inimkaubandust ja kasutavad inimesi nagu ostetavat ja müüdavat kaupa.

Nagu raportis rõhutatakse, peame tegutsema nii riikides, kust inimkaubanduse ohvrid pärit, kui ka riikides, kuhu nad viiakse. Me suudame leida lahenduse vaid ühiste jõupingutuste kaudu, korraldades üldsuse teadlikkuse tõstmise kampaaniaid ning toetades ja abistades ohvreid, ent eelkõige võideldes selle nähtuse algpõhjustega, et aidata asjaomastel riikidel töötada välja sobivad õigusaktid tõkestamiseks igasugust orjust.

Raport: Nathalie Griesbeck (A7-0346/2010)

Peter Jahr (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Mul on hea meel, et lisaks Euroopa Liidu ja Gruusia vahelisele viisade väljastamise lihtsustamise lepingule oleme täna Euroopa Parlamendis rääkinud ka Euroopa Liidu ja Gruusia vahelisest riigis ebaseaduslikult elavate isikute tagasivõtulepingust.

On oluline, et me ei käsitleks ainult neid elu tõsiasju, mis on meeldivad, vaid ka tõsiseid küsimusi. Ma loodan, et ehk aasta pärast saab Euroopa Parlament vahearuande selle kohta, kuidas seda lepingut Euroopa Liidu ja Gruusia vahel on rakendatud, ja ennekõike selle kohta, kui hästi see leping on toimunud. Ma soovin ka, et Euroopa Parlament oleks järgmine kord märksa suuremal määral kaasatud esialgsetesse aruteludesse.

Raport: Iva Zanicchi (A7-0332/2010)

Nirj Deva (ECR). – Lugupeetud juhataja! Ma tahtsin selgitada, miks minu fraktsioon ja mina jäime ELi kiirreageerimisvõimet puudutaval hääletusel erapooletuks. Väljaspool Euroopa Liitu viimastel aastatel toimunud kataastroofide arvu mitmekordistumise tõttu on aina rohkem tehtud üleskutseid parandada liidu suutlikkust kataastroofidele reageerimisel. Kuigi ma olen nõus paljude suurepäraste mõtetega selles raportis, ei saa ma toetada üleskutset luua ELi uued kodanikukaitsejõud.

Ma toetan üleskutset, et EL kooskõlastaks oma tegevuse seoses humanitaarkatastroofidega teiste riikidega, samas saan ma sellega nõustuda üksnes siis, kui see toimub juba olemasolevate mehhanismide, näiteks ühenduse kodanikukaitse mehhanismi raames. Kuigi on väga oluline, et EL reageeriks humanitaarkatastroofide puhul tõhusalt, on sama tähtis, et meie ei oleks reageerimisel ainukesed.

Kui me pöörame tähelepanu ELi reageerimisvõime parandamisele, peame keskenduma ka katastroofidest mõjutatud arenguriikide ja nende piirkondade suutlikkuse tugevdamisele, nii et me tegutseksime ühiselt, rahvusvahelise kogukonnana. Vastasel juhul teeme meie kogu raske töö, ent nemad ei tee midagi.

Raport: Petru Constantin Luhan (A7-0309/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Paljud Euroopa Liidu kodanikud pole ikka veel teadlikud, et ühtekuuluvuspoliitika ei ole tähtis mitte ainult üksikute piirkondade, vaid tervete riikide arengu seisukohalt. Selle peamine ülesanne on luua Euroopa Liidu piirkondadele võrdsed tingimused. Selle tulemusena tagatakse keeruliste põllumajandustingimuste ja kehva juurdepääsuga piirkondade, s.t ebasoodsamas olukorras olevate piirkondade elanikele samasugused sotsiaal-, haridus-, transpordi- ja energeetikateenused, mida saavad kasutada kodanikud paremas sotsiaal-majanduslikus olukorras olevates piirkondades. Seega ei ole ühtekuuluvust kuidagi võimalik ületähtsustada.

Seepärast peame toetama kõiki meetmeid, mille eesmärk on paremini kasutada tõukefondidest saadavat raha ja suurendada ühtekuuluvuspoliitika lõimivat rolli, eriti kuna ühtekuuluvuspoliitika meetmeid tunnetatakse kõige vahetumalt kohalikul tasandil ja seega olulisel määral ka maapiirkondades. Seepärast hääletasin ma selle raporti poolt.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Austatud juhataja! Ma soovin rääkida kolleeg Luhani raportist, mis oli tänase arutelu viimane teema.

Konkurentsivõime ja ühtekuuluvus on tegurid, mis täiendavad ja toetavad üksteist. Euroopa Liidu kui terviku konkurentsivõimet on aga võimalik tagada üksnes siis, kui majanduskasv on tõeliselt jätkusuutlik. Paljud tõukefondidest kaasrahastatud investeeringud on oma väärtuslikkust tõestanud. Muu hulgas tahan ma esile tõsta infrastruktuuri parandamise, sest see on paljudesse piirkondadesse toonud välisinvesteeringuid, mis aitavad kaasa majanduslikule arengule. Lisaks ilmnes finantskriisi ajal, et ühtekuuluvuspoliitika on tulemuslik vahend, mis võimaldab uutele sotsiaal-majanduslikele probleemidele paindlikult reageerida.

Ma olen nõus ka raportööri seisukohaga, et Euroopa Liidu piirkondade majanduslik konkurentsivõime on tihedalt seotud keskmise tööhõivega, haritud ja oskusliku tööjõuga, sotsiaalse turvalisusega ning juurdepääsuga avalikele teenustele, sest sotsiaalsele ühtekuuluvusele antav toetus suurendab märkimisväärselt üldist piirkondlikku konkurentsivõimet, isegi ülemaailmsel tasandil.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

Raport: Reimer Böge (A7-0335/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin Euroopa Liidu Solidaarsusfondi kasutuselevõtmist käsitleva raporti poolt (fond võetakse kasutusele seoses üleujutustega Portugalis Madeiral ja tormiga Prantsusmaal). Portugal taotles fondist abi pärast seda, kui harukordsed ja ebatavalised sademed põhjustasid 2010. aasta veebruaris Madeira saarel maalihkeid ning tõsiseid üleujutusi, mis kahjustasid tõsiselt riiklikku ja mitteriiklikku infrastruktuuri, ettevõtjaid ning põllumajandust. Portugali ametiasutuste ametliku hinnangu kohaselt on Madeiral aset leidnud üleujutustest tingitud kahjude kogusumma 1,08 miljardit eurot. Solidaarsusfondist eraldatakse Portugalile umbes 31 miljonit eurot. Ma käisin ise Madeiral ning olin tunnistajaks vajadusele tagada, et see fond oleks toetuse andmisel

paindlikum ja heldem, eriti kaugemate piirkondade ja saarte puhul, mis halva ilma tõttu sageli kannatavad.

Jean-Pierre Audy (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Tuginedes oma lugupeetud Saksa kolleegi Reimer Böge raportile, hääletasin ettepaneku poolt võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Euroopa Liidu Solidaarsusfondi kasutuselevõtmise kohta kogusummas 67 miljonit eurot, et abistada Madeirat (Portugal), mida tabasid maalihked ja üleujutused, ning Prantsusmaad, kus pärast 2010. aasta veebruaris laastanud tormi Xynthia tekkisid üleujutused. Märgin, et see summa moodustab 2,7% hinnanguliselt 2,5 miljardi euro suurusest otsesest kogukahjust. Muidugi on eraldatav summa üsna suur, kuid kuna see moodustab kogukahjust suhteliselt väikese osa (2,7%), pean ma paratamatult küsima, kas Euroopa Liit ei peaks kasutama seda fondi selleks, et rahastada Euroopa kodanikukaitsejõude, mis saaksid katastroofiohvritele kohe appi tulla ning lahendada väga keerulisi olukordi, mis käivad riigi vastavatele üksustele üle jõu. Euroopa kodanikukaitsejõudude kasutamine ei oleks väga kulukas, sest esialgu seisneks nende tegevus olemasolevate sisemaiste kodanikukaitsejõudude tegevuse koordineerimises. Lisaks võiks neid kasutada välismissioonidel (nagu näiteks Haitis).

Regina Bastos (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Mul on hea meel raporti vastuvõtmise üle, mille kohaselt eraldatakse Portugalile Euroopa Liidu Solidaarsusfondist 31 255 790 eurot seoses Madeiral eelmise aasta veebruaris toimunud üleujutustega. Madeirat tabanud paduvihmade tulemuseks oli kaos ja erakordselt suur varaline kahju: tekkisid maalihked, sillad varisesid kokku, teed olid suletud ning majad ja autod pühiti tulvaveega minema.

Madeirat laastanud katastroofis sai surma 42 inimest ja 13 jäi kadunuks. Täna oli Euroopa Parlament siin Strasbourgis tunnistajaks Euroopa ühtekuuluvuse tõelisele väljendusele. Ühtekuuluvus on Euroopa Liidu üks kõige olulisemaid väärtusi ja seda tasub rõhutada.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ma hääletasin selle raporti poolt, kuna olen nõus, et vastuseks Portugali taotlusele seoses Madeira saarel maalihetest ja üleujutustest põhjustatud katastroofiga ning Prantsusmaa taotlusele seoses tormist Xynthia põhjustatud katastroofiga võetakse Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarves Euroopa Liidu Solidaarsusfondi raames kulukohustuste assigneeringute ja maksete assigneeringutena kasutusele 66 891 540 eurot.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Muidugi on mul hea meel solidaarsusfondi kasutuselevõtmise üle, et aidata pärast erakorralisi sademeid Madeirat tabanud tragöödia ohvreid. Ma tunnustan kolleeg Teixeira tema edukate ja järjepidevate jõupingutuste eest, mille eesmärk oli suurendada Euroopa institutsioonide teadlikkust ja luua alus vajaliku toetuse andmiseks. Kordan oma kindlat veendumust, et menetlusi tuleb lihtsustada, nii et solidaarsusfondi oleks tulevikus võimalik kiiremini kasutusele võtta. Hädaabi, mis saabub liiga hilja, rikub Euroopa Liidu tõhususe kuvandit ja õõnestab Euroopa solidaarsustunnet.

Mário David (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Portugal taotles solidaarsusfondist abi pärast seda, kui harukordsed ja ebatavalised sademed põhjustasid 2010. aasta veebruaris Madeira saarel maalihkeid ning tõsisid üleujutusi, mis kahjustasid tõsiselt riiklikku ja mitteriiklikku infrastruktuuri, ettevõtjaid ning põllumajandust. Portugali ametiasutused koos Madeira piirkondliku valitsusega hindasid otseste kahjude kogusummaks 1,08 miljardit eurot, mis moodustab 0,68% Portugali kogurahvatulust. Üleujutused põhjustasid tõsist kahju paljudele kodumajapidamistele, põllumajandusettevõtjatele, teedele ja veevärgile. Fondist eraldatav rahaline abi võimaldab Portugali ametiasutustel, eelkõige Madeira piirkondlikul valitsusel, katta mõningad hädaolukorra lahendamisel tekkinud kulud. Ma hääletasin selle raporti

poolt, väljendamaks vastutustundlikkust ja soovi vältida tarbetuid viivitusi loodusõnnetuste tõttu kannatanud Portugali ja Prantsusmaa piirkondade toetuseks rahalise abi andmisel.

Marielle De Sarnez (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Kümme kuud pärast seda, kui torm Xynthia laastas Prantsusmaa rannikut, tappes 53 ja vigastades 80 inimest ning põhjustades märkimisväärset varalist kahju, võttis Euroopa Parlament vastu eelarvemuudatuse, et eraldada Euroopa Liidu Solidaarsusfondist 35,6 miljonit eurot. See summa on ülesehitustöödeks vajalik, kuid siiski tuleb küsida, kui palju tragöödiad peab veel toimuma, enne kui me töötame välja ühenduse kava loodusõnnetuste ärahoidmisele? Loodusõnnetustest ja inimtegevusest tingitud katastroofid muutuvad aina sagedasemaks. Seetõttu peame tagama, et riikide meetmed oleksid tulemuslikumad ja paremini kooskõlastatud ning et Euroopa tegevus oleks paindlikum. Samuti tahan rõhutada, et meil on alates 2006. aastast Michel Barnier' raport loodusõnnetustele kiirreageerimise üksuse loomise kohta. Mis takistab meil seda vastu võtta? Mis takistab meil seda kasutada?

Christine De Veyrac (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Ma andsin täna oma poolthääle raportile, mis võimaldab võtta kasutusele ELi Solidaarsusfond seoses kahjudega, mis olid tingitud 2010. aastal Portugalis toimunud suurtest üleujutustest ja tormist Xynthia. See näitab tugevaid sidemeid Euroopa Liidu liikmesriikide vahel ja rõhutab loodusõnnetuste tõttu kannatanud piirkondade abistamise tähtsust. Mul on hea meel, et solidaarsusfondist eraldatakse üle 35 miljoni euro, et korvata märkimisväärset kahju, mida Xynthia mõnedes rannikupiirkondades, eelkõige Charente-Maritime'is, Vendées ja Côtes-d'Armoris, tekitas.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Komisjon teeb ettepaneku võtta kasutusele ELi Solidaarsusfond, et eraldada Portugali ja Prantsusmaa toetuseks kokku 66 891 540 eurot: 31 255 790 eurot Portugalile ja 35 635 750 eurot Prantsusmaale. Portugal taotles abi pärast Madeirat 2010. aasta veebruaris laastanud tormi, mis kahjustas tõsiselt riiklikku ja mitteriiklikku infrastruktuuri, ettevõtjaid ning põllumajandust. Prantsusmaa aga taotles solidaarsusfondist abi pärast tormi Xynthia, mis samuti 2010. aasta veebruaris tabas suurt osa riigist, tappes 53 ja vigastades 80 inimest ning kahjustades tõsiselt tamme ja kaitsevalle, riiklikku ja mitteriiklikku infrastruktuuri, maantee- ja raudteevõrke, põllumajandust ning ettevõtjaid.

Kuigi ma pooldan täielikult solidaarsusfondi kasutuselevõtmist, kas või juba seetõttu, et see on Madeira autonoomsele piirkonnale väga oluline, pean ma väljendama pettumust, kuna abi eraldatakse alles detsembris, 10 kuud pärast katastroofe, mis Prantsusmaa rannikut ja Madeira saart tabasid. Meil tuleb kindlasti leida võimalused solidaarsusfondi toimimise kiirendamiseks ja me peame suunama oma jõupingutused selle eesmärgi saavutamisele.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Me hääletasime loomulikult selle raporti poolt, milles tehakse ettepanek võtta kasutusele solidaarsusfond, et aidata korvata tohutut kahju, mille Madeira saarel tekitas piirkonda 2010. aasta veebruaris tabanud torm. Samas tahame korrata mõningaid märkusi.

Solidaarsusfondi käsitlevas määruses öeldakse, et „katastroofide puhul peaks ühendus üles näitama solidaarsust asjaomaste piirkondade elanikkonnaga ja andma finantsabi, et toetada tavapäraste elutingimuste kiiret taastamist katastroofi tõttu kannatanud piirkondades“. Samuti märgitakse määruses, et see vahend peaks andma „ühendusele võimaluse kiiresti ja tõhusalt toimides aidata võimalikult kiiresti mobiliseerida inimeste esmavajadusi täitvad hädaabiteenistused ning taastada kahjustatud põhiline infrastruktuur“.

Kuid fondi kasutuselevõtmisega seotud eeskirjad ja menetlused on juba näidanud, et katastroofi tõttu kannatanud elanikkonna kiire abistamise põhimõte praktikas ei toimi. Praegusel juhul hääletab Euroopa Parlament fondi kasutuselevõtmist alles 10 kuud pärast katastroofi. Seetõttu oleme rõhutanud – ja teeme seda nüüd jälle –, et fondi kasutuselevõtmise eeskirju tuleb kohandada, et tagada rahaliste vahendite paindlikum ja õigeaegsem eraldamine ning lühendada katastroofi toimumise ja rahaliste vahendite eraldamise vahelist aega.

Estelle Grelier (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Minu arvates on ELi Solidaarsusfond, nagu ka Globaliseerumisega Kohanemise Fond, üks neist eelarvelistest vahenditest, mis annavad kõige ilmsema praktilise väljenduse solidaarsuse põhimõttele, mida meie, Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni liikmed, püüame ühenduse poliitika väljatöötamisel edendada. 27. ja 28. veebruaril 2010 sai Vendée ja Charente-Maritime'i departemangudes tormi Xynthia tõttu surma 53 ja vigastada umbes 80 inimest. See oli nende piirkondade ja riigi jaoks tõeliselt traumaatiline kogemus, mille psühholoogiline ja majanduslik mõju annab tunda veel 10 kuud hiljemgi. Euroopa Parlament on tegutsenud alates 2010. aasta märtsis toimunud täiskogu istungist, mil ta võttis väga suure hääleteenamusega vastu resolutsiooni, milles nõuti fondi kasutuselevõtmist ohvrite abistamiseks.

Tänane hääletus, millega kinnitati 35,6 miljoni eraldamine nimetatud departemangudele ning 31,2 miljoni euro eraldamine Portugalile, kus sama torm põhjustas Madeiral üleujutusi, annab tunnistust ühisest soovist näidata tõelist solidaarsust Euroopa kodanike vahel. Sellist Euroopat me tahamegi ehitada, Euroopat, mis on kodanikele lähedal, mis kuulab nende muresid ja mis suudab neid probleeme ühiselt lahendada.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Ma hääletasin Euroopa Liidu Solidaarsusfondi kasutuselevõtmise poolt. Leian, et see fond on väärtuslik vahend, mis võimaldab Euroopa Liidul näidata üles solidaarsust loodusõnnetuste tõttu kannatanud piirkondade elanikega, andes rahalist abi, et aidata kaasa normaalsete elutingimuste kiirele taastumisele. Tänane hääletus puudutas kaht abitaotlust. Esimese esitas Portugal pärast seda, kui ebatavalised sademed põhjustasid 2010. aasta veebruaris Madeira saarel maalihkeid ning tõsiseid üleujutusi, mis kahjustasid tõsiselt riiklikku ja mitteriiklikku infrastruktuuri, ettevõtjaid ning põllumajandust.

Teise taotluse solidaarsusfondi kasutuselevõtmiseks esitas Prantsusmaa pärast tormi Xynthia, mille tõttu hukkus 53 inimest ja mis ujutas üle paljud piirkonnad, sealhulgas elamurajoonid, ning kahjustas tõsiselt tamme ja kaitsevalle, riiklikku ja mitteriiklikku infrastruktuuri, maantee- ja raudteevõrke, põllumajandust ning ettevõtjaid. Lõpetuseks lisan, et fondist eraldatakse 31 255 790 eurot seoses üleujutustega Madeiral ja 35 635 750 eurot seoses tormiga Xynthia, kokku 66 891 540 eurot.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Mul on hea meel selle raporti üle, mille alusel antakse ELi Solidaarsusfondist Portugalile 31 miljonit eurot ja Prantsusmaale 35 miljonit eurot. See on oluline toetusžest pärast üleujutusi ja maalihkeid, mis Portugalis veebruaris aset leidsid, ning hävingut, mille Prantsusmaal Atlandi ookeani rannikul põhjustas torm Xynthia.

Véronique Mathieu (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Ma andsin oma poolthääle Euroopa Liidu Solidaarsusfondi kasutuselevõtmisele, et toetada Portugali piirkondi, mida tabasid üleujutused, ja Prantsusmaa piirkondi, mida 2010. aasta veebruaris laastas torm Xynthia. Kõige enam said kannatada Atlandi ookeani rannikul asuvad piirkonnad, kus tormi tõttu ujutati üle suured alad, sealhulgas elamurajoonid. Tulemuseks olid inimohvrid ja suur

varaline kahju. Täna hääletusega vastati Prantsusmaa ametiasutuste taotlusele eraldada neile piirkondadele muu hulgas Euroopa rahalist abi „erakorralise katastroofi, eeskätt loodusõnnetuse tõttu, mis on tõsiselt ja püsivalt mõjutanud elanikkonna valdava osa elutingimusi ja piirkonna majanduslikku stabiilsust“. Katastroofist põhjustatud otseste kahjude rahaline ulatus on hinnanguliselt 1425,43 miljonit eurot; kahjude korvamiseks makstakse Prantsusmaale 35 635 750 eurot. Solidaarsusfondi kasutuselevõtmisega väljendatakse praktiliste sammudega, et Euroopa on kodanikele lähedal. Seda kodanikud ootavadki. Euroopa institutsioonid peavad töötama veel selle nimel, et toimingud ja menetlused oleksid kiiremad. See vajadus tuleneb loodusõnnetuste kiireloomulisusest ja ulatusest.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) See, et Euroopa Liit eraldab Portugalile ja Prantsusmaale 2010. aasta veebruaris toimunud tormidega seoses abi, on hea uudis. Samas on kahetsusväärne, et EL ei tegutse kliimamuutuse tõttu kannatanud kodanike abistamisel sama kiiresti kui pankade päästmisel.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Liit on piirkond, kus valitseb solidaarsus, ja ELi Solidaarsusfond on selle üheks näiteks. Fondist antav toetus on vajalik, et abistada piirkondi, mida on laastanud loodusõnnetused, näiteks nagu üleujutused Madeiral (Portugal) ja torm Xynthia Prantsusmaal. Komisjon kontrollis, kas mõlemad taotlused vastavad määruses (EÜ) nr 2012/2002 sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele, ja esitas ettepaneku võtta Euroopa Liidu Solidaarsusfond kasutusele summas 31 255 790 eurot Portugali jaoks (Madeira üleujutus) ning 35 635 750 eurot Prantsusmaa jaoks (torm Xynthia). See teeb kogusummaks 66 891 540 eurot kulukohustuste assigneeringutena ja maksete assigneeringutena, mis lahutatakse fondi 1 miljardi euro suurusest ülemmäärast. Tahan siiski osutada viivitustele seda liiki abi eraldamisel. Menetlus tuleb muuta vähem bürokraatlikuks ja tõhusamaks, et reageerida edaspidistele hädaolukordadele õigeaegselt.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjalikult. – (ES) Kuigi ma hääletasin abi eraldamist puudutava ettepaneku poolt, leian, et tegemist on kapitalistliku mudeli tagajärgi tuimestava ja leevendava meetmega, mis ei aita võidelda kriisi algpõhjustega. Ma olen nõus rahaliste vahendite kasutuselevõtmisega Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi raames, et toetada kodanikke, kes on koondatud kaubandusmudelite struktuurimuutuste tõttu või otseselt praeguse majandus- ja finantskriisi tagajärjel. Usun, et enam kui 250 miljoni euro suurune summa, mida on taotletud täiendava abina rohkem kui 600 töötajale, kes koondati Hollandi jaemüügisektoris, võib aidata saavutada lõppeesmärki, s.t hõlbustada nende naasmist tööturule. Ma hääletasin poolt ka seetõttu, et minu veendumuse kohaselt täiendab see toetus koondamisega seoses riikide õigusaktide ja kollektiivlepingute kohaselt pakutavat abi. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist raha eraldamine ei saa seega mingil juhul asendada valitsuste ja ettevõtete seadusjärgseid kohustusi koondatud töötajate ees ega võimaldada neist kohustustest mööda hiilida.

Alexander Mirsky (S&D), kirjalikult. – (LV) Sellistel asjaoludel on toetuse pakkumine väga oluline, et kõik ELi liikmesriigid võiksid tunda end ühise pere liikmetena. Oleks aga märksa odavam, kui Euroopa Liidu rahalisi vahendeid antaks projektidele, mis suudaksid leevendada loodusõnnetuste tagajärgi. Ma pean silmas näiteks tammide ja kaitserajatiste ehitamist ning investeerimist üldsuse teavitamisse ja hoiatamisse. Lisaks leian, et oleks kasulik töötada välja ehituseeskirjad piirkondade jaoks, mis on ohtudele rohkem aldis. Kui Euroopa Liit pakub ainult raha ega tegutse loodusõnnetuste ennetamise nimel, siis sellel võivad olla tulevikus raskemad tagajärjed.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult.* – (PT) Portugal taotles fondist abi pärast seda, kui ebatavalised sademed põhjustasid 2010. aasta veebruaris Madeira saarel maalihkeid ning tõsiseid üleujutusi, mis kahjustasid tõsiselt riiklikku ja mitteriiklikku infrastruktuuri, ettevõtjaid ning põllumajandust. Portugali ametiasutused hindasid otseste kahjude kogusummaks 1,08 miljardit eurot. Prantsusmaa taotles abi solidaarsusfondist pärast seda, kui 2010. aasta veebruaris tabas suuremat osa Prantsusmaast torm Xynthia. Kõige rohkem põhjustas torm kahju Atlandi ookeani rannikul asuvates Charente-Maritime'i ja Vendée departemangudes. Tormis hukkus 53 ja sai vigastada umbes 80 inimest. Prantsusmaa ametiasutused hindavad loodusõnnetusest tekkinud otseste kahjude kogusummaks 1425,43 miljonit eurot.

Komisjon kontrollis, kas mõlemad taotlused vastavad määruses (EÜ) nr 2012/2002 sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele, ja esitas ettepaneku võtta Euroopa Liidu Solidaarsusfondi kasutusele summas 31 255 790 eurot Portugali jaoks (Madeira üleujutus) ning 35 635 750 eurot Prantsusmaa jaoks (torm Xynthia), mis teeb kogusummaks 66 891 540 eurot. Kuna kõik abi saamiseks vajalikud tingimused on täidetud, hääletasin ma selle raporti poolt, et väljendada solidaarsust ohvrite ja katastroofist mõjutatud riikidega.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Ma toetasin Euroopa Parlamendi hääletust, millega täna, teisipäeval, 14. detsembril 2010 kiideti heaks 35,6 miljoni euro eraldamine Prantsusmaale, mille rannikualasid Atlandi ookeani ääres torm Xynthia veebruaris laastas. Seda summat kasutatakse katastroofis kahjustada saanud infrastruktuuri taastamise rahastamiseks. Enim mõjutatud piirkondade parlamendisaadikuna tervitan ma nende vahendite eraldamist tormikahjude likvideerimiseks: see on laastatud Prantsuse departemangudele tõeline leevendus. See rahaeraldus kinnitab, et solidaarsus ei ole Euroopa Liidus sisutühi sõna.

Lõpetuseks tahan rõhutada, et 2010. aasta veebruaris mõjutas torm Xynthia suurt osa Prantsusmaast, kõige enam aga Charente-Maritime'i ja Vendée departemange, kus surma sai 53 inimest ja vigastada 80 inimest. Varalise kahju ulatus oli hinnanguliselt 1425,43 miljonit eurot. Euroopa Liidu Solidaarsusfondist eraldatakse kahjude korvamiseks kokku 35,6 miljonit eurot.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult.* – (DE) Reimer Böge raporti kohaselt eraldatakse 66,9 miljonit eurot, et võidelda raskete loodusõnnetuste tagajärgedega Prantsusmaal ja Portugalis. Seepärast hääletasin ma selle raporti poolt.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ma hääletasin selle raporti poolt, kuna olen nõus, et Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarves võetakse Euroopa Liidu Solidaarsusfondi raames kasutusele 66 891 540 eurot kulukohustuste assigneeringute ja maksete assigneeringutena vastuseks

- Portugali taotlusele fondi vahendite kasutuselevõtmiseks seoses maalihetest ja üleujutustest põhjustatud katastroofiga Madeira saarel; ning

- Prantsusmaa taotlusele fondi vahendite kasutuselevõtmiseks seoses tormi Xynthia põhjustatud katastroofiga.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Mul on väga hea meel selle raporti vastuvõtmise üle, sest selles nähakse ette 31 255 790 euro eraldamine Portugalile seoses tõsiste kahjudega, mille tekitas Madeira saart 2010. aasta veebruaris tabanud katastroof. Seoses sellega tahan esile tõsta Portugali delegatsiooni hulka kuuluvate Partido Social Democrata liikmete suurt

sihikindlust, eelkõige Nuno Teixeira tööd, mis oli selle tulemuse saavutamisel otsustava tähtsusega.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Komisjon teeb ettepaneku võtta kasutusele ELi Solidaarsusfond Portugali ja Prantsusmaa toetuseks, lähtudes 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktist 26. Institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaselt saab solidaarsusfondi kasutada 1 miljardi euro suuruse aastase piirmäära ulatuses. 2010. aastal on komisjon esitanud solidaarsusfondi kasutamiseks ainult ühe ettepaneku, nimelt 24. septembri 2010. aasta ettepaneku võtta kasutusele 13,02 miljonit eurot seoses lirimaad 2009. aasta novembris tabanud suurte üleujutustega (KOM(2010)0534). See ettepanek ja vastava paranduseelarve projekt (paranduseelarve projekt nr 8/2010) on mõlemas eelarvepädevas institutsioonis alles vastuvõtmisel. Koos selle ettepanekuga solidaarsusfondi kasutuselevõtmise kohta Portugali ja Prantsusmaa jaoks on komisjon esitanud paranduseelarve projekti (13. oktoobri 2010. aasta paranduseelarve projekt nr 9/2010), et kirjendada vastavad kulukohustuste ja maksete assigneeringud 2010. aasta eelarvesse, nagu on sätestatud institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 26.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Solidaarsusfond loodi eesmärgiga väljendada Euroopa Liidu solidaarsust loodusõnnetuste poolt kahjustatud piirkondade elanikega. Käesoleva aasta veebruaris tabas Madeirat, kust ma pärit olen, katastroof, mille põhjuseks olid maalihked ja üleujutused. Pärast seda tragöödiat esitas Portugal taotluse solidaarsusfondi kasutuselevõtmiseks, et kahjustused likvideerida, eelkõige infrastruktuuri parandamise ja kannatanud piirkondade taastamise näol.

Pärast tormi Xynthia esitasid taotluse fondi kasutuselevõtmiseks ka Prantsusmaa ametiasutused. Kummagi katastroofi tekitatud kogukahju moodustab hinnanguliselt 66 891 540 eurot. See summa eraldatakse peagi pärast paranduseelarve vajalikku muutmist. Veebruaris toimunud katastroofi mõju andis end kohe tunda; ulatuslikku ja rasket kahju põhjustati avaliku ja erasektori infrastruktuurile, ettevõtjatele ja saakidele. Ehkki seda piirkonda laastanud tragöödia tagajärjed olid nii tõsised, ei tulnud Euroopa abi kiiresti. Nüüdseks on möödunud kümme kuud. Kuna ma toetan vajadust muuta kogu menetlus vähem pikaldaseks, hääletan selle poolt, et fond võetaks kahjustatud piirkondade abistamiseks kasutusele, ja taotlen, et seda tehtaks võimalikult kiiresti.

Bernadette Vergnaud (S&D), *kirjalikult*. – (FR) See, et tänasel täiskogu istungil võeti vastu komisjoni ettepanekul põhinev eelarvemuudatus ELi solidaarsusfondi kasutuselevõtmiseks 35,6 miljoni euro ulatuses, on hea uudis. Seda tehti vastuseks Prantsuse valitsuse taotlusele, mis esitati pärast tormi Xynthia, mis tabas Prantsusmaa rannikut 27. ja 28. veebruaril 2010, tappes Vendée ja Charente-Maritime'i departemangus 53 ja vigastades 80 inimest. Menetlus on kahtlemata pikk ja vajab täiustamist, kuid mul on hea meel näha Euroopa solidaarsuse väljendamist sel viisil, arvestades tormi ohvrite tragöödiat. Ma kirjutasin volinik Hahnile, et toetada Prantsuse valitsuse abitaotlust, ja ta täitis lubaduse, mille ta mulle andis visiidil La Rochelle'i märtsi alguses. See fond tähendab ülivajalikust rahalisest abist midagi enam: see sümboliseerib meie mandri ühiseid väärtusi.

Raport: László Surján (A7-0341/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Arvestades regionaalarengukomisjoni arvamust ja ettepanekut vähendada maksete assigneeringuid eelarveraal „Majanduse taastamist toetavad energiasektori projektid – Avamere-energiavõrkude süsteem Euroopas“, et solidaarsusfondi kaudu aidata suurte loodusõnnetuste tõttu kannatanud riike (Portugal ja

Prantsusmaa), ning pidades silmas ka asjaolu, et selles otsuses on esitatud põhilised solidaarsusfondi toimimise kriteeriumid, pooldan ma seda raportit.

Sophie Auconie (PPE) , *kirjalikult.* – (FR) Me kõik mäletame tormi Xynthia, mis peaaegu aasta tagasi laastas Vendée rannikut. Pärast tormi on paikades, kus vesi oli kõik hävitanud, tulnud teha ülesehitustöid. Euroopa Liidu Solidaarsusfond on kohalike jõupingutuste toetamiseks ideaalne vahend. Selle teksti poolt hääletades aitasin kaasa 35 635 750 euro eraldamisele, mis on ette nähtud infrastruktuuri taastamise rahastamiseks, mitte eraisikute kantud kahju hüvitamiseks. Solidaarsusfond loodi pärast 2002. aasta üleujutusi Saksamaal, Austrias, Tšehhi Vabariigis ja Prantsusmaal ning fondi eesmärk on abistada ettenägematute katastroofide tõttu kannatanud Euroopa piirkondi. Selle teksti põhjal eraldatakse samaväärne summa ka Portugali piirkondadele, kus hiljuti toimusid üleujutused.

Carlos Coelho (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Muidugi on mul hea meel solidaarsusfondi kasutuselevõtmise üle, et aidata pärast erakorralisi sademeid Madeirat tabanud tragöödia ohvreid. Ma tunnustan kolleeg Teixeira tema edukate ja järjepidevate jõupingutuste eest, mille eesmärk oli suurendada Euroopa institutsioonide teadlikkust ja luua alus vajaliku toetuse andmiseks. Kordan oma kindlat veendumust, et menetlusi tuleb lihtsustada, nii et solidaarsusfondi oleks tulevikus võimalik kiiremini kasutusele võtta. Hädaabi, mis saabub liiga hilja, rikub Euroopa Liidu tõhususe kuvandit ja õõnestab Euroopa solidaarsustunnet.

Mário David (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Paranduseelarve nr 9/2010 projekti ainus eesmärk on ametlikult korrigeerida 2010. aasta eelarvet, et võtta kasutusele Euroopa Liidu Solidaarsusfond. Ma hääletasin juba paralleelse raporti projekti poolt, milles soovitakse kiita heaks solidaarsusfondi kasutuselevõtmine Portugali (Madeira üleujutused) ja Prantsusmaa (torm Xynthia) toetuseks. Väljendamaks samasugust vastutustundlikkust, annan oma poolthääle kõnealusele raportile paranduseelarve kohta, mille eesmärk on eraldada Portugalile 31 255 790 eurot ja Prantsusmaale 35 635 750 eurot ehk kokku 66 891 540 eurot, mis arvatakse maha fondi ülempiirist.

Diogo Feio (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Hoolimata energiainfrastruktuuri ja eriti tuuleenergiaga seotud investimisprojektide tähtsusest, hääletan ma eelarvereval 06 04 14 03 maksete assigneeringute vähendamise poolt, et oleks võimalik kanda 66 891 540 eurot maksete assigneeringutena eelarverele 13 06 01, katmaks Euroopa Liidu Solidaarsusfondi kasutuselevõtmisega seotud vajadusi.

João Ferreira (GUE/NGL) , *kirjalikult.* – (PT) Hääletades seda paranduseelarve projekti, mis võimaldab võtta kasutusele solidaarsusfondi, et toetada madeiralasi ja tormi Xynthia tõttu kannatanud Prantsusmaa piirkondade elanikke (mida ma muidugi toetasin), on oluline rõhutada mõningaid küsimusi lisaks fondi kasutuselevõtmisel esinevatele viivitustele, mida ma mainisin eelnevalt.

Komisjoni arvates on fondi kasutuselevõtmisega seotud abikõlblikkuse kriteeriumid kahju piirmäära osas Madeira puhul täidetud. Tuleb siiski märkida, et Euroopa Liidu eraldatav toetus katab üksnes 2,89% katastroofi tekitatud kogukahjust. Madeira on üks Euroopa Liidu äärepoolseimaid piirkondi ja peab taluma oma asukohast tulenevaid piiranguid. Samuti püüab Madeira saavutada lähenemiseesmärke (hoolimata negatiivsetest muutustest selles valdkonnas pärast viimast laienemist). Neid konkreetseid omadusi tuleks arvesse võtta ja piirkonnale antavat toetust – kas kõnealusest fondist või muude meetmete kaudu – tuleks suurendada.

Fondi eeskirjade arutamisel tegin ma seetõttu ettepaneku kaaluda ühtekuuluvusfondist toetust saavate riikide ja lähenemipiirkondade puhul rahalise abi suurendamist, lisades loodusõnnetuste puhul abi andmisel arvesse võetavatele aspektidele vältimatu ühtekuuluvusmõõtme. See vähendaks ka erinevusi Euroopa Liidu eri piirkondade ja liikmesriikide vahel.

Nathalie Griesbeck (ALDE) , *kirjalikult.* – (FR) Ajal, mil loodusõnnetused Euroopas üha sagedanevad, peab Euroopa Liit suutma pakkuda asjakohast abi liikmesriikidele, kes selliste katastroofide tõttu on kannatanud. Pärast tormi Xynthia, mis märtsis tabas Charente-Maritime'i ja Vendée rannikualasid, ning üleujutusi, mis veebruaris laastasid Madeira saart Portugalis, on seega täiesti loomulik, et ma toetan Euroopa Liidu Solidaarsusfondi kasutuselevõtmist nende katastroofide tõttu kantud kahju korvamiseks. Minu meelest on see hääletus näide solidaarsusest Euroopa rahvaste vahel, mis, muide, võiks ilmned ka paljudes teistes valdkondades.

Jarosław Kalinowski (PPE) , *kirjalikult.* – (PL) Loodusõnnetuste korral – ja sedalaadi katastroofe toimub üha sagedamini – on hädavajalik, et Euroopa Liit toetaks selliste tragöödiate püsivate tagajärgedega maadlevaid liikmesriike ja piirkondi. Just selleks Euroopa Liidu Solidaarsusfond loodigi.

Fondi kaudu saab anda rahalist abi suurte loodusõnnetuste tõttu kannatanud piirkondadele – nagu Portugali saarele Madeirale, mida laastasid üleujutused, või Prantsusmaa piirkondadele, kus tegi hävitustööd torm Xynthia. Kuna mälestus tänavustest üleujutustest Poolas ja mujal Euroopas on veel värsked, nõustun ettepanekuga toetada kannatanud riike, väljendades solidaarsust nende hävitavate kataklüsmide tõttu kannatanud piirkondade tuhandete elanikega.

David Martin (S&D) , *kirjalikult.* – Ma andsin oma poolthääle raportile, milles kiidetakse heaks 66 miljoni euro ülekandmine Euroopa avamere-energiavõrkude süsteemi eelarverealet ELi Solidaarsusfondi eelarverealet, et aidata Portugalis toimunud üleujutuste ja Prantsusmaad tabanud tormi ohvreid.

Nuno Melo (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) See paranduseelarve projekt on mõistlik, arvestades solidaarsusfondi kaudu eraldatavate vahendite eesmärki likvideerida Portugali Madeira saart kahjustanud maalihete ja raskete üleujutuste ning Prantsusmaad laastanud tormi Xynthia tagajärjed. Komisjon kontrollis, kas mõlemad taotlused vastavad määruuses (EÜ) nr 2012/2002 sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele, ja esitas ettepaneku võtta Euroopa Liidu Solidaarsusfond kasutusele summas 31 255 790 eurot Portugali jaoks (Madeira üleujutus) ning 35 635 750 eurot Prantsusmaa jaoks (torm Xynthia). See teeb kogusummaks 66 891 540 eurot kulukohustuste assigneeringutena ja maksete assigneeringutena, mis lahutatakse fondi 1 miljardi euro suurusest ülemäärast. Tahan siiski osutada viivitustele seda liiki abi eraldamisel. Menetlus tuleb muuta vähem bürokraatlikuks ja tõhusamaks, et reageerida edaspidistele hädaolukordadele õigeaegselt.

Andreas Mølzer (NI) , *kirjalikult.* – (DE) Finants- ja majanduskriisi ajal tuleks eelarve suurendamine põhimõtteliselt tagasi lükata. Antud juhul on siiski tegemist eelarve kohandamisega seoses kahjustustega Prantsusmaal ja Portugalis, mida tekitas torm Xynthia. Vastastikune abi ja toetus loodusõnnetuste korral on tõeline märk Euroopa reaalsest solidaarsusest ja seepärast tuleb seda tervitada ja toetada. Seetõttu hääletasin raporti poolt.

Franz Obermayr (NI) , *kirjalikult.* – (DE) Raporti kohaselt tuleb tagada, et Portugalile ja Prantsusmaale eraldatavaid summasid kasutataks kummaski riigis infrastruktuuri

taastamiseks ja refinantseerimise vahenditena. Seepärast hääletasin ma selle raporti poolt. Kannatanud inimesi tuleb aidata ning nende elutingimusi ja piirkonna majanduslikku stabiilsust tuleb parandada.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D) , *kirjalikult.* – (PL) Ma toetan täielikult ELi Solidaarsusfondi kasutuselevõtmist seoses loodusõnnetustega, mis leidsid aset Prantsusmaal ja Portugalis. Minu arvates on solidaarsusfond üks kõige olulisemaid vahendeid Euroopa identiteedi ja ELi kodanike ühtsustunde loomisel. 2010. aastal oli Poola üks riike, kes solidaarsusfondist abi sai, ja see pälvis positiivse meediakajastuse. Tahan rõhutada vajadust tõsta avalikkuse teadlikkust solidaarsusfondist ja selle kasutamise mõjust.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Ma hääletasin selle raporti poolt, kuna olen nõus, et Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarves võetakse Euroopa Liidu Solidaarsusfondi raames kasutusele 66 891 540 eurot kulukohustuste assigneeringute ja maksete assigneeringutena vastuseks

- Portugali taotlusele fondi vahendite kasutuselevõtmiseks seoses maalihetest ja üleujutustest põhjustatud katastroofiga Madeira saarel; ning

- Prantsusmaa taotlusele fondi vahendite kasutuselevõtmiseks seoses tormi Xynthia põhjustatud katastroofiga.

Paulo Rangel (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Mul on hea meel selle paranduseelarve projekti üle, mis võimaldab võtta kasutusele Euroopa Liidu Solidaarsusfond, et eraldada kulukohustuste ja maksete assigneeringutena kokku 66 891 540 eurot, millest 31 255 790 eurot eraldatakse vastuseks Portugali abitaotlusele seoses suurte kahjudega, mida tekitas Madeira autonoomset piirkonda 2010. aasta veebruaris tabanud torm.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE) , *kirjalikult.* – Vastavalt finantsmääruse artikli 37 lõikele 1 võib komisjon esitada paranduseelarve projekte, kui ilmnevad „vältimatud, erandlikud või ettenägematud asjaolud“. Seda arvestades teeb komisjon ettepaneku võtta kasutusele Euroopa Liidu Solidaarsusfond Portugali ja Prantsusmaa toetuseks, lähtudes 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktist 26. Institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaselt saab solidaarsusfondi kasutada 1 miljardi euro suuruse aastase piirmäära ulatuses. Fondist abi saamise tingimused on üksikasjalikult kindlaks määratud kõnealuses dokumendis ja nõukogu määruses (EÜ) nr 2012/2002(1) Euroopa Liidu solidaarsusfondi loomise kohta. Oluline on märkida, et fondi eesmärk ei ole eraisikutele tekitatud kahju hüvitamine, vaid infrastruktuuri taastamine ja refinantseerimiseks vajalike vahendite eraldamine. 2010. aastal on komisjon esitanud solidaarsusfondi kasutamiseks ainult ühe ettepaneku, nimelt 24. septembri 2010. aasta ettepaneku võtta kasutusele 13,02 miljonit eurot seoses lirimaad 2009. aasta novembris tabanud suurte üleujutustega (KOM(2010)0534).

Nuno Teixeira (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Parlamendi selle dokumendi eesmärk on kiita heaks nõukogu seisukoht paranduseelarve nr 9/2010 projekti kohta, mille eesmärk teha solidaarsusfondi kasutuselevõtmiseks vajalikud muudatused. Komisjon otsustas, et Madeirat ja Prantsusmaad tabanud katastroofide näol oli tegemist suurte loodusõnnetuste ja erakorraliste piirkondlike katastroofidega ning kummagi riigi ametiasutuste taotlus fondi kasutuselevõtmiseks rahuldati.

Vastavalt finantsmäärusele võib komisjon esitada paranduseelarve projekte, kui ilmnevad „vältimatud, erandlikud või ettenägematud asjaolud“. Antud juhul on komisjon teinud ettepaneku võtta solidaarsusfond kasutusele summas 31 255 790 eurot Portugali jaoks ja

35 635 750 eurot Prantsusmaa jaoks, mis teeb kogusummaks 66 891 540 eurot. Euroopa solidaarsuse nimel kiidame täna heaks nimetatud summa ümberpaigutamise maksete assigneeringutena eelarverealt 06 04 14 03 „Majanduse taastamist toetavad energiasektori projektid – Avamere-energiavõrkude süsteem Euroopas“, et aidata parandada infrastruktuuri ja teha ülesehitustöid katastroofide tõttu kannatanud piirkondades.

Mul on vastu võetud meetme üle hea meel, kuid ma pean kahetsusväärseks fondi kasutuselevõtmise menetluse aeglust, arvestades, kui suur oli selle tragöödia ulatus, mis laastas Madeira autonoomset piirkonda, kust ma pärit olen.

Raport: Barbara Matera (A7-0336/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Oma suurepärase Itaalia kolleegi Barbara Matera raportile tuginedes andsin poolthääle ettepanekule võtta vastu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmiseks summas 2,2 miljonit eurot, et aidata Sloveeniat seoses sealse tekstiilitööstuses toimunud koondamistega. Sloveenia abitaotlus puudutab ettevõtet Mura, European Fashion Design, kus koondati 2554 töötajat. Mulle tundub veider, et 2554-st koondatud töötajast 583-l ehk 22,8%-l on pikaajaline terviseprobleem või puue. Ma ei ole kindel, et nad vastavad fondi kriteeriumidele. Tuleb ka märkida, et 2554-st koondatud töötajast 1114-l ei ole põhiharidust. Tekib õigustatud küsimus töölevõetute haridustaseme ja nüüdisaegsetele tööstusstandarditele vastavuse kohta. Ma kahtlen ka Sloveenia töö-, perekonna- ja sotsiaalministeeriumi ametnike sõltumatuses, arvestades, et nad peavad sertifitseerimisasutusena jälgima kõnealuse summa kasutamist.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Nagu ka eelmisel täiskogu istungil esitatud ettepanekute puhul on Barbara Matera resolutsioonid, milles toetatakse kuuel konkreetset juhul Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist, täiesti õigustatud. Fondist antakse abi üleilmastumise kahjulike tagajärgede tõttu kannatanud töötajatele Sloveenias, Saksamaal, Poolas ja Hispaanias. Ma olen alati arvanud, et see fond on kasulik, kuna annab käegakatsutavaid tulemusi ning vastab konkreetsetele ja täiesti tuvastatavatele vajadustele. Tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni liikmena ma lausa pidin nende resolutsioonide vastuvõtmise poolt hääletama.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvestades, et Sloveenia on taotlenud abi seoses 2554 inimese koondamisega äriühingus Mura, European Fashion Design, mis tegutseb rõivatööstussektoris, hääletasin ma selle resolutsiooni poolt, kuna olen nõus komisjoni ettepanekuga ja Euroopa Parlamendi seisukohtadega. Ma olen ka nõus, et komisjoni ettepaneku seletuskiri peaks sisaldama selget ja üksikasjalikku teavet taotluse kohta ning selles tuleb analüüsida abikõlblikkuse kriteeriume ja selgitada taotluse heakskiitmise põhjuseid, nagu Euroopa Parlament on soovinud.

Mário David (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ümberkorralduste ja ümberpaiknemiste tulemusena koondatud töötajate abistamine peab olema dünaamiline ja paindlik, nii et abi saaks rakendada kiiresti ja tulemuslikult. Arvestades rahvusvahelise kaubanduse struktuurimuutusi, on oluline, et Euroopa majanduses suudetaks kiiresti rakendada neist muutustest mõjutatud töötajate abistamise meetmeid ja samas varustada need töötajad oskustega, mis on vajalikud kiireks tööturule naasmiseks. Rahalist abi tuleks seega anda individuaalselt. Samuti on oluline rõhutada, et see abi ei asenda kohustusi, mida ettevõtted tavaliselt peavad täitma, ning et abi ei ole ette nähtud ettevõtete rahastamiseks ega ümberkorraldamiseks. Kuna Sloveenia on taotlenud abi seoses 2554 inimese koondamisega äriühingus Mura, European Fashion Design, mis tegutseb rõivatööstussektoris NUTS III

piirkonnas Pomurjes, ning 7% kõigist Pomurje piirkonna töötajatest töötasid äriühingus Mura ja sissetulekud selles piirkonnas olid juba niigi allpool Sloveenia keskmist, hääletan ma Sloveenia toetuseks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist käsitleva raporti poolt.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) See, mitu korda on Euroopa Parlament viimaste kuude jooksul heaks kiitnud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise, mis loodi selleks, et osutada täiendavat abi töötajatele, kes kannatavad maailmakaubanduse oluliste struktuurimuutuste tagajärjel, annab minu arvates väga selgelt märku Euroopas valitseva kriisi ulatusest. See fond ei lahenda kriisi, kuid on suureks abiks. Praegusel juhul on abi mõeldud selleks, et tegeleda Sloveenia rõivatööstussektoris tegutsevast äriühingust Mura, European Fashion Design 2554 inimese koondamise tagajärgedega. Maailmakaubanduse struktuurimuutused on eriti rängalt mõjunud just sellele sektorile, millest on saanud odavate tekstiiltoodete impordi ohver.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvestades eelkõige tööhõivet mõjutanud ülemaailmse majanduskriisi sotsiaalseid tagajärgi, on ülimalt tähtis kasutada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi tõhusalt, et leevendada paljude Euroopa kodanike ja perede kannatusi ning aidata kaasa nende ühiskonda taasintegreerimisele ja tõisele arengule ning samas arendada uut, kvalifitseeritud tööjõudu, et rahuldada ettevõtete vajadusi ja ergutada majandust. Samas kontekstis on esitatud sekkumiskava Sloveenia puhul, kus rõivatööstussektoris tegutsevas äriühingus Mura, European Fashion Design koondati 2554 inimest. Seetõttu loodan, et Euroopa institutsioonid kahekordistavad oma jõupingutusi, rakendades meetmeid, mis kiirendavad ja parandavad niivõrd olulise vahendi nagu Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutamise määra. Seni on seda fondi väga vähe kasutatud: sel aastal on taotletud fondi 500 miljonist eurost vaid 11%.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Kuust kuusse esitatakse taotlusi Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmiseks. Nüüd on neli liikmesriiki – Sloveenia, Saksamaa, Poola ja Hispaania – esitanud veel kaheksa taotlust. Eri tööstusharudes alates autotööstusest ning lõpetades jaekaubanduse ja tekstiilitööstusega on tegevust lõpetamas veel sadu ettevõtteid. Kokku on koondatud üle 6500 töötaja (täpsemalt 6592). Kui me lisame ka töötajad, kellest me rääkisime siin kuu aega tagasi, on koondatud töötajaid kokku ligi 10 000.

Fondi kasutuselevõtmist heaks kiites olen ma siiski sunnitud kordama, et on vaja teha selge lõpparve neoliberaalse poliitikaga, mis tekitab Euroopa Liidu liikmesriikides katastroofilisi majanduslikke ja sotsiaalseid tagajärgi. Leevendavad meetmed on küll vajalikud, kuid tegeleda tuleb selle katastroofi põhjustega.

Üha pakilisemaks on muutunud vajadus viia ellu ettepanek, mille me tegime 2011. aasta eelarve arutamise ajal, nimelt luua Euroopa tööhõive ja jätkusuutliku arengu programm, millele eraldataks 1% ELi sisemajanduse koguproduktist ja seda täiendaksid liikmesriikide eraldatavad summad. Selle programmi eesmärk oleks reaalne lähenemine üksteisele, iga riigi potentsiaali edendamine ja ressursside säästev kasutamine ning investeerimine tootmisse ja õigustega töökohtade loomisse.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Ma hääletasin Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist Sloveenia abi eraldamise poolt, sest minu arvates on see fond vajalik abivahend, mis võimaldab toetada majanduskriisi tõttu raskustesse sattunud töötajaid. Fond loodi 2006. aastal selleks, et pakkuda praktilist abi töötajatele, kes on koondatud kas

nende ettevõtete ümberpaiknemisega seotud põhjustel või – pärast 2009. aastal tehtud muudatust – majanduskriisi tõttu, aidates neil uuesti tööturule naasta.

Tänane hääletus puudutas Sloveenia abitaotlust seoses 2554 inimese koondamisega äriühingus Mura, European Fashion Design, mis tegutseb rõivatööstussektoris. Sellega seoses eraldatakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist kokku 2 247 940 eurot. Lõpetuseks tahan väljendada heameelt raporti vastuvõtmise üle, mis näitab, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on kasulik ja tulemuslik vahend üleilmastumisest ja majanduskriisist tuleneva tööpuuduse vastu võitlemisel.

David Martin (S&D), *kirjalikult*. – Ma olen rahul Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmisega eesmärgiga aidata Sloveenia äriühingust Mura, European Fashion Design koondatud 2254 töötajat. Loodetavasti aitavad need 2,2 miljonit eurot töötajatel ja piirkonnal kiiresti taastuda struktuurimuutustest, mis neid mõjutavad.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (FR) Mõeldes üleilmastumise altaril ohverdatud Mura kontserni Sloveenia töötajatele, jään ma hääletamisel erapooletuks. Olukorras, kuhu nad on paisatud Euroopa Liidu toetatava neoliberaalse poliitika tulemusena, tundub olevat õigustatud hääletada selle haletsusväärse summa eraldamise vastu. Samas võib see väike summa nende raskusi leevendada. See ei muuda Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimimise loogikat vähem talumatuks. See toetab tegevuspõhimõtteid, mis võimaldaksid kontserni omanikeks olevatel investeerimisfondidel ja neisse investeerivatel pankadel teenida kasumit töötajate arvelt.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) EL on piirkond, kus valitseb solidaarsus, ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on selle üheks näiteks. See toetus on töötute ja üleilmastumise tagajärjel toimunud ümberpaigutumiste ohvrite abistamiseks väga oluline. Üha rohkem ettevõtteid kolib oma tegevusega mujale, et kasutada ära väiksemaid tööjõukulusid paljudes riikides, eelkõige Hiinas ja Indias. Sellel on kahjulik mõju nendele riikidele, kus austatakse töötajate õigusi. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärk on aidata töötajaid, kes on langenud ettevõtete ümberpaiknemise ohvriks. See abi on väga oluline tulevikus uute töökohtade leidmise soodustamisel. ELi teised liikmesriigid on Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi varem kasutanud, seega on nüüd õige toetada samamoodi Sloveeniat, kes on taotlenud abi seoses 2554 töötaja koondamisega rõivatööstussektoris tegutsevas äriühingus Mura, European Fashion Design.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult*. – (LV) Ma hääletasin poolt, nagu varasematelgi Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist puudutavatel hääletustel. Me peame toetama inimesi, kes on kaotanud töö, ja andma neile võimaluse rakendada oma potentsiaali eri valdkondades. On äärmiselt kahetsusväärne, et hoolimata minu isiklikust pöördumisest Läti Vabariigi peaministri poole, kus ma juhtisin tähelepanu Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondile tuginemise võimalusele, ei ole Läti seda võimalust siiski kasutanud, kuigi 15% Läti elanikest on töötud. Tundub, et komisjoni juhtkonnale tuleb edastada sõnum Läti Vabariigi valitsuse tegevusetuse kohta. Oma kodumaalt on juba lahkunud üle 100 000 Läti elaniku. Näib, et nende inimeste saatus ei lähe Läti Vabariigi valitsusele üldse korda.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult*. – (DE) Majandus- ja finantskriisi tõttu pidi Sloveenia rõivatööstusettevõtte Mura, European Fashion Design ajavahemikul 21. oktoobrist 2009 kuni 20. veebruarini 2010 koondama 2554 töötajat. Seetõttu taotleb Sloveenia Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist 2 247 940 eurot, et võtta meetmeid

koondatud töötajate kiireks naasmiseks tööturule. Ma hääletasin selle raporti poolt, sest fondi kasutuselevõtmine on täiesti põhjendatud.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult.* – (DE) Barbara Matera raportis öeldakse, et me peame toetama ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tõttu koondatud Sloveenia töötajate naasmist tööturule. Minu meelest on see õige tegu ja seepärast hääletasin selle ettepaneku poolt.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvestades, et Sloveenia on taotlenud abi seoses 2554 inimese koondamisega äriühingus Mura, European Fashion Design, mis tegutseb rõivatööstussektoris, hääletasin ma selle resolutsiooni poolt, kuna olen nõus komisjoni ettepanekuga ja Euroopa Parlamendi seisukohtadega.

Ma olen nõus ka sellega, et

- Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond peaks toetama koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule, ja ma tahan korrata, et fondist saadav abi ei asenda sisemisest õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ning selle eesmärk ei seisne äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmete rahastamises;
- fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames.

Mul on hea meel komisjoni ettepaneku üle kasutada maksete assigneeringuteks Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel muud allikat, ja seda tänu Euroopa Parlamendi sagedastele meeldetuletustele, et fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtajad ning seetõttu tuleb ümberpaigutamiseks kindlaks määrata asjakohased eelarveread.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Sloveenia on taotlenud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist abi seoses 2554 inimese koondamisega ajavahemikul 21. oktoobrist 2009 kuni 20. veebruarini 2010 äriühingus Mura, European Fashion Design, mis tegutseb rõivatööstussektoris. Taotlus vastab kõigile õigusaktides sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 546/2009, millega muudeti määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta, laiendati ajutiselt fondi kohaldamisala, et sekkuda just niisugustes olukordades, kui ülemaailmse finants- ja majanduskriisi otsesel tagajärjel koondatakse nelja kuu jooksul vähemalt 500 töötajat. Seetõttu hääletasin selle resolutsiooni poolt, lootes, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine aitab neil töötajatel edukalt tööturule tagasi pöörduda.

Raport: Barbara Matera (A7-0337/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvestades, et Saksamaa on taotlenud abi seoses 1181 töötaja koondamisega trükimasinate tootmise alal tegutseva ettevõtte Heidelberger Druckmaschinen neljas tootmisüksuses Baden-Württembergis, hääletasin ma selle resolutsiooni poolt, kuna olen nõus komisjoni ettepanekuga ja Euroopa Parlamendi seisukohtadega. Ma olen nõus ka vajadusega tagada, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond toetaks koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule, ja ma tahan korrata, et fondist saadav abi ei asenda sisemisest õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid

äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ning selle eesmärk ei seisne äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmete rahastamises.

Mário David (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ümberkorralduste ja ümberpaiknemiste tulemusena koondatud töötajate abistamine peab olema dünaamiline ja paindlik, nii et abi saaks rakendada kiiresti ja tulemuslikult. Arvestades rahvusvahelise kaubanduse struktuurimuutusi, on oluline, et Euroopa majanduses suudetaks kiiresti rakendada neist muutustest mõjutatud töötajate abistamise meetmeid ja samas varustada need töötajad oskustega, mis on vajalikud kiireks tööturule tagasipöördumiseks. Rahalist abi tuleks seega anda individuaalselt. Samuti on oluline rõhutada, et see abi ei asenda kohustusi, mida ettevõtted tavaliselt peavad täitma, ning et abi ei ole ette nähtud ettevõtete rahastamiseks ega ümberkorraldamiseks. Arvestades, et Saksamaa on taotlenud abi 1181 töötajale, kes koondati trükimasinate tootmise alal tegutseva ettevõtte Heidelberger Druckmaschinen neljas tootmisüksuses Baden-Württembergis, hääletan ma Saksamaa toetuseks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist käsitleva raporti poolt.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Me kiidame täna heaks 8 308 555 euro eraldamise Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist, et toetada Saksamaad seoses 1181 töötaja koondamisega trükimasinate tootmise alal tegutseva ettevõtte Heidelberger Druckmaschinen neljas tootmisüksuses Baden-Württembergis. Ma olen alati rõhutanud, et kuigi selline abi on äärmiselt oluline praeguste sümptomitega tegelemiseks, ei aita see lõplikult lahendada Euroopa majandussektoreid mõjutavaid probleeme, mis ei seisne üksnes praeguses majanduskriisis, vaid ka asjaolus, et Euroopa peab kohanduma muutuvale maailmale, kus konkurentsivõime on hädavajadus.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvestades eelkõige tööhõivet mõjutanud ülemaailmse majanduskriisi sotsiaalseid tagajärgi, on ülimalt tähtis kasutada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi tõhusalt, et leevendada paljude Euroopa kodanike ja perede kannatusi ning aidata kaasa nende ühiskonda taasintegreerimisele ja tõisele arengule ning samas arendada uut, kvalifitseeritud tööjõudu, et rahuldada ettevõtete vajadusi ja ergutada majandust. Samas kontekstis on esitatud Saksamaa jaoks sekkumiskava seoses 1181 töötajaga, kes koondati trükimasinate tootmise alal tegutseva ettevõtte Heidelberger Druckmaschinen neljas tootmisüksuses Baden-Württembergis. Seetõttu loodan, et Euroopa institutsioonid kahekordistavad oma jõupingutusi, rakendades meetmeid, mis kiirendavad ja parandavad niivõrd olulise vahendi nagu Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutamise määra. Seni on seda fondi väga vähe kasutatud: sel aastal on taotletud fondi 500 miljonist eurost vaid 11%.

Peter Jahr (PPE), *kirjalikult.* – (DE) Täna otsuse tulemusena saavad Baden-Württembergi ettevõtte Heidelberger Druckmaschinen AG töötajad, keda ähvardab koondamine, Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist umbes 8 miljoni euro ulatuses toetust. Seda raha tuleb kasutada selleks, et aidata neil töötajatel leida võimalikult kiiresti uued töökohad. Minu jaoks on tähtis, et raha jõuaks inimesteni kiiresti ja ilma suurte bürokraatlike takistusteta. Abi on vaja praegu, mitte kuue kuu või aasta pärast. Lisaks peavad Euroopa Liit ja liikmesriigid püüdma teha pelgast üleilmastumise negatiivsetele tagajärgedele reageerimisest rohkemat. Üleilmastumine on protsess, mille kulgemist me saame kontrollida ja peamegi kontrollima.

Wolf Klinz (ALDE), *kirjalikult.* – (DE) Ma jäin hääletamisel erapooletuks esiteks tulenevalt Saksamaa Vaba Demokraatliku Partei skeptilisest suhtumisest Globaliseerumisega

Kohanemise Euroopa Fondi ja teiseks seoses võimaliku huvide konfliktiga, kuna ma olen Heidelberg Druckmaschinen AG aktsionär.

Giovanni La Via (PPE) , *kirjalikult.* – (IT) Ma hääletasin Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist Saksamaale abi eraldamise poolt, sest minu arvates on see fond vajalik abivahend, mis võimaldab toetada majanduskriisi tõttu raskustesse sattunud töötajaid. Fond loodi 2006. aastal selleks, et pakkuda praktilist abi töötajatele, kes on koondatud kas nende ettevõtete ümberpaiknemise seotud põhjustel või – pärast 2009. aastal tehtud muudatust – majanduskriisi tõttu, aidates neil uuesti tööturule naasta.

Tänane hääletus puudutas Saksamaa abitaotlust seoses 1181 töötaja koondamisega trükimasinate tootmise alal tegutseva ettevõtte Heidelberg Druckmaschinen neljas tootmisüksuses Baden-Württembergis. Sellega seoses eraldatakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist kokku 8 308 555 eurot. Lõpetuseks tahan väljendada heameelt raporti vastuvõtmise üle, mis näitab, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on kasulik ja tulemuslik vahend üleilmastumisest ja majanduskriisist tuleneva tööpuuduse vastu võitlemisel.

David Martin (S&D) , *kirjalikult.* – Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond asutati selleks, et osutada abi töötajatele, kes kannatavad maailmakaubanduse oluliste struktuurimuutuste tagajärjel. 1181 töötaja koondamine trükimasinate tootmise alal tegutseva ettevõtte Heidelberg Druckmaschinen neljas tootmisüksuses Baden-Württembergis kuulub täpselt sellesse kategooriasse ja seetõttu toetasin ma nende töötajate abistamiseks 8 308 555 euro kasutuselevõtmist.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL) , *kirjalikult.* – (FR) Mõeldes üleilmastumise altaril ohverdatud Heidelberg Druckmaschineni kontserni Saksamaa töötajatele, jään ma hääletamisel erapooletuks. Olukorras, kuhu nad on paisatud Euroopa Liidu toetatava neoliberaalse poliitika tulemusena, tundub olevat õigustatud hääletada selle haletsusväärse summa eraldamise vastu. Samas võib see väike summa nende raskusi leevendada. See ei muuda Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimimise loogikat vähem talumatuks. See toetab tegevuspõhimõtteid, mis võimaldasid trükimasinate tootmise alal maailmas liidrikohta hoidval kontsernil tegevuskohta vahetada, et suurendada oma kasumit.

Nuno Melo (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) EL on piirkond, kus valitseb solidaarsus, ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on selle üheks näiteks. See toetus on töötute ja üleilmastumise tagajärjel toimunud ümberpaigutumiste ohvrite abistamiseks väga oluline. Üha rohkem ettevõtteid kolib oma tegevusega mujale, et kasutada ära väiksemaid tööjõukulusid paljudes riikides, eelkõige Hiinas ja Indias. Sellel on kahjulik mõju nendele riikidele, kus austatakse töötajate õigusi. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärk on aidata töötajaid, kes on langenud ettevõtete ümberpaiknemise ohvriks. See abi on väga oluline tulevikus uute töökohtade leidmise soodustamisel. ELi teised liikmesriigid on Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi varem kasutanud; seega on nüüd õige toetada Saksamaad, mis on taotlenud abi seoses 1181 töötaja koondamisega trükimasinate tootmise alal tegutseva ettevõtte Heidelberg Druckmaschinen neljas tootmisüksuses Baden-Württembergis.

Andreas Mølzer (NI) , *kirjalikult.* – (DE) Majanduskriisi mõju on endiselt tunda kogu Euroopas. Ka Saksamaal võitlevad mõned ettevõtted ikka veel ellujäämise nimel ja koondavad palju töötajaid. Ajavahemikul 26. jaanuarist kuni 26. maini 2010 pidi Heidelbergis asuv trükimasinate tootja Druckmaschinen AG kriisi tagajärjel koondama 1181 töötajat. Seetõttu taotles Saksamaa Liitvabariik Globaliseerumisega Kohanemise

Euroopa Fondist abi 8 308 555 euro ulatuses. Ma hääletan selle raporti poolt, sest kõik fondi kasutuselevõtmiseks ette nähtud kriteeriumid on täidetud.

Franz Obermayr (NI) , *kirjalikult.* – (DE) Ma toetan fondi kasutuselevõtmist seoses kõnealuse taotlusega, sest see meede võib pakkuda täiendavat abi koondatud töötajatele, kes kannatavad maailmakaubanduse oluliste struktuurimuutuste tagajärjel, ja aidata neil tööturule naasta. Seepärast hääletasin ma selle raporti poolt.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Arvestades, et Saksamaa on taotlenud abi seoses 1181 töötaja koondamisega trükimasinate tootmise alal tegutseva ettevõtte Heidelberger Druckmaschinen neljas tootmisüksuses Baden-Württembergis, hääletasin ma selle resolutsiooni poolt, kuna olen nõus komisjoni ettepanekuga ja Euroopa Parlamendi seisukohtadega.

Ma olen nõus ka sellega, et

- Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond peaks toetama koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule, ja ma tahan korrata, et fondist saadav abi ei asenda sisemisest õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ning selle eesmärk ei seisne äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmete rahastamises;

- fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames.

Mul on hea meel komisjoni ettepaneku üle kasutada maksete assigneeringuteks Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel muud allikat, ja seda tänu Euroopa Parlamendi sagedastele meeldetuletustele, et fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtajad ning seetõttu tuleb ümberpaigutamiseks kindlaks määrata asjakohased eelarveread.

Paulo Rangel (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Saksamaa on taotlenud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist abi seoses 1181 töötaja koondamisega trükimasinate tootmise alal tegutseva ettevõtte Heidelberger Druckmaschinen neljas tootmisüksuses Baden-Württembergis ajavahemikul 26. jaanuarist kuni 26. maini 2010. Taotlus vastab kõigile õigusaktides sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 546/2009, millega muudeti määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta, laiendati ajutiselt fondi kohaldamisala, et sekkuda just niisugustes olukordades, kui ülemaailmse finants- ja majanduskriisi otsesel tagajärjel koondatakse liikmesriigi ettevõttes nelja kuu jooksul vähemalt 500 töötajat. Seetõttu hääletasin selle resolutsiooni poolt, lootes, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine aitab neil töötajatel edukalt tööturule tagasi pöörduda.

Angelika Werthmann (NI) , *kirjalikult.* – (DE) Peale Heidelberger Druckmaschineni taotluse hääletasin ma kõhklemata kõigi Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise taotluste poolt, mis täna hääletusele pandi, sest ma toetan Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi üldist eesmärki ja eelkõige otsust toetust, mida antakse üleilmastumise tõttu ja mitte omal süül töö kaotanud inimestele. Eespool nimetatud ettevõtte – Heidelberger Druckmaschinen – puhul jäin ma aga erapooletuks. Antud juhtumi puhul on mul kõhklus. On hästi teada, et Heidelberger Druckmaschinen on Saksa masinatööstussektori pärl. See ettevõtte on aastaid teeninud suurt kasumit.

Seejärel tulid kaks-kolm rahaliselt keerulist aastat. Heidelberger Druckmaschineneni reaktsioon peegeldas suurettevõtetele iseloomulikku refleksi: ettevõtte vähendas töötajate arvu piirkonnas, kus palgad on kõrged, teisisõnu Saksamaal, ning samal ajal tegi investeeringuid ja suurendas töötajate arvu Hiinas, kus palgad on madalad. Kui sellise protsessi käigus esitatakse taotlus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmiseks, on tegemist negatiivse näitega sellest, kuidas rahvusvahelised äriühingud kasutavad oma sotsiaalsest vastutusest kõrvalehiilimiseks ära sotsiaalselt vajalikku ja suurt vastutustunnet väljendavat ELi meedet.

Raport: Barbara Matera (A7-0359/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE) , *kirjalikult*. – (FR) Oma Itaalia kolleegi Barbara Matera raportile tuginedes andsin poolthääle ettepanekule võtta vastu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmiseks summas 0,6 miljonit eurot, et aidata Poolat seoses seelses autotööstuses toimunud koondamisega. Kahes autotööstusettevõttes on koondatud 590 töötajat. Ma tervitan asjaolu, et kõnealust abi haldavad ja kontrollivad Poolas Euroopa Sotsiaalfondi rakendamise eest vastutavad asutused, mistõttu järelevalvekulud moodustavad vaid 2000 eurot. Nagu kolleeg Matera, kiidan minagi komisjoni ettepaneku eest kasutada maksete assigneeringuteks Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel muud allikat. Sellegipoolest on mul kahju, et antud juhul tuleb Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmiseks maksete assigneeringud paigutada ümber eelarverealet, mis on nähtud ette VKEde toetamiseks ja uuendustegevuseks. Me peame taunima komisjoni puudujääke konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammide rakendamisel, eelkõige majanduskriisi ajal, mis tõenäoliselt suurendab märkimisväärselt vajadust sellise abi järele.

Maria Da Graça Carvalho (PPE) , *kirjalikult*. – (PT) Arvestades, et Poola on taotlenud abi seoses 590 töötaja koondamisega NACE Revision 2 osa 29 (mootorsõidukite, haagiste ja poolhaagiste tootmine) alla kuuluvas kahes ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Wielkopolskies, hääletasin ma selle resolutsiooni poolt, kuna olen nõus komisjoni ettepanekuga ja Euroopa Parlamendi seisukohtadega. Ma olen nõus ka komisjoni ettepanekuga kasutada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmisel maksete assigneeringuteks Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel muud allikat, ja seda tänu Euroopa Parlamendi sagedastele meeldetuletustele, et fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtajad ning seetõttu tuleb ümberpaigutamiseks kindlaks määrata asjakohased eelarveread.

Mário David (PPE) , *kirjalikult*. – (PT) Ümberkorralduste ja ümberpaiknemiste tulemusena koondatud töötajate abistamine peab olema dünaamiline ja paindlik, nii et abi saaks rakendada kiiresti ja tulemuslikult. Arvestades maailmakaubanduse struktuurimuutusi, on oluline, et Euroopa majanduses suudetaks operatiivselt rakendada vahendeid, mille eesmärk on toetada töötajaid, keda need muutused mõjutavad, ja varustada nad uute oskustega, et aidata neil kiiresti tööturule tagasi pöörduda. Rahalist abi tuleks seega anda individuaalselt. Samuti on oluline rõhutada, et see abi ei asenda kohustusi, mida ettevõtted tavaliselt peavad täitma, ning et abi ei ole ette nähtud ettevõtete rahastamiseks ega ümberkorraldamiseks. Arvestades, et Poola on taotlenud abi 590 töötajale, kes koondati NACE Revision 2 osa 29 (mootorsõidukite, haagiste ja poolhaagiste tootmine) alla kuuluvas kahes ettevõttes Wielkopolskie piirkonnas, hääletasin ma selle raporti poolt ehk teisisõnu Poola toetuseks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise poolt.

Diogo Feio (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Praegune finants- ja majanduskriis ning maailmakaubanduse struktuurimuutustest tingitud pidevad muutused tööturul on toonud kaasa lugematuid tööpuuduse ohvreid, kusjuures paljudel juhtudel on töötus pikaajaline. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond loodi selleks, et niisugustele olukordadele reageerida. Antud konkreetset juhul on tegemist fondi kasutuselevõtmisega enam kui 600 000 euro suuruses summas, et toetada Poola kahes autotööstusettevõttes ajavahemikul 1. märtsist 2009 kuni 30. novembrini 2009 koondatud 613 töötajat. Kuna komisjon on kõnealust taotlust hinnanud ning leiab, et see vastab kehtestatud nõuetele ja soovib taotluse heaks kiita, siis hääletasin ma poolt.

José Manuel Fernandes (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Arvestades eelkõige tööhõivet mõjutanud ülemaailmse majanduskriisi sotsiaalseid tagajärgi, on ülimalt tähtis kasutada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi tõhusalt, et leevendada paljude Euroopa kodanike ja perede kannatusi ning aidata kaasa nende ühiskonda taasintegreerimisele ja tõisele arengule ning samas arendada uut, kvalifitseeritud tööjõudu, et rahuldada ettevõtete vajadusi ja ergutada majandust. Samas kontekstis on esitatud Poola jaoks sekkumiskava seoses 590 töötajaga, kes koondati NACE Revision 2 osa 29 (mootorsõidukite, haagiste ja poolhaagiste tootmine) alla kuuluvas kahes ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Wielkopolskies. Seetõttu loodan, et Euroopa institutsioonid kahekordistavad oma jõupingutusi, rakendades meetmeid, mis kiirendavad ja parandavad niivõrd olulise vahendi nagu Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutamise määra. Seni on seda fondi väga vähe kasutatud: sel aastal on taotletud fondi 500 miljonist eurost vaid 11%.

Giovanni La Via (PPE) , *kirjalikult.* – (IT) Ma hääletasin Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist Poolale abi eraldamise poolt, sest minu arvates on see fond vajalik abivahend, mis võimaldab toetada majanduskriisi tõttu raskustesse sattunud töötajaid. Fond loodi 2006. aastal selleks, et pakkuda praktilist abi töötajatele, kes on koondatud kas nende ettevõtete ümberpaiknemisega seotud põhjustel või – pärast 2009. aastal tehtud muudatust – majanduskriisi tõttu, aidates neil uuesti tööturule naasta.

Abitaotlus puudutab 1104 töötaja koondamist (neist 590 jaoks taotletakse toetust) NACE Revision 2 osa 29 (mootorsõidukite, haagiste ja poolhaagiste tootmine) alla kuuluvas kahes ettevõttes. Sellega seoses eraldatakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist kokku 633 077 eurot. Lõpetuseks tahan väljendada heameelt raporti vastuvõtmise üle, mis näitab, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on kasulik ja tulemuslik vahend üleilmastumisest ja majanduskriisist tuleneva tööpuuduse vastu võitlemisel.

David Martin (S&D) , *kirjalikult.* – Komisjon on teinud ettepaneku eraldada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist 633 077 eurot, et aidata 1104 töötajat, kes koondati kahes Poola ettevõttes, mis tegutsevad mootorsõidukite, haagiste ja poolhaagiste tootmise alal. Ma hääletasin selle ettepaneku poolt.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL) , *kirjalikult.* – (FR) Mõeldes üleilmastumise altariil ohverdatud Poola autotööstuse töötajatele, jään ma hääletamisel erapooletuks. Olukorras, kuhu nad on paisatud Euroopa Liidu toetatava neoliberaalse poliitika tulemusena, tundub olevat õigustatud hääletada selle haletsusväärse summa eraldamise vastu. Samas võib see väike summa nende raskusi leevendada. See ei muuda Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimimise loogikat vähem talumatuks. See toetab tegevuspõhimõtteid, mis võimaldasid niisugustel ettevõtetel nagu SEWS ja Leoni Atokabel kasumi suurendamise nimel oma tegevuse häbitult mujale viia.

Nuno Melo (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) EL on piirkond, kus valitseb solidaarsus, ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on selle üheks näiteks. See toetus on töötute ja üleilmastumise tagajärjel toimunud ümberpaigutumiste ohvrite abistamiseks väga oluline. Üha rohkem ettevõtteid kolib oma tegevusega mujale, et kasutada ära väiksemaid tööjõukulusid paljudes riikides, eelkõige Hiinas ja Indias. Sellel on kahjulik mõju nendele riikidele, kus austatakse töötajate õigusi. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärk on aidata töötajaid, kes on langenud ettevõtete ümberpaiknemise ohvriks. See abi on väga oluline tulevikus uute töökohtade leidmise soodustamisel. ELi teised liikmesriigid on Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi varem kasutanud; seega on nüüd õige toetada Poolat, kes on taotlenud abi seoses 590 töötaja koondamisega NACE Revision 2 osa 29 (mootorsõidukite, haagiste ja poolhaagiste tootmine) alla kuuluvast kahes ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Wielkopolskies.

Andreas Mölzer (NI) , *kirjalikult.* – (DE) Et vältida finants- ja majanduskriisist tulenevat tööpuuduse suurt kasvu, vajavad ELi liikmesriigid rahalisi vahendeid tulemuslike poliitiliste meetmete kiireks rakendamiseks. Selleks eraldatakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist igal aastal 500 miljardit eurot. Kui ühes või mitmes ettevõttes koondatakse teatava aja jooksul rohkem kui 500 töötajat, võib esitada taotluse fondi kasutuselevõtmiseks. Ma hääletan selle raporti poolt, sest 633 077 euro eraldamine NACE Revision 2 osa 29 alla kuuluvates ettevõtetes koondatud Poola töötajate toetuseks on täiesti põhjendatud.

Franz Obermayr (NI) , *kirjalikult.* – (DE) Ma hääletasin selle raporti poolt, sest see puudutab sihtotstarbelisi meetmeid, mille eesmärk on aidata majanduskriisi ja selle tagajärgede tõttu kannatanud töötajaid.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Arvestades, et Poola on taotlenud abi seoses 590 töötaja koondamisega NACE Revision 2 osa 29 (mootorsõidukite, haagiste ja poolhaagiste tootmine) alla kuuluvast kahes ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Wielkopolskies, hääletasin ma selle resolutsiooni poolt, kuna olen nõus komisjoni ettepanekuga ja Euroopa Parlamendi seisukohtadega.

Ma olen nõus ka sellega, et

- Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond peaks toetama koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule, ja ma tahan korrata, et fondist saadav abi ei asenda sisemisest õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ning selle eesmärk ei seisne äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmete rahastamises;

- fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames.

Mul on hea meel komisjoni ettepaneku üle kasutada maksete assigneeringuteks Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel muud allikat, ja seda tänu Euroopa Parlamendi sagedastele meeldetuletustele, et fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtsajad ning seetõttu tuleb ümberpaigutamiseks kindlaks määrata asjakohased eelarveread.

Paulo Rangel (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Poola on taotlenud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist abi seoses 590 töötaja koondamisega NACE Revision 2 osa 29 (mootorsõidukite, haagiste ja poolhaagiste tootmine) alla kuuluvast kahes ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Wielkopolskies. Taotlus vastab kõigile õigusaktides

sätetatud abikõlblikkuse kriteeriumidele. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 546/2009, millega muudeti määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta, laiendati ajutiselt fondi kohaldamisala, et sekkuda just niisugustes olukordades, kui ülemaailmse finants- ja majanduskriisi otsesel tagajärjel koondatakse üheksa kuu jooksul eelkõige väikestes ja keskmise suurusega ettevõtetes NACE 2 jaos NUTS II tasandi piirkonnas või kahes külgnevas piirkonnas vähemalt 500 töötajat. Seetõttu hääletasin selle resolutsiooni poolt, lootes, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine aitab neil töötajatel edukalt tööturule tagasi pöörduda.

Raport: Barbara Matera (A7-0358/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE) , kirjalikult. – (ES) Mina hääletasin Aragónile abi andmise poolt. Selle autonoomse piirkonna asustustihedus on väiksem kui Euroopa Liidus keskmiselt (112 elanikku ruutkilomeetri kohta); piirkonna traditsioonilisteks majandusharudeks on teravilja- ja lambakasvatus; piirkonna jaekaubandussektori 593 ettevõttes on üheksa kuu jooksul koondatud 1154 töötajat; 2010. aasta veebruaris moodustas tööpuudus teenindussektoris 56% kogu piirkonna tööpuudusest, kusjuures 73% töötutest on naised; 73,9% koondatud töötajatest olid poe- ja turumüüjad ning 14,4% koondatud töötajatest olid lihttöölised. On kahetsusväärne, et meetmeid hakati võtma liiga hilja, 11 kuud pärast esimesi koondamisi.

Oleks huvitav analüüsida, milliseid tulemusi annavad ajutised ja erakorralised abimeetmed, mida võetakse selleks, et aidata koondatutel tööturule tagasi pöörduda. Samas peab olema selge, et need meetmed ei tohi asendada sisemisest õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid.

Maria Da Graça Carvalho (PPE) , kirjalikult. – (PT) Arvestades, et Hispaania on taotlenud abi seoses 1154 töötaja koondamisega NACE Revision 2 osa 47 (jaekaubandus, v.a mootorsõidukid ja mootorrattad) alla kuuluvas 593 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Aragónis, hääletasin ma selle resolutsiooni poolt, kuna olen nõus komisjoni ettepanekuga ja Euroopa Parlamendi seisukohtadega. Ma olen ka nõus, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemise käigus.

Mário David (PPE) , kirjalikult. – (PT) Ümberkorralduste ja ümberpaiknemiste tulemusena koondatud töötajate abistamine peab olema dünaamiline ja paindlik, nii et abi saaks rakendada kiiresti ja tulemuslikult. Arvestades maailmakaubanduse struktuurimuutusi, on oluline, et Euroopa majanduses suudetaks operatiivselt rakendada vahendeid, mille eesmärk on toetada töötajaid, keda need muutused mõjutavad, ja varustada nad uute oskustega, et aidata neil kiiresti tööturule tagasi pöörduda. Rahalist abi tuleks seega anda individuaalselt. Samuti on oluline rõhutada, et see abi ei asenda kohustusi, mida ettevõtted tavaliselt peavad täitma, ning et abi ei ole ette nähtud ettevõtete rahastamiseks ega ümberkorraldamiseks. Arvestades, et Hispaania on taotlenud abi 1154 töötajale, kes koondati NACE Revision 2 osa 47 (jaekaubandus, v.a mootorsõidukid ja mootorrattad) alla kuuluvas 593 ettevõttes Aragóni piirkonnas, hääletasin ma selle raporti poolt ehk teisisõnu Hispaania toetuseks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise poolt.

Diogo Feio (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Praegune finants- ja majanduskriis ning maailmakaubanduse struktuurimuutustest tingitud pidevad muutused tööturul on toonud kaasa lugematuid tööpuuduse ohvreid, kusjuures paljudel juhtudel on töötus pikaajaline. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond loodi selleks, et niisugustele olukordadele reageerida. Antud konkreetsel juhul on tegemist enam kui 1,5 miljoni euro suuruse summa kasutuselevõtmisega, et toetada Hispaania 593 jaekaubandusettevõttes ajavahemikul 1. juunist 2009 kuni 28. veebruarini 2010 koondatud 1154 töötajat. Kuna komisjon on kõnealust taotlust hinnanud ning leiab, et see vastab kehtestatud nõuetele ja soovib taotluse heaks kiita, siis hääletasin ma poolt.

José Manuel Fernandes (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Arvestades eelkõige tööhõivet mõjutanud ülemaailmse majanduskriisi sotsiaalseid tagajärgi, on ülimalt tähtis kasutada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi tõhusalt, et leevendada paljude Euroopa kodanike ja perede kannatusi ning aidata kaasa nende ühiskonda taasintegreerimisele ja tõisele arengule ning samas arendada uut, kvalifitseeritud tööjõudu, et rahuldada ettevõtete vajadusi ja ergutada majandust. Samas kontekstis on esitatud Hispaania jaoks sekkumiskava seoses 1154 töötajaga, kes koondati NACE Revision 2 osa 47 (jaekaubandus, v.a mootorsõidukid ja mootorrattad) alla kuuluvas 593 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Aragónis. Seetõttu loodan, et Euroopa institutsioonid kahekordistavad oma jõupingutusi, rakendades meetmeid, mis kiirendavad ja parandavad niivõrd olulise vahendi nagu Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutamise määra. Seni on seda fondi väga vähe kasutatud: sel aastal on taotletud fondi 500 miljonist eurost vaid 11%.

Giovanni La Via (PPE) , *kirjalikult.* – (IT) Ma hääletasin Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist Hispaaniale abi eraldamise poolt, sest minu arvates on see fond vajalik abivahend, mis võimaldab toetada majanduskriisi tõttu raskustesse sattunud töötajaid. Fond loodi 2006. aastal selleks, et pakkuda praktilist abi töötajatele, kes on koondatud kas nende ettevõtete ümberpaiknemisega seotud põhjustel või – pärast 2009. aastal tehtud muudatust – majanduskriisi tõttu, aidates neil uuesti tööturule naasta.

Tänane abitaotlus puudutab 1154 töötaja koondamist NACE Revision 2 osa 47 (jaekaubandus, v.a mootorsõidukid ja mootorrattad) alla kuuluvas 593 ettevõttes. Sellega seoses eraldatakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist kokku 1 560 000 eurot. Lõpetuseks tahan rõhutada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi tähtsust; see on osutunud kasulikuks ja tulemuslikuks vahendiks üleilmastumisest ja majanduskriisist tuleneva tööpuuduse vastu võitlemisel.

David Martin (S&D) , *kirjalikult.* – Hispaania taotlus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmiseks 1 560 000 euro ulatuses, et aidata 593 eri jaekaubandusettevõttes üheksa kuu jooksul koondatud 1154 töötajat, iseloomustab üleilmse majanduslanguse ulatust. Ma toetasin seda taotlust.

Nuno Melo (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) EL on piirkond, kus valitseb solidaarsus, ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on selle üheks näiteks. See toetus on töötute ja üleilmastumise tagajärjel toimunud ümberpaigutumiste ohvrite abistamiseks väga oluline. Üha rohkem ettevõtteid kolib oma tegevusega mujale, et kasutada ära väiksemaid tööjõukulusid paljudes riikides, eelkõige Hiinas ja Indias. Sellel on kahjulik mõju nendele riikidele, kus austatakse töötajate õigusi. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärk on aidata töötajaid, kes on langenud ettevõtete ümberpaiknemise ohvriks. See abi on väga oluline tulevikus uute töökohtade leidmise soodustamisel. ELi teised liikmesriigid on Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi varem kasutanud; seega

on nüüd õige toetada Hispaaniat, kes on taotlenud abi seoses 1 154 töötaja koondamisega NACE Revision 2 osa 47 (jaekaubandus, v.a mootorsõidukid ja mootorrattad) alla kuuluvas 593 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Aragónis.

Andreas Mölzer (NI) , *kirjalikult.* – (DE) NACE Revision 2 osa 47 (jaekaubandus, v.a mootorsõidukid ja mootorrattad) alla kuuluvas 593 Hispaania ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Aragónis, koondati 1 154 töötajat. Finants- ja majanduskriisi tõttu on müügikäive jaemüügisektoris märgatavalt vähenenud. Sellel on tõsised tagajärjed, eriti Aragóni piirkonnas, kus asustustihedus on väiksem kui Euroopa Liidus keskmiselt. Karta on, et sellest piirkonnast, kus enne kriisi oli olukord veidi paranemas, rändab välja veelgi rohkem inimesi. Ma hääletan selle raporti poolt, sest suurenenud tööpuuduse vastu tuleb kiiresti meetmeid võtta, eriti väikestes piirkondades, kus majandus on kehval järjel.

Franz Obermayr (NI) , *kirjalikult.* – (DE) Kuna küsimus on täiendavas abis ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud töötajatele, et pakkuda neile lisavahendeid tööturule tagasipöördumiseks, hääletasin ma poolt.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Arvestades, et Hispaania on taotlenud abi seoses 1 154 töötaja koondamisega NACE Revision 2 osa 47 (jaekaubandus, v.a mootorsõidukid ja mootorrattad) alla kuuluvas 593 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Aragónis, hääletasin ma selle resolutsiooni poolt, kuna olen nõus komisjoni ettepanekuga ja Euroopa Parlamendi seisukohtadega.

Ma olen nõus ka sellega, et

- Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond peaks toetama koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule, ja ma tahan korrata, et fondist saadav abi ei asenda sisemisest õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ning selle eesmärk ei seisne äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmete rahastamises;
- fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames.

Mul on hea meel komisjoni ettepaneku üle kasutada maksete assigneeringuteks Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel muud allikat, ja seda tänu Euroopa Parlamendi sagedastele meeldetuletustele, et fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtajad ning seetõttu tuleb ümberpaigutamiseks kindlaks määrata asjakohased eelarveread.

Paulo Rangel (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Hispaania on taotlenud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist abi seoses 1 154 töötaja koondamisega NACE Revision 2 osa 47 (jaekaubandus, v.a mootorsõidukid ja mootorrattad) alla kuuluvas 593 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Aragónis. Taotlus vastab kõigile õigusaktides sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 546/2009, millega muudeti määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta, laiendati ajutiselt fondi kohaldamisala, et sekkuda just niisugustes olukordades, kui ülemaailmse finants- ja majanduskriisi otsesel tagajärjel koondatakse üheksa kuu jooksul eelkõige väikestes ja keskmise suurusega ettevõtetes NACE 2 jaos NUTS II tasandi piirkonnas või kahes külgnevas piirkonnas vähemalt 500 töötajat. Seetõttu hääletasin selle resolutsiooni poolt, lootes, et

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine aitab neil töötajatel edukalt tööturule tagasi pöörduda.

Raport: Barbara Matera (A7-0357/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE) , *kirjalikult.* – (ES) Ma hääletasin Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist Valenciale abi eraldamise poolt, sest maailmakaubanduse struktuurimuutuste ja finantskriisi tõttu koondati ajavahemikul 13. aprillist 2009 kuni 12. jaanuarini 2010 Valencia piirkonna tekstiilitööstuse 143 ettevõttes ootamatult 544 töötajat. Koondamistel on olnud kohalikul tasandil tõsine mõju. Koondatutest 61,7% on mehed, 22% on vanemad kui 55-aastased, 79,9%-l on üksnes põhiharidus ja neli on puudega.

Usun, et 14-kuuline koolitus, mida koondatud saavad tasustatava osaajapraktikaga töökohal, täiendab nende tööoskusi, nii et neil on võimalik tööturule tagasi pöörduda. Nagu ka eelmise juhtumi puhul, tuleb pidada kahetsusväärseks, et meetmeid hakati võtma liiga hilja, aasta ja kaks kuud pärast esimesi koondamisi.

Maria Da Graça Carvalho (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Arvestades, et Hispaania on taotlenud abi seoses 350 töötaja koondamisega NACE Revision 2 osa 13 (rõivatootmine) alla kuuluvas 143 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Valencias, hääletasin ma selle resolutsiooni poolt, kuna olen nõus komisjoni ettepanekuga ja Euroopa Parlamendi seisukohtadega. Ma olen ka nõus, et komisjoni ettepaneku seletuskiri peaks sisaldama selget ja üksikasjalikku teavet taotluse kohta ning selles tuleb analüüsida abikõlblikkuse kriteeriume ja selgitada taotluse heakskiitmise põhjuseid, nagu Euroopa Parlament on soovinud.

Mário David (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Ümberkorralduste ja ümberpaiknemiste tulemusena koondatud töötajate abistamine peab olema dünaamiline ja paindlik, nii et abi saaks rakendada kiiresti ja tulemuslikult. Arvestades maailmakaubanduse struktuurimuutusi, on oluline, et Euroopa majanduses suudetaks operatiivselt rakendada vahendeid, mille eesmärk on toetada töötajaid, keda need muutused mõjutavad, ja varustada nad uute oskustega, et aidata neil kiiresti tööturule tagasi pöörduda. Rahalist abi tuleks seega anda individuaalselt. Samuti on oluline rõhutada, et see abi ei asenda kohustusi, mida ettevõtted tavaliselt peavad täitma, ning et abi ei ole ette nähtud ettevõtete rahastamiseks ega ümberkorraldamiseks. Arvestades, et Hispaania on taotlenud abi 350 töötajale, kes koondati NACE Revision 2 osa 13 (rõivatootmine) alla kuuluvas 143 ettevõttes Valencia piirkonnas, hääletasin ma selle raporti poolt ehk teisisõnu Hispaania toetuseks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise poolt.

Diogo Feio (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Praegune finants- ja majanduskriis ning maailmakaubanduse struktuurimuutustest tingitud pidevad muutused tööturul on toonud kaasa lugematuid tööpuuduse ohvreid, kusjuures paljudel juhtudel on töötus pikaajaline. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond loodi selleks, et niisugustele olukordadele reageerida. Antud konkreetsel juhul on tegemist enam kui 2 miljoni euro suuruse summa kasutuselevõtmisega, et toetada Hispaania 143 tekstiiliettevõttes ajavahemikul 13. aprillist 2009 kuni 12. jaanuarini 2010 koondatud 544 töötajat. Kuna komisjon on kõnealust taotlust hinnanud ning leiab, et see vastab kehtestatud nõuetele ja soovitab taotluse heaks kiita, siis hääletasin ma poolt.

José Manuel Fernandes (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Arvestades eelkõige tööhõivet mõjutanud ülemaailmse majanduskriisi sotsiaalseid tagajärgi, on ülimalt tähtis kasutada

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi tõhusalt, et leevendada paljude Euroopa kodanike ja perede kannatusi ning aidata kaasa nende ühiskonda taasintegreerimisele ja tõisele arengule ning samas arendada uut, kvalifitseeritud tööjõudu, et rahuldada ettevõtete vajadusi ja ergutada majandust. Samas kontekstis on esitatud Hispaania jaoks sekkumiskava seoses 350 töötajaga, kes koondati NACE Revision 2 osa 13 (rõivatootmine) alla kuuluvas 143 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Valencias. Seetõttu loodan, et Euroopa institutsioonid kahekordistavad oma jõupingutusi, rakendades meetmeid, mis kiirendavad ja parandavad niivõrd olulise vahendi nagu Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutamise määra. Seni on seda fondi väga vähe kasutatud: sel aastal on taotletud fondi 500 miljonist eurost vaid 11%.

Giovanni La Via (PPE) , *kirjalikult.* – (IT) Ma hääletasin Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist Hispaaniale abi eraldamise poolt, sest minu arvates on see fond vajalik abivahend, mis võimaldab toetada majanduskriisi tõttu raskustesse sattunud töötajaid. Fond loodi 2006. aastal selleks, et pakkuda praktilist abi töötajatele, kes on koondatud kas nende ettevõtete ümberpaiknemisega seotud põhjustel või – pärast 2009. aastal tehtud muudatust – majanduskriisi tõttu, aidates neil uuesti tööturule naasta.

Tänane abitaotlus puudutab 544 töötaja koondamist (neist 350 jaoks taotletakse toetust) NACE Revision 2 osa 13 (rõivatootmine) alla kuuluvas 143 ettevõttes. Sellega seoses eraldatakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist kokku 2 059 466 eurot. Lõpetuseks tahan väljendada heameelt raporti vastuvõtmise üle, mis näitab, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on kasulik ja tulemuslik vahend üleilmastumisest ja majanduskriisist tuleneva tööpuuduse vastu võitlemisel.

David Martin (S&D) , *kirjalikult.* – Tekstiilitööstusel on praegu rasked ajad kõikjal Euroopas. Komisjon on teinud ettepaneku võtta kasutusele 1 422 850 eurot seoses 528 töötaja koondamisega 33-s Hispaania tekstiiliettevõttes. Ma hääletasin selle poolt.

Nuno Melo (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) EL on piirkond, kus valitseb solidaarsus, ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on selle üheks näiteks. See toetus on töötute ja üleilmastumise tagajärjel toimunud ümberpaigutumiste ohvrite abistamiseks väga oluline. Üha rohkem ettevõtteid kolib oma tegevusega mujale, et kasutada ära väiksemaid tööjõukulusid paljudes riikides, eelkõige Hiinas ja Indias. Sellel on kahjulik mõju nendele riikidele, kus austatakse töötajate õigusi. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärk on aidata töötajaid, kes on langenud ettevõtete ümberpaiknemise ohvriks. See abi on väga oluline tulevikus uute töökohtade leidmise soodustamisel. ELi teised liikmesriigid on Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi varem kasutanud; seega on nüüd õige toetada Hispaaniat, kes on taotlenud abi seoses 350 töötaja koondamisega NACE Revision 2 osa 13 (rõivatootmine) alla kuuluvas 143 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Valencias.

Andreas Mölzer (NI) , *kirjalikult.* – (DE) Ajavahemikul 13. aprillist 2009 12. jaanuarini 2010 koondati 544 töötajat NACE Revision 2 osa 13 (rõivatootmine) alla kuuluvas 143 Hispaania ettevõttes. Et 350 koondatud töötajat abistada, on Hispaania taotlenud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist 2 059 466 euro ulatuses. Ma hääletan selle raporti poolt, kuna kõik fondi kasutuselevõtmise kriteeriumid on täielikult täidetud.

Franz Obermayr (NI) , *kirjalikult.* – (DE) Kuna Valencia piirkonda iseloomustab selliste väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete rohkus, kes on spetsialiseerunud mööbli, jalatsite, tekstiilmaterjalide, keraamika ja mänguasjade tootmisele, ning kuna 60% piirkonna

kõikidest töökohtadest on teenustesektoris, on viimase kahe aasta jooksul toimunud koondamiste suur arv sellele sektorile erakordselt rängalt mõjunud. Sellel on olnud kohalikul tasandil tugev mõju. Seega on eriti tähtis tekstiilitööstust tugevdada ja jätkuvalt toetada. Seepärast hääletasin ma selle taotluse poolt.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvestades, et Hispaania on taotlenud abi seoses 350 töötaja koondamisega NACE Revision 2 osa 13 (rõivatootmine) alla kuuluvas 143 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Valencias, hääletasin ma selle resolutsiooni poolt, kuna olen nõus komisjoni ettepanekuga ja Euroopa Parlamendi seisukohtadega.

Ma olen nõus ka sellega, et

- Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond peaks toetama koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule, ja ma tahan korrata, et fondist saadav abi ei asenda sisemisest õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ning selle eesmärk ei seisne äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmete rahastamises;
- fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames.

Mul on hea meel komisjoni ettepaneku üle kasutada maksete assigneeringuteks Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel muud allikat, ja seda tänu Euroopa Parlamendi sagedastele meeldetuletustele, et fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtajad ning seetõttu tuleb ümberpaigutamiseks kindlaks määrata asjakohased eelarveread.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hispaania on taotlenud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist abi seoses 544 töötaja koondamisega (neist 350 on abikõlblikud) NACE Revision 2 osa 13 (rõivatootmine) alla kuuluvas 143 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Valencias. Komisjoni hinnangul vastab taotlus kõigile õigusaktides sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 546/2009, millega muudeti määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta, laiendati ajutiselt fondi kohaldamisala, et sekkuda just niisugustes olukordades, kui ülemaailmse finants- ja majanduskriisi otsesel tagajärjel koondatakse üheksa kuu jooksul eelkõige väikestes ja keskmise suurusega ettevõtetes NACE 2 jaos NUTS II tasandi piirkonnas või kahes külgnevas piirkonnas vähemalt 500 töötajat. Seetõttu hääletasin selle resolutsiooni poolt, lootes, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine aitab neil töötajatel edukalt tööturule tagasi pöörduda.

Raport: Barbara Matera (A7-0356/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *kirjalikult.* – (ES) Ma hääletasin selle algatuse poolt, et 330 töötajat neist 528-st, kes koondati üheksakuulise ajavahemiku jooksul loodusliku kivi töötlemisega tegelevas 66-s Valencia ettevõttes, saaksid täiendavat abi tööturule tagasipöördumiseks. Koondatutest 62% on vanemad kui 45-aastased, kolm on puudega, 51% on hariduseta ja 34,4% on omandanud ainult põhihariduse.

See kogukond on juba saanud muud abi seoses töökohtade kadumisega tootmissektoris. Seega on kiiresti vaja võtta teisi meetmeid. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi

kasutuselevõtmine saab moodustada vaid osa neist meetmetest. Lõpetuseks pean jällegi avaldama kahetsust, et Hispaania riik hakkas meetmeid võtma liiga hilja, aasta ja kolm kuud pärast koondamisi. Sedalaadi meetmeid tuleb võtta kohe ja kiiresti.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvestades, et Hispaania on taotlenud abi seoses 300 töötaja koondamisega NACE Revision 2 osa 23 (muude mittemetalsetest mineraalidest toodete tootmine) alla kuuluvas 66 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Valencias, hääletasin ma selle resolutsiooni poolt, kuna olen nõus komisjoni ettepanekuga ja Euroopa Parlamendi seisukohtadega. Ma olen ka nõus, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames mitmeaastase finantsraamistiku (2007/2013) vahekokkuvõtte tegemise käigus.

Mário David (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ümberkorralduste ja ümberpaiknemiste tulemusena koondatud töötajate abistamine peab olema dünaamiline ja paindlik, nii et abi saaks rakendada kiiresti ja tulemuslikult. Arvestades rahvusvahelise kaubanduse struktuurimuutusi, on oluline, et Euroopa majanduses suudetaks kiiresti rakendada neist muutustest mõjutatud töötajate abistamise meetmeid ja samas varustada need töötajad oskustega, mis on vajalikud kiireks tööturule tagasipöördumiseks. Rahalist abi tuleks seega anda individuaalselt. Samuti on oluline rõhutada, et see abi ei asenda ettevõtete tavapäraseid kohustusi ning et abi ei ole ette nähtud ettevõtete rahastamiseks ega ümberkorraldamiseks. Arvestades, et Hispaania on taotlenud abi 300 töötajale, kes kaotasid töö NACE Revision 2 osa 23 (muude mittemetalsetest mineraalidest toodete tootmine) alla kuuluvas 66 ettevõttes Valencia piirkonnas, hääletasin ma selle raporti poolt ehk teisisõnu Hispaania toetuseks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise poolt.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Me kiidame täna heaks 1 422 850 euro eraldamise Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist Hispaaniale, mida üleilmne majanduskriis on rängalt mõjutanud ja kus tööpuudus on suurem kui Euroopas keskmiselt. Antud konkreetsel juhul on abi seotud 528 töötajaga, kes koondati NACE Revision 2 osa 23 (muude mittemetalsetest mineraalidest toodete tootmine) alla kuuluvas 66 ettevõttes. Loodan, et Hispaania majandus suudab kriisile piisavalt reageerida, sest selle abipakme kasutuselevõtmine on vaid osa kriisile reageerimise meetmetest.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvestades eelkõige tööhõivet mõjutanud ülemaailmse majanduskriisi sotsiaalseid tagajärgi, on ülimalt tähtis kasutada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi tõhusalt, et leevendada paljude Euroopa üksikisikute ja perede kannatusi ning aidata kaasa nende ühiskonda taasintegreerimisele ja tõisele arengule ning samas arendada uut, kvalifitseeritud tööjõudu, et rahuldada ettevõtete vajadusi ja ergutada majandust. Samas kontekstis on kavandatud Hispaania jaoks sekkumiskava, mida rakendatakse NACE Revision 2 osa 23 (muude mittemetalsetest mineraalidest toodete tootmine) alla kuuluva 66 ettevõtte suhtes NUTS II piirkonnas Valencias. Seetõttu loodan, et Euroopa institutsioonid suurendavad oma jõupingutusi, rakendades meetmeid, mis kiirendavad ja parandavad niivõrd olulise vahendi nagu Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutamise määra. Seni on seda fondi väga vähe kasutatud: sel aastal on taotletud fondi 500 miljonist eurost vaid 11%.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Ma hääletasin Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist Hispaaniale abi eraldamise poolt, sest minu arvates on see fond vajalik abivahend, mis võimaldab toetada majanduskriisi tõttu raskustesse sattunud töötajaid.

Fond loodi 2006. aastal selleks, et pakkuda praktilist abi töötajatele, kes on koondatud kas nende ettevõtete ümberpaiknemisega seotud põhjustel või – pärast 2009. aastal tehtud muudatust – majanduskriisi tõttu, aidates neil uuesti tööturule naasta.

Tänane hääletus puudutas abitaotlust, mis esitati seoses 528 töötaja koondamisega (neist 300 jaoks taotletakse fondist toetust) NACE Revision 2 osa 23 (muude mittemetalsetest mineraalidest toodete tootmine) alla kuuluvast 66 ettevõttes. Sellega seoses eraldatakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist kokku 1 422 850 eurot.

David Martin (S&D), *kirjalikult*. – See taotlus puudutab Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist Hispaaniale kokku 1 422 850 euro eraldamist seoses 528 töötaja koondamisega NACE Revision 2 osa 23 (muude mittemetalsetest mineraalidest toodete tootmine) alla kuuluvast 66 ettevõttes 31. märtsist 30. detsembrini 2009 kestnud üheksakuulise arvestusperioodi jooksul. Komisjoni hinnang põhines järgmisel tabelil: koondamiste ja maailmakaubanduse oluliste struktuurimuutuste või finantskriisi vahelise seose analüüs; asjaomaste koondamiste ettenägematu laad; koondatavate arvu esitamine ning artikli 2 punkti a kriteeriumidele vastavuse tõendamine; koondamiste ettenägematu laadi selgitus; koondamisi teostavate ettevõtete ning asjaomaste töötajate kindlaksmääramine; asjaomase territooriumi ning selle asutuste ja sidusrühmade kindlaksmääramine; koondamiste oodatav mõju kohalikule, piirkondlikule või riigi tööhõivele; rahastatav kooskõlastatud individuaalsete teenuste pake, kaasa arvatud selle vastavus tõukefondidest rahastatavatele meetmetele; kuupäevad, millal alustati või kavandatakse alustada individuaalse teenuse osutamist asjaomastele töötajatele; menetlused tööturu osaliste konsulteerimiseks; juhtimine ja kontrollisüsteemid. Kuna komisjoni hinnangul vastab taotlus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi määruses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele, toetan ma seda.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (FR) Mõeldes üleilmastumise altaril ohverdatud Hispaania töötajatele, kes töötavad sellistes ettevõtetes nagu Levantina, jään ma hääletamisel erapooletuks. Olukorras, kuhu nad on paisatud Euroopa Liidu toetatava neoliberaalse poliitika tulemusena, tundub olevat õigustatud hääletada selle haletsusväärse summa eraldamise vastu. Samas võib see väike summa nende raskusi leevendada. See ei muuda Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimimise loogikat vähem talumatuks. See toetab tegevuspõhimõtteid, mis võimaldasid fondidel Charterhouse ja Impala suurendada oma kapitali Valencia piirkonna ettevõtte Levantina töötajate arvelt.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) EL on piirkond, kus valitseb solidaarsus, ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on selle üheks näiteks. See toetus on töötute ja üleilmastumisega seoses toimivate ümberpaigutumiste ohvrite abistamiseks väga oluline. Üha rohkem ettevõtteid kolib oma tegevusega mujale, et kasutada ära väiksemaid töajukulusid paljudes riikides, eelkõige Hiinas ja Indias. Sellel on kahjulik mõju nendele riikidele, kus austatakse töötajate õigusi. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärk on aidata töötajaid, kes on langenud ettevõtete ümberpaiknemise ohvriks. See abi on väga oluline uute töökohtade leidmise soodustamisel. ELi teised liikmesriigid on Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi varem kasutanud; seega on nüüd õige toetada Hispaaniat, kes on taotlenud abi seoses 300 töötajaga, kes kaotasid töö NACE Revision 2 osa 23 (muude mittemetalsetest mineraalidest toodete tootmine) alla kuuluvast 66 ettevõttes NUTS II piirkonnas Valencias.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult*. – (DE) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi aastane ülemäär, mille piires saab vahendeid eraldada, on 500 miljonit eurot. Kuna

ajavahemikul 31. märtsist 2009 kuni 30. detsembrini 2009 koondati Hispaanias 66 ettevõttes kokku 528 töötajat, ei ole Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine 1 422 850 euro ulatuses vähimalgi määral üllatav. Ma hääletan selle raporti poolt, sest Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi täielik kasutamine on väga tervitatav.

Franz Obermayr (NI) , *kirjalikult.* – (DE) Ma toetan seda taotlust, sest selle eesmärk on pehmenada arvukate koondamiste mõju kõnealusele sektorile ning aidata ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud töötajatel tööturule tagasi pöörduda.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Arvestades, et Hispaania on taotlenud abi seoses 300 töötaja koondamisega NACE Revision 2 osa 23 (muude mittemetallsetest mineraalidest toodete tootmine) alla kuuluvas 66 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Valencias, hääletasin ma selle resolutsiooni poolt, kuna olen nõus komisjoni ettepanekuga ja Euroopa Parlamendi muudatusettepanekutega.

Ma olen nõus ka sellega, et

- Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond peaks toetama koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule, ja ma tahan korrata, et fondist saadav abi ei asenda sisemisest õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ning selle eesmärk ei seisne äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmete rahastamises;

- fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames.

Mul on hea meel komisjoni ettepaneku üle kasutada Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel muud allikat, mis järgnes Euroopa Parlamendi sagedastele meeldetuletustele, et fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtsajad ning seetõttu tuleb ümberpaigutamiseks kindlaks määrata asjakohased eelarvemehhanismid.

Paulo Rangel (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Hispaania on taotlenud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist seoses 528 töötaja koondamisega (neist 300 jaoks taotletakse fondist toetust) NACE Revision 2 osa 23 (muude mittemetallsetest mineraalidest toodete tootmine) alla kuuluvas 66 ettevõttes NUTS II piirkonnas Valencias. Taotlus vastab kõigile õigusaktides sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 546/2009, millega muudeti määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta, laiendati ajutiselt fondi kohaldamisala, et sekkuda just niisugustes olukordades, kui ülemaailmse finants- ja majanduskriisi otsesel tagajärjel koondatakse üheksa kuu jooksul eelkõige väikestes ja keskmise suurusega ettevõtetes NACE 2 jaos NUTS II tasandi piirkonnas või kahes külgnevas piirkonnas vähemalt 500 töötajat. Seetõttu hääletasin selle resolutsiooni poolt ja loodan, et fondi kasutuselevõtmine aitab kaasa nende töötajate edukale naasmisele tööturule.

Raport: Barbara Matera (A7-0351/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE) , *kirjalikult.* – (ES) Kriisi tõttu on sõidukite registreerimine vähenenud 28% võrra. Terres del Ebre (Kataloonia) teenindussektoris on tööhõive määr 60%. Ettevõtte Lear Automotive sulgemine suurendas 4% võrra piirkonna tööpudust, mis 2009. aastal oli 22,7%.

Antava abi eesmärk on pakkuda individuaalsete teenuste paketi, mis on samaväärne samas piirkonnas ja samas tööstusharus koondatud 2330 töötajast 1429 töötajale pakutud pakmega, mida hõlmas eelmine taotlus. Praegune juhtum puudutab 508 töötajat 515 töötajast, kes koondati 2010. aastal nelja kuu jooksul seoses ettevõtte Lear Automotive sulgemisega. Ma hääletasin selle algatuse poolt, et koondatud töötajatel oleks võimalik tööturule tagasi pöörduda; see võimaldab tööpuudust vähendada.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Arvestades, et Hispaania on taotlenud abi seoses 508 töötaja koondamisega ettevõttes Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal, mis tegutseb autotööstussektoris, hääletasin ma selle resolutsiooni poolt, kuna olen nõus komisjoni ettepanekuga ja Euroopa Parlamendi seisukohtadega. Ma olen ka nõus, et komisjoni ettepaneku seletuskiri peaks sisaldama selget ja üksikasjalikku teavet taotluse kohta ning selles tuleb analüüsida abikõlblikkuse kriteeriume ja selgitada taotluse heakskiitmise põhjuseid, nagu Euroopa Parlament on soovinud.

Mário David (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Ümberkorralduste ja ümberpaiknemiste tulemusena koondatud töötajate abistamine peab olema dünaamiline ja paindlik, nii et abi saaks rakendada kiiresti ja tulemuslikult. Arvestades maailmakaubanduse struktuurimuutusi, on oluline, et Euroopa majanduses suudetaks operatiivselt rakendada vahendeid, mille eesmärk on toetada töötajaid, keda need muutused mõjutavad, ja varustada nad uute oskustega, et aidata neil kiiresti tööturule tagasi pöörduda. Rahalist abi tuleks seega anda individuaalselt. Samuti on oluline rõhutada, et see abi ei asenda kohustusi, mida ettevõtted tavaliselt peavad täitma, ning et abi ei ole ette nähtud ettevõtete rahastamiseks ega ümberkorraldamiseks. Arvestades, et Hispaania on taotlenud abi 508 töötajale, kes koondati autotööstussektori ettevõttes Lear Automotive (EEDS) Kataloonias, hääletan ma selle raporti poolt ehk teisisõnu Hispaania toetuseks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise poolt.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Me kavatseme täna võtta kasutusele Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi abipakme kogusummas 382 000 eurot, et toetada Hispaania autotööstust. Antud juhul on abi seotud 515 töökohaga, mis kadusid ettevõttes Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal, mis tegutseb autotööstussektoris Kataloonias. Enne kriisi oli autotööstus Hispaania kõige olulisem ekspordiallikas. Kuna kriisi tõttu väheneb Euroopa Liidus nõudlus selliste toodete järele, siis võib ohtu sattuda veelgi töökohti ja lisaks Hispaaniale ka mujal liidus. Sellest tulenevalt on oluline, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutamine oleks tõhusaks abiks sektorile, mis on Euroopa majanduse jaoks nii tähtis.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Arvestades eelkõige tööhõivet mõjutanud ülemaailmse majanduskriisi sotsiaalseid tagajärgi, on ülimalt tähtis kasutada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi tõhusalt, et leevendada paljude Euroopa üksikisikute ja perede kannatusi ning aidata kaasa nende ühiskonda taasintegreerimisele ja töisele arengule ning samas arendada uut, kvalifitseeritud tööjõudu, et rahuldada ettevõtete vajadusi ja ergutada majandust. Selles kontekstis on kavandatud Hispaania jaoks sekkumiskava, millega abistatakse 508 töötajat, kes kaotasid töö autotööstussektoris tegutsevas ettevõttes Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal. Seetõttu loodan, et Euroopa institutsioonid suurendavad oma jõupingutusi, rakendades meetmeid, mis kiirendavad ja parandavad niivõrd olulise vahendi nagu Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutamise määra. Seni on seda fondi väga vähe kasutatud: sel aastal on taotletud fondi 500 miljonist eurost vaid 11%.

Giovanni La Via (PPE) , kirjalikult. – (IT) Ma hääletasin Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist Hispaaniale abi eraldamise poolt, sest minu arvates on see fond vajalik abivahend, mis võimaldab toetada majanduskriisi tõttu raskustesse sattunud töötajaid. Fond loodi 2006. aastal selleks, et pakkuda praktilist abi töötajatele, kes on koondatud kas nende ettevõtete ümberpaiknemisega seotud põhjustel või – pärast 2009. aastal tehtud muudatust – majanduskriisi tõttu, aidates neil uuesti tööturule naasta.

Täna vastu võetud raport puudutas abitaotlust, mis esitati seoses 515 töötaja (neist 508 jaoks taotletakse fondist toetust) koondamisega ettevõttes Lear Automotive (EEDS) Spain, mis tegutseb autotööstussektoris Kataloonias. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist eraldatakse 382 000 eurot. Lõpetuseks tahan väljendada heameelt raporti vastuvõtmise üle, mis näitab, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on kasulik ja tulemuslik vahend üleilmastumisest ja majanduskriisist tuleneva tööpuuduse vastu võitlemisel.

David Martin (S&D) , kirjalikult. – Autotööstuses valitseva majanduslanguse tõttu on ettevõttes Lear Automotive (Hispaania) koondatud 515 töötajat. Ma toetan ettepanekut eraldada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist 382 000 eurot, et neid inimesi aidata.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL) , kirjalikult. – (FR) Mõeldes üleilmastumise altaril ohverdatud ettevõtte Lear Automotive Hispaania töötajatele, jään ma hääletamisel erapooletuks. Olukorras, kuhu nad on paisatud Euroopa Liidu toetatava neoliberaalse poliitika tulemusena, tundub olevat õigustatud hääletada selle haletsusväärse summa eraldamise vastu. Samas võib see väike summa nende raskusi leevendada. See ei muuda Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimimise loogikat vähem talumatuks. See toetab tegevuspõhimõtteid, mis võimaldasid nimetatud USA kontsernil ja tema peamistel aktsionäridel (Pezna Investment Management ja California õpetajate pensionifond) viia ettevõtte tegevus mujale, arvestamata vähimalgi määral töötajatega, kes nende jõukusele kaasa aitasid.

Nuno Melo (PPE) , kirjalikult. – (PT) EL on piirkond, kus valitseb solidaarsus, ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on selle üheks näiteks. See toetus on töötute ja üleilmastumisega seoses toimivate ümberpaigutumiste ohvrite abistamiseks väga oluline. Üha rohkem ettevõtteid kolib oma tegevusega mujale, et kasutada ära väiksemaid tööjõukulusid paljudes riikides, eelkõige Hiinas ja Indias. Sellel on kahjulik mõju nendele riikidele, kus austatakse töötajate õigusi. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärk on aidata töötajaid, kes on langenud ettevõtete ümberpaiknemise ohvriks. See abi on väga oluline uute töökohtade leidmise soodustamisel. ELi teised liikmesriigid on Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi varem kasutanud; seega on nüüd õige toetada Hispaaniat, kes on taotlenud abi seoses 508 töötaja koondamisega ettevõttes Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal, mis tegutseb autotööstussektoris Kataloonias.

Andreas Mölzer (NI) , kirjalikult. – (DE) Et taotleda rahalisi vahendeid Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist ja et taotlus heaks kiidetaks, peavad olema täidetud teatavad selgelt määratletud kriteeriumid. Fondi eesmärk on aidata ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud töötajaid, rahastades meetmeid, mis tagavad nende kiire tagasipöördumise tööturule. Sellisteks puhkudeks eraldatakse fondist kuni 500 miljonit eurot aastas. Et Hispaania saaks fondist abi taotleda, peab ettevõttes olema koondatud vähemalt 500 töötajat – nagu juhtuski Hispaania ettevõttes Lear Automotive, mis vastab

kõigile kriteeriumidele. Ma hääletan selle raporti poolt, sest just sellisteks juhtudeks on Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond mõeldud.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvestades, et Hispaania on taotlenud abi seoses 508 töötaja koondamisega ettevõttes Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal, mis tegutseb autotööstussektoris, hääletasin ma selle resolutsiooni poolt, kuna olen nõus komisjoni ettepanekuga ja Euroopa Parlamendi muudatusettepanekutega.

Ma olen nõus ka sellega, et

- Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond peaks toetama koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule, ja ma tahan korrata, et fondist saadav abi ei asenda sisemisest õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ning selle eesmärk ei seisne äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmete rahastamises;

- fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames.

Mul on hea meel komisjoni ettepaneku üle kasutada Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel muud allikat, ja seda tänu Euroopa Parlamendi sagedastele meeldetuletustele, et fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtajad ning seetõttu tuleb ümberpaigutamiseks kindlaks määrata asjakohased eelarvemehhanismid.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hispaania on taotlenud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist seoses 508 töötaja koondamisega ettevõttes Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal, mis tegutseb autotööstussektoris. Taotlus vastab kõigile õigusaktides sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 546/2009, millega muudeti määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta, laiendati ajutiselt fondi kohaldamisala, et sekkuda just niisugustes olukordades, kui ülemaailmse finants- ja majanduskriisi otsesel tagajärjel koondatakse liikmesriigi ettevõttes nelja kuu jooksul vähemalt 500 töötajat. Seetõttu hääletasin selle resolutsiooni poolt ja loodan, et fondi kasutuselevõtmine aitab kaasa nende töötajate edukale naasmisele tööturule.

Raport: Barbara Matera (A7-0352/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvestades, et Poola taotles abi seoses 189 töötaja koondamisega ettevõttes H. Cegielski-Poznań ja nelja selle tarnija juures, mis kõik tegutsevad laevade diiselmootorite tootmise valdkonnas, hääletasin ma selle resolutsiooni poolt, kuna olen nõus komisjoni ettepanekuga ja Euroopa Parlamendi tehtud muudatustega. Ma olen nõus ka vajadusega tagada, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond toetaks koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule, ja ma tahan korrata, et fondist saadav abi ei asenda sisemisest õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ning selle eesmärk ei seisne äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmete rahastamises.

Mário David (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ümberkorralduste ja ümberpaiknemiste tulemusena koondatud töötajate abistamine peab olema dünaamiline ja paindlik, nii et abi saaks rakendada kiiresti ja tulemuslikult. Arvestades rahvusvahelise kaubanduse struktuurimuutusi, on oluline, et Euroopa majanduses suudetaks kiiresti rakendada neist muutustest mõjutatud töötajate abistamise meetmeid ja samas varustada need töötajad

oskustega, mis on vajalikud kiireks tööturule tagasipöördumiseks. Rahalist abi tuleks seega anda individuaalselt. Samuti on oluline rõhutada, et see abi ei asenda ettevõtete tavapäraseid kohustusi ning et abi ei ole ette nähtud ettevõtete rahastamiseks ega ümberkorraldamiseks. Arvestades, et Poola taotles abi seoses 189 töötaja koondamisega ettevõttes H. Cegielski-Poznań, kus toodetakse laevadel ja elektriijaamades kasutatavaid diiselmootoreid, ja selle nelja tarnija juures, hääletan ma selle raporti poolt ehk teisisõnu Poola toetuseks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise poolt.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Me kavatseme täna võtta kasutusele Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi abipakme summas 114 250 eurot, et toetada Poolat seoses 658 töötaja koondamisega ettevõtte H. Cegielski-Poznańi neljas tootmisüksuses ja nelja tarnija juures, mis tegutsevad laevade diiselmootorite tootmise valdkonnas Poznańi linnas ja ringkonnas. Ma olen alati hoiatanud, et kuigi selline abi on äärmiselt oluline praeguste sümptomitega tegelemiseks, ei aita see lõplikult lahendada Euroopa majandussektoreid mõjutavaid probleeme, mis ei seisne üksnes praeguses majanduskriisis, vaid ka asjaolus, et Euroopa peab kohanduma muutuvale maailmale, kus konkurentsivõime on hädavajadus.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvestades eelkõige tööhõivet mõjutanud ülemaailmse majanduskriisi sotsiaalseid tagajärgi, on ülimalt tähtis kasutada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi tõhusalt, et leevendada paljude Euroopa üksikisikute ja perede kannatusi ning aidata kaasa nende ühiskonda taasintegreerimisele ja töisele arengule ning samas arendada uut, kvalifitseeritud tööjõudu, et rahuldada ettevõtete vajadusi ja ergutada majandust. Selles kontekstis on kavandatud Poola jaoks sekkumiskava, mis on seotud 189 töötajaga, kes kaotasid töö laevade diiselmootoreid tootvas ettevõttes H. Cegielski-Poznań ja selle nelja tarnija juures. Seetõttu loodan, et Euroopa institutsioonid suurendavad oma jõupingutusi, rakendades meetmeid, mis kiirendavad ja parandavad niivõrd olulise vahendi nagu Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutamise määra. Seni on seda fondi väga vähe kasutatud: sel aastal on taotletud fondi 500 miljonist eurost vaid 11%.

Jarosław Kalinowski (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Ülemaailmne majanduskriis on toonud kaasa märkimisväärseid struktuurimuudatusi paljudes ettevõtetes, mille tulemusena on suur hulk inimesi kaotanud töö. Käsitleva ettepaneku puudutab abi andmist suurele rühmale töötajatele, kes koondati Poola Wielkopolskie piirkonnas. Teine ettepanek rahalise abi kohta, mida me täna hääletame, puudutab veel mitutsadat koondatut samas piirkonnas. Seetõttu on tekkinud suur segadus Poola selle piirkonna kohalikul turul. Mul on hea meel, et komisjoni kinnituse kohaselt vastab taotlus rahalise toetuse andmiseks ettenähtud tingimustele. Seega on koondatud töötajatel võimalik kas oma vanad töökohad tagasi saada või leida uued, ning ettevõtete omanikud kasutavad toetust selleks, et leevendada ülemaailmse kriisi negatiivseid tagajärgi ja säilitada oma koht turul.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Ma hääletasin Poola toetuseks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise poolt. Fond loodi 2006. aastal selleks, et pakkuda praktilist abi töötajatele, kes on koondatud kas nende ettevõtete ümberpaiknemisega seotud põhjustel või – pärast 2009. aastal tehtud muudatust – majanduskriisi tõttu, aidates neil uuesti tööturule naasta. Tänapäevane hääletus puudutas abitaotlust seoses 658 töötaja (neist 189 jaoks taotletakse fondist toetust) koondamisega ettevõttes H. Cegielski-Poznań ja nelja selle tarnija juures, kes tegutsevad laevade diiselmootorite tootmise valdkonnas Poznańi linnas ja ringkonnas. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist eraldatakse 114 250 eurot.

Lõpetuseks tahan märkida, et tänaste raportite vastuvõtmine osutab taas Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi tähtsusele; tegemist on väärtusliku ja tulemusliku vahendiga majanduskriisi tõttu raskustesse sattunud töötajate abistamisel ja tööpuuduse vastu võitlemisel.

David Martin (S&D) , *kirjalikult.* – Ma hääletasin Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise taotluse poolt, et aidata 658 töötajat, kes koondati ettevõttes H. Cegielski-Poznań ja nelja selle tarnija juures, kes tegutsevad laevade diiselmootorite tootmise valdkonnas Poznańi linnas ja ringkonnas. Komisjon tegi ettepaneku võtta kasutusele 114 250 eurot ja ma toetan seda ettepanekut.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL) , *kirjalikult.* – (FR) Mõeldes üleilmastumise altaril ohverdatud Poola autotööstuse töötajatele, jään ma hääletamisel erapooletuks. Olukorras, kuhu nad on paisatud Euroopa Liidu toetatava neoliberaalse poliitika tulemusena, tundub olevat õigustatud hääletada selle haletsusväärse summa eraldamise vastu. Samas võib see väike summa nende raskusi leevendada. See ei muuda Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimimise loogikat vähem talumatuks. See toetab tegevuspõhimõtteid, mis viib riigiettevõtete, nagu Cegielski-Poznań, erastamiseni.

Nuno Melo (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) EL on piirkond, kus valitseb solidaarsus, ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on selle üheks näiteks. See toetus on töötute ja üleilmastumisega seoses toimivate ümberpaigutumiste ohvrite abistamiseks väga oluline. Üha rohkem ettevõtteid kolib oma tegevusega mujale, et kasutada ära väiksemaid tööjõukulusid paljudes riikides, eelkõige Hiinas ja Indias. Sellel on kahjulik mõju nendele riikidele, kus austatakse töötajate õigusi. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärk on aidata töötajaid, kes on langenud ettevõtete ümberpaiknemise ohvriks. See abi on väga oluline uute töökohtade leidmise soodustamisel. ELi teised liikmesriigid on Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi varem kasutanud; seega on nüüd õige toetada Poolat, kes on taotlenud abi seoses 189 töötaja koondamisega laevade diiselmootorite tootmise valdkonnas tegutsevas ettevõttes H. Cegielski-Poznań ja nelja selle tarnija juures.

Andreas Mølzer (NI) , *kirjalikult.* – (DE) ELis on loodud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond, et võimaldada liikmesriikidel anda praktilist abi ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tõttu koondatud töötajatele. Raha eraldamise eesmärk on hõlbustada koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule. Ma hääletan selle raporti poolt, sest Poolal on vaja toetada 658 töötajat, kes koondati ettevõttes H. Cegielski-Poznań.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Arvestades, et Poola taotles abi seoses 189 töötaja koondamisega ettevõttes H. Cegielski-Poznań ja nelja selle tarnija juures, kes kõik tegutsevad laevade diiselmootorite tootmise valdkonnas, hääletasin ma selle resolutsiooni poolt, kuna olen nõus komisjoni ettepanekuga ja Euroopa Parlamendi tehtud muudatustega.

Ma olen nõus ka sellega, et

- Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond peaks toetama koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule, ja ma tahan korrata, et fondist saadav abi ei asenda sisemisest õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ning selle eesmärk ei seisne äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmete rahastamises;

- fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames.

Mul on hea meel komisjoni ettepaneku üle kasutada Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel muud allikat, ja seda tänu Euroopa Parlamendi sagedastele meeldetuletustele, et fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtajad ning seetõttu tuleb ümberpaigutamiseks kindlaks määrata asjakohased eelarvemehhanismid.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Poola on taotlenud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist seoses 658 töötaja (neist 189 jaoks taotletakse fondist abi) koondamisega laevade diiselmootorite tootmise valdkonnas tegutsevas ettevõttes H. Cegielski-Poznań ja nelja selle tarnija juures ajavahemikul 1. septembrist 2009 kuni 1. jaanuarini 2010. Taotlus vastab kõigile õigusaktides sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 546/2009, millega muudeti määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta, laiendati ajutiselt fondi kohaldamisala, et sekkuda just niisugustes olukordades, kui ülemaailmse finants- ja majanduskriisi otsesel tagajärjel koondatakse liikmesriigi ettevõttes, kaasa arvatud tarnijate või tootmisahela järgmise etapi tootjate juures, nelja kuu jooksul vähemalt 500 töötajat. Seetõttu hääletasin selle resolutsiooni poolt ja loodan, et fondi kasutuselevõtmine aitab kaasa nende töötajate edukale naasmisele tööturule.

Raport: Barbara Matera (A7-0336/2010), (A70337/2010), (A7-0359/2010), (A7-0358/2010), (A7-0357/2010), (A7-0356/2010), (A7-0351/2010) ja (A7-0352/2010)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Selle raporti vastuvõtmisega palub Euroopa Parlament asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks. Samuti tuleb parlament meelde institutsioonide võetud kohustust tagada fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste tegemiseks sujuv ja kiire menetluskord, et anda ühekordset individuaalset ja ajaliselt piiratud toetust, mille eesmärk on aidata töötajaid, kes on üleilmastumise tõttu ning finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud. Rõhutatakse, et fond võib aidata koondatud töötajatel tööturule tagasi pöörduda. Lõpetuseks rõhutatakse, et vastavalt fondi määruse artiklile 6 tuleks tagada, et fond toetaks koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule, ning et fondist saadav abi ei tohi asendada siseriiklikust õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid.

Raport: Claude Moraes (A7-0347/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Kahju, et seda juba 2003. aastast pärit ettepanekut, mille eesmärk on anda pagulastele pikaajalise elaniku staatus pärast viieaastast seaduslikku elamist liikmesriigis, ei ole seni ellu viidud. Arvestades 2008. aasta aprillis esitatud Euroopa Parlamendi muudatusettepanekuid, milles muude meetmete hulgas on sätestatud viie aasta nõue enne alalise elaniku staatuse taotlemist, ja üksmeele puudumist nõukogus, aitab see ettepanek otseselt rahvusvahelise kaitse saajaid, kes on elanud ELis üle viie aasta, aga kellel sellegipoolest ei ole alalise elaniku staatust.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) See raport, milles toetatakse ettepaneku kohaldamist nii Genfi konventsiooni reguleerimisalasse kuuluvatele pagulastele kui ka

täiendava kaitse saajatele, sai minu poolthääle. Raportis toetab Euroopa Parlament Euroopa Komisjoni ettepanekut ja arvestab lubadusega kaitsta rahvusvahelise kaitse saajate huve. Tahan juhtida tähelepanu sellele, et niisugune olukord on kolmandate riikide kodanikest rahvusvahelise kaitse saajate jaoks segadust tekitav ja selgusetu, sest kõnealuse staatuse andmise tingimused ei ole ühtsed. Komisjoni ettepaneku alusel muutuksid selle staatuse andmise tingimused ja menetlused Euroopa Liidus lihtsamaks ja selgemaks. Lisaks antakse selle direktiiviga pikaajalisteks elanikeks saavatele rahvusvahelise kaitse saajatele õigus hakata elama mõnes teises liikmesriigis kui see, kus nende staatust on tunnustatud.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) See algatus esitati järjena 2007. aasta ettepanekule võtta vastu direktiiv pikaajalise elaniku staatuse laiendamise kohta pagulastele ja täiendava kaitse saajatele, mille suhtes aga nõukogus Lissaboni lepingu jõustumise eel vajalikule üksmeelele ei jõutud. Selle eesmärk on anda rahvusvahelise kaitse saajatele pärast viieaastast seaduslikku elamist liikmesriigis õiguskindlus seoses õigusega elada liikmesriigis ja õigustega, mis on samaväärsed ELi kodanike omadega.

Saavutatud kompromiss on väga tähtis. Mitte ainult sellepärast, et võimaldab ELis viibivatel pagulastel saada suure kaitse ja õiguskindluse, vaid ka sellepärast, et nüüd on lõpuks keelatud diskrimineerida kõiki ELi-väliste riikide kodanikke.

Samuti on see tähtis poliitiline sõnum, sest kuuest õigusaktist esimese vastuvõtmine ei ole mitte ainult esimene samm, vaid näitab ka kolme institutsiooni edasiviivat suhtumist Euroopa ühise varjupaigasüsteemi loomisse aastaks 2012.

Ioan Enciu (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Hääletasin selle direktiivi vastuvõtmise poolt. Direktiivi ettepanekuga tahetakse muuta 2003. aasta direktiivi, et ka rahvusvahelise kaitse saajatel (eelkõige pagulastel) oleks õigus saada pikaajalist ELis elamise luba, kui nad on elanud siin seaduslikult vähemalt viis aastat. Kui neil on see luba käes, on neil samasugused õigused nagu ülejäänud kodanikel ning nad saavad näiteks ringi liikuda ja asuda elama ükskõik millisesse ELi liikmesriiki (v.a Ühendkuningriik, Taani ja Iirimaa). Samuti on selles sätestatud, et rahvusvahelise kaitse saajaid võib endiselt EList välja saata, aga ainult kooskõlas väga karmide eeskirjadega, võttes arvesse tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtet ning peamiselt põhiõiguste harta alusel antud õigusi.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ettepaneku eesmärk on laiendada nõukogu direktiivi 2003/109/EÜ reguleerimisala seoses pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike ja rahvusvahelise kaitse saajatega, kes on elanud liikmesriigis seaduslikult üle viie aasta. Kui kohelda rahvusvahelise kaitse saajaid kõikides liikmesriikides võrdselt, kaob seni liikmesriikide vahel valitsenud ebavõrdsus ja need isikud saavad asuda elama ka teistesse liikmesriikidesse peale õiguslikku tunnustust pakkunud liikmesriigi. Seda võimalust varem ei olnud. Need meetmed on olulised just sellepärast, et nii loome Euroopas ühise vabadusel ja turvalisusel rajaneva ala, kus rahvusvahelise õiguse alusel kaitse saajatel, kelle sellist staatust on seaduslikult tunnustatud, on kõikides liikmesriikides samad õigused.

Sylvie Guillaume (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Pärast esimest ebaõnnestunud katset oli viimane aeg, et rahvusvahelise kaitse saajad saaksid muude kolmandate riikide kodanikest pikaajaliste elanikega võrdse kohtlemise osaliseks. Ei ole ju mingit põhjust, miks neid peaks nii teistmoodi kohtlema või miks peaks nende staatus Euroopa Liidus nii ebakindel olema. Sellepärast toetasin Claude Moraese raportit, mis muu hulgas võimaldas parandada tagasi- ja väljasaatmise vastaseid tagatise ning mainitud kõhklustele vaatamata jõuda kokkuleppele viieaastases elamisajas. See on sobiv ajavahemik. Teine tähtis rõõmustav asjaolu on see, et ajal, mil Euroopa Liidu Nõukogu eesistujariik oli Belgia, võeti see õigusakt varjupaigapaketi

ainsana vastu, kuigi eesistumisaja alguses lubati muud. Sellepärast peame tegema kõvasti tööd, et Euroopa ühine varjupaigasüsteem, mille aluseks on muu hulgas ühine kord ja ühised vastuvõtutingimused, saaks liidus reaalsuseks. Praegu kaalul olevad küsimused on selged: ühise süsteemi saame ainult siis, kui täiustame ja ühtlustame riiklikke varjupaigasüsteeme, sest need on praegu nii erinevad.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Pooldasin raportit ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2003/109/EÜ, et laiendada selle reguleerimisala rahvusvahelise kaitse saajatele. Tegin seda sellepärast, et pean oluliseks anda pagulastele samad õigused, mis on kolmandate riikide kodanikel, kellel on pikaajaline elamisluba.

Tänase hääletusega täitis Euroopa Parlament lünga Euroopa Liidu õiguses, mis käsitleb pikaajaliste seaduslike elanike õiguslikku seisundit, mida ei antud aga pagulastele ja rahvusvahelise kaitse saajatele. Uute eeskirjade tõttu on neil suurem kindlus oma õigusliku seisundi suhtes Euroopa Liidus ja neid ei kohelda kolmandate riikide teiste kodanike kõrval ebavõrdselt.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Pooldasin ettepanekut, mille eesmärk on anda pikaajalise elaniku staatus rahvusvahelise kaitse saajatele, kes on seaduslikult elanud ELi territooriumil kauem kui viis aastat. See annab neile võimaluse integreeruda, mis tähendab, et neil on võimalik suhelda nende elukohaliikmesriigi ühes ametlikus keeles ning suurendada teadlikkust oma õigustest ja kohustustest, samuti elukohaliikmesriigi peamistest väärtushinnangutest. Seetõttu peaks liikmesriik pakkuma pikaajalistele elanikele keelekoolitust. Samuti tuleks liikmesriike julgustada välja töötama koolitusprogramme, kus käsitletakse elukohaliikmesriigi peamisi õigusakte ja põhiväärtusi ning demokraatia, inimõiguste ja võrdõiguslikkuse põhimõtteid, samuti üksikisiku õigusi ja kohustusi selles liikmesriigis.

Clemente Mastella (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Hääletasin selle raporti poolt, sest olen veendunud selle kasulikkuses kõigile rahvusvahelise kaitse saajatele, kes on Euroopa Liidu territooriumil seaduslikult elanud üle viie aasta, kuid kel puudub praegu õigus pikaajalise elaniku staatusele.

Oleme veendunud vajaduses luua ELis suurem õiguskindlus nende õiguslikus seisundis ja vältida igasugust võimalikku erinevat kohtlemist võrreldes kolmandate riikide teiste kodanikega. Jagame suurt muret mõne liikmesriigi pärast, kus on geograafilise või demograafilise olukorra tõttu ebaproportsionaalselt palju rahvusvahelise kaitse saajaid.

Seetõttu näib, et lisameetmed soovimatute tagajärgedega tegelemiseks on vajalikumad kui kunagi varem, muu hulgas meetmed, millega lihtsustatakse selliste inimeste liikumist ja elama asumist ka teistesse liikmesriikidesse peale rahvusvahelist kaitset pakkunud liikmesriigi. Sellepärast toetame kõikvõimalikke kavandatud kaitsemeetmeid tagasi- ja väljasaatmise vastu (väljasaatmise õigus peaks olema ainult rahvusvahelise kaitse andnud liikmesriigil), nii et võimaluse korral peresid ei lahutataks.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Raporti vastuvõtmisega peaks laienema nõukogu direktiivi 2003/109/EÜ reguleerimisala seoses pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike ja rahvusvahelise kaitse saajatega, kes on elanud liikmesriigis seaduslikult üle viie aasta. Edaspidi saab rahvusvahelise kaitse saajaid kõikides liikmesriikides võrdselt kohelda ja nad võivad asuda elama ka teistesse liikmesriikidesse peale õiguslikku tunnustust pakkunud liikmesriigi. Seda võimalust varem ei olnud. Need meetmed on olulised just

sellepärast, et nende abil tahetakse luua Euroopas ühine vabadusel ja turvalisusel rajanev ala, kus rahvusvahelise õiguse alusel kaitse saajatel, kelle sellist staatust on seaduslikult tunnustatud, on kõikides liikmesriikides samad õigused.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult*. – (LV) Rahvusvaheline õigus ja eetikapõhimõtted annavad Euroopa Liidule võimaluse kiirendada õigusliku seisundi andmist inimestele, kes ei saa oma sünnimaal väljaspool Euroopa Liitu elada. Igal inimesel on õigus inimlikule kohtlemisele. Pagulase staatuse määratlemisel tuleb arvesse võtta kõiki asjaolusid ja vältida igasuguseid spekulatiivseid tehinguid, olgu need siis rahalised või rändepoliitikaga seotud. Kahjuks võetakse Euroopa Liidus, sealhulgas Euroopa Parlamendis sageli tõena teavet, mida ei ole põhjalikult kontrollitud. Nii on tõena võetud mõningaid õiguste kaitsjate ja eri isikute valeväiteid. Me ei tohi sallida populismi. Vastasel juhul võivad Euroopasse pagulastena elama asuda terved rahvad.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult*. – (DE) See, kas, millistel tingimustel ja pärast kui pikka seadusliku elamise perioodi antakse pagulastele pikaajaline elamisluba, on liikmesriikide otsustada ja seda ei tohi dikteerida Euroopa Liit. Asjaolu, et ettepanek võeti vastu kaheaastase hilinemisega ja muudetud kujul, ei tähenda, et selles ei oleks endiselt probleeme, sest kui tõlgendada paljutsiteeritud Genfi konventsiooni õigesti, rahuldaksime vaid murdosa varjupaigataotlustest. Rahvusvahelise kaitse saajatele ELi teiste kodanikega võrdväärsete õiguste andmine pärast viieaastast seaduslikku elamist ELis on tekitanud probleeme ja küsimusi, eelkõige neis liikmesriikides, kus on tugev sotsiaalsüsteem, sest see tekitab mõõtmatu kulud.

Reguleerimisala laiendamine pagulastele ja täiendava kaitse saajatele võib ainult suurendada riigieelarve kulusid. Eelkõige peame alati arvestama pagulase meelitavaid tegureid ehk seda, et just kaitset ja rahalist turvalisust tagavad meetmed ärgitavad paljusid majanduslikel põhjustel sisserändajaid ebaseaduslikult Euroopasse tulema ettekäändel, et nad otsivad varjupaika ebainimlike ja eluohtlike tingimuste eest. Samamoodi küsitav on mõte arvestada elamisloa saamise õiguse kaalumisel varjupaigamenetluse kestusega. Seetõttu hääletasin raporti vastu.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult*. – (DE) Pärast viieaastast elamist mõnes liikmesriigis tuleb pagulastele anda pikaajaline elamisluba, mis kehtib kogu ELis. Et ühtedes liikmesriikides on varjupaigasüsteemid karmimad kui teistes, asuks teadlik pagulane elama kõigepealt liikmesriiki, kus on kõige leebem varjupaigaõigus, milles on kõige rohkem lünki. Viie aasta pärast võib ta oma elukohast ümber asuda ükskõik millisesse Euroopa Liidu liikmesriiki. See viib teisese rändeni leebete normidega liikmesriikidest heade sotsiaalsüsteemidega liikmesriikidesse. Kõigepealt valitakse liikmesriik varjupaigaõiguse rangusastme alusel ja seejärel sotsiaalteenuste taseme alusel. See aga koormaks muidugi eriti selliseid riike nagu Austria, Saksamaa ja Madalmaad. Selles raportis sätestatud meetmed ei ole kindlasti mõistlik viis lahendada ELis varjupaigaküsimusi ja edendada sobivat integratsioonipoliitikat. Sellepärast hääletasin raporti vastu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Hääletasin kõnealuse raporti poolt, sest olen nõus direktiivi 2003/109/EÜ reguleerimisala laiendamisega, et anda pikaajalise elaniku staatus isikutele, kes on rahvusvahelise kaitse saajad ja seaduslikult elanud liikmesriigis juba viis aastat.

Eriti tahaksin toonitada selle ettepaneku tulemusel loodava poliitika kaasavust. Pikaajalise elaniku staatus annab võimaluse need isikud lõimida, eelkõige keelekoolituse kaudu, mida liikmesriigid peaksid pikaajalistele elanikele pakkuma.

Samadel põhjustel toetan raportööri ettepanekut ärgitada liikmesriike töötama välja haridusprogrammid oma riigi põhiväärtuste ja õiguslike põhimõtete kohta, samuti inimeste õiguste ja kohustuste ning inimõiguste ja demokraatia üldpõhimõtete kohta.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Tahaksin tänada Claude Moraest suurepärase töö eest. Olen temaga ühel nõul, et tuleks kasutada konstruktiivset lähenemist, mis hõlmab enamikku komisjoni kavandatud muudatusettepanekutest ja kõnealust vahendit puudutavatel läbirääkimistel paljude nõukoguga kokkulepitud tehniliste muudatuste heakskiitmist. Raporti projekt kajastab soovi võtta arvesse liikmesriikide mõningaid mureküsimumsi eesmärgiga saavutada kokkulepe esimesel lugemisel ning kaitsta rahvusvahelise kaitse saajate huve enne ja pärast pikaajalise elaniku staatuse saamist.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin selle raporti poolt, sest arvan, et pikaajalise elaniku staatuse laiendamine rahvusvahelise kaitse saajatele, kes on elanud liikmesriigis seaduslikult viis aastat, on selgelt põhjendatud, kuna tagab kõikide kolmandate riikide kodanike võrdse kohtlemise ning edendab majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust Euroopa Liidus.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – 2001. aastal esitas komisjon ettepaneku võtta vastu direktiiv pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta. Ettepanekus oli esialgu ette nähtud, et pagulased võivad täita pikaajalise elaniku staatuse saamise tingimused pärast viieaastast seaduslikku ja pidevat elamist liikmesriigis. Läbirääkimiste käigus otsustasid liikmesriigid pagulased direktiivi reguleerimisalast siiski välja jätta. Nõukogu ja komisjoni ühisavalduses, mis tehti justiits- ja siseküsimuste nõukogu 8. mai 2003. aasta istungil, lepiti kokku, et komisjon esitab direktiivi ettepaneku pikaajalise elaniku staatuse laiendamiseks pagulastele ja täiendava kaitse saajatele.

Komisjon esitas nimetatud ettepaneku 2007. aasta juunis ja kasutas selleks sama õiguslikku alust mis õigusaktiil, mida ettepanek pidi muutma, s.o EÜ asutamislepingu artikli 63 lõike 3 punkti a ja artikli 63 lõiget 4. Ettepaneku peamine eesmärk oli anda rahvusvahelise kaitse saajatele pärast viieaastast seaduslikku elamist liikmesriigis õiguskindlus seoses õigusega elada selles liikmesriigis ja õigustega, mis on samaväärsed ELi kodanike õigustega.

Raport: Nathalie Griesbeck (A7-0345/010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE), *kirjalikult.* Resolutsioon, millega kiidetakse heaks viisade väljastamise lihtsustamise lepingu sõlmimine Gruusiaga, sai minu poolthääle. Lepingus on näha selget tahet jätkata Gruusia ja ELi lähenemisprotsessi, mida on viimastel aastatel iseloomustanud mitmed olulised poliitilised sündmused alates kahepoolse koostöö tugevnemisest ELi ja Gruusia vahel kuni selleni, et Gruusiast sai Euroopa Nõukogu liige ja riik ühines Euroopa inimõiguste konventsiooniga. Toetasin seda resolutsiooni, sest olen kindlalt veendunud, et viisade väljastamise lihtsustamist käsitlev leping hõlbustab isiklike kontaktide loomist kodanike vahel, mis on otsustava tähtsusega majandus-, sotsiaal-, humanitaar-, kultuuri-, teadus- ja muude suhete loomiseks.

Arvan, et viisanõude kaotamine on Gruusia kodanike jaoks oluline samm Euroopaga integreerumise suunas. Viisade väljastamise lihtsustamisel on suur tähtsus inimeste elus, sest see tugevdab inimestevahelisi kontakte ja aitab kaasa vabale liikumisele, mis on üks põhiõigusi Euroopas.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Euroopa Parlamendi soovitus Gruusia kodanikele viisade väljastamise lihtsustamise kohta sai minu poolthääle, sest Euroopa Liidu

laienemine andis liidule võimaluse töötada välja uus raamistik koostöoks oma ida- ja lõunanaabritega. Täpsemalt hõlbustab viisade väljastamise lihtsustamise leping isiklike kontaktide loomist kodanike vahel, mis on otsustava tähtsusega majandus-, humanitaar-, kultuuri-, teadus- ja muude suhete loomiseks. Lisaks on viisade väljastamise lihtsustamisel suur tähtsus inimeste elus, sest see tugevdab inimestevahelisi kontakte ja aitab kaasa vabale liikumisele, mis on üks põhiõigusi Euroopas. Viisanõude kaotamine on Gruusia kodanikele ka oluline samm Euroopaga integreerumise suunas. Nõustun Euroopa Parlamendi seisukohaga, et liidu ja Gruusia vahel sõlmitud lepingud, nagu leping ebaseaduslikult riigis viibivate isikute tagasivõtmise kohta ja leping viisade väljastamise lihtsustamise kohta, tähendavad eelkõige väga olulist edusammu Euroopa Liidu ja Gruusia suhete arengus. Pealegi on lepingud olulised ka piirkondlikul tasandil ning toetavad ELi jõupingutusi tõhustada koostööd teiste selle piirkonna riikidega.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) Euroopa Liit on pärast laienemist Ida-Euroopasse kiirendanud Lõuna-Kaukaasia riikidele avanemise protsessi. Samal ajal on see piirkond muutunud strateegilisest, stabiilsuse ja julgeoleku seisukohast väga tähtsaks. Euroopal on nüüd selle piirkonna riikide ees kohustused. Meie tahe on selge, eriti kui arvestada nende riikide lähedust ELi idapiirile. Lisaks nende riikide majanduslikule ja kaubanduslikule potentsiaalile on ELi ja Gruusia vaheline leping Gruusia kodanikele viisade väljastamise lihtsustamise kohta ka meede, mille abil edendada sealset demokraatiat. EL peab tähtsaks hea valitsemistava, õiglase kohtupidamise ja inimõiguste täieliku austamise põhimõtete levikut. Sellele aitavad kaasa ka need kaks lepingut, mis hiljuti Gruusiaga sõlmiti. Üks neist puudutab ebaseaduslikult riigis viibivate isikute tagasivõtmist ja teine viisade väljastamise lihtsustamist.

Gruusia kodanikele kehtiva viisanõude kaotamine on tähtis samm nende toomisel Euroopale lähemale. Viisade lihtsustatud väljastamine on inimestele igapäevaelus väga tähtis, sest see suurendab inimestevahelisi kontakte ja muudab reaalsuseks vaba liikumise idee – Euroopa Liidu ühe põhiõiguse.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Liidu tegevuse aluseks peavad olema hea valitsemistava ning demokraatia ja inimõiguste austamine. Lõuna-Kaukaasia piirkonnaga suhtlemisel peab EL olema partner, kes soodustab sealsete riikide majanduslikku ja kaubanduslikku arengut, julgeolekut, stabiilsust, heaolu ja konfliktide lahendamist. Leping, millega lihtsustatakse viisade väljastamist Gruusia kodanikele, aitab kaasa ELi laiendatud naabruspoliitikale, soodustades nende kahe lepinguosalise koostööd ja kodanikuvahetust. Sellepärast hääletasin resolutsiooni poolt.

Carlos Coelho (PPE), kirjalikult. – (PT) See leping on kahtlemata tähtis edusamm ELi ja Gruusia suhetes. Pärast ELi ja Gruusia kahepoolse koostöö tugevdamist ning Gruusia ühinemist Euroopa Nõukogu ja Euroopa inimõiguste konventsiooniga on see leping Gruusia järjekordne samm õigussüsteemi tõhusama toimimise ja põhivabaduste parema järgimise poole. Tuleb loota, et see leping innustab Gruusiat viima ellu vabaduste, julgeoleku ja õigusvaldkonnas vajalikke reforme.

Ühtlasi peaks leping lihtsustama lepinguosaliste kodanike liikumist ja isiklike kontakte, mis on hädavajalikud majandus-, humanitaar-, kultuuri- ja muude suhete arenguks. Samuti loodan, et Gruusias korraldatakse vajalikud teavituskampaaniad, millega tutvustatakse Gruusia avalikkusele lihtsustatud viisarežiimi jõustumist ja uusi võimalusi.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjalikult. – (FR) Hiljuti võeti vastu kaks Euroopa Liidu ja Gruusia suhete jaoks olulist lepingut – üks ebaseaduslikult riigis viibivate isikute

tagasivõtmise kohta ja teine viisade väljastamise lihtsustamise kohta. Need lepingud on esimene samm Euroopa Liidu ja Gruusia suhete tihendamisel. Seega tahab EL julgustada Gruusiat viima ellu vabaduste, julgeoleku ja õigusvaldkonnas vajalikke reforme. Need lepingud on kasulikud ka piirkondlikul tasandil. Need aitavad kaasa liidu püüetele tihendada koostööd teiste Lõuna-Kaukaasia piirkonna riikidega, näiteks Armeenia ja Aserbaidžaaniga.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Gruusia ja Euroopa Liidu suhete tihenemine, mida näitavad mitmed hiljutised meetmed, väärib heakskiitu. Viisade väljastamise lihtsustamise leping on järjekordne samm Gruusia Euroopaga lõimumise poole. Isikute vaba liikumine on üks olulisemaid õigusi, mida EL oma kodanikele annab, ja seepärast suhtun ELi ja Gruusia koostöösse soosivalt. Ebaseadusliku sisserände vastu võitlemine ning julgeoleku, vabaduste ja õigusvaldkonna reformidele innustamine võib anda väga häid tulemusi, kui mõlemad pooled seda tõesti tahavad.

Sandra Kalniete (PPE), *kirjalikult.* – (LV) Olen alati rõhutanud, et Euroopa Liidu kohustus on ulatada abikäsi neile rahvastele, kes tunnevad, et nad kuuluvad ja tahavad kuuluda läände ning võtta omaks meie väärtused. Gruusia rahvas keeldus rooside revolutsiooniga stagnatsioonist, ebaausast juhtimisest, minevikust ja postkommunismist ning valis arengu, tuleviku ja läänelikud väärtused. Oma tegudega on see riik kinnitanud soovi olla partner tänapäeva rahvusvahelises ühiskonnas, ilma et kardaks kohustusi võtta. Gruusia on lühikese ajaga saavutanud palju. Ta on märkimisväärselt täiustanud oma valitsemisüsteeme, meelitanud riiki palju investeeeringuid ja vähendanud oluliselt korrupsiooni. Arvan, et viisade lihtsustatud väljastamine on hädavajalik, et anda Gruusia kodanikele uusi õppimisvõimalusi ja lubada Gruusia ettevõtjatel sõlmida sidemeid Euroopa Liidu liikmesriikide ettevõtjatega. Nii võidame kõik, aga eelkõige võidavad Gruusia kodanikud. Nii nagu meie, eurooplased, oleme uhked oma saavutuste, ajaloo ja kultuuriväärtuste üle, nii on grusiinid uhked oma riigi, selle ilusa looduse ja vana kultuuri üle. Loodan, et ELi ja Gruusia vaheline lihtsustatud viisarežiim julgustab ka eurooplasi Gruusiaga tutvuma.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Pooldasin raportit ELi ja Gruusia vahelise viisade väljastamise lihtsustamise lepingu kohta. Suhete süvendamine ELi ja Lõuna-Kaukaasia riikide (sh Gruusia) vahel aitab kindlasti parandada õigusemõistmist ja vabaduste austamist. Kaks hiljuti Gruusiaga sõlmitud lepingut – üks ebaseaduslikult riigis viibivate isikute tagasivõtmise kohta ja teine viisade väljastamise lihtsustamise kohta – aitavad nende eesmärkide saavutamisele kaasa.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Gruusia on teinud märkimisväärsed jõupingutusi, et tihendada suhteid Euroopa Liiduga. Seda näitavad mitmed hiljutised meetmed. Viisade väljastamise lihtsustamise leping on seega järjekordne tähtis samm Gruusia Euroopaga lõimumise poole. Isikute vaba liikumine on üks olulisemaid õigusi, mida EL oma kodanikele annab, ja sellepärast on ELi ja Gruusia koostöö väga tähtis. Siiski tuleb jätkata ebaseadusliku sisserände vastu võitlemist ning Gruusia innustamist julgeoleku, vabaduste ja õigusvaldkonna reformidele.

Louis Michel (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Lõuna-Kaukaasia on Euroopa Liidu jaoks strateegiliselt tähtis. Suhete süvendamine Euroopa Liidu ja Lõuna-Kaukaasia riikide (sh Gruusia) vahel aitab parandada õigusemõistmist ja vabaduste austamist. Kõnealune leping on tähtis etapp Euroopa Liidu ja Gruusia suhetes. See on lootustandev edasiminekuks, kui arvestada Gruusia Euroopa-suunalisi püüdlusi. Samuti on leping kasulik piirkondlikul tasandil ja aitab kaasa liidu püüetele tihendada koostööd teiste selle piirkonna riikidega.

Ka tähendab see edasiminekut Gruusiale ning julgustab süvendama koostööd naabrite ja Euroopa Liiduga. Lisaks ärgitab selline leping Gruusiat viima ellu vabaduste, julgeoleku ja õigusvaldkonnas vajalikke reforme, mida on tarvis näiteks võitluseks ebaseadusliku sisserände vastu, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete tugevdamiseks ning inimõiguste austamise parandamiseks.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult*. – (LV) Jäin erapooletuks, sest olen hästi kursis olukorraga Gruusias ja Gruusia presidendi sooviga parandada selle lepingu sõlmimise abil oma mainet. Minu arvates on Mihheil Saakašvili sõjakurjategija. Tema režiim on süüdi tuhandete süütute tsiviilelanike surmas. Nägin seda 2008. aasta augustis Tshinvali linnas oma silmaga. Igasugune semmimine kurjategijaga ärgitab teda uutele kuritegudele.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult*. – (DE) Leping Gruusiaga tooks kaasa liba-varjupaigataotlejate laine. Seega peame kõigepealt jagu saama oma julgeolekumurest. Nagu kogemused Balkani maadega näitavad, ei kasutata viisavabadust ainult ELis reisimiseks, vaid ka sobiva varjupaiga otsimiseks. Karta on, et sama juhtub ka Gruusia kodanikele viisade väljastamise lihtsustamisel. Üldiselt ei tohiks viisade andmist ELi-väliste riikide kodanikele lihtsustada liiga tormakalt. Enne tuleb võimalikult hoolikalt uurida, kas liba-varjupaigataotlejate ja majanduslikel põhjustel sisserändajate tagasivõtu lepingutega saab sellise korra ära kasutamist vältida.

Samuti tuleb enne lahendada Schengeni teise põlvkonna infosüsteemi probleemid. Lõppude lõpuks ei tohi ju viisavabadusest kasu saada eelkõige varjupaigataotlejad või isegi kurjategijad. Nimetatud eeltingimusi ei ole täidetud ja sellepärast olen ma viisavaba piirkonna laiendamisele kategooriliselt vastu.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult*. – (DE) Raportis on kirjas, et viisanõude kaotamine innustab Gruusiat viima ellu vabaduste, julgeoleku ja õigusvaldkonnas vajalikud reformid. Kuna viisanõude kaotamine loob võimalused süsteemi ära kasutada, tuleb rakendada hoopis vastupidist loogikat – viisaläbirääkimisi ei alustata enne, kui kõik vajalikud reformid on ellu viidud. Lõppude lõpuks on asi ju ELi kodanike turvalisuses. Neid tuleb viisaturistide ja organiseeritud kuritegevuse eest kaitsta. Sellepärast hääletasin raporti vastu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Suhete süvendamine Euroopa Liidu ja Lõuna-Kaukaasia riikide (sh Gruusia) vahel on tähtis, kui tahame kindlat, sidusat ja tulemuslikku välispoliitikat. Viisade väljastamise lihtsustamise lepingu sõlmimine on selle eesmärgi saavutamisele selgelt kaasa aidanud.

Lepingu sõlmimist käsitleva otsuse eelnõus on tavapärasel ELi viisa väljastamise lihtsustamise meetmed, vajalike otsuste langetamise ajavahemik, asjaomased kulud ja erandid, vajalikud dokumendid ning ühisdeklaratsioon koostöö ja reisidokumentide kohta. Toetan ettepanekut lisada sinna ka ELi deklaratsioon protsessi lihtsustamise kohta pereliikmete jaoks, sest see oleks vastus Gruusia konkreetsetele soovidele ja nii paraneksid märkimisväärselt liikumisvõimalused paljude inimeste jaoks, kellel on peresidemed liikmesriikides seaduslikult elavate Gruusia kodanikega.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Seoses hiljuti Gruusiaga sõlmitud kahe lepingu rakendamisega toetan Nathalie Griesbecki seisukohta, et inimestele tuleb uuest olukorrast teada anda ja nad peavad sellest tulenevatest võimalustest kasu saama. Viisapoliitika muutusest peaks ühtlasi kiiremas korras teada andma ka Euroopa Liidu institutsioonide veebilehtedel.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin selle lepingu sõlmimise poolt, sest arvan, et koos ebaseaduslike elanike tagasivõtmise lepinguga on see märkimisväärne samm edasi ELi ja Gruusia suhetes. See märgib tähtsat etappi riigi lõimumises Euroopaga ning ühtlasi innustab teda edendama vabaduste, julgeoleku ja õigusvaldkonnas vajalikke reforme.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Euroopa Liidu laienemine 25 liikmesriigini aastal 2004, seejärel 27 liikmesriigini aastal 2007 on andnud Euroopa Liidule võimaluse töötada välja uus koostööraamistik oma naabritega idas ja lõunas. Euroopa Liidul on seega laiendatud naabruspoliitika, mis ulatub kuni Lõuna-Kaukaasia piirkonna riikideni ning mille eesmärk on süvendada suhteid riikidega, mis asuvad väljaspool ELi välispiire, edendada nende riikide julgeolekut, stabiilsust ja arengut ning vältida uute eraldusjoonte tekkimist Euroopas. Sellega andis EL märku kasvavast huvist Lõuna-Kaukaasia riikide vastu ja praegu tuleb jätkata suhtlemist selle piirkonna riikidega, sest see on uute välispiiride lähedal asuv piirkond, mida on vaja kaitsta.

Lisaks sellele aitab suhete süvendamine Euroopa Liidu ja Lõuna-Kaukaasia riikide (sh Gruusia) vahel kindlasti parandada õigusemõistmist ja vabaduste austamist. Kaks hiljuti Gruusiaga sõlmitud lepingut – üks ebaseaduslikult riigis viibivate isikute tagasivõtmise kohta ja teine viisade väljastamise lihtsustamise kohta – aitavad kaasa nende eesmärkide saavutamisele.

Raport: Iva Zanicchi (A7-0332/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Andsin oma poolthääle raportile ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi soovitus nõukogule ELi kiirreageerimisvõime loomise kohta, et reageerida mitmesugustele loodusõnnetustele või inimtegevusest tingitud õnnetustele, mis viimastel aastatel väljaspool ELi on aset leidnud. Tegin seda sellepärast, et pean oluliseks parandada ELi suutlikkust katastroofidele reageerida ning et ennetuskava on muutunud üha vajalikumaks, nagu ka ELi üleilmsed lõimitud vastumeetmed. Haitil toimunud katastroof näitas, et EL peab hädaolukordadele ja katastroofidele kiire ja tõhusa reageerimise valdkonnas ellu viima põhimõttelised reformid. Et reageerimine oleks kiire ja tulemuslik, peaks minu arvates olema eri asjaosalistel rohkem poliitilist tahet. Samuti on vaja ümber korraldada pädevusalad, et EL reageeriks katastroofidele sidusamalt ja kooskõlastatumalt. Arvan, et oleks vaja ellu viia mõningad konkreetsed ettepanekud Michel Barnier' 2006. aasta aruandest, milles käsitleti Euroopa kodanikukaitse üksust.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), *kirjalikult.* – Toetasin seda resolutsiooni, sest on selge, et väljaspool Euroopa Liitu toimunud suurte katastroofide arvu kasv viimastel aastatel on viinud sagedasemate nõueteni tõhustada ELi praegust katastroofidele reageerimise suutlikkust. Üks suuremaid saavutusi abioperatsioonide lõimimises on olnud kodanikukaitse ja humanitaarabi viimine ühe voliniku vastutusalasse, et EL reageeriks katastroofidele sidusamalt ja kooskõlastatumalt. Siiski on kahetsusväärne, et kahe aasta jooksul alates komisjoni teatise avaldamisest 2008. aastal ei ole paljusid tegevuskava meetmeid veel rakendama hakatud, samal ajal kui ELi reageerimine hiljutistele kriisidele on esile toonud kehtiva süsteemi piirangud.

Kuigi viimasel ajal on püütud ELi kodanikukaitse ja humanitaarabi sidusust ja koordineerimist tugevdada, on Euroopa kodanikukaitse üksuse loomisega tegeldud minimaalselt. Seetõttu on vaja tugevat poliitilist tahet muuta reageerimine hädaolukordadele tõhusamaks ja kiiremaks.

Elena Oana Antonescu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Toetan arvamust, et ELi reageerimine katastroofidele peab olema kooskõlastatud, sidus ja silmatorkav. Sellepärast pean oluliseks luua ELi tsiviiljõud, mis oleksid alaliselt tegevusvalmis ja tegutseksid sõjalistest struktuuridest sõltumatult. Arvan, et ELi kodanikukaitse üksus peaks praegu olemas olevate vahendite valikut laiendama kas õnnetustele reageerimise koolituse teel või kriisiohjega, arendades edasi ettevalmistava meetme raames loodud algatusi.

Jean-Pierre Audy (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Et maailmas on peamiselt kliimamuutuse tõttu aset leidnud palju raskeid õnnetusi ja neid toimub üha sagedamini, pooldasin Itaalia kolleegi Iva Zanicchi suurepärasest raportist, milles on ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi soovitus nõukogule ELi kiirreageerimisvõime loomise kohta. Aeg on parandada ELi katastroofidele reageerimise tõhusust, kooskõlastatust ja nähtavust. Euroopa kiirreageerimisvõime ehk nagu Michel Barnier ütles, Euroopa kodanikukaitse üksuse loomine muutub üha hädavajalikumaks. On selge, et riiklike kodanikukaitse üksuste tegevuse kooskõlastamine on kasulik viis abistada liikmesriiki, kes ei tule oma suure õnnetusega (tulekahju, üleujutuse või muu loodusõnnetusega) ise toime. Selline ELi kodanikukaitse üksus oleks väga kasulik ka sekkumiseks mujal (nt Haiti-sarnastel juhtudel). Et 2011. aasta on Euroopa vabatahtliku tegevuse aasta, tekitaks selline asi eurooplaste seas huvi ja muudaks ELi kodanikud ühtsemaks.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin selle raporti poolt. Kogu maailmas suureneb märkimisväärselt inimohvride nõudvate, majanduslikku ja keskkonnakahju põhjustavate katastroofide arv, sagedus ja ulatus. ELi katastroofiabi sidususe alal on viimasel ajal küll edusamme tehtud, aga jõupingutusi tuleb veel jätkata, et ELi selline tegevus muutuks tulemuslikuks, sidusaks ja kooskõlastatuks.

Vaja on välja töötada tegevuskava, mis sisaldaks hulgaliselt konkreetseid meetmeid katastroofiabi eri vahendite integreeritumaks koordineerimiseks, ning hinnata ELi ja liikmesriikide võimalikke reageeringuid. Neisse tegemistesse tuleks kaasata ka hiljuti loodud Euroopa välisteenistus, et abi oleks väljaspool ELi koordineeritum. Samuti on tarvis tagada abimeetmetele vajalikud rahalised vahendid.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin selle raporti poolt, sest väljaspool Euroopa Liitu toimunud suurte loodusõnnetuste ja inimtegevusest põhjustatud õnnetuste arvu kasv viimastel aastatel on viinud sagedasemate nõueteni reformida ja tõhustada ELi praegust katastroofidele reageerimise suutlikkust. Näiteks on rõhutatud, et üks suurematest puudustest katastroofidele reageerimisel on ELi tegevuse nähtamatus. Seetõttu tuleb kahekordse (liikmesriikide ja Euroopa Liidu) nähtavuse tagamiseks teha selged kokkulepped ja kehtestada menetlused, kuidas liikmesriigid võtavad kasutusele kodanikukaitse vahendid ELi kodanikukaitse mehhanismi kaudu. Teine ELi reageerimise probleem puudutab kooskõlastamist ja Euroopa Parlament loodab, et tulevikus tagab Euroopa välisteenistus ühtse kriisiohje. Selleks tuleb praegused kriisiplatvormid ratsionaliseerida. Lisaks tuleb tagada selged mehhanismid komisjoni ja nõukogu töö kooskõlastamiseks seoses ELi militaarressursside kasutamise ja koordineerimisega katastroofidele reageerimisel.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Õnnetustele reageerimiseks mõeldud kiirreageerimisamet muudaks Euroopa Liidu sekkumise loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud õnnetuste korral palju sidusamaks ja tulemuslikumaks. Pärast laastavat maavärinat Haitil tegutses Euroopa Liit selgelt kiiresti ja reageeris tegelikele vajadustele. Siiski on sama selge, et reaalsest olukordadest on vaja rohkem õppida ja iga järgmine abioperatsioon paremaks muuta. Kohe pärast Haiti maavärinat tekkis segadus selles, kes peaks olema ELi

tegevuse koordineerimise üldjuht. Tulevikus oodatakse, et Euroopa välisteenistus toimib ainsa kriisiohjana, ja selleks tuleb praegused kriisiplatvormid ratsionaliseerida.

Tuleb selgelt määratleda iga liikmesriigi vastutusala õnnetuse korral, samuti vajalikud logistilised ettevalmistused, et võimekust saaks rakendada võimalikult kiiresti ja hästi. Haitil läbiviidud abioperatsioon näitas, et selline tegevus muutub tulemuslikuks siis, kui iga riik spetsialiseerub mingile konkreetsele teenusele – selle näide oli Prantsusmaa abi veepuhastusseadme ja Itaalia abi keeruka meditsiiniüksuse näol.

Jan Březina (PPE), *kirjalikult.* – (CS) Loodan, et soovitus luua ELi kiirreageerimisvahend tekitab suurema surve parandada ELi praeguse loodusõnnetustele ja inimtegevusest tingitud õnnetustele reageerimise tulemuslikkust. Ühenduse praegune kodanikukaitsemehhanism on minu arvates tähtis, aga ebapiisav samm võimalikult tulemusliku ja tõeliselt operatiivse kodanikukaitsemehhanismi poole. Praeguse kodanikukaitsemehhanismi piirangud tulid ilmsiks näiteks tänavusele Haiti kriisile reageerimisel. Tegutseti küllaltki paindlikult ja laia haardega, aga tõhusus, kooskõlastatus ja nähtavus jätsid soovida. Samuti ei olnud selge, kes oleks pidanud ELi tegevust üldiselt kooskõlastama. Kriisi ulatust arvestades võttis ELi abi koordineerimise enda peale kõrge esindaja Catherine Ashton, kes tegi tihedat koostööd volinik Kristalina Georgievaga, kes vastutab humanitaarabi, kodanikukaitse ja rahvusvahelise koostöö eest. Minu arvates saab ELi operatiivsust katastroofidega toimetulekul parandada eelkõige sõjalistest struktuuridest sõltumatult tegutsevate alaliselt kasutatavate tsiviiljõudude loomisega ning eelarvete, uurimis- ja tööstuspotentsiaali (nt satelliitfotod GMESi raames) loomisega.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Et inimestele, majandusele, ühiskonnale ja keskkonnale laastavalt mõjuvad looduskatastroofid aina sagenevad ning nende mõju laieneb, on Euroopa Parlamendi soovitus nõukogule ELi kiirreageerimisvõime loomise kohta eriti tähtis. Hääletasin ettepaneku poolt, sest arvan, et selles käsitletakse vajalikke põhiküsimusi. Muu hulgas kinnitatakse seal, et liikmesriikide vaheline koostöö oleks operatiivsuse ja rahalisest seisukohast kasulik, ning tunnistatakse, et kriisiohjet tuleb käsitleda tervikuna – see peab hõlmama ennetust, ettevalmistust ja ohjet ning katastroofijärgset ülesehitustööd. Peale selle arvan, et Euroopa abitegevuse kooskõlastatust ja tõhusust on vaja parandada, eeskätt Euroopa kodanikukaitse üksuste näol.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (EL) Jäin ELi humanitaarkatastroofidele kiire reageerimise võime loomise raporti hääletamisel erapooletuks, sest kuigi seal on häid mõtteid ja osi, seostatakse seda võimet sõjaliste vahendite ja sõjalise kohaloluga. Väga hea on raportis esitatud mõte, et „kodanikukaitse ressurside kasutamine humanitaarkriisid peab lähtuma vajadusest ning see peab täiendama ja olema kooskõlas humanitaarabiga [...], pidades silmas kinnipidamist sellistest humanitaarabi põhimõtetest nagu neutraalsus, inimlikkus, sõltumatus ja erapooletus”. Aga raportis on ka punkte, mis on eeltoodule risti vastupidised, ja sellepärast jäingi ma erapooletuks. Näiteks nimetatakse võimalust reageerida ka sõjalistele kriisidele või kasutada katastroofidele reageerimisel militaarressursse ja -suutlikkust, isegi kui see on erandlik.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hiljuti maailma laastanud loodusõnnetused on esile toonud tungiva vajaduse kiirete ja tulemuslike reageerimismehhanismide järele, millega saaks vähendada õnnetuste mõju asjaomase piirkonna ühiskonnale, majandusele ja kultuurile.

Pärast Euroopa Parlamendi eelmisi resolutsioone, eelkõige Haiti maavärina ning loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud katastroofide ennetamise kohta, on parlamendil

jälle vaja selle küsimusega maadelda. Üldiselt pooldan ma kolleeg Iva Zanicchi raportit ja rõhutan, et ELi tulevase katastroofidele reageerimise suutlikkuse aluseks peavad olema Euroopa ja rahvusvahelise tasandi mehhanismid, millega ei kaasne kattumist, mis tagavad parima võimaliku ressursikasutuse ja võimaldavad liidu juba olemas oleva kodanikukaitsemehhanismi põhjal luua Euroopa kodanikukaitse üksused.

Mul on hea meel, et pärast Haiti kurbi sündmusi on suurenenud poliitiline tahe ja püüdlused parandada kodanikukaitse ja humanitaarabi sidusust ja kooskõlastatust. Samuti on mul hea meel asjaosaliste tehtud töö üle, millega selle eesmärgini jõuda tahetakse. Küll on aga kahetsusväärne, et Euroopa Parlamendi varasemad ettepanekud, eelkõige need, mis puudutavad Barnier' aruannet, ei ole ikka veel täielikult ellu viidud.

Marielle De Sarnez (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Nii Haitil pärast jaanuarikuist maavärinat kui ka Pakistanis pärast suviseid üleujutusi ja mujal, kus toimub õnnetusi, on Euroopa Liit abistanud palju, ainult et organiseerimatult. Iga liikmesriik saadab oma meeskonna, päästekoerad, lennukid jne. Rutakalt korraldatud üksikoperatsioonid ei ole kokkuvõttes kunagi nii head kui ELi kavandatud korrapärane ühisoperatsioon. Euroopa Liidu 27 liikmesriiki annavad koos tegutsedes maailmas kõige rohkem humanitaar- ja arenguabi. Meie käsutuses on palju mitmekesiseid tsiviil- ja militaarressursse, millega rahuldada hädaolukorra ja ülesehitusega seotud vajadusi. Ent seni, kuni reageerimine on riiklik, jääb meie ühine potentsiaal tegelikult suuresti kasutamata. Vaja on tõelist kiirreageerimisvõimet. Samamoodi on tõhusamaks ja kiiremaks hädaolukorrale reageerimiseks vaja eri asjaosaliste tugevat poliitilist tahet.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Kiire reageerimine katastroofidele ja loodusõnnetustele on hädavajalik, sest just esimestel tundidel pärast sellist sündmust saab päästa kõige rohkem inimesi. Pealegi on viimastel aastatel nii loodusõnnetused kui ka inimtegevusest tingitud õnnetused märkimisväärselt sagenenud ning nendele reageerimiseks on vaja kõrgetasemelisi tehnilisi teadmisi ja eri reageerimisviiside kooskõlastatust. Ühenduse kodanikukaitse mehhanismi loomine võib olla esimene samm, aga olen raportööriga nõus, et selles valdkonnas on veel palju vaja ära teha. ELi kooskõlastustegevus ja koostöö kiirel ja tulemuslikul õnnetustele reageerimisel võib olla väga edukas, nagu see oli 2010. aasta jaanuari Haiti maavärinas. Reageerimine peab olema just selline.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Loodusõnnetusi saab ja tuleb ennetada. Katastroofriski suurendavad muu hulgas sellised tegurid nagu intensiivne maakasutus, linnade planeerimata kasv, linnadesse elama asumine ja kõrbestumine. Mõistliku maakasutuse edendamine, samuti majanduse ja ühiskonna areng kooskõlas loodusega on olulised tegurid, mis aitavad katastroofe vältida. EL peaks eelkõige just selles valdkonnas rohkem ära tegema, viima ellu parlamendi hiljutises raportis esitatud soovitused ja tugevdama koostööpoliitika seda osa.

Vältimatutele õnnetustele reageerimiseks saab alati parandada koostööd, vastastikust abistamist ning liikmesriikide ja kolmandate riikide ühist tegutsemist.

Parimad viisid ja vahendid selleks tuleb leida riiklike kodanikukaitse ja teiste ametite ühiste arutelude käigus, kus austatakse liikmesriikide suveräänsust. Raportis peaks sisalduma selline tee, mitte kava luua kohe ELi kodanikukaitse üksus või kasutada humanitaarabi andmiseks sõjalisi vahendeid, ilma et see toimuks ÜRO egiidi all ja ÜROs kooskõlastatult, millega raportis nõustutakse.

Elisabetta Gardini (PPE), *kirjalikult.* – (IT) See hääletus on tähtis samm Euroopa kodanikukaitse üksuse loomise poole, et reageerida raskes hädaolukorras igal ajal kiiresti ja tulemuslikult.

Mäletame ju kõik, et kuigi Euroopa abi haitilastele oli kiire ja laiaulatuslik, ilmnes abioperatsiooni juhtimises, kooskõlastamises ja nähtavuses palju kriitilisi probleeme. Need kõik olid tingitud praeguse süsteemi ülesehitusest, mis põhineb vabatahtlikel annetustel, mida tehakse vajaduse korral ja mille üle otsustatakse riikides erineval moel.

Euroopa Komisjoni hiljutise teatisega kodanikukaitse ja humanitaarabi rolli kohta tahetakse just panna alus riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil juba kasutatavate meetmete tulemuslikule ja sidusale koostoimele. Lissaboni leping annab võimaluse töötada välja põhjalikum, kooskõlastatum ja paremini toimiv katastroofidele reageerimise suutlikkus. Seetõttu on aeg kiirendada seda protsessi, mis annab ELile ajakohase ja tõhusa kodanikukaitsevõime.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Raport, milles on ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi soovitus nõukogule Euroopa Liidu kiirreageerimisvõime loomise kohta, sai minu poolthääle, sest minu arvates peab Euroopa Liit tegema märkimisväärseid jõupingutusi, et reageerida mitmesugustele hiljuti toimunudega sarnastele suurtele katastroofidele kooskõlastatult ja tulemuslikult.

Selle vajalikkust rõhutati ka komisjoni viimases teatises Euroopa Liidu katastroofidele reageerimise suutlikkuse suurendamise kohta, mis sisaldas tegevuskava erisuguste katastroofidele reageerimise vahendite ühiseks kooskõlastamiseks. Samuti olen nõus Iva Zanicchi seisukohaga, et viimane aeg on tunnistada ELi katastroofidele reageerimise võime tugevdamise poliitilist tähtsust ja selle eesmärgi saavutamiseks tuleb kasutada kõiki vahendeid.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Mul on selle raporti üle hea meel, sest selles:

tuletatakse meelde kõrge esindaja ja asepresidendi kesksel rollil kolmandates riikides ja piirkondades toimuvate ELi operatsioonide kooskõlastamisel;

rõhutatakse, et Euroopa välisteenistuse struktuur ja töömeetodid peaksid olema suunatud sidususe ja järjepidevuse tagamisele ELi kriisiolukordades võetud meetmetes;

palutakse nõukogul seetõttu anda kõrgele esindajale ja asepresidendile alaline mandaat, mis võimaldaks tal tegevusse rakendada komisjoni ja nõukogu kõikide asjaomaste talituste ning ELi kõikide planeerimisteenistuste (MIC, CMPD, EUMS, CPCC) esindajatest koosneva kriisistaabi, et koordineerida ELi reageerimist suurõnnetuse puhul, nii et saaks kohe tööga alustada ega peaks iga kord eraldi pöörduma nõukogu poole;

tehakse ettepanek, et seda staapi toetaks rühm, mis oleks tegutsemisvalmis juba kriisi esimestel tundidel ja mis koosneks tsiviilekspertidest (CRT, MIC) ning sõjalistest ja tsiviil-sõjalistest ekspertidest (EUMS, CPCC) ning saaks kasutada ka SITCENi ja SATCENi andmeid;

rõhutatakse vajadust optimaalselt kooskõlastada ELi katastroofidele reageerimine ja teised ELi vahendid, esmajoones ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika (ÜJKP) tsiviil- ja sõjalised missioonid ning vahendid (s.o lahinguüksused).

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Katastroofidele ja loodusõnnetustele kiire reageerimise võime loomine on hädavajalik, sest just esimestel tundidel pärast sellist sündmust saab

päästa kõige rohkem inimesi. Pealegi on viimastel aastatel nii loodusõnnetused kui ka inimtegevusest tingitud õnnetused kahjuks märkimisväärselt sagenenud ning nendele reageerimiseks on vaja korraliku ja kiire reageerimise võimet. Selleks on ühenduse kodanikukaitse mehhanismi loomine väga tähtis, aga teha on veel palju.

Louis Michel (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Suurte katastroofide arv kasvab nii ELis kui ka kolmandates riikides, eeskätt kliimamuutuse ja suurema linnastumise tõttu. Õnnetused toovad kõige rohkem kahju arenguriikidele, kus on seetõttu eriti palju hukkunuid. Samuti on selliste õnnetuste majanduslikud kulud nendes riikides palju suuremad. Kiirreageerimisjõudude loomine võimaldab ELil ja liikmesriikidel oma jõupingutusi paremini kooskõlastada ja muuta ELi abitegevus nähtavamaks. Sellepärast ma seda soovitusi toetasin. Nagu ka ettepaneku esitaja, nõuan, et arvestataks Michel Barnier' aruandes esitatud paljude suurepärase praktiliste ettepanekutega.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – (LV) Raportöör Iva Zanicchi tõstatab kiire reageerimise võimalikkuse küsimuse märkimisväärse hilinemisega, aga see ei ole vähendanud teema aktuaalsust. Olen veendud, et Euroopa Liidu kohus on suurendada tublisti kiirreageerimisjõudude ettevalmistamise, varustamise ja suurendamise rahastamist. Looduskatastroofe esineb kliimamuutuse tõttu üha sagedamini. Me ei saa hakkama ilma elukutselise päästemeeskonnata, kelle ettevalmistus võimaldab tulekahjusid ja tehnoloogilisi õnnetusi kiiresti lokaliseerida ja tulemuslikult ohjata. Hääletasin poolt.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Tugev kiirreageerimisüksus oleks hea asi ning aitaks Euroopa ja teiste riikide kodanikke kõige raskematel hetkedel. Kahjuks näib, et raportööri ei huvita mitte niivõrd humanitaarabi või ELi kodanikukaitseprogrammi täiustamine kui võrd see, et muuta ELi kaubamärk võimalikult nähtavaks. Kiirreageerimisüksuse eesmärk ei tohi olla ELi reklaamimine maailmas. Et juhtimine on ÜRO kätes ja hädaabi andmises osalevad sõjaväelased, on meil oht loobuda sõltumatusesest, aga seda ma küll toetada ei taha. Seepärast hääletasin ma selle raporti vastu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Paljud olukorrad, millega me viimastel aastatel oleme rinda pistnud, on näidanud, et ELi katastroofidele reageerimise suutlikkust on vaja parandada. Mainiksin vaid laastavaid üleujutusi ja metsapõlenguid mitmes Euroopa riigis. Veel üks näide on hiljutine ulatuslik keskkonnaõnnetus Ungaris. Sellistele juhtumitele ei suuda ükski riik üksinda piisavalt heal tasemel reageerida. Eksisteerib ka ELi liikmesriikide vaheline solidaarsuskohustus. Raportis on kirjas kriteeriumid, mida kiirreageerimisjõud peavad täitma, samuti tingimused, mida nende tegutsemiseks vaja on.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult.* – (DE) Näib, et raportis tegeldakse vähem arenguabi ja kodanikukaitse tõhususe parandamisega kui ELi kaubamärgi reklaamimisega. Seepärast hääletasin ma selle raporti vastu.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Vajadus, et Euroopa Liidul oleks tulemuslik reageerimissuutlikkus, mille abil saada hakkama maailmas üha sagedavate suurte katastroofidega, oli see, mis pani mind selle raporti poolt hääletama. Viimastel aastatel on esitatud palju üleskutseid, et EL parandaks oma abioperatsioonide tulemuslikkust. Sidusamaks ja nähtavamaks edenemiseks on veel palju vaja ära teha. Minu arvates peame koondama selle eesmärgi täitmiseks kõik kättesaadavad vahendid, sest pärast 2008. aastat ja komisjoni viimast selleteemalist teatist oleme liikunud ELi kõikehõlmava ühise reageerimise poole. Me kõik loodame, et kõnealuse raporti elluviimise tulemusel sünnib konkreetne tegevuskava katastroofiabi integreerituma koordineerimise järkjärguliseks suurendamiseks.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Olen nõus ettepanekuga võtta vastu Euroopa Parlamendi soovitus nõukogule ELi kiirreageerimisvõime loomise kohta loodusõnnetuste puhuks. Haitil saadud õppetundide analüüs näitab ju selget vajadust ELi katastroofidele reageerimise võimet uuesti reformida, millest mina muide rääkisin juba oma arvamuses „Ühenduse lähenemisviis loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud katastroofide ennetamisele”.

Kiire ja mõjus reageerimine hädaolukordadele on hädavajalik, kui tahame, et EL näitaks üles solidaarsust, olgu siis liikmesriikide või kolmandate riikidega, ning selleks on vaja mitmete otsustusorganite tugevat poliitilist taht.

Üldiselt tuleb tunnistada, et praegu tehakse suuri jõupingutusi kodanikukaitse üksuste ja mitmesuguste humanitaarabi valdkondade vahelise sidususe ja kooskõlastatuse parandamiseks. Siiski tuleb astuda asjalikke samme Euroopa kodanikukaitse üksuse loomise poole, nagu on kirjas ka minu arvamuses „Ühenduse lähenemisviis loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud katastroofide ennetamisele”. Olen raportööriga nõus: on aeg teha selles küsimuses suuremaid edusamme, eelkõige viia ellu Michel Barnier’ 2006. aasta aruandes esitatud konkreetset ettepanekud.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Jagan raportöör Iva Zanicchi arvamust, et on viimane aeg tunnistada ELi katastroofidele reageerimise suutlikkuse tugevdamise poliitilist tähtsust ja selle eesmärgi saavutamiseks tuleb kasutada kõiki vahendeid. Samuti nõustun raportöör Iva Zanicchiga selles, et 2008. aasta ettevalmistava meetme julgustavaid tulemusi tuleks täiendavalt hinnata ja ideed liikmesriikide vahendite vabatahtlikuks ühendamiseks ooterežiimil vahetuks kasutuselevõtmiseks ELi operatsioonide jaoks tuleks edasi arendada.

Sellega seoses tahtis raportöör nõukogule ja komisjonile meelde tuletada Michel Barnier’ aruandes esitatud soovitus, et vaid üks ennetustööga tegelev organisatsioon ja vahendite vastastikune ühine kasutamine võimaldavad luua Euroopa kodanikukaitse üksuse.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin selle raporti poolt, sest arvan samuti, et peame püüdma viia ellu ELi katastroofidele reageerimise suutlikkuse parandamise poliitika, edendades sealjuures reageerimise tõhusust, kooskõlastatust ja nähtavust.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Väljaspool Euroopa Liitu toimunud suurte katastroofide (loodusõnnetuste ja inimtegevusest põhjustatud õnnetuste) arvu kasv viimastel aastatel on viinud sagedasemate nõueteni tõhustada ELi praegust katastroofidele reageerimise suutlikkust. Kuigi ELi katastroofidele reageerimise suutlikkus on alates ühenduse kodanikukaitse mehhanismi loomisest 2001. aastal paranenud, on raportöör seisukohal, et koordineeritud, sidusa ja nähtava ELi tegevuse tagamiseks on veel palju teha. Seda vajadust sidusama tegevuse järele rõhutati ka komisjoni märtsis 2008 avaldatud teatises Euroopa Liidu katastroofidele reageerimise suutlikkuse suurendamise kohta, mis on sellel teemal senini viimane. Nimetatud teatis pidi olema esimene samm teel tervikliku ja ühendatud ELi tegevuse suunas. Teatises oli tegevuskava, mis sisaldas hulgaliselt praktilisi meetmeid katastroofiabi integreerituma koordineerimise järkjärguliseks suurendamiseks. Nüüd on parlament sellele probleemile reageerinud.

Bart Staes (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (NL) Nüüd, kui humanitaarset, majanduslikku ja keskkonnakahju põhjustavate raskete loodusõnnetuste arv on maailmas kliimamuutuse tõttu kasvanud, on hädavajalik, et Euroopa Liit suudaks tegutseda kiiresti. Euroopa kodanikukaitse üksuse loomine tekitab sellise kiire reageerimise jaoks selge struktuuri. Pärast Haiti maavärinat saime õppetunni, mida oli vaja liidu abi tõhususe, kooskõlastatuse

ja nähtavuse parandamiseks. Seetõttu pooldan kodanikukaitse ja humanitaarabi toomist ühe voliniku vastutusalasse. Samuti arvan, et humanitaarabioperatsioone peaks võimaluse korral alati koordineerima ÜRO.

Kõnealuses raportis kutsuti komisjoni üles looma abi vajavates piirkondades koos riikide valitsuste, kohalike omavalitsuste ja vabaihendustega programmid, mis aitaksid kohalikel elanikel õnnetusi ennetada ja ohjata. Militaar- ja kodanikukaitseressursse tuleks katastroofide korral kasutada ainult siis, kui see on hädavajalik.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud õnnetuste esinemissagedus on olnud tõusuteel, samuti on suurenenud nende ulatus ning ühiskondlik, sotsiaal-majanduslik ja keskkonnaalne mõju. See sunnib ELi mõtlema ümber ennetamist, kriisiohjet ja abi puudutava reageerimisstrateegia, et see oleks kooskõlastatum ja tõhusam.

Mul on selle raporti vastuvõtmise üle hea meel. Selles võetakse analüüsi aluseks hiljutine Haiti katastroof ning kutsutakse üles looma Euroopa Liidu kodanikukaitse üksus, kes suudaks tagada liikmesriikide ja ELi institutsioonide koostoime katastroofide ennetamisel ja kolmandate riikide abistamisel, eelkõige katastroofis kannatada saanud arenguriikide abistamisel. Selle algatuse humanitaarne iseloom näitab ELi solidaarsuse üha konkreetsemat väljapoole suunatust.

Arvan siiski, et väga vajalik on vaadelda seda algatust dokumendina, mis aitab kaasa koordineerimisele ja ohjamisele Euroopa Liidus toimuvate katastroofide korral. Mulle meenub eelmise aasta veebruaris Madeira saart laastanud õnnetus ja seetõttu pean kodanikukaitse üksuse loomist vajalikuks. Samal ajal aga tuleb võimalikult hästi ära kasutada ka olemasolevaid mehhanisme.

Raport: Kay Swinburne (A7-0326/2010)

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Finantsõigusnormide valdkonnas töö käib. Euroopa Parlamendi algatusraport, millega tahetakse kõik finantstooted allutada turujärelevalveasutuste kontrollile, sai minu poolthääle. Läbipaistmatus on turu tõhususele kahjulik ja see on finantskriisi süvendanud. Finantsinstrumentide turgude direktiiv aitas kaasa turul toimuva paremale reguleeritusele ja läbiraäkimispositsioonide läbipaistvamaks muutumisele. 2009. aasta septembris Pittsburghis toimunud G20 kohtumise otsuseid järgides tahetakse selle raportiga saavutada eesmärk, et kõigi standardsete börsiväliste tuletisinstrumentide lepingutega kaubeldakse börsil või elektroonilistel kauplemisplatvormidel.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Pärast finantsinstrumentide turgude direktiivi (MiFID) rakendamist on Euroopa finantsturgudel toimunud enneolematud muutused, mis on tingitud nii direktiivist kui ka muudest, kriisiga seotud põhjustest. Seetõttu ei ole olnud võimalik saavutada tulemusi, mida õigusnormidega saavutada taheti. MiFIDi rakendamine on turud killustanud ja see on kaasa toonud välkauplemise strateegiate plahvatusliku kasvu. Kui varem tehti tehinguid reguleeritud turgudel, siis nüüd on turg kohandunud suurtele tehingutele eramaaklerite juures, kus kasutatakse anonüümseid kauplemisplatvorme, ja MiFIDis sätestatud erandite kohaldamisele selliste tehingute suhtes, kui neid tehakse organiseeritud kauplemiskohtade kaudu (anonüümsetele tehingutele). Vaja on kohaldada õigusakte, mis tagaksid tõhusa reguleerimise ja selle tehnoloogilise arengu läbipaistvuse, et vältida turgude üldist toimimist ohustavate süsteemsete riskide teket.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Parlament võtab aina vastu raporteid teatavate finantsõigusnormide kohta, aga ei jõua kunagi asja tuumani. Muidugi on parem, kui eramaaklerite ja/või finantseerimisasutuste finantstehingutele kohaldatakse mingeid õigusnorme, aga see ei ole põhiküsimus.

Raportis ei minda kaugemale pelgalt nõudmisest kauplemisplatvormide suurema reguleerimise järele, viidates finantsinstrumentide turgude läbipaistvuse ja turvalisuse suurendamise ning mitmepoolsete kauplemissüsteemide ja reguleeritud turgude võrdse kohtlemise vajadusele.

Põhiküsimus on siin sellesama vana spekulatiivse süsteemi jätkuv kasutamine, aga raportis on juttu ainult spekulatsioonide vormist, mitte selle kõige tähtsamast osast – sisust.

Meie nõuame endiselt tuletisinstrumentide turu ja maksuparadiiside kaotamist ning poliitilise võimu mõjusat kontrolli finantsvõimu üle, mitte vastupidi. Kuni seda ei ole tehtud, on igasugustel meetmetel ainult pinnapealne mõju.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Hääletasin selle raporti poolt. Näib, et finantsinstrumentide turgude direktiivi rakendamisega kaasnenud konkurentsi märkimisväärne tagajärg on olnud turu killustumine, mis omakorda on kaasa aidanud välkauplemise strateegiate kasutamise plahvatuslikule kasvule. Õigusaktides tuleb arvestada, et sellised tehnoloogilised edusammud vajavad asjakohaseid õigusnorme, et nende kasutamisel ei esineks õiguslikke lünki ja sellega ei põhjustataks tahtmatult süsteemseid riske turgude üldisele toimimisele.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Pärast finantsinstrumentide turgude direktiivi (MiFID) rakendamist on Euroopa finantsturgudel toimunud enneolematud muutused, mis on tingitud nii direktiivist kui ka muudest, kriisiga seotud põhjustest. Seetõttu ei ole olnud võimalik saavutada õigusnormidega seotud tulemusi, mida MiFIDI vastuvõtmisest loodeti. Kui varem tehti tehinguid reguleeritud turgudel, siis nüüd on turg kohandunud suurtele tehingutele eramaaklerite juures, kus kasutatakse anonüümseid kauplemisplatvorme, ja MiFIDis sätestatud erandite kohaldamisele selliste tehingute suhtes, kui neid tehakse organiseeritud kauplemiskohtade kaudu (anonüümsetele tehingutele). Seetõttu on vaja hakata kohaldama õigusakte, mis tagaksid tõhusa reguleerimise ja sellise tehnoloogilise arengu läbipaistvuse, et vältida turgude üldist toimimist ohustavate uute süsteemsete riskide teket.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Andmete hankimise kulud on Euroopas liiga suured. Mõnel juhul on need kümme korda suuremad kui Ameerika Ühendriikides. Raportis on mõned head ettepanekud nende ja muude tarbetute kulude vähendamiseks. Kardan siiski, et raportöör on valel teel, kui tahab kulusid vähendada paljude uute sätete kehtestamise abil. On oht, et nii asendatakse lihtsalt üks bürokraatlik takistus teisega. Seetõttu jäin ma hääletusel erapooletuks.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Minu otsus hääletada raporti A7-0326/2010 poolt on kooskõlas praeguse olukorraga Euroopa kapitaliturgudel, kus kestab uute tehnikaedusammude tõttu enneolematute tehinguvoogude periood. Et kehtestatud on finantsinstrumentide turgude direktiiv (MiFID), mis soodustab kauplemiskohtade vahelist konkurentsi täitmisteenuste valdkonnas, on hinnakujundusprotsessi tõhusus paranenud ja seega investorite valikuvõimalused suurenenud. Turu killustumine on aga viinud börsiväliste tehingute kauplemisjärgse läbipaistvuse halvenemiseni ja see tähendab, et on vaja tõhusamat reguleerivat raamistikku konsolideeritud kauplemisjärgse teabe jaoks.

Minu arvates peavad reguleerivad asutused tagama, et nad suudavad igal ajal taastada tehingu kõik üksikasjad, et mõista turu dünaamikat ja teada tehingute osapooli. Uue tehnoloogia mõju ja uute turuosaliste tekkimine on toonud kaasa kauplemise kiirenemise ja kauplemisplatvormide liikmete klientide jaoks turule vahetu juurdepääsu suurenemise. Kuigi MiFIDi kehtestamine tõi uuenduse, näib see olevat soodustanud ka turu killustumist. Hääletasin raporti poolt, sest arvan, et sellised tehnoloogilised edusammud vajavad piisavaid õigusnorme, et nendega ei põhjustataks tahtmatult turgude üldist toimimist ohustavaid süsteemseid riske.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Toetan komisjonile esitatud üleskutset tugevdada turu infrastruktuuri kõigi kauplemiskohtade ja kliiringsüsteemide ulatuses, et võimaldada neil tulla toime tulevaste riskidega parema läbipaistvuse ja paindlikkuse ning kõiki liittehinguid hõlmava regulatiivse järelevalve abil. Seega hääletasin parlamendi resolutsiooni poolt, sest selles pooldatakse arvamust, et:

- mitmepoolsetele kauplemissüsteemidele tuleb kohaldada samal tasemel järelevalvet ja seetõttu tuleb neile samaväärselt kohaldada ka õigusnorme;
- portfellihoolduse teenust osutavad ja portfellihoolduritena tegutsevad investeerimisühingud peaksid saama teistelt investeerimisühingutelt võimalikult soodsaid tingimusi;
- komisjon peaks hindama anonüümsetele tehingutele miinimumsuuruse määramise mõju;
- välkauplemise strateegiaid kasutavate ettevõtete tegevust tuleks analüüsida, et tagada nende kasutatavate algoritmide pideva regulatiivse kontrolli abil stabiilsete süsteemide ja kontrollimehhanismide olemasolu.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Toetan täielikult raportöör Kay Swinburne'i mõtet edendada täitmisteenuseid pakkuvate kauplemiskohtade vahelist konkurentsi. See on suurendanud investorite valikuvõimalusi, vähendanud tehingukulusid ja aidanud parandada hinnakujundusprotsessi tõhusust. Lisaks peamistele börsidele tegutseb ELis hetkel 136 mitmepoolset kauplemissüsteemi, mis koos moodustavad organiseeritud kauplemiskohad.

Neis organiseeritud kauplemiskohtades toimub ligikaudu 60% tehingute mahust, ülejäänud tehingud teevad maaklerid ja neid nimetatakse börsivälisteks tehinguteks. Kahepoolset tehingut, mille puhul klient annab maaklerile korralduse ja too leiab vastaspoole, on peamiselt suulistelt korraldustelt siirdunud valdavalt elektroonilisteks korraldusteks. Kuigi börsiväliste tehingute puhul ei ole iseenesest mingisugust kauplemiseelset läbipaistvust, tuleb nende kohta finantsinstrumentide turgude direktiivi eeskirjade kohaselt siiski aru anda.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Olen nõus, et komisjon peaks uurima kõigile anonüümsetele tehingutele miinimumsuuruse määramise mõju ja võimalust seda rangelt rakendada, et hindade määramiseks avatud kauplemiskohtade kaudu piisavaid kauplemisvooge säilitada.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Näib, et MiFIDi rakendamisega kaasnenud konkurentsi märkimisväärne tagajärg on olnud turu killustumine, mis omakorda on kaasa aidanud välkauplemise strateegiate kasutamise plahvatuslikule kasvule. Õigusaktides tuleb arvestada, et sellised tehnoloogilised edusammud vajavad asjakohaseid õigusnorme, et nende kasutamisel ei esineks õiguslikke lünki ja sellega ei põhjustataks

tahtmatult süsteemseid riske turgude üldisele toimimisele. See on sisuliselt täna Euroopa Parlamendis vastu võetud ettepanek.

Peter Skinner (S&D), *kirjalikult*. – Selle algatusraportiga luuakse raamistik, et arutleda MiFIDi üle, millega on seotud börsiväliste tehingute direktiiv, Euroopa Väärtpaperiturujärelevalve loomine ja muidugi Euroopa turuinfrastruktuuri määrus. Isegi raporti pealkiri annab mõista, milline on vajalike, aga sageli keerukate õigusnormide muudatuste olemus.

Reguleerimata turgudele on olnud vaba juurdepääs ametlike kauplemiskohtade sponsimise kaudu. See peab muutuma.

Samamoodi olen raportööriga nõus, et kauplemiseelne ja -järgne läbipaistvus peab paranema ning eelkõige tuleb esitada muid tooteid kui aktsiaid puudutav kauplemisjärgne teave lihtsalt konsolideeritavas vormis.

Turu dünaamika mõistmine ning reguleerivate asutuste varustamine vahendite ja teabega on tähtis.

Angelika Werthmann (NI), *kirjalikult*. – (DE) Pangad, börsid ja fondid töötavad uusi finantstooteid ja kauplemistavasid välja nii kiiresti, et finantsinstrumentide turgude direktiiv on juba aegunud. Läbipaistvuseeskirjade kohaldamisala tuleb laiendada ka pangasisestele kauplemissüsteemidele ja erandid tuleb sõnastada kitsamalt, et ükski finantseerimisasutus ja finantstoode ei jääks reaalse järelevalveta.

Kauplemiseelse ja -järgse teabe avaldamine, mida varem nõuti ainult aktsiate puhul, on nüüd nõutav ka võlakirjade, keskse kliiringu läbinud tuletisinstrumentide, struktureeritud finantsinstrumentide, fondide ja sertifikaatide puhul. See parandab hinnakujunduse tõhusust ja läbipaistvust.

Raport: Ana Gomes (A7-0349/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Hääletasin raporti poolt, sest arvan, et EL peab olema valmis keemiliste, bioloogiliste, radioloogiliste ja tuumamaterjalidega (KBRT) seotud ohtudeks, mis annavad uue iseloomu terrorirünnakutele, tööstusõnnetustele ja loodusõnnetustele, kuna need on oma olemuselt piirülesed ja ohvreid võib olla lugematu arv. ELi reaktsioon sellisele ohule ei peaks piirduma tagantjärele sekkumise kavadega, vaid algama palju varem, seoses selliste materjalide käsitlemisega, nende nõuetekohase hoidmisega, piiratud juurdepääsuga ja kontrolliga. Minu arvates peaks sündmusejärgse tegutsemise käigus toimuma ulatuslik koostöö liikmesriigi eri ametiasutuste (kodanikukaitse, sõjavägi, politsei jt) vahel, samuti eri liikmesriikide asutuste ja ELi institutsioonide vahel. Teisisõnu on minu arvates väga tähtis kooskõlastatud ja kõikehõlmav tegutsemine. 2009. aasta juunis esitas komisjon ELi kolmeaastase tegevuskava keemiliste, bioloogiliste, radioloogiliste ja tuumaohutudega tegelemiseks (KBRT-julgeoleku tegevuskava), mida rakendatakse aastatel 2010–2012 ja mis sisaldas ennetamist, tuvastamist, valmisolekut ja reageerimist. Sellega seoses arvan, et on vaja tunnustada iga etapi tähtsust, et tagada nõuetekohane riskihindamine, reageerimine ja vastumeetmed.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), *kirjalikult*. – Hääletasin selle tähtsa resolutsiooni poolt, sest on ülim aeg pöörata tähelepanu keemiliste, bioloogiliste, radioloogiliste ja tuumamaterjalidega (KBRT) seotud ohtudele, mis annavad uue iseloomu võimalikele terrorirünnakutele, õnnetustele, looduskatastroofidele ja/või pandeemiatele, kuna need on oma olemuselt piirülesed ja ohvrite arv võib olla väga suur. Peame nende materjalidega

kohe alguses midagi ette võtma (tagama nende nõuetekohase hoidmise, piiratud kättesaadavuse, kontrolli jms), mitte looma ainult tagantjärele sekkumise kavasad. Samal ajal nõuab tagantjärele sekkumine liikmesriigi eri ametiasutuste ulatuslikku koostööd. Sellepärast peab KBRT-julgeoleku tegevuskava tagama tõhusa kooskõla KBRT-ohuga ja vajalike vastumeetmete kavandamisega seotud riikliku ja ELi tasandi algatuste vahel.

Arvestades, et KBRT-õnnetused ja rünnakud kujutavad endast tõsist ohtu Euroopa Liidus elavate inimeste julgeolekule ning võivad kahjustada elutähtsa infrastruktuuri ja ühiskonna normaalset toimimist ühes või mitmes ELi liikmesriigis, olenemata riigipiiridest, pooldan Euroopa Parlamendi resolutsiooni, milles palutakse nõukogul ja komisjonil tegevuskava kiiresti läbi vaadata, seda käesolevas raportis sisalduvate soovitude alusel tugevdada ning tagada selle kiire rakendamine.

Elena Oana Antonescu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Keemiliste, bioloogiliste, radioloogiliste ja tuumamaterjalidega (KBRT) seotud ohud on ühiskonna jaoks uus probleem, samuti uus võimalus terrorirünnakuteks, õnnetusteks, looduskatastroofideks või pandeemiateks. Tahaksin kasutada võimalust ja väljendada heameelt Ana Gomeze raporti üle, sest see võimaldab meil panna aluse sobivale katastroofidele reageerimise mehhanismile. Samuti peame ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava läbivaatamisel arvestama parlamendi esitatud soovitusi, millega tahetakse täiustada põhivaldkondi, mis suurendavad selliste sündmuste korral turvalisust. Nõustun, et tuleb jagada parimaid tavasid riikidega, kellel on oma süsteem KBRT-intsidentide riskihindamise, ennetamise, avastamise, nendega seotud teabevahetuse ja nendele reageerimise jaoks olemas.

Arvan, et peame toonitama vajadust hoida hästihallatud varusid, et tagada reageerimisressursside, sh meditsiini- või muude vajalike seadmete täielik toimivus ja ajakohasus. Seepärast hääletasin selle raporti poolt.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) KBRT-õnnetused, olgu need siis juhuslikud või terrorirünnaku tulemus, kujutavad endast tõsist julgeoleku- ja terviseohtu ELi kodanikele ning saastavad keskkonda. Kuigi KBRT-materjalidega seotud juhtumite arv ELis on seni olnud suhteliselt väike ning tingitud tööstusõnnetustest või ohtlike patogeenide juurdekasvust ja üleilmsest levikust, on KBRT-materjalidega seotud õnnetuste ja tahtlike intsidentide võimalus täiesti olemas. Hääletasin selle raporti poolt, sest olen nõus raportööri seisukohaga, et Euroopa Komisjoni kavandatud KBRT-julgeoleku tegevuskavas, mille eesmärk on tagada tõhus kooskõla KBRT-ohuga ja vajalike vastumeetmete kavandamisega seotud riikliku ja ELi tasandi algatuste vahel, alahinnatakse neid üle ELi piiride ulatuda võivaid ohte. Arvan, et ka rahvusvahelisi KBRT-ohete tuleks korralikult hinnata ja need KBRT-julgeoleku tegevuskavasse kirja panna. Nii tuleb ennetavate meetmetega tagada rahvusvahelises, rõhutades tuuma- ja keemiarelvi käsitlevate rahvusvaheliste lepingute rakendamist.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Peame vastu võtma tulemusliku tegevuskava, et saaksime vastu seista KBRT-õnnetuste ohule ELis. Olgu tegemist õnnetuste või tahtlikult tekitatud sündmustega, on need ikkagi suur oht ning nende mõju ELi inimeste julgeolekule, heolule ja tervisele, samuti keskkonnale, kultuuripärandile ja põhitaristule võib olla laastav ja kaugeleulatuv. Õnneks on KBRT-materjalidega seotud intsidente (sh terrorirünnakuid) olnud küllaltki vähe.

Tegevuskavast on näha, et vaja on kõikehõlmavat riikidevahelist reageerimist, sest KBRT-õnnetuse mõju ei tunne piire. Selline kava peab sisaldama ennetamist, tuvastamist, valmisolekut ja reageerimist. Samuti tuleb sellega tagada tulemuslik suhtlus riiklike ja ELi

KBRT-ohete käsitlevate algatuste koostajate vahel ning luua suutlikkus võimalikele tagajärgedele reageerimiseks ja nende piiramiseks. Nagu raportöör Ana Gomeski, ei kahtle ma, et meil on vaja vastu võtta ELi tegevuskava, aga mul on kahju, et komisjon on olnud vähepüüdlid, sest väljapakutud tegevuskava mõni osa on nõrk ja selles on vajaka sidususest.

Cornelis de Jong (GUE/NGL), kirjalikult. – Kuigi olin suurema osaga Ana Gomesi raportist nõus, hääletasin selle vastu, sest selles keskendutakse liigselt ELi kooskõlastavale tegevusele tsiviil- ja militaarkoostöös. Sõjalised küsimused peavad jääma liikmesriikide pädevusalasse, mitte olema ELi ja komisjoni otsustada. Mul pole midagi selle vastu, kui liikmesriigid teevad võrdselt koostööd, kui peaks toimuma mõni KBRT-intsident ja kui selle tulemusena leiab aset keskkonnakatastroof. See on hädavajalik. Aga ma olen väga vastu, et selle raportiga luuakse võimalus muuta EL sõjaliseks ühenduseks.

Ioan Enciu (S&D), kirjalikult. – (RO) Hääletasin selle raporti poolt, sest arvan, et selles on tulemuslikke meetmeid KBRT-intsidentide ennetamiseks, nende vastu võitlemiseks ja nende ohjamiseks. On ülimalt tähtis, et raportis propageeritakse kiirreageerimismehhanismi KBRT-õnnetuste puhuks mõnes liikmesriigis. See mehhanism põhineks ELi kõikide liikmesriikide solidaarsusest lähtuval ühisreageeringul. Sama tähtis on see, et parlamendi vastuvõetud raport sisaldab ettepanekut luua ELi kiirreageerimisüksused, kuhu kuuluvad sõjaväelased, politseinikud ja meditsiinitöötajad, kes tegutsevad KBRT-õnnetuste korral üheskoos.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Et Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni variraportöör, kolleeg Ágnes Hankiss saavutas mitu kompromissi, on täna hääletusel olev tekst palju üksikasjalikum ja rohkem tasakaalus ning selles on tähtsamale kohale seatud paljud KBRT-julgeolekuga seotud eriküsimused – mitte ainult õnnetuste ennetamise ja sobiva loodusõnnetustele reageerimise seisukohast, vaid ka arvestades ilmselget KBRT-materjalidega seotud terrorismiohtu. Oleme üha enam sunnitud kokku puutuma mitmesuguste ebatavaliste ohtudega ning seda arvestades peab Euroopal olema sobiv ennetamis-, tuvastamis- ja kaitsestrateegia, mis tagaks eurooplaste julgeoleku ja tervise. Komisjon peaks jätkama sama teed. Seega hääletan poolt.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Keemiliste, bioloogiliste, radioloogiliste ja tuumamaterjalidega (KBRT) seotud ohud annavad uue iseloomu terrorirünnakutele, tööstusõnnetustele, looduskatastroofidele ja pandeemiatele, kuna need on oma olemuselt piiriülesed ja ohvreid võib olla lugematu arv. 2009. aasta juunis esitas komisjon ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava, mida nõukogu novembris muutis. Kava viiakse ellu järgmise kolme aasta jooksul (2010–2012) ja see koosneb kolmest põhiosast: ennetamisest, tuvastamisest ning valmisolekust ja reageerimisest. Nõukogu muudatustega aga nõrgendati kava ning nii kavandatud meetmed kui ka nende elluviimise järelevalve ja kontroll on muudetud vähem siduvaks. Seetõttu on mul hea meel selle raporti vastuvõtmise üle, millega tahetakse anda komisjonile tugevam reguleeriv roll, sest minu arvates on see ainus viis, kuidas täita praegusi lünki liikmesriikide selle valdkonna volitustes.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Kui mure keemiliste, bioloogiliste, radioloogiliste ja tuumamaterjalidega (KBRT) seotud ohtude pärast oleks tõeline, ei tahaks mõni ELi liikmesriik säilitada väga võimsaid tuumarelvi, mida võiks kasutada sõjalisteks rünnakuteks. Samuti ei oleks mitmes Euroopa riigis endiselt Ameerika Ühendriikide tuumarelvi – see on teravas vastuolus ühega tuumarelva leviku tõkestamise lepingu kolmest sambast, mida väidetavalt toetatakse.

Raportis ei mainita selliseid otsuseid nagu hiljutine Ühendkuningriigi otsus müüa tuumatehnoloogiat Indiale, kes ei ole tuumarelvade leviku tõkestamise lepingut allkirjastanud, ega Prantsusmaa ja Saksamaa otsust teha koostööd oma tuumarelvade säilitamiseks ja põhjendada seda silmakirjalikult kulude ratsionaliseerimisega. Samuti ei mainita ELi suurte riikide ja NATO abi projektile, mis hõlmab raketikilbi paigaldamist Euroopasse, ega NATO otsust jääda tuumaliiduks.

Ajal, mil kapitalismi kriis on süvenenud, näitab see raport selgelt, et tähtsad on konkreetsete teod, mitte tahteavaldused. Teod näitavad, et sõjalist võimsust kasutatakse endiselt kapitalistliku majandusliku üleilmastumise huvides.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), *kirjalikult*. – Selgitused Ana Gomesi raporti „Euroopa Liidu keemilise, bioloogilise, radioloogilise ja tuumajulgeoleku suurendamine – ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava (A7-0349/2010)” hääletuse kohta. Kuigi olin suurema osaga Ana Gomesi raportist nõus, hääletasin selle vastu, sest selles keskendutakse liigselt ELi kooskõlastavale tegevusele tsiviil- ja militaarkoostöös. Sõjalised küsimused peavad jääma liikmesriikide pädevusalasse, mitte olema ELi ja komisjoni otsustada. Mul pole midagi selle vastu, kui liikmesriigid teevad võrdselt koostööd, kui peaks toimuma mõni KBRT-intsident ja kui selle tulemusena leiab aset keskkonnakatastroof. See on hädavajalik. Aga ma olen väga vastu, et selle raportiga luuakse võimalus muuta EL sõjaliseks ühenduseks.

David Martin (S&D), *kirjalikult*. – Keemiliste, bioloogiliste, radioloogiliste ja tuumamaterjalidega (KBRT) seotud ohud annavad uue iseloomu võimalikele terrorirünnakutele, õnnetustele, looduskatastroofidele ja/või pandeemiatele, kuna need on oma olemuselt piirülesed ja ohvrite arv võib olla väga suur. Asjakohane reaktsioon sellisele ohule ei hõlma ainult tagantjärele sekkumise kavasad, vaid algab palju varem, seoses selliste materjalide käsitlemisega, nende nõuetekohase hoidmisega, piiratud kättesaadavusega, kontrolliga jne. Samal ajal nõuab tagantjärele sekkumine ulatuslikku koostööd eri ametiasutuste vahel nii liikmesriigi sees (kodanikukaitse, sõjavägi, õiguskaitseasutused jne) kui ka eri liikmesriikide asutuste ja ELi instantside vahel. Seepärast on vaja kõiki ohte arvestavat koordineeritud lähenemisviisi. Hääletasin selle raporti poolt, sest seal on selline kooskõlastatud tegutsemisviis kirjas.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (FR) Kahtlemata peame end kaitsma igasuguste keemiliste, bioloogiliste, radioloogiliste ja tuumatoodete, materjalide ja organismide pahatahtliku kasutamise eest. Kõige rohkem peaksime aga kartma hoopis nende igapäevakasutust. Selles dokumendis ei mainita kordagi, et tuumaenergiale on vaja leida alternatiiv. Praegu on see suur oht meie kaaskodanikele. Seoses raporti põhiteema – terrorismiga – ei saa ma aru, miks peaks selle vastu võitlemiseks pöörduma NATO poole, organisatsiooni poole, kes ohustab rahu maailmas kõige rohkem. Kõik need vastuolud ei lase mul selle teksti poolt hääletada.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Arvan, et EL peaks olema valmis tulema toime igasuguse rünnaku või õnnetusega, mis võib ohustada eurooplaste julgeolekut ja tervist. Seetõttu on KBRT-julgeoleku tegevuskava vajalik nii igasuguste ohtude ja õnnetuste ennetamiseks ELis kui ka nendele reageerimiseks. Praegu esineb mitmesuguseid ohte, mis tähendab, et teema on keeruline, aga nüüd on meil sobiv ja piisav mehhanism nende väga erinevate olukordadega toimetulekuks. Sellepärast hääletasin ma nii, nagu ma hääletasin.

Louis Michel (ALDE), *kirjalikult*. – (FR) Keemiliste, bioloogiliste, radioloogiliste ja tuumamaterjalidega (KBRT) seotud ohud annavad uue iseloomu võimalikele terrorirünnakutele, õnnetustele, looduskatastroofidele ja/või pandeemiatele, kuna need

on oma olemuselt piirülesed ja ohvrite arv võib olla väga suur. Asjakohane reaktsioon sellisele ohule peab algama asjaomaste materjalide käsitlemisega, nõuetekohase hoidmisega, piiratud kättesaadavusega ja kontrolliga. Tagantjärele sekkumine nõuab ulatuslikku koostööd eri ametiasutuste vahel nii liikmesriigi sees kui ka eri liikmesriikide asutuste ja ELi organite vahel. Esmatähtis on tugevdada tuumarelvade leviku tõkestamise korda ja desarmeerimist kõigi asjakohaste lepingute ja rahvusvaheliste kokkulepete täieliku rakendamise teel.

Samuti tuleb vähendada ohtu, et KBRT-materjalid satuvad terroristide kätte. Kiiresti tuleb luua ka kriisidele reageerimise Euroopa mehhanism, mis peaks koordineerima tsiviil- ja sõjalisi vahendeid ning tagama, et Euroopa Liit suudab KBRT-katastroofide kiiresti reageerida. Lõpuks tuleks vastu võtta ka Euroopa kvaliteedi- ja julgeolekunormid.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – (LV) Andsin oma poolthääle, sest kahjuks on praegu nii, et kui keemiline, bioloogiline, radioloogiline ja tuumajulgeolek ei parane, ei ole Euroopa Liidul täielikult aimu, millised võivad olla tagajärjed. See raport on väike selgitus, mitte tegevuskava. Põhjaliku tuumajulgeolekut käsitleva dokumendi koostamises peavad osalema tuumaenergia ja tuumatehnoloogia kasutusvaldkondade kogunud asjatundjad. Sellele võib kuluda aastaid, aga seda tuleb teha. Euroopa Liit ja konkreetset Euroopa Parlament ei saa sellist dokumenti ise kokku panna. Hääletasin poolt, aga pean seda raportit pelgaks eessõnaks ELi tuumajulgeoleku teemalisele raamatule. Loodan, et töö raamatu kallal algab lähitulevikus.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Elanikkonna julgeolek võimaliku KBRT-intsidendi korral on väga tähtis ja püüdlusi selles valdkonnas midagi ära teha tuleb toetada. Kahjuks on mul tunne, et raportis tahetakse võidelda sellise terrorismiga, mida Euroopas nii organiseerunud kujul õnneks ei eksisteeri. Seega tahetakse tekitata rohkem paanikat, et mingit konkreetset poliitikat ellu viia. Peale selle paistab, et raportis käsitletakse peamiselt solidaarsust. Minu arvates tuleb terrorismi ennetamise meetmete võtmisel kunagi piir ette, kus me peame „ei” ütleva. Sama kehtib ELi solidaarsuse kohta. Seetõttu jäin selle raporti hääletusel erapooletuks.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin Euroopa Liidu keemilise, bioloogilise, radioloogilise ja tuumajulgeoleku suurendamise poolt ja mul on hea meel, et sain olla selles küsimuses variraportöör. Kuigi kõnealuste ainetega seotud ennetus- ja kaitsemeetmed on liikmesriikide pädevusalas, on meil vaja ühist lähenemisviisi. Euroopa Komisjoni teatis on samm edasi ühise tegevuskava poole, mille eesmärk on kaitsta ELi inimesi mitmesuguste katastroofide eest. Praegune aeg on üsna muutlik ning ohud ei teki mitte ainult vastutustundetu käitumise ja õnnetusjuhtumite, vaid ka tahtliku tegevuse tõttu. See teema on eriti oluline minu kodumaal Leedus, mida ümbritsevad mitmed keemilised ja tuumaohud. Esiteks on Läänemere põhjas Teise maailmasõja aegseid keemiarelvi ja teiseks tahetakse Leedu piiri äärde ehitada kaks tuumaelektriijaama. Peame hindama seda olukorda, kehtivaid julgeolekunorme ja nende sobivust praeguste vajadustega. Ainult praeguse olukorra hindamisega saame teada, kas vajame uusi julgeolekunorme. Selline hindamis- ja normide kehtestamise raamistik peaks olema piisavalt paindlik, et seda saaks kohandada muutuva tehnoloogiaga, mis lisaks sellele, et teeb meie elu lihtsamaks, võib terroristide käes muutuda ka surmarelvaks. Teisalt ei peaks julgeoleku tagamisest saama põhjus või ettekääne kodanikukaitse tsentraliseerimiseks. Kuigi ühiste julgeolekunormide kehtestamine ja järelevalve parandaks julgeolekut, ei tohiks me luua alati uusi institutsioone või liialt keerukaid menetlusi.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Raport „Euroopa Liidu keemilise, bioloogilise, radioloogilise ja tuumajulgeoleku suurendamine – ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava” sai minu poolthääle samadel põhjustel, mida nimetas Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon. Tahaksin rõhutada, et ELil on vaja ühist tegevuskava rünnakute ja/või õnnetuste ennetamiseks ja avastamiseks, sest KBRT-rünnakute oht on üleilmne. Samamoodi on KBRT-julgeolekut vaja parandada siis, kui tahame terrorirünnakuid ära hoida.

Juhiksin tähelepanu ka kahe suurima fraktsiooni omavahelisele kompromissile, mille tulemusel vähendati kogu keemiatööstusele kehtestatud nõuet leida ohtlikele materjalidele alternatiivid sõltumata sellest, millised on konkreetsed riskid.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Saan raportöör Ana Gomest ainult toetada ning olen täiesti nõus vastuvõetud keemilise, bioloogilise, radioloogilise ja tuumajulgeoleku tegevuskava eesmärgiga. See peab tagama tõhusa kooskõla KBRT-ohuga ja vajalike vastumeetmete kavandamisega seotud riikliku ja ELi tasandi algatuste vahel.

Olen siiski nõus ka sellega, et vastuvõetud ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava on nõrk ja mitmes punktis ebasidus. On äärmiselt oluline rõhutada, et KBRT-julgeoleku tegevuskava pakub head võimalust rakendada Lissaboni lepingus sätestatud solidaarsusklauslit. Kahjuks ei sisaldu nõukogu poolt vastu võetud tegevuskavas isegi viidet solidaarsusklauslile.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Keemiliste, bioloogiliste, radioloogiliste ja tuumamaterjalidega (KBRT) seotud ohud annavad uue iseloomu võimalikele terrorirünnakutele, õnnetustele, looduskatastroofidele ja/või pandeemiatele, kuna need on oma olemuselt piirülesed ja ohvrite arv võib olla väga suur. Asjakohane reaktsioon sellisele ohule ei hõlma ainult tagantjärele sekkumise kavasad, vaid peab algama palju varem, seoses selliste materjalide käsitlemisega, nende nõuetekohase hoidmisega, piiratud kättesaadavusega, kontrolliga jne. Samal ajal nõuab tagantjärele sekkumine ulatuslikku koostööd eri ametiasutuste vahel nii liikmesriigi sees (kodanikukaitse, sõjavägi, politsei jne) kui ka eri liikmesriikide asutuste ja ELi instantside vahel. Seepärast on vaja kõiki ohte arvestavat koordineeritud lähenemisviisi.

Hääletasin selle raporti poolt, sest selles palutakse nõukogul ja komisjonil tegevuskava kiiresti läbi vaadata, seda käesolevas raportis sisalduvate soovitude alusel tugevdada ning tagada selle kiire rakendamine, sest KBRT-õnnetused ja rünnakud kujutavad endast tõsist ohtu Euroopa Liidus elavate inimeste julgeolekule ning võivad kahjustada elutähtsa infrastruktuuri ja ühiskonna normaalset toimimist ühes või mitmes ELi liikmesriigis, olenemata riigipiiridest.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Rünnakud, milles kasutatakse keemilisi, bioloogilisi, radioloogilisi ja tuumamaterjale, on suur oht Euroopa inimestele. See tähendab, et tuleb tunnustada vajadust viia ellu tulemuslik tegevuskava, mis tagab eri liikmesriikide ja ELi tegutsemisviiside ja algatuste kooskõla KBRT-intsidentide ennetamisel, avastamisel, nendeks valmistumisel ja neile reageerimisel.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Keemiliste, bioloogiliste, radioloogiliste ja tuumamaterjalidega (KBRT) seotud ohud annavad uue iseloomu võimalikele terrorirünnakutele, õnnetustele, looduskatastroofidele ja/või pandeemiatele, kuna need on oma olemuselt piirülesed ja ohvrite arv võib olla väga suur. Asjakohane reaktsioon sellisele ohule ei hõlma ainult tagantjärele sekkumise kavasad, vaid algab palju varem, seoses selliste materjalide käsitlemisega, nende nõuetekohase hoidmisega, piiratud

kättesaadavusega, kontrolliga jne. Samal ajal nõuab tagantjärele sekkumine ulatuslikku koostööd eri ametiasutuste vahel nii liikmesriigi sees (kodanikukaitse, sõjavägi, õiguskaitseasutused jne) kui ka eri liikmesriikide asutuste ja ELi organite vahel. Seepärast on vaja kõiki ohte arvestavat koordineeritud lähenemisviisi. Seda me kavatsamegi selle raporti vastuvõtmisega saavutada.

Raport: Ramona Nicole Mănescu (A7-0280/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin selle raporti poolt ning arvan, et see on majandus- ja finantskriisi ajal väga tähtis, sest peame tagama Euroopa Liidu piirkondade ühtse arengu. Olen nõus üldise sooviga luua kolmepoolne kokkulepe ELi, liikmesriikide ja piirkondade vahel, sest ajakohastamine, ühendatud taristud ning investeerimiskavade ja arendusprojektidega seotud abi, mille kõige puhul arvestatakse iga piirkonna eripära, on väga tähtsad. Samuti pean väga oluliseks, et jätkuksid investeeringud paljude Euroopa piirkondade, eelkõige lõuna- ja idapoolsete alade taristusse. Et Euroopa piirkonnad on eri määral detsentraliseeritud, tuleb eri valitsemistasandite ja tegevusvaldkondade vahelise horisontaalse tegutsemisviisi loomisel leida tasakaal. Püüded ajakohastada ja reformida piirkondade haldussüsteeme ning sellega seotud kvaliteetne tehniline abi komisjonilt on tähtsad eeltingimused ELi investeeringute tõhususe ja tulemuslikkuse parandamiseks. Ka on tähtis lihtsustada menetlusi ning eraldada struktuurifondidest ja Ühtekuuluvusfondist vahendeid nii, et need oleksid kõikidele huvitatud isikutele kättesaadavad. See tagab ühest küljest kõikide ühiskonnaelus osalejate kaasatuse ja teisest küljest ELi programmide, vahendite ja poliitika parema kohaldamise.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), kirjalikult. – Hääletasin selle tähtsa resolutsiooni poolt, sest ühtekuuluvuspoliitika rakendamine on üldiselt detsentraliseeritud ning põhineb kohalike ja piirkondlike omavalitsuste vastutusel. Olen nõus, et jagatud pädevusega liidu poliitikavaldkondade puhul tuleks mitmetasandilist lähenemist kohaldada sama tasandi osalejate vahel mitte üksnes vertikaalselt, vaid ka horisontaalselt. See kehtib ka ühtekuuluvuspoliitika kohta, millel on mitmetasandilise valitsemise kohaldamisel teerajaja roll, sest see võimaldab parandada otsustusprotsessi kvaliteeti tänu kohalike ja piirkondlike omavalitsuste aktiivsele kaasamisele juba õigusloome-eelsete arutelude etapis.

Samuti on vaja rõhutada, et liiga keeruline rahastamise taotlemine ja mitmekordsed asjatud kontrollid võivad võimalikke abisaajaid ühtekuuluvuspoliitikast eemale peletada; vahendid jäävad tõhusa kasutuseta ja nende mõju ei ole nii suur, kui võiks olla. Sellepärast peab nii piirkondliku ja kohaliku kui ka ELi tasandi haldussuutlikkus olema piisav, et ühtekuuluvuspoliitika antav lisaväärtus oleks suurem ja meetmed kestlikud.

Antonello Antinoro (PPE), kirjalikult. – (IT) Otsustasin hääletada selle raporti poolt, sest peame andma selgelt märku Euroopa soovist teha koostööd kohalike ja eelkõige piirkondlike omavalitsustega.

Ajal, mil liikmesriikides on detsentraliseeritus erinev, peame näitama, et Euroopa Parlament teeb kõik selleks, et ka regionaalpoliitika oleks üks Euroopa parema juhtimise vahend.

Sophie Auconie (PPE), kirjalikult. – (FR) Minu arvates on regionaalpoliitika üks ELi olulisemaid poliitikavaldkondi. Selle kaudu kogu Euroopas jagatavad vahendid aitavad kaasa piirkondade omavahelisele sidususele ja konkurentsivõimele. Mõningaid asju võib siiski paremaks muuta, eelkõige mitmetasandilise valitsemise valdkonnas ehk teisisõnu liidu, liikmesriikide ning piirkondlike ja kohalike omavalitsuste tegevuse kooskõlastamises. Regionaalpoliitikat vaevab selle menetluste keerukus, mis sageli heidutab kohalikke

tegutsejaid sealt abi otsimast. Neile menetlustele vaatamata on eeskirjade rikkumise juhtumeid ikkagi liiga palju. Hääletasin selle Euroopa Parlamendi algatuse poolt, sest selles rõhutatakse kohalike omavalitsuste tähtsat rolli regionaalpoliitikas, aga nõutakse ka mitmetasandilise valitsemise täiustamist. Samuti soovitatakse selles komisjonil parandada järelemeetmeid nii piirkondlike tegutsejate toetamisel kui ka vahendite hea kasutamise tagamisel.

Jean-Pierre Audy (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Rumeenlasest kolleegi Ramona Nicole Mănescu koostatud algatusraport „ELi regionaalpoliitika hea valitsemistava: Euroopa Komisjoni abi- ja kontrollimenetlused” sai minu poolthääle. Mul on lihtsustamisnõude üle hea meel, sest see loob eelduse, et kohalikud ametnikud saaksid ELi fondide kasutamisest paremini aru ja rakendaksid neid rohkem. Nagu ülekaalukas osa kolleege, pooldan minagi tugevat ühtekuuluvuspoliitikat, kus rahalised vahendid jäävad alles ka pärast 2013. aastat, ja olen vastu igasugustele katsetele see poliitikavaldkond taas liikmesriikide pädevusse anda. Isiklikul tasandil lisaksin, et parim viis vältida ühtekuuluvuspoliitika andmist taas liikmesriikide pädevusse on viia see Euroopa tasandile. On kahetsusväärne, et liiga sageli kasutatakse ühtekuuluvuspoliitika vahendeid piirkondlike ja vahel riiklike projektide jaoks, aga mitte kunagi üleeuroopaliste projektide jaoks.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Euroopa Liidu ühtekuuluvuspoliitika on peamine viis, kuidas hoolitseda jätkusuutliku regionaalarengu eest. Ühtekuuluvuspoliitika rakendamine on üldiselt detsentraliseeritud ning põhineb kohalike ja piirkondlike omavalitsuste vastutusel. Lissaboni leping on võimaldanud kohapealsete ametivõimude suuremat osalust otsustusprotsessis. See aitab kaasa ühtekuuluvuspoliitika meetmete paremale ja tulemuslikumale elluviimisele kooskõlas piirkondade ja nende elanikkonna vajadustega. Mina hääletasin raporti poolt. Pean vajalikuks suurendada territoriaalse koostöö potentsiaali, sest see on seni mõnes piirkonnas kasutamata. Samuti on vaja aktiivsemalt kohaldada partnerluse põhimõtet, mis tagaks tulemusliku koostöö era- ja avaliku sektori vahel.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Ramona Nicole Mănescu raportiga tahetakse tuua Euroopa Liit kodanikele lähemale – selles soovitakse, et komisjon kaasaks kohalikke omavalitsusi ühtekuuluvuspoliitika väljatöötamisse rohkem. See dokument on üks vahend, millega lihtsustatakse väga keerulisi haldusmenetlusi, et arendada meie piirkondi ja parandada eri liikmesriikide kohalike omavalitsuste vahelist koostööd. See, et dokument võeti vastu suure hääleteenamusega, kinnitab, kui tähtsaks peetakse ELi fondide kasutamise täiustamist.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin selle raporti poolt, sest ühtekuuluvuspoliitikas paranevad otsustusprotsessid siis, kui kasutatakse mitmetasandilist valitsemist ning kaasatakse piirkondlikud ja kohalikud omavalitsused. Komisjonipoolset järelevalvet kavandatud kujul ei peeta piisavaks ja leitakse, et see ei suuda heastada kogu mitmeaastase perioodi vältel toimivate riiklike kontrollisüsteemide vähest tõhusust. Seega on kontrollisüsteemi parandamiseks ning piirkondlike ja kohalike omavalitsuste suuremaks abistamiseks vaja, et komisjon parandaks järelevalvet ja menetlusi. Tuleks tagada suuremad investeeringud nii riiklikele ja piirkondlikele haldusasutustele antavasse finantsabisse kui ka koolitusse, et parandada programmide juhtimise eest vastutavate asutuste võimekust ja eeskirjade tundmist. Samuti tuleb märkida, et praegu liiga keeruline rahastamise taotlemine võib võimalikke abisaajaid ühtekuuluvuspoliitikast eemale peletada. Sellepärast peame tulevikus välja töötama kasutajakesksema poliitika, milles on struktuurifondide jaoks paremini kooskõlastatud eeskirjad.

Philip Bradbourn (ECR), *kirjalikult.* – Euroopa Parlamendi konservatiividest liikmed jäid Mănescu raporti lõpphääletusel erapooletuks alljärgnevatel põhjustel.

Esiteks lubatakse raportis säilitada korralikult rahastatav ühtekuuluvuspoliitika, aga meie arvates ei tohiks Ühekuuluvusfond ja sotsiaalfondid olla erikaitse all, vaid EL peaks rohkem kulutusi tegema hoopis uute probleemidega toimetulekuks, mitte kulutama vanadele eelisvaldkondadele nagu ühtekuuluvuspoliitika. Samuti väidame, et raporti sisu ei tööta märkimisväärset edasiminekut nende programmide alusel eraldatavate vahendite rangema ja suurema kontrolli poole, vaid raportis sisalduvad ettepanekud muudavad raha andmise mehhanismid veel segasemaks.

Veel oleksime tahtnud, et raportis oleks veenvalt käsitletud Euroopa Kontrollikoja tõstatatud probleeme kõnealuse rahastamisega, kuid veidral kombel ei ole seda tehtud. Seetõttu jäid Euroopa Parlamendi konservatiividest liikmed lõpphääletusel erapooletuks.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Liikmesriikide võimu detsentraliseerimise aluseks on kohustuste jagamine eri valitsemistasandite vahel. Sellepärast on piirkondlike ja kohalike omavalitsuste võime ELi poliitikat ellu viia paranenud. Pooldan selle resolutsiooni vastuvõtmist, sest selles keskendutakse kohalike ja piirkondlike probleemide iseärasustele ja juhitakse tähelepanu vajadusele mõelda ühtsetele lähenemisviisidele, mis toovad esile piirkondade eripära, näiteks nende geograafiliselt ja looduslikult ebasoodsad tingimused ja rahvaarvu vähenemise, samuti äärepoolseimate piirkondade eripära, aga tunnistatakse ühtlasi, et eri liikmesriikides on halduskord erinev. Need lähenemisviisid peavad võimaldama eri asjaosaliste huvide kooskõlastamist, et soodustada mitmetasandilist valitsemist. Samuti juhitakse resolutsioonis tähelepanu taotlemiskorra keerukusele ja liigsele kontrollile, mis peletavad võimalikud abisaajad ühtekuuluvuspoliitikast eemale, ning nõudele konsulteerida üldsusega, et otsustusprotsess oleks õiglasem. Samuti olen nõus sellega, et piirkondliku ja kohaliku tasandi rolli tugevdamisega peab kaasnema komisjoni tugevam järelevalvaja roll ning ühtekuuluvus- ja struktuuripoliitika parem kooskõla.

George Sabin Cutaș (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Raport, kus tehakse ettepanek tugevdada mitmetasandilist valitsemist, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused osaleksid rohkem poliitika väljatöötamises, sai minu poolthääle. Arvan, et kodanike huvid on palju paremini esindatud, kui kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused löövad kohe algusest peale otsustusprotsessis kaasa.

Lisan veel, et Euroopa Komisjoni osatähtsus struktuurifondide juhtimise üle järelevalve teostamisel on vaieldamatu, aga seda komisjoni audiitorirolli tuleb laiendada.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ühekuuluvusfond moodustab enam kui kolmandiku ELi eelarvest. Selle lõppeesmärk on vähendada piirkondade majandusarengu erinevusi, suunates vahendeid konkreetselt arengusse ja tööhõivesse. Ajalehes Financial Times avaldati hiljuti uurimus Ühtekuuluvusfondi vahendite tegeliku kasutamise kohta ja kirjeldatu oli väga murettekitav: fondi kasutatakse eesmärkidel, milleks selle vahendid ei ole üldse ette nähtud. Seepärast arvan, et komisjon peab parandama Ühtekuuluvusfondist abi taotlemise ja vahendite kasutamise kontrolli menetlusi ja tõhustama hea valitsemistava mehhanisme.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Oleme nõus, et on vaja tagada struktuurifondide programmitöö ja rakendamise kõikide etappide tulemuslikkus, tõhusus, rangus ja läbipaistvus. Mõõname, et finantsmääruse ja struktuurifondide eeskirjade jätkuv lihtsustamine võib olla vajalik teatavate kättesaadavustakistuste kõrvaldamiseks, eelkõige

vähem arenenud piirkondade jaoks. Seoses kaasrahastamisega arvame, et ühtekuuluvuspoliitika kohaldamisel on riiklike ametiasutuste kohustused küll tähtsad, aga praeguse sügava kriisi ajal, mil mõningad liikmesriigid ja piirkonnad on eriti palju kannatada saanud, tuleks kaasrahastamise eeskirjad paindlikumaks muuta. Nii saab ühtekuuluvuspoliitika jaoks eraldatud vahendeid paremini ära kasutada. Eelkõige tuleks kaasrahastamise maksimummäära alandada kõikide struktuurifondide puhul 10 protsendini.

Raporti mõne osaga aga ei ole me nõus. Üks näide on avalike teenustega seotud hea valitsemistava, mida on raportööri arvates võimalik saavutada ainult avaliku ja erasektori koostöös. Teine näide on palju kriitikata viiteid ELi 2020. aasta strateegia eesmärkidele. See liberaliseerimisele, erastamisele ja tööturu paindlikkuse suurendamisele suunatud strateegia on täiesti vastuolus ühtekuuluvuspoliitika eesmärkidega.

Juozas Imbrasas (EFD), *kirjalikult*. – (LT) Pooldasin seda raportit, sest Euroopa Kontrollikoja 2006. aasta aruanne näitas, et ühtekuuluvuspoliitika kontrollisüsteemid ei olnud küllalt mõjusad ja kulude hüvitamisel esines liiga palju vigu (12%). Sama leidis kinnitust 2008. aasta aruandes – alusetult hüvitati 11% kuludest. Osalt on vigades süüdi struktuurifondide kasutamise eeskirjade liigne keerukus. Ühtekuuluvuspoliitikale iseloomulikust ühisest valitsemisest tuleneb asjaomaste osaliste arvukuse tõttu eeskirjade tõlgendamise ja kohaldamise suur keerukus. Seega tuleks eeskirju lihtsustada, et tagada senisest kasutajakesksemad menetlused ja võimalikke toetuste saajaid projektidest mitte eemale peletada.

David Martin (S&D), *kirjalikult*. – Viimastel kümnenditel mitmes liikmesriigis toimunud võimu detsentraliseerimine on oluliselt suurendanud piirkondlike ja kohalike omavalitsuste pädevust ühenduse poliitika elluviimisel. Reformilepinguga toimunud kohaliku ja piirkondliku tasandi subsidiaarsuse ühenduse õigusesse võtmine jagatud pädevusega poliitikavaldkondades võimaldab kohapealsetel ametivõimudel rohkem sekkuda otsustusprotsessi nii poliitika kavandamisel kui ka elluviimisel ning olla täieõiguslikud partnerid ühenduse eesmärkide täitmisel. See tähtis samm mitmetasandilise valitsemise suunas on kooskõlas parlamendi korduvate taotlustega kaasata piirkondlikke ja kohalikke omavalitsusi rohkem poliitika väljatöötamisse, seejuures alati austades liikmesriikide põhiseaduste sätteid.

Rakendamise tõhusus sõltub suurel määral sellest, kuidas poliitika välja töötati; kohalike ja piirkondlike omavalitsuste kui oma ala ja selle elanike vajaduste parimate tundjate kaasamine juba sellel etapil tagab hiljem paremad tulemused. Väga tähtis on panna rõhku otsustusprotsessi õigusloome-eelsele etapile ja sellele lisandväärtusele, mida ELi territoriaalsete strateegiate väljatöötamisel annavad kohalikul ja piirkondlikul tasandil rakendatud poliitika ja parimad tavad.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (FR) Selle tekstiga tahetakse Euroopas luua makropiirkondi. Et panna need konkurentsikobarad veel rohkem teenima püha ühisturu huve, tahab parlament, et nende üle teostaks rahva valitud valitsuste asemel järelevalvet Euroopa Komisjon. ELi regionaalpoliitika peaks keskenduma Euroopa eri piirkondade elanike sissetulekute ja elamistingimuste erinevuse vähendamisele, aga sellest ollakse ikka väga kaugel.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Kuna mõnes piirkonnas valitsevad geograafiliselt ja looduslikult ilmselgelt ebasoodsad tingimused (nt rahvaarv väheneb), arvan, et see meede on väga oluline, kui tahame ühtekuuluvuspoliitika tulemuslikumaks muuta. Ühtekuuluvusfondi kasutamine peab olema kindlasti rangem, et ELi liikmesriikide ja

piirkondade vahelised erinevused saaksid väheneda. Nii loome protsessi, mis on läbipaistvam, vähem bürookraatlik ja milles on vahendite jaotus võrdsem. Selle tulemusena on konkurentsivõime ühtlasem. Sellepärast hääletasin ma nii, nagu ma hääletasin.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – (LV) Lõpuks ometi! Lõpuks ometi on keegi mõelnud, mida tähendab regionaalpoliitika. Ainuüksi Läti näitel võin ausalt öelda, et isegi mina ei ole suutnud Läti majandusministeeriumi ametnikelt saada teavet ELi struktuurifondide vahendite kasutamise kavade kohta. Seda infot hoitakse Läti inimeste eest kui suurt saladust. Mis hinna eest saab teavet Euroopa Komisjoni Lätiga seotud plaanide kohta ja ehk ka toetust? Andsin oma poolthääle lootuses, et see protsess muutub kõigile arusaadavaks ja et keegi ei hoia Euroopa Komisjoni plaane salajas.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Raporti eesmärk on tugevdada komisjoni rolli piirkondlike ja kohalike omavalitsuste toetamisel. See on katse laiendada komisjoni üldist võimu, millele aga mina olen sunnitud kindlat vastuseisu avaldama. Seepärast hääletasin selle ettepaneku vastu.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Viimastel aastatel on kohalikud omavalitsused Euroopa Liidu liikmesriikides aina tähtsamaks muutunud. Piirkonna juhtimise üleandmine väiksemate kohalike organite kätte on tähendanud seda, et subsidiaarsuse põhimõtte tõttu on need saanud rohkem võimu ja mõjujõudu, eelkõige konkreetsetes pädevusvaldkondades, mida liikmesriigid neile on andnud. Piirkondlikud omavalitsused on seetõttu saanud otsekontakti ELi institutsioonidega. Hääletasin Ramona Nicole Mănescu raporti poolt just sellepärast, et Euroopa Komisjon peab regionaalpoliitikat sellises olukorras rohkem ohjama ja toetama. Raportis seatakse ka eesmärgiks võtta vastu valge raamat territoriaalse ühtekuuluvuse kohta. See oleks ELi jaoks tõeline samm edasi uue mitmetasandilise valitsemise poole ja täiendaks kenasti ELi, riikide ja piirkondade pädevusvaldkondi.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Kohaliku ja piirkondliku subsidiaarsuse põhimõte, mis on kirjas Lissaboni lepingus, muudab reaalsuseks eesmärgi kaasata piirkonnad ELi otsustusprotsessi. Tihedam dialoog Euroopa Komisjoniga hõlmab regionaalpoliitikaga seotud hea valitsemistava põhimõtteid ning teiste abi- ja kontrollimenetluste kasutuselevõttu. See raport, milles käsitletakse piirkondlike ja kohalike omavalitsuste pädevust ja rolli ühtekuuluvuspoliitika elluviimisel, sai minu poolthääle. Nüüd võivad piirkondlikud omavalitsused otsustusprotsessis vahetumalt ja aktiivsemalt kaasa lüüa. See hõlmab ka poliitika kavandamist ja rakendamist ning õigust olla ELi eesmärkide elluviimisel koheldud võrdsete partneritena.

Mul on hea meel selle tähtsa sammu üle valitsemise valdkonnas, sest see on vastus Euroopa Parlamendi korduvatele üleskutsetele suurendada piirkondlike ja kohalike omavalitsuste osalust ELi poliitika kavandamises ja elluviimises.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Tahaksin kiita raportöör Ramona Nicole Mănescu suurepärase töö eest ja olen temaga nõus, et territoriaalse koostöö potentsiaali saab paremini ära kasutada mitmetasandilise valitsemise abil ning era- ja avaliku sektori toimijate vaheliste piiriüleste suhete abil. Samuti pooldan teabevahetuse edendamist juba loodud ja käimasolevate programmide raames loodavate Euroopa territoriaalse koostöö rühmituste vahel.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Viimastel kümnenditel mitmes liikmesriigis toimunud võimu detsentraliseerimine on oluliselt suurendanud piirkondlike ja kohalike omavalitsuste pädevust ühenduse poliitika elluviimisel. Otsustusprotsessi õigusloome-eelse

etapi ja selle lisandväärtuse tähtsustamine, mida ELi territoriaalsete strateegiate väljatöötamisel annavad kohalikul ja piirkondlikul tasandil rakendatud poliitika ja parimad tavad, aitab kaasa nende tulemuslikkusele ja jätkusuutlikkusele. Et mõista, kuidas saaks mitmetasandilise valitsemise põhimõtet ühtekuuluvuspoliitika valdkonnas paremini arendada, tuleb kaaluda järgmisi küsimusi: valitsemise vertikaalne ja horisontaalne külg, tõeliste partnerlussuhete sisseadmine kohalike ja piirkondlike omavalitsustega, territoriaalne ühtekuuluvus ja koostöö, eeskirjade lihtsustamine ELi ja riiklikul tasandil (liikmesriigid peaksid lihtsustama oma sätteid ja looma tugevama hindamiskultuuri igal tasandil, et kontroll oleks tulemuslik ega tekiks vigu, sest 2008. aastal maksti fondidest 11% hüvitisi valesti).

Komisjoni rolli piirkondlike ja kohalike omavalitsuste toetamisel tuleb suurendada ning tõsiselt mõelda, kuidas pärast 2013. aastat parandada struktuurifondide juhtimist ja seeläbi fondide kaudu abi andmise tulemuslikkust.

Paulo Rangel (PPE), kirjalikult. – (PT) Arvan, et regionaalpoliitika valdkonnas on vaja juhtimist parandada, et struktuurifondide ja ühtekuuluvuspoliitika juhtimine ei oleks mitte ainult tulemuslikum, vaid ka paremini tasakaalus. Jagan raportööri soovi, et komisjoni poliitikas pandaks edaspidi rohkem rõhku tulemustele, mille aluseks on eelkõige sekkumise kvaliteet ja strateegiliste projektide väljatöötamine. Samuti usun, et Euroopa heade tavade vahetamise võrgustikud peaksid oma algatusi parandama, sest see annab meile kindlust, et neid menetlusi ka kasutatakse.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Viimastel kümnenditel mitmes liikmesriigis toimunud võimu detsentraliseerimine on oluliselt suurendanud piirkondlike ja kohalike omavalitsuste pädevust ühenduse poliitika elluviimisel. Reformilepinguga toimunud kohaliku ja piirkondliku tasandi subsidiaarsuse ühenduse õigusesse võtmine jagatud pädevusega poliitikavaldkondades võimaldab kohapealsetel ametivõimudel rohkem sekkuda otsustusprotsessi nii poliitika kavandamisel kui ka elluviimisel ning olla täieõiguslikud partnerid ühenduse eesmärkide täitmisel. See tähtis samm mitmetasandilise valitsemise suunas on kooskõlas parlamendi korduvate taotlustega kaasata piirkondlikke ja kohalikke omavalitsusi rohkem poliitika väljatöötamisse, austades seejuures alati liikmesriikide põhiseaduste sätteid.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjalikult. – (PL) Valitsemise detsentraliseerimine suurendab piirkondlike ja kohalike omavalitsuste vastutust. Teavad ju kohaliku tasandi ametivõimud kõige paremini oma piirkonna ja sealsete elanike vajadusi, mistõttu nad saavad üldeesmärke oma potentsiaali ja võimalustega kohandada. Saavutame edu siis, kui liikmesriigid teevad oma tööd südamega ja annavad vastutuse õige tasandi ametivõimudele. Peame toetama alt-üles-lähenemisviisi, mis on paindlik ja sidus.

Ühtekuuluvuspoliitika peab olema kasutajakeskne. Halduskulusid on vaja vähendada ja menetlusi lihtsustada, sest nende keerukus mitte ainult ei vii sagedaste vigadeni, vaid ka peletab abisaajad neile mõeldud toetusest eemale. Räägime eksimuste ohu vähendamisest, aga me ei tohiks unustada ka valitud plaane ja eesmärke. Mõtlen siin uuendusmeetmeid. Oleme uuenduslikud meetodid tähtsale kohale seadnud ja peame nüüd arvestama vigade võimalusega. Seetõttu peaksime endilt küsima, kas tahame ette võtta eksperimenteerimist ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide vaimus või soovime selle asemel hoopis vigu vähendada, mis aga tähendaks kodanike heidutamist uuenduslikke, aga mõnikord ebakindlaid ettevõtmisi alustamast.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hea valitsemistava on ELi regionaalpoliitika edukuseks hädavajalik. Valitsemist tuleb delegeerida rohkem eri tasanditele, et kõik institutsioonid saaksid õigusloomes rohkem kaasa lüüa. Seda arvesse võttes on vaja suurendada piirkondlike ja kohalike omavalitsuste osalemist nii poliitika loomises kui ka elluviimises. Tahaksin toonitada, et Lissaboni lepingus tunnustatakse piirkondlike ja kohalike omavalitsuste subsidiaarsust nii piirkondlikus poliitikas kui ka horisontaalselt, s.t kõikides ELi poliitikavaldkondades.

Arvan, et suurema ja parema osalusega eri tasandite otsustusprotsessis saab lõimumise ideel põhineva territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärk teoks. Kasutada tuleks aga alt-üles-meetodit, sest just kohalikud ja piirkondlikud asutused teavad kõige paremini kohalikke iseärasusi ja probleeme. Euroopa 2020. aasta strateegiat käsitlev kohalike ja piirkondlike omavalitsuste territoriaalne pakt võib aidata kaasa arukale, säästvale ja kaasavale majanduskasvule. Partnerlus- ja kaasrahastamispõhimõtted suurendavad nende asutuste vastutust ning Euroopa Komisjoni järelevalveroll peaks suurenema, eelkõige kontrolli- ja auditisüsteemi täiustamise teel.

Derek Vaughan (S&D), *kirjalikult.* – Hääletasin selle raporti poolt, sest see sisaldab tähtsaid üleskutteid komisjonile parandada järelevalvet, et vähendada Euroopa Kontrollikoja hiljutises aruandes esile toodud veamäära. Samuti peaks komisjon kõikides piirkondi puudutavates õigusloomeetappides pidama nõu kohalike ja piirkondlike omavalitsustega, et nad vastutaksid tulemustele suunatud poliitika loomise eest rohkem. See võiks aidata ka veamäära vähendada, parandada kontrollisüsteeme ning suurendada kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele ning abisaajatele antavat toetust. Minu arvates on see raport eri liikmesriikide piirkondade vahelise koostöö parandamisel suur samm edasi. See on kasulik, sest aitab kaasa ühtekuuluvuspoliitika saavutamisele kogu ELis ja tagab Euroopa Liidu piirkondade ühtse arengu.

Raport: Agustín Díaz de Mera García Consuegra (A7-0342/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE), *kirjalikult.* – Raport, mille eesmärk on aidata Frontexil ja sisserände kontaktametnikel üksteise teadmistest ja kogemustest kasu saada, sai minu poolthääle. Seda küsimust algses, 2004. aastal vastu võetud resolutsioonis ei käsitletud. Nende muudatuste tegemine ja uute teemade lisamine on Frontexi toimimiseks selgelt vajalik (näiteks kontaktametnike võrgustikult pärineva informatsiooni kasutamine ja selle jagamine läbi ICONeti (liikmesriikide migratsiooniteenistustele mõeldud turvaline veebipõhine teabe- ja koordineerimisvõrk), Välispiirifondi kasutamine kontaktametnike võrgustiku loomise toetamiseks ja selle toimimise hõlbustamine ning poolaastaaruannete esitamise korra lihtsustamine). Olen veendunud nende muudatuste õigeaegsuses ja vajalikkuses, sest EL peab toime tulema üha suurema hulga seaduslike ja ebaseaduslike sisserändajatega.

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Nõukogu 19. veebruari 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 377/2004 loodi sisserände kontaktametnike võrgustik. Need ametnikud on liikmesriikide esindajad kolmandates riikides, kus nad aitavad kaasa ELi püüdlustele võidelda ebaseadusliku sisserände vastu, eelkõige kogudes Frontexile teavet. Selle poliitika raames tehtav koostöö on aga alles lapsekingades ja vajab parandamist. Kontaktametnikud, komisjon ja Frontexi esindajad peaksid pidama ühiseid kohtumisi. Samuti tuleks edendada koostööd teiste organitega, nt Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti ja Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Pagulaste Ülemvoliniku Ametiga (UNHCR). Sellepärast oligi vaja muuta määrust (EÜ) nr 377/2004. Pooldasin seda teksti, sest seal on lisaks

põhiõigustega seotud tingimustele, mida see poliitika peab täitma, kirjas ka vahendid, mille abil ELi välispiiride kontrolli tulemuslikult juhtida.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Olen nõus määruse muutmise eesmärgiga parandada Frontexi ja sisserände kontaktametnike koostööd. Tihedam koostöö aitaks Frontexil hõlpsamini täita oma põhiülesandeid ebaseadusliku sisserände vastu võitlemisel, s.t ebaseadusliku sisserände ärahoidmisel ja ebaseaduslike sisserändajate tagasisaatmisel. Et Frontex tegeleb rändega ELis, saaksid kolmandatesse riikidesse nimetatud sisserände kontaktametnikud kahtlemata aidata Frontexil oma eesmärgi täita väljaspool liitu.

Nii oleks Frontexil võimalus kolmandate riikide pädevate asutustega või rahvusvaheliste organisatsioonidega tulemuslikumalt ELi piirikontrolliinfot vahetada, kui koolitatakse piirivalvureid, vahetatakse operatiivinfot ja korraldatakse ühisoperatsioone. Teavet saaks vahetada ICONeti (liikmesriikide migratsiooniteenistustele loodud turvalise veebipõhise teabe- ja koordineerimisvõrgu) kaudu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin Euroopa Parlamendi selle raporti poolt, sest rändevoogude kasvamine tõttu on vaja luua kontaktametnike võrgustikud. Arvestades, et praegune majandus-, finants- ja sotsiaalkriis on pannud veelgi enam inimesi rändama, peab Euroopa Liit tegema kõik võimaliku rändevoogude nõuetekohaseks ohjamiseks. Võrgustike loomine mitte ainult ei aitaks reguleerida seaduslikku ja ebaseaduslikku sisserännet, vaid parandaks ka liikmesriikide vahelist operatiivkoostööd ja poolaastaaruannete esitamise süsteemi. Samuti parandaks ametnike tihedam koostöö tehnilise teabe vahetust ja kontakte kolmandates riikides töötavate kolleegidega. Tahaksin rõhutada, et Euroopa Liidu institutsioonid peaksid pidevalt püüdlema turvalise ja kiire sisserändeprotsessi poole ning kaitsma ELi kodanikke ebaseaduslikust sisserändest tingitud võimalike ohtude eest. Seda on võimalik saavutada ainult siis, kui kasutatakse kõikvõimalikke toimivaid rahvusvahelise ja liidusisese koostöö vahendeid.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvan, et parlamendi seisukoht nõukogu määruse (EÜ) nr 377/2004 (sisserände kontaktametnike võrgustiku loomise kohta) muutmise kohta aitab kaasa sisserändajate seadusliku ja ebaseadusliku voo nõuetekohasele ohjamisele. On ju vaja parandada liikmesriikide ja kolmandate riikide vahelist koostööd ja operatiivkoostööd, eelkõige kontaktametnike kaudu. Samuti arvan, et vaja on analüüsida sisserände kontaktametnike võrgustike tegevust Euroopa Liidule erilist huvi pakkuvates riikides ja/või piirkondades, eriti siis, kui sealne olukord mõjutab ebaseaduslikku sisserännet või inimõigusi. Komisjon omalt poolt peaks töötama välja soovitud sisserände kontaktametnike võrgustike arendamise kohta.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (EL) Hääletasin sisserände kontaktametnike võrgustiku loomise raporti vastu, sest sellega tahetakse veelgi tugevdada Frontexit, mis teeb kõik selleks, et Euroopa oleks üks suur kindlus. Teisisõnu tahetakse sisserände- ja varjupaigapoliitikas vajalike edusammude asemel kasutada repressiivseid võtteid, mis ei ole mitte ainult vastuolus tähtsaimate põhimõtete ja põhiõigustega, vaid on ka tulemusetud ja mõjuvad laastavalt nii päritolu- kui ka vastuvõtvale ühiskonnale ning pagulaste ja sisserändajate elule.

Ioan Enciu (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Hääletasin selle raporti poolt, sest arvan, et see parandab märkimisväärselt sisserändevoogude ohjamist Euroopa Liidus. Kolmandates riikides asuvate sisserände kontaktametnike võimupiiride laiendamine tõhustab kogu Frontexi tööd, sest selle aluseks on kontaktametnikelt saadud teave ja abi. Veel üks sama oluline asi on see, et kontaktametnikel on kohustus austada tööülesannete täitmisel

põhiõigusi. Euroopa Parlamendile esitatakse regulaarselt aruandeid, et teostada järelevalvet põhiõiguste austamise üle.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Pärast Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri (Frontex) ametlikku asutamist on tekkinud vajadus kasutada võimalikult hästi liidu piiriressursse. Sellega seoses on osutunud hädavajalikuks parandada Frontexi ja sisserände kontaktametnike võrgustike koostööd. Kui kontaktametnike võrgustikega jagatakse liikmesriikide migratsiooniteenistustele mõeldud turvalise veebipõhise teabe- ja koordineerimisvõrgu kaudu teavet ja kasutatakse nii sisserände kontaktametnike kui ka Frontexi oskusi, paraneb Frontexi riskianalüüsi kvaliteet ning tiheneb koostöö seadusliku ja ebaseadusliku sisserände valdkonnas.

Sylvie Guillaume (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Variraportöörina toetasin Agustín Díaz de Mera García Consuegra raportit, mis võimaldab meil teha enam kui komisjoni kavandatud tehnilised muudatused, sest me saame paremini aru sisserände kontaktametnike töö keerukusest ja läbipaistvuse puudumisest. Sisserändevoogude keerukust arvestades on vaja, et sisserände kontaktametnikud mõtleksid oma tegevuses rohkem inimõigustele. Nende ülesanded peavad olema ka läbipaistvamad ja nende üle tuleb teostada paremat demokraatlikku järelevalvet. Nüüdsest alates ongi see nii, kui paraneb teabevahetus Euroopa Parlamendi ja selliste organisatsioonide vahel nagu ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Amet ja Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiamet. Nõukogu vastuseisu tõttu leiti terminoloogilisele probleemile (ebaseaduslik ränne ja seadustamata ränne) lõpuks lahendus, mis näib olevat rahuldav, aga see saab olla ainult esimene samm. Euroopa institutsioonid peavad oma lubaduse teoks tegema.

Jean-Marie Le Pen (NI), *kirjalikult.* – (FR) Parimate tavade vahetus eri riikide politseijõudude vahel on mõnikord vajalik ja selle eesmärgid on kiiduväärt. Me ei tohiks aga unustada, et rahvusvaheline politseikoostöö toimus juba 19. sajandil – ammu enne Euroopa ühinemist. Raportis tehakse ettepanek parandada Frontexi (Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri) raames teabevahetust ebaseaduslike rändevoogude ja ebaseadusliku rände kohta, parandada ebaseaduslikult riigis viibivate isikute väljasaatmist ja luua sisserände kontaktametnike võrgustikud. Selle uue eelnõu üle, mida enamik eurooplasi tahab, võiks rõõmu tunda, kui selle eesmärk oleks tõesti sisserände märkimisväärne vähendamine. Reaalsus on siiski teistsugune ja Frontexi tegevus, nagu ka liikmesriikide valitsuste meetmed, on ebaõnnestunud. Prantsusmaa ja Euroopa on sisserändajate tulva alla uppumas. Euroopa Liidu ametlike andmete kohaselt tuleb igal aastal Euroopasse umbes 900 000 ebaseaduslikku sisserändajat. Et ebaseaduslikke sisserändajaid ja isegi välismaiseid kurjategijaid päritolumaale tagasi ei saadeta, tekib õigustatud küsimus, kuidas saab veel suurema hulga õigusnormidega rändevooge ümber pöörata, kui puudub tegelik poliitiline tahe neid ellu viia.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Nõukogu määruse (EÜ) nr 377/2004 muutmise ettepaneku eesmärk on aidata Frontexil ja sisserände kontaktametnikel üksteise teadmistest ja kogemustest kasu saada, arvestades, et esialgne määrus seda ette ei näinud.

Muutmise ettepaneku eesmärgid on järgmised: kasutada sisserände kontaktametnike ja Frontexi pädevust vastastikuse kasu saamiseks, saada kasu kontaktametnike võrgustikult pärinevast informatsioonist ja jagada seda läbi ICONeti (liikmesriikide migratsiooniteenistustele mõeldud turvaline veebipõhine teabe- ja koordineerimisvõrk), kasutada Välispiirifondi kontaktametnike võrgustiku loomise toetamiseks ja hõlbustada

selle toimimist ning lihtsustada poolaastaaruannete esitamise korda. Mul on selle meetme üle hea meel.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Pärast Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri (Frontex) ametlikku asutamist on tekkinud vajadus kasutada võimalikult hästi liidu piiriressursse. Sellega seoses on osutunud vajalikuks parandada Frontexi ja erinevate sisserände kontaktametnike võrgustike koostööd. Kui kontaktametnike võrgustikud ja Frontex jagavad liikmesriikide migratsiooniteenistustele mõeldud turvalise veebipõhise teabe- ja koordineerimisvõrgu kaudu teavet ja oskusi, paraneb Frontexi riskianalüüsi kvaliteet ning kontroll seadusliku ja ebaseadusliku sisserände üle.

Louis Michel (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Pooldan määrust, millega muudetakse nõukogu 19. veebruari 2004. aasta määrust sisserände kontaktametnike võrgustiku loomise kohta. Muudatused on ELi kõnealuse valdkonna õiguse arengu ja selle järgimise tavade tõttu vajalikud. Uues määruses on sätestatud muu hulgas Frontexi ja kontaktametnike koostöö õiguslik alus, ICONeti parem kasutusviis ning võrgustiku tegevuse aruannete esitamise korra täiustamine. Loodame, et uue määruse abil muutub sisserände kontaktametnike võrgustik tulemuslikumaks.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Piirikaitseagentuuril Frontex on suur osatähtsus ebaseadusliku sisserände vastu võitlemises. Sellise rände vastu saab tulemuslikult võidelda ainult transiidiriikides. Seetõttu on sisserände kontaktametnike tihe võrgustik ja koostöö mõistlik meede, mis aitab meil tulemuslikult võidelda massilise sisserändega Euroopasse ja kõigi sellega seotud kahjulike tagajärgedega eurooplaste jaoks. See on aga nii ainult siis, kui kontaktametnike teave ja hinnangud tehakse Frontexile ja asjaomastele riiklikele ametiasutustele võimalikult kiiresti ja bürokraatiata kättesaadavaks. Just koostööd on võimalik veel paremaks muuta ja seda võimalust tuleb sisserände küsimusega tegelemiseks ära kasutada. Näiteks tuleks Frontexi volitusi liikmesriikide nõusoleku korral võimalikult kiiresti laiendada, et selle töö oleks ühtne ja tulemuslik, eelkõige välispiiridel.

Tähtis on, et oleks kõikehõlmav strateegia ELi välispiiride paremaks kaitsmiseks ja tõhusamaks võitluseks päritolumaadest tuleneva väljarände põhjuste vastu. See on komisjoni ülesanne. Kuigi raportis ei käsitleta neid küsimusi piisavalt, tähendab see praeguse olukorraga võrreldes edasiminekut ja sellepärast andsin ma oma poolthääle.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ettepanekus võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 377/2004 sisserände kontaktametnike võrgustiku loomise kohta, on muudatusettepanekud, mille eesmärk on aidata Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuril (Frontex) ja sisserände kontaktametnikel üksteise teadmistest ja kogemustest kasu saada. Õigupoolest ei saaks Frontex ilma sellise kontaktametnike võrgustikuta korralikult toimidagi.

Nõustun muutmissettepaneku eesmärkidega, eelkõige alljärgnevaga: kasutada sisserände kontaktametnike ja Frontexi teadmisi ja kogemusi võimalikult palju ära, kasutada kontaktametnike võrgustikult pärinevat informatsiooni liikmesriikide migratsiooniteenistustele mõeldud turvalise veebipõhise teabe- ja koordineerimisvõrgu kaudu, lubada kasutada Välispiirifondi kontaktametnike võrgustiku loomise toetamiseks ja selle toimimise hõlbustamiseks ning lihtsustada poolaastaaruannete esitamise korda.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Jagan Agustín Díaz de Mera García Consuegra arvamust, et kolmandatesse riikidesse nimetatud sisserände kontaktametnikud saaksid kahtlemata oma pädevusala tõttu aidata Frontexil selle eesmärkide täitmisel, eriti kuna agentuuril endal ei ole esindust väljaspool ELi.

Samuti toetan muutmissetepanekut, millel on järgmised eesmärgid: kasutada sisserände kontaktametnike ja Frontexi pädevust vastastikuse kasu saamiseks, saada kasu kontaktametnike võrgustikult pärinevast informatsioonist ja jagada seda läbi ICONeti (liikmesriikide migratsiooniteenistustele mõeldud turvaline veebipõhine teabe- ja koordineerimisvõrk), kasutada Välispiirifondi kontaktametnike võrgustiku loomise toetamiseks ja hõlbustada selle toimimist ning lihtsustada poolaastaaruannete esitamise korda.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvan, et määruse muutmine on hädavajalik, et sisserände kontaktametnike ja Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri vahel eksisteeriks tõeline infovahetusplatvorm. Teabevahetus parandab kindlasti mõlema poole tööd.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Kui 19. veebruaril 2004. aastal võeti vastu määrus, mille muutmist praegu arutatakse, ei olnud Frontexil veel ametlikult loodud. Nõukogu võttis määruse Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri loomise kohta vastu kaheksa kuud hiljem, täpsemalt 26. oktoobril 2004. Frontexi kodukorras sätestatud võimupiiride kohaselt on selle pädevuses koostada liikmesriikide pädevate asutuste kogutud informatsiooni põhjal riskianalüüsi, hõlbustada liikmesriikide ja kolmandate riikide vahelist operatiivkoostööd ning teha koostööd kolmandate riikide pädevate asutuste ja rahvusvaheliste organisatsioonidega, näiteks vahetades kogemusi piirikontrolli küsimuses, koolitades piirivalvureid, vahetades operatiivteavet ja korraldades ühisoperatsioone. Esildatud muudatused on asjakohased ja vajalikud. Kuna Euroopa Liit on läbimas keerulist perioodi, on sisserändevoogude nõuetekohane ohjamine hädatarvilik. See peaks hõlmama kahte aspekti: seadusliku ja ebaseadusliku sisserändevoogu ohjamist.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0265/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE), *kirjalikult.* – Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest majandusränne on ELi jaoks üha suurem probleem. Seetõttu peab EL looma tasakaalustatud ja tööturu vajadustele vastavad seadusliku sisserände võimalused, võttes arvesse demograafilisi ja majanduslikke probleeme, millega EL lähitulevikus silmitsi seisab. Olen veendunud, et selle direktiivi vastuvõtmine lihtsustab kolmandate riikide kodanike liitu lubamist siin töötamise eesmärgil, vähendab halduskulusid ning lihtsustab liikmesriiki ja seal töötama lubatud isikute kontrollimist.

Lihtsustamisega seoses tahan rõhutada, et tagada tuleb õigusaktides sätestatud nõuete rakendamine ja otsustamise läbipaistvus. Olen raportööriga samal arvamusel, et otsustel lubada siia töötama kolmanda riigi kodanikke on nende inimeste elus väga suur tähtsus, mistõttu peab otsustamine olema täiesti läbipaistev.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (EL) Direktiivis, mis käsitleb kõikides ELi liikmesriikides ühtset elamis- ja töөлuba, ning Euroopa Parlamendi sellekohases raportis käsitatakse sisserännanuid odava tööjõuna, kes on jäetud neid julmalt ära kasutava kapitali meelevalda. Sisserändajal on õigus elada ELi liikmesriigis ainult siis, kui ta teeb tööd rahavalitsuse kasumi suurendamise nimel. Vastasel juhul peetakse teada ebaseaduslikuks

sisserändajaks ja koheldakse kui soovimatut isikut, kes pannakse 18 kuuks vangi ja visatakse riigist välja. Mitte miski ei erista ELi liikmesriikides sisserändajaid kohalikest töötajatest. Neid ühendab töötajate ühine saatus – olla ekspluateeritud, kapitali krabatud rikkuse tootjad. Võitlus sisserändajate õiglaste nõuete eest, nende seadustamise eest, musta ja tervisekindlustuseta töö kaotamise eest, suuremate palkade eest, sama töö eest võrdse palga saamise eest, sotsiaalsete ja kodanikuõiguste täieliku kaitstuse eest ning Dublini lepingu tühistamise eest on nende ühine võitlus.

Sisserändajate probleeme saab lahendada ainult siis, kui kaasata nad töölisklassi liikumisse ning tugevdada selle võitlust ELi ja selle kodanlike valitsuste šovinistliku lihtrahvavastase poliitika vastu, mis on süüdi ELi ja kogu maailma kohalike ja võõrtöötajate vaesuses ja hädades.

Alfredo Antonozzi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Olen veendunud, et saame ebaseadusliku sisserände ja mitteametliku töötamise vastu tulemuslikult võidelda ainult tasakaalustatud ja tööturu vajadustele vastavate seadusliku sisserände võimaluste abil.

Direktiivi vastuvõtmisest tulenev kasu on ilmselge: kui väljastatakse üks dokument, millega antakse luba riigis viibimiseks ja tööturule pääsemiseks, siis on see riiki lubamise korra oluline lihtsustamine, millega kaasneb ka kulude ja menetlusaja vähenemine.

See direktiiv on vaja vastu võtta sellepärast, et kehtestada lisameetmed hooajatööliste ja ettevõttesiseselt ümberpaigutatavate töötajate kohta, mistõttu ma loodan, et see võetakse vastu võimalikult kiiresti, arvestades liikmesriikide pädevust määrata kindlaks kolmandatest riikidest vastuvõetavate töötajate arvu ülempiiri.

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Hääletasime kolmapäeval kolleeg Véronique Mathieu ettepanekut võtta vastu direktiiv võõrtöötajate jaoks mõeldud ühtse elamis- ja tööloa kohta. Hääletasin selle poolt. Kahjuks jäi see vastu võtmata. Selle õigusakti abil oleks saanud ühtlustada võõrtöötajatele kohaldatavaid süsteeme ja nii võidelda sotsiaalse dumpingu vastu. Ebaseadusliku sisserände tulemuslikuma reguleerimisega oleks liit saanud vähendada mitteametlikku töötamist ja ebaseaduslikke tegevusharusid. Sotsiaaldemokraadid olid direktiivi vastu ja tõid ettekäändeks selle, et direktiivi kohaldamisalast jäid mõned kategooriad välja. Liberaalide seisukoht oli aga täiesti ootamatu ja viis dokumendi tagasilükkamiseni. Näinud üht nende seisukohta tagasilükatud muudatusettepaneku kohta, võin öelda, et nad hääletasid kogu teksti vastu, ilma et oleksid meid ette hoiatanud, kui tähtsaks nad konkreetset punkti peavad. Nii on aasta jagu väärt tööd kaotsi läinud.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Tuleb aru saada, et Euroopa Parlament ei allu nõukogule. Edaspidi peavad liikmesriigid Euroopa Parlamendi liikmeid tõsiselt võtma, isegi sisserändeküsimustes. Seadusandlik tavamenetlus on tõeks saanud. Kolmandate riikide kodanikele mõeldud ühtse loa direktiivi eelnõu lükati täiskogus tagasi. See on parlamendi jõuline märguanne, sest see küsimus oli väga tähtis. Oleme aastaid rääkinud ühtse loa loomisest kolmandate riikide kodanikele, kes tahavad mõnes liikmesriigis elada ja töötada. Alguses oli eelnõu hea, aga Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni esitatud muudatusettepanekud oma praegusel kujul eitavad ühtse loa põhiolenumust. Samuti on need vastuolus kõikide võrdse kohtlemisega ja nendega kehtestatakse erinevad töötajakategooriad, mis on lihtsalt vastuvõetamatu.

Võrdse kohtlemise põhimõtet ei tohi kahjustada. Seega lükkas enamus (350 häält 306 vastu) vastuseks fraktsiooni PPE muudatusettepanekutele lõpliku ettepaneku tagasi ja nüüd tuleb

see Euroopa Komisjonile tagasi saata. Vaja on paremat: „jah” vastutustundlikule ühisele sisserändepoliitikale, aga „ei” piiravale ja diskrimineerivale poliitikale!

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Kui Euroopa Parlament hääletas täna direktiivi kolmandate riikide kodanikele liikmesriigis elamist ja töötamist võimaldava ühtse loa kohta, blokeeris ta komisjoni ettepaneku ja saatis selle pädevatele parlamendikomisjonidele tagasi, et direktiivi ettepaneku sisu täiustataks. See hääletus on Euroopa Parlamendi sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni ning kõikide ELi töötajate võit. Tahaksin rõhutada, et kuna meile lubatud direktiiviraamistik oli komisjoni ettepanekust juba välja jäetud, sest teatavad töötajakategooriad, näiteks hooajatöölised, ettevõttesiseselt ümberpaigutatavad töötajad ja pagulased jäeti sellest välja, ei saanud Euroopa Parlament selle direktiiviga nõustuda. See direktiiv peaks olema kolmandatest riikidest pärit töötajate õiguste üldine raamdirektiiv, mille alusel koostatakse konkreetsemad direktiivid, sest ainult siis on võimalik jõuda Euroopa Liidu ühise rändepoliitikani. Nii hääletades näitasime, et Euroopa Liidus ei saa olla topeltstandarditega topelttööturгу, sest see läheks vastuollu kõikide sotsiaalsete normidega, mida me seni oleme saavutanud.

Cornelis de Jong (GUE/NGL), kirjalikult. – Hääletasin muudatusettepanekute 30, 34, 65, 103, 109 ja 114 poolt, sest kuigi ma toetan täielikult ÜRO rahvusvahelist konventsiooni võõrtöötajate ja nende perekonnaliikmete õiguste kaitse kohta, arvan, et tööturule, sotsiaalkindlustussüsteemi ja sotsiaalkorterisse elama pääsemine on küsimused, mille üle peavad otsustama liikmesriigid, mitte ühendus. Eelnimetatud ÜRO konventsiooni ratifitseerimisega on liikmesriigid lubanud selle oma riiklikes süsteemides rakendada, ilma et annaks mingeid selle valdkonna volitusi liidule üle.

Luigi Ciriaco De Mita (PPE), kirjalikult. – (IT) Raport Euroopa Liidus ühtse elamis- ja tööloa kehtestamise kohta on andnud meile võimaluse mõelda ja arutleda sisserändajate võimaliku tähtsa rolli üle meie ühiskonnas. See roll on võimalik ainult siis, kui nad tulevad siia seaduslikult, lõimuvad ja järgivad õigusakte. Sellisel juhul saavad nad ka rohkem osaleda oma uue kogukonna arendamises. Sellega seoses saab hääletusel olnud ühtse loaga luua võimaluse sisenemist kontrolli all hoida ning kaitsta kõigi ühiskonnaliikmete õigusi ja kohustusi. Toetasin direktiivi ettepanekut, sealhulgas neid osi, millega ei piirata liidu õigusaktide ja rahvusvaheliste õigusvahendite soodsamate sätete kohaldamist. Mul on kahju, et parlament ei võtnud arutlusel olnud ettepanekut vastu, sest minu arvates oleks see aidanud kaasa vabadusel rajaneva ala loomisele Euroopas ja ELi majanduskasvu nimel koos töötada soovivate inimeste lõimumisele.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjalikult. – (FR) Oleme aastaid rääkinud ühtse loa loomisest kolmandate riikide kodanikele, kes tahavad mõnes liikmesriigis elada ja töötada. See on kiiduväärt eelnõu, mille algne eesmärk oli lihtsustada kolmandate riikide kodanike jaoks haldusnõudeid, et nad saaksid töö- ja elamisloa ühtse teeninduspunkti kaudu. Algses õigusakti ettepanekus oli kirjas, et kolmandatest riikidest pärit töötajaid tuleks tööõigustega seoses (sotsiaalkindlustuse, hariduse ja koolituse saamine) kohelda samamoodi nagu ELi kodanikke. Raportööri muudetud teksti kohaselt aga oleksid liikmesriigid saanud õiguse mõnd neist õigustest piirata. See on vastuolus võrdse kohtlemisega ega ole vastuvõetav. Seetõttu hääletas enamus lõpliku ettepaneku vastu ja see lükati tagasi. Inimliku ja mõistliku sisserändepoliitika väljatöötamine on ühiskonna jaoks järgmistel aastatel ülimalt tähtis, aga seda saab teha ainult ELi tasandil, et vältida valimiste mõju ja riikide äkilisi läbimõtetamata reaktsioone.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ettepaneku põhiküsimus on kolmandate riikide kodanikele liikmesriigis elamist ja töötamist võimaldava ühtse loa taotlemise ühtse menetluse ning ELis seaduslikult elavatele kolmandatest riikidest pärit töötajatele ühiste õiguste kehtestamine. See eeldab, et kõikides liikmesriikides on ühised eeskirjad. Sellega kaotatakse erinevused ELi riikide menetluskorras ning nii oleks töötajate seadustamine kiirem, ühtsem ja läbipaistvam kogu liidus. Ühest küljest aitab tööjõu, eelkõige kvalifitseeritud tööjõu seaduslik ränne võidelda mitteametliku töötamise vastu, parandada majanduse üldist konkurentsivõimet ja saada jagu praegustest puudustest. Teisest küljest aga ei tohi me unustada, et haavataval majanduskriisi ajal, kui töötus kasvab, peab tööjõu rände poliitika olema paindlik (nagu väidab komisjon), aga ka kestlik ja mõistlik.

Carlo Fidanza (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Olen tõsiselt pettunud, et Véronique Mathieu raport töö- ja elamisloa taotlemise ühtse menetluse kohta tagasi lükati. See oli tasakaalukas raport, mis sai hääletamise ajaks palju paremaks tänu Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni muudatusettepanekutele, mille kiitsid heaks ja mida täiendasid ka liberaalid ja konservatiivid.

Kurb, et Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioon ei pidanud kokkuleppest kinni ning konservatiivid ja reformistid tegid valearvestuse, mistõttu nüüd võib komisjon esitada uue ettepaneku, mis on tõenäoliselt praegusest halvem.

Seaduslikele sisserändajatele antav võimalus saada vajalikud elamis- ja töödokumendid kogu Euroopa Liidu jaoks ühe menetluse kaudu oleks olnud otsustav samm edasi ning õige ja sobiv järg ebaseadusliku sisserände vastase võitluse süvendamiseks rannikuliikmesriikide koostöö tihendamise ja Frontexi tugevdamise kaudu.

Nüüd aga, nagu mitmel varasemalgi korral, on nii, et mõned jäärapäised vasakpoolsete ideoloogilised jäänukid, keda kuulatakse ja kes tahavad piiride täielikku avamist, eitavad vajadust kaitsta Euroopasse tööle tulnud ausaid välismaalasi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Meie arvates on väga tähtis, et Euroopa Parlamendi enamus lükkas tagasi selle ettepaneku võtta vastu direktiiv ühtse elamis- ja tööloa taotlemise ühtse menetluse kohta, sest parlamendi tekst, mis oli nõukoguga juba läbi räägitud, teenis ainult suurettevõtete ja kontsernide huve. Kontsernid surusid peale sotsiaalset dumpingut, et nad saaksid kasutada välistööjõudu, keda saab eksploateerida, kellele saab vähe palka maksta ja vähe õigusi anda.

Kuigi see esitati ühtse menetluskorra ettekäändel, tahtsid need kontsernid tegelikult seadustada sotsiaalset dumpingut, suurendada töökohtade ebakindlust ja ebavõrdsust ning avada tee igasugustele tulemustele ja õigusaktidele, mis ohustavad kõikide töötajate võrdse kohtlemise ja õigluse põhimõtteid.

Mõnes mõttes tahtsid nad taas elustada päritolumaa põhimõtte, mis oli kurikuulsas Bolkesteini direktiivis, mis töötajate ühise vastuseisu tõttu tagasi lükati. Nüüd on Euroopa Parlament paljude liikmesriikide töötajate ja ametiühingute vastuseisu ja vastuväiteid kuulda võtnud, mis näitab, et nende võitlus on vilja kandnud. Ka Portugali töötajad aitasid seda soodsat tulemust saavutada, kui korraldasid 24. novembril üldstreigi. Peame siiski ka edaspidi valvsad olema.

Bruno Gollnisch (NI), *kirjalikult.* – (FR) Ajal, mil peaaegu 25 miljonit eurooplast on registreeritud töötud, esitati taas direktiiv, millega tahetakse lihtsustada töötajate sisserännet. Siin on ju midagi viltu. Veel taheti selle õigusaktiga kindlustada neile võõrtöötajatele teatavad majanduslikud ja sotsiaalsed õigused, väidetavalt selleks, et vältida

sotsiaalset dumpingut ehk ebaõiglast konkurentsi eurooplastest töötajatega või juba siin olevate töötajatega. See tähendab sisuliselt nõustumist tõsiasjaga, et sisseränne alandab Euroopas palkasid ega kaota tööjõupuudust, vaid tekitab hoopis otsest konkurentsi meie töötajatele.

Mõned muudatusettepanekud, mis esitati selleks, et tagada elanike ja sisserändajate võrdsed õigused ja kulud, viivad lõpptulemusena tegelikult selleni, et meie sotsiaalseid hüvesid saab igasugune sisserändaja, sõltumata sellest, kas ta töötab või mitte. Nii et valida on sotsiaalse dumpingu ja automaatse almuseandmise vahel. Sellega ei saa enam leppida ei poliitiliselt ega rahaliselt. Aeg on liikmesriikide tasandil otsustada rändevood ümber pöörata ning eelistada kõikjal riiklikke ja ühenduse huvisid, sest rändevood on muutunud majanduslikult, sotsiaalselt ja isegi kultuuriliselt talumatuks koormaks.

Jarosław Kalinowski (PPE), *kirjalikult*. – (PL) ELi liikmesriigid peavad kogu aeg võitlema ebaseadusliku sisserändega ja kolmandate riikide kodanike töötamisega varimajanduses. Nende probleemide tulemuslikuks lahendamiseks tuleb võtta sobivaid meetmeid. Ebaseaduslikku sisserännet aitab piirata see, kui lihtsustada ja standardida korda, mille alusel väljastatakse kolmandate riikide kodanikele liikmesriigis töötamiseks sinna sisenemise ja seal elamise lube. Ühtlasi on siis võimalik rahuldada Euroopa turu tööjõuvajadusi. Kavandatud eeskirjades on jäetud vastuvõtivatele liikmesriikidele teatav otsustusõigus – eelkõige puudutab see riiki lubamisest keeldumise tingimusi. Nii on tagatud piisav õiguskindlus ega tungita liikmesriikide pädevusalasse.

Kõnealuse direktiivi põhjal saavad liikmesriigid asuda majandusrände suhtes ühisele seisukohale. See tagab läbipaistvad eeskirjad, julgeoleku ja õiguskaitse diskrimineeritud töötajatele, ebaseadusliku sisserände vastase võitluse jätkumise ja ebaõiglase konkurentsi vastased meetmed. Seetõttu olen raportööri seisukohaga nõus.

David Martin (S&D), *kirjalikult*. – Aastal 2001 esitas komisjon ettepaneku võtta vastu direktiiv kolmandate riikide kodanike palgatöötajana või füüsilisest isikust ettevõtjana liikmesriiki sisenemise ja seal viibimise tingimuste kohta. Vaatamata Euroopa Parlamendi soodsale arvamusele ei võetud nõukogus esimesel lugemisel vastu põhjalikku ettepanekut, mille eesmärk oli kehtestada riiki sisenemise ja seal elamise tingimused kõigile kolmandate riikide kodanikele, kes soovivad tegutseda ettevõtjana liidu territooriumil, ning 2006. aastal võttis komisjon ettepaneku ametlikult tagasi. Mul on hea meel, et sellel Lissaboni lepinguga uue õigusliku aluse saanud ettepanekul on hea võimalus saada vastuvõetuks.

Clemente Mastella (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Hääletasin koos oma fraktsiooniga selle raporti poolt, sest arvan, et see on hea lahendus Euroopa Liidu tulevaste aastate märkimisväärsetele demograafilistele probleemidele, kui sellega kehtestatakse ühtne taotluste menetlemise kord kõigile töötamise eesmärgil liikmesriiki siseneda soovivatele kolmandate riikide kodanikele ja tagatakse neile kindel õiguslik seisund.

Kahjuks lükkavad parlamendi vastuhääled selle tähtsa direktiivi analüüsi edasi, kuigi see oleks majanduslikel põhjustel sisserändajate jaoks sageli keerulist halduskorda lihtsustanud. Ettepanekuga oleks antud liikmesriikidele võimalus reageerida praegusele ja edaspidisele tööjõunõudlusele ning võidelda ekspluateerimise ja diskrimineerimise vastu, millega need töötajad liigagi sageli kokku puutuvad. Direktiiviga tahetakse vähendada riiklike õigusaktide erinevusi – ühtse teeninduspunkti süsteemi kasutuselevõtuga muutuks haldusmenetlus lihtsamaks, odavamaks ja kiiremaks.

Meie ettepanekus ei oleks määratletud kolmandate riikide kodanike liitu lubamise tingimusi, vaid liikmesriigid oleksid ise määranud riiki lubamise tingimused ning otsustanud, kui palju sisserändajaid nad soovivad oma riiki töötama lubada.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (FR) See raport ja direktiivi eelnõu, mida sellega muudetakse, on häbiväärsed. Sellega luuakse valikuline sisseränne, mida juhivad turu vajadused. Nendega jäetakse õigustest ilma kõik sisserännanud, kellest neil turgudel (enam) kasu ei ole. Isegi kui antakse piiratud õigusi neile, kes töötavad, jäetakse võimalus neid tulevikus veel rohkem piirata. Sisserändajad ei ole teisejärgulised inimesed! See direktiiv on lihtsalt ebainimlik. Hääletan selle vastu ja mõistan selle hukka.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) See parlamendi enamuse poolt tagasi lükatud õigusakti eelnõu oleks võimaldanud rändevooge paremini ohjata. Selle eesmärk oli kaotada liikmesriikide vahelised erinevused töö- ja elamisloa andmise korras ning anda ELis seaduslikult töötavatele kolmandate riikide kodanikele teatavad õigused. Seega oli see samm edasi kahel põhjusel: esiteks sellepärast, et oleksime loonud uue vahendi, mis oluks kasulik kolmandate riikide kodanikele, kes tahavad liikmesriikidesse ümber asuda, sest sellega oleks neile antud teatavad õigused, ja teiseks sellepärast, et see andnuks välismaale märku, et Euroopa ei ole suletud ega võta ainult repressiivseid meetmeid, ning parandanuks julgeolekut ajal, mil me tegeleme Stockholmi programmis väljendatud mureküsimumstega – paindliku sisserändepoliitika loomisega, mis toetaks ELi majandusarengut. Sellepärast hääletasin ma nii, nagu ma hääletasin.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult*. – (DE) Kolmandate riikide kodanike ELi liikmesriiki elama ja töötama lubamise tingimuste üle otsustamine on asjaomase liikmesriigi, mitte ELi pädevus. See, et mõningates valdkondades on haritud sisserändajate perioodiline tulek ehk kasulik, ei tohi viia avatud uste poliitikani, sest tööle tuleb võtta eelkõige meie oma inimesi – ELi kodanikke. Kui mõnes valdkonnas on töötajate puudus, peaksime uurima selle põhjusi ning reageerima sellele vastavate muudatustega koolituses ja ümberõppevõimaluste pakkumisega. See, et tööjõu ränne võib töötajatele probleeme tekitada, sest alandab palgataset, ja selle tulemuseks võivad olla ka dumpinguhinnad, on juba korduvalt kinnitust leidnud.

Näiteks just sellepärast kehtestati hästi arenenud sotsiaalkindlustusvõrgustikega riikide nõudmisel töötajate vabale liikumisele ülemineku perioodid. Arutelu käigus ei tohi unustada, et nutikad ettevõtted võivad tööjõuga varustamisele kohaldatavaid eeskirju enda huvides ära kasutada. Seepärast hääletasin ma raporti vastu.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), *kirjalikult*. – (RO) Hääletasin selle raporti poolt, sest Euroopa Liidul on juba aastaid olnud tarvis selgeid eeskirju ja menetlusi kolmandatest riikidest saabunud seaduslike töötajate õiguste jaoks. Selliseid eeskirju on vaja vähemalt kahel põhjusel. Esiteks on neid vaja sellepärast, et kuigi peame eelistama ELi töötajaid, osalevad seaduslikult siin elavad töötajad liikmesriikide majanduselus ning neil on õigus kaitsele ja tagatistele. Neid tuleb pidada ELi majandusele väärtuslikeks, mitte ELi töötajatele ohtlikeks.

Teiseks parandavad selged eeskirjad kontrolli rände üle. Kui me aga selliseid eeskirju ei kehtesta, soodustame ebaseaduslikku sisserännet ja töötamist ning kõiki nende tagajärgi. Kahjuks pean ütleva, et ei ole raportiga nõus, ja kutsun komisjoni üles esitama uut ettepanekut.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Hääletasin Véronique Mathieu raporti poolt, sest loodan, et pärast aastatepikkust tööd kehtestatakse suunised, et koostada direktiiv, milles on ühised ELi eeskirjad kolmandatest riikidest pärit töötajatele lubade ja õiguste andmise kohta. Oleme ELi selleteemalise direktiivi kallal töötanud 2001. aastast alates ega ole mingisuguste tulemusteni jõudnud. Loodame nüüd, et nõukogu ja parlament kiidavad selle kaasotsustamismenetluse käigus heaks ja jõutakse mingi tulemuseni, sest see on tähtis küsimus. See on Euroopa arengu seisukohalt oluline punkt, sest suurenev tööjõuvajadus viib meid üha lähemale majandusrände, mistõttu on ühised eeskirjad selle jaoks hädavajalikud. Liidu pikaajalist majandusarengut on vaja toetada ning selleks on vaja lihtsustada liikmesriiki töötamise eesmärgil siseneda soovivatele kolmandate riikide kodanikele lubade andmise korda, tagades neile kindla õigusliku seisundi. Direktiiviga antakse meile võimalus reageerida praegusele ja tulevasele tööjõunõudlusele ning astuda vastu ekspluateerimisele ja diskrimineerimisele, millega need töötajad liigagi sageli kokku puutuvad.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin selle lõpphääletusel vastu võtmata jäänud raporti poolt. Tegin seda sellepärast, et minu arvates on rände järelevalve Euroopa Liidus oluline osa liikmesriikide vastutustundlikust sisserändajate vastuvõtu poliitikast. Parim viis ebaseadusliku sisserände ja mitteametliku töötamisega võitlemiseks on töötada välja tasakaalukas seadusliku sisserände poliitika, mille alusel võetakse sisserändajaid vastu sihtliikmesriigi tööturu vajadustest lähtuvalt.

Ajal, mil majandus ei kasva, ei tohi luua petlikke ühiskonda kaasamise lootusi ega soodustada poliitikat, mis suurendab tööjõupuudust. Ettepanek, et tuleks täita ainult üks töö- ja elamisloataotlus, mis esitatakse vastuvõtjariigi ametiasutusele, lahendaks selle probleemi.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Pooldan raportöör Véronique Mathieu seisukohta ja ettepanekut võtta vastu direktiiv, mis on osa Euroopa Liidu jõupingutustest kehtestada üldine sisserändepoliitika ja kolmandate riikide kodanikke käsitlev raamettepanek. Sellel on kaks eesmärki: a) kehtestada elamis- ja tööloa taotlemise ühtne kord liikmesriikides; b) anda Euroopa Liidus seaduslikult elavatele kolmandatest riikidest pärit töötajatele ühised miinimumõigused, mis põhinevad liikmesriikide kodanikega võrdsel kohtlemisel.

Marit Paulsen, Olle Schmidt ja Cecilia Wikström (ALDE), *kirjalikult.* – (SV) Seaduslik sisseränne ELi liikmesriikidesse on majandusarengu jaoks tähtis. Töötajate sisseränne võib suurendada konkurentsi ja elujõudu ning ELi rahvastiku vananemisest tingitud demograafiliste probleemide tõttu on paindlik sisserändepoliitika vajalik. Seetõttu on meil hea meel komisjoni ettepaneku üle kehtestada kolmandate riikide kodanikele töö- ja elamisloa taotlemiseks ühtne menetlus. See peaks sisserändajate vastuvõtmisega seotud keerulisi haldusformaalsusi lihtsamaks tegema. Samuti peaks see võimaldama liikmesriikide tööturul reageerida praegusele ja tulevasele tööjõunõudlusele ning andma võimaluse võidelda selliste töötajate ekspluateerimise ja diskrimineerimise vastu.

Ent me ei ole nõus muudatusettepanekutega lisadokumentide kohta, sest need muudaksid ettepaneku vastuoluliseks ja mõttetuks. Ühtse taotlemismenetluse ja dokumendi kehtestamine on mõttetu, kui liikmesriigid võivad sätestada lisadokumentide nõude. Muudatusettepanek, mille kohaselt võivad liikmesriigid anda välja elamisloa täiendava dokumendi, mida ajakohastatakse või tühistatakse, kui inimese positsioon tööturul muutub, võeti hääletusel vastu. Kuna me ei olnud selle tekstiga rahul ja oleksime tahtnud, et see läheks enne vastuvõtmist teisele lugemisele, hääletasime vastavustabelite lisamise poolt,

mida nõukogu ei tahtnud. Ka need ei läinud läbi, ja kui leidsime end olukorras, kus poolthääled tähendaksid, et esimesel lugemisel võetakse vastu raport, mis meie arvates õõnestab kogu ühtse dokumendi ettepanekut ja eelistab ELis kehtivate dokumentide paljusust, otsustasime hääletada selle ettepaneku vastu.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Üks parimaid võimalusi ebaseadusliku sisserände ja mitteametliku töötamise vastu võitlemiseks on luua tasakaalustatud ja meie riikide tööturu vajadustele vastavad seadusliku sisserände võimalused. Majandusränne on juba reaalsus, millega tuleb tegelda, kuid see on ka vajadus, võttes arvesse demograafilisi ja majanduslikke probleeme, millega Euroopa Liit lähitulevikus silmitsi seisab. Sisserändepoliitika peab olema vahend, mille abil leevendada tööjõuvajadust ning ühtlasi aidata kaasa Euroopa 2020. aasta strateegia elluviimisele.

ELi õigusaktid ei piira liikmesriikide õigust korraldada oma sotsiaalkindlustussüsteeme. Kuna kõnealune valdkond on liidu tasandil ühtlustamata, kehtestavad liikmesriigid ise oma õigusaktides sotsiaalkindlustushüvitiste saamise tingimused, samuti selliste hüvitiste suuruse ja saamise ajavahemiku.

Seda õigust teostades peavad liikmesriigid siiski järgima ELi õigust. Lisaks tuleb kinni pidada töötingimustest, sealhulgas palga ja töölt vabastamise, töertvishoiu ja -ohutuse, tööaja, puhkuse ja distsiplinaarmenetluste tingimustest, võttes arvesse kehtivaid üldiseid kollektiivlepinguid.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Liit peab valmistuma tulevasteks demograafilisteks probleemideks. Tööjõu rändega seotud küsimused on majanduse konkurentsivõime ja elujõulisuse seisukohalt tähtsad. Need nõuavad nii tasakaalus käsitlust kui ka põhjalikku kaalutlemist.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (FR) Mul on hea meel, et Euroopa Parlament selle ühtse loa ettepaneku tagasi lükkas. Täna hääletusega sillutatakse teed uutele läbirääkimistele ja öeldakse „ei” õiguste andmisele töötajate turuväärtuse järgi. Direktiiv, mis on kaugel kõikidele võõrtöötajatele ühiste õiguste tagamisest, mille aluseks oleks võrdne kohtlemine ja mittediskrimineerimine, sisaldas ettepanekut killustatud seadusliku rände kohta, milles võõrtöötajale antaks õigusi tema turuväärtusest sõltuvalt. Selline hierarhia on täiesti vastuvõetamatu, eriti veel nüüd, kui ÜRO võõrtöötajate ja nende perekonnaliikmete õiguste kaitse konventsioon saab kohe-kohe 20aastaseks. Liit peab lõpuks ometi võtma tõsiselt paljude uuringute tulemusi, et isiklik ja kollektiivne ning majanduslik ja sotsiaalne kasu vastuvõtja- ja päritoluriikide jaoks käib käsikäes sisserändajate õiguste täieliku ja tegeliku jõustamisega. Rohelised hoiavad ka edaspidi sellel teemal hoolega silma peal, et aidata liidul saada eesrindlik rändepoliitika, mille aluseks on põhiõiguste universaalsus ja lahutamatus. See küsimus on kaalul järgmistel läbirääkimistel, mis selle kohutava kokkuleppe tagasilükkamisele järgnevad.

Raport: Teresa Jiménez-Becerril Barrio ja Carmen Romero López (A7-0354/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Parlamendi ja nõukogu Euroopa lähenemiskeelu direktiivi eelnõu eesmärk on kuritegude ärahoidmine. Selle aluseks on asjaolu, et kuigi liikmesriigid kaitsevad kuritegude ohvreid oma territooriumil, on tekkinud vajadus töötada välja varajase hoiatuse ja ennetamise süsteem ka Euroopa tasandi jaoks. Selles arvestatakse Stockholmi programmis sisalduvaid soovitusi ja Lissaboni lepingu jõustumisest tingitud menetlusi, mis võimaldavad esitada üldisi aruandeid, ning nõukogu esimest, 5. jaanuari 2010. aasta ettepanekut võtta vastu ELi ohvrikaitse direktiiv. Pooldan

laiahaardelisi eeskirju, mis hõlmavad mitut liiki kuritegude ohvreid, ning muudatusettepanekuid lähenemiskeelu tühistamise korra, õiguskaitsse järjepidevuse ja keelu jõustamise tähtaja kohta ning olukorra täpsustamise kohta seoses ohvri liikumisega ühest liikmesriigist teise.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), *kirjalikult*. – Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest see toetab nõukogu ettepanekut võtta vastu direktiiv, kus on selged kuritegude ennetamise ja täpsemalt ohvrikaitse meetmed. Vägivalla ohvreid ei peaks õiguserikkuja eest kaitsma mitte üksnes nende riigi territooriumil, vaid neile tuleks tagada ennetavad meetmed kogu Euroopa Liidus. Selle direktiivi vastuvõtmine ja rakendamine näitaks, et EL on otsustanud ellu viia Stockholmi tegevuskava – Euroopa Liidu plaani hoida ja edasi arendada vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala.

Tuleb rõhutada, et Euroopa lähenemiskeeldu peaks kohaldama kõikidele kuriteoohvritele, sealhulgas inimkaubanduse, sundabielu, aumõrva, soolise vägivalla, terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse ohvritele ja tunnistajatele, sõltumata ohvri vanusest ja soost, kui ründaja on tuvastatud. Lisaks ei tähenda ohvrite kaitsmine üksnes füüsilist kaitset, vaid hõlmab ka ohvrite väärikut. Seetõttu olen väga nõus, et kaitse peab hõlmama ka nende ohvrite kaitset, kes tahavad taastada oma väärikut ja austust nende kui inimeste suhtes.

Roberta Angelilli (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Ohvrite jaoks mõeldud Euroopa lähenemiskeeldu direktiivi ettepaneku hääletus parlamendis on tähtis märguanne, et on vaja kaitsta vägivalla all kannatanud inimesi. Kahjuks ei olnud nõukogus kvalifitseeritud häälteenamust, sest Madalmaad asusid ettepanekut blokeerivate riikide poolele, aga see ei vähenda tänase hääletuse olulisust.

Vägivalla ohvrite kaitsega seotud tühimik Euroopa õiguses tuleb täita konkreetse dokumendiga, mille kohaldamisala ei piirdu ühe liikmesriigiga, kus ohver elab, vaid mis kehtib ka teisel pool piiri. 12 liikmesriigi (sh Itaalia) koostöö eesmärk on käivitada Euroopa Liidu territooriumil varajase hoiatuse ja ohvrikaitse mehhanism.

Olen veendunud, et selle vahendi üle kokkuleppe (sh poliitilise kokkuleppe) saavutamine on tähtis, sest sellega kaitstakse igasuguste kuritegude ohvreid ning luuakse piiravad ja keelavad vahendid kaitseks ohtlike inimeste eest. Sama tähtis on see, et ohvril on võimalik minna teise liikmesriiki ja saada uue elu alustamiseks teavet ja abi ning tema suhtes jäävad endiselt kehtima kaitsemeetmed.

Alfredo Antoniozzi (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Pooldan lähenemiskeeldu kui sellist. Vägivallaohvreid tuleb kaitsta uute rünnakute eest ja ennetavad meetmed nende ründajate vastu peavad kehtima kogu Euroopa Liidus.

Direktiivi eelnõu on veel üks samm eesmärkide poole, mis on sätestatud Stockholmi tegevuskavas ning Euroopa Liidu plaanis hoida ja edasi arendada vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala.

Tean, kui keeruline see ettevõtmine on. Kohtusüsteemid on liikmesriikides erinevad, nagu ka kriminaal- ja tsiviilmenetlused. Sellele vaatamata arvan, et raportööridel on õnnestunud parandada õiguskaitsse järjepidevust ning tagada ohvrite parim võimalik kaitse ja ühtlasi ka õiguskindlus.

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Vägivallaohvreid kaitsevad ründajate eest kaitsemeetmed nende asukohaliikmesriigis, aga riigipiiril see kaitse kaob ja seni ei olnud mingit võimalust kaitset laiendada ka teisele poole piire. Hääletasin selle uue direktiivi

poolt, sest see võimaldab kohtuvõimudel siseriikliku õiguse alusel välja antud kaitsemeetmete põhjal väljastada Euroopa lähenemiskeelu, mis kaitseb ohvrid ka teistes liikmesriikides. Muidugi on direktiiv suunatud eelkõige naissoost vägivallaohvritele, aga seda saab kohaldada kõikidele võimalikele ohvritele ja nende sugulastele, sõltumata soost ja vanusest.

Regina Bastos (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Direktiivi eelnõu Euroopa lähenemiskeelu kohta, mille eesmärk on kaitsta kuriteoohvrid kogu Euroopa Liidus, sai minu poolthääle. Eelnõuga tahetakse luua liikmesriikide vaheline kohtute ja politsei koostöö mehhanism, et ühes liikmesriigis lähenemiskeeluga kaitstud kuriteoohvrid ei peaks teises liikmesriigis kaitse saamiseks kogu õiguslikku protsessi uuesti läbi tegema, kui nad otsustavad teise ELi liikmesriiki elama asuda või seal viibida.

Euroopa lähenemiskeeld antakse välja kaitstava isiku palvel ning seda ei tuleks anda mitte ainult koduvägivalla all kannatavatele naistele, kes on peamine kaitstavate isikute rühm, vaid ka kõikidele teistele ohvritele, näiteks inimkaubanduse, naiste suguelundite moonutamise, sundabielu, aumõrva, verepilastuse, soolise vägivalla, terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse ohvritele ja tunnistajatele.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin Euroopa lähenemiskeelu direktiivi eelnõu poolt, sest selle põhieesmärgid on kuritegude ennetamine ja ohvrikaitse. Praegu on nii, et ohvrite kaitsmise määrused vastu võtnud liikmesriikide tegevusalased volitused lõpevad need õigusaktid vastu võtnud liikmesriikide piiril. Euroopa Liit peab tegema kõik võimaliku, et hoida Euroopa tasandil ära kuritegevust ja tagakiusamist. Ainult nii saame tagada ohvritele turvalise keskkonna, piiramata sealjuures nende liikumisõigust. Kuigi liikmesriikide kriminaal-, tsiviil- ja haldusmenetlused on erinevad, peavad kõik riigid tegema koostööd, et kuritegude kordumist ära hoida.

Minu arvates on moraalse toetuse lisamine siia ettepanekusse väga tähtis. Kuriteod jätavad enamikule ohvritest mitmesuguseid psühholoogilisi ja moraalseid jälgi, mis jäävad alles kauaks pärast kuriteo toimepanekut. EL ei pea tegelema mitte ainult ennetamise ja kaitsmisega, vaid pakkuma ohvritele ka moraalselt tuge, et nad saaksid alustada uut elu ükskõik millises ELi liikmesriigis.

Jan Březina (PPE), *kirjalikult.* – (CS) Hääletasin Euroopa lähenemiskeelu raporti poolt, sest sellega tahetakse parandada vägivallakuritegude ohvrite õiguslikku olukorda. Õiguskaitset vajavad eelkõige lähisugulaste korduva vägivalla all kannatajad, soo tõttu vägivalla ohvriks langenud ja teiste kuritegude ohvriks sattunud inimesed, kellel ei ole asjaomase liikmesriigi kodakondsust ega elukohta seal. Pooldasin muudatusettepanekuid, mille eesmärk on vähendada Euroopa lähenemiskeelu mittetunnustamise või tagasilükkamise põhjuste arvu, seada 20päevane ajalimiit keelu jõustamiseks ja täpsustada olukorda seoses ohvri liikumisega ühest liikmesriigist teise.

Mul on hea meel, et õigusliku aluse probleem, mille üle nõukogu ja komisjon vaidlesid, on leidnud lahenduse. Konkreetne vaidlusküsimus Euroopa lähenemiskeelu tsiviil- ja kriminaalkuuluvuse üle on minu arvates lahendatud muudatusettepanekuga, millega lisatakse kriminaalasjades tehtavale koostööle ka kohtuotsuste tunnustamine. Nii on lahendatud komisjoni vastuväide, et Euroopa lähenemiskeelu õigusakt on vastuolus tema ainualgatusõigusega tsiviilõiguse valdkonnas.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Pooldan seda resolutsiooni, sest arvan, et vägivallaohvrid peavad olema kogu Euroopa Liidus kaitstud, et hoida ära kuritegusid.

Teisisõnu ei tohiks see kaitse piirduda ühe liikmesriigiga, vaid peaks võimaldama isikutel ka teistesse ELi riikidesse elama asuda ja seal viibida. Seda meedet tuleks kohaldada inimkaubanduse, naiste suguelundite moonutamise, sundabielu, aumõrva, verepilastuse ja soolise vägivalda ohvritele ning terrorismi- ja organiseeritud kuritegevuse ohvritele ja tunnistajatele. Selleks on vaja toime tulla liikmesriikide õigussüsteemide erinevusega.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Selle direktiivi eelnõuga tahetakse täita lünk kuriteoohvriteid hõlmavas õiguses, kus ei käsitleta kuritegude ärahoidmist ning vajadust kiire ja tulemusliku üleeuroopalise varajase hoiatuse ja ennetamise süsteemi järele, mis kaitseks ohvriteid. Loodav Euroopa lähenemiskeeld peaks seetõttu vägivalda liigist sõltumata saama tähtsaks ohvrikaitseviisiks. See peab liikmesriikides toimima piiriülevalt, et ohvrid ei peaks teise liikmesriiki minnes kaitsemeetmete saamiseks kogu õiguslikku protsessi uuesti alustama.

Kuigi ühelt poolt võtsime just vastu õigusakti kahtlusaluste kodaniku- ja menetlusõiguste kohta ELis, ei saa me teiselt poolt unustada ohvrite kodaniku- ja menetlusõigusi, sest nemad on kahtlemata haavatavamad ja vähem kaitstud. Selle direktiivi vastuvõtmine on tähtis samm ohvrite abistamiseks, aga loodan, et komisjon teeb veelgi enam ning esitab ohvrite kohta võimalikult kiiresti kõikehõlmava ja täiuslikuma õigusaktide paketi.

Anne Delvaux (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi eelnõu Euroopa lähenemiskeelu kohta sai minu poolthääle. Erinevalt ehk mõnest liikmesriigist, kus vastuseis on suurem (Ühendkuningriik, Madalmaad pärast viimast valitsusevahetust jne), ei poolda ma kriminaalmenetluse kohaldamisala ranget piiramist, vaid olen laiema kohaldamisala poolt. Loodan, et Euroopa Parlamendi täiskogu jõuline seisukoht aitab läbi murda nõukogu blokeeriva vähemuse tekitatud ummikseisust ja innustab ka uut eesistujariiki Ungarit selle teemaga edasi tegelema.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Õiguskaitse andmine kuriteoohvritele on vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala loomiseks väga tähtis. Sellepärast nõustun mõnele kahtlusele vaatamata praeguse ettepaneku eesmärkidega parandada praegust õiguslikku olukorda järgmistes aspektides: i) Euroopa lähenemiskeelu väljastamise aluseks olevate tingimuste parandamine; ii) õiguskaitse järjepidevus; iii) Euroopa lähenemiskeelu mittetunnustamise või tagasilükkamise põhjuste arvu vähendamine; iv) tähtajad keelu jõustamiseks; v) olukorra täpsustamine seoses ohvri liikumisega.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Direktiivis käsitletakse kaitsemeetmete kohaldamist, et abistada kuriteoohvriteid, kui on ohus nende elu, füüsiline, psühholoogiline või seksuaalne heaolu.

Kaitsemeetmed on olemas kõikides ELi liikmesriikides, aga teisel pool riigipiiri need ei kehti. Euroopa lähenemiskeeluga tahetakse tagada, et kaitse, mis on isikule antud ühes liikmesriigis, oleks jätkuvalt olemas ka kõigis teistes liikmesriikides, kuhu nimetatud isik läheb või on läinud.

Sellise seisukoha võttis Euroopa Parlament täna vastu 610 poolt- ja 13 vastuhäälega, erapooletuid oli 56. Selle aluseks on parlamendiliikmete ja ELi eesistujariigi Belgia esindajate vahel saavutatud kompromiss. Teksti peab siiski liikmesriikide kvalifitseeritud hääldenamusega heaks kiitma ka nõukogu.

Kuigi enamik kaitsemeetmeid on mõeldud koduvägivalda all kannatanud naiste jaoks, peaks uusi eeskirju kohaldama kõikidele ohvritele, sest raportis on kirjas, et „käesolevat direktiivi

kohaldatakse kaitsemeetmete suhtes, mille eesmärk on kaitsta kõiki vägivallaohvreid, mitte üksnes soopõhise vägivalla ohvreid, võttes arvesse iga asjaomase kuriteo liigi spetsiifilisust”.

Sylvie Guillaume (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Euroopa lähenemiskeeld väljendab praktiliselt seda prioriteetsust, mille eesistujariik Hispaania andis võitlusele naistevastase vägivalla vastu. Ohvreid, kellele kohaldatakse meetmeid, millega määratakse kindlaks, kui lähedale nende ründajad võivad neile tulla, kaitstakse ka väljaspool riigipiire ja see võimaldab neil alustada uut elu ükskõik millises sobivas kohas. Euroopa lähenemiskeeld kehtib ühtmoodi kogu liidus. Selle kohaldamisala hõlmab ka elu, kehalise ja psühholoogilise puutumatus, väärkuse, isikuvabaduse ja seksuaalse puutumatus kaitsmist. Selle laia määratluse alla kuuluvad sundabielu, pedofilia, inimkaubandus, suguelundite moonutamine jne. See meede aitab saavutada vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala põhieesmärki, mis on kaitset pakkuva Euroopa loomine. Seetõttu hääletasin selle teksti poolt.

Jim Higgins (PPE), *kirjalikult.* – Mul on Euroopa lähenemiskeelu üle hea meel. See on suurepärase eelnõu, mis tagab ohvrikaitsemeetmete piiriülese kehtivuse eri liikmesriikides. Praegu kehtib lähenemiskeeld ainult liikmesriigi piires ja nii on ohver mujal kaitsetu. Euroopa lähenemiskeeld on ohvriõiguste valdkonnas suur samm edasi. See on jõuline vahend, mis pakub vägivallaohvritele turvalisust kõikides liikmesriikides. ELis rakendatakse kaitsemeetmeid enam kui 100 000 naise heaks. Mulle teeb siiski muret nõukogu blokeeriv vähemus, kuhu kuulub ka Iirimaa. Loodan, et raporti heakskiitmine parlamendi enamuse poolt paneb ka seda vähemust oma seisukohta uuesti läbi mõtlema. Ma ei ole nõus nende väitega, et raporti õiguslik alus on vale. Nii nõukogu õigustalitus kui ka parlamendi õigusteenistus leidsid, et õiguslik alus on sobiv, ning õiguskomisjonis ühehäälselt toetatud lähenemiskeelu direktiivi eelnõuga ei kehtestata kohustust muuta riiklikke kaitsemeetmete vastuvõtmise süsteeme, sest liikmesriigil, kuhu ohver läheb, palutakse anda kaitset oma õiguse kohaselt.

Timothy Kirkhope ja Marina Yannakoudakis (ECR), *kirjalikult.* – Fraktsioon ECR toetab kavandatud Euroopa lähenemiskeelu eesmarke igati ja me tahame väga, et vägivalla, terrorismi, koduse väärkohtlemise, jälitamise ja/või kiusamise ohvrid oleksid kaitstud, kui nad ELis ringi liiguvad. Fraktsioon ECR mõistab, millist muret võib füüsiline, psühholoogiline ja/või seksuaalne väärkohtlemine tekitada ja kui haavatavasse olukorda see ohvrid paneb.

Me ei saanud täna raporti poolt hääletada selle õigusliku aluse ja kohaldamisalaga seotud küsitavuste tõttu. Ettepaneku aluseks on kriminaalõigus, aga mõned ettepanekus käsitlevad kuriteod on tsiviilõiguse kohaldamisalas. Sellest hoolimata ei kasutata ELi toimimise lepingu artiklit 81. Fraktsioonile ECR teeb muret, kui tõhusalt on seda ettepanekut võimalik rakendada ja mida see anomaalia ELi üldsusele meie õigusloome kohta ütleb. Fraktsioon ECR on täiesti veendunud, et ELi tasandi õigusaktid peavad olema juriidiliselt veatud ja kindlad ega tohi õõnestada liikmesriikide õigussüsteeme.

Neil põhjustel jäi fraktsioon ECR selle raporti hääletamisel erapooletuks.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – 12 liikmesriigi esitatud ettepanek võtta vastu direktiiv Euroopa lähenemiskeelu kohta on kuritegevuse ennetamisest juhitud algatus. Ohvrite kaitsmise määrused vastu võtnud liikmesriikide tegevusalased volitused lõpevad need õigusaktid vastu võtnud liikmesriikide piiril. Kuid ohvrid liiguvad teise liikmesriiki mitmel põhjusel, paljudel juhtudel kuriteo ennetamise eesmärgil. Need liikumised jätvavad nad kaitsetuks, kui õiguslases ja politseikoostöös ei käivitata ohvrikaitse hoiatus- ja ennetusmehhanismi, mis toimiks kiiresti ja tõhusalt kogu Euroopa territooriumil. Selle

algatuse eesmärk on käivitada see õiguslase ja politseikoostöö mehhanism. Liikmesriikide toimingud näitavad, et kuritegevust saab Euroopa tasandil ennetada, kui kuriteo toime pannud isik või isikud on kindlaks tehtud.

Barbara Matera (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Tänu nõukogu ja eelkõige kahe raportööri panusele ning muudatusettepanekutele, mille me parlamendikomisjonis tegime, pakub Euroopa lähenemiskeelu direktiivi eelnõu ohvritele suurepäraselt kaitset, millel pole riikide õigusaktidest tingitud piiranguid. Seda tuleb vaadelda määrgina Euroopa õigusloome edasiminekest, millega püütakse järk-järgult tagada õiguste ja kaitsemeetmete võrdsus kõikides liikmesriikides.

Praegu esitatud kujul muudab Euroopa lähenemiskeeld Euroopa Liidus vabalt ringi liikuda soovivate ohvrite kaitsmise otsustavamaks ja kiiremaks. Meie õigussüsteemide (sh menetluskorra) erinevus on veel selgelt takistav asjaolu, aga määratletud kohaldamisala võimaldab riikidel uue lähenemiskeeluga kiiresti kohaneda. See tugevdab meie liitu ja annab Euroopa kodanikele, eriti kõige haavatavamatele, suurema kaitse.

Seetõttu toetan väga seda ettepanekut, mis annab lootust paljudele inimestele, kelle vabadus ja väärikus on iga päev ohus ning kellel ei ole võimalust midagi ette võtta. Tulevikus saavad nad ehk isegi teises liikmesriigis uut elu alustada.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) On täiesti elementaarse õigluse küsimus, et kuriteoohver, kelle kaitseks on ühes liikmesriigis välja antud lähenemiskeeld, oleks kaitse all ka siis, kui ta otsustab teise ELi liikmesriiki elama asuda või seal viibida. Selle kavatsusega me täna need eeskirjad vastu võtsimegi. Euroopa lähenemiskeeld peaks kasulik olema kõikidele ohvritele, mitte ainult koduvägivalla ohvritele. Kaitsemeetmed on olemas kõikides ELi liikmesriikides, aga teisel pool riigipiiri need ei kehti. Euroopa lähenemiskeeluga tahetakse tagada, et kaitse, mis on isikule antud ühes liikmesriigis ja mis ei sõltu kuriteo liigist, oleks jätkuvalt olemas ka kõigis teistes liikmesriikides, kuhu isik läheb või on läinud.

Louis Michel (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Iga hukkamõistetava teo ohver, kes saab mingis Euroopa Liidu liikmesriigis kaitset, peab olema samasuguse kaitse all ka siis, kui ta läheb teise liikmesriiki. Vaatamata sellele, et enamik meetmeid on seotud seksuaalse vägivalla naissoost ohvritega, tuleb täpsustada, et see eelnõu toob kasu ka teistele vägivallaohvritele, kaasa arvatud lastele. Lisaks võime olla rõõmsad selle üle, et lähenemiskeeldu võib nõuda ka kaitsealuse isiku pere jaoks. Ohvrite kaitsmine ei peaks aga piirduma füüsilise kaitsega. Ka nende inimvääriskusega tuleb arvestada. Tean hästi, kui keeruline see eelnõu on ja mis probleeme sellega võib tulla, eeskätt võimalike erinevuste tõttu liikmesriikide kohtusüsteemides ning kriminaal-, tsiviil- ja haldusmenetluse korras. Sellegipoolest tuleb liikmesriike julgustada selles suunas edasi tegutsema.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – (LV) Pooldan seda raportit ja arvan, et see on 14. detsembril hääletusel olnutest parim. Põhikriteeriumid on paika pandud, kõiki küsimusi on põhjalikult käsitletud ja selle loogika on selge. Kuriteo ohvriks langenud inimesed saavad nüüd ühest liikmesriigist teise liikudes kaitset iga Euroopa Liidu riigi kohtult. Nii on uurijatel ja prokuratuuril võimalus uurimist tulemuslikult läbi viia ja ohvrid ei hoiu olulist infot uurijate eest hirmu pärast enda teada. Olen raportöörile selle raporti eest tänulik.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Kuigi viimastel aastatel on ohvrite kaitsmiseks mõningaid meetmeid võetud, on nad sageli hätta jäetud. Juristid ja kohtunikud saavad väljaõppe ajal palju teavet kostjate õiguste kohta, aga nad ei kuule midagi sellest, kuidas on kõige õigem kohelda tunnistajaid ja tunnistajatest ohvreid. Kui ajakava on seatud ainult

kostjale sobivaks ja ei mõelda üldse ohvrile, kes on kellegi vastu tsiviilhagi esitanud, on see nagu kõrvakiil. Siin on vaja paremat teadlikkust, ja seda on vaja ka meditsiinilises hariduses, et paremini ära tunda kodust vägivalda. Õigusaktidest tulenevad kitsendused hüvitise nõudmise tsiviilhagidele on laste väärkohtlemise korral hädavajalikud. Ohvrikaitse hõlmab ka seda, et meie lastega võivad töötada ainult kuritegeliku minevikuta inimesed. Kui nüüd tuuakse Liechtensteinis kohtu ette sundabielude korraldajad (k.a ilma ohvri nõusolekuta) ja isiku võib kohtusse kaevata alaealise suguelundite moonutamise eest, on selgelt näha, millist ohtu võib kujutada see paljukiidetud kultuuriline mitmekesisus.

Kui ohvrikaitse on endiselt lapsekingades ja ohvrid ei tea sageli, kelle poole oma riigis pöörduda ja millised õigused neil on, on vaja ohvrikaitse ELis ühtlustada. Hääletasin raporti poolt.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Raport, milles käsitletakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi eelnõud Euroopa lähenemiskeelu kohta, sai minu poolthääle, sest ELil on vaja süsteemi, mis parandaks vägivaldaohvrite elu, ohutuse ning füüsilise, psühholoogilise ja seksuaalse puutumatuse kaitset. Direktiivi eelnõu eesmärk on suurendada selliste kuritegude ohvrite kaitset ELis, sest kaitsemeetmed on praegu ainult ohvri koduliikmesriigi õigusaktides. Resolutsiooniga tahetakse täita õiguslünk, et vägivaldaohvreid kaitstaks piisavalt ka väljaspool nende kodumaad, igas liikmesriigis. Liikmesriigid ei pea oma õigusakte ühtlustama, aga võivad neid kohandada, et neid vastastikku tunnistada.

Georgios Papanikolaou (PPE), *kirjalikult.* – (EL) Ettepanek võtta vastu direktiiv, millega kehtestatakse standardmehhanism lihtsama ja parema kaitse pakkumiseks kuriteoohvritele, kes oma liikumisvabadust kasutades lähevad ühest liikmesriigist teise, sai täna minu poolthääle. Selle direktiiviga saavad ohvrid nüüd kaitset niisuguste kuritegude eest, mis võivad ohustada nende elu, füüsilist, vaimset ja seksuaalset puutumatust või isiklikku vabadust, ning selle lõppeesmärk on selliseid kuritegusid ära hoida.

Pärast nõukoguga peetud läbirääkimisi on direktiiv paremaks muudetud, eelkõige järgmistes punktides:

- õiguskaitset on laiendatud, sest ohver ei pea teise liikmesriiki liikudes kaitsemeetmete saamiseks kogu juriidilist protsessi uuesti alustama;
- Euroopa lähenemiskeelu väljastamise tingimusi on täiustatud ja lihtsustatud;
- Euroopa lähenemiskeelu mittetunnustamise või tagasilükkamise põhjuste arvu on vähendatud;
- seatud on selge tähtaeg keelu jõustamiseks;
- kaitse hõlmab peale füüsilise puutumatuse ka ohvri väärrikust.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) See raport on vastuolus juba vastuvõetud Stockholmi tegevuskavaga ehk Euroopa Liidu plaaniga hoida ja edasi arendada vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala. Vaatamata nende muudatustepanekute õigusliku alusega seotud probleemidele, otsustasin selle raporti poolt hääletada, sest arvan, et kuriteo (võimalike) ohvrite kaitsemeetmed on hea asi. Võimalus laiendada lähenemiskeelu kohaldamisala ühelt liikmesriigilt (otsuse teinud riik) teisele, kuhu kaitstav isik minna tahab (täidesaatev riik), on märkimisväärne edusamm reaalse vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala loomise poole Euroopa Liidus, ja see on ideaal, mida ma pooldan.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Koduvägivald on põhiliste inimõiguste rikkumine, mis võib tabada igaüht, sõltumata usutunnistusest, nahavärvusest ja seisundist ühiskonnas. Rumeenias suurenes koduvägivalla juhtumite arv 2009. aastal 2008. aastaga võrreldes 35%. Ka 2010. aastal on teada antud, et koduvägivalla juhtumite arv kasvab. Igal aastal puutub koduvägivallaga kokku hinnanguliselt 1 200 000 inimest, aga ainult 1% ohvritest julgeb sellest võimudele teada anda.

Euroopa lähenemiskeeld peab olema kindel abivahend vägivallaohvritele turvalisema pelgupaiga pakkumisel kogu Euroopa Liidus. See hõlmab ka kaitset kuritegelike rühmituste sooritatud vägivalla eest ja seda kohaldatakse igasuguste kuritegude ohvritele, näiteks inimkaubanduse, naiste suguelundite moonutamise, sundabielu, aukuriteo, verepilastuse ja soolise vägivalla ohvritele ning terrorismi- ja organiseeritud kuritegevuse ohvritele ja tunnistajatele.

Liikmesriigid peavad tagama õiguskaitsse järjepidevuse, vähendama Euroopa lähenemiskeelu mittetunnustamise või tagasilükkamise põhjuste arvu, seadma 20päevase tähtaja keelu jõustamiseks ja täpsustama olukorda seoses ohvri liikumisega ühest liikmesriigist teise.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Minu arvates on see nõukogu direktiiv väga positiivne, sest selle eesmärk on luua tõeline vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala. Olen siiski raportöörade nimetatud mureküsimustes nendega sama meelt, eelkõige seoses tehniliste puudujääkidega ja liikmesriikide õigussüsteemide erinevustega.

Crescenzo Rivellini (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Tahaksin kiita Teresa Jiménez-Becerril Barriot ja Carmen Romero Lópezit suurepärase töö eest. Täna heaks kiidetud Euroopa lähenemiskeeluga tagatakse ühes liikmesriigis kaitse all olevatele kuriteoohvritele samaväärne kaitse ka mujal liidus ja selle kohaldamisalasse kuuluvad kõik kuriteoohvrid, mitte ainult soolise vägivalla ohvrid, nagu alguses kavandatud. Kaitsemeetmed on olemas kõikides ELi liikmesriikides, aga teisel pool riigipiiri need ei kehti. Euroopa lähenemiskeeld peaks tagama, et igasugune kaitse, mille on isikule andnud üks liikmesriik, kehtib ka teistes liikmesriikides, kuhu see isik läheb. Euroopa lähenemiskeelu võib välja anda kaitsealuse soovil, kui ta on otsustanud kolida või reisida teise liikmesriiki. Kaitsemeetme väljastanud liikmesriigi kohustus on anda välja ka Euroopa lähenemiskeeld ja saata see sinna liikmesriiki, kuhu kaitsealune minna kavatseb. Teksti peab liikmesriikide kvalifitseeritud hääleteenamusega heaks kiitma veel ka nõukogu ning liikmesriikidel on siis aega kolm aastat, et see oma õigusesse üle võtta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – 12 liikmesriigi esitatud ettepanek võtta vastu direktiiv Euroopa lähenemiskeelu kohta on kuritegevuse ennetamisest juhitud algatus. Ohvrite kaitsmise määrused vastu võtnud liikmesriikide tegevusalased volitused lõpevad need õigusaktid vastu võtnud liikmesriikide piiril. Kuid ohvrid liiguvad teise liikmesriiki mitmel põhjusel, paljudel juhtudel kuriteo ennetamise eesmärgil. Need liikumised jätavad nad kaitsetuks, kui õigusalasest ja politseikoostööst ei käivitata ohvrikaitsese hoiatus- ja ennetusmehhanismi, mis toimiks kiiresti ja tõhusalt kogu Euroopa territooriumil. Selle algatuse eesmärk on käivitada see õigusalasest ja politseikoostöö mehhanism. Liikmesriikide toimingud näitavad, et kuritegevust saab Euroopa tasandil ennetada, kui kuriteo toime pannud isik või isikud on kindlaks tehtud.

Joanna Senyszyn (S&D), *kirjalikult.* – (PL) Resolutsioon Euroopa lähenemiskeelu teemalise Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi eelnõu kohta sai minu poolthääle. Direktiiv on hädavajalik selleks, et vägivallaohvrid saaksid end Euroopa Liidus tunda suhteliselt ohutult, sõltumata oma elukohast. Pärast direktiivi vastuvõtmist on vaja

korraldada kohtuorganitele ja teistele pädevatele organitele regulaarseid koolitusi, et neil oleks võimalik ohvritele sobivat abi pakkuda. Samuti on vaja korraldada teavituskampaaniaid, millega kodanikele Euroopa lähenemiskeelu väljastamise võimalusest teada anda.

Selle tulemusena saavad vägivallaohvrid märkimisväärselt rohkem kaitset ja sedalaadi kuriteod vähenevad. Direktiiv Euroopa lähenemiskeelu kohta on tähtis samm edasi ELi naistevastase vägivalla direktiivi poole. Vaja on koostada ühine kõikehõlmav ELi strateegia naistevastase vägivalla vastu võitlemiseks kõikides liikmesriikides ja viia see ellu nii kiiresti kui võimalik. Naistevastase vägivalla vastu võitlemiseks on hädasti vaja ELi õigusnorme. Ainult nii saame toetada naisi ning seista vastu ühiskonna sallivale hoiakule koduvägivalla suhtes ja selle sooritajate karistamatusele. Loodan, et järgmine eesistujariik Poola teeb selleteemalise direktiivi eelnõu koostamisel ja vastuvõtmisel palju ära. Kirjutasin juba sel teemal Poola peaministrile Donald Tuskile, aga ei ole vastust veel saanud.

Marc Tarabella (S&D), *kirjalikult*. – (FR) Mul on hea meel, et raport Euroopa lähenemiskeelu kohta võeti vastu suure häälteenamusega. Täna vastuvõetud meede võimaldab ühes liikmesriigis kaitse alla pandud isikutel saada teistesse liikmesriikidesse reisisid ka seal sama kaitset. Direktiivi ei kohaldata mitte ainult koduvägivalla ohvritele, vaid ka sundabielu, inimkaubanduse ja naiste suguelundite moonutamise ohvritele. See on ohvrite õiguste ja nende Euroopa Liidus liikumise vabaduse seisukohalt suur samm edasi. Nüüd kutsun nõukogu üles järgima Euroopa Parlamendi seisukohta ja toetama Euroopa lähenemiskeeldu suure häälteenamusega.

Raport: Edit Bauer ja Anna Hedh (A7-0348/2010)

John Stuart Agnew (EFD), *kirjalikult*. – Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei mõistab hukka igasuguse inimkaubanduse kui tänapäevase orjapidamise ja nõuab sellise tegevuse eest kõige karmimate karistuste kohaldamist Ühendkuningriigis. Sellegipoolest hääletas Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei selle raporti vastu, sest me ei saa lubada, et ELile antaks veel rohkem volitusi kriminaalõiguse ja piirikaitse valdkonnas. Selle ettepanekuga taheti anda ELile õigus otsustada, milline on liikmesriikides miinimumkaristus ühe kuriteo eest, aga see lihtsalt ei ole ELi asi. Selliste karistuste üle otsustamine on rahva poolt valitud riigivalitsuste otsustada ja nemad peavad inimkaubanduse kaotamiseks tegema koostööd teiste riikidega.

EL süvendab inimkaubanduse probleemi. Et ELis kehtib liikumisvabadus ja ühisraha ning piirid on lahti, saab organiseeritud kuritegevus tegutseda palju paremini ja kontrollimatult. Kui liikmesriikidel oleks karmim piirikontroll, takistaks see niisuguste kuritegelike organisatsioonide tegevust päris palju. EL on õigupoolest osa probleemist, mitte lahendus.

Sonia Alfano (ALDE), *kirjalikult*. – (IT) Pole midagi ebainimlikumat kui teiste ärakasutamine omakasu saamiseks. See rikub kõiki põhiõigusi. Inimkaubandus on üks madalamaid tegevusi meie ajaloos; see on laialt levinud ja väga keeruline nähtus. Mul on hea meel, et ettepanek võtta vastu direktiiv inimkaubanduse kohta sai parlamendilt esimesel lugemisel heakskiidu. See on paljude rahvusvaheliste kuritegelike organisatsioonide põhitegevuse vastases võitluses märkimisväärne samm edasi. Kõige tähtsam on arusaam, et põhiprobleem, mille vastu võidelda, on organiseeritud kuritegevus. EL eristab lõpuks ometi selgelt kuritegevust ja organiseeritud kuritegevust, sest viimane on täiesti omaette probleem. Dokumendis on ka palju teisi häid asju, näiteks ärakasutamise laiem määratlus, ohvrite parem kaitse ja nõue, et inimkaubanduse ohvritele ei esitataks süüdistust kuritegude eest, mida nad on olnud sunnitud sooritama vägivalla tõttu või vägivalla ähvardusel.

Amnesty Internationali sõnul vahistatakse inimkaubanduse ohvritest naisi sageli prostitutsiooni eest või ei tagata neile täielikku õiguskaitset.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), *kirjalikult.* – Toetasin seda resolutsiooni, sest inimkaubandus on tänapäevane orjapidamine, mis on tõsine kuritegu ja põhiliste inimõiguste raske rikkumine. Lissaboni lepinguga on tugevdatud ELi meetmeid kriminaalasjades tehtava politseikoostöö ja õigusosalase koostöö puhul, sh inimkaubanduse valdkonnas, ning kuna Euroopa Parlamendist on saanud kaasseadusandja, peab ta mängima olulist rolli. Toetan väga Euroopa Parlamendi ettepanekut, et inimkaubitsejate suhtes kohaldatavaid karistusi tuleb karmistada, nii et need oleksid 2009. aasta ettepaneku tasemel, kohaldada tuleks vara konfiskeerimist ja edasi arendada ohvriabi, eelkõige lapsohvritele.

Minu veendumuse kohaselt peaks Euroopa Parlament esitama liikmesriikidele selge nõude teha rohkem ära selleks, et vähendada nõudlust inimkaubanduse ohvrite pakutavate teenuste järele, kasutades teadlikkuse suurendamise kampaaniaid, haridust, koolitust ja muid mooduseid, ning kõigi nende meetmete puhul tuleb täiel määral arvesse võtta soolist aspekti. Vaja on rõhutada, et kriminaalkaristustel inimkaubanduse ohvrite tööjõudu kasutanud tööandjate suhtes on suur ennetusjõud, seega tuleks neid edasi arendada.

Roberta Angelilli (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Majandusliku ja kultuurilise ebavõrdsuse jätkumine maailmas on viinud uut liiki orjapidamiseni, mis ei hõlma enam mitte ainult seksuaalset, vaid ka majanduslikku ärakasutamist.

Sellised juhtumid ei sarnane küll täpselt ajaloost tuntud orjapidamisega, aga on sama alandavad. Ohvritelt võetakse vabadus ja võrdsus – väärtused, mis on nüüdisaja ühiskonna alustalad. Ohvritele pannakse hind, neid müüakse ja vahendatakse ning neilt röövitakse inimväärikus. Inimkaubandus on organiseeritud kuritegevuse jaoks väga tulus äri ja see on nüüd piiriülene.

Lissaboni lepingu jõustumisele järgnenud aasta jooksul on esitatud palju ettepanekuid kriminaalasjades tehtava politseikoostöö ja õigusosalase koostöö kohta. Nüüd peame parandama ELi tegevust inimkaubanduse vastaseid meetmeid soodustavate stiimulite loomisel, usaldusväärse statistika saamiseks andmete kogumisel ja tihedama piiriülese koostöö sisseseadmisel, sealhulgas teabevahetusel ja parimate tavade jagamisel, ning süvendama koostööd Eurojusti ja Europoliga.

Ka peame keskenduma rohkem ohvritele. Ohvrid vajavad kaitset, ka õiguskaitset. Neil on vaja abi ja sotsiaalse rehabilitatsiooni programme. Eelkõige on aga vaja karmistada karistusi inimkaubitsejatele ja tööandjatele, kes kasutavad ära oma sageli alaealiste ohvrite haavatavust.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (EL) Komisjoni ettepanek võtta vastu direktiiv inimkaubanduse tõkestamise ja sellevastase võitluse kohta ning Euroopa Parlamendi selleteemaline raport said Kreeka kommunistlikku parteisse kuuluvate Euroopa Parlamendi liikmete vastuhääled, sest nendega tahetakse liikmesriikide jaoks kehtestada ühtne kriminaalõigus ja ühtsed karistused. EL on võtnud endale sihiks kasutada ära töötajate haavatavust ja panna nad järk-järgult uskuma, et ühtne kriminaalõigus on vajalik kõikides valdkondades ja kõikides liikmesriikides. Ühtse kriminaalõiguse pealesurumine ELi liikmesriikidele, tuues häbematu eesmärgina välja Euroopat ühtlustavad ja riiklikud repressioonimehhanismid, millega tahetakse koondada võim monopolide kätte, on järjekordne raske hoop kodanikuvabadustele. See on kodanike iseseisvuse ja liikmesriikide enesemääramisõiguste vastuvõetamatu ja ohtlik piiramine.

ELi tahe võidelda inimkaubanduse vastu on võlts, sest see tuleneb kapitalistlikust riikideülesest liidust, mis tunnistab avalikult, et ta põhineb kapitalistlikul süsteemil. Tööjõu muutmine kapitalistlikuks kaubaks muudab inimesed kaubaks, mis teenib pehkinud ärakasutamissüsteemis ainsana väärtuseks peetavat kapitalistlikku kasumit.

Alfredo Antonozzi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Mul on selle ettepaneku ja uute karistuste vastuvõtmise üle hea meel. Inimkaubandus on tõsine kuritegu ja põhiliste inimõiguste raske rikkumine. Loodan, et selle uue direktiiviga õnnestub täita senise õigusliku raamistiku lüngad ja inimkaubandusevastase võitluse koordinaatori ametikoht luuakse selges õigusraamistikus.

Kuigi Lissaboni lepinguga suurenes Euroopa Parlamendi osa kriminaalasjades tehtava politseikoostöö ja õiguslase koostöö valdkonnas, on liikmesriigid need, kellel on selle kuriteoliigi vastases võitluses peamine roll. Kui tahame mõjuvat ennetust, peavad liikmesriigid muutma inimkaubanduse ohvrite teenuste teadliku kasutamise kriminaalkuriteoks.

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Inimkaubandus on jälestusväärne tegevus, mida Euroopa Liit ei saa kahjuks eirata. Sõltumata sellest, kas motiiviks on seksuaalne ärakasutamine või töö, peavad liidu institutsioonid seda vastuvõetamatuks. Sellepärast on ELil juba mõnda aega olemas olnud mitmesugused õigusaktid, millega selle nähtuse vastu võidelda. See uus direktiiv, mille poolt ma hääletasin, asendab eelmise raamotsuse ja on kooskõlas uute asjakohaste volitustega. Kuna sellesse direktiivi koondati ühenduse kogu kõnealuse valdkonna õigustik, võib arvata, et direktiiv kujuneb inimkaubanduse vastases võitluses väga tähtsaks. Selles on määratletud põhimõtted, millele peavad tuginema liikmesriikide õigusaktid, ja sätestatud kohaldatavad karistused, juriidiliste isikute vastutus, ohvrite kaitse nende seisundiga kaasneda võiva tagakiusamise eest, ohvriabi ja -kaitse meetmed ning mõned erisätted naiste ja laste kohta.

Liam Aylward (ALDE), *kirjalikult.* – (GA) ELis kaubeldakse aastas sadade tuhandete inimestega muu hulgas seksuaalse ärakasutamise, sunniviisilise töö, ebaseadusliku elunditega kauplemise ja kerjamise eesmärgil. See tänapäevane orjapidamine on kohutav kuritegu ja põhiliste inimõiguste raske rikkumine.

Mul on hea meel, et raportis nõutakse karmimaid meetmeid inimkaubanduse vältimiseks, karmimaid karistusi kaubitsejatele ja paremat kaitset ohvritele. See tänapäevane orjapidamine tuleb kaotada. Tuleb sätestada ohvrite toetamine, kaitsmine ja suurem abistamine. Samuti tuleb parandada ennetustööd ja järelevalvet.

Tuleb võidelda rahvusvaheliste kuritegelike organisatsioonide vastu ning seada selleks sisse ELi ja rahvusvahelise tasandi koostöö.

Mulle teeb rõõmu see, et raportis nõutakse inimkaubitsejatele karmimate karistuste kehtestamist ja nende vara konfiskeerimist. Inimkaubandus on kõige suurem oht laste jaoks. Abi ja kaitset peavad saama kõik inimkaubanduse ohvrid, eelkõige lapsed.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Toetan seda raportit. Inimkaubandus on tõsine kuritegu ja põhiliste inimõiguste raske rikkumine. See kuritegevuse liik on maailmas laialt levinud ja sellel võib olla palju eri vorme: seksuaalne ärakasutamine, sunniviisiline töö, ebaseaduslik elunditega kauplemine, ebaseaduslik adopteerimine jms. Seetõttu on vaja aktiivselt toetada inimkaubanduse vastase võitluse strateegiat, milles tuleks palju tähelepanu pöörata inimkaubanduse tõkestamisele ja selle vastu võitlemisele.

Samuti on vaja mõjusaid ohvrite abistamise ja toetamise süsteeme, mis tagavad hüvitamise, vajaliku arstiabi ning tasuta õigusabi ja psühholoogilise abi, kusjuures erilist tähelepanu tuleb pöörata lastele. Inimkaubanduse vastase võitluse strateegia peaks hõlmama ka sotsiaalseid küsimusi ning sisserände-, varjupaiga- ja taasintegreerimise poliitikat. Lisaks on kuritegude vähendamiseks vaja sätestada sobivad mõjusad karistused neile, kes direktiivi sätetest kinni ei pea.

Slavi Binev (NI), *kirjalikult*. – (BG) Toetasin seda raportit, sest inimkaubandus on tõsine probleem, millega on vaja midagi ette võtta, aga Lissaboni lepingus sätestatud meetmed ei ole piisavalt jõulised, et selle valdkonna kuritegevusest jagu saada. Inimkaubandus on omamoodi orjapidamine ning Euroopa peab oma naisi, lapsi ja teisi kodanikke sellise ohu eest kõikvõimalike vahenditega kaitsma. See on raske kuritegu ja tohutu põhiliste inimõiguste rikkumine, mille raames sunnitakse inimesi ähvarduste, vägivalda ja alanduste jõul sõltuvusse. Selle eest tuleks karistada vähemalt kümneaastase vabadusekaotusega. Veel on minu arvates vaja ohvrikeskset lähenemist, mis hõlmaks kõikvõimalike ohvriliikide tuvastamist ja neile suunatud kaitsemeetmete väljatöötamist, kusjuures erilist tähelepanu tuleb pöörata lastele ja teistele riskirühmadele, nagu Edit Bauer raportis kirjutas.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult*. – (LT) Täna võttis Euroopa Parlament vastu ajalooliselt eriti olulise direktiivi, millega tugevdatakse inimkaubanduse vastast võitlust. See direktiiv on väga tähtis samm selle kohutava kuriteoliigi vähendamiseks, selles sätestatakse karmimad karistused ja sanktsioonid ning parandatakse ennetust ja ohvrikaitset. Hääletasin selle raporti poolt, sest inimkaubitsejatele ja nende kohutavatele kuritegudele tuleb reageerida karmimalt. Neile tuleb kehtestada rangemad karistused ja sanktsioonid, milles kajastuks kuriteo raskusaste ja mis mõjuksid ka heidutavana. Uues direktiivis on väga oluline säte, mille kohaselt peavad liikmesriigid peale karistuste kohaldama ka selliseid sanktsioone nagu omandi konfiskeerimine ning võtma vajalikud meetmed kuriteovahendite ja kuritegelikul teel saadud tulu arestimiseks ja konfiskeerimiseks, sest ainult nii ei ole nende kuritegude jätkamine enam majanduslikult tulus. Tahaksin juhtida tähelepanu sellele, et kuna sedalaadi kuriteod on Euroopas saagenud, peab EL keskenduma rohkem inimõigustele, pöörates enim tähelepanu ennetustegevusele, ohvrikaitsele, tagasisaatmis- ja taasintegreerimispoliitikale ning sotsiaalsetele küsimustele.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *kirjalikult*. – (RO) Inimkaubandusevastase võitluse koordinaatori ametikoha loomine Euroopa Liidus parandab selle tänapäevase orjapidamise vastase võitluse sidusust. Riikidevaheline koostöö selles küsimuses on hea, eriti ELi tasandil. Aga sageli jääb tähelepanuta inimkaubanduse ohvrite taasintegreerimine ühiskonda. Teavitus- ja ennetuskampaaniate puhul peab keskenduma eelkõige Euroopa Liidu vähem arenenud riikidele, sest seal on palju elanikkonnarühmi, kes on materiaalse puuduse tõttu haavatavad.

Selleks et saada paremat ja täpsemat ülevaadet inimkaubandusest, on vaja koguda ühtlustatud andmeid, mis peaksid hõlmama vähemalt andmeid inimkaubanduse ohvriks langenud inimeste arvu kohta, sealhulgas nende soo, vanuse ja rahvuse kohta, inimkaubanduse vormide kohta, ohvritelt nõutud teenuste kohta, arreteeritud, vastutusele võetud ja süüdi mõistetud inimkaubitsejate arvu kohta ning riikide varjupaigaasutustesse suunamise mehhanismide kohta. Praegu on inimkaubandus väga laialdaselt levinud, aga ELi hõlmavate täpsete tsentraliseeritud andmete puudumise tõttu ei tea me selle nähtuse tegelikku ulatust.

Vito Bonsignore (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Tahaksin kiita Edit Bauerit ja Anna Hedhi, kes käsitlesid raportis nii keerulist ja teravalt päevakorral olevat teemat. Inimkaubandus on meie aja üks suuremaid pahesid, mis on samaväärne orjapidamisega, sest halastamatud kuritegelikud organisatsioonid kasutavad inimkaubanduse ohvreid ära ja muudavad nad sõltuvaks.

Kahjuks on selline nähtus tohutult levinud, aga teabe puudumise tõttu ei teagi me täpselt, kui levinud see on. Seetõttu tuleb teha konkreetseid uuringud, et teada saada selle tõeline ulatus. Samal ajal peab EL tegelema poliitikaga, mis võimaldab tihedamat õiguslast koostööd kriminaalasjades. Seda saab teha Lissaboni lepingu artikli 79 alusel, kus on kirjas ühise sisserändepoliitika õiguslik alus.

Kokkuvõttes olen nõus raportööri taotlustega, täpsemalt nõuetega suurendada inimkaubitsejate karistusi ja konfiskeerida nende vara, muuta inimkaubanduse ohvrite teenuste teadlik kasutamine kriminaalkuriteoks ja anda ohvritele rohkem abi.

David Campbell Bannerman ja Nigel Farage (EFD), *kirjalikult.* – Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei mõistab hukka igasuguse inimkaubanduse kui tänapäevase orjapidamise ja nõuab sellise tegevuse eest kõige karmimate karistuste kohaldamist Ühendkuningriigis. Sellegipoolest hääletas Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei selle raporti vastu, sest me ei saa lubada, et ELile antaks veel rohkem volitusi kriminaalõiguse ja piirikaitse valdkonnas. Selle ettepanekuga taheti anda ELile õigus otsustada, milline on liikmesriikides miinimumkaristus ühe kuriteo eest, aga see lihtsalt ei ole ELi asi. Selliste karistuste üle otsustamine on rahva poolt valitud riigivalitsuste otsustada ja nemad peavad inimkaubanduse kaotamiseks tegema koostööd teiste riikidega. EL süvendab inimkaubanduse probleemi. Et ELis kehtib liikumisvabadus ja ühisraha ning piirid on lahti, saab organiseeritud kuritegevus tegutseda palju paremini ja kontrollimatult. Kui liikmesriikidel oleks karmim piirikontroll, takistaks see niisuguste kuritegelike organisatsioonide tegevust päris palju. EL on õigupoolest osa probleemist, mitte lahendus.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin selle direktiivi poolt, sest inimkaubanduse vastase võitluse tugevdamine on selle oluline osa. Nüüd hõlmavad ELi vastumeetmed prostitutsiooni ja teisi seksuaalse ärakasutamise vorme, töötajate ärakasutamist sunniviisilise töö ja kerjamise teel, elunditega kauplemist, ebaseaduslikku adopteerimist, sundabieli, narkokaubandust ning isegi vargustele ja röövimisele sundimist. Minu arvates parandatakse selle dokumendiga kuriteoennetust, eelkõige nii, et muudetakse mõningad teod kriminaalkuritegudeks, kehtestatakse karistused, rakendatakse vara konfiskeerimist ning suletakse jäädavalt asutused, mida on kasutatud kuritegelikul otstarbel, inimkaubanduseks. Loodan ka, et ohvreid aidatakse rohkem neile vajaliku majutuse, õigusabi ning materiaalse, psühholoogilise ja arstiabi pakkumise teel.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Inimkaubandus on tänapäevane orjapidamine ja maailma organiseeritud kuritegevuse jaoks tulukuse poolest teisel kohal. See direktiiv on esimene selleteemaline õigusakt, milles kasutatakse ära Lissaboni lepinguga loodud võimalusi, selles on määratletud ühine suhtumine inimkaubanduse vastu võitlemisse ja ohvrite kaitsmisse ning see täidab varasemas õigusraamistikus esinenud märkimisväärse lünga. Suutsime jõuda tasakaalustatud kompromissini, millega luuakse sedalaadi kuritegevuse vastu võitlemiseks tulemuslikum vahend ja karmim poliitika ning kehtestatakse rangemad karistused (sh viie- kuni kümneaastane vanglakaristus ja kuritegelikul teel saadud tulu konfiskeerimine). Ühtlasi täiustatakse sellega ennetamist ja ohvrikaitset, pöörates erilist tähelepanu lastele ja teistele haavatavatele elanikkonnarühmadele.

Samuti pooldan ettepanekut luua ELis inimkaubandusevastase võitluse koordinaatori ametikoht, kuigi vältida tuleks tema tegevuse kattumist teiste, juba olemasolevate organite (nt Euroopa Politseiameti) omaga.

Marielle De Sarnez (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Inimkaubandus puudutab Euroopas iga päev sadu inimesi, kellest enamik on naised ja tütarlapsed. Seetõttu oli hädasti vaja täita õiguslik tühimik, mis eksisteeris mõnes Euroopa riigis, näiteks Hispaanias, kus muide avati äsja vaid mõni kilomeeter Prantsusmaa piirist suurim lõbumaja. Nüüd on Euroopa Liidul lõpuks õigusakt, millega luua inimkaubitsejatele heidutav keskkond ning kindlustada inimkaubanduse ohvritele abi ja kaitse. Edaspidi toimub kuritegude määratlemine ja inimkaubitsejatele karistuste määramine ühiste eeskirjade alusel. See on järjekordne samm inimväärikuse kaitsel ja inimeste kaubana kohtlemise lõpetamisel.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Inimkaubandus on ohvrite jaoks ebainimlik tänapäevane orjapidamine. Selle toimepanijatele – kuritegelikele organisatsioonidele, kes tegelevad prostitutsiooni ja seksuaalse ärakasutamise, ebaseadusliku adopteerimise, sunniviisilise töö, ebaseadusliku sisserände ja ebaseadusliku elunditega kauplemisega, toob see suurt tulu. Et mitmed Euroopa riigid on selliste võrgustike sihtkohad, on mul hea meel ettepaneku üle luua ühine raamistik inimkaubanduse tõkestamiseks ja selle vastu võitlemiseks Euroopa tasandil. Selle tegutsemisviisi aluseks on parlamendi 10. veebruaril 2010. aastal hääletatud ettepanek võtta vastu resolutsioon.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Inimkaubandus on inimõiguste raske rikkumine ja toob organiseeritud kuritegevusele väga suurt tulu. Selle tänapäevase orjapidamise ulatus on tohutu, kuigi selle tegelik haare ei ole teda.

Lissaboni lepinguga on tugevdatud Euroopa Liidu poliitikat kriminaalasjades tehtava politseikoostöö ja õiguslase koostöö puhul, sh inimkaubanduse valdkonnas. Et Euroopa Parlament on nüüd selles valdkonnas kaasseadusandja, on tal edaspidi kõnealuse teema käsitlemisel suur roll.

Mul on hea meel, et raportis sisalduvad meetmed vastu võeti, sest on vaja koguda andmeid inimkaubanduse ohvriks langenud isikute arvu, soo, vanuse ja rahvuse, inimkaubanduse vahendite, ohvrite pakutavate teenuste, arreteritud, kohtu ette toodud ja süüdi mõistetud kaubitsejate ning riiklikesse varjupaigaasutustesse suunamise korra kohta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Teame, et inimkaubanduse vastu võitlemiseks ja ohvrite kaitsmiseks ei piisa õigusaktide vastuvõtmisest. Inimkaubanduse kaotamise nimel tegutsemine peab olema tähtsaim eesmärk püüdlisel inimõiguste austamise poole. Selleks on tarvis poliitilist tahet. Siiski on eelkõige vaja keskenduda ennetusele. See aga nõuab sobivat majandus- ja sotsiaalpoliitikat ning kapitalistliku ärakasutamise ja neoliberaalse poliitika lõppu.

Tuleb luua tingimused, mis vabastavad asjaomased inimesed vaesusest. Selleks tuleb soodustada rikkuse õiglast ümberjaotamist, tagada põhiliste avalike teenuste kättesaadavus ning edendada selliste töökohtade loomist, millega kaasnevad õigused ja palgatase võimaldavad inimväärikat elu.

Seetõttu on selle dokumendi vastuvõtmine ainult üks samm pikas ja raskes võitluses, mis peab jätkuma, kui tahame inimkaubandusele lõppu teha.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Võtsime eelmisel nädalal vastu raporti ettepaneku kohta võtta vastu direktiiv, milles käsitletakse inimkaubanduse tõkestamist ja

sellevastast võitlust ning ohvrite kaitset. Mul on hääletuse tulemuse üle väga hea meel. Esiteks on nüüd inimkaubanduse määratlus palju laiem, hõlmates ka inimkaubandust seksitööstuse, tööjõu ekspluateerimise (eelkõige põllumajanduses ja majapidamistöõde tegemiseks) ja sunniviisilise kerjamise jaoks. Teiseks on tekstis sanktsioonid ja miinimumkaristused kaubitsejatele. Kolmandaks on seal ohvrite jaoks terve hulk abi- ja toetusmeetmeid, sest me ei tohi unustada, et väidetavalt on Euroopa Liidus igal aastal sadu tuhandeid ohvreid. Aeg on näidanud, et olemasolev raamistik ei ole olnud piisavalt tulemuslik. Eelmisel nädalal vastu võetud õigusaktist on näha, et on olemas tahe täiustada kogu Euroopas kodanike kaitset ja võtta inimkaubitsejad vastutusele.

Sylvie Guillaume (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Inimkaubandus on tänapäevane orjapidamine. Kuritegelike jõukude jaoks on see ka väga tulus äri, mis võib olla mitmesugune: seksuaalne ärakasutamine, sunniviisiline töö, elunditega kauplemine, kerjamine, ebaseaduslik adopteerimine ja majapidamistöõde tegemine. See tekst on esimene selleteemaline siduv ELi õigusakt. See parandab nii ohvrikaitset kui ka kurjategijate vastaseid sanktsioone. Tekstist läbi kumav sooline vaatenurk on kiiduväärt, sest inimkaubanduse ohvrid on sageli naised. Teine tähtis asjaolu on see, et ohvreid ei süüdistata inimkaubanduse ohvritena toime pandud kuritegudes (nt sisserändeõigusaktide rikkumises). Toetasin seda teksti.

Timothy Kirkhope ja Marina Yannakoudakis (ECR), *kirjalikult.* – Fraktsioon ECR on kindlalt veendunud, et orjapidamine meie maailmajaos 21. sajandil on lihtsalt järelevalvevõrk, ja arvab, et inimkaubandusest saab jagu ainult siis, kui kõik riigid teevad selle tõkestamiseks kõrgeimal tasemel koostööd. ELi praegused õigusaktid on aegunud ja mõjususest kaugel. Fraktsioon ECR toetab nende läbivaatamist. See direktiiv, milles keskendutakse piiriülesele koostööle niisuguse jälgi kuritegevuse nagu inimkaubanduse tõkestamiseks ja selle vastu võitlemiseks, sai täna fraktsiooni ECR poolthääled.

Fraktsioon ECR palus küll artikli 4 lõigete 1 ja 2 ning artikli 15 lõike 4 üle korraldada eraldi hääletuse ning hääletas nende vastu, sest me ei arva, et maksimaalsed karistused kuritegude eest peaks määratlema EL, samamoodi ei usu me artikli 15 lõikes 4 esitatud kuriteomääratlusse. Fraktsioon ECR toetas resolutsiooni ning kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni ja naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni muudetud teksti.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Inimkaubandus on tänapäevane orjapidamine ja põhiliste inimõiguste raske rikkumine. Inimkaubandus on ka üks tasuvamaid tegevusi kuritegelike organisatsioonide jaoks.

Lissaboni lepingu jõustumisega sai EL suuremad volitused kriminaalasjades tehtava politseikoostöö ja õigusalse koostöö valdkonnas ning täna vastu võetud raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, milles käsitletakse inimkaubanduse tõkestamist ja sellevastast võitlust ning ohvrite kaitset, näitab ELi seadusandja pühendumust sellele valdkonnale. Tekstis on miinimumeeskirjad kuritegude määratlemiseks ja kaubitsejatele sanktsioonide kohaldamiseks ning selles sätestatakse ühiseeskirjad ennetuse ja ohvrikaitse parandamiseks. Ohvrid peavad saama abi, kaasa arvatud õigusabi. Inimkaubandus, mis on tihedalt seotud organiseeritud kuritegevusega, nagu ka narkokaubandus ja rahapesu, on kuritegevus, mille vastu tuleb võidelda jõuliselt ja tulemuslikult. Viimastel aastatel saadud kogemused näitavad, et selliste kuritegude vastu võitlemiseks on hädavajalikud nii politseikoostöö ja õiguslane koostöö kui ka riikide õigusaktide põhjalik ühtlustamine.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Inimkaubandus on tänapäevane orjapidamine, tõsine kuritegu ja põhiliste inimõiguste raske rikkumine, mis muudab inimesed sõltuvaks ähvarduste, vägivalda ja alandamise kasutamise abil. Inimkaubandus on organiseeritud kuritegevuse jaoks ka väga tulus äri, sest tulu teenimise võimalused on suured ja riskid väikesed. Sellel võib olla palju vorme, näiteks seksuaalne ärakasutamine, sunniviisiline töö, ebaseaduslik elunditega kauplemine, kerjamine, sealhulgas sõltuva isiku ärakasutamine kerjamiseks, ebaseaduslik adopteerimine ja majapidamistöde tegemine. Selle nähtuse ulatus on muljet avaldav, aga kindlasti täpselt teadmata. Lissaboni lepinguga on tugevdatud ELi meetmeid kriminaalrajades tehtava politseikoostöö ja õiguslase koostöö puhul, sh inimkaubanduse valdkonnas. Mul on hea meel, et Euroopa Parlament on nüüd selles valdkonnas kaasseadusandja ja tal on kõnealuse teema käsitlemisel suur roll. Toetasin seda raportit.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni hiljutistest uuringutulemustest on näha, et kogu maailmas teeb inimkaubanduse tõttu sunniviisilist tööd vähemalt 2,45 miljonit inimest. See nähtus on viimastel aastatel sagenenud ja seda esineb nüüd ka Euroopa riikides. Seepärast arvangi, et selle nuhtlusega tuleb ELis võidelda jõuliselt, unustamata sealjuures korralikku ohvriabi ja -kaitset. Sellepärast hääletasin ma nii, nagu ma hääletasin.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – (LV) On selge, et inimkaubandus on tõsine kuritegu ja põhiõiguste raske rikkumine. On selge, et igauks hääletab inimkaubanduse vastaste õigusaktide karmistamise poolt. On selge, et Alexander Mirsky pooldab karmimaid õigusakte, nagu teisedki parlamendiliikmed. Sellest võidavad kõik. Igauks pooldab seda ja seetõttu on see kasulik ka raporti esitajatele. Ehk on võimalik leida mõni veel tähtsam teema? Nii võiks koostada veel sada raportit: pahede, terrorismi, tapmise, fanatismi, pettuse, röövimise, vägistamise, solvamise kohta, jne, jne, jne... Kas see on Euroopa Parlamendi liikmete ülesanne? Hääletan poolt. Kas keegi saab olla selle vastu?

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Ametlikult ei ole orjapidamist enam olemas. Mitteametlikult aga on see inimkaubandusena vägagi olemas. Selline kuriteoliik on muutnud paljudele inimestele tulusaks äriks, kus teenitakse miljardilisi kasumeid. Inimkaubanduse vastu võitlemisel oleme organiseeritud kuritegevusest kaugel maas. Eesmärki on võimalik saavutada ainult eri meetodeid kombineerides. Ühelt poolt tuleb turgutada taas julgeolekumasinavärki, mis on viimastel aastatel rahalises puuduses vaevelnud. ELis saab tegelikult võidelda ainult inimkaubanduse tagajärgede vastu, aga vaja on välja juurida selle põhjused. Kõrvalvaldkondade, näiteks kerjamise vastu on suhteliselt kerge võidelda, kui kogu ELis kerjamine ära keelata.

Teiselt poolt on hädasti vaja teha koostööd näiteks sunniviisilise töö ja pealesurutud prostitutsiooni päritoluriikidega. Seetõttu on inimkaubanduse vastu võitlemisel tähtsal kohal teavitus- ja teadlikkuse suurendamise kampaaniad päritolu-, transiidi- ja sihtriikide haridussüsteemis. Mõned selle raporti põhikaalutlused on õiged, aga muudel juhtudel ei saa ma sellega täielikult nõus olla. Seetõttu jäin hääletusel erapooletuks.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult.* – (DE) Rumeenia lapsi tuuakse Kesk-Euroopasse, kus neid sunnitakse varastama ja kerjama, samuti sunnitakse kerjama eakaide ja puudega inimesi. Samal ajal elavad kerjamismaffia pealikud luksusvillades. Inimkaubandus on tulus ja kiiresti kasvav äri. Europoli andmetel on ainuüksi ELis sadu tuhandeid ohvreid. Seetõttu tuleb toetada ELi inimkaubandusvastase võitluse karmistamist. Eriti hea on see, et esmakordselt käsitletakse ka organiseeritud kerjamist. Vasakpoolsed romantikud pigistavad sageli silma

kinni ning lasevad avalikkusel uskuda, et need inimesed kerjavad vabatahtlikult ja et sellist asja nagu kerjamisturism või kerjamismaffia ei ole olemas. Mõned väljapakutud meetmed lähevad aga liiale. Selle asemel et seada päritoluriikidele kohustus hävitada maffiastruktuurid ning pakkuda ohvritele kohapeal abi ja koolitusvõimalusi – seega tulevikku oma kodumaal –, liigub EL elamislubade väljastamise ja inimkaubanduse ohvrite kuritegude karistamata jätmise poole. See on vale sõnum, need inimesed meelitati Euroopasse juba niigi petlike lubadustega. Ohvrikaitse eesmärgil elamisloa andmine ja varga karistusest vabastamine on veel üks ajend anda end maffia meeleva. Seetõttu jäin hääletusel erapooletuks.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Mind pani raporti A7-0348/2010 poolt hääletama inimolemus kui selline. Isikuvabadus on põhiõigus, mida tuleb kaitsta, sest inimõiguste rikkumine, millega muudetakse inimesed sõltuvaks ähvarduste, vägivalda ja alandamise kasutamise abil, on jälk ja väga tõsine kuritegu. Kahjuks on inimkaubandus viimastel aastatel muutunud organiseeritud kuritegevuse jaoks väga tulusaks äriks, kus on suurepärased kasumi teenimise võimalused ja vähe riske, mistõttu see nähtus kasvabki nii kontrollimatult. Seetõttu astub Euroopa Liit samme selle nähtuse tõkestamiseks ja sellevastaseks võitluseks, kehtestades eeskirju kuritegude määratlemise ja organiseeritud kuritegevusele sanktsioonide kehtestamise kohta. Nõustun inimkaubanduse vastase võitlusega, sest loodan, et töötatakse välja selle võitluse meetmed ja ohvrikeskne tegutsemisviis, pöörates erilist tähelepanu naistele ja lastele, ning korraldatakse sihipäraseid teavitus- ja teadlikkuse suurendamise kampaaniaid inimkaubanduse päritolu-, transiidi- ja sihtriikide haridus- ja koolisüsteemis.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Inimkaubanduse tõkestamise ja selle vastu võitlemise poliitika on ELis väga tähtis teema. Olen nõus eesmärgiga luua selles valdkonnas karmimad eeskirjad, keskkond, kus inimkaubitsejatele olla ei meeldi, ja jõulisemad ennetusmeetmed ning täiustada ohvrikaitset. Seetõttu olen nõus Euroopa Parlamendi ettepanekuga luua inimkaubandusevastase võitluse koordinaatori ametikoht. Samuti tahaksin rõhutada, kui kiiduväärt on kavandatud karistused, eelkõige kuni kümneaastane vangistus ja kurjategija vara konfiskeerimise võimalus, samuti nõukogu ettepanek, milles nõutakse tungival, et liikmesriigid kasutaksid konfiskeeritud vara ohvrite abistamiseks ja kaitsmiseks ning nende kannatuste hüvitamiseks.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Inimkaubandus on ülemaailmne salategevus, raske inimõiguste rikkumine ja sotsiaalne nähtus, mis mõjutab kogu ühiskonda. Inimkaubandusega kaasnevad strateegilised ohud, mis mõjutavad stabiilsust ja sotsiaal-majanduslikku arengut ning võivad viia tööturu destabiliseerumiseni, organiseeritud kuritegevuse kasvu ja mitmekesisustumiseni, majanduse destabiliseerumiseni rahapesu ulatuse tõttu, demograafilise olukorra destabiliseerumiseni, avaliku sektori korrupsiooni suurenemiseni ning liidusiseste majandusinvesteeringute stabiilsuse languseni. Rumeenias registreeriti 2009. aastal 780 ohvrit. Vähemalt 416 neist olid sunnitöölised ja vähemalt 320 sundprostituudid. Eelmisel aastal tuvastatud ohvrite seas oli ka 176 last, kellega kaubeldi töö ja prostitutsiooni otstarbel. Liikmesriigid peavad eraldama vahendeid ohvrite abistamiseks ja kaitsmiseks, sealhulgas ohvrite kannatuste hüvitamiseks ja ELi inimkaubandusevastase õiguse piiriüleseks jõustamiseks. Lapsohvri puhul peaksid esmatähtsad olema lapse huvid ja nendega kaubitsejatele peavad olema karmimad karistused. Esitatud muudatusettepanekute abil muudetakse keskkond kaubitsejate jaoks ebameeldivaks, kaitstakse ohvreid ja tõkestatakse sellist tegevust tulemuslikumalt, sest põhiõigusi tuleb austada.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest arvan, et Euroopa Liidu ühtne ja kooskõlastatud inimkaubandusvastane strateegia on hädavajalik. Et Euroopa Parlament on nüüd selles valdkonnas kaasseadusandja, on tal edaspidi kõnealuse teema käsitlemisel suur roll. Arvan, et inimkaubanduse vastases võitluses tuleb seada prioriteediks üleilmsed vastumeetmed ja inimõiguste kaitsmine, nagu on sätestatud 10. veebruaril 2010. aastal vastu võetud resolutsioonis.

Crescenzo Rivellini (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Kiitus Edit Bauerile ja Anna Hedhile suurepärase töö eest. Täna vastuvõetud õigusaktiga karmistatakse inimkaubitsejate karistusi, kaitstakse ohvreid rohkem ja muudetakse ennetus jõulisemaks.

Prostitutsioon, laste ärakasutamine, sunniviisiline töö – Euroopas müüakse igal aastal hinnanguliselt sadu tuhandeid inimesi nagu asju. ELi arvates on peamised inimkaubanduse ohvrid naised ja lapsed, keda kasutatakse prostitutsiooni (43%) ja sunniviisilise töö (32%) jaoks. Inimeste ärakasutamise viise on peale prostitutsiooni ja sunniviisilise töö teisigi: sunniviisiline kerjamine, ebaseaduslik adopteerimine, elunditega kauplemine jne. Selles direktiivis käsitletakse neid kõiki.

Uute eeskirjade kohaselt tuleb ohvritele anda abi, eelkõige pakkuda neile sobivat majutust ja materiaalselt abi, vajalikku arstiabi (k.a psühholoogilist abi), nõustamist ja teavet ning vajaduse korral ka tõlketeenust. Tuleb anda tasuta õigusabi, vähemalt siis, kui ohvril ei ole piisavalt rahalisi vahendeid. Samuti peavad inimkaubanduse ohvrid pääsema tunnistajakaitseprogrammidesse, kui riigi võimud seda vajalikuks peavad.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – See õigusakt on tähtis samm edasi selle ebainimliku ja alandava kuritegevuse vastu võitlemisel ning meil on selle tänase vastuvõtmise üle hea meel. Direktiivi eesmärk oli aga ennetamine, vastutuselevõtmine ja kaitsmine, ning roheliste arvates on kahetsusväärne, et ohvrikaitse sätted ei ole nii jõulised, nagu meie arvates oleks võimalik ja vajalik. Ohvrite olukord, õiguslik seisund ja õigus saada õigusabi võiksid ja peaksid olema paremad. Loodetavasti esitab komisjon nüüd ettepaneku vaadata läbi direktiiv inimkaubanduse ohvritele elamislubade andmise kohta, et selle jälestusväärse kuritegevusega võideldaks tõeliselt terviklikult, nagu algusest peale kavandati. Samuti on mul hea meel, et puudub liikmesriikidele esitatav selge nõue võtta õiguslikke meetmeid inimkaubanduse ohvrite teenuste kasutajate karistamiseks (nt kui einestatakse restoranis, kus töötavad inimkaubanduse ohvrid). Kõiges selles tegijatel, tegevusel ja tegevusaegadel vahet teha on niigi keerukas ja õiguslikult ebakindel, aga peale muu võivad niisugused meetmed viia inimkaubanduse ohvrid võimude käeulatusesse hoopis kaugemale.

Marc Tarabella (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Võtsime just suure hääleteenamusega vastu raporti ettepaneku kohta võtta vastu direktiiv inimkaubanduse tõkestamise ja selle vastu võitlemise ning ohvrite kaitsmise kohta. See hääletus on ajalooliselt tähtis mitmel põhjusel. Esiteks on see Euroopa Liidus esimene kord, kui võetakse vastu siduv ELi õigusakt inimkaubanduse vastu võitlemise kohta. Teiseks saavutasid Euroopa Parlament ja nõukogu kokkuleppe esimesel lugemisel, mis tähendab, et direktiivi sätted rakendatakse võimalikult kiiresti. Kolmandaks kehtestatakse direktiiviga inimkaubitsejatele karmimad karistused (vähemalt viis aastat) ning parandatakse ohvrite kaitsmist ja abistamist. Uusi eeskirju kohaldatakse inimestega kaubitsemisele seksitööstuse, ehitussektoris ja põllumajandussektoris ärakasutamise ning majapidamistööde jaoks. Seetõttu valmistab selle ajalooliselt tähtsa hääletuse tulemus mulle rõõmu.

Angelika Werthmann (NI), *kirjalikult.* – (DE) Ebaseaduslikku inimkaubandust tuleb tõesti käsitada tänapäevase orjapidamisena. See on kolmas kõige kiiremini kasvav

kuritegevuse liik, kus aastakäive on umbes 23 miljardit eurot. Lissaboni lepinguga on tugevdatud ELi meetmeid kriminaalasjades tehtava politseikoostöö ja õigusosalase koostöö puhul, sh inimkaubanduse valdkonnas. Seetõttu peame ka karmistama inimkaubitsejate karistusi ja parandama ohvriabi, eelkõige laste jaoks.

Raport: Nathalie Griesbeck (A7-0346/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE), *kirjalikult*. – Pooldasin seda resolutsiooni, milles kiidetakse heaks Gruusiaga sõlmitav leping riigis ebaseaduslikult elavate isikute tagasivõtmise kohta. See leping laiendab vabadusel ja turvalisusel rajanevat ala väljapoole Euroopa Liidu piire, selle naaberriikidele. Olen veendunud, et selle lepingu sõlmimine on edasimineku Euroopa Liidu ja Gruusia suhetes. See näitab Gruusia Euroopa-suunalisi püüdlusi ja on seega Euroopa Liidu tähtis märguanne. See soodustab sõbralikke suhteid, stabiilsust, turvalisust ja kodanike heaolu, mida kõike on selles piirkonnas nii väga vaja. Samuti toetab leping vabaduste, julgeoleku ja õigusvaldkonnas vajalike reformide elluviimist Gruusias. Toetan väga ELi ja Gruusia lepingut riigis ebaseaduslikult elavate isikute tagasivõtmise kohta, sest Gruusias on kehtestatud piisavalt kindel raamistik selleks, et tagada tagasivõttulepingu alusel koheldavate isikute õiguste austamine.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult*. – (LT) ELi laienemine aastatel 2004 ja 2009 ajendas ELi välja töötama uut raamistikku koostööks ida- ja lõunanaabritega, et edendada nende riikide turvalisust, stabiilsust ja arengut ning vältida uute eraldusjoonte tekkimist Euroopas. Hääletasin lepingu poolt. Euroopa Liit peab jätkama suhteid Lõuna-Kaukaasia riikidega ja seda ala kaitsma.

See piirkond on Euroopa Liidu jaoks strateegiliselt tähtis ning EL võib aidata kaasa piirkonna majanduse ja kaubanduse arengule. Eelkõige peab ELi tegevus olema julgustav ja inimõigusi austav ning põhinema hea valitsemistava ja demokraatia põhimõtetel. Arvan, et tagasivõttuleping Gruusiaga on piirkondlikult tähtis ning aitab kaasa ELi püüdlusele parandada koostööd ka piirkonna teiste riikidega.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *kirjalikult*. – (FR) Euroopa Parlamendi teisipäeval, 14. detsembri täiskogu istungil toimus hääletus Gruusia kodanikele viisade väljastamise lihtsustamise üle ja riigis ebaseaduslikult elavate isikute tagasivõtmise üle. Kolleeg Nathalie Griesbeck oli raportöör mõlema lepingu puhul, milles käsitletakse isikute liikumist ELi ja Gruusia vahel. Selle Gruusiaga sõlmitava lepinguga tahetakse lühendada viisa taotlemisele kuluvat aega, lihtsustada dokumendimajandust ning vabastada mõned isikud, näiteks üliõpilased, ajakirjanikud ja pensionärid, viisanõudest täielikult. Samuti hääletasime tagasivõttulepingut, milles EL ja Gruusia nõustuvad tagasi võtma oma kodanikud, kes elavad teise lepinguosalise territooriumil ebaseaduslikult. Mõlemad lepingud näitavad ELi ja Gruusia tahet teha vabaduste, julgeoleku ja õigusvaldkonnas koostööd.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Euroopa Liidu tegevuse aluseks peavad olema hea valitsemistava, demokraatia ja inimõiguste austamine. Lõuna-Kaukaasia piirkonnaga suhtlemisel peab EL olema partner, kes soodustab sealsete riikide majanduslikku ja kaubanduslikku arengut, turvalisust, stabiilsust, heaolu ja konfliktide lahendamist. Seda arvestades pooldasin Gruusiaga sõlmitavat lepingut ebaseaduslikult riigis viibivate isikute tagasivõtmise kohta, sest arvan, et see aitab kaasa eelnimetatud eesmärkide saavutamisele.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult*. – (PT) 7. mail 2009. aastal Prahast toimunud tippkohtumisel vastu võetud ühisdeklaratsioonis, millega loodi idapartnerlus, on rõhutatud, kui tähtis on toetada lihtsustatud viisamenetluse ja tagasivõttulepingute kaudu kodanike

liikuvust turvalises keskkonnas. Tagasivõtuleping on seega vajalik täiendus viisalihtsustuslepingu vastuvõtmisele, mille suhtes on Gruusiaga kokkuleppele jõutud. Sellega peab kaasnema ka turvalisuse paranemine, mis aitaks vähendada piiriülest kuritegevust ja ebaseaduslikku rännet. Loodan, et selle lepingu alusel ja ühise koostöö vaimus suudavad EL ja Gruusia tulemuslikult võidelda ebaseadusliku immigratsiooni vastu ning aidata kaasa demokraatia, õigusriigi, inimõiguste ja kodanikuühiskonna arengule selles riigis.

Võttes arvesse sel aastal ELi ja Gruusia vahel toimunud inimõigusteteemaliste läbirääkimiste tulemusi, mitme põhiõiguste kaitsmist käsitleva rahvusvahelise konventsiooni ratifitseerimist Gruusias, Gruusia kuuluvust Euroopa Nõukogusse ja osalust idapartnerluses, mis põhineb rahvusvahelise õiguse põhimõtetest ja põhiväärtustest kinnipidamisel, hääletasin selle lepingu sõlmimise poolt.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Gruusia ja Euroopa Liidu suhete tihenemine, mida näitavad mitmed hiljutised ettevõtmised, väärib heakskiitu. Riigis ebaseaduslikult elavate isikute tagasivõtmise leping on tähtis ajend suhete parandamiseks Gruusia, selle naaberriikide ja Euroopa Liidu vahel, samuti võitluseks ebaseadusliku sisserände vastu. Julgeoleku, vabaduste ja õigusvaldkonna reformidele innustamine võib anda väga häid tulemusi, kui mõlemad osapooled seda tõesti tahavad.

David Martin (S&D), *kirjalikult*. – See raport, mille paariline on raport ELi ja Gruusia vahelise viisade väljastamise lepingu kohta, teeb mulle heameelt. See pakett lihtsustaks reisimist ja parandaks ELi suhteid selle osaga maailmast.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Gruusia on teinud märkimisväärseid jõupingutusi, et suhteid Euroopa Liiduga tihendada. Seda näitavad mitmed hiljutised ettevõtmised. Riigis ebaseaduslikult elavate isikute tagasivõtmise leping on tähtis ajend suhete parandamiseks Gruusia, selle naaberriikide ja Euroopa Liidu vahel, samuti võitluseks ebaseadusliku sisserände vastu. Siiski tuleb jätkata Gruusia innustamist julgeoleku, vabaduste ja õigusvaldkonna reformidele.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult*. – (LV) Pooldan seda, sest loodan väga, et kui Mihheil Saakašvili läheb Gruusia prokuratuuri eest peitu Euroopa Liitu ja tal ei ole selleks elamisluba, antakse ta selle lepingu kohaselt kiiresti ja probleemideta Gruusia võimudele välja. See leping on tõesti väga vajalik. Pooldan seda.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult*. – (DE) Viisade andmist ELi-väliste riikide kodanikele ei tohiks lihtsustada liiga tormakalt. Enne tuleb võimalikult hoolikalt uurida, kas liba-varjupaigataotlejate ja majanduslikel põhjustel sisserändajate tagasivõtmise lepingutega saab vältida sellise korra ärakasutamist. Samuti tuleb lõpuks lahendada Schengeni teise põlvkonna infosüsteemi probleemid. Lõppude lõpuks ei tohi ju viisavabadusest kasu saada eelkõige varjupaigataotlejad või isegi kurjategijad.

Palju sõltub tegelikult sellest, kas ja kui palju lepingut tegelikult täidetakse. Igatahes tihendab see Gruusia koostööd Euroopa Liiduga. Minu arvates ei ole tagasivõtuleping piisavalt piirav ja seetõttu jäin ma hääletusel erapooletuks.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Viimastel aastatel on paljud väga tähtsad poliitilised sammud, näiteks Gruusia ühinemine Euroopa Nõukogu ja Euroopa inimõiguste konventsiooniga, toonud selle riigi Euroopa Liidule lähemale kui kunagi varem. Nõukogu otsuse eelnõu, mis käsitleb Euroopa Liidu ja Gruusia vahelise viisade väljastamise

lihtsustamise lepingu sõlmimist, sai minu poolthääle, sest arvan, et EL peab kindlasti edendama naabruspoliitikat, eelkõige oma naaberriikidega sellistes rahututes kohtades nagu Kaukaasia, kus ELi huvid kajastuvad tähtsas kaubanduspartnerluses. Pealegi saab bürokraatia ja kontrolli vähendamine naaberriigi puhul suhteid ainult paremaks muuta. See suurendab kontrolli selle piirkonna üle ning nii paraneb seal turvalisus, areng ja stabiilsus. Kaks sõlmitud lepingut – üks ebaseaduslikult riigis viibivate isikute tagasivõtmise kohta ja teine viisade väljastamise lihtsustamise kohta – on nende eesmärkide saavutamiseks hädavajalikud.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Suhete süvendamine Euroopa Liidu ja Lõuna-Kaukaasia riikide (sh Gruusia) vahel on tähtis, kui tahame kindlat, sidusat ja tulemuslikku välispoliitikat.

Toetan Euroopa Liidu ja Gruusia vahelist riigis ebaseaduslikult elavate isikute tagasivõtmise lepingut. Tõstaksin esile järgmised kasulikud meetmed: lepingus sätestatud tagasivõtukohustus on täielikult vastastikune ning hõlmab oma ja kolmandate riikide kodanikke ning kodakondsuseta isikuid. Oma kodanike tagasivõtmise kohustus hõlmab ka endisi kodanikke, kes on oma kodakondsusest loobunud, sellest ilma jäänud või kellelt see on ära võetud, aga kellel ei ole uut kodakondsust. Kodanike tagasivõtmise kohustus hõlmab kodakondsusest sõltumata ka pereliikmeid (abikaasasid, alaealisi ja vallalisi lapsi), kellel ei ole taotlevas riigis elamisluba. Peale selle lepiti kokku kiirmenetluses, mille raames saadetakse tagasi inimesed, kes peetakse kinni liikmesriikide või Gruusia piirialas ehk viie kilomeetri raadiuses sadamatest, sealhulgas tollikontrollitsoonidest ja rahvusvahelistest lennujaamadest.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Olen täielikult nõus raportöör Nathalie Griesbecki seisukohaga, et Gruusias on vaja viia läbi teavituskampaaniaid, et elanikud saaksid teada uuest olukorrast ning kasutada sellest tulenevaid uusi võimalusi. Viisapoliitika muutusest peaks ühtlasi kiiremas korras teada andma ka Euroopa Liidu institutsioonide veebilehtedel.

Samuti olen nõus raportööri soovitusel, et Euroopa Parlamendi kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon ja lepingute kohaldamise eest vastutav Euroopa Komisjon peavad tegema pärast lepingu jõustumist kindlaks võimalikud takistused või muud ebavõrdsed piirangud, mis võivad takistada lepingute tõrgeteta ja vastastikust kohaldamist nii konsulaartenuste kui ka piiriületuse osas.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Hääletasin selle lepingu sõlmimise poolt, sest arvan, et koos viisalihtsustuslepinguga on see märkimisväärne samm edasi ELi ja Gruusia suhtes. See märgib tähtsat etappi riigi lõimumises Euroopaga ning ühtlasi innustab teda edendama vabaduste, julgeoleku ja õigusvaldkonnas vajalikke reforme.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Meie hääletasime kõnealuse lepingu vastu, sest selle eesmärk on suunata inimesed tagasi riiki, kus ÜRO pagulaste ülemvoliniku 2010.–2011. aasta ülemaailmse pöördumise kohaselt on ligikaudu 212 000 inimest enam kui 16 aasta jooksul olnud riigisisest ümberasustatud ja peavad elama peavarju ja elatusvahendite puuduses ning kus sooline ja seksuaalvägivald on laialt levinud kõikides ühiskonnarühmades ja talutakse politseipoolset väärkohtlemist; seda kohaldataks ka endiste Abhaasia ja Lõuna-Osseetia elanike suhtes, kellel ei ole mingit *de facto* seost Gruusiaga; leping ei sisalda põhiõiguste rikkumist puudutavaid rangeid kaitsemeetmeid ega taga häid vastuvõtutingimusi, sest Gruusias on need kesised; leping sisaldab mitmeid puudusi ja ebamäärasusi, mida saaks selgitada tagasivõtmise ühiskomitees, kus Euroopa Parlamendil ei ole kahjuks sõnaõigust, kuigi see oleks parlamendi uusi pädevusvaldkondi arvestades

täiesti õiguspärane; lepinguga ei ole piisavalt tagatud isikuandmete kaitse: andmeid võib asjaomase isiku nõusolekut taotlemata edastada „muudele organitele”.

Raport: Petru Constantin Luhan (A7-0309/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin raporti põhimõtete poolt. Need tugevdavad arusaama, et Euroopa Liit on maailma tasandil konkurentsivõimeline ainult siis, kui ta lähendab oma piirkondi ja liikmesriike veelgi. Olen nõus, et edule vaatamata on vaja vähendada piirkondade erinevusi, et tugevdada siseturgu ja ELi 2020. aasta strateegiat, mille tulemused muutuvad käegakatsutavaks ainult siis, kui võetakse arvesse kõikide piirkondade arengu lähtepunkti. Kuigi ühelt poolt olen nõus, et paljudes piirkondades on endiselt vaja investeringuid taristusse ja ligipääsetavusse, tahaksin teiselt poolt rõhutada teadusuuringutesse ja uuendustegevusse investeerimise tähtsust; selles peavad osalema kõik valitsemistasandid ja eraettevõtjad, et rahalisi vahendeid rohkem ja paremini ära kasutada. Selle idee elluviimiseks on vaja komisjonilt selget partnerlustahet ning ELi toetus väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete konkurentsivõime parandamiseks tuleb läbi vaadata ja paremaks muuta.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), *kirjalikult.* – Toetasin seda resolutsiooni, sest sellega luuakse väga vajalik raamistik, milles rõhutatakse ühtekuuluvuspoliitika integreerivat rolli ning selle panust ELi ülemaailmse konkurentsivõime suurendamisse. Ühtekuuluvuspoliitika on ELi oluline poliitika, mis võimaldab piirkondadel parimal viisil toime tulla üha suuremate probleemidega (nt kliimamuutuse, rahvastiku vananemise, sotsiaalse rände, energiamajanduse, majandus- ja finantskriisiga) ning seega aidata kaasa ELi üldise konkurentsivõime parandamisele. Nõustun raportööriga, et seda on võimalik saavutada siis, kui tagame kõigile ELi kodanikele ühesuguse elatustaseme ning toetame arengut, kasutades ära kohalikku ja piirkondlikku omapära, tekitades sellega lisandväärtust ja majanduslikku tootlikkust.

Vaja on rõhutada, et kui eesmärk tagada infrastruktuuri ja kvaliteetsete teenuste abil samaväärsel tasemel elukvaliteet on saavutatud, võivad piirkonnad keskenduda meetmetele, mille eesmärk on kohaliku majanduspotentsiaali suurendamine, mille oluline osa on kohaliku tasandi teadusuuringute, arengu- ja innovatsioonipoliitika ning asjakohase piirkondliku infrastruktuuri arendamine.

Elena Oana Antonescu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Territoriaalse, sotsiaalse ja majandusliku ühtekuuluvuse paketi vastuvõtmine on Euroopa Liidu prioriteetide ja eesmärkide seadmise seisukohalt tähtis. See kindlustab isikliku ja majandusliku arengu ning edendab liikmesriikide vahelist solidaarsust. Toetan arvamust, et tähtis on majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse edendamine infrastruktuuri arendamise kaudu, et aidata tagada ELi 2020. aasta strateegia edukus tingimustes, kus see uus strateegia peab toime tulema majandusarengu kitsaskohtadega.

Pealegi saab konkurentsivõimet parandada ainult teadusuuringute ja uuendustegevuse edendamise ja tehnoloogia arendamisega ning kvaliteetse kutseõppe pakkumisega ELi kodanikele. Hääletasin raporti poolt, sest arvan, et ühtekuuluvuspoliitika on osutunud tõhusaks vahendiks, mis pakub paindlikku lahendust majandus- ja finantskriisist tulenevatele sotsiaal-majanduslikele probleemidele.

Jean-Pierre Audy (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Mu suurepärase rumeenasest kolleegi Petru Constantin Luhani koostatud hea algatusraport tõelise territoriaalse, sotsiaalse ja majandusliku ühtekuuluvuse saavutamise kohta ELis sai minu poolthääle. Toetan täielikult

raportis esitatud arvamust, et „majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamine on vajalik tingimus, kuid et sellest ei piisa, et tagada majanduslik konkurentsivõime ülemaailmsel tasandil, milleks on vaja märkimisväärseid investeeringuid sellistes põhivaldkondades nagu energeetika, keskkond, infrastruktuur, haridus, teadus- ja arendustegevus, loovtööstus ja teenused, logistika ja transport”. See on lühidalt kokkuvõtte suurest triljoni euro investeerimise kavast, mida ma olen nõudnud praeguse ametiaja algusest saati ja mis on hädavajalik tingimus selleks, et Euroopa areneks konkurentsivõime abil ja ELi kodanikele loodaks kõikjal liidus võrdsed võimalused.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Euroopa Liit saab olla konkurentsivõimeline ainult niivõrd, kui võrd tema sisepoliitika toetab võimet reageerida tänapäeva probleemidele. Jätkusuutlik regionaal- ja ühtekuuluvuspoliitika on hädavajalikud majandusarengu takistuste kõrvaldamiseks ja konkurentsivõime parandamiseks siseturul ja maailmas. Sidusa ja kooskõlastatud regionaalpoliitika tähtsus Euroopa Liidus on selge. Finants- ja majanduskriis ning varem Euroopas valitsenud gaasikriis näitasid, et sobiva regionaalpoliitika puudumine mõjutab kogu Euroopat.

Arvan, et ühtekuuluvuspoliitika on ELis tähtis poliitika, mis aitab piirkondadel tekkinud probleemidest jagu saada. Olen raportööriga nõus, et territoriaalse ühtekuuluvuse poliitika väljatöötamine mõjutab otseselt ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamist ning vaja on võimalikult kiiresti analüüsida, kas ELi abi konkreetsetele piirkondadele põhineb konkreetsetel tulemustel, mis tagavad regionaalpoliitika jätkusuutlikkuse.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), kirjalikult. – (FR) Ajal, mil territoriaalsed erinevused Euroopa Liidu piirkondade vahel muutuvad silmatorkavamaks, on üks tulemuslikumaid vahendeid Euroopa 2020. aasta strateegia kõrgete eesmärkide saavutamiseks ELi targem ühtekuuluvuspoliitika, mis tugineb paljuski uuendus-, teadus- ja arendustegevusele, aga ühtlasi sobib konkreetsete olukordadega piirkondades. Petru Constantin Luhani raportis kinnitatakse sellist tegutsemisviisi ja esitletakse ELi ühtekuuluvuspoliitikat ühe tähtsa tegurina meie piirkondade majanduslikus elujõus. See poliitika toob jätkusuutlikuma majanduse Euroopale lähemale.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Hääletasin selle raporti poolt, sest peame arutlema Euroopa ja riikide tasandil vastu võetud sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse meetmete üle. Nende mõte on saavutada ELi poliitika eesmärgid, sealhulgas majanduse üldise konkurentsivõime parandamine. Ühtekuuluvuspoliitika on ju ELi oluline poliitika, mis võimaldab piirkondadel parimal viisil toime tulla üha suuremate probleemidega, mis tulenevad majandus- ja finantskriisist, kliimamuutusest, rahvastiku vananemisest, sotsiaalsest rändest ja energiamajandusest. Neid eesmarke on võimalik täita siis, kui toetatakse kohalikku ja piirkondlikku arengut ning muidugi tagatakse kõigile ELi kodanikele ühesugune elatustase. Tahaksin rõhutada, et Euroopa on ühtne ja seetõttu on väga vaja vähendada Euroopa piirkondade arengutaseme erinevusi ning tagada majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus. Peale selle peaks ühtekuuluvuspoliitika olema rohkem tulemustele suunatud ning vaja on püüelda veel suurema tulemuslikkuse ja kasulikkuse poole, sest ainult nii muutub see poliitika abisaajatele mugavamaks ja kasulikumaks. ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamiseks peame ellu viima ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika ning kandma hoolt selle eest, et see oleks sõltumatu ja hõlmaks ELi kõiki piirkondi.

Vito Bonsignore (PPE), kirjalikult. – (IT) Kiidan Petru Constantin Luhanit selle raporti koostamise eest. Hääletasin selle poolt. Olen õigupoolest veendunud, et mõjus

ühtekuuluvuspoliitika, mis suudab vähendada majanduslikke, sotsiaalseid ja territoriaalseid erinevusi, parandab ka ülemaailmset majanduslikku konkurentsivõimet. Sellega seoses muutuvad üha olulisemaks piirkonnad, mis suudavad tulevaste probleemidega parimal võimalikul viisil toime tulla, parandades seejuures konkurentsivõimet ja viies Euroopa majanduse kindla elavnemiseni.

Võttes arvesse kogu Euroopat endiselt laastavat finantskriisi ja ELi 2020. aasta strateegia eesmärgi, pean vajalikuks tugevdada Ühtekuuluvusfondi ja struktuuripoliitikat piirkondade osaluse suurendamise teel. Ühtekuuluvuspoliitika on Lissaboni strateegia eesmärkide täitmiseks hädavajalik, aga saavutamiseks on vaja jätkata investeerimist infrastruktuuri, sest see on Euroopa majandusliku konkurentsivõime parandamise alus.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Tõelise territoriaalse, sotsiaalse ja majandusliku ühtekuuluvuse saavutamise teemalise raporti peamine eesmärk on parandada ELi ettevõtete ülemaailmset konkurentsivõimet. Kogu raporti eeldus on vale, sest selles arvatakse asja analüüsivõime, et konkurentsivõime ja ühtekuuluvus ei ole üksteist välistavad. Tänapäevane konkurentsivõime, ka Euroopa tasandil, tähendab madalamaid palku, töötajate õiguste vähendamist ja suurtele ettevõtetele kasulikku suuremat erastamist. See ei sobi majandusliku ja poliitilise ühtekuuluvusega kokku. Raportis kirjeldatakse ELi piirkondade probleeme, aga ei suudeta välja pakkuda veenvaid ja elujõulisi lahendusi. Selle asemel järgitakse ELi 2020. aasta ja Lissaboni strateegiat.

Lõpuks arvatakse seal, et majanduskriis ja selle hukutavad tagajärjed, mis mõjutavad enamikku Euroopa piirkondi, on järjekordne probleem, millega piirkonnad toime peavad tulema, aga selle põhjuste mainimist välditakse. Nii mäsitakse seal sisuliselt kinni ELi kriisieelse ühtekuuluvuspoliitika saamatus ja nõrkus. Sellepärast hääletasin raporti vastu.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Liidu ühtekuuluvuspoliitika on osutunud Euroopa piirkondade arenguerinevuste vähendamisel hädavajalikuks. Ühise arengutaseme ning majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamiseks on vaja horisontaalset ja vertikaalset kooskõlastamist eri valitsemistasandite vahel. Kaasava tööturu jaoks on vaja toetada teadusuuringuid, uuendustegevust ja haridust, samuti peab seda toetama piirkondliku tasandi poliitika. Parema majandusliku konkurentsivõime saavutamiseks maailmaturul on hädavajalik kohalike ja piirkondlike omavalitsuste aktiivne kaasalöömine.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Lissaboni lepingus on sätestatud, et ELi üks põhiväärtus on majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse ning liikmesriikide vahelise solidaarsuse edendamine (Rooma lepingu artikkel 3).

Ühtekuuluvuspoliitika põhieesmärk on ELi 271 piirkonna tasakaalus arengu edendamine nende arengutasemete erinevuste vähendamise teel. Eritähelepanu pööratakse ebasoodsamas olukorras piirkondadele nagu maapiirkonnad, tööstusliku ülemineku piirkonnad, alaliselt raskete looduslike ja demograafiliste piirangutega alad, saared, piirialad ja mägi-alad.

Sellega seoses olen korduvalt väitnud, et ühtekuuluvuspoliitika tuleb viia ELi 2020. aasta strateegiaga kooskõlla ja parandada raha eraldamise läbipaistvust. Minu arvates tuleb kogu teave ühtekuuluvuspoliitika rahastamiskavade vastuvõtmise ja elluviimise kohta teha avalikkusele veebis reaalajas kättesaadavaks ning jaotada see võimalikult üksikasjaliku ühise statistiliste territoriaalüksuste liigituse (NUTS) alusel, näiteks NUTSi kolmandal tasandil, kui see on olemas. Seda ma pooldan oma arvamusel, mis on lisatud dokumendile „Ühtekuuluvuspoliitika: 2010. aasta strateegiaaruanne 2007.–2013. aasta programmide rakendamise kohta”.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Raportis esitatud väite, et ühtekuuluvuspoliitika on kriisi põhjustatud sotsiaal-majanduslike probleemide lahendamisel olnud tulemuslik, on Euroopa Liidus valitsev tegelik olukord jõuliselt ümber lükanud. Teine raportis kõlav mõte on ühtekuuluvuspoliitika ühendamise ELi 2020. aasta strateegiaga. On hästi teada, et ELi 2020. aasta strateegias, mis on Lissaboni strateegia järeltulija, järgitakse samu liberaliseerimise, erastamise ja tööõiguse paindlikuks muutmise põhimõtteid. Need suunised, mida tuleb järgida, ei paranda ühtekuuluvust. Vastupidi, need suurendavad riikide ja piirkondade vahelisi ning riigisiseseid erinevusi. ELi eelarve väiksus kahjustab tõsiselt selle ümberjagamisülesannet, mis on ühtekuuluvuse loomiseks hädavajalik.

Sellele tuleb lisada ELi kõige haavatavamate riikide majanduse kulud, mis on tingitud ühtsesse turgu ning majandus- ja rahaliitu sisenemisest ja rahvusvahelise kaubanduse vähesemast reguleerimisest. Neid aga raportis ei mainita. Riikide ja piirkondade tootmise elavnemine, ressursside säästlik kasutamine ja keskkonnahoid on strateegilised abivahendid riikide majanduse arendamiseks. Samuti on seda õigustega töökohtade loomine ning avalike teenuste võrgustiku ja riigi sotsiaalsete ülesannete täitmise parandamine.

Juozas Imbrasas (EFD), *kirjalikult.* – (LT) Olin raportiga nõus, sest kooskõlas aluslepingutega on ühtekuuluvuspoliitika, mille eesmärk on vähendada erinevusi arengutasemetel vahel ning mis valmistab piirkondi ette, et tulla toime pika- ja lühiajaliste väljakutsetega (globaliseerumine, demograafilised muutused, maapiirkondade elanikkonna vähenemine, kliimamuutus ja bioloogilise mitmekesisuse kaitse), võttes arvesse nende konkreetseid tugevaid ja nõrku külgi, on osutunud Euroopa integratsiooni protsessi jaoks äärmiselt oluliseks. Jõuline hästi rahastatud ühtekuuluvuspoliitika on ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamise eeltingimus. Kõik piirkonnad peaksid arenema tasakaalustatult. Mul on hea meel, et komisjoni kutsutakse üles uurima ja esildama töömeetodeid, mis toetavad linna- ja maapiirkondade partnerlust ning mille abil võideldakse maapiirkondade elanikkonna vähenemise vastu ja samal ajal antakse hoogu säästvatele linnapiirkondade arengule, kuna ligi 80% ELi elanikkonnast elab linnapiirkondades. Linna- ja maapiirkonnad on piirkondlikus majandusarengus väga tähtsad. Järgmisel programmitöö perioodil on vaja investeerida linnu ja linnalähedasi piirkondi hõlmavatesse projektidesse ning saavutada parem kooskõlastatus maaelu arengukavadega. Vaja on edendada ettevõtlikkust ning toetada väikesi ja keskmise suurusega ettevõtteid (VKEd), tunnustades olulist rolli, mida nad on etendanud majandusliku konkurentsivõime edendamisel ja töökohtade loomisel. Samuti peame parandama rahastamise kättesaadavust, eelkõige VKEde jaoks, ning riskikapitali ja mikrofinantseerimise kättesaadavust. Komisjon tegutseb nii struktuurifondide kui ka Ühtekuuluvusfondi kasutamise menetluste edasise lihtsustamise nimel, et vähendada abisaajate halduskoormust.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Parem elukvaliteet, mis luuakse kindlustatud ja parema kvaliteediga töökohtade loomise kaudu ja tagades juurdepääsu igat tüüpi infrastruktuurile, olgu see siis transport, sotsiaalne või hariduse või teadusuuringute, arengu ja innovatsiooniga seotud infrastruktuur, on olnud peamine põhjus, miks üldsus on toetanud Euroopa integratsiooni. Ühtekuuluvuspoliitika võib oma konkreetsete eesmärkide ja vahendite kaudu tagada ELi ühtse arengu, täites Euroopa üldsuse majanduslikud ja sotsiaalsed vajadused. Samal ajal seisavad ELi liikmesriigid silmitsi globaliseerumise tagajärgedega. Kõnealuse raporti „Tõelise territoriaalse, sotsiaalse ja majandusliku ühtekuuluvuse saavutamine ELis – ülemaailmse konkurentsivõime vältimatu tingimus?” eesmärk on tekitada arutelu Euroopa Parlamendi liikmete vahel Euroopa ja riikide tasandil ELi poliitika eesmärkide, sealhulgas majanduse ülemaailmse konkurentsivõime parandamise

eesmärgi saavutamiseks vastuvõetud meetmete vastastikuse sõltuvuse ja täiendavuse üle. Raportiga üritatakse pakkuda raamistikku, milles rõhutatakse ühtekuuluvuspoliitika integreerivat rolli ning selle panust ELi ülemaailmse konkurentsivõime suurendamisel. Mul on selle raporti ja arutelu üle hea meel.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (FR) Raportis käsitletakse peamiselt piirkondade ja ELi konkurentsivõimet ja suuremat tootlikkust. See on täielikult kooskõlas ELi 2020. aasta strateegiaga. See tähendab, et oma mõju kaotab raporti ainus huvitav punkt – kvaliteetsed avalikud teenused kõikidele kodanikele sõltumata nende elu- ja töökohast. Hääletasin selle teksti vastu.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Just jõulise ühtekuuluvuspoliitika tõttu on õnnestunud vähendada Euroopa piirkondade arenguerinevusi. ELi arengutaseme ning majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvusega seotud eesmärkide saavutamiseks on hädasti vaja jätkuvat kooskõlastamist eri valitsemistasandite vahel. Teadusuuringute, uuendustegevuse ja hariduse toetamine on kõigile töö tagamiseks hädavajalik. Parema majandusliku konkurentsivõime saavutamiseks maailmaturul tuleb anda endast kõik.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – (LV) Andsin oma poolthääle, sest toetan ühtekuuluvust, kui ainult kõik Läti altkäemaksuandjad pandaks vangi, et nad ei saaks enam takistada ELi struktuurifondide nõuetekohast rakendamist. Sellega seoses peame ühtekuuluvuse ellu viima riigiprokuratuuri, politsei ja kohtute kaasabil ning mitte ainult Lätis, vaid kogu Euroopa Liidus. Siis toimuks miljardite eurode kasutamine esiteks kavakohaselt, teiseks tähtaegselt ja kolmandaks kodanike huvides, mitte üksikute ametnike ja parteide huvides. Mina olen ühtekuuluvuse poolt.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) EL peab tegelema ühtekuuluvuspoliitikaga, et luua tasakaal rikkamate ja vaesemate piirkondade vahel. See on mõeldud ka ebaühtlase majandusarengu tulemuste võrdsustamiseks. Samamoodi peaks sellega saama tagada ühtse elatustaseme. Just üleilmastunud maailmas peaks piirkondade konkurentsivõimele suurt tähelepanu pöörama. Hääletan raporti vastu, sest ei ole teada, kui palju vajalikke teadmisi ja oskusi liikmesriikide piirkondadel juba on.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Raportiga territoriaalse, sotsiaalse ja majandusliku ühtekuuluvuse kohta üritatakse minu arvates pakkuda kõikehõlmavat raamistikku, milles rõhutatakse ühtekuuluvuspoliitika integreerivat rolli ning selle panust ELi ülemaailmse konkurentsivõime suurendamisse. Minu poolthääle eesmärk on tekitada Euroopas arutelu Euroopa ja riikide tasandil ELi poliitika eesmärkide, sealhulgas majanduse ülemaailmse konkurentsivõime parandamise eesmärgi saavutamiseks vastuvõetud meetmete vastastikuse sõltuvuse ja täiendavuse üle. Parema elukvaliteet, mis luuakse kindlustatud ja parema kvaliteediga töökohtade loomise kaudu, on olnud peamine põhjus, miks üldsus on toetanud Euroopa integratsiooni. Piirkondi tuleb kaitsta ja arendada sotsiaalsete meetmete kaudu, mis tagavad rahva täieliku lõimituse, kaasa arvatud majandusliku lõimituse. Ühtekuuluvuspoliitika võib nüüd oma konkreetsete eesmärkide ja vahendite kaudu tagada ühtse arengu, täites Euroopa üldsuse majanduslikud ja sotsiaalsed vajadused.

Georgios Papanikolaou (PPE), *kirjalikult.* – (EL) See algatusraport, mille poolt ma hääletasin, on järg pikale ja keerulisele arutelule Kreeka jaoks väga tundlikul teemal. Tõsi, senised edusammud poliitilises ühtekuuluvuses on aidanud vähendada piirkondade ebavõrdsust. Majanduses on aga ajad muutunud ja ühtekuuluvuspoliitika peab ajaga kaasas käima. Ühtekuuluvuspoliitika kui ELi kõige tähtsama vaeste ja rikaste alade vahelise

solidaarsuse vahendi ülesanne peab olema vältida paremini uusvaeste majandussparte ehk piirkondade tekkimist ELis. Seega on meie ees selge ja konkreetne ülesanne.

Kreeka peab erilist tähelepanu pöörama kahele punktile: 1. ühtekuuluvuspoliitika eesmärgi 1 piirkonnad; see puudutab rahvamajanduse kogutoodangu lähendamist, mida on vaja oluliselt parandada; 2. järk-järgult välja jäetavad piirkonnad (sh Atika); neist igatüüpi värskemad majandusandmed tuleb uuesti läbi vaadata, sest majanduskriis võis nende olukorda taas halvendada.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjalikult. – (PT) Selle raporti aluseks on Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni algatus, mis esitati ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika tuleviku teemalisel arutelul. Euroopa Liidu territoriaalse, sotsiaalse ja majandusliku ühtekuuluvuse parandamine on üks tegutsemisuund, mida ülemaailmse konkurentsivõime parandamiseks vaja on.

Olen täiesti nõus raportis esitatud põhieesmärgiga suurendada ühtekuuluvuspoliitika osatähtsust majanduslike, sotsiaalsete ja territoriaalsete erinevuste vähendamises, uute töökohtade loomises, majanduskasvu kiirendamises ja infrastruktuuri loomises. Territoriaalne ja sotsiaalne ühtekuuluvus peavad olema aluseks uuele poliitikale, millega suudetakse tagada jätkusuutlik majanduskasv ja parem ülemaailmne konkurentsivõime.

Aldo Patriciello (PPE), kirjalikult. – (IT) Kiitus raportöör Petru Constantin Luhanile suurepärase töö eest! Olen temaga nõus, et vajadus parema elukvaliteedi järele, mis luuakse kindlustatud ja parema kvaliteediga töökohtade loomise kaudu ja tagades juurdepääsu igat tüüpi infrastruktuurile, olgu see siis transport, sotsiaalne või hariduse või teadusuuringute, arengu ja innovatsiooniga seotud infrastruktuur, on olnud peamine põhjus, miks üldsus on toetanud Euroopa integratsiooni.

Olen täiesti nõus raportööri seisukohaga, et ühtekuuluvuspoliitika on ELi kõige olulisem poliitika, mis võimaldab piirkondadel nende probleemidega parimal viisil toime tulla ning seega aidata kaasa ELi ülemaailmse konkurentsivõime parandamisele, mida on võimalik saavutada, kui tagame kõigile ELi kodanikele ühesuguse elatustaseme ning toetame arengut, kasutades ära kohalikku ja piirkondlikku omapära, tekitades sellega lisandväärtust ja majanduslikku tootlikkust.

Marit Paulsen, Olle Schmidt ja Cecilia Wikström (ALDE), kirjalikult. – (SV) Meie toetame ühist ühtekuuluvuspoliitikat ja peame seda Euroopa lõimimise seisukohalt tähtsaks. Ajal, mis ELis on märkimisväärseid pingeid, tuleb kokku hoida. Sellegipoolest arvame, et regionaalpoliitika peaks olema eelkõige piirkondade ja liikmesriikide ülesanne ning ELi toetus peaks olema suunatud vaesematele piirkondadele ja mitmesugustele territoriaalse koostöö programmidele.

Rovana Plumb (S&D), kirjalikult. – (RO) Raportis tõstetakse esile ühtekuuluvuspoliitika saavutusi. Ühtekuuluvuspoliitika on ELi 2020. aasta strateegia edukaks elluviimiseks hädavajalik, sest see vähendab erinevusi piirkondade vahel. Aastateks 2007–2013 on teadusuuringutele ja uuendustegevusele eraldatud umbes 86 miljardit eurot. Tulevastel programmitöö perioodidel on vaja edendada ja kohaldada edukaid mudeleid teadmistekolmnurgas, et tagada piirkondliku teadustegevuse ja innovatsiooni strateegiliste raamprogrammide säästev areng.

Raportöör kutsub Euroopa Komisjoni üles esitama konkreetseid ettepanekuid territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärgi kindlakstegemiseks ja järjekindlaks rakendamiseks ning rõhutab, kui oluline on detsentraliseeritus kuni kohalike omavalitsuste tasandini välja (alt-üles-lähenemisviis), et parandada rahaliste vahendite kasutamist (asjaolu, et piirkonnad

haldavad keskmiselt üksnes 30,5% ühtekuuluvuspoliitikale eraldatud eelarvest ja ülejäänud eelarvet haldavad keskvalitsused, töötab eesmärkidele vastu).

Järelkult tuleb edaspidi partnerluse põhimõtet olulisel määral tugevdada. Raportis soovitatakse liikmesriikidel ja komisjonil pöörata suuremat tähelepanu selliste suurprojektide toetamisele, mis hõlmavad kahte või enamat rakenduskava ja avaldavad suurt mõju Euroopa tasandil, tekitades lisandväärtust, luues kvaliteetseid töökohti ja tagades piirkondade säästva arengu.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Liidu ühtekuuluvuspoliitika on tähtis abi piirkondadele uue rahvusvahelise olukorraga toimetulekul. Arengu toetamise, kohaliku ja piirkondliku omapära esiletoomise ning eurooplaste elatusaseme erinevuste vähendamisega muudame ELi kindlamaks. Piirkondliku tasandi poliitika ja meetmete abil on siiski vaja suurendada toetust teadus-, arendus- ja uuendustegevusele ning arendada haridust ja oskusi, mida eurooplased tööturul osalemiseks vajavad.

Crescenzo Rivellini (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Euroopa Parlament võttis täna vastu algatusraporti, kus rõhutatakse ühtekuuluvuspoliitika osatähtsust majanduslike, sotsiaalsete ja territoriaalsete erinevuste vähendamises, uute töökohtade loomises, majanduskasvu kiirendamises ja infrastruktuuri loomises ning konkreetsete eesmärkide ja vahendite kaudu ELi ühtse arengu tagamises, täites nii Euroopa üldsuse majanduslikud ja sotsiaalsed vajadused.

Ühtekuuluvuspoliitika oli üks esimesi poliitikavaldkondi, milles käsitleti piirkondi. See annab lisandväärtust ning tagab tulemuslikkuse ja jätkusuutlikkuse. Viis, kuidas iga liikmesriik haarab kinni võimalustest, mida pakub kuulumine ühtsesse Euroopa turgu, sõltub nende küpsusest ja arengutasemest, mis kõigub riigiti väga palju. Sellest tulenevalt on iga liikmesriigi enda ülesanne täpselt kindlaks teha, millised on kõige tõhusamad vahendid, mis võimaldavad tema majandusel globaalses süsteemis toimida. Raportis on uued suunised poliitika tulevaseks ülesehituseks, selle tulemuslikkuse parandamiseks ning jõulise ja jätkusuutliku majanduskasvu ja parema ülemaailmse konkurentsivõime tagamiseks.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (ES) Kogu raporti koostamise aja väljendas meie fraktsioon sageli põhimõttelist vastuseisu raportööri käsitusviisile. Seetõttu ei jäänud meil lõpuks üle muud, kui hääletada selle vastu.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Ühtekuuluvusfondi ja struktuurifondide raha on viimastel aastatel aidanud kaasa paljude linnade ja märkimisväärse osa maapiirkondade jõulisele arengule. Ühtekuuluvuspoliitika on ELi kodanike jaoks käegakatsutav tõend ELi tasandi meetmete kasulikkusest kohalikele kogukondadele ja piirkondadele. Oleme aeglaselt väljumas kriisist, mis tõi ELis ebavõrdsust juurde. Ühtekuuluvuspoliitika on osutunud paindlikuks vahendiks, mille abil on suudetud reageerida iga piirkonna erivajadustele ja pehendada mõneti kriisi kahjulikku mõju. Piirkondadevaheline ühtekuuluvus on ainulaadne lisandväärtus, mis on ELi majanduslikule konkurentsivõimele kasulik. Piirkondade arengutaseme ühtlustamise ning sarnase elatusaseme ja infrastruktuuri tagamisega suudab EL üleilmsete probleemidega rinda pista ning suunata rohkem investeringuid uuendus-, teadus- ja arendustegevusse.

Jätkusuutlik keskkonnahoidlik teadmispõhine majandus tähendab, et oleme konkurentsivõimelisemad, sest konkurentsivõime suureneb, kui töötus piirkondades väheneb ja kui me toetame kvalifitseeritud ja liikuva tööjõu kujundamist nii linnas kui ka

maal. Tähtis on toetada väikesi ja keskmise suurusega ettevõtteid, kes annavad tööd põhiosale ELi kodanikest. Vaja on tugevat ühtekuuluvuspoliitikat, aga selle kõrgete eesmärkide täitmiseks on tarvis sobivat eelarvet, mis on vähemalt sama suur kui praegu.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus on ülemaailmse konkurentsivõime vajalik eeltingimus, aga sellest üksinda ei piisa. Euroopa ühtekuuluvuspoliitika eesmärk on vähendada piirkondade erinevusi, võttes arvesse selliseid üleilmseid probleeme nagu kliimamuutus, demograafilised muutused, energiaprobleemid ja bioloogilise mitmekesisuse kaitsega seotud probleemid, samuti uusi majandus- ja rahanduskriisist tulenevaid probleeme. Seetõttu toetan minuga koos regionaalarengukomisjoni kuuluva raportööri esitatud teksti, milles korratakse mõtet, et ühtekuuluvus ja konkurentsivõime mitte ei välista, vaid täiendavad teineteist.

Konkurentsivõime võib Euroopa Liidus saavutada ainult jätkusuutliku majanduskasvuga, kus ühtekuuluvuspoliitikaga aidatakse kaasa ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide täitmisele ning ühiskondlike ja sotsiaalsete probleemide lahendamisele. Seetõttu ei tohi piirkondi unustada, vaid tuleb neile rohkem tähelepanu pöörata piirkondlike ja kohalike üksuste suurema osaluse või linna- ja maapiirkondade osatähtsuse suurendamise teel, sest ainult piirkondade konkurentsivõime ergutamise suures üleilmse konkurentsivõime.

Derek Vaughan (S&D), *kirjalikult*. – Raportis on kirjas parlamendi kava kooskõlastada rohkem ELi struktuurifondide kasutamist ja uuendustegevusele raha kulutamist, et nii vähendada ELi piirkondade arengutasemete erinevust ja soodustada piirkondade konkurentsivõimet. Toetan seda üleskutset, samuti üleskutset lihtsustada sellise rahastamisega seotud menetlusi, eriti VKEde jaoks, keda peaksime praeguses majanduskliimas nende halduskoormuse vähendamise abistama. Raportis on ka tähtsad märgid, mis näitavad detsentraliseerituse (alt-üles-lähenemisviisi) olulisust partnerluse parandamisel kohalike omavalitsustega, kes teavad ELi, sealhulgas Walesi kodanike vajadusi kõige paremini.

Anna Záborská (PPE), *kirjalikult*. – (SK) Siin parlamendis ühtekuuluvusest kõneldes räägime alati soovunelmatest. Meie valijad ja meiegi tahaksime elada Euroopas, kus kõik on edukad, keegi pole vaene ja tööpuudust ei ole olemas. Seetõttu sarnaneb see raport üsnagi lapse kirjaga jõuluvanale. Raporti vaieldamatu pluss on see, et seal on kirjas vist kõik, mida me tahaksime endale jõuludeks saada – kui mitte sel aastal, siis ehk aastal 2020. On ainult üks probleem. Kõik see nõuab raha. Nagu iga väikeste lastega pere, peame meiegi otsustama, mis on tähtis. Tahes-tahmata arvan, et see ongi parlamendi päris ülesanne. Esitatud raport on üsna hale näide sellest, et isegi mitte kriis ei aita meil seda ülesannet paremini täita.

Meil on alati liiga palju kõige tähtsamaid asju. Eelarve on aga igal perel vaid üks ning kinke ostetakse toidust, riietest, elektri- ja kommunaalkuludest üle jäänud raha eest. Selle ja tolle jaoks nii suuremeelselt nõutud toetus tuleb ju maksumaksja taskust – emadelt ja isadelt, kes otsustavad iga kuu, mis on esmatähtis ja mis peab ootama. Me ei tohi seda unustada.

11. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati kell 13.10 ja seda jätkati kell 15.05.)

ISTUNGI JUHATAJA: JERZY BUZEK*president**(Istung algas kell 15.05.)***12. Eelmise istungi protokoll kinnitamine (vt protokoll)****13. Infotund komisjoni presidendi osavõtul**

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on infotund komisjoni presidendi osavõtul. Soovin tervitada president Barrosot meie igakuisel infotunnil. Oleme valmis küsimusi vastu võtma. Reeglid on samasugused nagu alati: üks minut küsimuse ja üks minut vastuse jaoks ja kui mõne fraktsiooni esimees soovib küsida lisaküsimuse, siis on nii küsimuseks kui ka vastuseks aega 30 sekundit.

Ioannis Kasoulides, *fraktsiooni PPE nimel.* – Meie fraktsiooni esimehe Joseph Dauili nimel soovin esitada järgmise küsimuse. Fraktsioon PPE soovib teada teie arvamust praeguste püüdluste kohta jätkata otseläbirääkimisi Palestiina küsimuse lahendamiseks. USA on loobunud jõupingutustest veenda Iisraeli pikendama Ida-Jeruusalemma ja Läänekalda asundustele kehtestatud moratooriumi tõenäoliselt sellepärast, et need ei ole tulemuslikud.

Mida võtab EL ette kas eraldi või Lähis-Ida neliku raames, et läbirääkimisi jätkata? Kuidas peaks praegusi sündmusi arvestades mõistma ELi kinnitust tema valmisoleku kohta tunnustada iseseisvat Palestiina riiki, kui see on asjakohane?

Milliseks hinnatakse Gaza sektori humanitaarolukorda pärast seda, kui Iisrael võttis 2010. aasta juunis vastu otsuse lihtsustada piiriületuskorda, ja tema püüdlusi vabastada Gilad Shalit?

José Manuel Barroso, *komisjoni president.* – Nagu te teate, toetab EL veendunult otsekõneluste jätkamist. Eile avaldas välisasjade nõukogu ELi seisukoha, väljendades kahetsust, et Iisrael ei saanud nõustuda järjekordse ELi, USA ja teiste neliku liikmete esitatud nõudega asunduste rajamine külmutada.

Soovin lisada veel, et olukord valmistab pettumust, eriti kuna kahe riigi kooseksisteerimisele põhineva lahenduse jaoks vajalike tingimuste loomine ei ole ainult Palestiina, kõnealuse piirkonna ja rahvusvahelise üldsuse huvides üldiselt, vaid minu arvates ka Iisraeli enda huvides.

Mis puudutab läbirääkimisi, siis ka välisasjade nõukogu nõustus eile suurendama tegevuse kooskõlastust neliku ja USAga. Erisaadik senaator Mitchell kohtub peagi Catherine Ashtoniga, et anda talle ülevaade asjade praegusest seisust. EL väljendab ka oma täielikku toetust rahuprotsessile ja on piirkonnale täielikult pühendunud. Usun, et neliku tegevust saab taas elustada, kui EL teeb USAga tihedat koostööd.

Kõrge esindaja Ashton on olnud ühenduses piirkonna peamiste osalejatega ning me ootame huviga ka selle nädala kohtumist Araabia Liigaga. Peame andma läbirääkimistele uue võimaluse ja tõuke, sest ummikseis ei ole lahendus. Olen veendunud, et väljapääs leitakse koos USAga.

Ioannis Kasoulides, *fraktsiooni PPE nimel.* Soovin siiski veel ülevaadet Gaza sektori humanitaarolukorrast pärast piiriületuskohtade avamist ja selle kohta, mis toimub kapral Gilad Shalitiga.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Gaza olukord ei ole kestlik. Hädasti on vaja majandust elavdada, kuid kahjuks ei ole me näinud, et Gazat käsitlevat poliitikat oleks põhjalikult muudetud, mida EL on viimastel kuudel palunud.

Seepärast nõustus EL eelmisel esmaspäeval pärast peaminister Fayyadi palvet kolmepoolse käsitusviisiga, et toetada eksporti Gazast. Võtsin hiljuti peaminister Fayyadi vastu ning me rääkisime sellest. Gazat peaks käsitlema Palestiina ülesehituses väga olulise elemendina.

Martin Schulz, fraktsiooni S&D nimel. – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud komisjoni president Barroso! Neljapäeval ja reedel toimub Euroopa Ülemkogu kohtumine. Soovin esitada teile järgmised küsimused.

Esiteks, kas teie arvates saab eurovõlakirjade kasutuselevõtt aidata eurot stabiliseerida?

Teiseks, kas te jagate kantsler Angela Merkeli seisukohta, et eurovõlakirjad ei ole vajalikud?

Kolmandaks, kui teie seisukoht erineb kantsler Merkeli omast ja te pooldate eurovõlakirju, siis mida on teil kavas neljapäeval ülemkogus ette võtta?

Neljandaks, kas te olete ühenduses eurorühma presidendi, peaministri ja rahandusministri Junckeriga ning kas te komisjoni presidendina toetate teda?

Viiendaks, kui eurovõlakirju kasutusele ei võeta, siis kas te teavitate Euroopa Parlamenti kohe pärast seda, kuidas on komisjonil kavas reageerida võimalikule eitavale otsusele?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Eurovõlakirjad kujutavad endast huvitavat ideed. Tegelikult kaalus komisjon neid juba 2008. aastal oma dokumendis „EMU@10“, mis koostati Euroopa majandus- ja rahaliidu 10. aastapäeva puhul. Vahepeal aga oleme kriisile reageerimiseks loonud Euroopa finantsstabiilsusvahendi ja Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi. Nendest vahenditest ei piisa kaugeltki. Vajaduse korral saab neid täiendada ja kohandada kiiremini kui ühtegi teist lahendust hoolimata sellest, kui huvitavad need ka on. Praegu arvan, et peame küsima endalt lihtsa küsimuse: kas kriisi on parem lahendada üksmeelil põhinevate vahenditega või uue aruteluga teema üle, mille suhtes üksmeel puudub? Nagu te oma küsimuses ütlesite, ollakse hiljuti peaminister Junckeri tehtud ettepaneku suhtes eri meelt.

Arvan, et vastus on praegu ilmselge. Peaksime keskenduma asjadele, mis võivad euroala üksmeelt suurendada, sest selle puudumine avaldab kahjulikku mõju sellele, kuidas euroala turgu tajutakse. Ärgem matkem seda huvitavat eurovõlakirjade ideed tuleviku seisukohast maha, kuid keskendugem praegu asjadele, mida saame teha kiiresti ja otsustavalt.

Martin Schulz, fraktsiooni S&D nimel. – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud komisjoni president Barroso! Te vastasite mu küsimusele teile ainuomase diplomaatiaga, kuid ma ei lepi sellega. Seepärast küsin konkreetselt: peaminister Juncker teatas eurorühma presidendina, et kavatseb algatada Euroopa Ülemkogu kohtumisel eurovõlakirjade kasutuselevõtmise. Kas te toetate teda selles? Kas teil on kavas püüda veenda Angela Merkelit ja Nicolas Sarkozyd ühinema enamikuga euroala liikmesriikidest või kui nad ütlevad, et ei soovi seda, siis kas te ütlete, et kuna kaks osapoolt on ettepaneku vastu, siis me loobume sellest mõttest?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Ma annan teile väga avameelse vastuse. Ma ei usu, et praegu oleks mingisugustki võimalust jõuda eurovõlakirjade suhtes kokkuleppele.

Mitu liikmesriiki on selle ettepaneku vastu. Seepärast peamegi töötama selle nimel, et saavutada võimalikult suur üksmeel olemasolevate vahendite suhtes. Ma olen öelnud teile – ja eriti Martin Schulzile –, et pean seda mõtet väga huvitavaks ja ahvatlevaks. Tegelikult on komisjon teinud juba varem mitu sellekohast ettepanekut – ka ühe minu tuntud eelkäija ajal –, kuid praegu ei ole tingimused kokkuleppe saavutamiseks sobivad.

Guy Verhofstadt, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Lugupeetud president Barroso! Mul on üks väga konkreetne küsimus, kuid tahtsin öelda seda, et teil on komisjonis algatusõigus Te võite teha ettepaneku eurovõlakirjade kasutuselevõtmise kohta ning sellele vihjas ka Martin Schulz oma küsimuses. Nagu me mõistsime, te ei kasuta seda õigust ning see on nimetatud küsimuse puhul praegu probleem.

Mul on konkreetne küsimus 2009. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta. Regionaalpoliitika peadirektori kinnitava avalduse kohaselt puudub peadirektoraadil seoses 2009. aasta deklareeritud kulude hüvitamisega 79 programmist 38 kohta piisav kindlus raamatupidamisaruannete usaldatavuse ja nende aluseks olevate tehingute seaduslikkuse ja korrektsuse kohta. See tekitab küsimuse, et kes saab seda piisavat kindlust tagada? Avalduses jätkatakse, et ülejäänud 41 programmi puhul on varases etapis, enne mis tahes hüvitamist 2009. aastal, tuvastatud märkimisväärseid puudusi.

Seega on minu küsimus teile järgmine: eeldades, et te võtate selle avalduse ja tema tagajärgede eest poliitilise vastutuse, siis mida te võtate liikmesriikide suhtes ette?

José Manuel Barroso, *komisjoni president*. – Lugupeetud Guy Verhofstadt! Vastuseks teie märkusele lubage mul öelda eeskätt seda, et komisjon kasutas juba oma algatusõigust. Te mäletate kindlasti, et kui me seda mehhanismi alustasime, tutvustasime me koos Olli Rehniga ühiste tagatiste võimalust, mis oli midagi eurovõlakirjade sarnast. Liikmesriigid lükkasid selle otsustavalt tagasi.

Me võiksime teha uue ettepaneku, kuid ma ei arva, et praegu oleks kuigi vastutustundlik esitada uusi ametlikke ettepanekuid, kui meie olukord on nii tundlik. See tekitaks vaid lõhe euroalasse ja ELi. Kuid komisjon esitas ettepanekud. Need olid olemas, kuid lükati tagasi. See on tegelikkus.

Mis puudutab finantsperspektiive, siis ma seadsin juba eesmärgiks teha ettepanek konkreetse eurovõlakirja – europrojekti eurovõlakirjade – kohta ja ehkki olen juba kuulnud mõningatest liikmesriikidest halvustavaid märkusi, loodan siiski, et see võetakse vastu.

Mis puudutab teie küsimust, siis usun, et peaksime rohkem pöörduma liikmesriikide poole. Nagu te teate, ei ole nad valmis esitama oma kinnitavaid avaldusi, välja arvatud neli või viis liikmesriiki. See, mida peadirektor ütles, on tõsi – millele te ka viitasite –, et vahel ei ole komisjonil kõiki vajalikke vahendeid sekkumaks võimalikult varases etapis sellesse, kuidas liikmesriik ELi vahendeid riiklikul tasandil kasutab.

José Bové, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud komisjoni president Barroso! Aasta tagasi te ütlesite mulle, et geneetiliselt muundatud organismid (GMO) rikkusid teie esimese ametiaja ja et te soovite selle küsimuse saata tagasi liikmesriikidele.

Mõni päev tagasi kogusid Euroopa kodanikud GMOsid käsitleva sõltumatu ekspertiisi toetuseks 1,2 miljonit allkirja. Samuti mõni päev tagasi lükkas keskkonna nõukogu volinik Dalli ettepaneku suure häälteenamusega tagasi. Nii nõukogu kui ka Euroopa Parlamendi õigusnõustajad on samuti sellele vastu olnud. Viimaseks nägite Euroopa Toiduohutusameti

(EFSA) kõmulist juhtumit seoses Banati afääriga ja kuulsite asjaomase komisjoni esitatud küsimusi. Veelgi enam, EFSA otsustas väljastada uued hindamissuunised.

Seepärast soovin teada, kas te olete valmis EFSA uute eeskirjade jõustumiseni peatama kõikide uute lubade väljastamise ja näiteks niisuguste lubade nagu MON810 uuendamise? Uusi hindamisi ja lubade uuendamist tuleks käsitleda uute eeskirjade kohaselt.

Ja viimaseks, kas te olete valmis alustama arutelu, et me saaksime siiski sõltumatu hinnangu?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – (FR) Lugupeetud juhataja! Mis puudutab algatust, siis te teate, et see süsteem ei ole veel jõustunud. Möistagi me jälgime kodanike algatusi selles küsimuses suure huviga. Nimetatud küsimuse eest vastutav volinik kohtus selle algatuse toetajatega, ehkki seda ei ole ametlikult veel kinnitatud.

Mis puudutab praegust küsimust, siis me jätkame kehtiva õigusakti kohaldamist. Meil ei ole EFSAst paremat ametit. See on sõltumatu amet, mis loodi selleks, et ta esitaks arvamusi. Amet kogub asjatundlike teadmisi nimetatud teema kohta ning möistagi tuleb meil tema arvamustest kinni pidada. Seepärast järgime endiselt kehtivat ühenduse õigusakti. Komisjon ei saa otsustada ühenduse õigusakti kohaldamise peatamise üle.

Ma olen teile juba üsna avameelselt öelnud, et ei ole GMOsid käsitleva Euroopa süsteemiga rahul. Ma ei ole rahul, sest minu arvates ei ole see piisavalt selge. Kuid selline on süsteem, mida ma järgima pean.

José Bové, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (FR) Täna teid vastuse eest. EFSA on aga kehtestanud juba uued suunised, mis on palju rangemad. Kas te olete nõus, et kõik uued load, mis on viimasel ajal välja antud, ja ka MON810 väljastamine tuleks nende uute suuniste põhjal uuesti läbi vaadata?

Me ei saa nõustuda praegu nende hindamisega, mis on tehtud vanade eeskirjade kohaselt. Seepärast küsin teilt selle küsimuse väga konkreetselt ja soovin, et te alustaksite kogu arutelu algusest, selle asemel et oodata kuni 2012. aastani. Direktiiv 2001/18/EÜ vaadatakse läbi 2012. aastal, kuid see protsess tuleb ettepoole tuua.

José Manuel Barroso, komisjoni president. Nagu alati, võtame arvesse Parmas asuva sõltumatu Euroopa Toiduohutusameti ettepanekuid ja soovitusi. Seega, kui amet esitab uue suunise, uurime seda väga tähelepanelikult.

Praegu saan teile vaid nii palju öelda. GMode heakskiitmist käsitlev õigusraamistik ei ole aga veel muutunud. Seepärast pean ma järgima kehtivat süsteemi, kuni seda muudetakse, kuid oleme valmis kaaluma kõiki uusi suuniseid ja uurima neid äärmiselt hoolikalt.

Michał Tomasz Kamiński, fraktsiooni ECR nimel. – (PL) Lugupeetud juhataja! Gazpromi ja Nord Streami konsortsium on paigaldanud alates 9. aprillist Põhja gaasijuhet. Ma ei taha käsitleda selle projekti keskkonnatahke, sest siinne parlament on neid juba arutanud. Soovin juhtida teie tähelepanu vaid ühele küsimusele – paigaldatava gaasijuhtme tõttu on suurtel laevadel raske pääseda Poola Świnoujście sadamasse. See sadam annab tööd paljudele inimestele Poola lääneosas. Nimetatud piirkonna probleemiks on sageli üsna kõrge töötuse määr. Poola tõstatas selle küsimuse kahepoolsetes läbirääkimistes, kuid minu arvates on meil siinjuures tegemist konkurentsivõimet puudutava küsimusega. Rostocki sadam on kohe kõrval, otse teisel pool Saksamaa piiri. Ma loodan, et selle sadam areneb kiiresti, kuid soovin, et kõiki Euroopa sadamaid koheldaks võrdselt, et nad saaksid tõepoolest

konkureerida üksteisega ja et ühe liikmesriigi tehnilised lahendused ei takistaks sadama arendamist teises liikmesriigis.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Olen teadlik, et teataval hetkel muretseti sellepärast, et juurdepääs Poola sadamatele on takistatud. Komisjoni käsutuses oleva teabe põhjal lisas aga Saksamaa Stralsundi linna kaevandusamet Nord Streamile antava loa tingimustesse nõude teha gaasijuhtme Saksamaa territooriumile jääva osa uus riskianalüüs, sest sellel ajal esitas Poola kavad kohandada mõlemaid sadamaid sobivaks niisugustele laevadele, mis vajavad sõitmiseks sügavamat vett. Analüüsi tulemusel asetatakse gaasijuhe merepõhja nii, et 20 km ulatuses katab seda poole meetri paksune kiht.

Lisaks sellele võeti gaasijuhtme Saksamaa majandusvööndisse kavandatud osa analüüsi põhjal vastu otsus kasutada teist, üle 12 km pikka teekonda. Lõpliku otsuse väljastas Föderaalne Laevandus- ja Hüdrograafiaamet tänavu veebruaris.

Saksamaa ametiasutustele ja arendajale teada oleva teabe kohaselt võeti mõlemaid eespool kirjeldatud meetmeid selleks, et tagada pärast gaasijuhtme ehitamist piiramatu juurdepääs Poola sadamatele. Mul on kahju, et see on väga tehniline teave, kuid see on parim, mis meil on.

Michał Tomasz Kamiński, fraktsiooni ECR nimel. – (PL) Lugupeetud president Barroso! Te olete tõestanud mitmel korral, et kohtlete liikmesriike õiglaselt. Loodan, et kõnealuse küsimuse puhul kohtleb Euroopa Komisjon minu kodumaad samamoodi õiglaselt. Soovin juhtida teie tähelepanu üksnes sellele, et tunnistasite ka ise, et tuginete peamiselt Saksa poole andmetele. Soovin seega, et Euroopa Komisjon küsiks selles küsimuses nõu ka sõltumatutelt ekspertidelt, ehkki rõhutan taas, et usun täielikult, et kohtlete kõiki ELi liikmesriike õiglaselt.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Lugupeetud Michał Kamiński! Tänan teid märkuste eest. Komisjon jälgib tõepoolest väga tähelepanelikult Nord Streami teemat. Me teame, kui tundlik on see küsimus lähtuvalt keskkonnast ja muudest seisukohtadest. Seega jälgime me seda hoolikalt.

Lothar Bisky, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud komisjoni president Barroso! Oma vastuses Martin Schulzi küsimustele ütlesite, et eurovõlakirju käsitlev ettepanek ei ole tõenäoliselt edukas. Varem on meile öeldud, et finantstehingute maksust ega ka muudest ettepanekutest ei tule midagi välja. Kolmandat aastat kestab meil finantskriis ning ma mõtlen endamisi, et kas te suudate jõuda kokkuleppele, kuidas euro päästepaketti edendada – mis oleks mõistagi lisameede –või on meil oodata, et nädalavahetuseks olete teie ja ka teised järjekordsed ettepanekud tagasi lükanud. Soovin küsida, kui kalliks niisugune viivitus läheb, sest ilmselgelt maksab see palju raha?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Meil tuleb öelda liikmesriikide riigipeadele ja valitsusjuhtidele järgmist: sel nädalal, kui me kohtume – sest ka komisjoni president on esindatud Euroopa Ülemkogu liikmena – ei käsitle me mitte üksteisega seonduvaid küsimusi ega poliitikavaldkondi ega majandust, vaid turge.

Tegemist on äärmiselt tundliku teemaga ning arvan, et meil tuleb oma lubaduste puhul näidata üles teataval määral vaoshoitust.

Olen kohustatud tegutsema kõigi teie suhtes läbipaistvalt ning vastasin juba Martin Schulzi esitatud küsimusele väga ausalt. Oleme näinud väga huvitavaid ettepanekuid eurovõlakirjade kohta. Arvan, et me ei peaks seda ettepanekut maha matma, kuid ilmselge on see, et praegu

puudub selle suhtes üksmeel. Ma ei jätka niisuguse teema läbisurumist, mis minu arvates põhjustab praegu ilmselgelt lahknevusi. Meil on olemas üksmeelel rajanevad vahendid, mille alusel saame välja töötada sidusad ja jõulised meetmed, et kaitsta euroala ja ELi.

Lothar Bisky, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud komisjoni president Barroso! Mul on veel üks väike küsimus: kas arutlusel on veel mingisuguseid vahendeid? Tunnen, et mind ei ole selles asjas piisavalt teavitatud. Midagi on vaja ette võtta ning tõenäoliselt me nõustume, et meie käsutuses olevaid vahendeid tuleks tõepoolest kasutada.

José Manuel Barroso, *komisjoni president.* – Me arutame paljusid teemasid ja kaalume paljusid võimalikke muid vahendeid. Viimasel eurorühma kohtumisel arutati mitmesuguseid arvamusi ja ideid ning komisjon on ühenduses kõikide asjaomaste osapooltega.

Me ei ole Olli Rehniga pidanud nõu mitte ainult liikmesriikidega, vaid ka Euroopa Keskpanga presidendi, Rahvusvahelise Valuutafondi peadirektori ja paljude teiste selle valdkonna osalejatega, kuid arvan, et ei ole kuigi tark teha väga tähtsaid avaldusi – mida varem juhtunud on –, kui neile ei järgne konkreetseid samme.

Järgmisel korral tuleb meil teha täpselt vastupidist ning esitada konkreetseid järeldused, kui me selleks valmis oleme. Sellepärast teebki komisjon koostööd kõikide liikmesriikide ja teiste institutsioonidega, et anda põhjalik vastus võimalikult kiiresti.

Nigel Farage, *fraktsiooni EFD nimel.* – Lugupeetud komisjoni president Barroso! Hiljutised Wikileaksi paljastused on tekitanud vastakaid tundeid. Ühed inimesed ütlevad, et läbipaistvus on hea, teised aga, et need paljastused võivad kahjustada rahvusvahelist diplomaatiat. Mulle meeldis aga iseäranis see, et kui Wikileaksis viidati teile, räägiti teie visiidist Venemaale ja sellest, kuidas teid eirati ja kõrvale jäeti ning Venemaa kõrge ametnikud ei pidanud teid ei millekski enamaks, kui vaid ülistatud rahvusvaheliseks teenistujaks.

President Barroso, kas te mäletate, me oleme seda siin ka varem arutanud. Olen mitmel korral juhtinud tähelepanu sellele, et inimesed ei ole teid otse valinud ja seepärast puudub teie tegevusel tõeline õiguspärasus. Kas asjaolu, et teid ei ole valitud, on põhjus, miks te ei pälvi rohkem tähelepanu rahvusvahelisel tasandil ja miks Euroopa elanikud teid ja kogu komisjoni järjest enam põlgavad?

José Manuel Barroso, *komisjoni president.* – Lugupeetud Nigel Farage! Ma ei oleks oodanud, et teie pingutate koos venelastega ühise eesmärgi nimel – sest just sellele te vihjategi – ja et te nendega nõustute! Tegelikult valis mind sinne parlament salajasel hääletusel, seega arvan, et olen ära teeninud selle parlamendi ja kõikide parlamendiliikmete austuse.

(Aplaus)

ELi 27 demokraatlikul liikmesriigil on ainulaadne komisjoni presidendi valimise viis just sellepärast, et EL ei ole riik. Olen kindel, et te ei pooldaks ühendatud Euroopa riiki. Kuna tegemist ei ole ühendatud riigiga, ei ole meil ELi presidendi otsevalimisi. Meil ei ole presidenti, meil on Euroopa Komisjoni president. Meeldigu see teile või mitte – mulle meeldib see rohkem kui teile! –, kuid mind valis tegelikult sinne parlament ning meil on Euroopa Ülemkogu eesistuja, kelle nimetasid ametisse riigipead ja valitsusjuhid.

Just niisugune on meie olukord ning arvan, et see on ELi mitmekesisuse demokraatlik käsitusviis. Tahaksin loota, et vähemasti Euroopa Parlamendi liikmed austavad ELi institutsioone, isegi kui teised seda ei tee.

Nigel Farage, *fraktsiooni EFD nimel*. – Väga hea, härra Barroso! Mulle meeldis see tohutult! Asjaolu, et te võite püsti tõusta ja kiidelda sellega, et teid valiti salaja, peaks andma teile kuidagi demokraatliku õiguspära, on kõige veidram arusaam, mida ma kogu oma elu jooksul kuulnud olen.

Tegelikkuses on komisjonil ainuõigus pakkuda välja niisuguseid õigusakte, mis kahjustavad liikmesriikide majandust nii, nagu nad seda teevad. Kas teie arvates on mingisugustel asjaoludel võimalik korraldada Euroopa kodanike rahvahääletus, et nad saaksid niisuguste küsimuste üle otsustada?

(Mitme parlamendiliikme vahelesegamine saalist.)

Juhataja. – Head kolleegid! Mul on kahju, aga me ei saa võtta vastu märkusi saalist. Me soovime jätkata.

José Manuel Barroso, *komisjoni president*. – Parlamendis toimunud valimised olid avatud valimised. Paljude inimeste arvates on aga kõige vabamad valimised sellised, kus iga isik – õigemini iga parlamendiliige – saab hääletada salaja. Totalitaarsetes süsteemides on salajased hääletused tavaliselt keelatud just nimelt isikuvabadustele surve avaldamise pärast. Seda esiteks.

Teiseks, mis puudutab rahvahääletusi, siis põhiseaduslike ja demokraatlike põhimõtete kohaselt on lubatud nii rahvahääletused kui ka esindusdemokraatia. Suurbritannia on muuseas tõenäoliselt riik, mis on teinud kõige rohkem esindusdemokraatia heaks. Demokraatlikus korras on täiesti õiguspärane langetada otsuseid esindusdemokraatia abil. Demokraatlikus korras täidavad parlamendid, olgu need siis riikide parlamendid või Euroopa Parlament, otsustava tähtsusega osa. Mina isiklikult arvan, et mõningad märkused, mis on suunatud esindusdemokraatia vastu, ei näita tõelist demokraatlikku meelsust, kui need on tehtud nii halvustavalt.

Andrew Henry William Brons (NI). – Hiina ja ELi vahelises kaubanduses on Hiinal kaubandusbilansis suur ülejääk. ELi ülejääk teenuste valdkonnas on liiga väike, et seda tasakaalustada. Hiina saavutab kaubanduse ülejäägi sellega, et hoiab oma raha väärtuse kunstlikult madalal, avaldab palgamääradele survet nii, et Hiinasse ei ole võimalik kaupu sisse vedada, ja seega on nende ekspordihinnad Euroopa hindadest tunduvalt madalamad, ning eirab rahvusvahelisi patendiõigusi, nii et Hiina ettevõtted saavad kasu teadus- ja arendustegevusest, mida nad ise ei ole teinud.

Hiina välisvaluutareservid kasvavad kiiresti ning ta saavutab üle maailma järjest suuremat kontrolli nappide varade üle. Euroopa riigid muutuvad niisuguste vahendite tõttu, mis hävitavad meie elatise, hoolimatu ülemaailmse konkurendi alandlikuks ohvriks. Euroopa riigid peavad kaitsma kas iseseisvalt – mida mina eelistaksin – või üheskoos meie tööstust.

Miks laseb komisjon ELi ettevõtetel ja töötajatel kannatada Hiina ebaõiglase konkurentsi tõttu?

José Manuel Barroso, *komisjoni president*. – Lubage mul öelda, et me saavutame tunduvalt paremaid tulemusi, kui tegutseme koos, mitte eraldi.

Ausalt öeldes ei ole minu arvates meie liikmesriikidel piisavalt palju jõudu, et iseseisvalt Hiina suhtes mingisuguseid meetmeid võtta. EL saab Hiinaga tegeleda üheskoos ning seda me olemegi teinud. Nagu te teate, pooldame vabakaubandust, kuid samal ajal ka õiglast kaubandust. Kui oleme olnud seisukohal, et tegemist on näiteks dumpinguga, oleme võtnud Hiina suhtes dumpinguvastaseid meetmeid. See ei ole olnud kerge, sest mõned liikmesriigid olid kõnealuste meetmete vastu, kuid me siiski võtsime neid. Iga kord kui me kohtume Hiina kõrgete ametnikega, arutame intellektuaalomandi õiguse küsimusi ja vajadust järgida mõningaid peamisi põhimõtteid, et me saaksime hoida oma turu neile avatuna. Meie põhimõte ongi see, et püüame Hiinat kaasata tegevusse positiivselt, kuid olla samal ajal kindlameelsed oma kaubandushuvides.

Seda andsime selgesti mõista ka meie viimasel tippkohtumisel.

Andrew Henry William Brons (NI). – Te ütlesite, et usute õiglasesse kaubandusse, kuid seda meile ei pakuta. Meil on erapoolik kaubandus, mis soosib Hiinat.

Kas komisjon suudab teha nii, et Hiina kaotaks oma toetused, suurendaks oma raha väärtust või siis austaks rahvusvahelisi omandiõigusi, mis moodustavad Hiina SKPst ilmselt umbes 5%? Kas ei oleks vajalik üleüldse tõkestada kaupade sissevedu Hiinast?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Selge on see, et komisjon suudab saavutada tulemusi, kui tal on liikmesriikide täielik toetus. Me teeme seda ning peame esmatähtsaks eeskätt vastastikkuse põhimõtet. See tähendab seda, et me soovime hoida turu avatuna. Meie arvates on see meie huvides. EL on maailma suurim eksportija, suurem kui Hiina, ning seega on oluline hoida turgu avatuna. Oleme aga ka seisukohal, et meie partnerid peavad järgima mõningaid põhireegleid.

Mis puudutab vahetuskurssi, siis, nagu te teate, oli EL viimasel G20 tippkohtumisel esirinnas nende seas, kes soovisid tagada, et seda küsimust käsitletaks tulemuslikult ja koostööalt, sest usume, et see teema vajab arutamist ka maailmamajanduse suurte kõikumistega seotud probleemide kontekstis.

Juhataja. – Me oleme jõudnud nüüd infotunni teise osa juurde, milleks on eelneva registreerimiseta sõnavõtt. Teemaks on Wikileaks ja küberjulgeolek.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Lugupeetud juhataja, austatud komisjoni president Barroso! Ma ei palu teil käsitleda USA diplomaatia probleemi ega rääkida arvutivõrkude eelistest ja puudustest, teabevabadusest ega häbiväärsetest üleskutsetest surmata Julian Assange. Soovin öelda seda, et meil ei ole õigust eirata mitte mingisugust teavet, mis avalikkusesse jõuab.

Ma küsisin kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni ning inimõiguste allkomisjoni esimehelt, kas meil ei oleks võimalik vaadata läbi USA Luure Keskagentuuri Euroopa tegevuse uurimist, mille Euroopa Parlament korraldas 2007. aastal ja mida mul oli au juhtida. Ma kiidan teid selle eest, sest Barroso juhitud komisjon oli uurimise ajal koostööaldis ja abivalmis ning tegutses väga läbipaistvalt, vastupidiselt nõukogule, mis tegutses varjatult ning valetas parlamendiga seotud tegevuse kohta. Soovin küsida teilt lihtsa küsimuse: kas Barroso juhitud komisjon on valmis uuesti tegema Euroopa Parlamendiga täielikult läbipaistvat koostööd?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – (PT) Euroopa Komisjon, mida mul on au juhtida, on Euroopa Parlamendiga teinud alati täielikult läbipaistvat koostööd ja teeb seda ka edaspidi. Mul ei ole selle suhtes vähimatki kahtlust ning ma tänan teid selle eest, mida

te ütlesite minu juhitud komisjoni kohta. Usun, et meil tuleb järgida läbipaistvuse rangeimaid standardeid ja põhimõtteid ning komisjon ja Euroopa Parlament peaksid tegema kõikides omavahelistes suhetes õiglast institutsioonilist koostööd.

Edit Herczog (S&D). – Tahaksin esitada sama küsimuse. Eurooplased sõltuvad tänapäeval digitaalruumist ning me isegi soovime seda, kuid eeldusel, et me tunneme ennast internetti kasutades ohutult ja turvaliselt. Komisjoni esmatähtis ülesanne peaks olema esitada ettepanek, mis puudutab 500 miljoni Euroopa kodaniku turvalisust. Kuidas te kavatsete säilitada tasakaalu turvalisuse ja eraelu puutumatusse põhimõtte vahel nii, et üks neist teise tõttu ei kannataks?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Mõni neist küsimustest kuulub liikmesriikide vastutusalasse, kuid kõikide meie vastutusalasse kuuluvate küsimuste kohta oleme viimasel ajal esitanud mõningaid täiendusi. Mis puudutab dokumentidele juurdepääsu käsitlevaid õigusakte, siis me tutvustasime mõningaid volinik Malmströmi ettepanekuid, mida te praegu arutate. Esitasime ettepanekuid ka küberjulgeoleku kohta, sest nagu te õigesti ütlesite, me muutume digitaalruumist järjest enam sõltuvaks.

On väga oluline, et meil oleks digitaalruumis vabadust, kuid seda vabadust peab olema mõistagi võimalik kasutada vastutustundlikult ning sealjuures peavad olema kaitstud olulised õigused, nagu õigus eraelu puutumatusse. Andmekaitse on seega ka põhiõiguste küsimus ning me usume, et komisjon on esitanud mõistlikud ettepanekud, mis aitavad saavutada tasakaalu vabaduse – mis on vääramatu – ja interneti vastutustundliku kasutamise vahel.

Graham Watson (ALDE). – Komisjoni president andis meile Wikileaksiga kohta külluslikud vastused. Kas ma tohin küsida millegi muu kohta tema arvamust, mida Wikileaks ei ole veel lekitanud?

Austatud president! Te vastasite küsimustele, mis puudutavad eurovõlakirjade väljastamist valitsuste jooksvate kulude tagamiseks. Ma mõistan ja jagan mõningaid muresid, mida on väljendatud tegevuse niisuguse suuna pärast. Kas te aga ei mõista, kui suured on laenamise võimalused, mis tulenevad euro kindlakäelisest majandamisest?

Volinik Oettinger ütles meile, et tal on vaja kümne aasta jooksul triljon eurot energiainfrastruktuuri investeringuteks – 100 miljardit aastas, et lahendada kliimamuutuste ja energiapuudusega seotud topeltprobleemi – ning selle vajaduse rahuldamine oleks Euroopa Investeerimispannga jaoks äärmiselt keeruline ülesanne. Kas te ei võiks aga esitada ettepanekut niisuguste eurovõlakirjade väljastamise kohta, millest rahastataks infrastruktuuri investeringuid, mitte valitsuste jooksvaid kulusid?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Lugupeetud Graham Watson! Ma ei tulnud siia, et teiega koos Wikileaksiga imiteerida! Te teate minu seisukohta selles küsimuses. Oma kõnes ELi olukorra kohta ütlesin ma, et esitan ettepaneku eurovõlakirjade kohta, mis kujutavad endast just projektivõlakirju ja just nimelt infrastruktuuri jaoks. Need ei oleks mõeldud liikmesriikidele, et nad saaksid oma võlga suurendada või katta ülemäärast võlga – sest ülemäärane võlg on Euroopas probleem –, vaid just nimelt selleks, et rahastada mõningaid tähtsaid infrastruktuuriprojekte peamiselt koos Euroopa Investeerimispannaga, nagu te õigesti ütlesite.

Nimetatud teemat on käsitletud meie tegevuskavas ja finantsperspektiivis. Juunis esitame selle kohta konkreetsed ettepanekud. Püüdkem saavutada vajalik üksmeel, sest arvan, et see on üks viis, kuidas meie praegust probleemi lahendada. Meie liikmesriikide eelarved

on olulisel määral piiratud, kuid samal ajal on vaja meil rahastada mõningaid tõeliselt euroopalikke projekte.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Lugupeetud komisjoni president Barroso! Mina muretsen sisu pärast. Mulle näib, et me süüdistame pigem sõnumitoojat, mitte ei käsitle probleemi põhjusi. Wikileaks'i küsimus seisneb tegelikult tema sisus, sest see, mis seal on avaldatud, on tõsi.

Aastaid olete teie ja teie kolleegid, näiteks Miguel Moratinos, suuremat osa selle sisust eitanud. Te eitasite seda, et Euroopal ja USA oli omavaheline sobing, kusjuures USA tegevus hõlmas ka ebaseaduslikke elemente.

Me teame nüüd, et see on tõsi, et see toimus ning me ootame ikka veel paljude välisministrite ja eriti teie vastust. Usun, et teil tuleb seda sisu meile selgitada.

Sellega seoses on mul veel üks küsimus Julian Assange'i vastase kihutustöö kohta. Usun, et väga oluline on arvestada riske, millega see isik on praegu vastamisi. Me ei saa unustada, et ta tegi midagi, mis oli vajalik, et tõde päevavalgele tuua.

Loodan, et te mõistate seda ja me kõik siin parlamendis loodame, et te annate meile selgitusi kas siin või siis komisjoni ees, mille me peaksime uuesti kokku kutsuma, et selgitada välja tõde.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – (PT) Mis puudutab sisu, siis kogu teave, mis on tulnud päevavalgele, on seotud liikmesriikide, mitte Euroopa Komisjoniga. Selgitusi peavad andma liikmesriigid ning olen kindel, et nad seda ka teevad, sest nad on demokraatlikud riigid. Tean, et mõningates liikmesriikides on juba tehtud algatusi, et teavitada avalikkust konkreetsetest tegudest, mille toimepanemises neid on süüdistatud.

Mis puudutab Euroopa Komisjoni tööd, siis, nagu austatud parlamendiliige Carlos Coelho meile veidi aega tagasi meelde tuletas, on komisjon teinud kõik, mis tema võimuses, et anda Euroopa Parlamendile ja avalikkusele võimalikult palju teavet. Julian Assange'i kohta ei ole mul midagi öelda. Tema kohta on esitatud kriminaalsüüdistus, seda tegi üks liikmesriik – Rootsi –, mis on demokraatlik riik ja väljastas tema kohta Euroopa vahistamismääruse, mida Briti õigusasutused uurivad. Komisjonil ei ole selle kohta öelda midagi muud kui vaid seda, et iga kohtualune on süütu seni, kuni ei ole tõestatud vastupidist.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Lugupeetud juhataja! Praegu peetakse küberruumis tõelist sõda. Ajakirjanduse andmete kohaselt on tuhanded häkkerid alustanud viimastel päevadel küberrünnakuid ettevõtete vastu, mis püüavad Wikileaks'i internetist tõrjuda või teda rahaliselt kahjustada, jättes ta ilma annetustest.

Niisuguseid ettevõtteid nagu MasterCard, Visa ja PayPal on tabanud hajutatud teenusetõkestamise rünnakud, mis tähendab, et tuhanded arvutid püüavad ühel ja samal ajal saada ühendust sama veebilehega, mille tagajärjel on veebileht ülekoormatud ja lakkab töötamast.

Me kõik mõistame, et see põhjustab avalike teenuste kasutamise probleeme üldiselt. Ma küsin otse: kas me oleme seisukohal, et meil on Euroopa tasandil usaldusväärsed turvaabinõud, et kaitsta avalikke veebiteenuseid, kui niisugune rünnak peaks toimuma?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Arvan, et me ei ole selleks täielikult valmis, ning sellepärast esitaski komisjon hiljuti ettepanekud niisuguste küberrünnakute vastu võitlemiseks.

See oli volinik Malmströmi idee ning nüüd laienevad need ettepanekud kõikidele küberrünnakutele. Mis puudutab teie nimetatud küberrünnakuid, siis lubage mul öelda, et Ameerika Ühendriikide välisministeerium eitab otseste juhiste andmist ettevõtetele PayPal, Visa või MasterCard, seega ei ole mul midagi öelda nende ettevõtete otsuse kohta teenindada – või mitte teenindada – Wikileaksi. Komisjon on igasuguste küberrünnakute vastu, ükskõik kummalt selle vastuolulise juhtumi poolelt need pärinevad.

Ana Gomes (S&D). –(PT) Lugupeetud juhataja! Wikileaksil ja rahvusvahelistel lugupeetud meediaväljaannetel oli USA salastatud diplomaatilist kirjavahetust võimalik avaldada vaid USA julgeolekusüsteemi suure vea tõttu, mille põhjustas nende välis- ja kaitseministeeriumi teabevahetuses osalejate arvu ülemäärane suurenemine.

Millised võivad teie arvates olla selle vea tagajärjed Atlandi-ülestele suhetele, eriti diplomaatilise ja luuretegevust käsitleva teabe levitamisel? Mida õpiti sellest veast selleks, et parandada üleeuroopaliste kommunikatsioonivõrkude turvalisust ning Euroopa välis teenistuse toimimist, sealhulgas ka COREU-võrku ja tema kaitset küberrünnakute vastu?

José Manuel Barroso, komisjoni president. –(PT) Esiteks, me oleme seisukohal, et see, mis juhtus USAs, võib juhtuda peaaegu igas julgeolekusüsteemis. Ükski julgeolekusüsteem ei suuda ennast täielikult seaduserikkujate eest kaitsta.

Tõsi on see, et USA süsteemis on avalikuks tulnud teabe kohaselt ilmselt sadadel tuhandetel inimestel võimalik pääseda juurde väga tundlikule teabele, kuid tõsi on ka see, et vabadust austaval süsteemil, mida on ka Euroopa süsteem, on võimatu tagada täielikku turvalisust. Just sellepärast oleme otsustanud teha koostööd meie partnerite ja sõpradega USAs, et parandada julgeolekut, austades siiski samal ajal alati põhivabadusi, ning usume, et vaja on leida hea tasakaal nende kahe ettevaatusabinõu vahel, nagu ma veidi aega tagasi ütlesin.

Tõsi on see, et just nimelt terroristliku tegevuse tõttu on vaja edastada tundlikku teavet. Samal ajal tuleks arvestada ettevaatusabinõusid ning ka õiglase tasakaalu põhimõtet üldiselt.

Sonia Alfano (ALDE). –(IT) Nagu paljude riikide valitsuste esindajate avaldused näitavad, uuritakse Julian Assange'i tegevust erakordse innuga ilmselgelt sellepärast, et teda ja Wikileaksi karistada selle eest, et nad paljastasid mõningad maailma suurimad saladused, näiteks USA välisministri Hillary Clintoni mured – nimelt küsis ta Roomas ja Moskvas asuvalt USA saatkonnalt teavet Silvio Berlusconi ja Vladimir Putini isiklike investeeringute kohta, mis võiksid mõjutada nende riikide välis- või majanduspoliitikat. Silvio Berlusconi nimetatakse Vladimir Putini eestkõnelejaks Euroopas.

Ilmselgelt toimub praegu ühe mehe ja organisatsiooni seninägematu karistamine ja tagakiusamine, kuigi nende ainus kuritegu oli see, et nad teavitasid maailma teatavatest hallidest tsoonidest, mis seadsid valitsused ebamugavasse olukorda. Seega on meie kohustus kaitsta Wikileaksi ja tagada Julian Assange'i õiglane kohtlemine, sest kui tema süü tõestatakse, tuleb seda teha õiglase kohtupidamise käigus.

Seepärast kutsun komisjoni üles avaldama oma seisukoha Wikileaksi sündmuste kohta ja selgitama, kuidas ta kavatseb jälgida olukorda, et neid sündmusi ei kasutataks teabevabaduse piiramiseks ja piirangute kehtestamiseks internetile, mis on taas osutunud erakordselt võimsaks demokraatlikuks vahendiks ja mida tuleks seega kaitsta.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Nagu ma juba ütlesin, ei saa ma kommenteerida konkreetseid juhtumeid või kriminaalsüüdistusi.

Mis puudutab Julian Assange'i, siis tema vastu esitas süüdistuse Rootsi kohtusüsteem ning seda arutab praegu Briti kohtusüsteem. Nii Rootsi kui ka Ühendkuningriigi järgivad õigusriigi põhimõtet. Peame laskma tavapärasel õigusemõistmisel jätkata oma tegevust. Ma ei saa juhtumit kommenteerida – ega peakski seda tegema – just nimelt seepärast, et austan täielikult süütuse presumptsiooni põhimõtet ja kõikide isikuvabadusi. Seetõttu ei saa ma juhtumit kommenteerida.

Mis puudutab teie teisi märkusi, mille te esitasite mõningate Wikileaksis leiduvate küsimuste kohta, siis ei pea õigeks neid selgitada. Need märkused seostuvad USA diplomaatidega ning seega vastutavad nende eest nemad. Ma ei saa neid käsitleda. Võin öelda ainult, milline on meie seisukoht, ning see ei ühti USA omaga. Meie – Euroopa – seisukoht on selle küsimuse suhtes, millele te viitasite, selge. Me ei pea selgitama konkreetset lekkinud teavet olenemata sellest, kas see pärineb Wikileaksist või mujalt.

Takis Hadjigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Lugupeetud juhataja! Arvan, et me ei jõua ikka veel asja tuumani. Vähemalt teie vastustest jääb mulle mulje, et teie ei jõua. Olen täiesti hämmingus – ning soovin teada, kas teie olete sama suures hämmingus – sellepärast, et Euroopa institutsioonid isegi ei püüa võtta sõna niisuguse sõnavabaduse rikkumise kaitseks. Kahjuks ei ole siin parlamendis enam ühtegi sõnavabaduse kaitsjat. Nad on kadunud.

Minu küsimus on: kas teie arvates kasutatakse seda andmete edastamise võimaluste piiramiseks? Me toetame kõik häälekalt Hiina ja Kuuba elanike õigust kasutada internetti ja seda õigustatult, kuid mida me saame teha ja peaksime tegema nüüd, kui seda õigust tõepoolest piiratakse? Mida saaks komisjon teha ja mida ta peaks tegema?

Minu küsimus on väga konkreetne: mida te teete selleks, et Euroopa avalikkus pääseks ligi Wikileaksi veebilehele?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Oluline on see – me oleme seda ka käsitlenud –, et sõnavabadus kõigis oma vormides ei ole mitte ainult peamine inimõigus, vaid ka kõikide demokraatlike ühiskondade nurgakivi. See on vääramatu.

Samal ajal on aga selge ka see, et on teavet – olgu selleks isiklik, äri- või õigusteave –, mis on juba oma olemuselt tundlik ning mida ei saa avalikkusele kättesaadavaks teha. Andmekaitse on kinnistunud samuti põhiõigustes. Kõigil meie liikmesriikidel on eeskirjad andmete ja avalikkuse pärast tundliku teabe kaitsmiseks ning see on meie seisukoht sõnavabaduse ja andmekaitsega seoses.

Mis puudutab süüdistusi ühe konkreetse isiku vastu, siis mina ei ole kohtumõistja. Ka komisjon ei pea selgitama süüdistusi, mis on esitatud konkreetsete isikute vastu, sest ka komisjon ei ole ega peakski olema kohtumõistja ega tee oletusi konkreetse isiku süüüisuse kohta.

Tunne Kelam (PPE). – NATO uues kontseptsioonis nõutakse riiklike küberkaitsevõimekuste kooskõlastamist, et kõikidele NATO organitele laieneks tsentraliseeritud küberkaitse. Milline on teie arvates Euroopa Komisjoni roll meie liikmesriikide erineval tasemel oleva küberkaitse paremas kooskõlastamises ja NATOga koostöö edendamises? Kas paruness Ashton tõstatab näiteks küberkaitset käsitlevaid küsimusi, mida hõlmab kaitsepoliitika? Kas teil on vaja põhjalikumaid ELi ühiseid teadusuuringuid, et töötada Euroopa tasandil välja kõikehõlmav lahendus küberprobleemidele?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – See ei ole üldiselt mitte komisjoni, vaid paruness Ashtoni kui kõrge esindaja pädevuses. Ta töötab niisuguseid meetmeid välja koos meie peamiste partneritega. Viimasel tippkohtumisel president Obamaga võtsime päevakorda meie koostöö küberkaitse teemal.

Tegemist on olulise küsimusega ja mitte ainult NATO, vaid ka meie kahepoolsete suhete seisukohast USAGA. Me tegeleme selle teemaga. Oleme seisukohal, et praegu valitsevad tõsised küberjulgeolekut käsitlevad ohud. Mõningate liikmesriikide suhtes – ma oletan, et ka teie kodumaa suhtes – on juba pandud toime küberrünnakuid. Meie arvates on see oluline probleem. Meil tuleb seda käsitleda küll ELi tasandil, kuid tegemist on küsimusega, mille eest vastutavad teataval määral ka liikmesriigid. Kõrge esindaja püüab luua kõikehõlmava käsitusviisi küberkaitse probleemidele. Toetan neid püüdlusi täielikult.

Derek Vaughan (S&D). – Kõnealuselt teemast on kogu Euroopas avalikkuses palju räägitud. Inimestele valmistab muret muu hulgas asjaolu, et millist mõju avaldab see kogu ELi küberjulgeolekule tulevikus? Ma ei usu, et kuigi paljusid inimesi huvitaks asjassepuutuva isiku käekäik. Nad muretsevad selle sündmuse tagajärgede pärast kogu Euroopale. Arvan, et ELil peab olema asjakohane poliitika selle kohta.

Kutsun komisjoni üles kaasama aruteludesse võimalikult palju partnereid – mitte ainult liikmesriike, vaid ka valitsemistasandi teisi osalejaid kogu EList, nii et küberjulgeolek oleks tähtis teema muu hulgas näiteks piirkondlike ja kohalike omavalitsusüksuste jaoks.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Nõustun täielikult teie murega. Just nimelt seda suunda me arendamegi.

Vaid veidi aega tagasi langesid ELis – Eestis 2007. ja Leedus 2008. aastal – riiklikud ja erasektori asutused küberrünnakute ohvriks. Iga päev pannakse ELi institutsioonide ja teiste avalike asutuste suhtes toime tuhandeid küberrünnakuid.

Komisjon esitas hiljuti, 30. septembril, selle murettekitava olukorra lahendamiseks direktiivi ettepaneku, milles käsitletakse infosüsteemide vastu suunatud ründeid ja millega muudetakse kehtetuks 2005. aasta asjaomane raamotsus. Direktiivi üldeesmärk on võidelda ulatuslike rünnete vastu, mis pärinevad EList või on suunatud ELi vastu.

Oleme nende murede suhtes väga osavõtlikud ning usume, et see on hea direktiivi ettepanek. Sellega karistatakse niisuguste vahendite nagu robotivõrkude kasutajaid ning kehtestatakse ranged sanktsioonid kuriteo toimepanemise eest. Sellega kehtestatakse liikmesriikidele kohustus reageerida kontaktpunktide võrgustiku kaudu, mis töötab seitse päeva nädalas ööpäev läbi, nii avaliku kui ka erasektori kiireloomuliste taotlustele kaheksa tunni jooksul alates taotluse saamisest ning aidata kaasa küberrünnakuid käsitleva teabe kogumisele ja tagamisele, sealhulgas selle kohta, kui suur on süüdistatavate ja uuritud juhtumite arv.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Reaktsioon Julian Assange'i juhtumile ja tema karistamine tema vabadusideede eest meenutavad Pontius Pilatuse juhtumit.

Soovin, et me arvestaksime kolme asjaolu.

1. Tegemist on juhtumiga *fumus persecutionis*, sest süüdistus on väga nõrk.
2. USA avaldab survet Euroopa riigile nimetatud isiku väljaandmiseks, ehkki ta ei ole täpsustanud oma taotluse õiguslikku alust.
3. Tema pangakonto Euroopas suleti, mis tähendab, et ta ei saa oma Euroopa toetajatelt rahalist abi.

Kõik arvandmed kinnitavad, et Euroopa avalikkus toetab neid vabaduse põhimõtteid, et ta soovib internetivabadust ja pooldab vabadust, hoolimata kahtlustest ja probleemidest, mis on tekkinud selle sündmuse tagajärel, mida ma isiklikult täielikult ei toeta.

Siiski soovime, et president Barroso ütleks meile, kus on piir, ja millel rajanevad tegelikult inimõiguste kaitse ja sõnavabadus. Kas meil on siinjuures tegemist virtuaalse Guantánamoga? Kas meil on oht, et internetile kehtestatakse orwellilik täielik tsensuur? See oht on tõepoolest ja me vajame vastuseid nendele küsimustele.

Peale selle on oluline kontrollida Julian Assange'i tingimusi vanglas, sest Itaalias ei hoita isegi maffialiikmeid täielikus isolatsioonis.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Võin anda teile mõningat teavet selle juhtumi õigusliku külje kohta, andmata sealjuures mingisugust hinnangut, sest ma ei ole kohtunik ega saa selle juhtumi üle otsustada.

Julian Assange'i vahistasid Briti õiguskaitseasutused Euroopa vahistamismääruse alusel. Rootsi prokurör avaldas Julian Assange'i tagaotsimiskuulutuse Rootsi õigussüsteemis, Schengeni süsteemis ja Interpolis ning selle põhjal väljastati Euroopa vahistamismäärus.

Euroopa vahistamismääruse raamotsuse artikli 28 kohaselt ei anta isikut, kes on Euroopa vahistamismääruse alusel üle antud, välja kolmandale riigile isiku üleandnud liikmesriigi pädeva asutuse nõusolekuta. See tähendab, et kuna Julian Assange võeti vahi alla Ühendkuningriigis, peab Briti asutus, kes on pädev otsustama tema üleandmise üle Rootsil, andma ka oma eelneva nõusoleku tema väljaandmise kohta kolmandale riigile.

See on parim selgitus, mille võin anda õigusliku külje kohta, kuid ma ei saa teha mitte mingisuguseid oletusi asjaomase isiku süülisuse kohta.

Sarah Ludford (ALDE). – Lugupeetud komisjoni president Barroso! Te olete teinud mitmesuguseid avaldusi – kaasa arvatud täna pärastlõunal – selle kohta, kuidas EL ja liikmesriigid austavad põhiõigusi ja õigusriigi põhimõtet, kuid erakorralise üleviimise uurimise käigus, mida juhtis Carlos Coelho ja mille mida ma asjaomase komisjoni aseesimehena korraldada aitasin, esitati esmapilgul usutavaid tõendeid selle kohta, et ligikaudu 12 ELi ja muud Euroopa riiki osales terrorismivastase sõja rikkumistes, näiteks kadumistes ja piinamistes. Ausalt öeldes andsite te minu arvates Carlos Coelhole üsna põikleva vastuse.

Me arvasime, et komisjon ja nõukogu ei järginud aluslepingu artiklit 6 ning me palusime neil tungivalt selgitada välja tõde juhtunu kohta ning võtta vajadusel artikli 7 kohaselt meetmeid, mis tähendab sanktsioonide kehtestamist inimõiguste rikkumiste eest. Sellele ei ole aga järgnenud midagi. Seetõttu võib ELi süüdistada silmakirjalikkuses. Mida on teil kavas ette võtta, et tagada Euroopa riikide täielik poliitiline ja õiguslik vastutus salajase koostöö eest inimõiguste rikkumistes terrorismivastase sõja huvides?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Kõigepealt soovin öelda seda, et komisjon on alati austanud põhiõigusi ning ma lükkan tagasi igasuguse kriitika selle kohta, nagu oleks komisjon olnud segatud põhiõiguste rikkumisse. See ei ole tõsi. Komisjon on sellest süüist täiesti puhas ning me oleme valmis tegema parlamendiga koostööd täiesti läbipaistvalt kõikides nendes küsimustes.

Mõningate küsimuste eest vastutavad liikmesriigid ning nad peavad oma kohustusi täitma. Komisjon ei saa tegutseda liikmesriikide eest. Meil on alusleping, vastutusala, kohustused

ja õigused. Komisjon on teinud parlamendiga teie viidatud küsimustes koostööd nii palju, kui parlament on nõudnud – kusjuures täiesti läbipaistvalt.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Lihtsustatult öeldes avaldab internetikeskkond Wikileaks salajast teavet ja mõistagi on see asjaosalistele alati väga ebameeldiv. Märkida tuleb, et seni ei ole Wikileaksi vastu õigusmenetlust alustatud. Vahepeal aga käib tõeline kübersõda. Ühelt poolt rünnatakse Wikileaksi servereid ning teiselt poolt ründavad Wikileaksi toetajad ettevõtete Visa ja MasterCard veebiservereid, et nende tööd takistada.

Lugupeetud komisjoni president! Minu küsimus on: mida võtab komisjon ette niisuguse esindajate sõja vastu? Te nimetasite juba volinik Malmströmi tegevust. Kas selle kohta on olemas ajakava ning kas meil on ettekujutus selle kohta, mida me tegema hakkame? Kas komisjonil on kavas – ja siinjuures palun ma selget vastust, mitte vabandusi, mis sisaldavad üksikasju ja mitte õiguslaseid väiteid – võtta konkreetseid meetmeid Wikileaksi vastu, et getutseda taas kord USA esindajana tundliku andmekaitse teema puhul?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Esiteks ei kavatse me Wikileaksi vastu meetmeid võtta.

Teiseks, mis puudutab meie esitatud direktiive, siis need on praegu parlamendis arutlusel. Me esitasime ettepanekud küberjulgeoleku parandamiseks.

Mis puudutab küsimusi, mida te palusite mul üksikasjalikult käsitleda, siis arvan, et parem on, kui teile annavad ülevaate asjatundjad. Mul on kahju, aga ma ei saa teile anda konkreetseid vastuseid ühe minutiga, aga kui te soovite, on komisjoni talitused täielikult teie käsutuses, et anda üksikasjalik ülevaade selle kohta, milline on meie arusaam sellest konkreetsest teemast. Üldiselt ei kuulu see aga komisjoni vastutusalasasse. See juhtus USAs ning see avaldas mõju interneti kasutavale rahvusvahelisele kogukonnale ning tegemist on väga tõsise ja tähtsa küsimusega. Ma ei alahinda selle tähtsust, kuid me peame tegema selgeks, millised on kellegi kohustused.

Teen ettepaneku korraldada infotund nendele parlamendiliikmetele, kes seda soovivad, et anda täielik ülevaade tehnilistest meetmetest, mida me saame võtta Euroopa tasandil.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Lugupeetud juhataja! Soovin küsida teilt küsimuse hiljutiste sündmuste kohta, mis käsitlevad häkkerite rünnakuid ettevõtete Visa, MasterCard ja PayPal vastu eesmärgiga kahjustada nende finantsoperatsioone ja põhjustada neile rahalist kahju.

Kui toimusid need raskeid tehnilisi probleeme põhjustanud küberründed, siis kas klientide salajased andmed olid kaitstud või oli neid võimalik kahjustada? See on minu esimene küsimus. Kui küberründeid toime pannakse – kas siis ideoloogilistel alustel või häkkimislõbu pärast –, siis on võimalik, et häkkerid, kes soovivad saada ainult rahalist kasu, sisenevad sealjuures ka nendesse süsteemidesse. Soovin teada, kas rünnakute käigus mõjutati rahalist ja isiklikku teavet, milliseid meetodeid kasutati ja kes on teo toimepanijad ning kas olukord on teil praegu kontrolli all. Samuti soovin teada, kas USA ja rahvusvahelised asutused ka selle probleemiga tegelevad.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Mul ei ole otsest teavet lekete ega selle kohta, kui palju salajast teavet või isikuandmeid lekitati. Mul ei ole kahjuks seda teavet, sest mul ei ole selle juhtumiga midagi pistmist.

Tõsi on see, et nimetatud sündmus on tekitanud otsustavaid küsimusi julgeoleku kohta. Me tegelesime osaga neist probleemidest enne Wikileaks juhtumit ning ma rääkisin teile komisjoni mõningatest ettepanekutest. Olen kindel, et asjaosalised teisel pool Atlandi ookeani on samuti mures ning seega arvangi, et peaksime tegema küberjulgeoleku parandamiseks koostööd. Samal ajal tuleb alati austada põhivabadusi – sest sõnavabadus on meile ELis püha õigus – ning teha selgeks, et andmekaitse ja eraelu puutumatus on samuti põhiõigused.

Meil tuleb leida õige tasakaal ning seepärast peame kõikides oma ettepanekutes neid kahte põhimõtet austama. Neid on vahel raske ühitada, kuid sellest hoolimata on nad tähtsad.

Juhataja. – Head kolleegid! Meil oli nimekirjas 21 nime, kuid sõna sai teist vaid 14. Mul on kahju, aga sõna anti nimekirja järgi.

Sellega on infotund lõppenud.

ISTUNGI JUHATAJA: GIANNI PITTELLA

asepresident

14. Parlamendi seisukoht nõukogu muudetud 2011. aasta uue eelarveprojekti kohta (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Sidonia Elżbieta Jędrzejewska ja Helga Trüepeli eelarvekomisjoni nimel esitatud raport, mis käsitleb nõukogu muudetud Euroopa Liidu 2011. aasta üldeelarve projekti, kõik jaod (17635/2010 – C7-0411/2010 – 2010/2290(BUD)) (A7-0369/2010).

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, raportöör. – (PL) Lugupeetud juhataja! Pärast pikki kuid läbirääkimisi, arutelusid ja pinget õnnestub meil lõppude lõpuks – loodetavasti homme – võtta siin parlamendi täiskogu istungjärgul vastu Euroopa Liidu 2011. aasta eelarve. Soovin alustada rõõmsamate nootidega ja käsitlen 2011. aasta eelarve saavutusi, mis on minu arvates kõige huvitavamad ja tulemuslikumad, ning neid, mis on Euroopa kodanike jaoks iseäranis olulised.

Eelkõige on mul väga hea meel selle üle, et meil õnnestus jõuda kokkuleppele õigel ajal, et keerulised läbirääkimised liikmesriikide ja Euroopa Komisjoniga lõppesid enne 2010. aasta lõppu ja et meil õnnestus vältida olukorda, kus me oleksime pidanud koostama ajutise eelarve 2011. aasta kohta. Sealjuures pidid kõik osalised mõistagi tegema teataval määral järeleandmisi. Soovin juhtida teie tähelepanu mitmele väärtuslikule ja huvitavale asjaolule seoses konkreetsete üksikasjadega, mille suhtes me kokkuleppe saavutasime.

Eelkõige seonduvad need meie ühise seisukohaga ja sellega, et parlamendi 2010. aasta oktoobri ettepanek, mis käsitleb Euroopa Parlamendi eelarvekohustuste prioriteete, võeti vastu ühehäälselt. Nõukogu ja komisjon nõustusid kõikide meie ettepanekutega, mis käsitlevad suuremate summade eraldamist eelarveridadele, mis on elutähtsad noorte, hariduse, liikuvuse ja innovatsiooni valdkonna, teadusprogrammide ning keskseid rahvusvahelisi küsimusi puudutavate programmide jaoks. Ma olen sellega rahul. Märkida tuleb veel, et parlament tegutses oktoobris toimunud lugemisel väga realistlikult ja vaoshoitult. Mul on hea meel, et nõukogu ja liikmesriigid võtsid selle vaoshoituse teadmiseks ja tunnustasid meie väljapakutud prioriteete, millele me oleme selgelt viidanud alates märtsikuust.

Üldkokkuvõttes olen rahul, et nõukogu mõistis ja hindas noorte, liikuvuse ja hariduse kolmnurga tähtsust. Loodan, et komisjon teeb kõik, mis võimalik, et neid suuremaid summasid kasutataks 2011. aastal asjakohaselt.

Olen rahul, et me suutsime omaenda hirme suurel määral mõista. Meie rahulolu üksteise mõistmise üle varjutasid aga mitmest küljest hulk tähtsaid elemente. 2011. aasta läbirääkimiste käigus mõistsime eeskätt seda, kui raske on rakendada Lissaboni lepingut, kui palju tundmatuid küsimusi meil veel ees seisab ja kui palju me peame üheskoos pingutama, et töötada välja käepärased ja otstarbekad lahendused, mis tulenevad uutest raamistikest, mille alusel me töötame. See protsess ei ole veel kaugeltki lõppenud.

Samuti sai valusalt selgeks, et liikmesriigid näitavad järjest vähem üles solidaarsust, kui nad peavad tulema toime kriisiga ning kui riigieelarvet tuleb kärpida, siis just euroopalik solidaarsus on see väärtus, mis esimesena kaob. Pean kahetsusväärseks, et liikmesriigid on ühtäkki muutunud väga lühinägelikuks ning et nad soovivad säästa just Euroopa lõimumise arvelt. Tegemist on valusa teemaga. Peame selle küsimuse juurde tagasi tulema, sest see ei ole kaugeltki lõppenud.

Soovin küsida minister Wathelet'lt kaks väga olulist küsimust, mis on mulle endist viisi segaseks jäänud. Soovin teada, kas nõukogu kavatses võtta vastu ühisdeklaratsiooni mitmeaastase finantsraamistiku kohta – me oleme ühisdeklaratsiooni projekti näinud, kuid ma ei tea, millises seisus see praegu on. Euroopa Komisjon esitas Euroopa Parlamendi ootuste kohaselt terve hulga üheleheküljelisi avaldusi, milles selgitatakse lissabonistamise, Euroopa lisaväärtuse ja omavahenditega seonduvat. Soovin küsida minister Wathelet'lt, kes täna siin nõukogu esindab, kas nõukogu võiks selgitada oma seisukohta nendes küsimustes.

Soovin veel kord tänada kolleege Euroopa Parlamendist nende kaastöö eest ja kõiki inimesi Euroopa Komisjonist ja nõukogust nende tulemusliku käsitusviisi eest ning olen tänulik, kui saan vastused nendele küsimustele.

Helga Trüpel, raportöör. – (DE) Lugupeetud juhataja, asutatud nõukogu eesistuja, austatud volinik, head kolleegid! Euroopa Parlamendi eelarve raportöörina võin öelda, et eelarve see osa on kahtlemata poliitiline edusamm. Nõukogu nõustus Euroopa Parlamendi oktoobrikuus toimunud hääletusel põhineva seisukohaga peaaegu täielikult. Soovisin, et me käsitleks seda eelarvet väga vastutustundlikult ja Lissaboni lepingule kohase edasipüüdlikkusega. Samal ajal oli meil vaja toimida siiski vaoshoitult, sest ehkki me mõistame loomulikult meie praegust rasket olukorda, oleme siiski pühendunud eurooplased. Just nimelt huvide vastuolu tekkis meil nii parlamendi kui ka üldeelarve puhul. Eri institutsioonid, teisisõnu sinne parlament, aga ka väikesed institutsioonid, nagu Euroopa andmekaitseinspektor, Euroopa ombudsman ja kontrollikoda, said ametikohad, mida neil hädasti vaja oli – mitte küll kõiki neid, mis nad alguses küsisid, vaid tõepoolest nii palju, kui neil hädasti vaja on. Euroopa Parlamendi eelarvet – minu arvates on see oluline – kärbiti vaid 25 miljoni euro võrra, võrreldes sellega, kui palju juhatus alguses taotles. Teisiti öeldes on see järjekordne selge märk enesepiiramise ja vaoshoituse, kuid mitte enesesalgamise kohta.

Minu jaoks oli veel tähtis kasutada rohkem vahendeid selleks, et muuta meie hooned energiatõhusaks. Siin Strasbourgis peaks olema ka rohkem jalgrattaid, et me ei sõltuks nii palju autodest, ning peale selle peaks olema võimalik anda institutsioonide töötajatele Brüsseli ühistranspordipilet. Seega on ka siin tegemist keskkonnavastutusega. Eelarves on asjakohaselt ja kooskõlas kohtuotsusega nähtud ette palkade kohandamine, mida

rahastatakse eelarve teiste osade vahendeid ümber jaotades. See tähendab, et Euroopa Parlament ja nõukogu saavutasid hea kompromissi ja tegid head koostööd.

Nüüd, kui te lubate, annan ma aga Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni eelarve koordinaatorina poliitilise hinnangu üldeelarvele. Maksed suurenesid üsna vähe – 2,91% ning ajal, mil liikmesriigid peavad kokku hoidma, kujutab see endast üleminekueelarvet. Parlament soovis aga jõuda nõukoguga selgele kokkuleppele selle kohta, kuidas saaks Lissaboni lepingut tegelikkuses ellu viia. Olen endiselt seisukohal, et see on asjakohane palve. Nõukogu ja Euroopa Parlament võtsid Lissaboni lepingu mõistagi koos vastu ega ole lõppude lõpuks selles küsimuses üksteise vastased. Soovin veel kord rõhutada, et parlament ei lähe Lissaboni lepingus sätestatust kaugemale. Me nõuame vaid, et seda järgitaks. Me nõuame aga ka seda, et nõukogu ei peidaks ennast Lissaboni lepingu tulemuste taha. Minu arvates on selleks oht olemas ning seda peaks iga endast lugupidav parlament arvustama.

Meie, rohelised, ei ole meie saavutustega rahul. On tehtud mõningaid nõrku avaldusi, kuid see ei ole see, mida me alguses tahtsime. Olen seisukohal, et kui me võtame vastu kaugeleulatuvat strateegia, mis tugineb tõeliselt tugevale alusele, siis meil tuleb seda ka järgida, mitte enne õiget aega sellest loobuda. Meil rohelistel on hea meel, et meil ei ole praegu vahendeid ITERi katsetermotuumareaktori jaoks, sest me ei pea seda praegu tõeliseks prioriteediks, ning keskkonna seisukohast lähtudes usume, et peaksime kulutama rohkem taastuvenergiale ja keskkonnaalastele ümberkorraldustele, mitte projektidele, mille tulemuslikkus on ebaselge. Mis puudutab aga järgmist aastat, siis me näeme, et läbirääkimised kahtlemata jätkuvad. Loodan väga, et tänu nõukogu ja parlamendi Euroopa-meelsele koostööle saavutame rohkem edusamme.

Melchior Wathelet, *nõukogu eesistuja.* – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud parlamendiliikmed! Me oleme jõudnud 2011. aasta eelarve vastuvõtmise lõpusirgele. See ei olnud lihtne. Meil oli mõningaid tagasilööke, kuid loodan, et me saavutame lõpuks oma eelarvemenetluse eesmärgi ja, nagu raportöör teile mõni minut tagasi ütles, saame eelarve veel enne aasta lõppu heaks kiita.

Ma usun, et just nimelt see aitaski meil praeguse olukorrani jõuda ning meil on tõestus, et kui kõik eelarve osalised ütlesid, et soovivad kokkuleppele jõuda, siis nad ei valetanud. Võib-olla peaksime aga ütleva ka seda, et täitsime uue ülesande ja võtsime kasutusele uue menetluskorra ning usun, et – nagu raportöör just ütles – kõik pidid tegema järeleandmisi ja mööndusi.

Euroopa Parlament muutis märkimisväärselt nõukogu kulukohustuste assigneeringuid käsitlevat projekti. Tal õnnestus lisada mitmesuguseid projekte ja ettevalmistavaid meetmeid, ta algatas arutelusid ja seadis kahtluse alla paljude meetmete rahastamise ning täitis tõepoolest täielikult oma eelarvepädeva institutsiooni osa. Ta nõustus ka nõukogu üsna rangete piirangutega, eriti maksete assigneeringute kohta.

Me tegime aga ka ühisavalduse, millele raportöör viitas ja mida nõukogu ilmselgelt toetas, kuna tegemist on ühisavaldusega. Tõenäoliselt teate ka seda, et me saime nõukogu praeguse eesistujariigi Belgia peaministrilt kirja, mis oli suunatud Euroopa Parlamendi presidendile ja milles oli öeldud, et järgmise nelja kuuekuulise eesistumisperioodi eesistujariigid kinnitavad, et soovivad järgida tulevaste finantsperspektiivide väljatöötamise korda kooskõlas aluslepingu sätetega. Mõnes mõttes on see esimene samm, millega hakatakse täitma tulevaste finantsperspektiivide väljatöötamist käsitlevat ühisavaldust, mille me vastu võtsime.

Teisalt esitas Euroopa Parlament ka mitmesuguseid nõudmisi, mis käsitlevad tema enda eesmärke seoses omavahendite kasutamise korraga, ning peale selle oli teil võimalus tutvuda Euroopa Komisjoni avaldusega, mis näitas, et oma algatusõiguse abil liigub ta selles valdkonnas edasi ning rakendab sellega nii uut eelarvemenetlust kui ka tulevast finantsperspektiivi.

Mis puudutab 2011. aasta eelarvet, siis see on tõsi, et tegemist on range eelarvega, mille maksete assigneeringud kasvasid 2,9%. Sellest hoolimata suutsime teha nii, et Euroopa välisteenistus hakkab tööle. Samuti õnnestus meil selle range 2,9% suurenemise raames rahastada kolme uut finantsjärelevalve asutust. Paindlikkusinstrumendi kasutuselevõtuga saime võtta arvesse poliitilisi prioriteete, mida parlament soovis rakendada, tagades uutele ettevalmistavatele meetmetele ning noorte ja liikuvusega seotud projektidele 105 miljonit eurot. Lugupeetud Helga Trüpel! Nagu te näete, kasutame parlamendi prioriteetidest rääkides samu sõnu, mida te pidevalt korranud olete – nii kolmepoolsetes kõnelustes kui ka oma viimases sõnavõtus.

See uus kord, mis tugineb Lissaboni lepingu sätetele, oli uus kogemus meie kõigi ning – tunnistan alandlikult – eelkõige minu jaoks. See on muidugi tõsi, et sellest tulenevalt saime korraldada palju kohtumisi ja arutelusid – mõnikord üsna tuliseid –, kuid võime täna veel kord öelda, et me jõudsime kokkuleppele.

Võin öelda, et mul on endiselt tunne, et tehtud on liiga vähe, ning kahjuks jäi mul suhu veidi mõru maitse ka võimaluse pärast kasutada paindlikkuse puhul ühehäälsuse põhimõtte asemel kvalifitseeritud häälteenamuse põhimõtet. Arvan, et meie jõupingutused aitasid meil tõepoolest kokkuleppele lähemale jõuda ning kardan, et sellist võimalust enam ei teki. Minu arvates on häbiväärne, et me ei kasutanud seda võimalust ära ei paindlikkuse enda ega ITERi projekti rahastamise juures.

Seega ei pruugi see protseduur olla lihtne, kuid mõlema poole hea tahte korral saavutame eesmärgi. Siinjuures soovin tänada kõiki neid, kes on aidanud tõepoolest teha nii, et loodetavasti homme saame kinnitada seda kokkulepet, millele aitasid kaasa president Buzek, kes oli tõepoolest hingega asja juures, aga ka esimees Lamassoure, raportöörid, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska ja Helga Trüpel ning ilmselgelt volinik Lewandowski, kes hoolimata erimeelsustest tuli iga kord tagasi uute ettepanekutega nii, et eelarvemenetlus jõudis viimaks lõpule.

Siin on tõestus, et me suudame kokkuleppele jõuda ning et uus Lissaboni lepingu kohane menetlus võib olla edukas. Tagasilöökidest ja raskustest hoolimata õnnestus meil saavutada üksmeel ning meil on olemas eelarve, mis on tunduvalt rohkem kui pelgalt eelarve: see annab kodanikele konkreetseid tulemusi liikuvuse, noorte, välisteenistuse, finantseerimisasutuste ja ka struktuurifondide vallas, mida saab kasutada nende Euroopa piirkondade puhul, mis neid tõepoolest vajavad.

Tänu sellele eelarvele saame tõepoolest rakendada meetmeid nii, et need oleksid kodanike teenistuses. Just sellest peamegi juhinduma ning see aitas meil tagada, et kokkuleppe saavutamiseks tegid kõik vajalikke järeleandmisi.

Janusz Lewandowski, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Ma väljendan komisjoni nimel heameelt, et Euroopa Parlament on valmis hääletama 2011. aasta eelarve üle, ehkki kõik esialgse ettepaneku osad – mitmeaastase finantsraamistiku määrus, uus institutsioonidevaheline kokkulepe ja ka ITERi projekti rahastamine – ei ole lõpule viidud.

Hääletamisega näitavad kaks eelarvepädevat institutsiooni üles vastutustunnet, hoidmaks ära eelarvekriisi ajal, mil ELis esineb väga raskeid probleeme ja mitu liikmesriiki peab tulema toime rahaliselt ebastabiilsuse olukorraga.

Pea rõhutama seda, kui oluline on see, et Euroopa Parlament hääletaks samamoodi, nagu hääletas nõukogu, et hoida ära edasine lepitusmenetlus. Nõukogu astus samme, et arvestada parlamendi soove ettevalmistava tegevuse, katseprojektide, reservide ja eelarvet selgitavate märkuste kohta. Usun, et see – vajadus hääletada sama moodi ja viivitusi vältides – paneb proovile meie tahte tagada eelarve ning tagada Euroopa kodanikele vahendid, millega rakendada projekte ja programme, mis võiksid kaasa aidata ja peaksid kaasa aitama töökohtade loomisele.

Kulukohustuste puhul hääletatakse 141,8 miljardi euro suuruse summa üle, mis moodustab 1,13% kogurahvatulust, ning minu arvates on võetud arvesse parlamendi prioriteete seoses rubriikide 1a ja 3b alla kuuluvate noorte, väikese ja keskmise suurusega ettevõtete ning teadusuuringute valdkonnaga ja rubriigi 4 alla kuuluva Palestiinaga.

Nende eesmärkide saavutamiseks on meil vaja võtta kasutusele 105 miljoni euro suurune paindlikkusinstrument. Maksete summa on kokku 126,5 miljardit eurot, s.o 1,01% kogurahvatulust. Niimoodi näidatakse üles mõistvat suhtumist eelarvepiirangutesse, millega liikmesriigid praegu peavad toime tulema.

Makseid tehakse tingimusel – see on komisjoni jaoks väga oluline –, et need lepitakse kokku ühisavalduses, mis esitatakse selleks, et tegutseda vajaduse korral kiiresti ja tagada nii täiendavad maksete assigneeringud ümberpaigutuste või paranduseelarve kaudu, et vältida maksete assigneeringute puudujääke.

Reservide puhul, mille üle samuti tõenäoliselt hääletatakse, pean rõhutama komisjoni seisukohta ning seda, et me püüame mõistagi reageerida parlamendi seatud tingimustele võimalikult kiiresti.

Eelarve vastuvõtmine on väga oluline, et me saaksime jätkata arutelusid teistes valdkondades, ilma et sealjuures teeks meie olukorda raskemaks töötamine ajutiste kaheteistkümnendike alusel. See on tõesti väga tähtis.

Nüüd jääb veel ITERi projekti küsimus. ITERi projekti rahastamisega on seotud ühtse ELi kui üleilmse teadus- ja tehnikaprojektide partneri rahvusvaheline usaldusväärsus. Kui me ei jõua kokkuleppele – ja meil on selleks viimane võimalus – kaotame 2010. aasta varudest 570 miljonit eurot ning seega ei jää meil manööverdamisruumi ka 2011. aasta varudes. Seega arvan, et ITERi üle hääletamine ja selles kokkuleppe jõudmine on kasulik meile kõigile.

Peale selle tuleb veel käsitleda kohandamist – Lissaboni lepingu ülevõtmist mitmeaastase finantsraamistiku ja uue institutsioonidevahelise kokkuleppe kujul. Pean kiitma eelarveraportööri Reimer Böget ja minister Wathélet'd selle eest, et nad püüdsid saavutada kokkulepet selles küsimuses, tegutsedes sealjuures teataval määral paindlikult. See on õige. Ma kuulen parlamendi aruteludest, et parlamendiliikmete arvates on see piiratum kui praegune süsteem, kuid tegemist on kompromissiga, mis tegelikkuses tagab samasuguse paindlikkuse kui seni kehtinud süsteem. Seega näib see olevat praegu, mil liikmesriigid peavad eelarvet konsolideerima, vastuvõetav.

Me peame suunama oma jõupingutused Lissaboni lepingu ülevõtmisele mitmeaastase finantsraamistiku ja uue institutsioonidevahelise kokkuleppe vastuvõtmise kaudu, sest kui

nendes valdkondades tekib väljapääsmatu olukord ja tekivad viivitused, puudub meie tulevastel püüdlustel kindel õiguslik alus.

Selle menetlusega pandi Lissaboni leping tegelikkuses proovile. See ei täitnud küll oma algset eesmärki, sest alguses pidi ta hõlbustama kompromisside saavutamist ja otsuste langetamist, kuid loodan, et me õpime oma kogemustest ning rutates ette parlamendi hääletusest, lisan, et me alustasime juba ettevalmistusi 2012. aasta eelarve koostamiseks. See on meie optimismi märk. Täna kõik neid, kes aitasid kaasa 2011. aasta eelarve kompromisside saavutamisele – Alain Lassoure'i, president Buzekit, minister Wathelet'd ja raportööre.

László Surján, *fraktsiooni PPE nimel.* – (HU) Lugupeetud juhataja! Me proovime praegu Lissaboni lepingu mõju meie peal. Me ise ja ka üldisemalt öeldes Euroopa meedia on sageli öelnud, et tänu Lissaboni lepingule on Euroopa Parlamendi volitused kõvasti laienenud. See on tõsi, et kaks eelarvepädevat institutsiooni on peaaegu sama tugevad, kuid seda tugevust ei saa tegelikult kasutada, sest leping on sundinud meid kokkuleppele jõudma. Parlamendi volitused oleksid laiemad ainult siis, kui nõukogu hääletaks ennast tulevikus maha, kuid niisugune juhtum on täiesti kujuteldamatu. Me peame kõik tunnistama asjaolu, et kui me tegutseksime kaheteistkümnendike alusel, liiguksime vaevaliselt ühest kuust teise ega toimiks ELi huvides ning seega peab Euroopa Rahvapartei vajalikuks – mõistagi teiste fraktsioonide nõusolekul –, et EL saaks homme endale kehtiva eelarve.

See eelarve tugineb Euroopa Komisjoni suvel esitatud eelarvele, mis on Euroopa Parlamendi arvates hästi põhjendatud ja mõistlik. Nõukogu oli enam-vähem samal arvamusel, sest ta ei muutnud seda palju. Ta vähendas maksete taset suure kriisi ettekäändel vaid veidi. See on kummaline kriis, kui selle saab ilmselgelt lahendada nelja miljardi euroga, kui arvestada ELi liikmesriikide tulusid. Ausalt öeldes võib niisugust kärbete tegemist pidada mõnevõrra populistlikuks. Mulle meeldis lõpliku kokkuleppe puhul, kui parlament selle nelja miljardi suuruse kärpe vastu võttis, asjaolu, et me ei vähendanud arve valimatult, vaid jätsime alles sisulised valdkonnad, mida Euroopa Parlament peab prioriteetseteks ja mille suhtes ta on eriti tundlik.

Mina pean isiklikult väga oluliseks seda, et märkimisväärselt – peaaegu 15% võrra – suurendati ühtekuuluvuspoliitika toetusteks saadaolevaid vahendeid. Tähtis on ka see, et me saavutame mõningaid edusamme. Lugupeetud juhataja! Ma mõistan teie märguannet ja lõpetan kohe, kuid pean siiski veel ütleva, et parlament tegi läbirääkimiste lõpus suure vea ning et erakonna poliitikas juurdunud huvid tegid kõikide meie eesmärkide saavutamise väga raskeks.

Martin Schulz, *fraktsiooni S&D nimel.* – (DE) Lugupeetud juhataja! Kõigepealt tahaksin peatuda sellel, mida ütles kolleeg Surján. Meil on tegemist uue korraga, kus kaks eelarvepädevat seadusandjat – nõukogu ja Euroopa Parlament – tegutsevad ühel ja samal tasandil. Soovin pöörduda kõigi eelarvekomisjoni kolleegide poole, kes on kurtnud, et see arutelu on politiseerunud. Soovin öelda, et uue korra seaduspära tõttu peame eelarvet käsitlevatest tehnilistest küsimustest minema kaugemale ja arutama tõelist eelarvepoliitikat. See eelarvepoliitika on teinud selgeks, et teistes institutsioonides ja ka Euroopa Ülemkogus tahetakse kasutada eelarvepoliitikat selleks, et saavutada teistsugust ELi. Seepärast alustan ma nõukogu eesistujast – teist, härra Wathelet.

Minu arvates on Euroopa Parlament eesistujariigile Belgiale tänu võlgu, sest ta aitas saavutada midagi, mida ma kolm nädalat tagasi võimalikuks ei pidanud. Ühendkuningriigi ja Hollandi valitsus – me peame nimetama neid siin nimepidi – ei olnud nõukogus valmis nõustuma

kompromissiga, mis käsitleb parlamendi osalemist finantsperspektiivis. Kompromiss, millele me soovisime nõukoguga jõuda, lükati tagasi. Seda püüti saavutada kuni viimase minutini, kuid need kaks valitsust keeldusid. Leiti väga arukas lahendus – võib-olla Belgia lahendus –, nimelt tehti nii, et järgmise kahe aasta eesistujariikide – Ungari, Poola, Taani ja Küprose – valitsused tegid ühisavalduse selle kohta, et nad kaasavad Euroopa Parlamendi kõnealuste eesmärkide väljatöötamise. Oletan, et seda tehakse nii nagu varemgi, teisiti öeldes kehtiva institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel. Niisiis teatas neli Euroopa Ülemkogusse kuuluvat valitsust, et nad ei ole Hollandi ja Ühendkuningriigi valitsusega sama meelt. See on suur edusamm, sest näitas, et nõukogu ei ole ühesuguste vaadetega tervik, mis võib kirjutada ette ühtseid eesmärke, vaid et osalejate arvamused on kahtlemata erinevad. Näiteks Ungari ja Poola kardavad, et kui Euroopa välisteenistust ning ITERi ja Galileo projekti rahastatakse edasi samamoodi nagu praegu, kuid samal ajal on põllumajanduskulud 2013. aastani külmutatud, tuleb teataval ajal kuskil kärpeid teha. Vähendada tuleb ka ühtekuuluvuspoliitikat. Seega on meil nõukogus liitlased, nimelt need riigid, mis ei soovi neid kärpeid, ning nende hulka kuuluvad eeskätt kaks järgmist eesistujariiki Poola ja Ungari. Selles on parlament teinud suuri edusamme.

Ma ei jaga kolleeg Trüpleri arvamust, mille kohaselt me oleme pidanud järeleandmisi tegema – vastupidi! Mis puudutab teist kesksel poliitilist nõuet, nimelt paindlikkust, siis kokkulepet ei saavutatud. See küsimus lükati edasi. Lugupeetud nõukogu eesistuja! Te ütlesite, et nüüd on ühehäälsuse nõue, kuigi oleks võinud olla kvalifitseeritud häälteenamuse nõue. Ma ütlen siis teistpidi – need, kes soovivad ITERi projekti, peavad sellisel juhul tagama nõukogus üksmeele paindlikkust puudutava koostöö suhtes, vastasel korral ei saa nad ITERi projekti.

Meie läbirääkimised olid rasked ja äärmiselt vastuolulised. Lõppkokkuvõttes ei olnud küsimus kunagi arvudes, vaid poliitilises tahtes.

Minu kolmas punkt on see, et komisjon asetab ennast nendes keerulistes aruteludes nõukogu ja parlamendi vahele. Nõukogus ei ole ühtegi valitsust, mis oleks valmis arutama omavahendite küsimust. Meie tahame aga seda arutada. Komisjon võttis oma seisukoha. Selles küsimuses asus ta Euroopas Parlamendi poolele. Seega on ühenduse institutsioonid üksmeelel. Ma loodan, et kevadel esitab komisjoni president ja esitate teie, volinik Lewandowski, asjaomase ettepaneku ELi omavahendite korraldamise kohta. Liikmesriigid – 27 valitsust – peavad seega võtma selle suhtes seisukoha.

Olen veidi üllatunud, et olen ainus fraktsiooni esimees, kes täna siin sõna võtab. Sellega seoses soovin pöörduda ka kolleegide poole. Meie ja eelarveekspertide vahel oli üsna tuline vaidlus. Usun, et lõppkokkuvõttes läks see menetlus heas suunas. Soovin tänada eelarveraportööre Sidonia Elżbieta Jędrzejewskat ja Helga Trüpelit. Kuna tegelesin eelarvega poliitilisel tasandil innukamalt kui varem, sain teada, kui raske see töö on. Soovin teid teie töö eest kiita. Lõpetuseks soovin vabandada kõigi nende eelarvekomisjoni liikmete ees, kes tundsid mõnikord, et ma provotseerin neid. Pean siiski ütlema, et see provotseerimine oli vajalik.

Anne E. Jensen, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (DA) Lugupeetud juhataja! Ka mina soovin kõigepealt tänada kolleege Jędrzejewskat ja Trüpelit nende tubli ja kvaliteetse eelarvetöö eest ja avaldan kiitust eriti kolleeg Jędrzejewskale, sest tema ülesanne oli uues menetluses erakordselt keeruline. Soovin tänada eesistujariiki Belgiat, kes täitis oma osa suurepäraselt, ning meie esimeest Alain Lamassoure'i, sest ta tegi nende läbirääkimiste ajal väga head tööd. Mõistagi püüdis ka komisjon teha tõhusat kaastööd, eriti siinse viimase etapi ajal.

Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni seisukohalt on niisugune 2011. aasta eelarve hea tulemus. Me tagasime vajalikud assigneeringud teadusuuringute, energia ja hariduse valdkonna jaoks ning välisasjade valdkonnas leidsime raha Palestiina ja banaane tootvate riikide jaoks, ilma et oleksime pidanud vähendama teisi programme. Eelarvemenetlus näitas, et mitmeaastane finantsraamistik on väga range ja jäik. Me ei ole lahendanud ikka veel ITERi katsetermotuumareaktori järgmiste aastate rahastamise küsimust. Sellest rääkis ka mitu eelkõnelejat. Fraktsioon ALDE soovib, et sellele leitaks lahendus. Kui me soovime jätkata ELi energiapoliitikas seatud eesmärgi, kuid ei suuda jõuda kokkuleppele, mis tagab suurema paindlikkuse, on meil ka järgmistel aastatel ees keerulised eelarveläbirääkimised. Loodan, et see juhtub varsti ning sellega seoses soovin tänada Reimer Böget tema väsimatute püüdluste eest head lahendust leida.

Isabelle Durant, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud nõukogu eesistuja, austatud volinik! Ehkki me olime 2011. aasta eelarve arvude suhtes üldiselt üksmeelel, sekkus neli suurt fraktsiooni menetlusse häälekalt ja jõuliselt ning palus eesistujariigil Belgial arutada nõukoguga lisaks 2011. aasta arvudele – mille suhtes oldi üksmeelel – ka seda, kuidas saavutada järgmiseks etapiks tõeline poliitiline kokkulepe. See kokkulepe peaks võimaldama teha koostööd nii omavahel – olgu ta siis koosolekute või mõnes muus vormis – kui ka liikmesriikide parlamentide ja valitsustega tulevase finantsraamistiku ja omavahendite küsimuses. Kõik nõustused sellega.

Me palusime seda praegu – vaid kuu aega tagasi – sellepärast, et arvasime, et peame tagama Euroopa rahanduse tulevased vahendid ning aitama liikmesriikidel päästa nende eelarvet, sest kõik liikmesriigid on raskustes, ja sellepärast et EL vajab omavahendeid. Kõik nõustused ning ma ütlesin, et see oli öeldud üsna jõulisel viisil.

Kuhu me oleme aga jõudnud sellega praegu, üks kuu hiljem? Me oleme tagasi alguses. 2011. aasta eelarve võetakse kohe vastu. Sellest on jäetud välja paindlikkus ja ITERi projekt. Nagu te teate, ei valmista ITERi projekt mulle muret, kuid täna püüdis eesistujariik Belgia – ma tunnistan, et ta on teinud väga suuri jõupingutusi – seda küsimust paremas valguses näidata, tehes ettepaneku, et me peaksime olema rahul nõukogu avaldusega ja komisjoni asjatundlikkusega – ehkki ma loodan, et komisjon on alati parlamendi poolel, sest just see on ta õige kohta – ja peaminister Leterme'i kirjaga, milles soovitatakse meil tegelikult järgida aluslepinguid. Hea on see, et selles ei anta meile vastupidist soovitusi, sest see oleks hämmastav.

Seega tuleb teil tunnistada, et tegemist on väga kergemeelse ettepanekuga ning te peate mõistma, et me oleme veidi ärritunud. Ma ei usu, et eesistujariigi Belgia esindaja usub isegi kõike, mida ta ütles, kuigi kui see menetlus oleks kestnud veidi kauem, siis, härra Wathelet, me oleksime võib-olla jõudnud tuleviku seisukohast paremale ja tugevamale kokkuleppele, mis annaks meile rohkem võimalusi tagada tuleviku seisukohalt paremad garantiid.

Teil on tunne, et tehtud on liiga vähe, ning mina arvan samamoodi. Siiski tegutseme asjakohaselt ja kiidame resolutsiooni koos tema puudustega heaks. Mõningate küsimuste suhtes oleme oma võimalusest ilma jäänud, kuid võite kindel olla, et oleme järgmisel kohtumisel kohal, sest perspektiive käsitlev arutelu ei ole veel läbi.

Derk Jan Eppink, *fraktsiooni ECR nimel.* Lugupeetud juhataja! Ma püüan teha lühemalt kui eelkõneleja. Meie fraktsioon teeb ettepaneku võtta eelarve vastu nii, nagu see nõukoguga kokku lepiti. Selles on vahendeid veidi suurendatud ning see kujutab endast mõistlikku kompromissi. Pidage meeles, et ELi liikmesriigid ja kodanikud peavad oma eelarvet vähendama. Kahjuks algas eelarvearutelu varest otsast. Euroopa Parlament nõudis 6%

suurendamist, mis oli naeruväärne ning näitas, et ta on ajast maha jäänud. Siin arutelul kütsid kirgi ka need tuisupead, kes soovisid läbi suruda juurdepääsu omavahenditele, teisisõnu, kes soovisid kehtestada ELi makse. Me oleme olnud alati selle vastu. Lissaboni leping on selles ühemõtteline. Parlamendil on õigus anda nõu, aga mitte kaasotsustada.

Nagu me ennustasime, kaotas parlament selle lahingu. Nüüd liigub ta niisuguse olukorra poole, mida Euroopa konservatiivid on kogu aeg toetanud – eelarve poole, mis moodustaks 1% SKPst. Siinsed tuisupead, eriti rohelised, peavad maha rahunema. Kujutage ette, kui ELil ei oleks järgmisel aastal eelarvet ning samal ajal on kadumas kontroll euro üle. Kas niisugust kujutluspilti soovite pakkuda finantsturgudele? Nad ei oleks selle üle õnnelikud.

Soovin avaldada kiitust Ühendkuningriigi ja Hollandi valitsusele nende põhimõttelise seisukoha eest. Täna eesistujariiki Belgiat ausa vahendaja rolli eest ning komisjoni asjatundliku ja mõistuspärase tegutsemise eest.

Miguel Portas, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (PT) Lugupeetud juhataja! 2011. aasta eelarve vastuvõtmisega jõuab lõpule meie tormiline läbirääkimiste protsess. Kõigepealt mõni sõna eelarve kohta. See on valitsustele kehtestatud kohustuste suurendamise tulemus ning koosneb riikide ülejääkidest. Valitsuste esitatud ettepanek, mille üle me homme hääletame, on tunduvalt väiksem kui summad, mille suhtes lepiti kokku 2007.–2013. aastaks ettenähtud finantsperspektiivi läbirääkimistes.

Meie fraktsioon vaidlustas selle seisukoha, sest me ei nõustu eelarvete jätkuvusega erandlikul ajal ning me ei nõustu eelarvega, mis ei suuda lahendada meie riikide kokkuhoiupoliitika tagajärjel tekkinud sotsiaalset kriisi. Ainuüksi sellest piisaks, et me selle eelarve poolt ei hääletaks. Alarahastamisel on aga veel üks tagajärg: see eeldab järjepidevaid parandusi kogu 2011. aasta vältel ning valitsused tunnistavad seda, kui allkirjastavad protokollid, milles on öeldud täpselt sedasama.

Nüüd aga tulevikust. Enamik neist, kes selle eelarve poolt hääletavad, loodavad, et see eelarve ei kordu vähemasti 2012. ja 2013. aasta puhul, kuid miski ei ole vähem kindel. Hoolimata meie kriitikast toetas meie fraktsiooni parlamendi seisukohta kogu menetluse jooksul, et vältida tõelist riski. Lõplikud kohustused on aga väikesed. Võin teile kinnitada, et 2012. aastal on meil samasugune arutelu, nagu oli sellel aastal, ainult et uuendatud kujul ja ulatuslikum, sest väike rühm valitsusi eesotsas Ühendkuningriigiga usub, et senine ELi eelarve on olnud ülemäärane. Nemad soovivad, et see oleks väiksem, mitte suurem. Needsamad valitsused tahavad vähendada ka paindlikkust. Need on valitsused, kellele meeldivad sanktsioonid ja kes põlgavad solidaarsust ning kes soovivad kehtestada väga karme kokkuhoiumeetmeid, mitte saavutada sotsiaalseid edusamme. Just sellepärast hävitab niisugune EL – EL, mis on eurovõlakirjade ja finantstehingute maksu kehtestamise vastu – iseenda. Niisuguse ELiga ei saa me rahul olla ja seega ei saa me selle eelarve poolt hääletada.

Marta Andreasen, *fraktsiooni EFD nimel.* – Lugupeetud juhataja! Ma teen lühidalt, et teha tasa aeg, mis kolleeg Portasel üle läks. Paljud parlamendiliikmed siin saalis kiidavad ennast selle eest, et neil õnnestus saavutada ELi 2011. aasta eelarve 2,9% kasv. Teised kurdavad, et sellest ei piisa. Mina aga taunin asjaolu, et Euroopa Parlament eirab kriisi, mis eurooplasi praegu vaevab, ning püüab rahuldada vaid oma vajadusi. Pean kahetsusväärseks, et peaminister Cameron kiidab niisuguse vahendite suurenemise heaks ning teeb samal ajal Ühendkuningriigi eelarves suuri kärpeid, mis on hakanud põhjustama kodanikerahutusi.

See raha ei paranda kõnealuste liikmesriikide majanduse olukorda ega loo töökohti neile, kes on sellest ilma jäänud, aga kui see raha jääks Suurbritanniasse, saaks vältida vajadust suurendada näiteks õppemaksu. Mõistagi ei hääleta me selle suurendatud eelarve poolt.

Lucas Hartong (NI). – (NL) Lugupeetud juhataja! Täna hommikul sain ma eelarvekomisjoni sekretariaadilt e-kirjaga kutse kokteilipeole. Sellega tahetakse tähistada asjaolu, et Euroopa Parlament suutis saavutada 2011. aastaks suurema eelarve.

Kui eelarve oleks sõltunud Euroopa Parlamendist ja komisjonist, oleks meie kodanike rahakotist võetud palju rohkem raha. Euroopa maksud – see on tõepoolest põhjus kokteilipeoks! Liikmesriigid kaotavad õiguse eelarvele veto panna – jälle põhjus pidutsemiseks! Lugupeetud juhataja! Mina nimetan seda kodanike õiguste jalge alla trampimiseks. Õnneks on siiski ka põhjust pidutsemiseks. Eelarve suurendamisele seati tänu liikmesriikide survele piir.

Kahjuks tähendab see seda, et eelarvet ei vähendada, mida oleks soovinud Hollandi Vabaduspartei, kuid samas ei suurendatud seda ka nii palju, kui sinne parlament soovis. Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni, Euroopa Parlamendi sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni ning Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni meelehärmiks ei kehtestata Euroopa makse ning liikmesriikidele jääb vetoõigus. Seega, kui ma täna klaasi tõstan, siis teen seda niisuguste julgete ja vankumatute liikmesriikide auks nagu Holland, mis keeldus nõustumast parlamendi nõudmistega. Elagu liikmesriigid! Elagu kodanikud!

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Lugupeetud juhataja! Sidonia Elzbieta Jedrzejewska, Helga Trüpel, Alain Lamassoure, Janusz Lewandowski ja Reimer Böge on inimesed, tänu kellele koostati 2011. aasta eelarve, mis on minu arvates lõppkokkuvõttes vaoshoitud ja realistlik.

Eelarvekomisjon oli koostanud juba projekti, mis oli kulukohustuste assigneeringute seisukohast täielikult kooskõlas finantspiirangutega ning jättis lahtiseks maksete assigneeringute osa, sest nagu Euroopa Komisjon ütles, oli ja on endiselt kartusi järgmise aasta struktuurifondide maksete assigneeringute muudatuste pärast.

Kahjuks algasid pärast oktoobris toimunud täiskogu hääletust poliitilised läbirääkimised nõukoguga ning alates selles ajast hakkasid asjad minema allamäge: 12 kiri, maksete assigneeringute suurenemine 2,9%, mille kehtestas nõukogu ja surve avaldamine parlamendile ja tema liikmetele. Viimane ebaõnnestumine on asjaolu, et jäeti ära eelarvekomisjoni kohtumine, mis pidi toimuma eile ja millega taheti püüda saavutada kokkulepe paindlikkuse ja ITERi katsetermotuumareaktori tulevase rahastamise kohta.

Kas me peaksime tegema sellest mingisuguse järelduse? Arvan, et jah. Sellest peaks tegema järelduse nii nõukogu, järgnevad eesistujariigid, Euroopa Komisjon kui ka meie.

Ma esitan teile selle: jätke läbirääkimised ELi eelarve üle teisteks aastateks ja asjatundjatele, kelleks on need, kes täna on sõna võtnud.

Soovin kasutada võimalust ja öelda kolleeg Schulzile tere tulemast eelarvekomisjoni ja talle meelde tuletada, et komisjoni kohtumine toimub jaanuaris. Loodan, et siis on teil olemas idee, kuidas rahastada ITERi projekti, kui me oleme jäänud ilma 571 miljonist eurost 2010. aasta eelarves.

Göran Färm (S&D). – (SV) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Mul on hea meel, et nõukogu ja parlament suutsid praegusel raskel ajal 2011. aasta eelarves kokkuleppe

saavutada. Eelarve on hea kompromiss, sest ehkki me suutsime seda suurendada vaid veidi, leidsime siiski mõistlikud vahendid meie esmatähtsate valdkondade jaoks. Soovin tänada raportööri Sidonia Elżbieta Jędrzejewskat ja Helga Trüpelit ning eesistujariiki Belgiat, kes tegi väga tublit kaastööd.

Mulle valmistab muret pikaajaline plaan, sest pikaajalises plaanis on täiesti mõistetamatu see, kui liikmesriigid annavad ELile uusi ülesandeid, kuid ei suuda nende rahastamises kokkuleppele jõuda. See on 2012. ja 2013. aastal suur probleem, sest kuna me valmistame ette tulevast finantsraamistikku, on juba praegu selge, et väike rühm rikkamaid netomaksete tegijaid, kellest mõnel on euroskeptiline valitsus, soovib ELi eelarvet iga hinna eest vähendada, olenemata sellest, millised on selle tagajärjed. See on mõistetamatu seisukoht, eriti kuna nad püüavad innukalt mõningate valdkondade, näiteks IT-projektide vahendeid suurendada, ega suuda samas öelda ka seda, mille arvelt tuleks kokku hoida. Kas peaksime vähendama põllumajandustoetusi? Kas peaksime ohjeldama struktuurifonde? Osa inimesi soovib seda, kuid enamik mitte.

Probleemid, millega me tuleviku seisukohalt vastamisi seisame, on tegelikult nõukogu sisemised poliitilised probleemid, sest liikmesriikide seisukohad on ELi ja tema tulevase eelarve suhtes väga erinevad. Kõige enam vastuolulisi arvamusi tekitab tulevaste paindlikkusinstrumentide küsimus. Meie, sotsiaaldemokraatide jaoks on siin kaks probleemi.

Esiteks, me oleme seisukohal, et peaksime üldiselt pooldama institutsioonidevahelist kokkulepet, mis meil on olnud 1999. aastast ja mis on toiminud väga hästi. Ükski parlament ei nõustuks sõnaõiguse vähendamisega, eriti kui selleks puudub asjaomane praktiline alus. Nõukogu ei ole suutnud esitada ühtegi praktilist põhjust paindlikkuse vähendamiseks. Lissaboni leping ei välista uut kokkulepet, mille sisu võib olla samasugune nagu praegusel. Tegu on pigem liikmesriikide poliitilise tahtega.

Teiseks, kui eelarveperioodi lõpus varud vähenevad ning samal ajal antakse uusi ülesandeid, suureneb ka vajadus paindlikkuse järele. Sellele juhtis komisjon tähelepanu oma praegusele raamistikule antud hinnangus. Hoolimata sellest, et kõik väited räägivad suurema paindlikkuse poolt ning seda paindlikkust peaks olema lihtsam kohaldada, on nõukogu võtnud vastupidise seisukoha. See on vastuvõetamatu. Me teame, et on liikmesriike, kes näevad praegust paindlikkuse vähendamise vaidlust ettevalmistusena suureks lahinguks, mille tagajärjel kärbitakse järsult ELi eelarvet. Kui nõukogu seisukoht on ka edaspidi selline, siis ma kardan, et meil on ees püsivamat laadi eelarvekriis, sest me ei nõustu sellega.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel.)

Lucas Hartong (NI). – (NL) Te ütlesite, et paljud liikmesriigid on 2011. aasta eelarve suurendamise vastu ning sellest tulenevalt saab vähem kiireloomulisi projekte ette võtta. Kas te ei ole mõelnud, et võib-olla need liikmesriigid arvavad, et neid Euroopa projekte ei ole vaja?

Göran Färm (S&D). – Lugupeetud juhataja! Kahtlemata ma mõistan seda, kuid netomakseid maksvate ja neid saavate liikmesriikide vahel on vahe. Me peame seda mõistma. Me võiksime muidugi öelda, et Ühendkuningriigi, Hollandi ja isegi minu enda kodumaa Rootsi jaoks oleks ELi eelarve vähendamine kasulik.

Kuid vaadake neid liikmesriike, kes vaevlevad praegu probleemide käes. Vaadake Kreekat, Portugali ja Iirimaa. Nemad kaotaksid, kui ELi eelarvet vähendataks, sest ELi vahendid moodustavad tegelikult nende majanduses suure osa – vähemasti struktuurifondide, aga ka eelarve teiste osade kaudu – ning seega ma ei usu, et see oleks õiglane tegutsemisviis.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Lugupeetud juhataja! Vähemasti on meil nüüd korralik arutelu nõukogu esindaja osavõtul. See arutelu järgmise aasta eelarve üle on seisnenud kaua aega selles, kes mida on teinud ja miks. Paljude inimeste silmis on see olnud institutsioonidevaheline vaidlus, mis on veidi häbiväärne, kuid samas me võime sellest tuleviku jaoks midagi õppida.

Kuu aega tagasi olin ma väga kriitiline selle suhtes, kuidas vaatate teie nõukogus tulevikku ning samuti nende prioriteetide rahastamisvõimaluse suhtes, mille te ise esitasite – siinjuures viitan ma eeskätt ELi 2020. aasta strateegiale –, teisiti öeldes olin ma kriitiline selle suhtes, kuidas me peaksime rahastama neid kaugeleulatuvaid eesmärke, mille me endale Euroopas seadnud oleme. Minu hoiak ei ole muutunud ning seepärast arvan, et oleks huvitav vaadata eelarvet just nimelt selle vaatenurga alt.

Me leppisime kokku, et suurendame eelarvet 2,9%, mis on minu arvates väga mõistlik lahendus. Kui nõukogu oleks saanud oma tahtmise, oleks teadusuuringute assigneeringuid vähendatud ligikaudu poole miljardi euro võrra, võrreldes summaga, mille komisjon alguses välja pakkus. Seda silmas pidades ei ole ma seni veel täielikult aru saanud, mida nõukogu mõtles. Parlament parandas selle oma versioonis ära ning see on hea. See tähendab, et paljudel juhtudel oli meie suund parem ning isegi kui meie ja nõukogu väljapakutud arvud klapivad, on meie sisu palju parem kui nõukogu 2,9%. Arvan, et siinjuures tasub märkida, et isegi kui arvud jäävad samaks, on eelarves tehtud märkimisväärseid muudatusi.

Göran Färmi paindlikkuse teema jätkuks tuleb nõukogul kaaluda, kuidas see kavatseb konkreetset leida raha tulevasteks investeeringuteks, milles me kokku leppisime, sest kui nõukogu jätkab samasuguse suhtumisega, nagu tal praegu on, siis lähiaastatel ei ole seda raha kuskilt võtta.

Martin Callanan (ECR). – Lugupeetud juhataja! Olen ilmselgelt rahul, et parlament mõistis lõpuks seda, mis paljudele meist oli kogu aeg endastmõistetav, ning nõustus eelarve suurendamisega 2,9% võrra, ehkki pean ütleva, et paljude jaoks siin ei ole see piisav. Paljud meist oleks soovinud, et eelarve külmutataks – või kõige julgemates unistustes, et seda vähendataks –, sest mida vähem kulutab EL raha, seda vähem sekkub ta tavakodanike ellu.

See on ilmselgelt hea tulemus David Cameroni ja Mark Rutte jaoks, kuid samal ajal võitsid sellest ka kitsikuses vaevlevad Euroopa maksumaksjad, kes peavad ELi institutsioonide arved kinni maksma. Olukorras, kus paljud liikmesriigid peavad säästma ja kärpima, oli siinse parlamendi püüde suurendada ELi kulusid 6% võrra ausalt öeldes hullumeelsus. Olen rahul, et siin jagus vähemasti niigi palju tervet mõistust.

Neile, kes usuvad Euroopa projekti ja lõimumisse – mina ei ole just üks neist – ütlen, et te tekitasite sellega, et nõudsite ELi kulude suurendamist ajal, mil kõik avaliku sektori asutused peavad valulisi kärpeid tegema, oma üllatele eesmärkidele rohkem kahju, kui keegi teine oleks suutnud teha. Te kahjustasite oma eesmärke tohutult.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Eelarvemenetluse viimases etapis esitasid nõukogu ja komisjon poliitilise avalduse, milles käsitleti eeskätt Euroopa Parlamendi kaasamist ELi pikaajalise rahastamise protsessi. Mul on selle kohta kaks küsimust.

Esiteks: milline on nõukogu ja komisjoni arvates selle koostöö konkreetne vorm? Kas Euroopa Parlament täidab selles kaasotsustaja osa? Ma kahtlen selles väga.

Minu teine küsimus puudutab ELi maksu. 2011. aasta juunis tahab Euroopa Komisjon esitada ettepaneku, mis käsitleb ELi rahastamist perioodil 2014–2020. Ma soovin teada,

kas see hõlmab ka ELi maksu? Kui jah, siis see tähendab seda, et võimalike maksude loetelu, mille Euroopa Komisjon oktoobris avaldas, on veelgi pikem. Kui tegemist on finantssektorit puudutava maksuga, peaks sellest saadav tulu minema minu arvates kindlasti liikmesriikidele, sest lõppkokkuvõttes pidid nemad pangad päästma.

Lugupeetud juhataja! Viimaseks soovin öelda, et toetan täielikult Hollandi ja Briti valitsuse seisukohta selles vaidluses.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Kõigepealt soovin tänada kolleege Jędrzejewskat ja Trüpelit, kes tegutsesid eelarvemenetluses vastutustundlikult ja keskendused sealjuures selgelt esmatähtsatele valdkondadele.

Mis puudutab 2011. aasta eelarvet, siis ELi eelarve puhul tuleb alati meeles pidada, et umbes 95% rahast teenib kodanike huve. Parim näide selle kohta on Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond. ELi halduskulud moodustavad vähem kui 6%, seega on see osakaal väiksem kui nii mõneski liikmesriigis. Palju aastaid oli ELi eelarve enam-vähem 1% SKPst. Sellest rahastati ELi laienemist, kui 15 liikmesriigist sai 27, ilma mingisuguste lisavahenditeta eelarves. Lissaboni lepinguga lisandus meile uusi ülesandeid.

Eelarve suurendamine on alati raske. Arvestades aga uusi projekte ja Lissaboni lepingust tulenevaid uusi ülesandeid, on 2011. aasta eelarve ka investering ELi tulevikku ja tema institutsioonide toimimisse.

Alain Lamassoure (PPE). – (FR) Lugupeetud juhataja! Arvestades erandlikke piiranguid, millega me sellel aastal arvestama peame, on kokkulepe, mis saavutati 2011. aasta eelarve projekti suhtes, parim võimalik kompromiss. Selle eest peame tänama ja kiitma oma kahte raportööri, Euroopa Komisjoni ja suurepärasest eesistujariiki Belgiat, kellele soovin erilist tänu avaldada.

Minister Wathelet on veidi kurb, sest tal on tunne, et tehtud on liiga vähe. Ta peaks aga vaatama asjaolu, et parlament andis 570 miljonit eurot liikmesriikidele, mitte ITERi projektile, kui tänuavaldust eesistujariigile Belgiale.

Alates läbirääkimiste algusest on parlament näidanud pidevalt, et on teadlik oma kohustustest. Nüüd aasta lõpus, kui liidu ühtekuuluvus taas kord kahtluse alla seatakse, soovib eelarvekomisjon tungivalt lõpetada 2011. aasta eelarvet käsitlev ebakindel olukord.

Põhiprobleemid aga jäävad alles. Mõningate riikide eelarvega võrreldes ei ähvarda ELi eelarvet pankrot. Õiguslikust seisukohast on tegemist tasakaalustatud eelarvega, kuid poliitiliselt on see läbikukkumise äärel. Euroopa teeb suuri sõnu oma eesmärkide rahastamise suhtes. Kuid liiga suurte sõnade tegemine ning eesmärkide näitamine suurejoonelise ja illusoorseena on sama hukatuslik kui liiga suure hulga raha ringlusse andmine.

ELil ei ole enam vahendeid, et rahastada vastuvõetud otsuseid ega uusi ülesandeid, mis anti Lissaboni lepinguga. EL ei ole suutnud kehtestada ka meetmeid, mis võimaldaksid teha nii, et kui ühendusel ei ole vajalikke vahendeid, siis rahastatakse tähtsaid ühiseid eesmärke, näiteks ELi 2020. aasta strateegia eesmärke liikmesriikide eelarvest.

Sellepärast peabki Euroopa Parlament nii tähtsaks kokkulepet, mis saavutati komisjoni ja tulevaste eesistujariikidega ja mille abil tahetakse leida võimalus, kuidas rahastada tulevasi meetmeid ühenduse eelarvest uute vahendite abil, mis ei avaldaks nii suurt survet liikmesriikide eelarvele, aga ka liikmesriikide eelarvest, mis on 20 korda suurem kui

imepisi ke ELi eelarve. 2010. aastal sõnastas liit uuesti oma rahalise solidaarsuse mõiste. 2011. aastal peame määratlema uuesti eelarvelise solidaarsuse mõiste.

Hynek Fajmon (ECR). – (CS) Lugupeetud juhataja! Soovin täna öelda taas selgelt välja, et EL vajab järgmiseks aastaks asjakohast eelarvet. Puudub põhjus, miks meil peaks olema ajutine eelarve. Samamoodi ei ole põhjust, miks peaks Euroopa Parlamendi heakskiidu andmine eelarvele sõltuma mis tahes täiendavatest nõudmistest. Kõikides ELi riikides on praegu majanduslikult raske aeg ning kindlustunnet asjakohase eelarve vormis vajatakse nii liikmesriikides kui ka ELis. Majapidamised, ettevõtted ja kohalikud ametiasutused vajavad samuti seda kindlustunnet.

Võin seega öelda siin oma kolleegide nimel Tšehhi Kodanike Demokraatlikust Parteist ja Euroopa Konservatiivide ja Reformistide fraktsioonist, et me toetame homsel hääletusel komisjoni, nõukogu ja Euroopa Parlamendi vahelist kompromissi.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Lugupeetud juhataja! Homme hääletus võib lõpetada esimese aastaelarve heakskiitmise menetluse, mis on toimunud Lissaboni lepingu kohaselt. Läbirääkimised on olnud ilmselgelt keerulised. Parlament esitas sisulise tähtsusega poliitilisi ettepanekuid, kuid nõukogu keeldus neid arutamast. Parlament säilitas alguses väga üksmeelselt ja kindlalt oma seisukoha. Nõukogus oli erimeelsusi, kuid tal oli ühehäälsuse eelis ning ta takistas kokkuleppele jõudmist. Me püüame praegu summades üksmeelt saavutada. Nõukogu ja komisjon on nõustunud oma avalduste kaudu enamikuga Euroopa Parlamendi taotlustest. Kui meil oleks olnud institutsioonidevaheline kokkulepe, oleks olukord olnud palju parem, sest see oleks taganud suurema kindlustunde tuleviku suhtes. Parlament ei ole aga enam kahjuks nii ühtne kui läbirääkimiste alguses. Seetõttu puuduvad vahendid ITERi projekti rahastamiseks.

Usun, et meil tuleb kindlasti tagada ELile eelarve, mida ta kriisi ajal vajab. Meil on enne tulevaste finantsvõimaluste heakskiitmist aega, et jõuda kokkuleppele praegu veel lahendamata küsimustes. Nõukogu peab mõistma, et olukord, kus peamised ELi poliitikavaldkonnad kinnitatakse kaasotsustamise teel, kuid nende elluviimiseks vajalike vahendite üle otsustab vaid üks eelarvet puudutava koostöö osaline, ei ole liidule kasulik. Parlament peab osalema ühel ja samal tasandil nii poliitilise kui ka finantskülje üle otsustamisel.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Lugupeetud juhataja! Paljud parlamendiliikmed on võtnud siin oma sõnavõttudes eelarve kohta silmakirjaliku hoiaku. Martin Schulz ei näe just kuigi palju vaeva, et oma ärritust nõukogu suhtes varjata. Guy Verhofstadi sõnavara näib piirduvat vaid kahe fraasiga – eurovõlakirjad ja ELi maksud. Joseph Daul andis koguni mõista, et Holland võib üldse EList lahkuda. Need on karmid sõnad, kuid toetavad vaid ühe poole argumenti.

Kui ma aga tegin ettepaneku arutada parlamendi enda eelarvet, tegid need inimesed ja nende fraktsioonid näo, et ei kuulnud mind. Mind ignoreeriti ka siis, kui ma pakkusin välja, et kõik parlamendiliikmed peaksid tegutsema läbipaistvalt igal kuul makstavate kuluhüvitiste puhul. Samuti ei pälvinud toetust minu ettepanek käsitleda parlamendi luksusaautode parki. Minu ettepanek vähendada parlamendi toretsevaid infobüroosid näis põhjustavat paljudele parlamendiliikmetele peavalu.

Vastuhääle andmine oleks seega igati asjakohane, kuid meie fraktsioon ja minu kodumaa suutsid ära hoida olukorra halvenemise veelgi ning seepärast jäin ma erapooletuks. Eelarve 2,9% suurendamise poolt hääletamine oleks praegu täiesti sobimatu.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Lugupeetud juhataja, austatud volinik, head kolleegid! Selle eelarve vastuvõtmisega näitab Euroopa Parlament üles suurt vastutust. Arvestades majandus-, finants- ja sotsiaalkriisi, mis väga visalt järele annab, oleks ELi ja tema kodanike jaoks väga halb, kui tal ei oleks 2011. aastal eelarvet. Keegi ei suudaks mõista olukorda, kus ELi institutsioonid püüavad saada liikmesriikidelt üldist nõusolekut oma eelarvele, kuid ei saavuta nendes isegi minimaalset üksmeelt.

Arvan, et ehkki 2011. aasta eelarve ei ole halb, võiks ta olla veel parem. Nõukogu ühehäälsuse nõue teatavates küsimustes tegi läbirääkimised keerulisemaks. See näitab ka, et nõukogul on edaspidi väga keeruline saavutada kokkulepet järgmises mitmeaastases finantsraamistikus ja uutes omavahendites, mis – nagu me teame – nõuab nõukogult ühehäälselt otsust.

Siinjuures soovin rõhutada, kui suurepäraselt teid tegid raportöör Sidonia Elżbieta Jędrzejewska ja Helga Trüpel ning kui suuri jõupingutusi tegid eesistujariik Belgia ja komisjon. Meie seatud prioriteedid on selles eelarves olemas. Ma soovin ära märkida eeskätt noorte, hariduse ja innovatsiooni ning teadusuuringute valdkonna suurema toetuse. Samuti soovin tuua esile ettevalmistava meetme „Sinu esimene EURESi töökoht”, mis edendab noorte liikuvust ELis tööhõive valdkonnas. Ma töötasin ise selle ettepanekuga ning loodan, et pärast õigusliku aluse saamist luuakse selle ettevalmistava meetme alusel märkimisväärsete eelarvevahenditega programm. Edusamm oli ka komisjoniga saavutatud kokkulepe esitada hiljemalt 2011. aasta septembri lõpuks ajakohastatud arvud ühtekuuluvuspoliitika ja maaelu arengu kohta ning suurendada vajaduse korral neile eraldatavaid vahendeid.

Mairead McGuinness (PPE). – Lugupeetud juhataja! Soovin tänada eeskätt meie raportööri Sidonia Jędrzejewskat, et ta parlamenti nendel läbirääkimistel nii hästi esindas. Nii tema kui ka nõukogu tööd tuleb tunnustada.

Ma räägin põllumajandusraportöörina ning soovin, et sõna „põllumajandus” kajaks siin saalis, sest meil on mure nii arvude kui ka menetluse pärast. Minu seisukohast vajab see uus menetluskord veel viimistlemist. Me peaksime tegema oma tööd paremini. Ma ütlen seda nii endale kui ka nõukogule ja komisjonile ning arvan, et peaksime uurima oma varasemaid tööviise ning need läbi vaatama.

Me oleme põllumajanduses saavutanud mõningaid edusamme. Need on väga väikesed, kuid ma muretsen pigem tuleviku pärast. Ma soovin, et komisjon räägiks suurest, 800 miljoni USA dollari suurusest ülejääkide kärpest, mida näib, et maaelu arengu fondi vahenditest tehakse. Ma loodan, et seda ei võeta vastu.

Olen mures 2013. aasta järgse perioodi eelarve pärast ja sellepärast, et põllumajandus võib saada sektoriks, kust riisutakse vahendeid teiste valdkondade jaoks, kui ei suudeta leppida kokku piisavates vahendites kõikide ELi valdkondade jaoks.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Euroopa Parlament kasutas esimest korda pärast Lissaboni lepingu jõustumist talle antud õigusi osaleda täielikult ELi eelarve koostamises. Esimene ebaõnnestunud katse saavutada kokkulepet ja lisada eelarvesse Euroopa Parlamendi õiguspärased nõudmised näitab, et institutsioonidevahelised erimeelsused on alles. Tegelikult neid ei tohiks olla, sest see takistab tõhusat institutsioonidevahelist koostööd. Kõikide ELi institutsioonide eesmärk peaks olema tagada, et kokkulepped, mis on kogu ELi ja tema kodanike jaoks eriti olulised, sõlmitakse võimalikult sujuvalt. Tulevikus tuleb seega põhjalikult muuta institutsioonide tegevuspõhimõtteid ning Euroopa Parlamendi

kaasamist läbirääkimiste kõikidesse etappidesse, eriti aga eelarve vastuvõtmisse, tuleb pidada esindusdemokraatia põhimõtte rakendamise jaoks eriti tähtsaks.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Lugupeetud juhataja! Soovin tänada kõigepealt raportööri raske töö eest selle kompromissi saavutamisel. Need läbirääkimised nõudsid iseäranis suuri jõupingutusi, kui arvestada Lissaboni lepingu jõustumist ja liikmesriikide kehtestatud ranget eelarvet. Sellepärast soovin tänada kõiki meie läbirääkijaid.

See on esimene kord, kui ELi eelarve otsustatakse ühe lugemisega ja kui üldse midagi, siis see menetlus on toonud esile vajaduse parema dialoogi järele kahe eelarvepäeva asutuse vahel. Parlament on nõudnud seda juba pikka aega. Iga-aastase ja mitmeaastase eelarveraamistiku kokkuleppimiseks on vaja jätkata läbirääkimisi ja ühtlustatud käsitlusviisi, et institutsioonid läbirääkimiste laua taga üksteist mõistaksid.

Praegu võime aga tõenäoliselt rahul olla sellega, et 2011. aasta eelarve on paigas. Praeguses majanduslikult raskes olukorras peab ebakindlust olema nii vähe kui võimalik.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Lugupeetud juhataja! Et 2011. aasta eelarve on sündinud meie eelarvekomisjoni, nõukogu ja komisjoni vaheliste arvukate lepitusmenetluste käigus, ei vasta see Lissaboni lepingus sätestatud uuele institutsioonidevahelise tasakaalustatuse nõudele.

Nõukogu, õigemini paljude riikide valitsuse esindajad, ei järginud seda nõuet. Vastuvõetamatu on see, et parlamendi palvet arutada ELi tulevaste omavahendite küsimust ei rahuldatud.

Meie parlamendil on eelarveküsimustes nüüd kaasotsustamisõigus. Meil tuleb tagada selle õiguse austamine ning mõista üht: tõeliselt tasakaalustatud lepitusmenetlus ei saa tõenäoliselt võimalikuks enne, kui seda kaasotsustamisõigust kasutatakse vastuhääletuse vormis.

Teataval ajahetkel tuleb Euroopa Parlamendil kehtestada otsustavalt oma institutsioonilist positsiooni. Omavahendite küsimus tuleb tulevastel kuudel uuesti päevakorda. Kui me tahame saavutada edusamme, peame suutma näha oma kohustusi täies ulatuses.

Diane Dodds (NI). – Lugupeetud juhataja! Ma ei saa anda poolthäält parlamendi eelarve vahendite suurendamisele, sest usun, et paljud inimesed Ühendkuningriigis vaatavad siin toimuvat hämmeldunult. Kogu Euroopas peavad liikmesriigid võtma kokkuhoiumeetmeid ja kärpima eelarvet. Niisugune on praegune olukord, millega meie inimesed vastamisi peavad seisma.

Euro on kriisis ning soovin siinsele parlamendile öelda, et ehkki minu valijad ei kasuta eurot, on meil siiski ühine maapiir liri Vabariigiga. Iirimaa on meie jaoks suur eksporditurg ning seega kahjustab see kriis ka meie inimesi. Jättes kriisi kõrvale, siis me tegime ettepaneku suurendada vahendeid 2,9%, vähendades parlamendi küsitud 6%, kuid seda eelarve põhjal, mida kontrollikoda ei ole palju aastaid vastu võtnud.

Kõige murettekitavam on komisjoni lubadus esitada hiljemalt 2011. aasta juunis ettepanek ELi maksu kehtestamise kohta. Kas keegi imestab veel selle üle, et euroskeptitsism levib?

Michel Dantin (PPE). – (FR) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Ma soovin samuti tänada ja kiita neid, kellel õnnestus need väga keerulised läbirääkimised lõpule viia.

Me valmistume selleks, et kinnitada homme eelarve, mis on ELi liikuvuse ja noorte valdkonna jaoks suur edusamm. Eelkõige näitab see eelarve parlamendi otsustavust mitte katkestada kriisi ajal ulatuslikke ELi investeeringuid.

Soovin aga jagada teiega ka oma muret ja rahulolematust mõningate fraktsioonidega, eriti sotsiaaldemokraatidega. Nende esindajad olid otsustavatel hetkedel valitsuste teenistuses ning nad otsustasid täna seada ohtu ITERi projekti, mis on ELi ainus pikaajaline teadusuuringute projekt, milles me täidame kesksel osal.

Nagu te teate, võttis EL eelmise aasta juunis endale kohustuse eraldada sellele meie julgeoleku jaoks tähtsale projektile veel 1,3 miljardit eurot. Seetõttu seab meie hääletus kahtluse alla ELi usaldusväarsuse rahvusvahelisel areenil. Niisugune suhtumise tõttu jääme me ilma 600 miljonist eurost 2010. aastal kasutamata jäänud vahenditest, mille oleks saanud eraldada ITERile. See on naeruväärne!

Edit Herczog (S&D). – Lugupeetud juhataja! Euroopa Parlamendi liikmena tunnen ma kohustust tagada meile eelarve. Sotsiaaldemokraadina on mul väga kahju, et me ei kehtesta finantstehingute maksu. Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni raportöörina soovin rõhutada, et me toetame ITERi projekti, kuid me ei vaja puudulikku lahendust üheks aastaks, vaid me vajame kestlikku finantslahendust järgmiseks kaheks kümnendiks. Ungarlasena olen ma väga rahul, et loodetavasti ei tule Ungaril eesistujariigina tegeleda eelarvega, vaid leida läbirääkimiste käigus lahendus vaid ITERi projektile ja paindlikkuse küsimusele.

Janusz Lewandowski, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Ma teen lühidalt, sest kasutasin juba ära mulle ettenähtud aja. Vastuseks Bastiaan Belderile, kes on vist juba lahkunud, ütlen, et komisjoni ettepanek institutsioonidevaheliseks koostööks tugines otseselt Lissaboni lepingu artiklite 312, 324 ja eriti 311 elluviimisele, et tagada konkreetne menetluskord omavahendite otsuse küsimuses, nii et see oleks täielikus kooskõlas liikmesriikide eelarvesõltumatusega.

Mis puudutab omavahendeid, siis see toimus ilmselgelt ja konkreetselt komisjonile 2005. aasta detsembris antud volituste järgi, mille parlament heaks kiitis ja mille alusel ei ole tal õigus käsitleda mitte üksnes kulude, vaid ka tulude poolt, sealhulgas Briti tagasimakset. Me oleme piisavalt delikaatsed ega aruta seda Briti tagasimakse küsimust meie eelarve läbivaatamise juures ning lõppkokkuvõttes otsustasime edaspidi kulusid mitte suurendada, vaid muuta liikmesriikide otsemaksete ja omavahendite proportsiooni kooskõlas aluslepingust tuleneva ja ELi asutajate arusaamaga.

Lõpetuseks üks üldisem märkus – loodetavasti saab homse hääletusega meie Lissaboni lepingust tulenev proovilepanek seoses eelarvega läbi ning me peame tegema sellest oma järeldused. Sellega edastatakse ELi kodanikele hea sõnum, et meil on ilma igasuguste puudujääkide või võlgadeta eelarve, ja näidatakse, et meid ei tohiks süüdistada mõningate liikmesriikide ebaõnnestunud poliitika pärast. Seepärast peaksime nüüd, kui eelarve on paigas, jätkama oma arutelu institutsioonidevahelise koostöö vormide üle tunduvalt paremates oludes.

Melchior Wathelet, nõukogu eesistuja. – (FR) Lugupeetud juhataja! Nagu volinikul, nii ei ole ka minul sellele arutelule palju lisada.

Olles kuulnud, kuidas mõni parlamendiliige soovib eelarvet mitte heaks kiita, selleks et parlamenti kaasotsustamisõigust kehtestada, arvan, et kõikidele ELi institutsioonidele oleks ilmselgelt kasulikum ja nad parandaksid sellega ka oma seisundit, kui nad edendaksid ELi

kompromisside abil, mitte ei loobiks üksteisele kõikaid kodaratesse ega pidurdaks ELi projekti.

Arvan, et tegemist on loogika küsimusega. Täna soovin ma tõepoolest tänada kõiki neid, kes otsustasid ELi edendada ja edasi viia. Kas nõukogu saavutas kõik, mida soovis? Ei. Kas parlament saavutas kõik, mida soovis? Loomulikult mitte. Kas me liigume edasi? Jah. Kaasotsustamismenetlus tõepoolest toimus. Kõik pidid minema kompromissile. Kõik pidid tegema järeleandmisi.

Kas teha on veel palju? Muidugi. Just selles seisnebki paindlikkuse ja ITERi arutelu. Pean kahetsusväärseks asjaolu, et me ei saavutanud kokkulepet ning keegi ütles, et esitatud ettepanek oli tagasimine. Ei. Ma kordan: meil toimub see iga arutelu ajal ning praegu kehtib ühehäälsuse nõue. Kui eesmärk on saavutada kvalifitseeritud häälteenamus, siis ma usun, et eesistujariigi Belgia ettepanekut tuleks hakata arutama. Usun, et see on oluline 2012. ja 2013. aasta eelarve koostamisel. Arvan, et seda mehhanismi tuleb tõepoolest edendada, sest see on kooskõlas varem kasutatud tavadega ning tagab vähemasti olukorra, kus 2012. ja 2013. aasta eelarvet ei saa enam ühehäälsuse nõudega takistada. Arvan, et te peaksite tõepoolest sellest võimalusest kinni haarama.

Mis puudutab ITERi projekti, siis see, kuidas me kasutasime seda paindlikkusinstrumenti ITERi puhul 2010. aastal, näitab, et me vajame seda mehhanismi ning peame kasutama võimalusi, mis meil praegu on.

Soovin tänada siiralt kõiki neid sõnavõtjaid – ma ei hakka neid kõiki nimetama –, kes tunnustasid tööd, mida me koos edusammude saavutamise nimel tegime. Soovin tänada kõiki neid, kes eelistasid edenemise loogikat takistamise loogikale. Usun, et peaksime tõepoolest niisugust tegutsemisviisi propageerima.

Luupeetud esimees Lamassoure! Te rääkisite eelarvelisest solidaarsusest. Nõukogu liikmed olid peaaegu täiesti solidaarsed, sest kõik nõustusid vahendite suurendamisega 2,9% võrra. Me oleme nõukogus läinud kvalifitseeritud häälteenamuselt üle täieliku ühehäälsuse nõudele. Nali naljaks, aga arvan, et kõik avaldused, mis on tehtud 2011. aasta eelarve kohta – sest jah, eelarve on oma olemuselt ka poliitiline, nagu Euroopa Parlament näitas oma poliitiliste prioriteetide lisamisega eelarvesse – kas siis omavahendite, Euroopa lisaväärtuse või lissabonistamise küsimuses –, nagu näidati komisjoni avalduses või selles ühisavalduses, mis on oluline ja millele reageeris praeguse ELi eesistujariigi Belgia peaminister oma kirjaga, arvan, et kõik need avaldused näitavad, et asjad liiguvad õiges suunas. Me ei edene kindlasti nii kiiresti, kui kõik sooviksid, kuid samas siiski piisavalt kiiresti, et saaksime öelda, et niisugune tegutsemine toimib ning et parem on järgida edenemise kui takistamise loogikat.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, raportöör. – (PL) Lugupeetud juhataja! Eelkõnelejate sõnavõttudest võib järeldada, et me oleme kõik rahul sellega, et ELi 2011. aasta eelarvet saab hakata järgmise aasta 1. jaanuarist tõhusalt ja tarbetute viivitusteta rakendama. Kõik need sõnavõttud näitasid aga ka seda, et midagi on siiski puudu. Puudu on diskussioon ja mõistmine. Mulle sai juba selgeks, et Lissaboni leping avab meile uue, seni tundmatu maa ja et seoses uue, ELi 2013. aasta järgse mitmeaastase finantsraamistikuga ootavad meid ees keerulised kõnelused.

Need kõnelused seonduvad põhiküsimusega: nimelt kuidas ületada järjest suurem lõhe, mis valitseb ELilt oodatavate ülesannete ja järjest väiksema valmisoleku vahel uusi ülesandeid rahastada. Nii liikmesriigid kui ka teised asjaosalised, sealhulgas Euroopa Parlament, ootavad ELilt järjest enam, sest ta peab tegelema järjest arvukamate valdkondadega ning ta asub ka

ise tegutsema uutes valdkondades ja võtab endale uusi ülesandeid. Meil tuleb koos arutada, kuidas vähendada seda suurt lõhet. Me ei saa niisuguseid mõttevahetusi vältida, seda enam, et meil on praegu finants- ja majanduskriis ning seega ei ole rahastamise valdkonnas ruumi tabuteemadele. Me peaksime rääkima avameelselt kõikidest probleemidest: ELi omavahenditest, sellest, mida EL peaks tegema ning mida ta võib-olla ei peaks püüdma teha, sellest, mis on meie jaoks tõesti kõige olulisem, ning kui suurel määral neid eesmärke tuleks rahastada.

Kokkuvõtteks arvan, et see, mis toimus 2011. aasta eelarve vastuvõtmise ajal, on nii mõttevahetuse alus kui ka algus ning kindlasti ei ole ta selle lõpp. Täna teid teie valmisoleku eest probleeme arutada ning loodan, et järgmisel aastal on see valmisolek veelgi suurem.

Helga Trüpel, *raportöör*. – (DE) Lugupeetud juhataja! Mul on hea meel, et viimane sõna jääb tänases arutelus mulle. Kõigepealt soovin öelda, et võtan rõõmuga kolleeg Schulzi vabanduse vastu. Ta ütles, et käitus mõnikord halvasti. Alati on hea, kui ta märkab, et teeb mõnikord liiga palju lärmi. Tema väite selle kohta, et varem tegelesime ainult eelarve tehniliste küsimustega ning mõistsime nüüd, et tegemist on eelarvepoliitikaga, soovin ma kindlalt ümber lükata. Olen töötanud eelarvekomisjonis nüüd juba kuus aastat ning ka enne seda oli tegemist alati eelarvepoliitika, mitte vaid tehniliste üksikasjadega. Martin Schulz ütles, et õppis viimaste nädalate jooksul palju. Mul on hea meel seda kuulda. Sellisel juhul ta ilmselt nüüd ka mõistab seda.

Nüüd käsitlen ma ELi-vastaseid tähelepanekuid, mida siin parlamendis kuulda oli. Soovin veel kord selgelt toonitada, et kui me tahame arutada ELile uute omavahendite leidmise küsimust – mis on kirjas ka Lissaboni lepingus – siis neid omavahendeid on võimalik saada ainult lisamaksu kehtestamisega ELi kodanikele, kuid sellisel juhul vähendatakse sama summa võrra makseid SKPst. Teisiti öeldes ei pandaks sellega kodanikele lisakoormust ning samal ajal looks see meie omavahenditele läbipaistvama süsteemi. Selle küsimuse üle tuleb mõtteid vahetada. Ma lükkan tagasi igasugused katsed jätta muljet, et sellega kehtestatakse üksnes lisakoormus. Tegelikult on eesmärk leida hoopis arukas rahastamissüsteem. Nõukogu ja parlament peaksid olema valmis seda tegema.

Kuna siin on esitatud mõtteid nii, justkui võtaks EL Euroopa maksumaksjalt kogu aeg midagi ära, soovin teise märkusena välja tuua selle, et meil on haridusprogrammid Euroopa kodanike jaoks, on uus infrastruktuur, uued keeled ja toetused piimatootjatele. Teisisõnu – me teenime siin Euroopa kodanike hästi mõistetud huve ning seda tuleb öelda välja kõlavalt ja selgelt.

Milline on ELi roll tulevastel aastatel? Meil tuleb rahvusvahelisel areenil võistelda niisuguste edukate riikidega nagu Hiina, India, Brasiilia. Kui me tahame olla Euroopa Liiduna tugevad ning soovime uusi tooteid, mis on loodetavasti ka kestlikud, uusi tootmisviise, mis oleksid keskkonnasäästlikud, energiapõlvkonda, mis tugineks tõeliselt taastuvatele energiaallikatele, mis seati kunagi Cancúnis eesmärgiks, siis selleks me vajame asjakohaseid vahendeid ning Euroopa eelarvet, mis kajastaks meie ühishuve. Loodan, et järgmistel aastatel liigume just selles suunas.

ISTUNGI JUHATAJA: ALEJO VIDAL-QUADRAS

asepresident

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme kell 12.30.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Elisabeth Köstinger (PPE), *kirjalikult.* – (DE) Mul on hea meel, et me oleme jõudnud lõpuks 2011. aasta eelarves kokkuleppele. Sellega tagatakse rahaline kindlustunne kaitsetule põllumajandussektorile. ELi põllumajanduspoliitika vajab stabiilset eelarveraamistikku, eriti raskel ajal. Kaheteistkümneosaline eelarve oleks põhjustanud rahalisi raskusi paljudele liikmesriikidele, kes on põllumajandustoetused põllumajandusettevõtetele juba välja maksnud. Põllumajandussektor sõltub suurel määral ELi toetustest. Põllumajandusega tegelevad pered vajavad kindlustunnet, et kavandada oma ettevõtte edasist käekäiku. Kogu ELis moodustavad otsetoetused põllumajandusettevõtete sissetulekust 40% ning tagavad väikeste tootjahindade, suurenevate tootmiskulude ja kõikuvate turgude taustal rahalise kindlustunde. Maaelu arengu programmi meetmed annavad maapiirkondadele otsest kasu ja stimuleerivad piirkondlikku majandust. Austria põllumajandusettevõtted saavad kasu nii 1. kui ka 2. samba meetmetest. Austria põllumajandussektori iga-aastases eelarves moodustavad ELi vahendid 58%. ELi põllumajandusettevõtjad peavad täitma paljusid vastutusrikkaid ülesandeid, mille arv kasvab järjest enam. Nad peavad tootma kvaliteetset toitu ja pidama kinni loomade heaolu rangetest standarditest ning aitama samal ajal võidelda kliimamuutuste vastu, kaitsma keskkonda ja säilitama bioloogilist mitmekesisust. Et neid tähtsaid teenuseid osutada, peab põllumajandustootjatel olema kindel sissetulek, mis põhineks mõistlikul ja stabiilsel ELi rahanduspoliitikal. Mis puudutab läbirääkimisi 2014.–2020. aasta finantsraamistiku üle, siis põllumajanduse kõiki osi tuleb eelarvest rahastada samaväärsel tasemel.

Georgios Stavrakakis (S&D), *kirjalikult.* – (EL) ELi 2011. aasta eelarve vastuvõtmise esimese etapi ummikseis, mille tekitas väikese rühma liikmesriikide kompromissitu seisukoht, oleks peaaegu põhjustanud kaheteistkümneandike fiasko ning toonud kaasa selle süsteemi rasked tagajärjed. See süsteem avaldab halba mõju majanduslikult nõrkade liikmesriikide eelarvele ning võib põhjustada ELi vahenditest tehtavate maksete suurt hilinemist. Niisuguse fiasko ärahoidmiseks näitas parlament üles vajalikku vastutustunnet ning on valmis võtma eelarve vastu hoolimata sellest, et see ei rahulda kõiki tema nõudmisi ega ole niisugune, nagu ELi avalikkus oleks võinud oodata, kui me soovime lahendada majanduskriisi. Kuid probleem, kuidas käsitleda eelarvevajadusi lähitulevikus, 2012. ja 2013. aastal, jääb püsima ning ma kutsun seda väikest rühma liikmesriike üles näitama piisavalt vastutustunnet ning tegema parlamendiga koostööd, et leida lahendus, mis tagaks ELile vajaliku paindlikkuse, vastaks tema vajadustele ja hoiaks ära uue eelarvekriisi.

15. Reitinguagentuurid (arutelu)

Juhataja. Järgmine päevakorrapunkt on Jean-Paul Gauzès'i majandus- ja rahanduskomisjoni nimel esitatud raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1060/2009 reitinguagentuuride kohta (COM(2010)0289 - C7-0143/2010 - 2010/0160(COD)) (A7-340/2010).

Jean-Paul Gauzès, *raportöör.* – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud minister, austatud volinik! Me oleme nüüd jõudnud kolmanda finantsvaldkonna õigusaktini 2010. aastal. Pärast järelevalvet käsitlevat teemat ja direktiivi alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta arutame taas reitinguagentuuride teemat. Võin öelda taas, sest EL on tegutsenud küllaltki kiiresti, et kehtestada selles valdkonnas määrus, mis sai alguse 2009. aastal ja mis nüüd jõustub.

Reitinguagentuurid esitavad üldjuhul arvamusi – sõna-sõnalt reitingu vormis – äriühingute ja riikide krediidi võime ning keeruliste finantstoodete kohta. Reiting näitab hinnangut finantsinstrumentide emitendi võimele teenindada oma võlgu. Nimetatud agentuurid on finantsmaailmas muutunud mitmel põhjusel väga tähtsaks.

Esiteks võetakse reitinguid arvesse panganduseeskirjades, et määrata kindlaks investeringute tagamiseks kasutatavate omavahendite suurus. Teiseks täidavad reitingud sisulist osa emissioonide edukuses, sest need on muutunud investoritele otsustavaks näitajaks.

Ehkki reitinguagentuurid ei olnud hiljutise finantskriisi peamised põhjustajad, avaldasid nad siiski kahjulikku mõju. Nad alahindasid tõenäosust, et teatavate keerukate finantsinstrumentide emitendid ei täida oma kohustusi.

Arvestades vajadust taastada turgude usaldusväärsus ja kaitsta paremini investoreid, pakkus Euroopa Komisjon 2009. aastal välja reitinguagentuuride järelevalvemehhanismi. Seega võeti samal aastal vastu määrus (EÜ) nr 1060/2009 reitinguagentuuride kohta.

Enne selle määruse vastuvõtmist Euroopa Parlamendis toimunud aruteludes rõhutas raportöör vajadust kehtestada ELi tasandil terviklik reitinguagentuuride järelevalve ja ühine kontroll nende teenuste üle. Kuid niisugune ELi järelevalve oli õiguslikult võimatu. Komisjon lubas koostada nende põhimõtete kohaselt õigusakti ettepaneku ning teie, volinik, pidasite oma sõna.

Nõukogu ja Euroopa Parlamendi kokkulepe Euroopa järelevalve ülesehituse kohta, mis jõustub 1. jaanuaril 2011, teeb nüüd reitinguagentuuride tulemusliku järelevalve võimalikuks.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutust käsitlevas määruses rõhutatakse, et see asustus rakendab oma järelevalvevolitusi eelkõige reitinguagentuuride suhtes. Seda tahetigi saavutada täiendava ettepanekuga muuta määrust, mille suhtes me saavutasime kokkuleppe ja mille üle me homme hääletame.

Mina soovisin – ja seda palvet toetasid ka minu kolleegid –, et muud küsimused, mis seonduvad reitinguagentuuridega, riigivõla kindlaksmääramise, maksmise ja konkurentsiga, jäetaks praegu kõrvale ja et neid uuritaks algatusraporti vormis, mis koostatakse enne õigusakti ettepanekut, mille te teete 2011. aasta esimeses pooles ja mille kohta te alustasite konsultatsiooni.

Arvan, et reitinguagentuuride Euroopa järelevalvega astume suure sammu samas suunas, mille poole püüeldakse ka elluviidud järelevalvekorraldustega. Soovin tänada nüüd eesistujariiki Belgiat tema väsimatute jõupingutuste eest finantsvaldkonna küsimuste lahendamisel, samuti teid, volinik, ja teie meeskonda ning mõistagi neid Euroopa Parlamendi kolleege, kes osalesid selles uuringus ja toetasid meie seisukohta.

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud volinik, austatud parlamendiliikmed! Pärast Jean-Paul Gauzèsi sõnavõttu ja niisugust raportit on ilmselgelt väga meeldiv võtta siin teie ees Belgia rahandusministri Didier Reyndersi nimel sõna päeval, mil arutatakse reitinguagentuure käsitleva määruse muutmist.

Nagu ka teie ütlesite, me räägime meetmest, mis seonduv finantsteenustega ja mille suhtes kolm institutsiooni äsja rekordiliselt lühikese ajaga kokkuleppele jõudsid.

Meil on ka väga hea meel, et selle kokkuleppe üle hääletatakse homme Euroopa Parlamendis, nagu kokku lepitud, kolme institutsiooni vahel.

Seega muudetakse seda määrust selleks, et anda Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutusele lisavolitusi. See võimaldab asutusel kontrollida rangemalt reitinguagentuuride tegevust kogu ELis. Tegemist on olulise sammuga, mis meie arvates aitab parandada finantsturgude stabiilsust ning toetab tunduvalt tõhusama järelevalveraamistiku arendamist.

Kui määrus jõustub, on asutusel pädevus reitinguagentuuride registreerimise ja otsese järelevalvega seotud küsimustes. Samuti on tal õigus teha kindlaks, kas reitinguagentuur on rikkunud kehtivat määrust, ning määrata asjakohaseid karistusi.

Mõistagi aitab raamistik kaasa ka liikmesriikide pädevate asutuste ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutuse koostööle. Me oleme aga valmis põhjalikumaks aruteluks reitinguagentuuride reguleerimise teemal pärast seda, kui komisjon on meile esitanud ettepaneku sektori põhjaliku läbivaatamise kohta, mis peaks toimuma järgmisel aastal. Ma loodan mõistagi, et te võtate ettepaneku homsel hääletusel vastu, ning soovin tänada eeskätt majandus- ja rahanduskomisjoni esimeest Sharon Bowlesi, parlamendi raportööri Jean-Paul Gauzèsi ja mõistagi tema variraportööri ning volinik Michel Barnier'd, kes tegi koos Belgia rahandusministri Reyndersiga seda tähtsat tööd kuus kuud. Tänu sellele saavutati kiiresti kokkulepe, mille põhjal töötati siin parlamendis välja konkreetset otsused finantssektori kohta. Igal juhul tänan teid viljaka ja tõhusa koostöö eest selles valdkonnas. Olen kindel, et te jätkate sellist tööd ka järgmiste eesistujariikidega.

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Lugupeetud juhataja! Tere pärastlõunat! Lugupeetud Jean-Paul Gauzès! Te rääkisite väga õigesti – nagu ka äsja tegi seda Olivier Chastel Didier Reyndersi nimel – praegusest ulatusliku riskifondide ja börsivälisesse ettevõtetesse investeerimise sektori järelevalvest ja reguleerimisest ja tulevases reitinguagentuuride määruse teisest etapist, mis võeti ilmselgelt ette tänu teile ja koos teiega, austatud parlamendiliikmed, tänu nõukogule ning tänu komisjoni esialgsele tööle. Reguleerimise valdkonnas teeb EL konkreetseid ja tõhusaid edusamme ning ta õpib kriisi põhjustanud vigadest, mida nõuavad kõik maksumaksjad, kes on ka ELi kodanikud.

Lugupeetud parlamendiliikmed! Reitinguagentuuride järelevalvet käsitlev kokkulepe on tähtis samm ning ka mina soovin tänada teid, Jean-Paul Gauzès, ning mõistagi ka kõiki neid, kes tegid teiega koos tööd – parlamendikomisjoni esimeest Sharon Bowlesi ning variraportööri Wolf Klinzi, Sven Giegoldi, Gianni Pittellat ja Ashley Foxi. Käesolev eesistumisperiood lõpeb mõne päeva pärast. See oli väga edukas ning ma soovin tänada siiralt Didier Reyndersi ja kogu tema meeskonda heade suhete eest, mis meie vahel viimase kuue kuu vältel valitsesid.

Tegemist on hea kokkuleppega, ehkki pean ütlema, et see oleks olnud suurepärane kokkulepe, kui lõplikus kompromissis oleksime arvestanud ka neid eeskirju, mille komisjon esialgu välja pakkus, et suurendada struktureeritud finantsvahendite läbipaistvust. Nagu aga määruse põhjendustes on öeldud, käsitleme seda teemat määruse järgmise, 2011. aastal toimuva läbivaatamise ajal uuesti, kui te soovite.

Nagu Olivier Chastel äsja ütles, annab see 2009. aasta määruse muutmise alates 2011. aasta juulist uuele Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutusele (EVJA) õiguse vahetult kontrollida reitinguagentuure Euroopa tasandil. Lugupeetud parlamendiliikmed! Selle täna vastuvõetava otsuse tähtsust tuleb tõepoolest mõista. See on esimene kord, kui uuel EVJAl on õigus kontrollida otse Euroopas tegutsevaid finantseerimisasutusi.

Selle muudatusega saab uus Euroopa järelevalveraamistik valmis. Nagu teie, Jean-Paul Gauzès, väga hästi selgitasite ja nagu Sven Giegold, kes on ka siin, järelevalvet puudutavas arutelus innukalt esile tõi, suurendab nimetatud raamistik EVJA volitusi märkimisväärselt. Seega on see nii teie kui ka meie jaoks väga tähtis teema.

EVJA hakkab vastutama reitinguagentuuride registreerimise ja järelevalve eest kogu ELis ning neid rangelt kontrollima. Kõnealune õigusakt annab talle kõik vajalikud järelevalvevolitused, mille abil tagada, et reitinguagentuurid peaksid kinni määruse sätetest.

EVJA saab teostada järelevalvet – ma pean siinjuures silmas teabenõuet ja õigust kontrollida agentuure kohapeal – ning kui ka märkab, et reitinguagentuur rikub eeskirju, tuleb tal võtta meetmeid, et sundida teda rikkumist lõpetama. EVJAl on samuti õigus – mida reguleerivad rangelt selged eeskirjad – määrata trahve ja karistusi nendele reitinguagentuuridele, kes ei pea määrusest kinni. Ilmselgelt tagab see määrus ka reitinguagentuuride õiguste kaitse, eriti mis puudutab õigust ärakuulamisele, õigust dokumentidele juurdepääsule ja teisi menetlustagatise. Ja lõpuks, EVJA austab oma järelevalvevolitust kasutades ELi põhiõiguste hartas sätestatud õigusi ning teisi ELi õiguse põhimõtteid ja sätteid, sealhulgas proportsionaalsuse põhimõtet.

Uus reitinguagentuure käsitlev määrus annab kõikidele reitinguagentuuridele ühtse kontrollpunkti – ühtlustatud reguleeriva ELi raamistiku, mis tagab agentuuride võrdse kohtlemise ja eeskirjade järjepidevama kohaldamise kogu ELis.

Seega arvan, et see õigusakt muudab üldise ülesehituse, mida me nädalast nädalasse kujundame, et saavutada arukas järelevalve ja mõjus reguleerimine, tõhusamaks, läbipaistvamaks ja turvalisemaks.

Lugupeetud juhataja! Ma ei soovi küll pikalt rääkida, nagu ma praegu tegin, kuid soovin siiski selgitada seda, mida Olivier Chastel ütles, ning käsitleda ka järgmist etappi, sest ütlesin ise, et peaksime reitinguagentuuride asjakohase reguleerimise saavutamiseks tegema veel rohkem, teadvustades sealjuures, et agentuurid ei tekita probleemi ega põhjusta finantsturgude kõikumisi. Kraadiklaas ei põhjusta palavikku, kuid ta peab olema siiski töökorras. Varem see nii ei olnud ning seda me soovimegi parandada nende järjestikuste määrustega.

Komisjon kaalub juba järgmist etappi. 5. novembril 2010. aastal alustati avalikku konsultatsiooni, et seda mõttevahetust arendada ning saada teada kõikide asjaosaliste seisukoht ning nagu te teate, ei ole nende arutelude puhul määruste üle midagi kunstlikku. Lugupeetud parlamendiliikmed! Pean kõikide arvamuste, arvustuste ja ideede kuulamist neil konsultatsioonidel väga tähtsaks.

Esiteks arutame reitinguagentuuride seas praegu levinud mudeli „emitent maksab” tagajärgi, teiseks pankade ja teiste institutsiooniliste investorite sõltuvust reitingutest, kolmandaks riigivõla hindamist – mis ei ole mustvalge teema –, neljandaks läbipaistvuse suurendamist, et juhtida huvide konflikte paremini, ning viimaseks konkurentsi ja mitmekesisuse suurendamist reitinguagentuuride turul, mis on praegu koondunud liiga väheste osalejate kätte.

Arvamusi saab esitada järgmise aasta jaanuarini. Saadud vastuste ja Wolf Klinzi algusraporti põhjal teeme millalgi 2011. aastal – kuid samas mitte liiga hilja – otsuse meetmete kohta, mida me soovime võtta selleks, et lõpetada kolmanda etapi kaudu need kaks reitinguagentuure käsitlevat määrust, mis on praegu juba peaaegu rakendamisetapis.

Sebastian Valentin Bodu, *õiguskomisjoni arvamuse koostaja.* – Lugupeetud juhataja! Õiguskomisjoni aseesimehena soovin tuua esile mõned olulisemad tahud, mida käsitleti meie komisjoni aruteludes ja esitatud muudatusettepanekutes.

Praegu maksab agentuurile struktureeritud finantsinstrumendi hindamise eest emitent. Siin võib tekkida huvide konflikt, sest hinnatav ettevõtte on huvitatud heast reitingust. Hindamise eest võivad maksta ka reitingu kasutajad. Kasutajate huvid on mitmekesisemad ning seega puudub vaid üks huvi, mis võiks põhjustada huvide konflikti. On kasutajaid, kes eelistavad head reitingut, kui nad soovivad näiteks aktsiaid müüa, ja neid, kes eelistavad halba reitingut, kui nad soovivad näiteks aktsiaid osta.

Teiseks võiks reitinguagentuuridele kohaldada audiitoritele kehtestatud eeskirju. Reitinguagentuurid ja audiitorid vastutavad suurel määral ettevõtete hea maine ja turu asjakohase toimimise eest. Näib aga, et audiitoritele kehtivad rangemad eeskirjad kui reitinguagentuuridele.

Kolmandaks peaks EVJAl olema järelevalvelõigused reitinguagentuuride üle selleks, et tuvastada võimalikke sisulisi erinevusi hinnangutes, mille eri agentuurid on andnud ühe ja sama struktureeritud finantsinstrumendi kohta. EVJAl peaks olema suurem jõustamisõigus.

Neljandaks kehtestab direktiiv uue põhimõtte, mis pärineb viimasest USA õigusaktist. Kui agentuur, millelt ei ole tellitud hindamist, võib hinnata sedasama finantsinstrumendi, kehtivad talle samad põhimõtted, mis sellele agentuurile, kellelt hindamine telliti. Selleks peab esimene agentuur avaldama teatavat teavet hinnatud instrumendi kohta. Nii saavutatakse kahekordne kasu – esiteks on olemas teine arvamus ning teiseks väheneb selle agentuuri vastutus, kellelt hindamine telliti.

Viimaseks soovin rõhutada, et selle direktiivi sätteid, mis moodustavad uue õigusraamistiku, tuleks kohaldada vaid struktureeritud finantsinstrumendidele ning reitinguagentuurid täidaksid struktureeritud rahastamises olulist osa. Ülejäänud finantsinstrumendidele, näiteks 150 aastat vanale lihtaktsiale, mis ei kujuta endast süsteemset riski, ei peaks see direktiiv kehtima, kui te tahate olla ranged, kuid mitte ülemäära reguleerida, suurendada konkurentsivõimet, kuid mitte suuri halduskulusid ning kui te soovite hoida kapitali Euroopas, mitte sundida seda liikuma välismaistele tärkavatele turgudele.

Gianni Pittella, *fraktsiooni S&D nimel.* – (IT) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Meie hästi järele proovitud koostöö võimaldas meil kolleeg Gauzèsiga selle määruse kallal tulemuslikult töötada, et saavutada olulisi edusamme eeskirjades, mis reguleerivad ühte kõige vastuolulisemat finantsturgude stabiilsust käsitlevat valdkonda.

Üks niisuguseid edusamme on kahtlemata ettepanek, mille kohaselt oleks uuel EVJAl õigus otse karistada reitinguagentuure rikkumiste eest. Toetasin seda ideed innukalt. Parlament näitab sellega, et võitleb niisuguse tugeva Euroopa järelevalveasutuse loomise eest, millel on konkreetsed volitused.

Me teame ka, et kõnealune määrus ei lahenda siiski veel kõiki probleeme selles sektoris, mis viimastel aastatel on – nagu me oleme näinud – põhjustanud kriisi süvenemist. Probleemid, mis tuleb lahendada ja mille kohta koostab kolleeg Klinz juba parlamendi raportit, puudutavad peamiselt kaht valdkonda: liikmesriikide riigivõla hindamist ning turu üldist struktuuri, mida iseloomustab ilmselgelt oligopol.

ELil peab olema nende küsimuste puhul selge eesmärk, nimelt vähendada rahastamise sõltuvust reitingutest. Praegused õigusaktide viited reitinguagentuuridele tuleb asendada muude krediitdivõimet kajastavate standarditega. USA ja G20 on juba seda teed läinud.

Rahvusvahelisel tasandil peab meil olema julgust ja otsusekindlust muuta eeskirju, mis tuginevad Basel II kokkuleppele. Siinjuures pean ma silmas reitingute kasutamise kohustust, mis aga tegelikult on pannud ja paneb ka edaspidi pangandussektorit täielikult loobuma järelevalvest, mille otseseid tagajärgi me nüüd näeme.

Lõpetuseks käsitlen lühidalt riigivõla hindamise küsimust. See ei peaks enam olema reitinguagentuuride ülesanne, sest sageli on nad kahjustanud oma reitingutega turuhoiakut ning põhjustanud sellega spekulatsioonid. Me peaksime kaaluma võimalust, et seda ülesannet täidaks ELi institutsioon – võib-olla mõni olemasolev institutsioon, näiteks Euroopa Kontrollikoda.

Loodan väga, et kolleegid pooldavad mu ettepanekuid ning et neile annab täieliku toetuse ka volinik Barnier, keda ma kõrgelt hindan.

Wolf Klinz, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (DE) Lugupeetud juhataja, volinik, head kolleegid! Mõne nädala pärast on meil ELis uus järelevalvestruktuur, mille on suurel määral kujundanud Euroopa Parlament. Nendest uutest järelevalveasutustest üks, nimelt Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutus, vastutab väärtpaberiturgude eest.

EVJA teeb lõpliku otsuse reitinguagentuuride registreerimise ja järelevalve kohta ning vastutab selle eest, et reitinguagentuurid peaksid tegelikkuses kinni uutest eeskirjadest. EVJA võib soovi korral anda oma piiriülese kohustuse üle liikmesriikide järelevalveasutustele, kui tegemist on väikese ja vaid liikmesriigis tegutseva järelevalveasutusega.

Kõnealuse ettepanekuga kohandatakse seega 2009. aasta aprillis vastuvõetud määrust uute oludega, kuid samal ajal tugevdatakse ka EVJA rolli. Sellega antakse uuele järelevalveasutusele rohkem volitusi ning täiesti uus volitus on EVJA õigus karistada agentuure määruse kohaldamata jätmise eest. Mul on selle õigusakti üle väga hea meel, sest usun, et uue euroopaliku järelevalveasutuse seisundi parandamine suurendab tema usaldusväärsust turul.

Soovin arvustada vaid ühte punkti. Kui me seda määrust 2009. aasta aprillis koostasime, võtsime vastu poliitilise otsuse selle kohta, kuidas peaksime Euroopas käsitlema kolmandates riikides koostatud reitinguid. Sellel ajal otsustasime, et neid saab Euroopas kasutada, kui nad kas koostatakse samaväärse menetlus alusel või kui neid toetab reitinguagentuur, mis on Euroopas registreeritud ja heaks kiidetud, ja seega on tegemist nn kinnitamisemenetlusega.

Nüüd, teises etapis komisjon muutis seda ja ütles, et kinnitamisemenetlust ei saa enam kohaldada. Seega jääb nüüd vaid samaväärsuse menetlus. Et see võeti vastu ühepoolset, siis minu arvates ei ole niisugune tegutsemisviis demokraatlik ning arvan, et peaksime jääma otsuse juurde, mille tegime 2009. aasta aprillis.

Nagu volinik ütles, on reitinguagentuuride puhul veel palju lahendamata küsimusi, nimelt konkurentsi puudumine, ebapiisav läbipaistvus, ärimudel, s.o kas maksma peaks emitent või investor, ning neid tuleks käsitleda otsustavalt. Peale selle on maksmisüsteemi ja ülemäärase sõltuvuse küsimusi, sest tegelikkuses on nii, et õigusaktide sätete tõttu on paljud reitinguagentuurid saanud *de facto* sertifitseerimisasutusteks. Ma arutan seda teemat

algatusraportis ning mul on hea meel, et komisjon esitab järgmisel aastal selle kohta õigusakti ettepaneku.

Sven Giegold, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud minister, volinik, Jean-Paul Gauzès, head kolleegid ja variraportöörid! Mul on tõepoolest hea meel, et me selle sammu ette võtsime ning et esimest korda hakatakse Euroopa finantsüsteemi ühele sektorile kohaldama otseselt ELi järelevalvet. See on ka samm tugeva ELi siseturu ja kriisi põhjustanud sektori üle range kontrolli saavutamise poole. Soovin teha selle kohta veel ühe märkuse. Lugupeetud volinik Barnier! Praegu valitakse uute asutuste jaoks personali ning uued asutused on täpselt nii head kui nende töötajad. Võin vaid loota, et töötajate valikus võetakse tõepoolest aluseks nende asjatundlikkus, nende sõltumatus finantssektorist, mida nad kontrollima hakkavad, ning nende selge soov teenida avalikkuse huve, mitte et me ei näeks valikuprotsessis riiklikke kvote, milles neid otsustavaid kriteeriume ei arvestata.

Peale selle on meil reitinguagentuuride valdkonnas veel palju teha. Meil puudub endiselt läbipaistvus teabe puhul, mille alusel reitinguagentuurid töötavad, ning finantssektoris ja finantssektorit reguleerivates õigusaktides kasutatakse ikka veel liiga palju reguleerivaid krediidireitinguid. Meil on tõsine huvide konflikt, turgu valitsevad ilmselgelt kolm suuremat teenusepakkujat ning pealiskaudsete hinnangute andmise eest ei karistata. Lugupeetud volinik! Hea on see, et konsultatsioonid käivad ning me ootame nende tulemusi huviga. Nendesse tuleks kaasata eeskätt kodanikuühiskond, kuid sellisel juhul tuleb teil esitada julge ettepanek. Ma juba ootan seda. Olge palun sama julged, nagu te seni olete olnud, ning koostagem järgmise aasta jooksul koos õigusakt, mis lahendab krediidireitinguturul valitsevad probleemid tõeliselt euroopalikul viisil. Me võlgname seda oma kodanikele.

Ashley Fox, *fraktsiooni ECR nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja! Soovin tänada Jean-Paul Gauzèsi suurepärase raporti eest sellel teemal. Mul on hea meel, et kolmepoolse kohtumise käigus eemaldati artiklid 8a ja 8b. Alguses tegi komisjon oma eelnõus ettepaneku luua turvalised veebilehed. Ma ei olnud kunagi veendunud nende edukuses. Me võime vaadata, kuidas asjad USAs arenevad, ning kui veebilehed osutuvad kasulikuks, võime need siin Euroopas ka hiljem kasutusele võtta.

Lugupeetud juhataja! Mul on hea meel teatada teile, et meie fraktsioon annab homme sellele raportile poolthääle ning ma tänan veel kord Jean-Paul Gauzèsi.

Jürgen Klute, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud minister, austatud volinik, head kolleegid! Tänavu aasta viimased kuud on näidanud, kui suurt kahju reitinguagentuurid tekitada võivad. Seepärast on vaja kiiresti tegutseda. Ka minul on seetõttu hea meel selle direktiivi üle, eriti aga asjaolu üle, et reitinguagentuuride järelevalve ja registreerimine on nüüd EVJA ülesanne. See on tähtis ja vajalik samm õiges suunas.

Läbirääkimiste käigus raporti üle jäeti kõrvale aga palju häid ja tulemuslikke ettepanekuid. Soovin seda veel kord rõhutada. EVJA määramine on ainus tõeline ja hea muudatus. Kõrvale jäeti idee luua avalik andmebaas krediidireitingute andmiseks ning samuti ka igasugused vihjed avaliku sektori reitinguagentuuri loomise kohta. Peale selle ei kaasatud ettepanekut, mille kohaselt uuriksid järelevalveasutused järjepidevalt ja korrapäraselt neid krediidireitinguid. Komisjon pakkus veel välja idee edendada soovimatute krediidireitingute kasutamist, et lahendada niisugune kahjulik olukord, mille puhul tellib finantsturu teenuse hindamise emitent. Ka sellest ei tulnud midagi välja.

Loodan, et neid teemasid arvestatakse raportites, mis selle küsimuse kohta veel esitatakse ning mida mainis Jean-Paul Gauzès ja mida mainisite teie, volinik Barnier.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Arvestades tänaseid uudiseid, mis puudutavad taas eurot, mille eest me tänulikud oleme, siis meil on kätte jõudmas hoolsa palvetamise aeg. Loodan, et te suudate oma julge tegutsemisviisiga ajaga sammu pidada. Soovin ühineda eelkõneleja sõnadega ning palun teil tungivalt teha teie mõjualas nii, et töötajaid ei valitaks pelgalt riiklike kvootide alusel, vaid et me saaksime parteipoliitilised eelistused kõrvale jätta ning lõpetada selle kummalise ametnike määramise tava, mis on ELile ainuomane, ning võtta tööle tõepoolest parimad asjatundjad.

Teiseks ma palun suurendada läbipaistvust seoses väljaspool ELi, rahvusvahelisel turul tegutsevate konkurentidega, kes on oma krediidireitingutest teinud alati poliitilise küsimuse ja andnud mõista, et nad on kõiketeadjad, kuid nende teadmine ei ole mitte kuidagi kooskõlas sellega, mis turgudel tegelikult toimub, või isegi nende tähtsusega.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE). – (HU) Lugupeetud juhataja, austatud volinik, austatud raportöör, head kolleegid! Mul on hea meel märkida, et Jean-Paul Gauzès on koostanud suurepärase raporti. See on väga oluline teema ning kui vaadata reitinguagentuuride tavasid ja tegutsemist, siis on see alati asjakohane. Raportööri püüe tagada, et reitinguagentuure ja nende teenuseid kontrollitaks terviklikult ELi ühtsete standardite alusel, väärib toetust. Tähtis on aga ka teada, mida ja kuidas hinnatakse. Me peame neid küsimusi esitama, sest hästi on teada see, et enne kriisi andsid reitinguagentuurid suurepärase hinnangu kahtlastele või halbadele väärtpaberitele, mis olid väärt triljoneid dollareid, luues sellega võimaluse piiramatuteks spekulatsioonideks.

Meil tuleb uurida eeskätt sõltumatuse küsimust, sest kui see on tõsi, et pangad ja teatavad investorite rühmad maksavad hinnangute eest, siis võime küsida, kas reitinguagentuuride otsused on ikka välisluvidest sõltumatud. Teine küsimus on hindamismeetod. Kolmas küsimus on see, et krediidireitingu kooskõlastatud alandamise ja pahatahtlike kuulujuttude levitamisega võib muuta maksejõuetuks iga riigi. Niimoodi on ta sunnitud võtma uusi laene ning on võlgnike turul järjest haavatavam. Iseäranis kaitsetud on väikesed, avatud majandusega liikmesriigid, mis ei kuulu euroalasse.

Seepärast olen veendunud, et vale on nõustuda seisukohaga, justkui reitinguagentuurid ei vastuta enda esitatud krediidireitingute eest. Lugupeetud kolleegid! Seadkem krediidireitingud õigele kohale, tuginegem neile vaid nende usaldusväarsuse ulatuses ning juhindugem neist õigusraamistiku kehtestamisel. Raport on igati toetamist väärt. Maailma majanduskriis näitas, et nende institutsioonide tegevuse reguleerimine ja ELi tasandi järelevalve on vajalik.

ISTUNGI JUHATAJA: LIBOR ROUČEK

asepresident

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud minister, austatud volinik! Reitinguagentuurid täitsid ja täidavad ka praegu finantskriisis häbiväärset osa. Neid on liiga vähe, nad on liiga võimsad ja läbipaistmatud ning nende struktuur ja nende tähtsustamine näitavad, kui viltu on läinud asjad meie üleilmse finantssüsteemiga.

Reitinguagentuuride usaldusväarsuse saab taastada vaid neile uute, kindlate eeskirjade kehtestamisega. Homme hääletame selle poole liikumise esimese sammu üle, milleks on reitinguagentuuride kohandamine uue Euroopa finantsturu järelevalvestruktuuriga ja uue komiteemenetluse korraga, s.o delegeeritud õigusaktiga.

EVJA hakkab tööle. Tal on õigus vaadata krediidireitinguid pidevalt läbi, kontrollida põhjalikult reitinguagenteure ning määrata karistusi, mis on suuremad kui õigusnormi rikkumisest saadud tulu. Kõik need uuendused – vähim, mis üldse olla saab – on hädavajalikud.

Soovin aga juhtida teie tähelepanu sellele, et uuel EVJAl peab olema nii palju töötajaid, et ta saaks täita oma ülesandeid tõepoolest tulemuslikult. Väikese arvu töötajatega asutuselt ei saa eeldada peaaegu üliinimlike ülesannete täitmist.

Me peaksime olema tulevase reitinguagenteuride sisulise reformi suhtes täiesti avatud ning peaksime täna arutama seda, mis näib peaaegu võimatu või mida on raske ette kujutada. Lõppude lõpuks said eriotstarbelised majandusüksused, millesse pangad oma rämpsvõlakirjad paigutasid, reitinguagenteuridelt kõrgeima krediidireitingu. Seega peaksime põhjaliku läbivaatamise käigus kaaluma Euroopa reitinguagenteuri loomist ning maksmismudeli muutmist ja uurimist. Ja viimaseks peaksime mõistagi mõtlema, kas teist hinnangut on vaja. Me vajame tõsist, jõulist õigusakti, et hoida ära niisuguse olukorra kordumine, kus kolm suurt agenteuri saaksid kanda nii suurt vastutust niisuguse kahetsusväärse finantsolukorra puhul, nagu meil praegu valitseb.

Seán Kelly (PPE). – Lugupeetud juhataja! Sellega seoses meenub mulle ladinakeelne fraas *quis custodiet custodes* ehk kes valvab valvurite järele. Sama kehtib ka siin. Kes hindab reitinguagenteure? Õnneks on meil nüüd selleks õigusakt. Reitinguagenteurid ei ole enda usaldusväärst mitte kuidagi parandanud, vaid hoopis häbivääristanud ennast oma käitumisega viimastel aastatel ning nad on finantsolukorda pigem halvendanud kui leevendanud.

Seega on mul hea meel, et Euroopa Parlament ja meie asutused võtavad olukorra kontrolli alla. Ma avaldan kiitust Jean-Paul Gauzèsile, volinik Barnier'le ja nõukogule selle eest, et nad koostasid dokumendi, mis seda olukorda käsitleb. Ootan huviga homset hääletust selle õigusakti üle ning kui mulle antakse võimalus, hääletan ma kolm või neli korda selle poolt, et neid raisakotkaid ohjeldataks.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Kõigepealt soovin kiita raportööri selle väga tähtsa dokumendi koostamise eest. Nüüdseks on ELis juba palju tehtud finantsjärelevalvesüsteemi loomise ja selle töötamise jaoks. Reitinguagenteurid täidavad olulist osa, sest avaldavad otsest mõju finantsüsteemi toimimisele, usaldusväärsele ja stabiilsusele. Minu arvates on üks olulisemaid probleeme see, et ELi loodavatel finantsjärelevalveasutustel ei ole veel tegelikku võimu, mis võimaldaks neil avaldada otsest mõju ning teha siduvaid otsuseid. Seepärast toetan ma ettepanekut anda ühele Euroopa järelevalveasutusele, nimelt Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutusele, suuremad õigused, et ta saaks tagada ELis sertifitseeritud reitinguagenteuride töö läbipaistvuse ja seda kontrollida, et hoida ära finantsturu ja ühtse siseturu põhimõtete moonutamist.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Kui me tahame olla ausad, peaksime kõigepealt kahjuks tunnistama, et reitinguagenteurid on oma olemuselt rahvusvahelise rahavõimu käepikendus. Agenteuride kaudu avaldatakse riikidele survet, et püüda nende otsuseid mõjutada. Krediidireitingute suurim probleem on see, et nad on peaaegu täiesti subjektiivsed ega anna adekvaatset ülevaadet asjaomaste riikide majanduse olukorrast mingil ajahetkel. Need krediidireitingud on kaugel tegelikkusest ning takistavad ilmselgelt riikidel kriisist väljumast.

Mõistagi on olemas ka objektiivsed näitajad, näiteks valitsussektori üldine puudujääk ning välis- ja sisevõlg. Niisuguse organisatsiooni või järelevalveasutuse loomine, mis teostab kvaliteetset kontrolli nende institutsioonide üle ja hoiab sealjuures ära sageli ekslike krediidireitingute andmise, on suur samm lahenduse poole. Ma soovin aga iga hinna eest esitada volinik Barnier'le EVJA kohta küsimuse. Me oleme rääkinud palju sellest, et ta kohaldab mitmesuguseid karistusi, kuid kunas me saame teada, millised need karistused on, millises ulatuses ja millal neid määratakse? Tänan teid ette vastuse eest.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Lugupeetud juhataja! Jean-Paul Gauzès'i raportis väljapakutud muudatusettepanekute eesmärk on täpsustada EVJA uusi volitusi liikmesriikide asutuste suhtes. Minu arvates tuleks tema vastutusala määratleda väga konkreetselt. Peale selle peaks finantsturu osalistel olema võimalik määrata kindlaks reitinguagentuuride sektori pädev asutus.

Arvan, et uuel asutusel peaks olema ainuvastutus reitinguagentuuride registreerimise ja registreeritud reitinguagentuuride järelevalve üle. Neil peaks olema võimalik pääseda ligi teabele nende finantsinstrumentide kohta, mida hindavad nende konkurendid. Juurdepääs veebilehtedele tuleks anda ainult siis, kui on võimalik tagada taotletud teabe konfidentsiaalsus.

Viimaks soovin rõhutada, kui oluline on see, et reitinguagentuuri registreeriks pädev asutus ja et niisugune registreerimine kehtiks kogu ELis.

Gay Mitchell (PPE). – Lugupeetud juhataja! Mul on hea meel, et me täna õhtul seda teemat arutame. Soovin tuua esile ühe punkti, mida mainitakse harva. Nimelt kuni viimase ajani reguleeris Iirimaa avalikku sektorit erasektor. Seda reguleerisid tegelikult reitinguagentuurid ja turud. Ma olen üks neist, kellel on hea meel, et me pääsesime erasektorist ning et meil on praegustes oludes vähemasti Euroopa Keskpanga, ELi ja Rahvusvahelise Valuutafondi kaitsekilp.

Ma ei ole võib-olla nõus kogu selle paketi sisuga, kuid arvan, et see tagab meile parema seisundi, kui niisugune, kus peaksime sõltuma reitinguagentuuride ja turgude suuremeelsusest. Turg peaks olema vaba. Arvan, et me arutame seda teemat veel mõnel päeval. Mis aga puudutab reitinguagentuure, siis üks neist sai 800 miljonit USA dollarit aastas krediidireitingute andmise eest struktureeritud finantseerimise sektoris. Nende erapooletus seati tõepoolest kahtluse alla ning kui me vaatame seda, mida nad varem tegid, või isegi seda, mida nad praegu teevad, siis usun, et see on tõeliselt jahmatav. Kätte on jõudnud aeg, et nende usaldusväärsus kahtluse alla seataks ning et nende agentuuride järele rangemini valvataks.

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Lugupeetud juhataja! Tänan kõiki sõnavõtjaid ja püüan vastata neile korrektselt, kuid lühidalt.

Lugupeetud Sebastian Valentin Bodu! Ma jagan ilmselgelt teie seisukohta seoses mudeli "emitent maksab" riskidega. Ma tõin selle äsja esile ka oma sõnavõtus. Seda küsimust käsitleme seepärast oma konsultatsioonides tulevase ettepaneku, s.o kolmanda etapi üle. Nagu Ashley Fox ja Elena Băsescu ütlesid, tuleme me tõepoolest tagasi ka struktureeritud teenuste juurde. Lugupeetud härra Fox! Kuulasin hoolega teie muret teabevahetusega seotud turvalisuse üle ning võin öelda, et me jälgime seda tähelepanelikult ja arutame seda küsimust uuesti. Toetume selle suhtes endist viisi ka EVJA pädevusele. Meie jaoks on siinjuures tegemist tõhususe küsimusega.

Lugupeetud Giovanni Pittella! Tänan teid julgustuse eest. Arvan, et on hea, et te rõhutasite – nagu ka parlamendiliikmed Klute ja Gáll-Pelcz – selle uue järelevalveasutuse tähtsust.

Vaja on veel käsitleda mõningaid keerulisi küsimusi, mille me ka esile tõime ning mida te õigesti meile meelde tuletasite, nimelt konkurentsi puudumine selles sektoris ja riigivõla hindamine, mida Seán Kelly äsja nimetas ja mis kujutab endast konkreetset probleemi. Me võtame neid mõtteid arvesse konsultatsioonide uues etapis.

Jagan Wolf Klinzi seisukohta seoses karistuste tähtsuse ja EVJA suutlikkusega neid kohaldada. Seda tõi esile ka Evelyn Regner.

Lugupeetud härra Klinz! Mis puudutab kolmandate riikide küsimust, siis me püüame teha nii, et nõuded oleksid ranged, ning sedasama ütlen ma ka Gay Mitchellile, kes mainis Euroopa usaldusväärstust otsuste suhtes, mis on vaja teha.

Olen tänulik Sven Giegoldile tema positiivse hinnangu eest edusammudele, mille me täna koos saavutasime. Mis puudutab inimeste töölevõtmist ELi asutustesse, siis ma ei saa ilmselgelt anda teile praegu konkreetset teavet nimele kohta, kuid soovin öelda teile, Sven Giegold, ja ka teile, Hans-Peter Martin, et protsess on praegu käimas, et seda korraldatakse täiesti objektiivselt ning minu teada on valiku kriteeriumideks asjatundlikkus ja sõltumatus.

Evelyn Regnerile soovin öelda, et agentuuride volitused laienevad. Alates kõige esimestest meeskondadest laienevad need võimkonna järgi, mis neile on antud ja antakse. Me püüame iga hinna eest tagada agentuuride töömeetodite ja võimupiiride usaldusväärstust.

Lugupeetud Jürgen Klute! Tänan teid märkuste eest. Me oleme määranud selgelt kindlaks probleemid, mida tuleb veel käsitleda ja nagu ma juba mitmele parlamendiliikmele ütlesin, olen teadlik, et peame neid põhjalikult uurima. Seepärast ongi minu arvates idee lahendada agentuuride reguleerimise küsimus kolmes etapis edasiviiv ja hea.

Lugupeetud Zigmantas Balčytis! Nagu ma ütlesin, ei kujuta agentuurid ise probleemi. Nad peavad hindama vaid probleeme asjakohaselt ning kraadiklaas peab töötama õigesti. Teenuseid, ettevõtteid ja riike ning krediidireitingute tähtsust arvestades loodame, et saame – ja astume samme, et see nii oleks – hinnangu või reitingu, mis on objektiivne ja usaldusväärne. Härra Balčytis! Arvan, et sellest seisukohast ei tohiks te alahinnata EVJA rolli.

Viimaseks ütlen Csanád Szegedile vastuseks, et mis puudutab karistuste määra, siis seda käsitletakse üksikasjalikult EVJA kirjelduses selles tekstis, mille te vastu võtate. EVJA kohaldab neid karistusi proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt.

Lugupeetud juhataja, austatud parlamendiliikmed! Tänan teid ette, et te annate hääletusel toetuse sellele uuele etapile, mis näitab – ma kordan veel –, et tänu eesistujariigi Belgia toetusele ja tema antud toetusele ning tänu kõikidele Euroopa Parlamendi fraktsioonide toetusele teeb Euroopa konkreetseid ja objektiivseid edusamme ning võtab arvesse kriisist saadud õppetunde.

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud parlamendiliikmed! Kõigepealt soovin öelda, et siin arutus on esitatud palju häid küsimusi. Volinik Barnier vastas igapähele neist. Mina soovin lihtsalt öelda, et see muudatus – määruse muutmise – on esimene samm Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutusele vajalike järelevalvevolituste andmisel ning nagu öeldud, vaadatakse see määrus üsna pea läbi. Arvan, et meil on võimalus võtta arvesse mõtteid, mis seonduvad nii selle küsimuse ja ka paljude

teiste täna tõstatatud sisuliste küsimustega, õigusakti läbivaatamises, mille kohta komisjon valmistub meile ettepanekuid tegema.

Seetõttu soovin ma tulla veel mõneks hetkeks tagasi reitinguagentuuride ja seotud teabe läbipaistvust käsitlevate sätete eemaldamise juurde. Ka volinik Barnier rääkis sellest äsja. Minu arvates ei tähenda see ilmtingimata seda, et ELi institutsioonid ei toeta reitinguagentuuride läbipaistvuse mõtet – otse vastupidi. Praeguses etapis, kui otsus tehti, oli aga parim lahendus see, et me kooskõlastame kõigepealt oma tegevust rahvusvahelisel areenil toimuvate sündmuste põhjal, et mitte kahjustada Euroopa turgude konkurentsivõimet. Seepärast töötatakse praegu uuringute ja arutelude abil välja paremat lahendust sellele küsimusele ning me arvame, et parim poliitiline kompromiss on see, mille üle te homme hääletate.

Lõpetuseks soovin korrata, et nagu paljud teist rõhutasid, on tegemist otsustava sammuga, mis aitab parandada finantsturgude stabiilsust ning edendab tõhusama järelevalveraamistiku arendamist.

Jean-Paul Gauzès, *raportöör*. – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud minister, austatud volinik! Pärast kuuludud sõnavõtte võite teha kaks järeldust.

Esiteks see, et parlament toetab homsel hääletusel seda raportit ülekaalukalt, mis näitab veel kord, et Euroopa Parlament – või suur osa sellest – on rahul komisjoni tegevusega reguleerimise ja järelevalve valdkonnas ning seda toetas veendunult ka eesistujariik Belgia.

Teine järeldus, mille me võime teha, on see, et ma ei saa seda teemat täna lõpetada, sest komisjoni algatatud konsultatsiooni ja Wolf Klinzi algatusraporti põhjal algab uus arutelu, et uurida kõiki neid keerulisi küsimusi.

Seega ei saa me vaadata mööda asjaolust, et 2009. aastal, kui me koostasime esimese määruse, me juba küsisime endalt neid küsimusi. Me ei ole nendega tegelenud sellepärast, et ei ole leidnud sobivat vastust. Seepärast loodan, et tänu mõtetele, mis esitatakse meile selle teema kohta Wolf Klinzi raportis, ning tänu mõttevahetusele komisjoni konsultatsioonide tulemuste üle saame seekord sobivad vastused oma küsimustele ning seega reitinguagentuure käsitleva määruse lõpule viia.

Kui te lubate, siis ma kordan lõpetuseks Väärtpaberiturujärelevalve Asutuse presidendi sõnu. Ta ütles, et oleks hea, kui finantsturud võõrutaksid ennast lõpuks reitinguagentuuridest, mis võimaldaks investoritel endal paremini hinnata olukorda ja riske. Arvan, et see oleks ka garantii.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme (kolmapäeval, 15. detsembril 2010).

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

George Sabin Cutaş (S&D), *kirjalikult*. – (RO) Krediidiriski alahindamise tõttu olid reitinguagentuurid ühed üleilmse finantskriisi põhjustajad. Reitinguagentuuride sektoris puudub tõeline konkurents. See olukord suurendab huvide konflikti ohtu ning sellest tulenevalt ei ole mitmesugustele finantsinstrumentidele antud reitingud läbipaistvad ega kvaliteetsed. 1. jaanuaril 2011 jõustub määrus, millega luuakse Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutus. Tema peamine ülesanne on järelevalve teostamine niisuguste agentuuride üle. Vajalikuks on osutunud reitinguagentuuride kontrollimise ja järelevalve mehhanismi kehtestamine ELi tasandil. Arvan, et see asutus peab hakkama oma

volitusi ellu viima kohe pärast loomist. Soovin juhtida tähelepanu sellele, et USA otsus kehtestada rangemad järelevalvet käsitlevad eeskirjad sillutas teed selle valdkonna üleilmsele ühtlustamisele.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult*. – (IT) EL rakendab juba eeskirju, mis hakkavad kehtima aasta lõpus. Need eeskirjad, mida kohaldatakse nendele reitinguagentuuridele, mis soovivad tegutseda ELis ja peavad seega taotlema loa, hõlmavad muu hulgas kohustust ennast registreerida ning pidada kinni konkreetsetest läbipaistvust ja korrektset tegutsemist käsitlevatest reeglitest. Minu arvates ei ole kõnealused eeskirjad piisavalt ranged ning mul on hea meel, et me arutame veel meetmeid majandus- ja rahanduskomisjonis. Nimetatud agentuuridel on praegu palju võimu, nad võivad oma reitingutega põhjustada riigile või isegi tervele süsteemile kriisi, näiteks kui nad alandavad riigi reitingut ja tekitavad maailmaturul hirmude ahelreaktsiooni. Nende töö on tähtis usaldusväärsuse ja stabiilsuse tagamise jaoks, kuid nende reitingute aluseks olevad eeskirjad ja kriteeriumid tekitavad küsitavusi. Kolleeg Gauzèsi raport, milles tehakse ettepanek allutada reitinguagentuurid Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutuse järelevalvele, vastab seega õigetele põhimõtetele.

16. Cancúnis toimunud kliimamuutuste konverentsi tulemused (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on nõukogu ja komisjoni avaldused Cancúnis toimunud kliimamuutuste konverentsi tulemuste kohta.

Joke Schauvliege, *nõukogu eesistuja*. – (NL) Lugupeetud juhataja, austatud Euroopa Parlamendi liikmed! Mul on väga hea meel viibida täna taas siin Euroopa Parlamendis pärast arutelu, mida pidasime enne Cancúni, ning nüüd, mil meil on olemas kliimamuutuste konverentsi tulemused.

Samuti on mul hea meel näha taas siin istungisaalis mõningaid tuttavaid nägusid, kes viibisid delegatsiooni liikmena ka Cancúnis ja kellele Euroopa Parlament oli andnud mandaadi, et aidata väga vajalikul määral ja aktiivselt kaasa konverentsi edule. Arvan, et seda tuleks kindlasti esile tõsta ja rõhutada.

Cancúni kliimakonverents osutus lõppkokkuvõttes edukaks. Kuni viimase päevani polnud kindel, kas me saavutame tulemuse, aga lõpuks selgus, et tulemus oli positiivne. See oli vajalik nii meie kliimapoliitika kui ka mitmepoolse protsessi jätkumise huvides.

Kliimakonverentsil jõudsime otsusele, mis koosnes tegelikult kahest osast: otsuse üheks tulemuseks võiks pidada arvukaid erimeetmeid, mida saaks kohaldada üsna kiiresti, ning teiseks sätestatakse selle tulemusel mitu alustingimust, mille eesmärk on aidata kaasa üleilmse pikaajalise kokkuleppe saavutamisele pärast 2012. aastat. Loomulikult lepiti nendes kahes osas kokku 2 °C eesmärgi raames, mis lisati kliimakonverentsi tulemuste esmase punktina.

Kui ma räägin viivitamatust rakendamisest või mitmest meetmest, mida saaks kohe ellu viia, siis pean silmas kohanemist, tehnoloogiat, raadamisega võitlemist ja rahastamist. Võib-olla peatuksin põgusalt mõnel punktil?

Esimene ja kõige tähtsam asi on kohanemine. Oleme võtnud vastu raamistiku ning loonud komitee. Sel viisil toetame kõige haavatavamaid valdkondi.

Teiseks: tehnoloogia. Toetatakse nii leevendamist kui ka kohanemist. Luuakse kaks uut struktuuri: tehnoloogia täitevkomitee ning kliimatehnoloogia keskus ja võrgustik. Selle eesmärk on suurendada teadmisi teadusuuringute, levitamise ja tehnosiirde kaudu.

Kolmandaks: raadamise vastane võitlus. Arenguriikide riiklikud strateegiad ja tegevuskavad moodustavad aluse, mille kaudu rahastada raadamise vastase võitluse meetmeid.

Lisaks peab roheline kliimafond tagama, et 2020. aastaks tehakse arenguriikidele kättesaadavaks 100 miljardit USA dollarit.

Need on Cancúni saavutused täpsemalt. Kui me nüüd vaatame küsimust pikemas plaanis ja loodud alustingimusi, siis peaksime muidugi järgmisel aastal töötama jätkuvalt selle nimel, et saavutada rahvusvaheline kokkulepe pärast 2012. aastat. Nii arenenud kui ka arenguriikide leevendusmeetmed on praegu tekstis olemas; see on väga oluline, sest ka Kopenhaageni tulemusi on nüüd ametlikult arvesse võetud.

Lisaks on püütud tagada suurem läbipaistvus. Õiguslikku vormi pikemas perspektiivis, 2012. aasta järgsel perioodil, ei määrata kindlaks enne järgmist aastat. Nüüd kujuneb sellest omaette arutelu: oleme jõudmas Kyoto protokollis teise kohustusteperioodi ning mida teevad tärkava turumajandusega riigid ja Ameerika Ühendriigid?

See pole seega arutelu lõpp, vaid uue algus – oluline uus etapp kliimaarutelus. Arvan, et me kõik – Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon – peame jätkuvalt tegema tihedat koostööd, et tagada suur edusamm järgmisel aastal ning loodetavasti jõuda siduva rahvusvahelise kokkuleppeni.

Igal juhul tahaksin veel kord tänada Euroopa Parlamenti Cancúnis tehtud töö eest.

Connie Hedegaard, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Minu arvates on õige öelda, et meie Euroopa Liidust läksime Cancúni kartusega, et tulemust ei pruugigi saavutada. Muidugi läksime sinna väga suure sooviga tagada, et nii ei juhtuks ja et saavutame tegelikult olulise ja tasakaalustatud paketi. Nagu te kõik nüüd teate, me saavutasimegi selle.

See tähendab, et mitmepoolne protsess toimib. Veelgi enam, see toimib suhteliselt hästi, ning kuna see oleks võinud olla nüüdseks läbi, on see iseenesest oluline. Arvan, et kõik, kes seal viibisid, tundsid samuti kergendust, et sõlmiti lõplik kokkulepe. Tundus nii, et kogu rahvusvaheline üldsus tõesti soovis, et see nii läheb, ning tahtis tõestada, et muidugi me vajame mitmepoolset tegutsemist, kui võitleme üleilmsete probleemidega.

Samuti arvan, et on oluline öelda, et see, mille me Cancúnis saavutasime, polnud vaid protsessi päästmine. See oli midagi enam, mis on muidugi oluline asi. Me tahtsime protsessi päästa. Me tahtsime päästa väljavaadet saavutada üleilmne kokkulepe ning soovisime tagada, et saime midagi olulist Cancúnis tehtud. Tegime väga pingsat tööd koos eesistujariigi Mehhikoga. Tegime nendega tihedat koostööd ning toetasime neid täielikult kohe algusest peale. Pean ütleva, et mehhiklased väärivad täielikult kogu tunnustust, mida neile on avaldatud; nad on teinud suurepärast tööd.

Aasta tagasi astusime Kopenhaagenis esimesed sammud. Arvan, et kui oleksime kohtunud kaks või kolm päeva pärast Kopenhaageni konverentsi lõppu, oleksid vähesed meist arvanud, et aasta hiljem lisatakse kõik Kopenhaageni kokkuleppe punktid siduvasse ÜRO kokkuleppesse. See on tõesti hea.

Ent Cancúnis astusime ka uusi samme. Tugevdasime rahvusvahelist kliimarežiimi uute institutsioonide ja uute fondidega. Tahaksin rõhutada kolme asja, mis olid Euroopa Liidu jaoks eriti olulised lõppetapis, mis oli reedel, nagu mõned kohalolnutest mäletavad.

Meil oli kolm prioriteeti, mida soovisime tulemuses kajastada. Tahtsime, et tunnistataks lõhet Kopenhaageni kokkuleppes sätestatud ning nüüd ÜRO tekstis kinnitatud heitkoguste vähendamise kohustuste ning eesmärgi vahel hoida globaalne soojenemine vähem kui 2 °C piires. Oli väga oluline öelda välja ilmselge fakt, et me ei ole seda veel saavutanud. Samuti soovisime kindlasti suuremat läbipaistvust – mõõtmise, aruandluse ja kontrollimise (MRV – *measuring, reporting and verification*) ning rahvusvahelise konsultatsiooni ja analüüsi (ICA – *international consultation and analysis*) kaudu. Kolmandaks soovisime võimalust, et tekstis kajastatakse tulevast õigusraamistikku pärast 2012. aastat.

Kõigis kolmes punktis tegime edusamme. Esmakordselt tunnistatakse 2 °C eesmärki ÜRO dokumendis, kohustused on kirjas ning vajalik on välja öeldud. Nimelt peavad riigid tegema rohkem, et maailmas tõuseks temperatuur vähem kui 2 °C. Samuti hakkasime suurendama läbipaistvust ning – nagu tõdesime Cancúnis – ei piisa vaid sellest, kui öelda, et olete suurema läbipaistvuse poolt. Mida see tähendab? On väga oluline, et tekstis on nüüd mitu lehekülge, kus on selgelt välja öeldud, millised on poliitilised suunised MRV ja ICA jaoks.

See on väga tähtis ning tahaksin lisada veel ühe aspekti. Arvan, et see pole vaid huvitav tõik rahvusvahelistel kliimaläbirääkimistel, et näiteks Hiina-taoline riik on nüüd tunnustanud rahvusvahelist konsultatsiooni ja analüüsi. Leian, et see on ka oluline märguanne, mille mõju on kliimaläbirääkimistest palju laiem. See oli tegelikult väga oluline ja suur samm edasi.

Lisaks suutsime pidada avalikku arutelu Kyoto protokolliga ja tulevase õigusliku tulemuse kohta. Arvan, et kui meil poleks olnud teise kohustusteperioodi väljavaadet, siis oleks protsess väga tõenäoliselt nüüd juba läbi.

Lisaks nendele meeldivatele asjadele tahaksin korrata ka asja Joke Schauvliege'i öeldut, et see ei tähenda, et meil on ees väga kerge aasta. Meil on käia pikk ja katsumusterohke tee. Nägime Cancúnis, kui aeglane on protsess. Kui arvestate kokku edusammud ÜROs, siis on see protsess iseenesest aeglane. Seega ei tohiks keegi arvata, et edusammud enne Lõuna-Aafrika konverentsi saavad olema kerged. Meil on ees väga probleemiderohke aasta. Ainus, mida selles etapis ütleksin, on see, et teeme Euroopas kõik, mida suudame, et täita jätkuvalt seda väga vajalikku rolli ning üritada tasandada eriarvamused, pidades samal ajal eelkõige silmas meie enda prioriteete.

Arvan, et praegu on väga oluline, et igaüks läheks tagasi koju ja alustaks tegutsemist oma kodumaal, oma kodupiirkonnas ja oma kohalikus omavalitsuses. Kõik peavad praegu tegutsema, nagu me teeme seda Euroopas. Meil on olemas 2020. aasta eesmärk ning oleme algatanud arutelu ka selle kohta, kuidas saaksime lõppkokkuvõttes seada lähiajal kõrgemaid eesmärgi. Nagu te teate, esitab komisjon kevadel strateegia, kuidas minna lõplikult üle vähese süsinikdioksiidheitega majandusele 2050. aastaks. See strateegia hõlmab ka 2030. aasta eesmärki.

Tahaksin lõpetuseks öelda paar sõna Euroopa Liidu kohta kliimamuutuste konverentsil. Tahaksin rõhutada, et me suutsime tegelikult kõneleda ühehäälselt. Arutasime siin varem, kui oluline see on. Komisjon, eesistuja ja 27 liikmesriiki kindlustasid selle, et Euroopa Liit täitis oma rolli maailmaareenil. Mul on hea meel tõdeda, et toimus suurepärase koostöö minister Schauvliege'i ja tema meeskonna ning minu komisjoniliikmetest koosneva

meeskonna vahel. Suur tänu Joke Schauvliege'ile tema osaluse eest selle tulemuse saavutamisel.

Lõpetuseks, ning muidugi pole see vähem oluline, tahaksin tänada Euroopa Parlamendi delegatsiooni. Minu arvates aitasid nad väga palju kaasa sellele, et edastada sõnum, et Euroopa kõneleb tõepoolest ühel häälel. Tahaksin eelkõige tänada keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni esimeest Jo Leinenit. Minu arvates on väga oluline, et kui pöörduti delegatsiooni liikmete poole ning küsiti Euroopa seisukohta, siis nad üritasid kõik ühtviisi vastata. Minu arvates aitas see palju kaasa üldmuljele, et seekord kõneles Euroopa tõesti ühehäälselt. Täname teid väga selle eest.

(Aplaus)

Richard Seeber, *fraktsiooni PPE nimel . – (DE)* Austatud juhataja! Tahaksin samuti avaldada tunnustust volinik Hedegaardile. Oleme möödunud aasta sündmustest väga palju õppinud, eriti ühel meelel olemise kohta. Kui võrdleme praegust olukorda Kopenhaageniga, siis võime öelda, et läksime Kopenhaagenisse suurte ootustega ja olime väga pettunud. Läksime Cancúni väiksemate ootustega ning suutsime seal sellegipoolest midagi saavutada. Olen kindel, et järgmisel aastal Durbanis saavutame tegelikult tulemuse, mida me kõik loodame.

Oluline on see, et ÜRO protsess on nüüd käimas ning et oleme Euroopa Liidus teadlikud, et mitu teed viivad sama eesmärgini. Meie ühine eesmärk on piirata üleilmset soojenemist eesmärgiks seatud 2 °C-ni. Oleme praegu suutnud esmakordselt sätestada selle ÜRO dokumendis. Ent isegi Euroopas peame mõistma, et kuulsast siduvast kokkulepest ei piisa. Peame tunnustama ka teiste riikide pingutusi ning see hõlmab eelkõige suuri heitkoguste tekitajaid, nagu Ameerika Ühendriigid ja Hiina.

Meie jaoks on väga oluline poliitilisest seisukohast ühiselt pingutada. Suutsime seda Cancúnis näidata. Ent lisaks on oluline, et nagu arenenud maailm, ei täida me vaid oma ajaloolist kohust, vaid peame ka midagi tegema ning eelkõige peame leidma Kyoto protokollile järgneva õigusakti. Sama tähtis on ka see, et arenenud maailm tunnistab, et ka neilt oodatakse jõupingutusi. Usun, et me suutsime seda väga hästi teha ning oleme selles küsimuses õigel teel.

Üksikasju juba mainiti. Minu jaoks tundub eriti oluline asjaolu, et oleme teinud kindlaid edusamme, eriti raadamise vastase võitluse vallas. Eri riike kutsutakse üles töötama välja riiklikud strateegiad ning seejärel näeme, mida nad saavutavad. See osa on meie jaoks väga tähtis, sealhulgas poliitilisest seisukohast.

Meil on kohustus seoses tehnosiirdega.

Me peame olema selles küsimuses aktiivsemad, aga üldiselt on minu hinnang positiivne ning tahaksin veel kord tänada teid, austatud volinik, teie pingutuste eest.

Jo Leinen, *fraktsiooni S&D nimel. – (DE)* Austatud juhataja! Täna komisjoni ja nõukogu, Connie Hedegaardi ja Joke Schauvliege'i igapäevaste ülevaadete eest, mille Euroopa Parlamendi delegatsioon Cancúnis sai. Võime siiralt öelda, et Cancúnis ei tekitanud EL probleeme, vaid pakkus välja lahendusi. See peaks meile kõigile rõõmu valmistama. Positiivset meeleolu tuleb nüüd kasutada selleks, et anda uut tegutsemisindu Euroopa kliimapoliitikale ja ka Euroopa Liidule. Tahaksin nimetada kolme asjaolu. Euroopa Parlament tegi täiesti õigesti, et kutsus meid oma resolutsioonis üles seadma kõrgemad

eesmärgid ning saavutama 2020. aastaks süsinikdioksiidiheite 30%-line vähenemine. Loodan, et komisjon ja nõukogu võtavad selle kohta kevadel vastu otsused.

Teiseks on meil roheline kliimafond. Tegime ettepaneku kehtestada finantstehingute maks selle fondi rahastamiseks. Need, kes selle tagasi lükkasid, peavad nüüd pakkuma välja alternatiivseid lahendusi – me ei saa enam keerutada.

Kolmandaks peame oma kodutöö ära tegema. Me peame ELi ökoloogilist jalajälge vähendama, vältides kuuma õhu kasutamist. Minu kokkuvõttev seisukoht on järgmine: kliimakonverents on peetud. Oodakem nüüd järgmist. Praegu tuleb hakata rohkem tööd tegema.

Chris Davies, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Austatud juhataja! Mind ei huvita absoluutselt jalgpall, aga olen sellest mängust pilte näinud, ning olen vaadanud meeskonnakaptenit ja mõelnud volinikule. Kaks-üks taga ning hoolimata suurimast pingutusest saab tema meeskond lüüa; seejärel lüüakse värav. Ma ei tea, kes punkti saab – võib-olla lööb vastaste väravavaht palli oma väravasse – aga igatahes on nüüd viik; oluline punkt on päästetud ning lüüasaamisest hoidutud. See pole võit, aga see pole ka kaotus – ning kapten saab veel ühe võimaluse.

Mulle on öeldud, et Cancúnis rõõmustati väga, kui läbirääkimiste kohta võeti vastu resolutsioon. Suudan mõista sealsete delegaatide kergendustunnet, et nad ei saanud lüüa, aga see polnud kindlasti ka võit. Kus mainitakse temperatuuritõusu vähendamist 2015. aastaks? Kus on kirjas eesmärk vähendada 2050. aastaks süsinikdioksiidihidrad 50%? Kus on Kyoto-järgsed kohustused? Nendest on kõrvale puigeldud ja need on maha saladud. Ent kritiseerida on lihtne; seda, mida üritatakse, pole kunagi varem tehtud. See nõuab kogu maailma riikide valitsuste vahelist koostööd. Seepärast muidugi kriitikud natsionalistlikust paremtiivast vihkavad seda nii väga.

Iga riigi valitsus maailmas tunnustab teaduslikke andmeid ning on nõus, et me ei tee piisavalt, et peatada maailmas temperatuuri tõus kahe Celsiuse kraadi võrra. Isegi Hiina tunnistas seekord, et riigi suveräänsusel on piirid, ning nõustus sellega, et tema heitkoguseid tuleks kontrollida rahvusvaheliselt, sest see on meie ühine probleem: elame kõik ühel ja samal planeedil.

Edasi liikudes peame vastama mõnele väga keerulisele küsimusele. Kuidas jätkame nüüd tegevust, et koostada Kyoto-järgne siduv kokkulepe, mis seab nõudmised mitte üksnes arenenud riikidele, vaid ka arenguriikidele? Kuidas tagame rahastamise? Tõepoolest – kuidas saame raha, mida lubasime kohanemiseks ja metsade kaitseks? Kuidas veename oma valitsusi muutma ELi 2020. aasta eesmärki rangemaks ja vähendama süsinikdioksiidihidrad 20% asemel 30%? Aga võib-olla on meil sellele vastus. Samal ajal kui Hiina on kindlalt vähendamas oma süsinikdioksiidihidrad 45% võrra, on meie majanduslik huvi tagada, et võtame sellised meetmed. Vastasel korral jääme majanduslikult maha. Võib-olla nüüd, tänu sellele, et me Cancúnis lüüa ei saanud, on meil jõudu – tunne, et liigume taas edasi – teha vajalikke muudatusi.

Yannick Jadot, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (FR) Austatud juhataja! Nii nagu Jo Leinen, tahtsin tõsta esile volinik Hedegaardi ja tema meeskonna suurepärase tööd Cancúnis.

Praegu tähendab Cancúni edu teatavas mõttes seda, et peame lõpetama selle strateegia, et kui teised ei võta meetmeid, siis ütleme, et ka meie ei tee seda. Positiivne aspekt seoses Cancúniga on see, et igauks peab praegu osalema rahvusvaheliste läbirääkimiste masinavärgis, tugevdades eelkõige oma riiklikke või piirkondlikke eesmärgi. Arvestades

kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise eesmärki, peab Euroopa nüüd jõudma 30%ni. 30%ni jõudmine on osa eesmärgist saavutada 2050. aastaks süsinikuvaba majandus; 20% ei võimalda meil seda üleminekut saavutada.

Lisaks, jõudes 30%ni, seome end nüüd selgelt tärkava turumajandusega riikidega: Brasiilia, Hiina ja Lõuna-Aafrikaga. Me teame, et nendel riikidel on mõned eesmärgid, mis on praegu mõnevõrra kõrgemad kui Euroopa Liidul. Seepärast peame lõpetama tegevusetuse ning senise olukorra säilitamise strateegia. Cancúnis saavutatud edu tähendab, et peame pidama rahvusvahelisi läbirääkimisi palju konstruktiivsemalt.

Julie Girling, *fraktsiooni ECR nimel* . – Austatud juhataja! Mul polnud piisavalt õnne osaleda Euroopa Parlamendi delegatsiooniga Cancúnis, aga tahaksin kasutada võimalust avaldada tunnustust kõikidele, kes osalesid. Võib-olla olin pisut küüniline selles suhtes, kas sellistel kohtumistel suudetakse midagi saavutada, aga kuna ajakirjanduses on olnud palju kuulda kaebusi vähese üksikasjalikkuse üle, eelkõige – nagu väidab Jo Leinen – ei olda piisavalt üksikasjalik rohelise fondi rahastamise valdkonnas ning paljudes muudes küsimustes, mis on jäetud praeguses etapis määratlemata, siis olen optimistlik selles suhtes, et see kohtumine ei toimunud ajal ega olnud sobiv koht, et teha plaane minuti täpsusega, vaid see toimus ajal, mil tuli väljendada üleilmseid ootusi ning kõnelda pisut üldisemalt strateegiast. Arvan, et see eesmärk saavutati.

Meie Euroopa Konservatiivide ja Reformistide fraktsioonis usume valitsuse vähemasse sekkumisse. Me usume, et te saavutate rohkem julgustamisega ja mitte valju häält tehes, ning arvan, et see on samm sellele lähemale. Mul ei jää muud üle kui kasutada lõpetuseks meie peaministri David Cameroni sõnu, kes ütles eile, et „Cancúni leping on väga tähtis edusamm, et suurendada rahvusvahelise üldsuse otsusekindlust tegeleda kliimamuutuse küsimusega mitmepoolse tegevuse kaudu”. Avaldan tunnustust kõikidele oma kolleegidele, kes selle saavutamisel osalesid.

Bairbre de Brún, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (GA) Peamine eesmärk, mis tuleb veel saavutada, on üleilmne leping, mis on õiguspärane ja kõrgete eesmärkidega ning mille eesmärk on hoida temperatuuritõus madalamal tasemel kui 2 °C või isegi 1,5 °C, mis on kõrgem tase kui tööstusperioodi eel.

Cancúnis saavutatud kokkulepe on samm selles suunas. Olen nõus nendega, kes ütlevad praegu, et meil on veel palju teha. Valitsused peavad nüüd nendele saavutustele tuginema. Lüngad tuleb täita. Nüüd tuleb lahendada päevakorras olevaid keerulisi küsimusi ning seada eesmärgid, mis on palju rangemad, selgemad ja siduvad. Tuleb pidada kinni tähtaegadest, mis jäävad praeguse aja ja konventsiooniosaliste 17. konverentsi (COP 17) vahele, mis toimub Lõuna-Aafrika Vabariigis.

Täna seepärast ka nõukogu ja komisjoni selle eest, mille oleme saavutanud, aga meil on veel palju tõsist tööd ees. Peame viivitamata leppima Euroopas kokku süsinikdioksiidi lekke vähemalt 30%-lises vähendamises mitte üksnes rahvusvahelise lepingu täitmiseks, vaid ka meie endi hüvanguks.

Anna Rosbach, *fraktsiooni EFD nimel* . – (DA) Austatud juhataja! Tahaksin avaldada suurt tänu volinikule tema kiiduväärse töö ja suurepärase ülevaadete eest, mille ta meile kõigile Cancúnis esitas. Ent kogu kliimakonverents keskendus muidugi kuuma õhu probleemile ning arenguriikide jaoks fondi loomisele. See on minu arvates õige, aga kes kontrollib, et raha eraldatakse nõuetekohaselt ning et see ei lähe diktaatorite taskusse? Mulle oleks väga meeldinud ka see, kui konverentsil oleks arutatud ka põhiressursside

kasutamise piiramist, bioloogilise mitmekesisuse vajadust kliima ja rahvaarvu kasvu loomulikuks reguleerimiseks – teema, mida kõik maailma poliitikud eiravad – sest vaid mõne aasta pärast tuleb maakeral toita ligikaudu 10 miljardit inimest. Kuidas hangime neile toitu süsinikdioksiidi heitkoguseid suurendamata ning looduslikku tasakaalu ja üleilmset kliimat segi paiskamata?

Cancúni konverentsiga seotud ootused olid erakordselt madalad ning seetõttu saatis meid seal edu. Ent nüüd ollakse valmis edasiseks koostööks enne COP 17 toimumist ning mul on selle üle hea meel.

Nick Griffin (NI). – Austatud juhataja! Kuna süsinikdioksiidiheite kogus väheneb ning maailma juhtivriikide vandenõulased tähistavad oma edusamme Cancúnis, väljendas Ühendkuningriigi peaminister Dave Cameron oma rahulolu tulemustega.

Pärast 1772. aasta rekordile järgnenud külmima detsembri esimese poole lõpus on Cameron rahul, et roheline kliimafond läheb Briti maksumaksjale maksma 2,9 miljardit naela lisaks 18,3 miljardile naelale aastas, mille kliimamuutuste seadus võtab Briti tarbijatelt, et katta suurkelmusi keskkonnahoidliku tööstuskompleksi loomisel. Juhuslikult on 2,9 miljardit naela ka summa, mille rahandusministeerium säästab, suurendades Briti tudengite võlgnevusi ning määrates nad eluaegseteks laenuvõlgnikeks pankade ees.

See pettus on juba põhjustanud tudengite mässu. Maksumaksjate meeleavaldused aina suuremate pettuste pärast – käendused korrumppeerunud ja ebapädevatele pankadele, varjusurmas euro toetamine ja globaalse soojenemise väär põhjendus – on veel ees, aga toimuvad kindlasti, ning erinevalt prints Charlesist ja Camillast väärivad nende sihtmärgid seda kõike.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Austatud juhataja, lugupeetud proua Schauvliege, austatud volinik, kallid kolleegid! Tahaksin kõigepealt tänada komisjoni ja Euroopa Parlamendi delegatsiooni, mida juhtis meie kolleeg Jo Leinen, nende töö eest Cancúnis – kohtumisel, kus ma kahjuks ei saanud lõpuks osaleda.

Usun, et Cancúni ja selle tulemusi võib vaadelda vastavalt sellele, mida minu kolleeg Richard Seeber ütles, s.o vastavalt Kopenhaageni kohtumisele. Vaatleme Cancúni kohtumist Kopenhaageni seisukohast. Esimene järeldus seda perspektiivi arvestades on, et neid eristas oluline tegur. Kopenhaagenis olid ootused väga kõrged ja Cancúnis olid ootused realistlikumad, mistõttu Kopenhaagenile antud hinnang oli väga negatiivne ja Cancúnile – nii osalejate kui ka ajakirjanduse poolt üldiselt – antud hinnang oli väga positiivne. Cancúnis võeti Kopenhaagenis toimunud õppust ning minu arvates on see esimene väga huvitav järeldus.

Usun, et on võetud meetmeid ja saavutatud kokkuleppeid, mis ei ole muidugi põhjapanevad, aga mis võivad olla väga paljutöötavad tõhususe seisukohast. Muu hulgas arvan, et komitee ja tehnoloogiavõrgu loomine tehnoloogiaalase koostöö edendamiseks on tõeliselt oluline. Kavatsen siin parlamendis käesoleva istungi ajal võtta vastu raporti energiatõhususe kohta. See on üks alustingimustest, et võidelda tõhusalt kliimamuutuse vastu. Samuti arvan, et sellised teemad nagu Maailmapanga suurem kaasamine või heitkoguste vähendamiseks riikide võetud meetmete ametlik tunnustamine ÜRO menetluse ja raamistiku alusel on väga teretulnud.

Lõpetuseks tahaksin öelda, et Lõuna-Aafrika Vabariigis toimuva konverentsini on üks aasta aega. On väga hea mõte, kui me samamoodi nagu Cancúnis õppisime Kopenhaagenis toimunud, õpiksime nüüd ka Kyotost ning saavutaksime rahvusvahelise alusraamistiku

kliimamuutusega võitlemise kokkuleppe kohta, mis on paindlikum, läbipaistvam, tõhusam ja lõimitum.

Linda McAvan (S&D). – Austatud juhataja! Ma ei arva, et see on vandenõu, kui ütleme, et elame ühes maailmas ja ühel planeedil, ning minu arvates oli Cancúni saavutus see, et kõik inimesed tegid tegelikult koostööd. Üks paremaid kogemusi Cancúnis oli see, kui meid sõidutati bussidega konverentsikeskusse ja tagasi ning kuulasime delegaate rääkimas oma tegevusest: zambialased teevad koostööd venelastega, kes teevad koostööd jaapanlastega ja Hiina läbirääkijaga, et saavutada kokkulepe. Me elame samal planeedil ning meil pole tulevikku, kui me ei tee koostööd.

Täna nõukogu ja komisjoni nende töö eest. Euroopa kõneles ühehäälselt ning meie kohtumised eri delegatsioonidega näitasid väga selgelt, et Euroopa juhtrolli hinnati ning oldi väga teadlik, et meil oli eesmärgiks võetud 20%, aga kavatsime seda tõsta 30%ni. Tahaksin teada, mida volinik arvab nüüd võimalusest seada veelgi kõrgemad eesmärgid enne Durbanis konverentsi, sest meie poolt kuuldu põhjal arvan, et Euroopa sõnadel on Durbanis kaalu.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Olen nõus kaasparlamendiliikmetega, et volinik Hedegaardi poolt Cancúni kliimamuutuste konverentsil tehtud töö väärib kiitust. Cancúnis astuti samm edasi, ehkki kahjuks palju väiksem samm kui tegelikult vaja. Igal juhul kinnitati Cancúnis ametlikult Kopenhaagenis võetud heitkogustega seotud kohustused. Samal ajal märgiti seal, et nendest kohustustest ei piisa selleks, et hoida kliimamuutus allpool kahte kraadi, ning kutsuti üles tööstusriike oma heitkoguste norme rangemaks muutma.

Nüüd pannakse tegelikult proovile ELi juhtroll kliimamuutuse vallas: kas oleme valmis muutma oma heitkoguste normid rangemaks, liikudes 20%-lt 30%-le? See oleks parim viis aidata saavutada seda, mida me järgmisel aastal Durbanis vajame: kõikehõlmav rahvusvaheline kliimakokkulepe. Pärast Cancúni pole kindlasti enam asjakohane väide, et EL on oma kliimaeesmärkidega mingil viisil üksi.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! Tahaksin samuti avaldada tänu tehtud töö eest. Praegu on kindlasti aeg luua tasakaal, aga me kõik teame, et on ka aeg võtta kohustusi, tõsisemaid kohustusi: siin on öeldud palju olulist ning meile esitatud projekti kirjeldused on väga või liigagi pikad. Cancúnis tehti selgeks olulised kohustused, aga tegelikult ei sätestata ühtegi neist ametlikult enne järgmise aasta konverentsi Lõuna-Aafrikas. Nagu juba ütlesin, on meil ees palju tööd – terve aasta jagu.

Tahaksin rõhutada asjaolu, et põliselanike ja kõige rohkem mõjutatud elanike õigused tuleb ühendada, sest see on kohustus, mis vajab kehtestamist ja millesse tuleb suhtuda tõsiselt. Me ei tohi lubada, et vaesed on alati need, kes maksavad rohkem, sest keskkonna- ja kliimakriis mõjutab meie kõikide ellujäämist ning see teema puudutab meid kõiki.

Kõrgemate eesmärkide kohta tahaksin samuti korrata seda, mida olen juba öelnud: me peame seadma kõrgemad eesmärgid, nagu oleme varemgi teinud. Mis puutub heitkoguste vähendamisse, siis peame taas saavutama 30%-lise vähenemise, ilma et meil oleks põhjust seda kohustust mitte täita, ning sama kehtib temperatuuri ja üleilmse soojenemise kohta. Võime seada veel kõrgemad eesmärgid ning võtta keskmise tähtajaga ja pikaajalisi meetmeid. Selleks ei piisa üksnes selle väljaütlemisest. Me peame seda tõendama ning nüüd on selleks õige aeg, sest minu arvates ei saa me seda rada käia tagasihoidlike sammudega.

Paul Nuttall (EFD). – Austatud juhataja! Loodan, et kõik jäid Cancúnis rahule. See on kaunis koht, aga olen veidi pettunud, et ükski seal viibinutest ei ole päevitunud.

Jah, arvan, et seda võiski tegelikult oodata, sest samal ajal kui mitmed teist pidasid meile loengut, kuidas peame muutma oma eluviise, et võidelda globaalse soojenemisega, oli tegelikult jahedaim nädal, mida Méxicos on rohkem kui viimase saja aasta jooksul kogetud.

Tagasi Ühendkuningriigis olles on meile esinenud ka mõned teadlased, üritades väita, et viimase saja aasta jooksul ühe külmema novembrikuu on tegelikult põhjustanud globaalne soojenemine. Kas need inimesed arvavad, et oleme eile sündinud? See selgitab ka seda, miks aina rohkem britte arvab praegu, et globaalne soojenemine on pettus ning viis tõsta makse ja rakendada kontrolli. Aga mida te tegelikult Cancúnis saavutasite lisaks sellele, et eraldada roheline kliimafondi nime all suures koguses maksumaksja raha, mis kardetavasti voolab lõpuks Aafrika diktaatorite õnnelikesse taskutesse, et osta endale rohkem Mercedes Benze ja eralennukeid.

Mina isiklikult arvan, et roheline kliimafondi nimi tuleks ära muuta, ning minu arvates oleks „kadeduspoliitika fond” parem ja tõelähedasem nimetus.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel.)

Chris Davies (ALDE). – Kõikide maailma riikide valitsused tunnistasid Cancúnis asjaolu, et inimkonna tegevus muudab kliimat. Kõik riigivalitsused olid ühel nõul, et kui me ei võta meetmeid – arvukamaid meetmeid, siis me ei suuda maailmas hoida ära temperatuuri tõusu rohkem kui 2 °C. Kas austatud eelkõneleja teab midagi sellist, mida ülejäänud maailm ei tea?

Paul Nuttall (EFD). – Siinkohal te paljastate end, sest räägite maailma riikide valitsustest, poliitikutest. Meie räägime teadlastest. Teadus on aeganõudev protsess, tõendeid tuleb uurida ja lahti mõtestada. Poliitikas käivad asjad kiiremini ning poliitika jõuab alati teadusest ette; selles probleem seisnebki. Tõsi on see, et tegelikult kliima ei soojene. See pole soojenenud 1998. aastast saadik. Seega on mäng läbi, inimesed saavad teada, et teil on probleem. Te tütsate inimesi. See on pettus ja inimesed saavad sellest teada.

Elisabetta Gardini (PPE). – *(IT)* Austatud juhataja, kallid kolleegid! Olen pisut mures selle pärast, millise pöörde arutelu nüüd võttis, sest minu arvates oli Cancúnis üks paremaid asju tõik, et suutsime väidelda ja arutleda kahte leeri – hukatuse kuulutajad ja probleemi eitajad – jagunemata, mis oli võib-olla Kopenhaageni tippkohtumise halvim tulemus.

Kopenhaagenis said kokku kõik üleilmsed osalised; sinna saabusid ja seal avaldasid meelt tuhanded vabäühendused ning me tulime Kopenhaageni karmist külmast kliimast koju üles ärritatuna ja kuumaks köetuna, tundes lisaks pettumust läbikukkumise pärast.

Eesistuja Mehhiko väga osava juhtimise all, mida minu arvates võis igäüks märgata – ja me oleme Mehhikole tänulik, et ta suutis juhtida nii keerulisi läbirääkimisi, mis olid varem lõppenud patiseisus –, nägime Cancúnis tegelikult, et mitmepoolne protsess siiski toimib.

Sellegipoolest arvan, et me ei tohi lasta raisku seda Cancúnis loodud võimalust olla asjalik ja pidada läbirääkimisi. Me ei tohi jälle muutuda vaid jalgpallimatši pealtvaatajateks, sest me räägime siin tegelikult tõsisel teemal: me räägime oma planeedi tulevikust.

Seepärast tahan oma seisukoha toetamiseks tsiteerida Itaalia kliimateadlast, kes on ka välismaal väga tuntud. See kliimateadlane on Franco Prodi, endise peaministri Romano Prodi vend. Ta kutsus üles säilitama rahulik ja mõistlik meel ning mitte jagunema eri leeridesse,

arutades küsimust, millega peaksime kõik nõustuma: tema sõnul kulub meil veel palju aastaid, et saada kliimamuutuste kohta sama palju teada nagu me teame praegu meteoroloogia kohta. Seepärast peame aitama teadusringkondadel oma tööd kiirendada ning pakkuda välja usaldusväärseid poliitilisi prognoose nii kiiresti kui võimalik.

Samal ajal peab meie planeedi keskkonnakaitse olema iga tõsiselt võetava keskkonnapoliitika alus. Seepärast usun, et suudame jätkata praktilist tööd selles vallas, ning tänan kõiki selle eest, kuidas Cancúnis tulemusi saavutati.

Dan Jørgensen (S&D). – (DA) Austatud juhataja! Ameerika kirjanik Mark Twain on öelnud: „Kuuldused minu surmast on tugevasti liialdatud”. Samamoodi võiksime öelda, et õnneks on ÜRO kliimaprotsessi puudutavad kuulujutud osutunud suures osas liialdatuks. Kliimaprotsess toimib hästi. Cancúni konverents näitas, et ÜRO suudab tegelikult tulemuslikult töötada. Ent muidugi on selge ka see, et peamine probleem ja oluline küsimus – kui palju me peame vähendama süsinikdioksiidihidradide ning millal seda teha, et hoida temperatuuri tõus allpool kaht kraadi – vajab alles lahendust.

Siiski on lootust, eriti kui on keegi, kes võtab liidrirolli. Meie ELis peame võtma selle juhtrolli. Tegime seda Cancúnis, aga peame tegema seda ka seoses heite vähendamise eesmärkidega. Oleme praegu andnud lubaduse saavutada 20%-line vähendamine 2020. aastaks. Siin Euroopa Parlamendis oleme leppinud kokku ka selles, et meie arvates peaksime seadma eesmärgiks lausa 30%. Kui kohtusime Cancúnis teiste riikide delegatsioonide, vabaihenduste ja ÜRO institutsioonide juhtidega, siis rõhutasime korduvalt, kui oluline oli meie jaoks Euroopa Parlamendis näidata teed ning kui palju me lootsime, et meie kui Euroopa ühendus otsustame võimalikult kiiresti võtta kohustuse vähendada heidet 30%.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – Austatud juhataja! Täna volinikku ja eesistujariiki Belgiat eduka töö eest Cancúnis, sest Cancúnis suutsime Kopenhaageni nurjumisest üle saada. Ka mina suutsin sellest pettumusest üle saada, sest nüüd saame lõpuks ettepoole vaadata. Saame taas tulevikku vaadata ning arutada, mida peame Durbanis saavutama.

Vaadakem tõele näkku: kõige tundlikumad küsimused – teine kohustusteperiood, Kyoto, rahastamine, leevendamiseesmärgid – on veel lahenduseta. Meil on enne Durbanis konverentsi ees väga tähtis aasta. Tehkem asjad selgeks. Hiina ja USA käituvad endiselt ning nende kahe suurriigi edasimineku ei ole ikka veel väga kiire. Just seda me Durbanis vajamegi. Seega on mul volinikule väga lihtne küsimus. Mida kavatses EL täpsemalt teha, et panna teised üleilmsed partnerid, nagu Brasiilia ja India, koos eurooplastega tegutsema, et saavutada Durbanis kõrgete eesmärkidega kokkulepe? Üksmeelele olemine on väga hea, aga nüüd peame kehtestama oma ennetava poliitika.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Austatud juhataja! Laupäeva hommikul ärkasin kergendustundega, olles saanud teada, et mõlemad kokkulepped on vastu võetud. Muidugi annab see mulle kindlustunde, et globaalset soojenemist saab endiselt hoida allpool kahe kraadi ülempiiri.

See on jätnud siiski mõruda järelmaitse, sest rahvusvaheliste läbirääkimiste tegelik protsess on kindlasti liiga aeglane ning me oleksime pidanud sõlmima sellise kokkuleppe vähemalt aasta tagasi. Nüüd oleme suures ajahädas, eelkõige seepärast, et meil pole endiselt mingeid näitajaid ega kindlaid kohustusi, kuidas eri riigid kavatsesid vähendada oma kasvuhoonegaaside heidet.

Üks hea asi on siiski see, et dokument on põhjalik ning hõlmab tegelikult kõiki esmatahtsaid valdkondi, mille Euroopa Liit määratles isegi enne läbirääkimiste algust.

Minu hinnangul oli Euroopa Liit läbirääkimistel edukas ning ka piisavalt eesmärgikindel, sest suutis säilitada oma juhtrolli ning edendada läbirääkimisi. Kui oleksime nüüd olnud liiga ambitsioonikad, siis oleks meid jäetud kõrvale, nagu juhtus meiega eelmisel aastal. Arvan ka seda, et möödunud aastal aset leidnust oleme palju õppinud. Sooviksin, et kasutaksime neid teadmisi järgmises läbirääkimiste voorus eeloleval aastal ning hoiduksime selle strateegia muutmisest.

Sel aastal on meil ees väga raske ülesanne, eriti meie kokkulepete vallas kolmandate riikidega. Selle kohta arvan, et Euroopa Liit peab kasutama kõiki võimalusi, mis tal on, et aidata Ameerika Ühendriike, et nad võtaksid järgmisel aastal palju suurema kohustuse kui tänavu.

Euroopa Liidus peame keskenduma eelkõige sellele, et rakendada õigusnorme, mille oleme viimastel aastatel vastu võtnud, sest meil on palju asju, mida peame praktikas kasutama hakkama. Euroopa Liit on endiselt ainus piirkond maailmas, mis on oma heitkogused seadusega piiranud.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Austatud juhataja! Olen siin juba öelnud, et ehkki Kopenhaageni suhtes olid ootused alguses väga kõrged, siis Cancúni eel need väga suured polnud. Seepärast peeti Kopenhaageni kohtumist läbikukkumiseks ja Cancúni oma edukaks. Ent esineb veel üks erinevus Cancúni kasuks, mis tulenes ka eesistujariigi Mehhiko heast tööst. Mehhiko tegi kõik endast oleneva, et konverents oleks edukas.

Euroopa Liit tegi oma võimuses oleva ning aitas saavutada edu. See hõlmas kahe Celsiuse kraadi suuruse ülempiiri kinnitamist ning rohelise fondi loomist, et toetada kliimamuutustega kohanemist arenguriikides ning raadamise vastast võitlust. Tahaksin rõhutada midagi muud, millele olen siin samuti viidanud – see on usalduse taastamine mitmepoolse protsessi suhtes ning võimaluse suhtes saavutada siduv rahvusvaheline kokkulepe kliimamuutuste kohta, mis tuleb sõlmida järgmisel aastal Durbanis, ning me peame pingutama selle saavutamise nimel.

Mairead McGuinness (PPE). – Austatud juhataja! Nagu paljud inimesed, tunneme kergendust, et on häid uudiseid. Ehkki sellest on pigem liiga vähe kui liiga palju kõneldud, olete teinud tasapisi edusamme, sest meil olid väiksemad ootused.

Tahan käsitleda üht konkreetset küsimust ning see on raadamisest ja metsade seisundi halvenemisest tulenevate heitkoguste vähendamise ehk nn REDD-programm, mis on väga tähtis teema, aga mulle valmistab muret kooskõlastatud poliitika puudumine komisjonis seoses selle küsimusega. Näiteks üritab kaubandusvolinik praegu sõlmida tehingut Mercosuri riikidega, mis toob kaasa suurema veiseliha tootmise nendes riikides. Seda saab teha vaid raadatud maa arvelt, mis suurendab kliimamuutusi.

Kutsuksin volinikku üles edastama see sõnum selgelt volinike kolleegiumile ning lahendama see viisil, mis näitab, et tegutseme ühtselt Euroopa Liiduna.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, kallid kolleegid! Ehkki Cancún iseenesest ei ole veel pöördepunkt, siis ilma selleta poleks meil võimalik jõuda pöördepunkti alates praegusest aasta jooksul enne Durbani konverentsi. Avaldan tunnustust kõikidele, kes aitasid seda saavutada. Olen jälginud seda protsessi nii Brüsselist kui ka Budapestist ning see on väga suur saavutus, et aasta jooksul enne Durbani on võimalus saavutada kõikehõlmav rahvusvaheline kokkulepe, millega sätestatakse siduvad kohustused pärast pingelist tööd. See on tähtis samm õiges suunas, et arenevad riigid, nagu Hiina, Brasiilia ja Lõuna-Aafrika, võtavad esmakordselt kohustuse pidada kinni 2 °C eesmärgist. Lisaks pean väga oluliseks seda, et Euroopa Liit mitte ainult ei kõnelenud

ühel häälel, vaid muutis oma seisukohta võrreldes Kopenhaageniga ning suhtus teistesse riikidesse kui partneritesse ja toetas neid. See aitas märkimisväärselt Cancúnis edu saavutada.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Kliimamuutuste 16. konverents Cancúnis lõppes ka seekord mittesiduva kompromissiga, mida nimetatakse tasakaalustatud paketiks.

Loodi roheline kliimafond, mis läheb alates 2020. aastast kõige arenenumatele riikidele aastas maksma 100 miljardit USA dollarit, samal ajal kui 30 miljardit USA dollarit eraldatakse kohe nn kiire alguse rahastamiseks ning 410 miljonit USA dollarit sellest summast peab leidma Itaalia.

Samal ajal ei ole esitatud nõudmisi enamikule väga suurt saastet tekitavatele riikidele; vastupidi, ainuüksi Hiina on teatanud, et kavatab 2020. aastaks kahekordistada oma energiatootmise ning seega, kuna ta on otsustanud säilitada olukorra, et 80% tootmisest tekitab süsinikdioksiidi ning 20% ulatuses kasutatakse muid energiaallikaid, siis kahekordistab Hiina ka oma heitkoguseid.

Meie arvates ei ole vastuvõetav, et nõuame jätkuvalt, et meie ettevõtted tooksid ohvreid kolmandate riikide ettevõtete heaks. Järgmisel aastal toimuval osaliste 17. konverentsil tuleb kindlasti saavutada üldine siduv kokkulepe kliimamuutusega võitlemise kohta, mis hõlmab sanktsioone nendele riikidele, kes endiselt keelduvad koostööst.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! Märkimisväärselt väiksemad ootused enne Cancúni konverentsi ei tohiks õigustada liiga optimistlikku arutelu selle tulemuste üle ning seda vähem tuleks seda pidada edukaks. Kui oleksime analüüsikriteeriumide puhul pisutki järjepidevad, siis peaksime teadvustama, et tulemused olid, nagu oodatud, kasinad.

Kus on Kyoto protokollil asendav dokument, mida oli aasta tagasi tingimata vaja? Kus on vähendamiseesmärgid, mis vastavad valitsustevahelise kliimamuutuste rühma välja pakutud ajakavale? Euroopa Liit ise ei järgi neid tähtaegu, Ameerika Ühendriikide eesmärk on 3–4%-line vähenemine võrreldes 1990. aasta tasemega, mida vähendati pärast Kopenhaagenit. Kus on tõsine arutelu selle üle, et turuinstrumendid (nt süsinikdioksiiditur), paindlikkusmehhanismid (nt puhta arengu mehhanism) ning kuuma õhu ja muude pettustega seotud teemad, mille eesmärk on pigem tekitada vähemusele häid äri võimalusi ja mitte saavutada heite vähendamise eesmäärke, on ebatõhusad ja valed?

Neid küsimusi me täna ei esitanud – ajal, mil kolmandik kiireks stardiks nimetatud ajast on möödunud.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Austatud juhataja! Tahaksin avaldada tunnustust Euroopa Parlamendi delegatsioonile, komisjoni liikmele ja kogu Euroopa Liidule Cancúnis ühehäälselt kõnelemise eest. Eelmisel aastal mõistsime hukka Kopenhaageni tulemused või täpsemalt tulemuste puudumise. Täna oleme Cancúniga rahul, aga minu rõõm on siiski pisut piiratud, sest sooviksin rohkemat. On selge, et läbirääkimised on suur ja keeruline ülesanne. See on tõeline proovikivi, kui on nii palju erinevaid seisukohti. Ent mulle teeb enim muret selle teema kuvand ühiskonnas. Ühiskonna poolehoidu pole tegelikult võidetud. Kokkuleppele jõudmisel – mille all pean silmas õiguslikult kehtivate meetmete saavutamist – esinevaid raskusi peame kõik oluliseks, aga need muutuvad väsitavaks. Olen nõus komisjoni liikmega, et peame oma kodutöö ära tegema, meie ise peame eri vahenditega saavutama 20%-lise eesmärgi. Muidugi on alati lihtsam näidata näpuga nendele, kes midagi ei tee, ning öelda, et ka meie ei pea ehk seda tegema. Hoolimata

teie sõnadest – et suutsime midagi saavutada – tahaksin siiski küsida, kas te tõesti poleks soovinud Cancúnis mõnevõrra paremaid tulemusi?

Vittorio Prodi (S&D). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Olen tänulik volinikule ja kogu ELi delegatsioonile, kes on aidanud protsessi töös hoida. Ent meil on lahendamata tegelikud probleemid: esiteks peame andma Bali deklaratsioonile poliitilise väljundi – eriti seoses sellega, mida me Euroopa Parlamendis oleme juba nimetanud kliimaõiguseks – ning peame üldistama ja lihtsustama heitkogustega kauplemise süsteemi, sest on mõeldamatu, et meil on turumehhanism, mille raames pool saastekvoodist antakse ära tasuta.

Teiseks tahaksin rõhutada vajadust edendada jälgimis-, aruandlus- ja kontrollivahendeid, eelkõige üleilmse keskkonna- ja turvaseire (GMES) teenuseid ning satelliite, mis annavad väga vajalikku teavet selles valdkonnas.

Connie Hedegaard, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Kas võin teid kõigepealt tänada väga paljude heade märkuste ees, sealhulgas Chris Daviese tähelepanekute eest, ehkki tean jalgpallist veel vähem kui tema ega suutnud teda jälgida, aga oletan, et ta kõneles positiivselt!

Paljud on küsinud 30% eesmärgi kohta. Kuidas me nüüd oma tegevust kiirendame, milline on see protsess ning, nagu Linda McAvan ütles – millised on väljavaated? Arvan, et te kõik siin teate, milline protsess praegu toimub. Me analüüsime praegu eri liikmesriike: millised on probleemid, proovikivid, lisakasutegurid, mida me saame teha? Seejuures on meil veel käimas ka arutelu vähese CO₂-heitega majanduse 2050. aasta strateegia kohta, mille esitame märtsiks – sealhulgas, nagu ütlesin, 2030. aasta eesmärk, sest kui me teame, kuhu me 2050. aastaks jõuame, siis on ka väga selge see, et tuleb teha teatavaid kompromisse. Mida vähem oleme 2020. aastaks saavutanud, seda rohkem peame tegema hiljem ja seda tõenäolisemalt on see kallis.

Just sellist arutelu üritame siin parlamendis kevadel edendada ning mul on hea meel näha, et aina rohkem liikmesriike on hakanud seda arutelu omavahel pidama ning andnud mitmel viisil märku, kuidas nad seda ette näevad.

Chris Davies küsis 2050. aasta kohta ja 50% ja veel mõne asja kohta, mida seal ei arutatud. Seda küsimust arutati väga põhjalikult erirühmas koos mõne ministriga, kes arutlesid ühise seisukoha üle. Rootsi minister oli üks kahest ministrist, kes seda rühma juhtis, ning võin kindlalt öelda, et Euroopa üritas seda väga kindlakäeliselt kehtestada. Te kõik teate, miks seda on raske saavutada, aga see on üks teemasid, mida me peame veel arutama enne Lõuna-Aafrika konverentsi. See küsimus peab jääma päevakorda.

Pilar del Castillo Vera märkis, et Cancúnis oldi Kopenhaagenist õppust võetud. Ütleksin jah, aga võib-olla eelkõige selles mõttes, et inimesed said viimase 24 tunni jooksul aru, et kui nad ei näita üles kompromissivalmidust, siis esineb tõsine oht mitte midagi saavutada ning kogu protsess võib kokku kukkuda. See argument polnud vaid taktikaline käik, vaid tegelik otsus ruumis, kus inimesed teadsid, et see on ilmselt viimane võimalus enamiku jaoks neist päästa protsess, mille nimel kõik läbirääkimistelaua taga istusid. Kopenhaageni kogemuste tõttu esines üsna suur surve, et Mehhikos tuleb näidata üles vajalikku poliitilist tahet.

Võiks küsida, mida EL kavatseb täpsemalt teha, et püüda saavutada kokkulepe Durbanis. Ütleksin, et me toimime nii nagu tänavu, mil oleme tegelikult teinud laialdast teavitustööd, mõelnud ennetavalt ning arutanud palju ka seda, kus võiks kokkuleppe sõlmida. Need teie seast, kes kohal viibisid, teavad ka seda, et paljude tekstide ja suure osa töö puhul olid abiks paljud Euroopa eksperdid ja muud Euroopa osalised. Eeloleval aastal peaksime täpselt

samamoodi toimima. Peaksime tuginema ka sellele, mis on saavutatud Cartagena protsessi raames, milles 25 riiki – nii arengu- kui ka arenenud riigid – soovivad tõepoolest edasi liikuda. Me jätkame seda tööd. Meile tõi see protsess Cancúnis palju kasu, sest saavutasime kooskõla paljude eri piirkondlike rühmade vahel. Üks esimesi asju, mida teeme, on see, et üritame inimesed Cartagena tööriühma kokku kutsuda ning nendega seal koostööd teha ning lisaks teha koostööd ka paljude teistega.

Esitati küsimus lepingu kohta, mis peaks asendama Kyoto protokoll. Selline leping puudub, sest maailmas pole selles kokku lepitud, aga see ei ole kindlasti Euroopa Liidu süü. Kinnitan veel kord, et kui Euroopa Liit poleks andnud märku oma soovist kehtestada teine kohustusteperiood ja kui oleksime Cancúnis kõnelnud nii nagu teised Kyoto protokoll osapooled, siis oleks igasugune väljavaade saavutada õiguslikult siduv kokkulepe praeguseks kadunud.

Lisaks küsis Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, kas me ei oodanud Cancúnist pisut rohkem. Vastaksin, et tegelikult mitte. Viimastel arutelutundidel oli mul ees kontrollnimekirja. Vahetevahel tuleks kanda hoolt, et millestki osa võttes ei kaldutaks teemast kõrvale. Inimene mõtleb, et kui mõned asjad saab tehtud, siis võiks saada veel mõned asjad valmis, mida enne kodust lahkumist ei arvatud teha jõudvat. Kui vaatasin seda kontrollnimekirja, siis pean ütleva, et see sisaldas punkte, mida me soovisime. Muidugi on alati asju, mida me ei saavuta, aga tegelikult me teadsime näiteks seda, et teine kohustusteperiood ei saa olla Cancúni teema, seega tahtsime lihtsalt säilitada selle kehtestamise võimaluse ning tugineda jätkuvalt sellele, mis meil olemas on.

Kliimamuutustega kohanemise raamistik, tehnoloogia ja metsanduse õigusraamistik, kõik Kopenhaageni kokkuleppe osad, väljavaade saavutada siiski õiguslikult siduv kokkulepe ning teatav oluline edasimineku mõõtmise, aruandluse ja kontrollimise (MRV) ning rahvusvahelise konsultatsiooni ja analüüsi (ICA) vallas ning veel palju küsimusi; lisaks asjaolu, et kõik osapooled toetavad nüüd seisukohta, et me kõik ei ole koos piisavalt kaasa aidanud – arvan, et kui oleksime arutanud seda tulemust samamoodi enne Cancúni sõitmist, oleks enamik teist arvatavasti nõustunud, et see oleks hea tulemus.

Lõpetuseks: nüüd peame väga hoolikalt mõtlema eesseisvale strateegiale. Paljud meist vajavad jõulu- ja aastavahetuse puhkust, aga kohe järgmise aasta alguses peaksime jätkama väga kindlameelset dialoogi nõukogu, komisjoni ja Euroopa Parlamendi vahel ning vahetama mõtteid pärast mõningast analüüsi ja Cancúni tulemuste seedimist. Nagu ütlesin alguses, saab see olema väga raske aasta, aga me peaksime tuginema saadud kogemustele. Kui Euroopa kehtestab selge strateegia, siis suudame tegelikult juhtida asju õiges suunas, ning ehkki see ei saa olema Durhani puhul vähem keerukas, olen kindel, et suudame seda teha. Võib-olla vajame esmalt vaid puhkust ning alustame siis taas dialoogi 2011. aasta alguses.

Joke Schauvliege, nõukogu eesistuja. – (NL) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, kallid kolleegid! Täna teid positiivsete märkuste eest Cancúnis sõlmitud kokkuleppe kohta.

Te kõik teate, et Cancúni konverents on kasulik, aga väga tähtis samm kliimapoliitikas ja -arutelus. Te teate, et põhimõte, et me peaksime lõppkokkuvõttes saavutama üleilmse õiguslikult siduva kokkuleppe, jäeti sisse ka nõukogu järeldustesse, mis võeti vastu eelmise aasta oktoobris. Ent me kõik olime teadlikud, et on võimatu tagada üleilmset kokkulepet Mehhikos ning see oli ka varem ära otsustatud. Seetõttu valisime mitu tasakaalustatud osalist kokkulepet. Need on samuti sõlmitud ning, nagu volinik ütles, on Cancúni

konverentsi tulemuseks ka punktid, mida me pidasime oluliseks, et saavutada see tasakaal Euroopa Liidu rolli puhul.

Ma peaksime tunnustama Euroopa Liitu ka väga selgele ja läbipaistvale seisukohale asumise eest. See seisukoht on lisatud nõukogu järeldustesse ning seda ka kaitsti ühehäälselt. Kõik komisjoni ja Euroopa Parlamendi esindajad aitasid väga tulemuslikult seda seisukohta kaitsta ning nõukogu omalt poolt andis endast parima, et tagada selle seisukoha võimalikult ulatuslik selgitamine. Mõnel puhul oli tõesti vaja jätkuvalt toonitada seda, milline on nende järelduste sisu ning millised on Euroopa Liidu kavatsused seoses selle seisukohaga.

Me tasandasime eriarvamusi. Mehhikos saime ka mitmel korral positiivset tagasisidet asjaolule, et Euroopa Liit on võtnud juhtrolli ning et olime tegelikult üritanud mitut erinevat seisukohta üksteisele lähemale viia. Me täitsime seda ülesannet hästi ning minu arvates oli see selge ka kogu maailmale.

Austatud volinik! See on tõsi, et peame nüüd mõnest küsimusest kokkuvõtte tegema, aga see ei tulene asjaolust, et peame nüüd üsna kiirelt tegutsema. Võin teile öelda, et juba järgmisel esmaspäeval on meil nõukogus mõttevahetus Cancúni tulemuste teemal. Lisaks arvan, et see on hea, et siin Euroopa Parlamendis sel teemal juba seisukohti vahetame. Lisaks sellele peame kindlasti töötama välja strateegia ning tegema seda niipea kui võimalik.

Nõukogu on otsustanud kevadel arutada ka 30%-list vähendamist. Oleme palunud komisjonil teostada teine läbivaatus, et teaksime, mida see 30%-line heite vähendamine liikmesriigi tasandil kaasa toob, ning nõukogu on otsustanud kevadel alustada taas arutelu.

Lõpetuseks tahaksin tänada veel kord kõiki koostöö eest ning eelkõige volinik Connie Hedegaardi selle eest, kuidas ta tegi meiega väga meeldivat ja sisukat koostööd, ning teie pingutuste eest, mis aitasid saavutada suurepäraseid tulemusi Cancúnis. See poleks olnud võimalik kõikide poolte asjaliku koostöötä ning juhul, kui Euroopa Liit poleks suutnud Cancúnis saavutatud kokkulepet nii kindlalt teatavaks teha. Täna teid siiralt selle eest.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

János Áder (PPE), kirjalikult. – (HU) Paljud peavad möödunud nädalal lõppenud Cancúni kliimamuutuste konverentsi tulemusi edukaks, pöördeliseks ja uueks lootusekiireks. Arvan siiski, et me ei saa rääkida edust enne, kui on sõlmitud õiguslikult siduv rahvusvaheline kokkulepe, mis on jätk Kyoto protokollile, mille kehtivus lõpeb 2012. aastal – kokkulepe, mille põhjal saab kehtestada sanktsioone. Cancúnis sellise lepingu suhtes otsust ei tehtud. Tegelikult sooviksid mõned riigid ka protokollile enda kehtetuks tunnistada. Seega jääb kuni 2011. aastal Lõuna-Aafrikas toimuva kliimamuutuste tippkohtumiseni lahenduseta küsimus, kas Kyoto kvoodi ülejääki saab kasutada pärast 2013. aastat, mis on Ungari jaoks ülimalt oluline ja mida võib pidada riigi varaks.

Ikka veel esineb võimalus, et Ida-Euroopa riigid jäetakse ebaausalt ja ebaõiglaselt ilma preemiast, mille nad oleksid saanud oma tegeliku heitkoguste vähendamise kohustuse täitmise eest Kyoto süsteemi alusel, samal ajal kui rikkuvatele pooltele ei kehtestata mitte mingeid karistusi. Lisaks sellele ei ole suurimad heitkoguste tekitajad USA ja Hiina ikka veel Kyoto protokollile osalised ning seepärast jäävad tulemused, mida suudame globaalse soojenemise peatamisel saavutada, endiselt kasinaks. Seega ei saa me seni, kuni meil puudub

õiguslikult siduv rahvusvaheline kokkulepe, mille alusel saab halvasti käituvaid riike karistada ja hästi käituvaid kiita, mingil juhul rääkida edust.

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Austatud juhataja! Tahaksin avaldada tunnustust Cancúni konverentsi eesistujale läbipaistvate läbirääkimiste ees sellise keerulise protsessi käigus. Ehkki see kokkulepe oleks võinud olla põhjalikum, tundub see olevat praegu parim võimalik. Kyoto protokoll kehtivust võiks veelgi pikendada, mis on soovitatav: Durbanis avaldatakse järgmisel aastal palju survet, arvestades, et ainus siduv kokkulepe kliimamuutuste kohta aegub, aga väga oluline on see, et Kopenhaagenis saavutatud kokkuleppes saab nüüd ÜRO ametlik dokument, sest seda toetavad kõik riigid peale Boliivia. Mul on hea meel, et teksti lisati paljud siin Euroopa Parlamendis toetust leidnud sotsiaaldemokraatide seisukohad, näiteks üleilmse rohelise fondi loomine, et aidata arenguriikidel kohaneda kliimamuutusega ja leevendada selle mõju. Samuti tunnustan kõiki riike, kes nõustusid toetama 1,5 kraadi ettepanekut, mis on kõrgem eesmärk järgmiseks tippkohtumiseks. See on väga tähtis märguanne ning järgmine samm on tagada, et seda kajastatakse süsinikdioksiidiheite vähendamise eesmärkides.

Elena Oana Antonescu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Pärast pikki läbirääkimisi on Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste konverents Cancúnis jõudnud oodatud kompromissini. Tulemus pole tippsaavutus, aga on oluline samm kliimamuutusega võitlemisel. Edusamme on tehtud kõikides valdkondades, mida esimest korda ÜRO dokumendis kajastatakse. Avaldan heameelt tehtud otsuste üle, sest need aitavad eeloleval perioodil läbirääkimisi edasi viia ning tagavad märkimisväärsed edusammud, eriti seoses tahkudega, mis on suunatud arenguriikidele ning riikidele, mida kliimamuutus enim mõjutab. Lisaks toetan seda, et vähendatakse lõhet arenenud riikide ja vähem arenenud piirkondade vahel, andes rahalist ja tehnilist abi. Arvan, et see tippkohtumine on väga oluline sündmus, millega meie läbirääkijad on sillutanud teed kokkuleppe sõlmimiseks järgmisel aastal Lõuna-Aafrikas Durbanis. Tahaksin avaldada tunnustust Euroopa Parlamendi delegatsioonile tehtud töö ja saavutatud edu eest.

Ivo Belet (PPE), *kirjalikult.* – (NL) Cancúnis toimunud kliimakonverentsi tulemusi ei saa kindlasti nimetada suureks saavutuseks. Ent see on parem kui mitte midagi. Mõned konkreetset sammud on astunud, näiteks raadamise vastases võitluses, ning on antud luba 100 miljardi USA dollari suuruse kliimafondi loomiseks. Ent kogu olukord areneb ülimalt aeglaselt ja vaevaliselt. See sarnaneb väga Echternachi aeglase tantsurongkäiguga. Samal ajal tiksus globaalse soojenemise kell vaikselt edasi.

Milline oli Euroopa osa selles loos? EL on kindlasti õppinud eelmise aasta Kopenhaageni konverentsi vigadest. Cancúnis oli Euroopa läbirääkimiste keskmes ning tegutses ühisrindena. Kogu maailm järgib ELi eeskujuga ning imetleb seda, sest meil on kõige edasiviivamad ja siduvad lepingud. Euroopa on kliima valdkonnas eeskujuks.

Me peame seda juhtrolli lähiaastatel kindlalt hoidma. See eristab meid selgelt peaaegu kõigist teistest maailmajagudest ja seda positiivses mõttes. See on väga suur eelis meie kuvandi jaoks ning samal ajal tekitab see olulist majanduslikku ja sotsiaalset kasu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Austatud juhataja! Olen jälginud rahvusvahelisi kliimaläbirääkimisi viimased 15 aastat ning olen eriti rahul Cancúnis saavutatud kokkulepetega. Vastuvõetud otsused kinnitavad tõelisi edusamme läbirääkimistel. Kopenhaageni kokkuleppe põhipunkte täidetakse nüüd ÜRO egiidi all. ÜRO on taastanud oma usaldusväarsuse mitmepoolsete kliimakokkulepete sõlmimise foorumina. Mehhiko korraldas osalust soodustava ja läbipaistva konverentsi. ELil oli juhtiv

roll. Tahaksin tõsta esile, et Euroopa Komisjon ja eesistujariik Belgia täitsid tõhusalt oma ülesandeid. Toimus märkimisväärne edasimineku tehnoloogia, metsade ja kohanemise vallas. Eelkõige avaldan heameelt kliimafondi loomise üle. Cancúni tulemuste põhjal on vaja teha kõvasti tööd, et saavutada 2011. aastal Durbanis konverentsil edu.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *kirjalikult.* – (FI) Cancúni konverentsi on nimetatud edukaks ning see on õige sõnavalik, arvestades, et sellelt ei oodatud mingeid tulemusi. Sellegipoolest on ELi jaoks oluline tunnistada järgmisi tõsiasju: midagi ei ole toimunud heitkoguste kärpimise küsimuses ning pole antud ühtegi lubadust, et heidet vähendada. Lähimal ajal ei ole ette näha, millal saavutame üleilmse kokkuleppe, ning miski ei sunni meid karmistama ELi enda ühepoolset eesmärki vähendada heitkoguseid 20% asemel 30% võrra.

Cancúnis kohtus Euroopa Parlamendi delegatsioon ÜRO keskkonnaprogrammi tegevdirektori Achim Steineriga, kes ütles täiesti tõsiselt, et Euroopale on 20%-line eesmärk ainult kasuks tulnud: see on meile andnud arvatavasti tõuke ning parandanud meie konkurentsivõimet. Seepärast toetas ta mõtet muuta eesmärk veelgi rangemaks.

Tahaksin nüüd kutsuda üles kõiki neid üleilmselt tegutsevaid ettevõtteid, kes leiavad, et neid mõjutab süsinikdioksiidi leke, teavitama Achim Steinerit ja teisi selliste organisatsioonide mõjukaid juhte oma tegelikust rahalisest seisust. Näidake neile andmeid kulude otsese ja kaudse suurenemise kohta tulenevalt heitkogustega kauplemisest, kui te süsteemi ei järgi.

See pole õige, kuivõrd see puudutab Euroopa kodanikke ja töötajaid, et meie põhiotsustajad ja isegi komisjon, kellelt Steiner ilmselt oma teabe hankis, elavad muinasjutumaailmas ja hõljuvad pilvedes.

Cancúni edu seisneb selles, et poliitikute au päästeti. Lepiti kokku, et sõlmitakse kokkulepe. Me mõistame, et kliimaküsimuses pinge raugneb ning kliimamuutus muutub tavaliseks igapäevateemaks. See kaob tähelepanu keskmest ning võib-olla on see hea. Asugem uuesti ajama mõistlikku ja kõikehõlmavat keskkonnakaitsepoliitikat.

ISTUNGI JUHATAJA: Edward McMILLAN-SCOTT

asepresident

17. Infotund (küsimused komisjonile)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on infotund (B70655/2010).

Komisjonile on esitatud järgmised küsimused.

Esimene osa

Küsimus nr 15, mille esitas **Vilija Blinkevičiūtė** (H-0585/10)

Teema: naiste tervise kaitse

Komisjon võttis vastu uue soolise võrdõiguslikkuse strateegia aastateks 2010–2015. Strateegias mainitakse naiste ja meeste vahel valitsevat sotsiaalset lõhet ja märgitakse, et naistel on meestest suurem oht vaesuda ning naistel on suurem oht kaotada töö. Praegu töötavad paljud naised madalate palkadega tööturu sektorites ja liiga vähesed naised on juhtivatel ametikohtadel. Naiste tööhõive määr on emaduse tõttu madal, seetõttu on nende pension väiksem kui meestel, samuti puuduvad naistel sageli sotsiaalsed garantiid.

Strateegias ei ole nähtud ette ühtki konkreetset meedet või vahendit naiste tervise kaitse tagamiseks. Kas komisjonil on kavas esitada suunised või ettepanekud naiste tervise kaitse kohta?

John Dalli, komisjoni liige . – Naiste ja meest tervist ohustavad erinevad tegurid ning seega on erinevad ka tervisenäitajad. Naised elavad keskmiselt kuus aastat kauem kui mehed, aga suurema osa nende lisa-aastate vältel on neil kehvem tervis.

Teatavad haigused, näiteks osteoporoos, esinevad naistel palju sagedamini. Seepärast on komisjoni poolt hiljuti vastu võetud ELi naiste ja meeste võrdõiguslikkuse strateegias (2010–2015) osutatud sellele, et meditsiinilistes uuringutes ja tervishoiuteenuste puhul tuleb neid erinevusi kajastada. Strateegias rõhutatakse, et tervishoiuteenuseid tuleb jätkuvalt kohandada, et kajastada nõuetekohaselt naiste ja meeste erivajadusi. Sellise tegevuse puhul hõlmab strateegia, pidades eelkõige silmas naiste tervist, teadlikkuse suurendamise seminare naiste tervise kohta ning heade tavade vahetamist soopõhise tervishoiupoliitika vallas.

Me ei alusta siin tühjalt kohalt. Juba ELi tervishoiustrateegias, mis võeti vastu kolm aastat tagasi, osutati vajadusele võtta tervishoiupoliitika kujundamisel arvesse sooga seotud küsimusi. Sel eesmärgil on ühenduse tervishoiuprogrammiga toetatud mitmeid projekte naiste tervise teemal, mille eesmärk on edendada naiste tervishoiuga seotud vajaduste paremat mõistmist ja tunnustamist.

Hea näide, kuidas EL saab aidata liikmesriikidel naiste tervist parandada, on vähktõve sõeluuringud. Hinnangute kohaselt saaks igal aastal kogu Euroopa Liidus ära hoida ainuüksi rinnavähi põhjustatud 32 000 surmajuhtumit, kui rakendataks tõhusaid riiklikke rinnavähi sõeluuringute programme. Seepärast töötas komisjon välja Euroopa suunised rinnavähi sõeluuringute kohta.

Lisaks on mul hea meel öelda, et käesoleva aasta alguse poole avaldas komisjon aruande naiste tervise kohta, mis aitab parandada teadlikkust sellest, et peame eri poliitikavaldkondades võtma rohkem arvesse eri sugupoolte probleeme.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Tahaksin veel ühe asja üle küsida. Kas meil on piisavalt andmeid naiste tervise kaitse kohta liikmesriikides? Kas me teame, millist mõju avaldas hiljutine ulatuslik majandus- ja finantskriis eelkõige naiste tervisele? Kas me ei peaks uurima ka seda mõju, mida avaldab vaesus naiste tervisele ja eelkõige eakate naiste tervisele? Kas vaesuses elavatele naistele on ikka kättesaadavad kvaliteetsed tervishoiuteenused?

John Dalli, komisjoni liige . – Komisjon üritab saada võimalikult palju teavet ja tagasisidet ning koostada statistikat kõikides tervishoiuküsimustes. Loomulikult sõltub meie täpsuse tase suures osas reaktsioonist ja tagasisidest, mida saame eri liikmesriikidelt.

Olen nõus, et peaksime jätkuvalt hankima teavet selle kohta ja uurima seda, kuidas vaesus mõjutab tervist ja eelkõige naiste tervist. Ent tervis ja vaesus on omavahel seotud; see ei põhine sool. Tegelikult oleme arvamusel, et tervis on tavaliselt ohus vaesemates piirkondades.

Samuti võtame meetmeid eakate suhtes. Nagu te teate, on komisjon käivitanud nüüd algatuse, nimelt uuenduslikud partnerlused. Esimene katseprojekt uuendusliku partnerluse teemal on tervena ja aktiivselt vananemine. Olen kindel, et see mõjutab meie mõlemast soost kodanike tervist.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Praegu on Euroopa Liidus 120 miljonit kodanikku vaesumisohus. Naisi on majanduskriisi ilmselgelt väga tugevasti mõjutanud ning nad on suuremas vaesumisohus, eriti kui on tegemist üksikvanemaga.

Tervishoiusüsteemid kannatavad väga palju majanduskriisi tõttu. Eelarveid on kärbitud ning selle sektori suuri asutusi on isegi suletud. Tahaksin teilt küsida, milliseid meetmeid kavatsete rakendada, et tagada emaka- või rinnavähi varajase sõeluuringu meetmete kättesaadavus kõikidele naistele, olenemata nende sotsiaalsest või materiaalsest olukorrast, ning eelkõige tagada, et meil on õiglane tervishoiusüsteem, mis pakub kvaliteetseid teenuseid kogu Euroopa Liidus.

John Dalli, komisjoni liige . – Kordame siinkohal, et tervishoid ja tervishoiuteenused on liikmesriikide pädevuses. Komisjon on tegelikult andnud välja oma suunised rinnavähi sõeluuringute kohta ning oleme kutsunud liikmesriike üles neid suuniseid järgima ning kehtestama oma kodumaal võimalikult kiiresti rinnavähi sõeluuringute programmid. Võin öelda, et enamikus riikides on meil piisavad ja väga head rinnavähi sõeluuringute programmid, mis kannavad vilja; mõned riigid tegutsevad siiski kahjuks pisut aeglaselt. Võin teile kinnitada, et igasuguses suhtluses liikmesriikidega on see üks prioriteetseid valdkondi, mida me arutame.

Juhataja. – Küsimus nr 16, mille esitass **Tiziano Motti (H-0587/10)**

Teema: Euroopa Parlamendi 23. juuni 2010. aasta deklaratsioon pedofiilide ja seksuaalahistajate vastase Euroopa kiirhoiatussüsteemi loomise kohta

23. juunil 2010 võttis Euroopa Parlament vastu resolutsiooni pedofiilide ja seksuaalahistajate vastase Euroopa kiirhoiatussüsteemi loomise kohta. Juba 22. mail 2007 oli komisjon avaldanud teatise „Küberkuritegevuse vastase võitluse üldise poliitika kujundamine“. Euroopa Parlament palus nõukogul ja komisjonil võtta komisjoni 2007. aasta mai teatise suhtes järelemeetmeid ning hakata ka rakendama Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiivi 2006/24/EÜ (mis käsitleb üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste või üldkasutatavate sidevõrkude pakkujate tegevusega kaasnevate või nende töödeldud andmete säilitamist) ning seda laiendada, et määrata kindlaks andmekaitse eeskirjad nende isikute andmete kohta, kes materjali internetti üles on laadinud. Need andmed aitavad korra- ja õiguskaitseljõududel kiiresti ja tõhusalt takistada internetis levivat lapspornot ja seksuaalset ahistamist. Kas komisjon võiks selgitada, milliseid järelemeetmeid on resolutsiooni alusel võetud?

László Andor, komisjoni liige . – Tegelen väga põhjalikult laste kuritarvitamise ja eelkõige laste seksuaalse kuritarvitamise vastase võitlusega. 29. märtsil 2010 võttis komisjon vastu direktiivi ettepaneku laste seksuaalse kuritarvitamise ja ärakasutamise ning lasteporno vastase võitluse kohta. See põhjalik tekst hõlmab õigusrikkujate süüdimõistmist, ohvrite kaitset ja süütegude ennetamist.

Tehnoloogia arenguga kaasnevate ohtude arvesse võtmiseks lisatakse ettepanekusse eelkõige uued kuriteod, nagu lapse seksuaalne ahvatlemine, lasteporno vaatamine faile alla laadimata, võrgus seksuaalne kuritarvitamine või laste kuritarvitamise võimaluse reklaamimine näiteks internetifoorumite kaudu. Tuleks luua eriuurimisvahendid, näiteks politsei salaoperatsioonid, et teha kindlaks seksuaalkurjategijate ringkonnad, ning eriuurimisüksused peaksid analüüsima lasteporno temalisi materjale, et teha kindlaks lapsohvrid.

Liikmesriigid peaksid kehtestama ka riiklikud süsteemid, et piirata juurdepääsu internetilehekülgedele, mis sisaldavad lastepornot, ning võtma meetmeid sisu kustutamiseks

otse allikast. Oleme tutvunud põhjalikult Euroopa Parlamendi 23. juuni 2010. aasta deklaratsiooniga ning tahaksin kuulda austatud parlamendiliikme ettepanekut kiirhoiatussüsteemi kohta. Samuti olen tutvunud ettepanekuga laiendada andmete säilitamise direktiivi kohaldamisala, et säilitada andmeid lasteporno teemaliste materjalide otsingute kohta ning internetti üles laaditud laste seksuaalset kuritarvitamist puudutava sisu kohta ning sõnumite kohta, millega lapsi internetis seksuaalselt ahvatletakse.

Andmete säilitamise direktiiv kohustab side- ja võrguteenuste osutajatel säilitama liiklus- ja asukohtaandmed ning abonentide andmed. See ei laiene sisu käsitlevatele andmetele. Sisu saab hankida ja säilitada eeluurimise raames vahendiga, mida nimetatakse seaduslikuks side pealtkuulamiseks. Seaduslikku side pealtkuulamist reguleerivad vaid liikmesriikide õigusnormid ning see erineb liikmesriigiti, aga üldiselt saab seda kasutada vaid siis, kui õiguskaitseorganil on vihjeid, et pannakse toime teatavat liiki kuritegevust ning see vajab täiendavat uurimist. See uurimisvahend ei kuulu andmete säilitamise direktiivi kohaldamisalasse.

Seaduslik side pealtkuulamine toimub eeluurimise ajal ning eeldab kahtlustatava olemasolu. Andmete säilitamise direktiiv kohustab vastupidi ettevõtjaid säilitama teatavat liiki andmeid olenemata sellest, kas andmete omanikke kahtlustatakse või mitte. Andmete säilitamise direktiivi kohaldamisala laiendamisel tohutule hulgale isikuandmetele ja sisuga seotud andmetele, nagu eri keeltes eri otsisõnadega internetiotsingud, üles laaditud sisu, vahetatud sõnumid ja kõikide kasutajate identimiseks vajalikud üksikasjad, tuleks analüüsida vajalikkust ja proportsionaalsust, ent seda pole veel tehtud. Seda laiendust kohaldataks iga isiku poolt igal platvormil mis tahes ajal ja teemal üles laaditud sisu suhtes.

Austatud parlamendiliikme esitatud ettepanek tekitab tõsiseid kartusi, et see ei vasta proportsionaalsuse põhimõttele, isegi kui selle eesmärk on õiguspärane ja väärrib meie täielikku tähelepanu. Komisjon arvab, et tema hiljutine direktiivi ettepanek on palju sobivam vahend, et saavutada meie ühine eesmärk: kaitsta lapsi seksuaalkurjategijate eest.

Tiziano Motti (PPE) . – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Sooviksin sõna vaid paariks sekundiks, sest olen vastusega rahul ja tänan volinikku selle eest. Mul on hea meel, et tehakse tööd ka probleemi algpõhjuse kallal.

23. juunil 2010 vastu võetud deklaratsiooni kohta tahaksin märkida, et selles osutati üles laaditud andmetele, aga mitte veebisaitidelt materjali allalaadimisele. Seda seepärast, et meie arvates tuleks tegelikult võtta nõuetekohaselt arvesse ka otsingumootorite kasutajate õigust eraelu puutumatussele.

Sellegipoolest arvan, et saab veel rohkem – või isegi palju rohkem – ära teha, sest kui proportsionaalsuse põhimõtet arvestades on kodanikud varmad tegema otsinguid enne lennuki pardale minekut, sest nad on teadlikud reisijatele otsingu ajal võimaldatavast ulatuslikust eraelu puutumatusse kaitset, siis on samuti võimalus jõuda rahuldava kompromissini, et kaitsta selles valdkonnas ka alaealisi.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – Tahaksin pöörduda taas Euroopa Parlamendi 23. juunil 2010 vastu võetud deklaratsiooni juurde. Te mäletate, et deklaratsioonis viidatakse eelkõige pedofiilide vastase tõhusa kiirhoiatussüsteemi loomisele. Minu küsimus seoses sellega puudutab teist teemat – kas eri poliitseijõud ei peaks looma süüdimõistetud pedofiilide andmebaasid Euroopa Liidu egiidi all, sest teiste liikmesriikide poliitseijõud saaksid eri liikmesriikides loodud andmebaase kasutada?

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Poola kehtestas hiljuti pedofiilide ja vägistajate keemilise kastreerimise, kasutades hormoonravi nende seksuaaliha pärssimiseks – pärast 45aastase mehe kinnipidamist, kellel oli oma alaealise tütreka kaks last. Nagu võite arvata, on see meede tekitanud tulise arutelu ja reaktsiooni Poolas selle üle, kelle õigused on tähtsamad: kas vägistajate eest kaitset ootava ühiskonna õigused või seksuaalkuritegudes süüdi mõistetud isikute õigused, keda võidakse karistada viisil, mida paljud peavad ebainimlikuks. Kas komisjon on võtnud seisukoha nendes küsimustes ning seksuaalkuritegude eest keemilise kastreerimise seadustamise suhtes?

László Andor, komisjoni liige . – Nagu ütlesin oma sõnavõtu alguses, on üks paremaid vahendeid lasteporno ja laste seksuaalse kuritarvitamisega võitlemiseks võtta kiiresti vastu komisjoni 2010. aasta märtsi ettepanek, mis käsitleb laste seksuaalse kuritarvitamise vastast võitlust.

Komisjon ootab Euroopa Parlamendi raporti projekti ning kolmepoolse arutelu algust. Loodan ka liikmesriikidele ja Euroopa Parlamendile, kes koostaksid lõpliku teksti, mis on oluline nende kuritegudega võitlemiseks, ning tahaksin uuesti juhtida teie tähelepanu proportsionaalsuse põhimõttele, mis on minu arvates seotud viimase küsimusega sel teemal.

Juhataja. – Nüüd asume küsimuse nr 17 juurde, mille esitas Barbara Matera, kes istub kohal 666. See ei sobi teile!

Küsimus nr 17, mille esitas **Barbara Matera** (H-0609/10)

Teema: noored ja tööturg

Eurostati hinnangul on 9,6% Euroopas elavatest tööealistest inimestest töötud. Igal aastal lõpetab Euroopas kõrgkooli umbes 3 miljonit noort. Aastatel 2004–2008 on vaesumisohus inimeste arv Euroopas kasvanud 1,5% võrra, moodustades 15% asemel 16,5%.

Komisjon on avaldanud uue dokumendi „Euroopa koostöö edendamine kutsehariduse ja -koolituse valdkonnas, et toetada Euroopa 2020. aasta strateegia rakendamist” ja 2010. aasta on kuulutatud Euroopas vaesuse vastu võitlemise aastaks.

Kas komisjon kavatseb teha midagi selleks, et tegelikult parandada nende noorte juurdepääsu tööturule, kes on eas, mille puhul ei saa veel rääkida kroonilisest tööpuudusest üle 30aastaste seas, ja teha seda meetmete abil, mis ergutavad liikmesriike võtma keskmise pikkusega ja pikaks ajaks tööle vajalike oskustega raskes majanduslikus olukorras olevaid 19–35aastaseid inimesi?

László Andor, komisjoni liige . – Viimase kahe aasta jooksul on noorte töötute arv Euroopa Liidus kasvanud ühe miljoni võrra. Praegu on meil viis miljonit alla 25aastast noort, kes ei leia tööd.

Komisjon on väga teadlik raskustest, millega noored tööturul praegu silmitsi seisavad. Liiga paljud töötavad lühiajalise töölepingu alusel, mis pakub kasinaid arenguvõimalusi, ükskõik kui hea kvalifikatsiooniga inimene võib olla. Pealegi on mõnel elanikkonnarühmal eriti raske tööd leida ja tööturul püsida. Nende hulka kuuluvad sisserändaja taustaga noored ja rahvusvähemustesse kuuluvad noored, näiteks romad.

Samal ajal kasvab prognooside kohaselt nõudlus kõrge kvalifikatsiooniga töötajate järele peaaegu 16 miljoni võrra ning keskmise kvalifikatsiooniga töötajate järele rohkem kui

3,5 miljoni võrra. See tähendab väga suuri töövõimalusi noortele ning me peame tagama, et noored seda täielikult kasutada saavad.

Euroopa 2020. aasta strateegias, milles sätestatakse ELi üksikasjalik kava majanduskasvu ja töökohtade suurendamiseks järgmise kümne aasta jooksul, pannakse erilist rõhku noortele ning seatakse selged eesmärgid haridustaseme kohta. Septembris tutvustas komisjon noortele suunatud poliitikaalgatusi pealkirjaga „Noorte liikuvus”. Selles sätestatakse kava meie noorte haridustaseme ja tööhõive parandamiseks järgmise kümne aasta jooksul. Komisjon tutvustas hiljuti veel üht juhtalgatust: „Uute oskuste ja töökohtade tegevuskava”. Komisjon julgustab kehtestama noortegarantiid, et tagada, et kõigil noortel oleks töö või et nad omandaksid haridust või osaleksid tööturupoliitika aktiivsetes meetmetes nelja kuu jooksul pärast kooli lõpetamist.

Veel üks küsimus on vajadus vähendada tööturu killustumist kooskõlas ühise turvalise paindlikkuse poliitikaga. Teeme ettepaneku, et killustatud tööturuga liikmesriigid peaksid kaaluma piisavalt pika katseajaga tähtsate lepingute kehtestamist ning õiguste kaitse järk-järgult suurendamist. Lisaks peame edendama tööjõu suuremat liikuvust ja toetama uuendustegevust. Kaks vahendit, millest on selles vallas abi, on ELi töökohtade liikuvuse kava – „Sinu esimene EURESi töökoht” – ja Euroopa vabade töökohtade seire. Algatusega „Sinu esimene EURESi töökoht” edendatakse noorte töötajate liikuvust ning Euroopa vabade töökohtade seire võimaldab noortel ja töönõustajatel jälgida, kus konkreetselt pakutakse Euroopa Liidus töökohti ning milliseid oskusi on vaja. Samal ajal võimaldab Euroopa mikrokreiidirahastu „Progress” toetada noori ettevõtjaid, kes ei suuda leida muud rahastamisviisi ettevõtte asutamiseks.

Loomulikult pole meie ees seisvatele probleemidele ühest lahendust, vaid me võime üksteisega kogemusi vahetades palju õppida. Meie kavandatud noorte tööhõive raamistikus antakse suuniseid, kuidas poliitikakujundajad, sidusrühmad ja institutsioonid saavad sellele kaasa aidata. Riiklikel tööhõiveametitel, sotsiaalpartneritel, tööandjatel ja noortele tugiteenuste pakkujatel kohalikul tasandil on kõigil selles oluline osa. Me tegutseme selle nimel, et julgustada ELi tasandil nende osapoolte vahel kogemuste ja heade tavade vahetust. Usun kindlalt, et kui ühendame ELi tasandil oma ressursid, siis saame aidata töötada välja ja edendada edukat poliitikat noorte toetamiseks.

Barbara Matera (PPE). –(IT) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Ma olen rahul voliniku vastusega. Pidades silmas üleilmset majanduslikku olukorda ja kriisi, mis on tööturul tingimusi oluliselt halvendanud, mõjutades kõige haavatavamad rühma ehk noori, tahaksin kuulda voliniku otsust vajaduse kohta panna rohkem rõhku Euroopa vahenditele, nagu Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond, mida vajame selleks, et pakkuda ümberõpet töötajatele, kes koondati majanduskriisiga seotud põhjustel ning seega ka globaliseerumise tagajärjel.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). –(EL) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Kuulasin teie vastust minu austatud sõbra küsimusele, aga tahaksin juhtida teie tähelepanu järgmisele – sellele, mis toimub kohapeal.

Kreekas olid 2009. aastal töötud 20% noortest meestest ja 34% noortest naistest. See olukord halvenes pärast Rahvusvahelise Valuutafondi sekkumist. Samal ajal on riikliku strateegilise raamistiku kaudu Euroopa Liidu rahastatava kahe programmi kasutamismäärad 1,9 ja 3,2.

Niisiis on küsimus selles, miks on Kreekas need määrad nii madalad? Kas süüdi on Kreeka valitsus? Ning teiseks: kas komisjon kaalub mingeid täiendavaid meetmeid, et see tööhõiveprobleem lahendada?

Seán Kelly (PPE). – Lühidalt öeldes on see väga oluline, ehkki kurb teema. Tean, et minu kodumaal on 20% noortest töötud ning taas hakkab toimuma vahepeal peatunud väljaränne, mida nimetatakse ajude väljavooluks ja mis puudutab muu hulgas ka minu perekonda.

Ning tulenevalt viimasest küsimusest sooviksin teada, kas mõned riigid suudavad teistest paremini kasutada Euroopa Liidu pakutud meetmeid ning millised on nende kehtestatud tõkked?

László Andor, komisjoni liige . – Tahaksin teid tänada märkuste eest ning selle eest, et juhtisite tähelepanu muudele rahalistele vahenditele lisaks nendele, mida juba mainisin: mikrokrediidirahastu, Euroopa Sotsiaalfond ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond. Need võivad samuti aidata – viimasena nimetatud fond eelkõige ootamatute massiliste koondamiste korral, mis mõjutavad eelkõige töötlevas tööstuses töötavaid inimesi, aga mis võivad esineda ka muudes tööstusharudes.

Oleme kindlad, et nendest vahenditest on abi, ning usume, et neid tuleb järgmisel finantsperioodil või järgmisel programmitöö perioodil kindlalt rahastada, sest isegi kui saabub õitseng, peame teatavatel juhtudel olema kahjuks valmis ulatuslikeks koondamisteks, mis tulenevad tegevuse ümberkorraldusest ja teise riiki ümberpaigutamisest. Me peame olema tähelepanelikud teatavate juhtude suhtes.

Euroopa Liidus tekib praegu lõhe – teatav eraldumine – põhipiirkonna vahel, kus SKP ja tööhõive juba kasvavad, ja riikide vahel, nagu Kreeka ja Iirimaa, kes võitlevad finantsturu survega.

Pidasin hiljuti isiklikult läbirääkimisi minister Katseliga ning arutasime, kuidas saaks Euroopa Sotsiaalfondi Kreekas tõhusamalt kasutada. Lähiminevikus on esinenud mitmeid põhjusi, sealhulgas kriis ise, raskusi kaasrahastamisel ja teatavaid haldusraskusi, mis on muutnud keeruliseks sotsiaalfondi ulatusliku kasutamise, aga võin teile kinnitada, et meie talitused töötavad väga pingsalt ja teevad tihedat koostööd Kreeka korraldusasutusega, et luua käesoleval ajavahemikul asjakohased võimalused Euroopa Sotsiaalfondist rahastamiseks. Usun, et sellest on tõesti abi, kui suudame nõuetekohaselt rahastada.

Vastab tõele, et hädaolukorras on see veelgi keerulisem ning Euroopa Sotsiaalfondist pakutavat rahastamist tuleb ja on ka võimalik ümber korraldada. Pikemas perspektiivis peame minu arvates muutma sotsiaalfondi nii, et see oleks tõhusam teatavates olukordades ning liidusisese ebaühtlase majandusarengu mõju tasakaalustamisel. See mõju on juba avaldunud ka demograafiliselt, käivitades rändevoogu, mida ei pruugitud varasemal perioodil piisavalt arvesse võtta. Me pöörame sellele tähelepanu ning seome selle tööturu suundumustega.

Juhataja. – Austatud kolleegid! Meil on praegu 40 minutit aega enne istungi lõppu kell 20.30. Teen ettepaneku jagada see aeg asepresident Redingi ja volinik Füle vahel. Esimene küsimus on Viviane Redingule.

Kallid kolleegid! Palun arvestage välja, kas teie küsimuseni jõutakse või mitte. Vabandan, et oleme täna ajahädas viimase arutelu aja ületamise tõttu, aga kavatsen lõpetada kell 20.30, et tõlgid saaksid õhtusöögile minna. Mina isiklikult olen siin keskööni.

Teine osa

Küsimus nr 18, mille esitas **Marc Tarabella** (H-0570/10)

Teema: sooline võrdõiguslikkus otsuste tegemisel

Lähtudes tõsiasiast, et riikide parlamentide ja valitsuste liikmetest on vaid iga neljas naine, et ELis on ainult 10% börsil noteeritud suurte ettevõtete juhatuse liikmetest ja üksnes 3% nende haldusnõukogu liikmetest naised, on komisjon kinnitanud naiste ja meeste võrdõiguslikkuse strateegias aastateks 2010–2015, et ta kohustub „kaaluma sihtalgatusi”, „jälgima, kuidas saavutatakse eesmärk” ja „toetama jõupingutusi”. Seega on nüüd vaja nn klaaslae vastu võitlemiseks võtta sihtmeetmeid.

Kas komisjon kavatses kehtestada kvoodid, et suurendada naiste osalust otsuste tegemisel? Kas komisjon kavatses liikmesriikidelt jõulisemalt nõuda lastehoidmisteenuste väljaarendamist, et ka emad saaksid paremini ühitada kutsetööd ja eraelu? Milliseid teisi meetmeid kavatses komisjon võtta stereotüüpide kummutamiseks selles valdkonnas?

Viviane Reading, komisjoni asepresident. – See on muide üks minu lemmikteemasid ning seetõttu kavatsen kaaluda kõiki õiguslikke ja muid meetmeid, et korvata püsiv ebavõrdsus otsuste tegemisel. Viimased näitajad ei ole väga head ning seetõttu peame tõepoolest midagi tegema – eelkõige seepärast, et näitajad püsivad jätkuvalt samal ebasoodsal tasemel.

See on üks viiest prioriteedist komisjoni 2010.–2015. aasta naiste ja meeste vahelise võrdõiguslikkuse strateegias, mida olen Euroopa Parlamendis juba tutvustanud. Samuti olen juba kinnitanud, et oleks hea, kui nõukogudes ja juhtkondades oleks rohkem naisi. Seepärast peame rääkima nendega, kes vastutavad. Kutsun märtsis arutelule börsil noteeritud suurte ettevõtete juhid, et edendada dialoogi sidusrühmadega ettevõtlussektoris, et asjad hakkaksid liikuma. Kui asjad ei liigu, siis kavatsen käivitada sihtalgatusi eesmärgiga parandada olukorda.

Andmete kogumise ja võrreldavate andmete levitamise puhul teame ülihästi, et ka siin on puudujääke. Vilniuses on nüüd soolise võrdõiguslikkuse amet, seega saame hakata tuginema usaldusväärsematele andmetele, võrreldavatele andmetele ja eelkõige andmebaasile, mis sisaldab andmeid naiste ja meeste kohta otsustusprotsessis, ning korrapärasele aruandlusele.

See on tõsi, et kvaliteetse lastehoiu infrastruktuuri puudumine on üks põhjuseid, aga see pole ainus põhjus, miks on otsuste langetamisega seotud ametikohtadel nii vähe naisi; seega tutvume siinkohal liikmesriikide tulemustega. Ajavahemikul 2007–2013 eraldatakse struktuurifondidest pool miljardit eurot, et arendada lastehoiuvõimalusi, ning 2,4 miljardit eurot, et rahastada meetmeid, millega hõlbustatakse naiste juurdepääsu tööturule ning töö- ja pereelu ühitamist, sealhulgas juurdepääsu lastehoiule.

Kui kuulete mind seda ütlemas, siis mõistate, et mulle ei avalda eriti muljet see, mida paljud liikmesriigid teevad lastehoiu vallas, seega on ka see meie poliitilises tegevuskavas olulisel kohal. Minu kolleeg László Andor vaatleb neid näitajaid ja toiminguid Euroopa 2020. aasta strateegias ning ma olen tõepoolest veendunud, et liikmesriigid peaksid selles vallas oma jõupingutusi suurendama.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Tänan teid vastuse eest ning eelkõige teie pühendumuse eest. Teadsin, et see on üks teie lemmikteemadest. Eelkõige tahaksin rõhutada vajadust suurendada tasakaalu töö- ja eraelu vahel nii meeste kui ka naiste puhul; vaid niivisi suudame saavutada täieliku võrdõiguslikkuse. Rohkem kui pooled liikmesriikidest ei ole täitnud eesmärki luua lastehoiuvõimalused vähemalt 90%-le lastest alates kolmandast eluaastast kuni koolieani ning 33%-le alla kolmeaastastest lastest.

Seepärast tahtsin teilt küsida, kas kavatsete võtta vastumeetmeid või koguni karistada liikmesriike, kes seda eesmärki ei saavuta.

Mairead McGuinness (PPE). – Küsimuses on kasutatud sõna „kvoot” ja ma ei kuulnud vastust just sellele küsimusele kvootide kohta. Teiseks on mul kahju, kui lapsi peetakse seoses naiste töölkäimisega probleemiks. Lapsed on väikesed väga lühikest aega ja naised saavad anda oma panuse igas vanuses. Seega palun ärge keskenduge vaid lastele kui murele. Probleem ei ole lastes – tegelikult on küsimus selles, et Euroopa Liidus peaks rohkem lapsi sündima. Probleem on järgmine: kuidas murravad naised läbi klaaslae, mida küsimuse esitaja on märkinud?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Ehkki naisi on ülikooli lõpetanute seas rohkem kui 55%, ei leia me neid ikkagi ei riigiasutuste ega sageli ka ettevõtete juhtivatelt ametikohtadelt. Lisaks eksisteerib 17%-line sooline palgaerinevus.

Tahaksin paluda teil kaaluda mõnd põhjalikku programmi ja isegi rangemat kontrolli liikmesriikide suhtes seoses lastehoiuvõimalustega. Kui meil ei õnnestu luua tasakaalu töö- ja eraelu vahel, siis ei suuda me julgustada noori emasid tegema tööalast karjääri, nii et ka nemad jõuaksid juhtivale ametikohale.

Viviane Reading, komisjoni asepresident. – Olen täiesti nõus analüüsiga, et paljud liikmesriigid ei täida Barcelona eesmärke. Vaid kaheksa liikmesriiki täidab Barcelona eesmärke kuni kolmeaastaste laste puhul ning üksnes seitse liikmesriiki täidab eesmärke kolmeaastaste kuni koolikohustusealiste laste puhul.

Võrdõiguslikkuse eest vastutava volinikuna ei vastuta ma sotsiaalküsimuste eest ning ma tean, et kõik need küsimused on Euroopa 2020. aasta strateegia punktide hulgas. Me peame kindlasti arutama kõiki neid küsimusi, sest probleemid hakkavad süvenema elanikkonna vananedes. Kes hakkab ka eakate eest hoolt kandma? Naised peavad hoolitsema mitte ainult väikelaste, vaid ka eakate eest. Seega peame tõesti selle peale mõtlema ja analüüsima, miks liikmesriigid ei kasuta raha, mida pakutakse selleks, et luua rohkem lastehoiuvõimalusi.

Mis puutub kvootidesse, siis arvan, et ma ei kasutanud oma vastuses sõna „kvoodid”, aga ütlesin väga selgelt, et kui edasimineku ei toimu, siis võtan midagi ette, ning ma olen selgelt väljendanud, mida ma mõtlen edasimineku all. Edasimineku tähendab, et 2015. aastaks on börsil noteeritud ettevõtete juhatustes 30% naisi ja 2020. aastaks 40% naisi. Loodan, et suudame saavutada need eesmärgid ilma range sekkumiseta Euroopa tasandil. Kui ei, siis on kvoodid ka tegevuskavas; ning ehkki on neid, kes ei pruugi uskuda, et täidan oma lubadust, siis mind teatakse üldiselt selle poolest, et tegutsen oma sõnade järgi. Seepärast on ettevõtetel nüüd ka suurepärane võimalus tegutseda nii, et ma ei peaks sekkuma, sest kui nad toimivad õigesti, siis meil ei tarvitse sekkuda.

Olen täielikult nõus näitajatega, mida nimetati. Meie, naised, moodustame 60% uutest ülikoolilõpetajatest. See tähendab, et me peaksime üldiselt töötama ka 60%-l juhtivatest kohtadest, aga see pole kaugeltki nii. See on põhjus, miks peame aitama naistel jõuda juhtivale ametikohale. On palju põhjuseid, miks naised selleni ei jõua: üks põhjuseid on kultuur ning seda on kõige keerulisem muuta. See on ka põhjus, miks naiste osalemine otsuste tegemisel on üks soolise võrdõiguslikkuse strateegia prioriteete, nii nagu ka sooline palgaerinevus, mis on Euroopas keskmiselt 17% ning mõnes riigis väga suur ja mõnes väga väike.

Järgmisel aastal käivitame kampaania, et suurendada teadlikkust nendest asjaoludest. Näiteks Saksamaal on väga tore projekt, mida võiksite ka teistes riikides kasutama hakata.

Seal on avalikes kohtades mõõdikud, mis näitavad, kui palju peab naine kauem töötama, et teenida meestega sama suurt keskmist palka. Muidugi peame kaasama sellesse arutellu ka sotsiaalpartnerid ning rakendama läbipaistvusmeetmeid.

Kõik see on naiste jaoks koostatud strateegias kavas ning me kavatseme selle sammhaaval rakendada – mitte üksnes eesmärgiga sellest lihtsalt kõnelda, vaid selleks et olukorda muuta.

Juhataja. – Küsimus nr 19, mille esitas **Georgios Papanikolaou** (H-0572/10)

Teema: suulise ja kirjaliku tõlke ning teabega seotud kulud liikmesriikide kriminaalmenetluses

Nõukogus hiljuti vastu võetud määrus suulise ja kirjaliku tõlke õiguse kohta ning arutusel olev määrus süüdistatava teabeõiguse kohta kujutavad endast kaht põhimeedet komisjoni esitatud tegevuskavas, mille eesmärgiks on süüdistatavate kaitseõiguse tugevdamine.

Kas komisjon võiks vastata järgmistele küsimustele.

Arvestades, et on ette nähtud, et liikmesriigid kannavad kõik suulise ja kirjaliku tõlke ning teabega seotud kulud, siis milliseks kujuneb finantskoormus ja milliseid summasid peavad liikmesriigid nimetatud teenuste eest maksma? Mõned liikmesriigid, nagu Kreeka ja Malta, peavad toime tulema märkimisväärse illegaalse sisserändega, mis tekitab neile lisakulusid seoses suulise ja kirjaliku tõlke teenustega, süüdistust käsitleva teabega ning politseiametnike ja prokuröride koolitamisega.

Kas komisjon kavatseb anda omapoolse panuse nende riikide toetamiseks ja majanduslikuks abistamiseks, et nad ei peaks kandma kogu kulu ebaseaduslike sisserändajatega seotud kriminaalmenetluste puhul? Kui jah, siis milliste kriteeriumide alusel määratakse niisuguse abi suurus ning koostatakse riikide nimekiri, kes võivad abi taotleda?

Viviane Reading, komisjoni asepresident. – Kui ma sain volinikuks, siis nägin, et varem on väga palju tegeletud julgeoleku küsimustega ning väga vähe õigustega seotud küsimustega. Seepärast otsustasime tegutseda ja tegutsesime väga kiiresti, kasutades töövahendina Lissaboni lepingut ja ka Stockholmi strateegiat, milles on kehtestatud mitmed punktid selle kohta, kuidas peame edasi liikuma.

Esiteks tahaksin tänada Euroopa Parlamenti suurepärase töö eest menetlusõiguste vallas. Oleme juba jõudnud kokkuleppele üksikisiku õiguses kasutada kriminaalmenetluses kohtu ees suulist ja kirjalikku tõlget. Me teeme edusamme kriminaalmenetluses teabe saamise õigust käsitleva direktiivi puhul: kuulus õiguste deklaratsioon. Kui soovime saada maailmajaoks, kus tagatakse õigused, siis peame vähehaaval kehtestama menetlusõigused. Nende eest tuleb maksta lõivu, aga need on hädavajalikud, et tagada Euroopa kodanike kaitseõigused ning samuti nõuetekohaselt toimiv vastastikune tunnustamine.

Enne ettepanekute tegemist hindame alati põhjalikult, millised on ELi õigusnormide finantstagajärjed liikmesriikide jaoks. Alles seejärel esitame seadusandlikud ettepanekud. See toiming põhines muidugi liikmesriikide valitsuste esitatud näitajatel. Need näitajad kinnitavad, et liikmesriikide kantavad lisakulud ei tohiks olla liiga suured.

Mis puudutab õigust suulisele ja kirjalikule tõlkele, siis direktiivis vaid korratakse liikmesriikidel juba lasuvat kohustust, mis on sätestatud Euroopa Nõukogu inimõiguste konventsioonis; seega ei nõuta direktiiviga midagi erakorralist. Sellega nõutakse väga elementaarset. Liikmesriikidel – ning paljud liikmesriigid juba täidavad Strasbourgi kohtu

korraldusi – ei teki tõenäoliselt mingeid täiendavaid kulusid lisaks nendele, mida nad selles vallas juba kannavad.

Arvestades õigust saada teavet, tuleneb suurim osa kuludest esialgsest ühekordsest kulust, mis kaasneb õiguste deklaratsiooni koostamisega. Siinkohal on komisjon juba esitanud näidise direktiivi lisana kõikides ELi ametlikes keeltes. Liikmesriigid peavad vaid selle näidise kopeerima, seega pole kulud nende jaoks väga suured. Komisjonil puudub eelarve, mis sisaldaks selliseid eraldisi, et ta saaks anda rahalist abi liikmesriikidele nende kulude katmiseks. Kui liikmesriigid arvutavad välja, millised kulud kaasnevad õiguseksimuse ohu, õiguskaitsevahendite ja kohtuasja taasläbivaatamise, terve kohtusüsteemi maine halvenemise ning mõnikord Strasbourgi kohtu või siseriiklike kohtute makstud kahjutasudega, siis läheb palju kallimaks maksma see, kui vastutav riik nende põhiõiguste teostamist ei rahasta.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Tänan teid väga vastuse eest. Teil on täielikult õigus ning mul ei jää muud üle kui teiega nõustuda.

Ent tahaksin selgituseks küsida veel kord järgmist. Kas me teame hinnangulisi kulusid näiteks selliste riikide puhul nagu Kreeka või Malta, mille puhul teile teadaolevalt tekitavad meile suurt survet nii ebaseaduslikud sisserändajad kui ka inimesed, kes võivad vajada kriminaalmenetluses abi, kui lisaks neile kättesaadavatele tüüpdeklaratsioonile ja muudele tüüpdokumentidele vajavad kostjad oma kohtuasja toimikus olevate muude dokumentide tõlkimist, mis, nagu te teate, on erialane töö, mis on iga kohtuasja puhul erinev? Ning kas me teame neid kulusid eelkõige väikeste riikide puhul, kus esineb selline väga suur surve ja on ulatuslikud probleemid?

Brian Crowley (ALDE). – Soovin samuti volinikku vastuse eest tänada. Nagu minu eelkõneleja, arvan samuti, et üks suuremaid raskusi, mida tuleks tunnistada, on see – ehkki me kõik mõistame, kui oluline on juurdepääs õiguskaitsele õiguskaitset soovivale isikule arusaadavas vormis –, et me ei saa neid uusi eeskirju kasutada õigusliku mehhanismina, et lükata edasi oluliste asjade edasist kuulamist, olgu siis tegemist kas väljasaatmisega rände-eeskirjade alusel või kriminaalasja vaidega või muu küsimusega.

Kas õigusaktis või ettepanekus on mõni säte, mis võimaldaks kohtul eirata iga dokumendi tõlkimise vajadust?

Viviane Reading, komisjoni asepresident. – Kordan siiski, et kulud, mis kaasnevad mittenõuetekohase kohtumõistmisega või sellega, et inimesi ei kohelda põhiõigusi austavas Euroopas nii, nagu neid peab kohtlema, on palju suuremad kui nendesse põhiõigustesse investeerimise maksumus.

Muidugi on nendel riikidel, kus on õigused miinimumtasemega võrreldes tagatud tunduvalt väiksemal määral, palju keerulisem seda taset saavutada ning see on palju lihtsam riikide jaoks, kus on olemas teatav õiguste tase. Kas see on põhjus mitte tegutseda? Vastupidi: oleme analüüsinud võimalikke kulusid eri liikmesriikide jaoks ka seda survet arvestades, mille all nad tegutsevad. Küsimus pole ainult varjupaigas. Küsimus on ka kriminaalmenetluses, näiteks juhul, kui kuriteos süüdistatav ebaseaduslik sisserännanu tuuakse kohtu ette. Me pole kohustanud tõlkima kõiki dokumente, vaid ainult neid, mis on olulised, et süüdistatav isik mõistaks, mis temaga toimub.

Seejuures ei ole väga suur osa inimesi, keda see mõjutab, ebaseaduslikud sisserännanud. Suurim inimrühm, keda see mõjutab, on ühest liikmesriigist teise reisivad isikud, näiteks turistid, või teises liikmesriigis elavad isikud, kes ei oska selle riigi keelt. Seega on see miljonite Euroopa kodanike tavaühve.

Kujutlege, et sõidate Strasbourgist naabერიიki. Te satute liiklusõnnetusse. Keegi saab teie tõttu viga. Teid viiakse politseisse ja kohtusse ning teil pole aimugi, milles teid süüdistatakse. Sellises olukorras oleks teil väga hea meel vähemalt teada, milles teid süüdistatakse, et saaksite üritada ennast kaitsta. Arvan, et see on põhiline inimõigus ning me peaksime mõtlema ühiskonnale põhjustatud kulule, mis tuleneb selle põhilise inimõiguse rakendamata jätmisest.

Juhataja. – Mul on kahju, aga Marian Harkini, Michael Cashmani, Alexander Mirsky ja Brian Crowley küsimuste arutamiseni me täna ei jõua. Neile vastatakse kirjalikult. Nagu ennist ütlesin, oleme ajahädas, sest eelmine arutelu läks ajast üle.

Asume nüüd Štefan Fülele esitatud küsimuse juurde.

Küsimus nr 25, mille esitas **Jim Higgins** (H-0579/10)

Teema: ELi laienemine Türgi kaasamisega

Kas komisjon saaks anda ülevaate praegusest olukorrast seoses Türgi avaldusega ELiga ühinemiseks?

Štefan Füle, komisjoni liige. – 1999. aasta detsembris Helsingis kogunenud Euroopa Ülemkogu andis Türgile kandidaatriigi staatuse ja 2005. aasta oktoobris alustati Türgiga ühinemisläbirääkimisi. Komisjon on andnud nõukogule ja Euroopa Parlamendile korrapäraselt aru Türgi edusammudest Kopenhaageni kriteeriumide täitmisel.

9. novembril avaldas komisjon Türgi kohta 2010. aasta eduaruande. Aruanne hõlmab ajavahemikku alates 2009. aasta oktoobri algusest kuni 2010. aasta oktoobrini ning edusamme mõõdetakse tehtud otsuste, vastuvõetud õigusaktide ja rakendatud meetmete alusel.

Türgi on viinud ellu poliitilisi reforme eelkõige oma põhiseaduse reformi kaudu ning täidab jätkuvalt piisaval määral poliitilisi kriteeriumeid. 12. septembri rahvahääletusel vastu võetud põhiseaduse muudatused löid tingimused edusammude tegemiseks mitmes valdkonnas, nagu kohtusüsteem, põhiõigused ja avalik haldus.

Põhiseaduslike muudatuste rakendamine läbipaistval ja kaasaval viisil on Türgi arengu jaoks hädavajalik. Demokraatlik avanemine, mille eesmärk oli eelkõige kurdi küsimuse lahendamine, ei ole veel ootusi täitnud. Konstitutsioonikohtu otsus keelustada Demokraatliku Ühiskonna Partei ning PKK terrorirünnakute sagenemine nõrgestasid samuti seda poliitikat.

Endiselt on vaja olulisi reforme põhiõiguste vallas, eelkõige sõnavabaduse puhul. Ajakirjanike vastaste kohtuasjade suur arv ning liigne surve meediale õõnestavad tegelikkuses ajakirjandusvabadust.

Mis puudutab piirkondlikke küsimusi ja rahvusvahelisi kohustusi, siis on praegu väga oluline, et Türgi täidaks oma kohustuse rakendada täies ulatuses ja erandeid tegemata ühinemislepingu lisaprotokollid. Komisjon on teinud soovitusi, et kui selles küsimuses edasiminekut ei toimu, siis tuleb rakendada Euroopa Liidu poolt 2006. aastal vastu võetud meetmeid. See mõjutab läbirääkimiste üldist edasiminekut.

Türgi on jätkuvalt väljendanud avalikku toetust ÜRO egiidi all toimuvatele läbirääkimistele Küprose kreeka ja türki kogukondade vahel, et leida rahuldav lahendus Küprose küsimusele. Siiski pole toimunud mingit edasiminekut, et normaliseerida kahepoolsed suhted Küprose Vabariigiga.

Mis puudutab Euroopa Liiduga ühinemise majanduslikesse kriteeriumitesse, siis on Türgis jätkuvalt toimiv turumajandus, mis suudab tulla toime konkurentsipurve ja turujõududega liidus. Türgi majandus kasvas 2010. aastal jõudsalt, mis tasandas finantskriisi tekkinud kahjusid, kuid riigis tuleb jätkata erastamist ja struktuurireformi.

Türgi parandas jätkuvalt oma suutlikkust liikmesriigi kohustuste täitmise vallas, kohandades oma seaduseid ja määruseid Euroopa Liidu omadega. Sel aruandeperioodil avati kaks läbirääkimiste peatükki – keskkond ja toiduohutus – mis lisandusid kokku 13 peatükile, mis on praegu avatud. Olulisi edusamme on tehtud energiajulgeoleku vallas, kui ratifitseeriti Nabucco gaasijuhet käsitlev valitsustevaheline kokkulepe, ning lennundussektori koostöö puhul, kui algatati ELi ja Türgi vaheline horisontaalne lennunduskokkulepe. Paljud valdkonnad vajavad veel kooskõlastamist, eelkõige kalandus, sotsiaalpoliitika, justiits- ja siseküsimused ning tolliliit, kus pikaajalised kaubandusküsimused on veel lahenduseta.

Jätkuvalt on oluline see, et Türgi parandaks oma haldussuutlikkust, et rakendada ja jõustada ELiga seotud õigusnorme.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Tahaksin vabandust paluda. Meil oli fraktsiooni koosolek. Viviane Redingu infotund algas kell 20.00. Nägin seda monitorilt ning saabusin siia kohe, kui esitati teine küsimus – talle oli seejuures esitatud kokku kuus küsimust. Arvasin, et see kestab pool tundi, nagu ajakavas kirjas. Seepärast jäin just oma küsimusega hiljaks. Tahaksin küsida, kas olete nii kena ja lubate mul selle esitada pärast Jim Higginsi küsimust. Ma tõepoolest jõudsin istungisaali just siis, kui oleksin pidanud sõna võtma.

Juhataja. – Probleem on selles, et kodukorra artikli 116 alusel jääb küsimus vahele, kui parlamendiliige ei ole kohal sel ajal, kui tema küsimusele peaks vastatama. Meie töötajad üritasid teile kontoris helistada, ehkki nad ei pea seda tegema, aga telefonile ei vastatud. Ma saan aru, et on raskusi, aga infotund algas 20 minutit hiljem. Võimaldasin igale volinikule 20 minutit. Viviane Redingul oli 20 minutit, ta vastas kahele küsimusele ning kell 20.10 otsustasime jätkata Štefan Füle küsimustega. Austatud härra Posselt, mul on väga kahju.

Ma luban esitada kaks lisaküsimust ja siis vaatame, kui kaugele jõuame.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Lugupeetud juhataja! Me peame tunnistama, et Türgi, mis on küll moslemiriik, on läänele väga suureks abiks, eriti seoses Kuveidi, Iraagi ja NATOga. Ehkki seal on raskusi tulenevalt väga suurest elanike arvust – 74 miljonit inimest – ning seoses inimõiguste, majandusküsimuste ja Küprosega, siis kas volinik ei mõõna samal ajal, et olukord paraneb? Kas ta saaks meile öelda mingi tähtja, pika- või lühiajalise, mille jooksul saame anda Türgile õiguse saada Euroopa Liidu täisliikmeks?

Seán Kelly (PPE). – Ütlen lühidalt, et vaatamata Türgi edusammudele teatavates valdkondades, märkis volinik, et väga suur edasimineku peab toimuma seoses sõna- ja ajakirjandusvabadusega. Kui see ühel päeval saavutatakse ning Türgi ühineb Euroopa Liiduga, siis kas ei esine oht, et Türgi hakkab uuesti eirama paljusid asju, mida me soovime ja mida pole siiani saavutatud?

Štefan Füle, komisjoni liige. – Esimesele küsimusele vastates olen kindlasti nende hulgas, kes ei ole rahul ühinemisläbirääkimiste tempoga. Ma ei arva, et see kajastab riigi tähtsust ja mõlema poole pühendumust, kui avatakse vaid üks peatükk eesistumisperioodi kohta, pidades silmas seda, et praeguse eesistumisperioodi jooksul ei suutnud me avada uut peatükki, isegi kui on toimunud suur edasimineku, eriti konkurentsi käsitleva 8. peatüki puhul.

Sellel on mitu põhjust. Lahendamata küsimuste hulka kuulub ka endiselt lõhestunud Küpros. Peatükkide arv, mida saame ühinemisläbirääkimiste käigus avada, on tõepoolest piiratud. Me peame ülejäänud aja jooksul avama vaid kolm peatükki – konkurentsi, riigihangete ja sotsiaalpoliitika kohta – ning need pole lihtsad peatükid. Kaheksa peatükki on külmutatud komisjoni soovitude alusel vastusena sellele, et Türgi ei rakenda lisaprotokoll, aga eri liikmesriigid on ka teiste peatükkide arutelu lõpetanud.

Sellises olukorras on komisjonil keeruline öelda mõistlikku tähtaega. Võin öelda, et täna oli meil Brüsselis esimese ministrite tasandil üldnõukogu raames hea arutelu ELi ja Türgi suhete ja ühinemisläbirääkimiste teemal seoses deklaratsioonide teksti suhtes kokkuleppimisega. Ka mina otsin eri võimalusi selle protsessi kiirendamiseks. Olen kindel, et pärast eelseisvaid parlamendivalimisi Türgis on mõlemad pooled tõepoolest valmis just seda tegema.

Ajakirjandusvabadus valmistab muret ning komisjon jälgib seda väga tähelepanelikult. Selle toimingu eesmärk on töötada läbi kõik 35 peatükki, täites kõik peatüki avamise ja sulgemise eesmärgid, et tagada, et Türgi mitte üksnes ei kohanda end Euroopa Liidu õigustikuga, vaid tõestab ka selle õigustiku rakendamist. See on väga suures osas seotud Kopenhaageni poliitiliste kriteeriumidega, mis on seotud eelkõige ajakirjandus- ja sõnavabadusega.

Koos liikmesriikidega ja Euroopa Parlamendi toel soovime väga, et laienemine ei tähendaks vaid ristikeste tõmbamist, mis võib hiljem tekitada probleeme mõne õigusnormi rakendamisel või institutsioonide töös. See on tõsine protsess, mille puhul tehtu tõestamine mängib üha tähtsamat rolli. Just seda peab Türgi tegema, enne kui hakatakse arutama küsimust, kas ta saab Euroopa Liidu liikmeks. See oleks parim tagatis, et kõik vabadused, sealhulgas austatud parlamendiliikme nimetatud vabadus, on tagatud.

Juhataja. – Küsimus nr 24, mille esitas **Bernd Posselt** (H-0569/10)

Teema: Koostöö Vojvodina ja Ida-Horvaatia vahel

Millised on komisjoni arvates võimalused suuremaks piiriüleseks koostööks Serbia provintsi Vojvodina ja Ida-Horvaatia vahel (Osijeki piirkond Ida-Slavooonias), eelkõige piiriülese infrastruktuuri ülesehitamisel, sh Sombori ja Osijeki vahelise kiirtee projekti osas?

– Küsimus nr 26, mille esitas **Georgios Koumoutsakos** (H-0581/10)

Teema: Albaania natsionalismi tugevnemise kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed ilmingud ja selle riigi ELiga ühinemise väljavaated

Albaania poliitikaelu põhijoon on olnud juba pikemat aega valitsuse ülim ebastabiilsus. See mõjutab negatiivselt põhjalikke institutsioonilisi reforme, mis on Albaania Euroopa Liiduga ühinemiseks mõödapääsmatud. Pikaajalise poliitilise ebastabiilsuse õhkkonnas tekitab erilist rahutust fanaatilise natsionalismi ilmingute kvantitatiivne ja kvalitatiivne kasv nii meedias kui ka ühiskonnas tervikuna, ja eriti noorsoo hulgas. Seda tõendab konkreetselt näiteks kreeka päritolu Albaania kodaniku tapmine Himaras möödunud aasta augustis, vandaalitsemine Boboshticë kalmistule pandud pärgade kallal ning albaania peavoolumeedia jätkuvad jõhkrad rünnakud Albaania õigeuskiriku juhi vastu. Kas komisjon võiks eelnimetatud arvestades vastata järgmistele küsimustele.

Kas need sündmused on komisjonile teada? Kas fanaatilise natsionalismi kasvu ilmingud teevad talle muret? Kas ta kavatses olukorra parandamiseks Albaania valitsuse poole

pöörduda? Ning kas komisjon on seisukohal, et selline olukord mõjutab Albaania Euroopa Liiduga ühinemise suunas liikumise kiirust?

Štefan Füle, komisjoni liige. – Annan mõlemale küsimusele lühidad vastused.

Piiriüleste koostööprogrammide põhieesmärk on toetada inimeste, kogukondade ja majanduse jaoks ühise sotsiaal-majandusliku keskkonna arendamist ning anda tehnilist abi. See peaks aitama riikidel hallata tulevase piiriülesteid programme Euroopa Liidu struktuurifondide territoriaalse koostöö eesmärkide alusel.

Lääne-Balkani riikide vaheliste piiriüleste koostööprogrammide eesmärk on vabaneda ka varasemate konfliktide taagast. Piiriülesed programmid Lääne-Balkaniga ühinemiseelse abi rahastamisvahendi alusel algasid 2007. aastal. Tulemused on siiani olnud väga head. Oma piiriüleste programmide raames näitasid nii Horvaatia kui ka Serbia üles koostöövalmidust mõlemal pool Doonau jõe asuvatel aladel. Horvaatia-Serbia piiriülese programmi iga-aastane eraldis ulatub 1,8 miljoni euron. Neid fondide vahendeid kasutatakse selleks, et toetada väikeseid ühisprojekte, mille on pakkunud välja kohalikud sidusrühmad eri sektorites, nagu majandus, kultuur, turism, keskkond ja sotsiaalküsimused.

Projekti soodustatud isikute hulka kuuluvad kohalikud omavalitsused, vabaühendused, kaubanduskojad või kultuuriasutused. Suured piiriülesed infrastruktuuriprojektid, näiteks küsimuses osutatud projekt, ei ole ei ühinemiseelse abi rahastamisvahendi piiriülese koostöö meetme kohaldamisalas ega eesmärk. Komisjon võiks kaaluda selliste projektide rahastamist Serbia meetme nr 1 alusel – institutsioonide väljaarendamine – ning Horvaatia meetme nr 3 alusel – regionaalareng – kui Horvaatia ja Serbia vastavad ametiasutused seda nõuavad.

Jätkaksin teise küsimusega. Nagu on öeldud kirjalikus vastuses austatud parlamendiliikme eelmisele küsimusele E-6800/2010, on Euroopa Komisjon teadlik kahetsusväärsest vahejuhtumist Himaras ning jälgib pingsalt sündmuste arengut. Teo väidetav toimepanija on end ise politseile üles andnud ning ootab kohtumõistmist. Albaania ametiasutused vastutavad täielikult asjaolude tulemusliku uurimise ja vastutavate isikute üle õiglase kohtumõistmise eest.

Komisjon jälgib selle juhtumi käsitlemist kooskõlas inimõiguste ja õigusriigi põhimõtetega. Selles küsimuses esitab austatud parlamendiliige andmeid ka muude juhtumite kohta. Albaania ja Kreeka on ajalooliselt tihedalt seotud. Kindlasti on mõlema riigi huvides, et nad jätkavad oma koostööd ning tulevad toime kõikide rahvuslike ja äärmuslike ideedega, mis on varem põhjustanud palju kannatusi kogu piirkonnas.

Komisjon on korduvalt rõhutanud vajadust tagada õigusriigi põhimõtete range järgimine ning inimõiguste täielik austamine ning eelkõige vähemustesse kuuluvate isikute kaitse. Kõik taotlejariigid on teadlikud nende kriteeriumide täitmise olulisusest, et saavutada edasimineku Euroopa Liidu suunas.

Oma hiljutises arvamuses kommenteeris komisjon positiivselt rahvastevahelisi suhteid Albaanias. Ent endiselt on vaja teha jõupingutusi, et austada vähemusi ja neid kaitsta.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Tänan teid väga teie suuremeelsuse eest. Ma teen väga lühidalt, austatud volinik! Kas te oleksite valmis tutvuma Serbias Sombori ja Horvaatias Osijek'i vahelise ühendusega? Seal viib suur sild üle Doonau jõe ning Horvaatias on lennujaam, aga puudub piisav ühendustee. See oleks tõepoolest äärmiselt oluline kogu piirkonna jaoks.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Kuulasin väga tähelepanelikult teie vastust ning tänan teid selle eest seoses teatavate sündmustega. Ent teisest küljest oli minu tänase küsimuse põhjus eelkõige asjaolu, et kui olla objektiivne, siis on Albaanias toimunud natsionalismi puhang. See paneb meid Kreekas muretsema, sest selline asi ei peaks juhtuma ühinemiseks valmistuvas riigis. Me usume, et need probleemid lahendatakse.

Juhataja. – Härra Paleckis, kas sooviksite esitada märkuse Valgevene kohta?

Justas Vincas Paleckis (S&D). – Jah, mul on küsimus Valgevene kohta. Tänan teid jõulukingituste eest.

Hiljuti külastas president Lukašenka Moskvat ja allkirjastas koos president Medvedeviga väga olulised lepingud. Kuidas te hindate seda uut olukorda enne valimisi ja pärast nende lepingute allkirjastamist?

Juhataja. – Austatud volinik, teile on kolm küsimust. Teil on maksimaalselt kolm minutit. Palun.

Štefan Füle, komisjoni liige. – Esimesele küsimusele on taotlusele tuginedes vastus mõlema riigi puhul jaatav. Ma olen valmis selle küsimuse arengut jälgima ning vaatama, mida komisjon saab abistamiseks teha.

Teiseks valmistab iga natsionalismipuhang komisjonile muret ning on teema, millesse tuleb suhtuda väga tõsiselt, arvestades meie suhteid selle riigiga. Nagu te teate, esitasime oktoobri alguses Albaania kohta arvamuse. On olnud mitu nii-öelda võtmetähtsusega prioriteeti – neid oli kaksteist – mis on eeltingimused, mida peab Albaania täitma, enne kui saame soovitada alustada ühinemisläbirääkimistega. Nende kaheteistkümne põhiprioriteedi puhul tagan ma koos kolleegidega, et teie tõstatatud küsimust käsitletakse rahuldavalt ning et komisjon ei soovita alustada ühinemisläbirääkimisi, välja arvatud juhul, kui sellised küsimused nagu teie tõstasite, lahendatakse rahuldavalt.

Kolmanda küsimuse puhul ma ei ole kindel, kuidas vastata lühidalt. Ma arvan, et oleme valimiste eel täheldanud mõningal määral edasiminekut. Ootame pikisilmi OSCE demokraatlike institutsioonide ja inimõiguste büroo juhitud rahvusvahelise valimiste vaatlemise missiooni raportit. Sellele tuginedes oleme valmis astuma edasisi samme Valgevene kaasamiseks, aga see kaasamine saab olema üldine, pidades olulisel määral silmas samme, mida Valgevene ametiasutused peavad astuma demokraatia, õigusriigi ja põhiõiguste vallas.

Lõpetan nüüd ja annan kirjaliku vastuse komisjoni ja liikmesriikide praeguse töö kohta ühise vahekavaga, millest ma kõnelen homme teile ja teie kolleegidele Euronestist. Samuti vastan küsimustele tagasivõtulepingu mandaadiga tehtud töö ja viisalihtsustuslepingu kohta ja annan ka täiendavat teavet, mis on ka vastus teie küsimusele. Lisan ka oma ettevalmistatud sõnavõtu.

Juhataja. – Austatud härra Paleckis! Mulle tundus oluline lisada teie märkused Valgevene kohta protokollis, arvestades eelseisvaid valimisi.

Vabandan Barry Madleneri, Eleni Theoharouse ja Takis Hadjigeorgiou ees, kes on samuti kohal. Nende küsimusteni me ei jõudnud. Nad saavad kirjaliku vastuse.

Austatud härra Madlener, meil tõepoolest pole aega.

Barry Madlener (NI). – (NL) (*ilma mikrofonita*) ... küsida see küsimus, aga nüüd meid jäetakse lihtsalt päevakorrast välja. Kas see on tavapraktika? Kas te poleks saanud meie varem teatada või sekkuda, et me kõik oleksime sõna saanud?

Juhataja. – Härra Madlener, minu juhtimisel üritame alati lõpetada kell 20.30. See on nüüd kestnud seitse minutit kauem tulenevalt vastuste pikkusest ning asjaolust, et eelmine arutelu läks 20 minutit üle. See pole minu süü, aga ma arvan, et on oluline, et meie töötajad saaksid söömas käia, enne kui nad kell 21.00 naasevad.

Küsimustele, millele ajapuudusel vastata ei jõutud, vastatakse kirjalikult (vt lisa).

Sellega on infotund lõppenud.

(Istung katkestati kell 20.40 ja seda jätkati kell 21.00.)

ISTUNGI JUHATAJA: LÁSZLÓ TÓKÉS

asepresident

18. Energiatõhususe tegevuskava (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni nimel Bendt Bendtseni esitatud raport energiatõhususe tegevuskava läbivaatamise kohta (2010/2107(INI)) (A7-0331/2010).

Bendt Bendtsen, *raportöör.* – (DA) Austatud juhataja! On oht, et ELi eesmärk saavutada 2020. aastaks 20%-line energiatõhususe suurenemine võib muutuda taas üheks Lissaboni ennustuseks. Praeguste algatuste järgi tundub, et me saavutame 10–11%-lise tulemuse. See pole piisavalt hea. Me peame investeerima energiatõhususse majanduslikel, kaubanduslikel, keskkonnaga seotud ja sotsiaalsel põhjustel. Suurem tähelepanu energiatõhususele tähendab eelkõige seda, et me kasutame vähem energiat. See toob kaasa säästu ning komisjoni näitajate kohaselt on meie 20%-lise eesmärgi saavutamiseks tulenev finantskasu ligikaudu tuhat eurot majapidamise kohta aastas.

Samal ajal kui Hiina ja Ameerika Ühendriigid teevad selles valdkonnas olulisi investeeringuid, liiguvad asjad Euroopas palju aeglasemalt. Me lohiseme järel. Hiinas toetab riik neid tööstusharusid. Ameerika Ühendriikidel on suurepärase raamtingimused ettevõtlikeks, samal ajal kui Euroopa kodanikud mõtlevad üksnes sellest, kui palju luksust saab oma palga eest lubada. Liiga vähe pööratakse tähelepanu innovatsioonile ja tulemuste saavutamisele. Poliitilisest seisukohast peame keskenduma mõnele valdkonnale, mis võimaldab meil muuta oma elu paremaks kui see on – need on valdkonnad, mis annavad ka suurt majanduslikku tulu, tekitavad uusi töökohti ja edendavad meie konkurentsivõimet.

Energiatõhususel on veel täiendav eelis, et see pakub tööd Euroopa väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele. ELi energiatõhususe poliitika kolm keskset sammast on minu arvates riiklikud tegevuskavad, tootepoliitika ja hoonete energiatõhusus. Need on kolm väga erinevat poliitikavaldkonda. Kui räägime kõigepealt riiklikest tegevuskavadest, siis need ei ole osutunud eriti tõhusaks, aga neil on sellegipoolest väga suur potentsiaal. Seepärast peame neid laiemalt rakendama ning andma komisjonile võimaluse neid aktiivselt töövahendina kasutada. Komisjonil on võimalus tegevuskavad tagasi lükata, kui need pole piisavalt eesmärgikindlad. See toob kodanike jaoks kaasa läbipaistvuse. End on väga oluline, et me säilitame liikmesriikide sõltumatuse ning anname neile võimaluse otsustada ise, millises valdkonnas nad soovivad pingutada. Seega mõnes riigis on energiasäästu võimalused

hoonetes suuremad kui teistes riikides, nii nagu hoopis teised riigid keskenduvad eeldatavasti energiasäästu suurendamisele seoses toodanguga.

Teine samm on tootepoliitika, mis puudutab nii standardeid kui ka märgistamist. Standardid on kindlasti neist kahest valdkonnast olulisem valdkond ning väga lihtne on näidata seda, kui palju säästetakse standardite tulemusena, ning see suurendab jällegi innovatsiooni.

Hoonetega seotud poliitika on samuti oluline. Eesmärgid seatakse seoses 2050. aasta tegevuskavaga. Hooned on üliolulised nii energia- kui ka kliimapoliitika puhul. Nelikümmend protsenti energiatarbimisest tuleneb meie hoonetest. See on valdkond, kus on võimalik säästa mahus, mis kajastub lõpparuannetes. Olen veendunud, et need kolm valdkonda on oluline alus konkurentsivõimele ja innovatsioonile mitmel eeloleval aastal. Seega soovitatakse raportis rahastamisvahendit, et suurendada investeeringuid energiatõhususega seotud projektidesse. Mõnes Euroopa riigis on näiteid, kuidas investeeringuid suurendatakse mitu korda, ning küsimus on selles, kas EL ei peaks samuti oma rahandust sel viisil korraldama. Loodan, et Euroopa Parlament suudab leppida kokku, et võtta see raport vastu suure poliitilise hääaltenamusega, sest see on oluline – see on väga tähtis valdkond Euroopa ja meie ettevõtete jaoks.

Günther Oettinger, komisjoni liige. – (DE) Austatud juhataja, kallid parlamendiliikmed! Esiteks olen tänulik Euroopa Parlamendi keskkonna, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonile, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonile ning regionaalarengu komisjonile intensiivse arutelu eest ning raporti eest, mida täna arutame. See kehtib eriti Bendt Bendtseni kohta, aga ka teiste parlamendiliikmete kohta, kes on tegelenud selle küsimusega pikka aega ning näidanud üles suurt pädevust.

Kui teeme olukorrast vahekokkuvõtte seoses kolme eesmärgiks seatud 20% tasemega – süsinikdioksiid, taastuvenergia osakaal energiaallikate seas ning suurem energiatõhusus, siis seoses süsinikdioksiidi ja taastuvenergiaga teeme edusamme, aga energiatõhususe puhul oleme alles alguses. Kui me ei võta meetmeid, siis me ei saavuta eesmärki. See tähendab, et ehkki oleme seadnud eesmärgi – Euroopa Parlament, nõukogu, kõik Euroopa institutsioonid –, ei too meie edusammud, eriti pärast kriisi, ilmselt kaasa 20% võrra suuremat energiatõhusust. Selle asemel oleks praeguses olukorras võimalik kümne aastaga saavutada maksimaalselt 8, 9 või 10%.

Minu käsitletav teine punkt on see, et ma ei ole täielikult rahul mõistega „energiatõhusus”, sest mitte keegi peale meie ei saa sellest aru. Kui küsite oma naabrilt või sõbralt, siis nad saavad aru, mida tähendab energiasääst, aga energiatõhusus on lihtsalt üks tehniline termin. Tegelikult on selle eesmärgiga seotud küsimus selles, et pole veel kindlalt määratletud, mida tuleb tegelikult saavutada. Meil on energiatarbimise üldhinnang 2005. aasta kohta, mida täiendavad 2007. aasta andmed tulenevalt Rumeenia ja Bulgaaria kaasamisest, ning see aasta on lähtepunkt. Selles hinnangus osutatud tarbimise tase on hästi teada. Sel ajal – see oli enne minu ametiaega – kajastasid kõik otsused tavapäraselt prognoosi, teisisõnu energianõudlust, mis suureneb, ning sellest omakorda arvati 20% maha. Küsin endalt, et kui energiasäästu arvesse ei võeta, kas siis meie energianõudlus tegelikult suureneb. Minu kodumaal Saksamaal ilmselt mitte. Ent uutes liikmesriikides – mul tarvitseb nimetada vaid mootorsõidukeid, autode arvu elaniku kohta, eluasemete suurust, tööstuse arengut – see kindlasti suureneb. Ent kuni praeguseni ei ole koostatud objektiivset raportit, milles hinnatakse prognoose. Kakskümmend protsenti – kui suurest näitajast täpselt, seda me ei tea. Meil on PRIMESi ja muud mudelid – mul on kahtlusi paljude näitajate prognooside

kohta. Näiteks Euroopa Liidu asutajaliikmed väidavad, et ilma energiasäästuta nende energianõudlus suureneb järsult 2020. aastaks. 20%-lise vähendamise tulemusel saame täpselt samad näitajad nagu 2005. aastal. See pole kindlasti võimalik. See tähendab esiteks, et me vajame näitajaid, väljavaateid ja prognoose, millel on kaalu. Me soovime need koostada veebruariks või märtsiks.

Ma loodan riigipeade ja valitsusjuhtide peale, et nad suhtuksid sellesse küsimusse veebruaris sama tõsiselt nagu enne kriisi, sest mulle tundub, et praeguses olukorras ei hääleta liikmesriigid siduvate eesmärkide poolt. Nad võivad saavutada Euroopa Parlamendis enamuse, aga liikmesriigid soovivad töötada vabatahtlikkuse alusel, ning nad on veel kaugel kaks või kolm aastat tagasi otsustatud siduvate eesmärkide kokkuleppimisest. Seega peame selgitama, milline on 2020. aasta prognoos ilma energiasäästuta – pigem teoreetilisest vaatenurgast – ning seejärel seda lihtsalt 20% võrra vähendada.

Seejärel peame küsima, millest alustada? Esiteks: hoonestuse vallas. Kõige rohkem peame tegelema olemasolevate elu-, büroo- ja tööstushoonetega. Siinkohal arvan, et avaliku sektori omanikud – kohalikud omavalitsused ja riik – peavad olema eeskujuks. Teisisõnu tuleb eelkõige üritada tõhustada kõiki riigile kuuluvaid kinnisvaraobjekte. Teiseks on meil Euroopa tasandil struktuuriprogrammid ning eri riikides on mitmesugused ümberehitusprogrammid. Me peame need kaks omavahel ühendama. Võib-olla peame andma vähem raha turuplatside sillutamiseks ning ehitama vähem ülesõidukohti ja selle asemel kaasrahastama rohkem energiatõhusust. Pean seda Euroopa tasandil väga oluliseks eesmärgiks ka järgmise eelarveperioodi jooksul.

Lisaks tuleb tegeleda transpordiga. On ütlematagi selge, et peame selles vallas säästma, kui teame, et on liikmesriike, kus on 550 bensiini- ja diiselmootoriga autot iga 1000 elaniku kohta, ning riike, kus neid on 100 või 120. Seda ühtlustatakse, aga mitte tasemel 100 autot 1000 elaniku kohta Saksamaal, vaid 400–500 autot 1000 elaniku kohta Euroopas. Seepärast vajame suuremat energiatõhusust transpordivaldkonnas. Juhtumisi on kõige tõhusam transpordiliik see, mida välditakse. Kolmandaks peame tegutsema tööstus- ja neljandaks energiasektoris.

Euroopa Parlamendis on pikalt arutletud kõikide selliste meetmete kohustuslikkuse üle. Tõstasime selle teema mitteametlikul lõunasöögil energianõukogus mõni nädal tagasi. Võin teile öelda, et liikmesriigid ja energeetikaministrid käsitlevad energiatõhususe teemat väga ettevaatlikult, aga pole veel valmis tegema otsust siduvate eesmärkide kohta. Vaadagem näiteks sellist arenevat liikmesriiki nagu Poola: kas ta suudab 20% ulatuses energiakulu vähendada? Ma kahtlen. Või mõelgem väljakujunenud liikmesriikidele, nagu Saksamaa, Austria või Itaalia: kuidas saaksime panna näiteks Austria või Saksamaa nõustuma 30%-lise kärpega, et Poola saaks kohandada oma majanduslikku arengut, autode arvu kodaniku kohta ja muid valdkondi sihtmärkidega? Seoses sellega on meil veel ees pingelisi arutelusid selle kohta, kuidas seda täpselt rakendatakse eri sektorites – tööstuses, energiasektoris, transpordivaldkonnas ja elamumajanduses – ning liikmesriikides.

Nüüd olen raportiga nõus ning tänan teid selle sisu eest. Soovin seda küsimust arutada 4. veebruaril Euroopa Ülemkogus, et näha veel kord selgelt, kui tõsiselt valitsused sellesse suhtuvad. Seejärel saaksin teile esitada konkreetse ettepaneku uue energiatõhususe kava kohta. Olen kindel, et seejärel on meil kevadel ja suvel piisavalt võimalusi arutada kõike, sealhulgas siduvate eesmärkide küsimust.

Pidades silmas subsidiaarsuse põhimõtet, siis võib-olla on kaheetapiline kava õige lahendus. 1. etapp oleks vabatahtlik. Me ootame, et igal aastal esitataks riiklikud energiatõhususe

tegevuskavad, ning täpsustame, mida eeldame igal aastal seoses eesmärkide saavutamise, aga me ei oota 2020. aastani. Selle asemel, kui see on asjakohane, otsustame kahe aasta pärast võtta vastu siduvad eesmärgid, kui märkame, et kahel esimesel aastal ei ole liikmesriikides vabatahtliku etapi jooksul tehtud edusamme 20% eesmärgi saavutamise suunas. Täna teid väga tänase arutelu eest.

Peter Liese, *keskkonna, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni arvamuse koostaja* . – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud härra Oettinger, kallid kolleegid! Esiteks tahaksin teha paranduse: saksakeelses tõlkes on kirjas, et olen keskkonna, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni esimees, aga see pole õige. Ma olen arvamuse koostaja. Ent selles rollis tahaksin avaldada siirast tänu Bendt Bendstenile tema meeldiva töö ja suurepärase koostöö eest. Ta on esitanud eesmärgikindla strateegia energiatõhususe vallas Euroopa Liidus. Energiatõhusus on kõige kulutõhusam vahend heitkoguste kärpimiseks ning meie energiaimpordist sõltuvuse vähendamiseks. Sellega luuakse Euroopas töökohti ning meie investeeritud raha ei voola enam Venemaale, Lähis-Itta ja muudesse piirkondadesse, vaid jääb meie majandusse.

Keskkonnakomisjon on võtnud vastu kõikehõlmava arvamuse. Ma ei pea kõike seal märgitult kordama, aga ka see on väga eesmärgikindel. Ent kõik selles sisalduv ei ole sama suure tähtsusega. Ent sooviksin veel kord rõhutada kahte punkti. Esiteks – oleme sellest kõnelenud, austatud volinik – teeme ettepaneku, et Euroopa Liit ise kehtestab pikaajalise eesmärgi energiatõhususe vallas, sest kui teeme plaane kuni 2050. aastani, siis peame ligikaudu ka teadma, kui palju me tarbime. Teiseks oleme osutanud ka probleemidele seoses määratlusega. Arvan, et peaksime võtma aluseks tarbitud energia koguse, sest see on mõõdetav ning meil on selle kohta andmeid. Meil ei ole andmeid muude asjade kohta, näiteks mõõtmistulemusi ühiku kohta. Seepärast on see minu arvates õige lahendus ning loodan, et saame selle lähikuudel vastavalt ka strateegiasse lisada.

Lena Kolarska-Bobińska, *regionaalarengu komisjoni arvamuse koostaja*. – (PL) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Energiatõhusus on üks peamisi proovikive, mis Euroopa Liidul järgmise kümne aasta jooksul ees seisab. See on ka meie energiastrateegia põhiosa. Praegu on esmatähtis, et liikmesriigid rakendaksid raporti asjalikud sätted ja komisjoni energiastrateegia. Selleks tuleb lahendada mitu probleemi. ELi tasandil on meil endiselt probleem energiatõhususe mõõtmisega. Me kasutame sel eesmärgil praegu 2020. aasta prognoose, kuid siiski poleks arukas võtta nende prognooside alusel vastu siduvad õiguslikud eesmärgid. Mis puutub tulevikku, siis me ei ole selgeltnägijad. Seetõttu tuleb töötada välja uus ja parem tehnoloogia ning seda on tänase arutelu jooksul juba mainitud. See tehnoloogia võimaldab meil eesmärgi saavutada.

Samuti on oluline võtta arvesse piirkondlikke erinevusi. Energia kasutamine Kopenhaagenis erineb energia kasutamisest Ida-Poolas. Puudub kindel tegevuskava, mis sobib kõigega, ning me peame tagama, et need kavad vastaksid tegelikkusele. Piirkondlikud ja kohalikud asutused vastutavad energiatõhususe poliitika elluviimise eest ning seega peavad Euroopa Komisjon ja liikmesriigid kooskõlastama oma tegevuse kohalike omavalitsustega. Vastasel korral nähakse neis bürokraatiat ning piirkondadele ja kodanikele suurte kulude tekitajat. Ilma mitmetasandilise juhtimiseta ja selle eesmärgi jaoks eraldatud rahastamiseta on kogu projekt määratud läbikukkumisele.

Herbert Reul, *fraktsiooni PPE nimel*. – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, kallid kolleegid! Tahaksin esiteks tänada neid, kes on selle raportiga tööd teinud ja eelkõige Bendt Bendsteni. Tahaksin nimetada kahte tahku ja võib-olla anda teile mõtteainet. Oleme kõik ühel nõul, et energiatõhusus, energia ökonoomne kasutamine, on kõige lihtsam ja

mõistlikum lahendus. Küsimus on selles, kuidas me selle eesmärgi saavutame. Tahaksin esitada ka ühe küsimuse. Mida oleme tegelikult Euroopa Parlamendis saavutanud sellega, et esitame inimestele aina uusi ja kõrgemaid protsente? Kas oleme tõesti saavutanud rohkem ja olnud tulemuslikumad? Miks ja millistes valdkondades oleme kasutanud energiat tõhusamalt? Mulle on öeldud, et tööstus, mis tarbib palju energiat, kasutab energiat tõhusamalt, sest säästab sellega raha ning see on tööstusele kasulik. Mulle on öeldud ka seda, et kui inimesed teavad, et mõni seade tarbib rohkem või vähem energiat, see tähendab, et kui nad näevad seda ja saavad näha selles enda jaoks eelist, siis nad otsustavad energiatõhususe kasuks, Võib-olla on protsentidega tegelemine täiesti vale viis seda küsimust lahendada ning me peaksime selle asemel kasutama stiimulitel põhinevat lahendust.

Minu teine küsimus on järgmine: volinik esitas mõned väga ilmsed ja selged märkused selle kohta, kui keeruline on lihtsalt seletada, mida energiatõhusus tähendab. Mis see tegelikult on? Kui erinevalt seda liikmesriikides rakendatakse? Minu kolleeg märkis äsja, et liikmesriigid on ka väga erinevas olukorras oma majanduse ja geograafilise asendi seisukohalt – täiesti erinevas. Kas on õige lahendus püüelda ühe kohustusliku näitaja poole või peaksime kaaluma midagi muud? Arvan, et energiapoliitika puhul peame teataval määral eemalduma varasemast arutelust, milles üritati midagi saavutada lihtsate näitajate, siduvate eesmärkide ja imelahenduste abil, sest me ei ole ilmselgelt piisavalt saavutanud. Võib-olla peaksime kordki üritama minna teist teed ja kasutama mitmesuguseid diferentseeritud lahendusi, milles võetakse arvesse erinevaid olukordi, aga millel on ka tulemused. Oluline on mõju, mille me saavutame, ja mitte meie konkreetne olukord.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel.)

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Austatud juhataja! Mul on vaid üks küsimus Herbert Reulile. Kas pole võimalik seada arengu käigus siduvaid eesmärke ning samal ajal neid ka eristada? Teie vastandasite sõnad „siduv” ja „diferentseeritud”, kusjuures mina arvan, et neid kahte on võimalik ühendada. Toetan täielikult mõningaid samme, mille volinik välja pakkus, aga võib-olla leiame viisi, kuidas toimida diferentseeritult vastavalt geograafilistele ja muudele asjaoludele, aga lõppkokkuvõttes saavutada siiski siduvad eesmärgid.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Ka mina toetan diferentseeritud lahendusi ning nagu teiegi, härra Swoboda, mõtlen selle peale, kuidas selliseid lahendusi leida. Me ei tohiks midagi välistada selles suhtes, kus midagi tuleb teha. Lähtun tänasest. Praegu arvan, et see on vale lahendus: jätta endale vähe tegutsemisruumi siduvate eesmärkide ja protsentidega. Kutsun meid kõiki üles mõtlema rohkem selle peale, mida ja kuidas saame järk-järgult saavutada. Mind teeb kurvaks see, et me pole saavutanud rohkem. Võib-olla peame seetõttu valima teistsuguse lahenduse.

Britta Thomsen, *fraktsiooni S&D nimel.* – (DA) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, kallid kolleegid! Tahaksin kõigepealt tänada raportööri Bendt Bendtseni ja teisi raportööri nende viljaka koostöö eest selle raportiga.

Meil on õnnestunud jõuda kokkuleppele mitmes valdkonnas – eelkõige kõrges eesmärgis noppida küps vili, mis tuleneb energiatõhususe suurendamisest. Ent mõnes valdkonnas on ka lahkarvamusi esinenud. Me pole ühel nõul energiatõhususe jaoks kõrgete ja siduvate eesmärkide seadmisel.

Minu arvates on oluline, et me järgime kindlalt miinimumeesmärki suurendada energiatõhusust 20%. See on edasiviiv, kui soovime keskkonnahoidlikku ja säästv

majandust, kus suudetakse Euroopas luua miljon uut töökohta. Ent on väga tähtis, et need energiatõhususe eesmärgid oleksid liikmesriikide jaoks kohustuslikud, sest see on kõikidele selge, et ELil on väga paljudes valdkondades soovitusi ja eesmärke, mida pole kunagi ellu viidud, sest need pole siduvad.

Samal ajal oleme kogenud, et siduvad eesmärgid toimivad. Seepärast on ilmne, et seda taktikat tuleks kohaldada ka energiatõhususe meetmete suhtes. Me teame, et see on tõenäoliselt odavam viis vähendada süsinikdioksiidi heitkoguseid, tagada energiapuudusele ning samal ajal kindlustada, et tarbijatel on väiksemad küttearved – ning vähem kulusid küttearvetele tähendab edasiminekut eelkõige paljude eurooplaste jaoks, keda praegu mõjutab nähtus, mida võiksime nimetada kütteostuvõimetuseks.

Inimesed kannatavad kütteostuvõimetuse tõttu, kui suhteliselt suur osa nende sissetulekust kulub eluaseme küttele. Praegu puudub ühtne kütteostuvõimetuse määratlus, samuti pole kehtestatud ühtegi nõuetekohast poliitikaalgatust selle vähendamiseks. Kütteostuvõimetuse tagajärjed on katastroofilised. See toob kaasa madala sissetulekuga elanikerühmade tervise ja üldiste elamistingimuste halvenemise. Seepärast peame pakkuma odavaid laene investeringuteks energiatõhususse elumajades ning kasutama selle jaoks ka struktuurifonde.

Ootan homset hääletust ning loodan, et suur enamus toetab raportit ning konkreetsemaid meetmeid kütteostuvõimetusega võitlemiseks.

Fiona Hall, *fraktsiooni ALDE nimel* . – Austatud juhataja! Tahan tunnustada Bendt Bendtsenit, kes on selle raporti kallal kõvasti töötanud ning teinud tihedat koostööd variraportööridega teistest fraktsioonidest. Tal on õnnestunud parlamendiliikmed selles küsimuses ühele meelele saada ning ta väärib siirast tunnustust.

Energiasääst avaldab mõju väga paljudele valdkondadele. Esiteks: kliimamuutus. Cancún tuletas meile meelde, kui palju me peame tegema, ning energia säästmine on odavam ja lihtsam viis liikuda kasvuhoonegaaside heite 30%-lise vähenemise poole. Teiseks: energiapuudusele. Viibisin sel nädalal Zagrebis, arutades kolleegidega liberaalide seast Horvaatia ühinemist, ning nad ütlesid mulle, et Horvaatia impordib 50% oma energiat ning kasutab kaks korda nii palju energiat kui ta kasutaks siis, kui oleks kehtestatud nõuetekohased energiatõhususe meetmed.

Nüüd, mil energia kuulub Lissaboni lepingu alusel Euroopa ühisesse pädevusse, peab ka energiatõhususe eest ühiselt vastutama.

Tehes rohkem ära energiasäästu vallas, lahendame ka väga praktilisi probleeme, millega inimesed oma elus kokku puutuvad. Liiga paljud inimesed elavad kütteostuvõimetuse tõttu külmades eluruumides, võideldes selle eest, et saada sooja majades, mis ei ole nõuetekohaselt soojustatud. Majapidamiste energiatõhusamaks muutmine jätab inimestele alles raha, mida nad saavad kulutada kohalikus majanduses praeguste finants- ja majanduslike raskuste ajal. See tekitab ka tuhandeid töökohti kohalikus majanduses.

Seega, arvestades kõiki neid positiivseid mõjusid, on suur šokk mõista, et 20%-line energiatõhususe eesmärk on see osa 2020. aasta paketist, mis on praegu läbi kukkumas, nagu volinik ütles. Värskeimad näitajad kinnitavad tõepoolest, et saavutame 2020. aastaks vaid 9% kavandatud 20% asemel.

Ning on saabunud aeg, et tõstaksime käed üles ning mõnaksime, et tegime 2008. aastal valearvestuse. Oleksime pidanud tollal kehtestama siduva eesmärgi ning me peame tõesti praegu edasi liikuma ja leidma viise, kuidas see võimalikuks muuta.

Täna volinikku, et ta on kinnitanud seda, mida ta järgmiseks aastaks ette valmistab. Arvan, et on saanud aeg teha siinkohal poliitiline otsus, et me peame kehtestama siduva energiasäästu eesmärgi, sest ilma selleta me tegelikult kahjustame kõike muud, mida teeme majanduse, energiajulgeoleku ja kliimamuutuse nimel.

Yannick Jadot, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Tahaksin kõigepealt tunnustada raportööri tema töö kvaliteedi eest ning põhimõtteliselt toetada kindlasti tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonis kinnitatud raporti vastuvõtmist homme.

Aga arutagem nüüd uskumatut potentsiaali, mis on seotud energiasäästuga. Sellest on siin räägitud. Euroopa Komisjoni enda aruannetes on kirjas, et kui me lõpetaksime oma ülemäärase energiatarbimise ja vähendaksime energiakadu 20%, siis suudaksime luua miljon töökohta, säästa ligikaudu tuhat eurot iga Euroopa majapidamise kohta ning kindlasti vähendada oma välist energiaarvet.

20%-line energiasääst või vähendamine Euroopas võrdub 15 Nabucco torujuhtmega energiamahu arvestades, ning me ei suuda seda eesmärki praegu saavutada. Fiona Hall ütles seda ning minu arvates on meil probleeme arvutamisega. Kui aruanded näitavad praegu, et me ei saavuta kaugeltki 20%, siis võime hinnata sääste, mille me igal aastal saavutame või ei saavuta. Samuti teame, et keskkonnasõbraliku tootekujunduse ja ökomärgiste kasutuselevõtt autode puhul jne ei too kaasa üldist sidusust ning võimaldab meil saavutada soovitud tulemused.

Olen pisut üllatunud arutelu üle, mida siin peame. Vabandage mind, austatud volinik, aga kui te ütlete, et meil on probleem energiatarbimise määratlemisega, siis see võib vastata teoreetiliselt tõele, aga kliima- ja energiapakett on väga selge eesmärgiga. Selle kohaselt tuleb energiatarbimist vähendada 20% võrreldes lähtetasemega. Sellel probleemil pole pistmist energiatarbimise määratlusega. Me peame taas saavutama teatavad energiatasemed – nii on kirjas kliima- ja energiapaketis.

Meile öeldakse, et me ei vaja siduvat eesmärki. Seega kehtestame eesmärgi taastuenergia vallas. Mõni päev tagasi pidas Euroopa Komisjon Cancúnis läbirääkimisi kliimamuutuse teemalise siduva lepingu teemal ning üritas kaitsta Kyoto protokollit. Me tsiteerime siin Euroopa Parlamendis Ameerika Ühendriikide ja Hiina väiteid, öeldes: „Me soovime vabatahtlikke eesmärgi ning, kui ühel päeval mõistame, et need ei toimi, siis kehtestame siduvad eesmärgid”.

Vaatlusaluse raporti puhul on mitu parlamendiliiget teinud ettepaneku tugevdada hooneid käsitlevat osa. Meil on võimalik võtta vastu laiaulatuslik Euroopa algatus hoonete kohta, mis moodustavad siiski 40% meie energiatarbest. Me saame tegutseda palju ulatuslikumalt hoonete renoveerimise vallas.

Lisaks kannatavad inimesed täna külma käes. Nende energiaarved on väga suured. Kui Euroopa kriisist väljub, siis on energia rahvusvaheliselt palju kallim. Kodanikud satuvad silmitsi energiahindade kahekordse tõusuga. Me peame liikuma edasi palju kiiremini ning ma paluksin teid, austatud volinik, rõhutada Herman Van Rompuyile, et 4. veebruari istungil tuleks käsitleda ka energiatarbimist. Sellest seisukohast on tema poolt täna välja pakutud tegevuskava ennekuulmatu.

Konrad Szymański, *fraktsiooni ECR nimel.* – (PL) Austatud juhataja! Tahaksin eelkõige tänada raportööri väga viljaka ja avatud koostöö eest raporti koostamisel. Oma sõnavõttus tahaksin keskenduda ühele küsimusele. Meie fraktsioon ei saa kiita heaks, et Euroopa

süsteemi jaoks kehtestatakse siduvad energiatõhususe eesmärgid. Esiteks puudub meil ühine meetodika tõhususe mõõtmiseks – liiga paljud näitajad ei ole võrreldavad. Eesmärgid tuleks kehtestada iga riigi jaoks eraldi, et võtta arvesse erinevat säästmispotentsiaali ning seniseid saavutusi selles valdkonnas. Toon näiteks oma kodumaa – alates 1990. aastast on Poola parandanud oma energiatõhusust 50% võrra. Sellest hoolimata on Poola endiselt vähese energiatõhususega riik võrreldes Euroopa keskmisega. Ühtse siduva eesmärgi kehtestamine toob poliitilist kahju ning tähendab, et muudatuste tegemise kulu jaotub liikmesriikide vahel ebaühtlaselt.

Marisa Matias, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (PT) Austatud juhataja! Tahaksin samuti kõigepealt öelda, et minu arvates on hea aeg esitada ettepanek vaadata läbi energiatõhususe tegevuskava, ning kui esineb mingeid kahtlusi, siis usun, et meie tänane arutelu toob selgust. Energiatõhususe poliitika on ääretult oluline mitmes sektoris, alates hoonetest kuni energiainfrastruktuurini, info- ja kommunikatsioonitehnoloogias, transpordis, finantsküsimumustes; kõikides nimetatud ja veel paljudes muudes küsimustes ja kõikides teistes sektorites. Me vajame kindlasti kooskõlastatud ja ühtset poliitikat, sest vastasel korral me ei suuda oma eesmäärke saavutada. Energiatõhususe poliitika on vajalik ka selleks, et saaksime võidelda kliimamuutusega, nagu juba märkisin, seoses heitkoguste vähendamisega, millele peame reageerima.

Me ei saa ühelt poolt pidada arutelu, et toetada heitkoguste vähendamist, ning teiselt poolt arutada ka energiatõhusust, väites, et see pole võimalik. Seepärast tahaksin peatuda mõnel küsimusel, mis tunduvad mulle selles arutelus peamised. Esiteks on oluline, et me kehtestaksime siduvad eesmärgid. Nagu juba märkisin, on see, et meil on endiselt vabatahtlikud kriteeriumid, viinud meid lihtsalt olukorda, kus praegu oleme: me ei saa kehtestada siduvaid eesmäärke, sest pole võimalik saavutada 2020. aastaks 20%-list energiatõhusust, ning me ütleme Euroopa üldsusele, et lõppkokkuvõttes oli see tühi lubadus ja et midagi sellist tegelikkuses ei juhtu, sest me saavutasime vaid 9%. Leian, et see on vastuvõetamatu argument, mis on iseendaga vastuolus, sest asjaolu, et me ei saavuta 20%-list energiatõhusust, ongi see põhjus, miks me ei kehtesta selle saavutamiseks siduvaid eesmäärke. Kui eesmärkidel on selline mõju, siis on neil ka mõju, mis pakub stiimuleid poliitika ja projektide jaoks. Kui me ei soovi seda teha, siis oleme argpüksid ega saa sõltuda heast tahtest. Käesoleval juhul peame kahjuks sõltuma poliitilisest tahtest.

Loodan, et homme tagab poliitiline tahe selle, et kehtestatakse see eesmärk saavutada 20%-line energiatõhusus 2020. aastaks, ja mitte vaid seetõttu, et selle saavutamine võimaldab luua miljon töökohta. Need on uued töökohad ning me pole olukorras, kus saame jätta kasutamata võimaluse luua töökohti. Mulle tundub, et praegu selle ühise kohustuse puudumise eeldusega juhtub samuti, nagu majanduspoliitikaga Euroopa tasandil.

Euroopa Liit on osutunud võimeetuks tagada majanduspoliitika, millega luuakse töökohti. Lisaks ei ole ta suutnud luua ühist energiatõhususe poliitikat. Loodan, et see ei jää nii. Loodan, et oleme edukad mitte ainult selles sektoris, aga ka ehitussektoris, ning loodan siiralt, et homme suudame anda vastuse, mis ei ole ainult kooskõlastatud ja selge, vaid aitab ka meil kriisist väljuda.

Jaroslav Paška, *fraktsiooni EFD nimel.* – (SK) Austatud juhataja! Energiatõhususe tegevuskava arutletaval läbivaatamisel kirjeldatakse mitut võimalust, kuidas Euroopa Liit saab aidata kaasa, et saavutada oma kõrge eesmärk vähendada kavandatud määral kasvuhoonegaaside heite kogust 2020. aastaks.

Väljapakutud paranduse mõte põhineb loogilisel arvestusel, et me suudame tublisti vähendada tootmiskulusid ja keskkonnasaastet, kui meil õnnestub kasutada energiat ratsionaalselt ning kui võtame vajalikke ja taskukohaseid meetmeid, et piirata energiakadu kõikides energiatarbimise sektorites. Väljapakutud meetmed ei kehti üksnes energiainfrastruktuuri valdkonnas ehk energia tootmisel ja ülekandel, vaid ka ehitussektoris ning tööstustoodangu ja transpordi puhul. Meetmeid kujutatakse tavaliselt põhiseisukohtadena, ilma et tarvitseks kirjeldada nende oodatud kasutegurit. See on kahtlemata hea, et EL koostab nii-öelda koondloetelu meetmetest, mis võimaldavad järk-järgult energiatõhusust suurendada. Ent seoses sihiks seatud tähtajaga, mille jooksul EL on kohustatud vähendama Euroopas tekitatavate kasvuhoonegaaside heitkogust 2020. aastaks 20% võrra, oleks võib-olla hea mõelda meetmetele, kohaldamisalale, kuludele ja lõpptulemusele, mida oleme valmis järgmise kümne aasta jooksul rakendama, arvestades praeguseid võimalusi ja suutlikkust.

Ma ei ütle, et me peaksime loobuma muudatuste edendamisest või energia tootmise ja ülekande tõhususe suurendamisest, aga pidades silmas kavandamiseks, väljatöötamiseks ja rakendamiseks vajalikke kulusid ja ajalist mahtu, ei arva ma, et 2020. aastaks selles valdkonnas või isegi paljude muude kavandatud meetmete puhul eriti palju muutub. Seepärast usun kindlalt, et oleks hea, kui komisjon saaks eespool nimetatud ulatuslikust dokumendist valida praegu välja meetmed, mis on teostatavad korralduslikus, rahalises ja ajalises mõttes ning millele saame keskenduda, et tekitada esialgne tugev tõuge võtta omaks energia käsitlemise aluspõhimõtted kõigepealt ekspertide ja hiljem laiema üldsuse seisukohtades. Pealegi, austatud volinik, me juba üritame toetada hoonete küttesüsteemide vallas ning julgustame inimesi vahetama välja tarbekaupu või autosid, et nad saaksid osta tõhusamad ja paremad. Jätkakem selle tegevusega otsustavamalt ning võib-olla arukamalt ning julgustagem veelgi uute ja mõistlike meetmete kehtestamist. Minu arvates saab nii edendada energiatõhusust.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, kallid kolleegid! Mul on üks küsimus. Kes teab, kui palju naftat ja gaasi me Euroopas impordime? Kes teist teab, kui palju naftat ja gaasi me Euroopas kaevandame? Vastus on see, et ehkki me kaevandame Euroopas teatava hulga ise, siis võrreldes oma nõudmistega impordime tohutus mahus naftat ja gaasi Lähis-Idast ja Venemaalt. See kasvav sõltuvus impordist tähendab ka seda, et meil on aina keerulisem kujundada suhteid nende kolmandate riikidega objektiivsel alusel. Ent kallid kolleegid, mõelgem korraks sellele, mida see nafta ja gaasi import tähendab. Mida see tähendab meie elanikkonna jaoks? See on tegelikult Euroopa raha väljaviimine nendesse kolmandatesse riikidesse. Naftat ja gaasi importides me tegelikult ekspordime raha.

Mida me teame tuleviku kohta? Me teame, et tulevikus nafta ja gaasi eest makstav hind aina tõuseb, sest need ressursid muutuvad üha raskemini kättesaadavaks ja nende kaevandamine kallineb veelgi. See tähendab, et kui me edaspidi ei muuda oma käitumist, siis ekspordime jätkuvalt aina rohkem raha Euroopa Liidust kolmandatesse riikidesse.

Kallid kolleegid! On üks väga lihtne viis peatada see massiline raha väljavool Euroopa Liidust. See on tõeliselt lihtne: me säästame. Säästame energiat. Energias säästes me tegelikult teenime raha, mida saame investeerida mitte kolmandatesse riikidesse, vaid enda majandusse. Seepärast kutsun üles kõiki oma kolleege toetama Bendt Bendtseni raportit energiatõhususe kohta, mille abil saame tegelikult oma majandust aidata. Täna teid tähelepanu eest.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Austatud juhataja! Ka mina tahaksin kõigepealt tänada Bendt Bendtsenit. Raportis tehtud järeldus on väga selge. Me vajame siduvaid energiatõhususe eesmärke võimalikult kiiresti ning see on oluline väga mitmel põhjusel: majanduslikel põhjustel ning konkurentsi, töökohtade, keskkonna ja kliimaga seotud põhjustel.

Volinik Oettinger nimetas keelelist küsimust. See on seotud energiasäästu või energiatõhususega ning küsimus on järgmine: millest me tegelikult kõneleme? Minu kodumaal on tavaks öelda, et on rumal lasta korstnast leeki välja. Teisisõnu – me ei tohiks kasutada oma energiaressursse nii, et saame neist ebapiisavat tulu. See on üsna ilmne ning paljud teist märkisid tasakaalu energiatootmise mahu ning tootmisega kaasnevate kulude vahel, võttes sellega ja energiatarbimisega seotud riske. Me peame olema loomulikult võimalikult arukad.

Kuidas peaksime mõõtma voliniku nimetatud eesmärke? Nii nagu kõikides muudes valdkondades, kus meil on ühised eesmärgid üleilmsel ja Euroopa tasandil, peame leppima kokku ühtses mõõtmismeetodis ning seejärel otsustama siduvate eesmärkide üle. Me katsetame praegu sellega, kas on ebatõhus mitte kehtestada siduvaid eesmärke, ning kasutades järkjärgulist meetodit, lükkame muudatuste tegemise tulevikku. Arvan, et peaksime selle lõpetama ja toetama Bendtsenit.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Energiatõhusus on olnud alati suurim ressurss, mida meile on pakutud. See on varjatud ja tohutult suur kasutamata potentsiaal Euroopa energiamajanduse jaoks. See kõik on tõsi ning hea asi selle juures on see, et see on ideoloogivaba. Pealegi võib sellele küsimusele läheneda tehnoloogiliselt sõltumatult.

Meid huvitab siinjuures vaid see – ning see on küsimus, mis tekitab kindlasti ka mõningaid lahkarvamusi – kas meie sihtmärgid on siduvad või mitte. Austatud volinik! Pean seoses sellega ütleva, et mulle meeldib teie kaheetapiline meetod, mille kohaselt te kõigepealt usaldate liikmesriike ja sõlmita vabatahtlikke kokkuleppeid ning seejärel – kui me täheldame, et ei saavuta eesmärke 2020. aastaks – hakkate võib-olla kasutama sunnimeetmeid. See on hea lahendus.

See raport liigub laias laastus õiges suunas – seda pole eriti vaja kritiseerida. Tahaksin siiski tõstatada ühe küsimuse. See on regionaalfondide roll. Te nimetasite seda küsimust, austatud volinik. Regionaalfondide ja ühtekuuluvusfondide näol on meie käsutuses Euroopa Liidus tohutult mõjukas vahend, mida me ei kasuta. Kõnealusel energiatõhususe küsimuses suudaksime lõpuks luua Euroopa lisandväärtust, mida saaksime kasutada uuenduslikult, et hakata tegelema energiatõhususega nii, nagu seda varem pole tehtud. Mina kui komisjoni eelarve täitmist jälgiv raportöör näen, kui palju oleme raisanud raha ühtekuuluvuse valdkonnas. Lõpetagem see raiskamine! Kiidan heaks selle, et pöörate sellele temale tähelepanu, austatud volinik Oettinger, ning et te üritate neid fonde rohkem kasutada, sealhulgas selle energiatõhususe vahendi jaoks. Vaid nii tagame tõelise ühtekuuluvuse, vähemalt energiasektoris.

Mulle tundub, et pean hoiatama laimukampaaniate eest, mida täheldasime elektripirnide ja dušisegistite teemal. Sellised kampaaniad tõukavad kodanikke eemale. Me peame seega tagama, et meie eesmärk on saavutada üldine energiatõhusus ning et me peame seda eesmärki silmas ilma ideoloogiliste laimukampaaniateta, mille lõpptagajärg on see, et kodanike positiivne mulje EList kaob.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Esiteks tahaksin tänada raportöör Bendt Bendtsenit tema koostatud raporti eest, milles sätestatakse põhiline, mis tuleb saavutada.

Ent vaadeldagem kõike perspektiivitundega. Kõik teavad, et 2050. aastaks peab Euroopa Liit vähendama oma kasvuhoonegaaside heitkoguseid 80% või, nagu me soovime, 95%. See on uskumatu proovikivi. Kus saame kõige rohkem säästa? Suurim sääst tekib siis, kui tarbime veel vähem energiat. Siis peame importima vähem energiat, asendama vähem energiat, seega töötama välja vähem alternatiive – see on lihtsalt odavam viis seda saavutada. Seepärast on absurdne, et ehkki me oleme juba teadlikud, et Euroopa ilmselt ei suuda täita just seda energia säästmise eesmärki, siis meie ning eriti need meie seast, kes on komisjonis, pöörame jätkuvalt tähelepanu vähendamise ja taastuenergia eesmärkide saavutamisele. See tähendab, et energia säästmine või vähemal määral energia kasutamine on eesmärk, mida me ei täida.

Ehkki me saaksime enda ümber niivõrd palju energiat säästa. Näiteks hoonestatud keskkonna arvelt. Tehiskeskkond tarbib ligikaudu 40% meie energiast, millest 99% tarbivad olemasolevad hooned. Neid hooned tuleb kohandada, et muuta need energiatõhusamaks. Praegune kohandamismäär Euroopas on 1,4% aastas: see tähendab, et meil kulub veel 60 aastat, et oma tehiseskkond täielikult asendada. See tähendab 2070. aastat, aga samal ajal oleme kehtestanud enda jaoks eesmärgid, mille peame saavutama 2050. aastaks!

Just sellest peaksime kõnelema: me peame tagama, et säästame energiat hoonestatud keskkonnas, näiteks palju lühema aja jooksul, mistõttu oleme esitanud ehitisi käsitleva Euroopa algatuse muudatusettepaneku. See säästab meie kõigi raha, see on odavam võimalus, me valmistame end ette tulevikuks ning – mis on kõige olulisem – sellega hoitakse kokku inimeste raha. Nad ei pea nii palju energiale kulutama. Ent seda argumenti ei kuule peaaegu kunagi. Lõppkokkuvõttes peavad seega tavainimesed energiale vähem kulutama. Just sellega peaks siin olema tegemist!

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Alates 2009. aasta septembrist on eurooplased vahetanud tavalisi elektripirne, millega nad on olnud harjunud, uute energiasäästliku tehnoloogiaga toodetud elektripirnide vastu. Selle muudatuse vajadust õigustati energiasäästu loosungitega ning muudatus toimus vaatamata märkidele, et ELi kodanike kantavad finantskulud muutuvad liiga suureks, eriti niivõrd lühikese aja jooksul. See on avalik saladus, et tollal Euroopa Komisjoni poolt sellise muudatuse mõju kohta esitatud andmed tulenesid nende uue tehnoloogiaga toodetud elektripirnide tootjate reklaammaterjalidest, ning on väga palju tõendeid, mis seda kinnitavad.

Arutatavas raportis võime märgata samasuguseid liiga optimistlikke oletusi. Liiga vähe viidatakse arengu erinevustele ELi liikmesriikide vahel ning seega ka kuludele, mida nad peavad kandma, kui soovitud rakendatakse. Kui tööstusrajatised peavad aastas säästma 2% rohkem energiat, nagu on öeldud, samal ajal vähendades kasvuhoonegaaside heitkoguseid, siis on tulemuseks tootmiskulude tõus ja tootmise üleviimine väljapoole Euroopat.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Austatud juhataja! Püüe säästa on tõeline katsumus – proovikivi, mille ületamisel on meil võimalik vähendada Euroopa sõltuvust ja mis võimaldab meil vabastada olulisi finantsvahendeid, millega saab rahastada teadusuuringuid uute energiatootmise viiside vallas, ning proovikivi, mis võimaldab meil piirkonnad taaselustada.

Ehkki hoonete energiatõhusus peab olema meie põhimure, on oluline, et liidu ning ka liikmesriikide eesmärgid ja meetmed keskenduksid sotsiaalrajadele, sest kõige vaesemad

peavad saama kõige rohkem kasu meie energiatõhususega seotud püüdlustest. Me peame tegema lõpu sellele enneolematule olukorrale, et kõige vaesemad maksavad suurimaid energiaarveid, ja samal ajal tekitatakse energiatõhususe nime all eelarves auke, mis võimaldavad kõige rikkamatel vähendada oma arveid, makstes vähem makse.

Tõeline energiatõhususe poliitika peaks tähendama ka võimalust müüa elektrit odavamalt raudtee-, metroo- ja trammiettevõtetele, nagu seda tehti Prantsusmaal, enne kui Euroopa direktiivid ühtse energiaturu kohta selle keelasid.

Seega üks esimesi meetmeid oleks kaotada ühtne elektriturg liidus, sest konkurents selliste toodete puhul nagu elekter, mida ei saa ladustada ja on raske transportida, on energiatõhususe puhul üks puudusi.

Lisaks ei tekita energiatõhusus kvaliteetseid töökohti, kui see ei põhine toimival ELi strateegilisel tööstusalgatusel, mille puhul puuduvad vaba turu takistused.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Olen nõus raportööriaga, et tuleks panna rohkem rõhku süsteemide uuendamisele, nagu arukad võrgud, nutikad mõõtmissüsteemid, taastuvate energiaallikate lihtsam kasutuselevõtt ning soojuse tootjate ja müüjate jaoks kõikehõlmava strateegia loomine. Usun siiski, et suurim sääst ja suurim tõhusus saavutatakse, suurendades iga Euroopa Liidu kodaniku isiklikku vastutust. Nii nagu õppisime vett säästma, peame õppima energiat hoidma ja tõhusalt kasutama. Kõiki uue infrastruktuuri jaoks loa andmise menetlusi tuleks lihtsustada ja kiirendada, et suurendada võimalikku säästu.

Energiatõhusus ja energiajulgeolek on Euroopa Liidu tulevase eesistujariigi Ungari prioriteedid. Poola, kellest saab eesistuja pärast Ungarit ja kes on lisanud energiajulgeoleku küsimuse oma tegevuskavasse, intensiivistab samuti arutelu ajakohaste õiguslike ja muude lahenduste teemal, mis võimaldavad Euroopa energiasektoril püsida konkurentsivõimelisena, suurendades samal ajal energiatõhusust.

Pean siinkohal rõhutama, et minu jaoks on aina valusam teema prognooside usutavus ja Euroopa Liidus kasutatava PRIMESi mudeli kvaliteet, eelkõige pidades silmas seda, et Cancúnis ei saavutatud üksmeelt. See on eraldi arutelu teema, aga tahaksin praegu paluda arutada uut kriisijärgset suhtumist tarbimisse ja energianõudluse küsimusse Euroopa Liidus. Transport tundub olevat kõige asjakohasem viis rakendada tänapäevaseid energiatõhusaid lahendusi. Energiatõhusust Euroopa Liidus tuleks kohandada nõudluse suunas, mis on seotud otseselt kuludega ja kodanike harjumuste muutmisega. Minu arvates saavutame muudatused, kui tagame tarbijate jaoks mõõdetavad eelised ning tootjate jaoks asjakohased stiimulid ja pikaajalised rahastamisvõimalused.

Francesco De Angelis (S&D). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Bendt Bendtseni raport on hea vähemalt neljal põhjusel:

– selles taaskinnitatakse, et energiatõhusus on kõige tulemuslikum ja kiirem viis vähendada kasvuhuonegaaside heitkoguseid ning et kindel kohustus tagada vahendid ja investeeringud selles valdkonnas toob kaasa majanduskasvu ja töökohtade loomise väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete jaoks;

– sellega tehakse kehtivaid ettepanekuid toimivate finantsinstrumentide kohta ning kutsutakse komisjoni üles keskenduma kindlalt tööalasele koolitusele, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete jaoks teabe kättesaadavusele ning olemasolevate hoonete renoveerimisele;

- selles seatakse erieesmärgid ning kinnitatakse energiatulemuslikkuse lepingud kui vahendid garanteeritud energiasäästu saavutamiseks ja lähtealused töökohtade loomiseks ja Euroopa kodanike arvete vähendamiseks;
- lisaks on raport seda kasulikum, kui kohustuslikud heitkoguste eesmärgid saab kehtestada ilma tingimusteta.

Me peame muutma 20%-lise eesmärgi saavutatavaks. Me ei tohi seda võimalust käest lasta, sest see saadaks Euroopale julgustava märguande.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE). – (BG) Austatud juhataja! Ulatusliku energiatõhususe saavutamine on Euroopa Liidu peamine poliitiline eesmärk, sest sellel on kindel koht üldstrateegias, millega luuakse konkurentsivõimeline ja vähese süsinikdioksiidiheitega majandus, mis edendab ettevõtlust ning parandab tööhõivet sellega, et luuakse väga palju uusi töökohti. Hääletades homme energiatõhususe kava üle, saadab Euroopa Parlament tugeva märguande komisjonile ja nõukogule, et selles valdkonnas tuleb võtta kiireid ja sihipäraseid meetmeid.

Esiteks kutsun Euroopa Komisjoni üles põhjalikult analüüsima olemasolevate eluasemete renoveerimist ning uute hoonete kõrgemaid energiasstandardeid käsitlevate kehtivate õigusnormide tõhusust. Tõhusa energiainfrastruktuuri loomine ning sõidukite puhul tänapäevase tehnoloogia väljatöötamine on samuti olulised prioriteedid, mis on loodetavasti komisjoni esitatud 2011. aasta uue energiatõhususe kava osa.

Kokkuvõtteks tahan öelda, et energiatõhususel on potentsiaali ning see peab muutuma kasumlikuks tegevusalaks. See valdkond võib saada ise kasu ning tekitada suure sotsiaalse tulu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! Tegelik olukord näitab, et energiatõhususe tegevuskava vastuvõtmisest ei piisa. Tuleb hinnata 2006. aasta kava tulemusi ning kehtestada poliitika, et aidata eesmärke ellu viia, mitmekesistades energiatõhususe suurendamise meetodeid. Kriisi ei saa kasutada vabandusena, kui 2020. aastal 20%-list eesmärki ei saavutata, ega ka kütteostuvõimetuse tõsise probleemi lahenduste pärssimisel.

Oluline on anda teada teiste riikide, sealhulgas Hiina ja Ameerika Ühendriikide kasulikest kogemustest ning investeerida selliste meetmete rahastamisse, mis suurendavad hoonete, sotsiaalpindade ning transpordi ja tööstuse energiatõhusust. ELi eelarvesse tuleks lisada vajalikud vahendid, et toetada raskemas olukorras liikmesriike ja perekondi. Energiatõhusus suurendab ka tööhõivet, vähendab vaesust ning on edasimineku ja sotsiaalse arengu tegur. Me peame sellesse investeerima.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Te pakkusite välja väga mõistliku kava ning Bendt Bendtsen muutis selle veelgi paremaks. Me peame suutma kummutada võrduse, et suurem majanduskasv tähendab samal ajal suuremat energiatarbimist. See on meie kui poliitikute jaoks eriline proovikivi, sest meil on tavapärane tehnoloogia areng, mida muidugi iseloomustab asjaolu, et meil on rohkem energiatõhusaid tooteid ja ettevõtlusviise. Me peame siiski suutma vähendada oma energiaarveid suuremast majanduskasvust hoolimata. Seoses sellega peame esitama tõeliselt uuenduslikke lahendusi ning pakkuma poliitika kaudu õigeid stiimuleid. Majandusajalugu on samuti näidanud, et kõige edukamad olid pika aja vältel need ühiskonnad, kus toimiti tõhusalt – kas seoses tooraine või energiaga – see oli nende ühiskondade alus. See on meie kui kõrge elatustasemega eurooplaste jaoks tõeline katsumus.

Me peame edendama energiatõhusust, kui loodame reaalselt saavutada oma kliimaeesmärgid. Tahaksin võtta ka vabaduse tuletada teile meelde, et fossiilkütuste impordist sõltuvuse vähendamine on endiselt tähtis poliitiline eesmärk. Lisaks tekitab kapital, mis vabaneb tulenevalt väiksematest energiaarvetest, suurema tarbimispotentsiaali, mis võib omakorda pikas perspektiivis suurendada meie majanduskasvu.

Seda arvestades usun, et teie valitud meetod, see tähendab mitte muuta neid eesmärke kohustuslikuks, on õige. Me ei tohiks hakata arutlema määratluste ja mõõtmisprobleemide üle. Oluline on panna paika tulevane tegevuskava. Komisjon ja raportöör kasutavad selles suhtes õiget meetodit. Me peaksime tõepoolest jätma selle eesmärgi mittekohustuslikuks, aga see ei tähenda, et peaksime oma eesmärke alandama. Nimetatud põhjustel peavad need eesmärgid jääma kõrgeks, aga otsus, et suudame selle saavutada vaid siduva eesmärgi kaudu, ei ole õige, ning seepärast lükkab meie fraktsioon selle lahenduse tagasi.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Austatud juhataja! Tahaksin alustuseks tunnustada Bendt Bendtsenit väga hea raporti eest. Üldiselt on mul vaid üks märkus, austatud volinik, ning tahan öelda, et teie olete pädev regionaalpoliitika vallas suurriigis Saksamaal, samal ajal kui minu valdkond on kohalik poliitika. Me ei saavuta eesmärke, ei siduvaid ega muid – ning ma toetan siduvaid eesmärke – kui me ei pöördu otse riikide, piirkondade ja kogukondade poole ega selgita neile, mida saame ära teha. Kui mõtlen eluasemete renoveerimisele, transpordipoliitikale – mida te olete õnneks korduvalt maininud – ning kütteostuvõimetuse vastu võitlemisele, siis neid valdkondi ei reguleerita riigi tasandil, vaid eelkõige kohalikul, piirkondlikul ja kohaliku omavalitsuse tasandil. Seepärast peame tegutsema ka sellel rindel. See oleks hea võimalus võita enda poole linnad ja kogukonnad ELi energiatõhususe, energiasäästu ja muidugi muude energiapoliitika valdkondade suure Euroopa projekti puhul.

Seepärast paluksin teil vastavalt tegutseda ning võib-olla ka mõelda selle peale, kuidas me jõuaksime paremini kodanikeni, eelkõige linnade, kogukondade ja piirkondade kaudu, sest see seos on tingimata vajalik, et saavutada tegelikult nende eesmärkide – olgu need siis siduvad või mitte – heakskiit.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Energiatõhusus on väga tähtis, et suurendada varustuskindlust, parandada õhukvaliteeti, vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid ja suurendada meie ühiskonna konkurentsivõimet. Energiatõhusus tähendab, et teeme rohkem vähemate ressursidega. Selles raportis sätestatakse energiatõhususe kõikehõlmav tulevikukava näiteks eraldi eesmärkide ja innustavate stiimulite kehtestamise kaudu. Nähakse ette olulised tegurid seoses energiainfrastruktuuri ajakohastamisega, näiteks arukad võrgustikud, hoonete ja transpordi energiatõhusus, info- ja kommunikatsioonitehnoloogia kasutamine ning teadusuuringute arendamine energia valdkonnas.

Raportis tõstetakse esile vajadust kahekordistada energia valdkonnas tehnoloogiaarenduseks ja tutvustamistegevuseks vajalike teadusuuringute rahastamist. Rahastamise valdkonnas innustatakse raportis energiatõhususe toetamiseks kasutama struktuurifonde ning kutsutakse üles muutma see ELi eelarves pärast 2013. aastat prioriteediks.

Eeltoodut silmas pidades tahaksin avaldada tunnustust raportöör Bendtsenile suurepärase töö ja saavutatud tasakaalu eest ning kutsuda teid kõiki üles seda olulist raportit toetama.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Austatud juhataja! Ehkki energiatõhususe ja -säästu valdkonnas on kehtestatud mitu õiguslikku meetet, ei anna need kõik soovitud tulemust.

Teadusuuringute kohaselt ei saavuta me praeguse arengutempoga isegi poolt eesmärgiks seatud 20%st. Seepärast on vaja võtta siduvamaid meetmeid ja tagada suurem kontroll liikmesriikides. Arvan, et kui vaatame läbi energiatõhususe tegevuskava, siis peab Euroopa Komisjon võtma tõsiselt arvesse asjaolu, et liikmesriigid ei kasuta energiasäästmise võimalusi piisaval määral, mis ei lase suurendada energiasõltumatust. Lisaks peavad eri liikmesriigid seadma siduvad energiatõhususe eesmärgid ning jälgima nende rakendamist, sest vastasel korral jääb tohutu energiasäästu potentsiaal kasutamata.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Mul on hea meel esitada mõned märkused selle raporti kohta. See on suurepärane raport, sest see võimaldab meil saavutada mitu asja samal ajal: mitte ainult keskkonnaga seotud ja süsinikdioksiidiheite vähendamise eesmärgid, vaid ka mõned meie tootmiseesmärgid ja konkurentsivõime säilimise tagamiseks ette nähtud sihid. Sellest tõuseb kasu nii keskkonnale kui ka rahakotile.

Austatud volinik, te kõnelesite ka oma soovist koostada lähiajal tegevuskava. Tahaksin siiski märkida kolme asja. Esimene punkt puudutab riiklikke energiatõhususe tegevuskavasid. Selles vallas on palju rohkem arenguruumi ning Euroopa Komisjon peaks neid põhjalikult uurima. Austatud volinik! Te ütlesite, et töötate kahes etapis. Esimene etapp hõlmab konsulteerimist, aga avaldatakse ka mõningast survet, ning teine etapp hõlmab ilmselt teatavaid sunnimeetmeid. Olen oma varasemates aruteludes volinikuga ja oma muudatusettepanekutes esile toonud surve avaldamist ning olen rahul, et see küsimus muutub nüüd olulisemaks.

Mul on volinikule vaid üks küsimus. Kas teil on piisavalt vahendeid, et püsida kursil sunniabinõude etappi jõudes? Kas võiksite esitada meile selle kohta analüüsi praegu või lähitulevikus või oma tegevuskavas?

Minu teine märkus puudutab regionaalpoliitikat. Hannes Swoboda kõneles samuti sellest. Nende fondidega võiks palju rohkem ära teha. Enamikus riikides isegi ei kasutata kättesaadavaid fonde energiatõhususe parandamiseks. Seepärast esitasin artikli 81 muudatusettepaneku, et selgitada selle sõnastust. See ei tähenda alati rohkem raha; see tähendab ka olemasolevate vahendite arukat kasutamist.

Lõpetuseks peatun kolmandal punktil – ka siin olen nõus Hannes Swobodaga – me peame kodanikud, kohalikud asutused ja ettevõtted kaasama rohkem energia säästmisse selliste meetmete kaudu nagu kvaliteedimärgid, paktid linnapeadega ja kokkulepped tööstusega. Minu koduriigis Madalmaades on ainuüksi tööstusega sõlmitud kokkulepe juba tekitanud 2%-lise energiatõhususe paranemise aastas. See näitab, mida me võiksime konkreetselt saavutada! Täna teid ning soovin teile edu ning täna raportööri.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Austatud juhataja! 50–125 miljonit Euroopa kodanikku kannatab kütteostuvõimetuse tõttu. Seepärast arvame, et esmatähtsal kohal peab olema energiasäästu ja energiatõhususe poliitika sotsiaalpindade puhul.

Vaid 1% hoonetest on 2020. aastal uued hooned. Seepärast ei saa me olemasolevatest hoonetest kõneldes rääkida siduvatest eesmärkidest, piisavaid rahalisi vahendeid eraldamata. Seetõttu arvame, et on vaja uuenduslikke rahastamiskavasid ning eelarvevahendeid, mis muudavad energiatõhususe investeringud ligitõmbavaks ja pakuvad pikaajalist institutsioonilist tuge.

Austatud volinik! Euroopa Parlamendis toimus hiljuti CONCERTO programmi töörühma koosolek – viis aastat pärast selle loomist. Kahjuks märkis 400 kohaliku ja piirkondliku

asutuse esindajat, et kohalikul ja piirkondlikul tasandil ei teata, et kõikidel liikmesriikidel on võimalus kasutada 4% Euroopa Regionaalarengu Fondi eraldistest riigi tasandil hoonete energiatõhususe jaoks.

Austatud volinik! Seetõttu tahaksin lõpetuseks paluda teil kasutada vahekokkuvõtet, et eraldada suurem summa energiatõhususe programmide rahastamiseks ning eelkõige toetada võimalusi kasutada tulevases finantsperspektiivis kuni 15% Euroopa Regionaalarengu Fondi vahenditest energiatõhususe saavutamiseks.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, austatud volinik, kallid kolleegid! Soovin raportöör Bendt Bendtsenit tema täpse raporti eest tänada.

Volinik ütles selle istungi alguses – ning olen temaga nõus –, et me oleme täna pisut retoorilised, kui räägime tõhususest, et 20%-list eesmärki varjutab ebakindlus, arvestades, et see on juba poole võrra vähenenud, ning et me ei tea päriselt, millele me viitame. Tahaksin lisada seda, et energiasäästu ja energiatõhususe tava ei eksisteeri.

Seepärast leiame end olukorrast ja punktist, kus meil ei jää üle muud kui muutuda. Kuidas? Esiteks arvan, et me peaksime liikuma uuenduse ja uue tehnoloogia suunas mõlemas valdkonnas – hoonete ja eelkõige transpordi energiatõhususe puhul.

Tahaksin keskenduda ka sellele, et nende eesmärkide saavutamiseks on oluline omada piisavaid vahendeid. Arvan, et peame kulutama selleks, et säästa. Täna märkis president Barroso Euroopa Parlamendis, et eurovõlakirju ei hakata kasutama ning et ta on eraldanud muid finantsvahendeid.

Austatud volinik! Võtsime hiljuti vastu raporti, millega luuakse fond energiatõhususe rahastamiseks, kasutades eelmistest taastamiskavadest üle jäänud vahendeid. Isegi piiratud eelarvega on see fond minu arvates väga sümbolse tähendusega, kuivõrd sellega kehtestatakse põhimõte, et avaliku ja erasektori partnerluse kaudu meelitatakse ligi erakapitali, ratsionaliseeritakse juba meie käsutuses olevaid fonde – Ühtekuuluvusfond ja muud fondid – ning esitletakse neid nii, et meelitada ligi raha, mida äraandmise asemel laenatakse suurte projektide arendamise kaudu; see peaks olema käibefond, mis annab sellele kõigele mõtte.

Usun, et see on õige süsteem, et hankida vahendeid ning tagada see, et tõhusus ei oleks enam tabuteema.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, kallid kolleegid! Energiatõhususe tegevuskava tuleks läbi vaadata vastavalt terviklikule lahendusele, milles ühitatakse mitu Euroopa strateegilist poliitikavaldkonda.

Ehkki energiatõhususse investeerimine on vajalik, sest see aitab tagada, et 2020. aastaks täidetakse heitkoguste vähendamise eesmärgid, on oluline tõsta esile ka neid algatusi, mis võimaldavad meil täielikumalt kasutada ELi veel kasutamata energiasäästu potentsiaali.

Olen rahul, et väga palju tähelepanu on pööratud hoonete energiatõhususele; sellega seotud algatusi tuleb ette võtta ka Euroopa tasandil. Meie ettevõtted peaksid mõtlema veel kord sellele, kuidas nad saaksid nii oma tootmisprotsessid kui ka tooted tõhusamaks muuta.

Lisaks on kohustuslike tõhususeesmärkide kehtestamine hea, sest ilma nendeta on keeruline saavutada ELis ambitsioonikaid tulemusi.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Tahaksin pöörduda tagasi ühe teema juurde: siduva energiatõhususe eesmärgi vastuvõtmise tähtsus Euroopa majanduse jaoks. Arvestades raskeid majandustingimusi mitmes liikmesriigis, mis vajavad tugevaid stiimuleid majanduskasvuks ning töökohtade kaitseks ja loomiseks, tekitab siduv eesmärk sobiva investeerimiskeskonna, et tugevdada Euroopa ettevõtete konkurentsivõimet ja ekspordipotentsiaali, eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete puhul, mis kauplevad energiatõhusate tehnoloogiate ja teenustega.

Liikmesriigid saavad stiimulid, mida on vaja nende turgude tugevdamiseks iga riigi majanduses ja mille abil nad suudavad pakkuda suurimat lisandväärtust ja luua enim töökohti. Lisaks saavad majapidamised, ettevõtted ja avalik sektor märkimisväärset võrreldavat majanduslikku kasu, sest nende energiaarved vähenevad. Seepärast tahaksin avaldada tunnustust raportöörile tema raporti eest ja kutsuda Euroopa Komisjoni üles rakendama Bendsteni raporti ettepanekud, aidates samal ajal meie majandusel sellega kriisist väljuda.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Muidugi on energiatõhusus väga tähtis teema ning loomulikult peame olema fossiilkütustega väga ökonoomsed. Ilmselgelt peavad nõutavad põhinäitajad olema väljakutseks, aga need peavad alati jääma ka piisavalt proportsionaalseks; need peavad alati olema realistlikud. Need peavad olema tõhusad ühiskonna, aga ka üksikisiku jaoks, ning omanikele taskukohased. See peab olema kodanike jaoks arusaadav ja seletatav ning eelkõige peab see olema nende jaoks majanduslikult teostatav. Seda seetõttu, et ilma üldsuse heakskiiduta ei saavutata kliimakaitset. Leian, et just see tahk puudub raportist.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Cancúnis peetud läbirääkimised olid suhteliselt edukad. Kliimamuutuse alaste läbirääkimiste vallas tehakse edusamme. Sellised riigid nagu Hiina on oodanud Cancúni tulemusi. Nad on võtnud meetmeid isegi alates läbikukkumisest Kopenhaagenis. Kui me ei investeerime sellistesse sektoritesse nagu energiatõhusus ja energiasääst, siis kaotame topelt. Ühest küljest peavad meie kodumajapidamised, ettevõtted ja avalikud teenistused kandma jätkuvalt mõttetult suuri kulusid ning teisest küljest võime kaotada juhtpositsiooni keskkonnahoidliku majandusega Euroopas.

Seepärast peame mõtlema, et kui meil juba on probleeme selliste riikidega konkureerimisega nagu Hiina, siis kuidas suudame konkureerida edaspidi keskkonnahoidliku Hiinaga? Seepärast on tõesti oluline, et toetaksime Euroopa Liidu jaoks siduvat eesmärki, et saavutada 20%-line energiasääst.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Eri liikmesriikides seni ellu viidud energiatõhususe poliitikakavad 2020. aastaks ei võimalda meil saavutada eesmärki vähendada energiatarbimist 20%. Meil on läinud hästi, kui saavutame 10%, mis on kindlasti pettumust valmistav tulemus.

Kui energiatarbimise kasv jätkub, siis võib sattuda ohtu ka eesmärk saavutada 20%-line taastuvenergia sihtmärk, sest see sihtmärk arvutatakse osakaaluna ELi lõplikust energiatarbimisest. Toetan kindlalt ka energiatõhususe jaoks siduva eesmärgi kehtestamist, et tagada, et Euroopa kliima- ja energiapoliitika tugevdavad teineteist.

Kahjuks näitavad asjaolud, et eri liikmesriikide heale tahtele lootmine ei toimi. Euroopa Liit peab näitama teed selge ja tõhusa poliitika ja eesmärkidega. Lõpetagem investeerimine

uutesse rajatistesse, et toota rohkem energiat, ning suunakem oma raha ja püüdlused kõige puhtamasse energiasse maailmas, see on energia, mille kasutamisest saame hoiduda.

Lisaks kutsun üles võtma vastu muudatusettepaneku 2, milles kutsutakse komisjoni üles käivitama algatus olemasolevate hoonete energiatõhususe kohta 2011. aastal.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Energiatõhusus on meie tulevase majanduse võtmesõna, aga seda tuleks edendada, mitte peale sundida. Liikmesriigid tuleb kaasata, et tagada, et igapähe, kes otsustab muuta oma ettevõtte või kodu energiatõhusamaks, aidataks seda teha.

Me ei saa kujutleda, et sunnime eraisikuid investeerima, neid veenmata või julgustamata: energiatõhususe suurendamine tähendab keskkonna abistamist ja ressursside säästmist, aga sellises tundlikus valdkonnas on väga oluline ühitada need valikud Euroopa poliitikaga, mille eesmärk on ühtne Euroopa energiaturg.

Siduvad eesmärgid tähendavad vaid tarbetuid ja väga sageli ebatõhusaid kulusid; parem on veenda kodanikke, institutsioone ja asutusi, et selles vallas säästmine avaldab mõju ka inimeste julgeolekule ja elukvaliteedile.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Meie seisukoht on selline, et praegu kasvava mõjuga kliimamuutuse algpõhjus ei ole vaid inimkonna põhjustatud keskkonnasaaste. Ehkki me kõik vastutame ühiselt selle eest, et peatada meie keskkonna hävitamine nii kohalikul kui ka üleilmsel tasandil ning, andes endast parima, püüda taastada selle esialgne ja terve seisund. Seega on üleskutse energiatõhususele samuti oodatud. Meie kasutatavatest hoonetest tuleneb ligikaudu 40% maailma energiatarbimisest ning seega on eriti tähtis nende hoonete küsimuse lahendamine. Me peame astuma sammu uute, nullmääraga süsinikdioksiidi heitkogusega ehitiste suunas ning leidma lahenduse probleemidele, kuidas uuendada olemasolevaid hooneid energiatõhusust silmas pidades. Lisaks peame jätkuvalt vähendama sõidukite energiatarbimist ja heitkoguseid, kutsudes üles võtma kasutusele hübriid- ja täiselektriline tehnoloogia. Olen veendunud, et meie kui parlamendiliikmed ja poliitikud peame näitama eeskujutõhusust energiatõhususe küsimuses.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Ka mina tahaksin rõhutada, kui oluline on edendada energiatõhusust, sest see võib anda olulist kasu kogu majandusele. Tuleb mainida ka sotsiaalseid kasutegureid, mis hõlmavad uute töökohtade loomist 2020. aastaks.

Arvan, et on väga oluline töötada välja ja müüa uusi uuenduslikke energiatehnoloogiaid. Sel viisil säilitame energiamahukate Euroopa ettevõtete konkurentsivõime üleilmses konkurentsisis. Toetan kokkuleppe sõlmimist ühise metoodika suhtes, kuidas mõõta riigi energiatõhususe eesmärke ja jälgida nende saavutamisel tehtud edusamme.

Samuti tunnustan komisjoni tööd ühtse energiavõrgu nimel. Komisjon peaks esitama praktilised ettepanekud, kuidas lihtsustada ja kiirendada infrastruktuuriprojektidele lubade andmise menetlust.

Catherine Stihler (S&D). – Austatud juhataja! Täna Bendt Bendtsenit sissejuhatuses ehitussektori nimetamise eest. Tahaksin vaid juhtida tema tähelepanu sellele, et minu raportit ehitustoodete kohta hääletatakse jaanuaris ning ka selles raportis arutasime energiatõhusust.

Siiski peatun põgusalt kahel punktil. Hannes Swoboda märkis kohalike asutuste tähtsust. Tahtsin vaid juhtida Euroopa Parlamendi tähelepanu sellele, kui tundlikud on praegu

eelarvekärped, eriti Ühendkuningriigis, mis mõjutavad kohalikke asutusi. Arvan, et me peame ka seda edaspidi arutama.

Samuti tahan esitada komisjonile küsimuse. Raportis kõneleme sellest, kui olulised on arukad mõõdikud, ning raportis nähakse ette, et 2011. aasta lõpuks tuleb kokku leppida nende ühiste funktsioonide miinimumnõuetes. Kas suudame selle saavutada, austatud volinik? Mul on kahju, et täna õhtul ei ole siin kedagi eesistujariigist, aga arvan, et see on oluline. Ühineksin ka eelkõnelejatega kütteostuvõimetuse teema tõstatamisel ning usun, et kogu Euroopa Parlament on nõus, et seda on väga oluline rõhutada.

Günther Oettinger, komisjoni liige. – (DE) Austatud juhataja, kallid parlamendiliikmed! Tahaksin kõigepealt kinnitada Hannes Swoboda märkust, et rakendamine toimub kohapeal – piirkondlikul ja kohalikul tasandil. Tegelikult on meil mitmekordsed ja peamiselt head kogemused renoveerimisprogrammidega – sageli on riigi eelarvest pärit iga euro kohta lisatud kuus või isegi seitse eurot erainvesteeringutena. Lisaks peame uurima seda, kas meie piirkondlikke programme saab sellesse kaasata. Minu arvates on raske ette kujutada, et kohalik asutus taotleks rahastamist otse komisjonilt, aga piirkondlike programmide laiendamine hoonete ulatuslikuks ümberehitamiseks tundub mulle väga oluline samm hiljemalt järgmisel rahastamisperioodil.

Lisaks tekib soodsamate laenuintresside küsimus. Kas soovime kasutada avalik-õiguslikke struktuuripankasid, et alandada hoonete renoveerimisega seotud laenude intressi? Seoses hoonetega tahaksin veel üht asja nimetada. Mitu korda on öeldud, et energiatõhususe suurendamisel säästame raha. See on tõsi, aga mitte otseselt. Kui vaatame Euroopa eluasemeid, siis näeme, et keskmiselt ulatuks iga eluhoone vajalik renoveerimine – alates akendest kuni aktiivse ja passiivse soojustamiseni ning nõuetekohaste elektriseadmete ja küttesüsteemi asjakohase parendamiseni – 30 000–60 000 euronit eluhoone kohta. Esimesel aastal te raha ei säästa. Selle tulemus on see, et peame investeerima järgmiseks kümneks aastaks, et energiakulusid saaks vähendada ja järgmise 40 aasta jooksul taastinvesteerida. Põhimõtteliselt on see vastupidine põlvkondadevaheline leping. Seega minu põlvkond on tekitanud väga suure võlgnevuse, mida näitavad meil esinenud valuutaprobleemid. Nüüd on meil esmakordselt võimalus investeerida energiatõhususe kaudu, nii et järgmistel aastakümnetel lõikavad meie lapsed kasu väiksematest energiakuludest. Kas me saame seda teha? Kas oleme valmis seda tegema? Ma loodan teie peale. Me peame kehtestama uued prioriteedid seoses eelarveküsimustega. Igaüks, kes tõstatab energiatõhususe eesmärgil tehtavad renoveerimiskulud Euroopa eelarves, peab seda vaatlema ka tagajärgede seisukohast. Me ei saa raha juurde, seega mida me soovime ümber korraldada? See on väga oluline küsimus seoses selle teemaga ka Euroopa eelarve tasandil.

Peatun ka teisel küsimusel. Kaks Euroopa Parlamendi liiget, Yannick Jadot ja Bas Eickhout on öelnud, et alus on selge. Ma ei saa siiski nõustuda: see pole selge. Ütlen seda, arvestades meie arutletavaid Euroopa Ülemkogu otsuseid. Juhtumisi pole ka viimane Euroopa Ülemkogu otsus, mis on tehtud selle aasta märtsis ja milles on märgitud: „liikudes energiatõhususe 20%-lise kasvu poole” enam nii järjepidev. Seda seetõttu, et liikumine 20% poole tähendab ka seda, et 18, 19 või 17% oleks piisav. Jään siiski 20% juurde, ehkki Euroopa Ülemkogu taganes sellest mõnevõrra esimest korda märtsis. 2007. aasta märtsi otsuses viidatakse prognoositud energiatarbimisele 2020. aastal, mida tuleb vähendada 20%.

Euroopale koostab selle kohta uurimusi asutus nimega PRIMES. Tutvustan teile kolme riigi näitajaid, et esile tuua probleemid, mis meil seoses sellega esinevad ja mida ei ole siiani

tõstatatud. Itaalia energiatarbimine oli 2007. aastal 173 miljonit tonni. 2020. aastaks prognoositakse selle tõusu 208 miljoni tonnini, millest pidi seejärel 20% maha arvama. Seega jääb Itaalia üldjoontes samasse olukorda, kus ta oli varem. Prognoos tõuseb ja 20% arvatakse maha.

Või võtame näiteks tõeliselt väikese riigi – Luksemburgi. Luksemburgi energiatarbimine oli 2007. aastal 4,6 miljonit tonni. Prognoositud nõudlus kasvab 5,6 miljoni tonnini, aga seejärel vähendatakse seda uuesti 4,5 miljoni. Või vaatame näiteks Portugali. Võrdlusaasta tarbimine oli 23,8 miljonit tonni, mida seejärel suurendatakse 30 miljoni, enne kui seda uuesti alandatakse 24 miljoni. Peame väga kiiresti neid prognoose arutama. See on väga tähtis punkt ning seda on kogu arutelu liiga lühidalt kõikide riikide kaupa käsitletud.

Paljud teist on otsustanud toetada siduvaid eesmärke. Olen optimist ja realist. Kui me komisjonis kehtestaksime igale liikmesriigile siduva eesmärgi, siis oleksid need praegu lükatud tagasi liikmesriikide poolt, mille kodanikud me kõik ka ise oleme. Seega pole meil mingit võimalust seda teha, sest sellisel juhul ei saavutaks me midagi. Võib-olla kaheetapiline kava, mille puhul me kaasame liikmesriigid, oleks realistlikum ja asjakohasem. Sellises kavas soovitaksin liikmesriikidel nüüd koostada vabatahtlikult riiklikud tõhususkavad, aga 20% kehtiks igal juhul. Kui näeme kahe aasta jooksul, et me pole teinud piisavalt järjepidevaid edusamme, siis kehtestame siduvad eesmärgid, mida liikmesriigid ei saaks sel juhul eeldatavasti tagasi lükata. Palun teil kõikidel arutada – sealhulgas teavitada oma valitsusi –, kas poleks ehk parem kasutada Euroopa kava meie ühiste eesmärkide seadmiseks.

Need võivad olla siduvad või vabatahtlikud, aga riiklikke tegevuskavasid on vaja. Me saame arutada sisu, vastavust ja kavade mõju poliitilisest vaatevinklist. Kindlasti ei luba me ka jätta muutmata ühtegi plaani, mille sisu ei vasta meie nõuetele. Saadaksime poliitika alusel kõik sellised plaanid tagasi.

Täna teid väga tänase arutelu eest. Mul on hea meel naasta siia Euroopa Parlamenti märtsis, et alata ametlikult arutelu koos ettepanekuga. Raport on suurepärane esimene samm selles suunas.

Bendt Bendtsen, *raportöör*. – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, kallid kolleegid! Täna teid sisuka arutelu eest. Kui inimesed istuvad ja seda kuulavad, siis võib tunduda, nagu oleksid meil suured lahkarvamused energiatarbimise kohta. Olgu eesmärgid siduvad või mitte, energiatarbimine on valdkond, mille kohta peame arvamust avaldama. Me peame selles vallas midagi ette võtma. Tahaksin märkida, et ehkki meil on olnud põhjalik arutelu sel teemal – siduvate eesmärkide teemal –, on raportöörid muidugi arutanud ka asjaolusid ning jõudnud kokkuleppele, et meie jaoks on oluline tagada kehtivate ELi õigusaktide täitmine selles valdkonnas. Oleme kehtestanud õigusakte paljudes küsimustes. Oluline on see, et neid õigusakte täidetakse, ning oluline on, et neid rakendatakse. Samuti on oluline, et me võtaksime meetmeid seoses linnade arenguga, hoonetega, uute energiatehnoloogiate kasutamisega ning parema tootepoliitika järgimisega. Ka transport on valdkond, milles peame seisukoha võtma, ning lisaks on oluline saavutada tulevikus paljude nende energiaalgatuste rahastamine. Minu arvates on praegu endiselt palju küpseid vilju meie käeulatuses – teisisõnu võimalusi suurendada energiatarbimist Euroopas.

Miks see on praegu oluline? Ma ei korda seda, mida minu Läti kolleeg Kariņš seoses sellega ütles, nimelt seda, et Euroopa maksab väga palju raha Lähis-Idale ja Venemaale. Kas seda raha ei saaks Euroopas paremini kasutada? See pole veel kõik: pole kahtlust, et kui Euroopa soovib olla selles vallas esirinnas, siis me peame investeerima. Investeeringud tekitavad

loomulikult tulu suurema tööhõive, uuenduslikumate ettevõtete ja uute töökohtade näol – eelkõige luuakse töökohti meie väikestes ja keskmise suurusega ettevõtetes Euroopas.

Seda kõike arvestades tahaksin tänada kõiki osalejaid. Tahaksin tänada ka komisjoni ja asjaomaseid talitusi. Tahan öelda, et te kõik olete olnud väga koostöövalmid, ning olen tänulik oma fraktsioonile, kes on näidanud üles suurt usaldust ning toetanud mind kogu raporti kallal tehtud töö käigus. Samuti tahaksin tänada variraportööre nende tõeliselt edasiviiva koostöö eest, mille puhul nad näitasid üles ka vastupidavust. Ent nüüd, mil oleme jõudnud nii kaugemale, on oluline saata see selge märguanne siit Euroopa Parlamendist komisjonile seoses sellega, kuidas me peame toimima, et saavutada tulevikus energiatõhusus.

ISTUNGI JUHATAJA: Edward McMILLAN-SCOTT

asepresident

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletamine toimub homme (kolmapäeval, 15. detsembril 2010).

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjalikult. – (RO) Energiatõhususe meetmed on väga olulised, et EL saavutaks eesmärgid, mille ta on endale seadnud kliimamuutusega võitlemiseks. Meil on eesmärk vähendada energiatarbimist 20% võrra. Ent ehkki meil on direktiivid kahe teise eesmärgi kohta, milles on selgelt sätestatud, kuidas sihtmärk saavutatakse, siis meil puudub õigusakt energiatõhususe puhul. Seepärast väidan kindlalt, et meil on vaja energiatõhususe direktiivi.

Lisaks tuleb selleks, et olla valmis saavutama soovitud tulemus, edendada energiatõhusust igal tasandil igas riiklikus ja Euroopa poliitikavaldkonnas. Innovatsioon on üks edu võtmeid selles küsimuses. Seepärast arvan, et tulevases teadusuuringute raamprogrammis tuleks energiatõhusus muuta prioriteediks.

Lisaks usun, et riigiasutused peavad näitama selles vallas eeskujuna ning muutma neile kuuluvad hooned energiatõhusaks.

Peale selle saavad liikmesriigid edendada energiatõhusust riigihankemenetlustes sätestatud nõuete kaudu. Seepärast tuleb esmatähtsaks pidada ettevõtteid, mis kasutavad puhtamat tehnoloogiat.

Pealegi saavad liikmesriigid suurendada keskkonnahoidlike toodete nõudlust siseturule vastavate eelarvemeetmete või toetuste kaudu.

Elisabetta Gardini (PPE), kirjalikult. – (IT) Energiatõhususe tegevuskava pole võistlus, milles seatakse teele takistusi ja tõkkeid, vaid käitumiskultuuri edendava protsessi algus, oluline Euroopa poliitikaeesmärk, millega soovitakse mõjutada eraisikute ja ettevõtete käitumist. See on protsess, mida ei lihtsusta ranged piirangud, mis tekitavad kodanikele ja ettevõtetele kulusid, mida nad ei jõua kanda, vaid mida lihtsustavad reaalsed stiimulid. See on protsess, mis viiakse ellu energiainfrastruktuuri, muutuva linnaarenduse, toodete, pakendite ja transpordi kaudu. Ütleksin, et energiatõhusust peetakse kõige kulutõhusamaks viisiks hallata kasvuhoonegaaside heitkoguseid ja muid heitkoguseid, mis tulenevad energia tootmisest. Itaalia tööstuskonföderatsiooni Confindustria läbi viidud uuringu kohaselt võiks ainuüksi Itaalias ulatuda energiatõhususe sotsiaal-majanduslik mõju kogu riigi majandusele ligikaudu 238 miljardi euronini ning suurendada kogutoodangu väärtust.

Seejuures tööhõive kasvaks ajavahemikul 2020–2020 1,6 miljoni standardtööühiku võrra. Seepärast pean väga oluliseks mitte ainult suunata investeringuid sellesse sektorisse, vaid tagada ka olemasolevate Euroopa vahendite tõhus kasutamine ning tugevdamine.

Adam Gierek (S&D), *kirjalikult*. – (PL) Energiatõhusus tähendab kõige üldisemas mõttes individuaalse tarbimise piiramist, kasutades seadmeid ratsionaalsemalt. Olulisi võimalusi koguenegiitõhususe suurendamiseks tuleks siiski otsida füüsikalistest ja keemilistest tööstusprotsessidest, mis põhinevad järgmisel: 1) fossiil- või tuumakütustest tulenevate soojavoogude parem kasutamine, a) suurendades Carnot' tsükliga muundamisel kõrgemat temperatuuri ja rõhku, b) kasutades jääsoojuse asjakohast taastamist, näiteks koostootmise protsessides; 2) oomi resistentsuse vähendamine vooluülekanal; 3) soojusvahetites kuumapüüvuse vähendamine; 4) kuumapüüvuse suurendamine, kasutades ehituses soojustusmaterjale; 5) hõõrdekindluse vähendamine; 6) magnetvälja kadude vähendamine; 7) ülemääraselt pikkade energia muundamise ahelate lühendamine.

Poliitiline eesmärk saavutada 2020. aastaks kolme näitaja 20%-line vähenemine ei ole seega seotud pelgalt energia kasutamise 20%-lise koguvähendamise, näiteks hinnatõusu abil, sest see põhjustaks vaid elatustaseme languse, vaid pigem ratsionaliseerimise teel, mis võimaldaks saavutada 20% rohkem kasulikke tööd samas mahus primaarenergiast. Seepärast on vaja asjakohaseid meetodeid, et liikmesriigid saaksid hinnata selle poliitilise eesmärgi elluviimist.

András Gyürk (PPE), *kirjalikult*. – (HU) 2006. aasta energiitõhususe tegevuskava läbivaatamine on aina pakilisem ülesanne, sest seoses ELi kolme näitaja 20% eesmärgiga on edusammude puudumine kõige tuntavam energiitõhususe eesmärkide puhul. Paljud algatused juba tüürivad õiges suunas, aga praegused saavutused on endiselt vähesed ja paljud võimalused kasutamata. Euroopa hakkas alles hiljuti tunnistama oma vähest edasiminekut ning on mõistnud, et ta ei saa lubada endale luksust suhtuda energiitõhususe arengusse kergekäeliselt. Sellised investeringud võivad vähendada heitkoguseid odavamalt kui muud lahendused ning saavad kohe majandust elavdada. Üks märk positiivse pöördepunkti kohta on see, et Euroopa Parlamendi otsuse põhjal saab isegi majanduse elavdamise kava seni kasutamata ressursse rakendada energiitõhususe arendamiseks ja keskkonnahoidlikeks investeringuteks.

2020. aasta energiastrateegia, mille Euroopa Komisjon avaldas novembris, liigitab samuti energiitõhususe kõrgeimate prioriteetide hulka. Nüüd on Bendtseni raportis sõnastatud kindlad soovitusel, kuidas võiksime oma võimalusi tõhusamalt kasutada. Mul on hea meel, et uuenduslikud lahendused, nagu arukad võrgud ja energiateenuste ettevõtted, kes teevad investeringuid, millest tekib energiitõhususega seotud tulu, on samuti raportisse lisatud. Ent rahastamine on endiselt kõige tähtsam küsimus. Energiitõhususe abi tuleb lisada ka tulevastes pikaajalistesse ELi eelarvetesse, võttes eelkõige arvesse endiste sotsialistlike riikide hoonete ümberehituskavasid. See on valdkond, kus saab suhteliselt väheste kuludega saavutada väga suure säästu.

Jiří Havel (S&D), *kirjalikult*. – (CS) Energiitõhusus on üks Euroopa 2020. aasta strateegia ja Euroopa energiastrateegia 2011–2020 üks võtmetähtsusega prioriteete, mille tõttu on ka esitatud raport väga oluline ja päevakajaline seoses hiljutise tippkohtumisega Cancúnis. Raportis tuginetakse energiitõhususe tegevuskavale, mis pärineb aastast 2006, ja kutsutakse komisjoni üles seda kava ajakohastama, vaatama läbi energiateenuste direktiiv ning kehtestama siduvad eesmärgid, et saavutada energiitõhususe 20%-line paranemine 2020. aastaks. Raportis arutatakse suurema energiitõhususe eeliste kasuks rääkivaid

argumente: sotsiaalsed (võimalus luua miljon töökohta või vähendada kütteostuvõimetust ELis), majanduslikud (võimalik energiasääst kuni 100 miljardit eurot), strateegilised (Euroopa ettevõtete konkurentsivõime säilitamine energiasäästu kaudu) ning lisaks energiatõhususele (ELi suurem sõltumatus energia vallas). Raport sisaldab soovitusi energიაinfrastruktuuri, linnade ja hoonete arenduse, info- ja kommunikatsioonitehnoloogia toodete, pakkumiste ja rahastamise valdkonnas. Minu arvates on rahastamisallikate (struktuurifondid, Euroopa Investeeringupanga tehniline abivahend ELENA, energiatõhususe riiklikud fondid jne) roll energiatõhususe projektide rahastamisel eriti tähtis. Üldjoontes leian, et Bendt Bendtseni esitatud raport sisaldab selle küsimuse täpset analüüsi ning asjakohaseid soovitusi energiatõhususe kohta, ning seepärast soovitan see esitatud kujul heaks kiita.

Edit Herczog (S&D), *kirjalikult*. – (HU) See on ELi ja kõikide tema liikmesriikide oluline huvi: saavutada võimalikult palju võimalikult vähesest energiast. Sellega saab vähendada sõltuvust välisenergiast, suurendada energiatõhusust ja ka Euroopa Liidu konkurentsivõimet. Energiatõhusus peab seepärast olema eriline prioriteet Euroopa 2020. aasta strateegia rakendamisel ning energiatõhususe võimalikult ulatuslik kasutamine peaks sõltuma sellest põhimõttest. Vastavalt Euroopa 2020. aasta strateegia alusel (pärast 2005. aastat) võetud eesmärkidele nähakse Ungari riiklikus tegevuskavas ette väga olulised sammud nii taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kui ka energiatõhususe vallas. Energiatõhususe krediitfond (EHA) on tegutsenud alates 1991. aastast ning andnud toetust kodanikele investeeringuteks energiatõhususse.

Lisaks kavatseb Ungari valitsus parandada suurimate avaliku sektori tarbijate energiatõhusust 60% võrra, ajakohastades avalikke asutusi (sealhulgas paigaldades päikesepaneele ning ajakohastades soojustus- ja küttesüsteeme) esialgse programmi „Complex Building Energy and Climate Protection Programme” alusel. Need on suured plaanid, aga nende rakendamist on tõsiselt ohustanud finants- ja majanduskriis, mis veel kestab. Seepärast peame paluma komisjonil pöörata tõsist tähelepanu riiklikele tegevuskavadele ja nende rakendamisele ning tagada, et seni vastu võetud ELi direktiivid võetakse üle riikide õigusse, sest 2020. aasta energiatehnoloogia rakendamine ja süsinikdioksiidi heitkoguste vähendamise eesmärkide saavutamine sõltuvad sellest. Lisaks sellele saab selles valdkonnas edusamme eeldada üksnes asjakohaste finantsinstrumentide ühise kohaldamisega ja sobiva õigusraamistiku kehtestamisega.

Jarosław Kalinowski (PPE), *kirjalikult*. – (PL) Energiatehnoloogia kasv aitab otseselt parandada kogu ELi energiatõhusust. Kui muudatused viiakse nõuetekohaselt ellu, siis need toovad kaasa saasteainete heitkoguse vähenemise. See on kindlasti väga oodatud arengusuund, mis toetab meie püüdlusi kliimamuutusega võitlemisel. Infrastruktuuri ajakohastamisel ajakohaste tehnoloogiate kasutamine kindlustab ka rahalise säästu ning selle tulemusena ELi liikmesriikide majanduskasvu. Tänu sellele, nagu raportöör ise rõhutab, luuakse uusi töökohti mitte ainult linnapiirkondades, vaid ka kohalikel turgudel ja maapiirkondades. Muidugi nõuavad kõik need eesmärgid esialgu asjakohaseid vahendeid ja investeeringuid. Kuid arvan, et on kindlasti oluline tagada, et Euroopa majandus oleks energiasäästlik, tõhus ja keskkonnahoidlik.

Petru Constantin Luhan (PPE), *kirjalikult*. – (RO) Euroopa Liit peab võtma meetmeid, et tagada oma energiateenustega varustamise tulevik ja kaitsta enda olulisi energiahuve. Energiatehnoloogia meetmed on oluline roll selle saavutamisel, tagades, et seatud kliima- ja energiaeesmärgid saavutatakse võimalikult väikeste kuludega. Arvan, et tuleks algatada laiaulatuslikud konsultatsioonid kohalike ja piirkondlike esindajatega, et kehtestada hästi määratletud suunised energiatehnoloogia kohta ning toetada projektide koostamist ja tagada

juurdepääs üheksale miljardile eurole, mille komisjon on ühtekuuluvuspoliitika kaudu kättesaadavaks teinud. Nende rahaliste vahendite arukas kasutamine võimaldab meil saavutada 20%-lise energiatõhususe eesmärgi, mis aitab suures ulatuses täita Euroopa Liidu eesmärke jätkusuutlikkuse ja konkurentsivõime vallas. Lisaks sellele on energiatõhususe kaudu tarbimise vähendamine kõige säästvam viis vähendada sõltuvust fossiilkütustest ja see vähendab oluliselt importi (ligikaudu 25–26%).

Alajos Mészáros (PPE), *kirjalikult*. – (HU) Mis puudutab energiatõhususe tegevuskava läbivaatamist, siis üks kõige tõhusam vahend süsinikdioksiidi ja muude gaaside heitkoguste vähendamiseks on energiatõhusus. Sellel on ka väga suured kasutegurid töökohtade loomisel ja majanduskasvu puhul. 2006. aasta energiatõhususe tegevuskava vastuvõtmisest saadik on majanduskeskkond oluliselt muutunud. Seepärast pean ELi energiatõhususe poliitika läbivaatamist ning selle kohandamist meie praeguste prioriteetidega kindlasti oluliseks sammuks. Olen arvamusel, et peaksime kasutama 2006. aasta tegevuskava tulemuste ja puuduste hindamise dokumenti selle poliitika hindamise alusena. Me peame tegema kõik, et suuta täita Euroopa 2020. aasta strateegias sätestatud 20%-line eesmärk.

Samal ajal kui väärtused, mis on seotud heitkoguste ja taastuvenergia allikatega, on kergesti mõõdetavad, siis energiatõhususe andmeid on keerulisem arvutada. Sel puhul vajame komisjoni abi. Komisjoni esitatud statistiliste andmete kaudu saame jälgida muutusi ELi energiapoliitikas. On üldteada, et hoonete energiatõhususega kaasnevad ka märkimisväärsed võimalused. Me peame seepärast ergutama oma olemasolevate hoonete ajakohastamist, sest uute ehitatavate hoonete osakaal väheneb. Meil on arvukalt hooneid, eelkõige Kesk-Euroopa riikides, mille tõhusus võib pärast asjakohast renoveerimist oluliselt suurenedada. Mis puutub õiguslikesse meetmetesse energiatõhusate lahenduste toetamisel, siis on USA ja Hiina meist kaugel ees. Peame tegema kõik, et vähendada oma mahajäämust. Euroopa Liit ja liikmesriigid peavad toetama selles valdkonnas meetmeid ja rahastamise suurendamise vahendeid.

Pavel Poc (S&D), *kirjalikult*. – (CS) Ehkki Euroopa Liit on kehtestanud eesmärgid vähendada energiatarbimist 2020. aastaks 20% võrra, ei ole need siduvad, erinevalt heitkoguste vähendamise ja taastuvenergia eesmärkidest. Seepärast ei ole liikmesriigid piisavalt motiveeritud energiatõhususe vallas parimaid võimalikke tulemusi saavutama. Energiatõhususe parandamise tehnoloogia ja praktilised protsessid on juba olemas, aga kuna siduvaid eesmärke pole, siis neid projekte ei rahastata nõuetekohaselt ning seega neid ka ei rakendata. Kui EL soovib saavutada 2020. aastaks oma eesmärgi, siis tähendaks see siiski kuni 78 miljardi euro säästmist aastas. Lisaks nafta ja maagaasi impordist sõltuvuse vähendamisele, suurendades sellega energiavarustuse kindlust, tähendaks see ka olulist säästu kodumajapidamiste jaoks. Minu arvates on see tegur väga oluline, sest nende inimeste arv, kes kannatavad nii-öelda kütteostuvõimetuse tõttu, mille puhul elektri- ja gaasiarved neelavad suurema osa perekonna sissetulekust, kasvab pidevalt. Kui kehtestatakse siduvad eesmärgid, siis saaksid Euroopa Komisjoni andmetel kodumajapidamised säästa kuni 1000 eurot aastas. Lisaks suuremale konkurentsivõimele ergutaks parem energiatõhusus ka alaliste töökohtade loomist ning aitaks vähendada süsinikdioksiidi heitkoguseid 780 miljoni tonni võrra, mis on rohkem kui Kyoto protokolliga nõutud.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *kirjalikult*. – Energiatarbimise ja sõltuvuse vähendamise eelised Euroopas oleksid kõigepealt majanduslikud, keskkonnavalased ja poliitilised. Seepärast on energiatõhususe tegevuskaval väga ulatuslik mõju. Olin keskkonnakomisjoni arvamuse koostaja, arvamuses käsitleti IKT tähtsust energiatõhususe puhul, ning tean, et üks kõige olulisemaid ülesandeid on praegu hõlbustada taastuvate energiaallikate lõimimist

energiavarustusse. Arukad võrgud võivad aidata seda saavutada, samal ajal kui arukad mõõdikud kodumajapidamistes aitavad meil mõista, millal saame säästa energiat, ja aidata meil vähendada tarbimist. Komisjon peab põhjalikult keskenduma nendele kahele tegevuskava punktile ning liikmesriigid peavad täielikult toetama selleks vajaliku infrastruktuuri paigaldamist vajaduse korral riigihankelepingute kaudu.

Vladimir Urutchev (PPE), *kirjalikult*. – Energiatõhusus on kõige kulutõhusam meede kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks. Väiksema energiatarbimise kaudu sõltume vähem nafta- ja gaasiimpordist ja nende hindade muutustest. Väga tähtis on koondada tähelepanu energiatarbimisele ning piirata nafta ja gaasi impordile kuluvat raha hulka. Selle raha abil tuleks luua töökohti meie VKEdes, põllumajanduses, metsandussektoris ja tööstuses. Komisjoni hinnangud näitasid, et energiatarbimise 20%-line kasv võiks tekitada Euroopas miljon uut töökohta ning keskmine kodumajapidamine säästaks vähemalt tuhat eurot aastas. Pärast viimast energiatarbimise tegevuskava on palju saavutatud, aga puuduvad tõendid, et sihtmärk 2020. aastaks saavutatakse. ELi ja riiklikul tasandil tuleks kehtestada uued vahendid energiasäästu suurendamiseks, rõhuasetusega kahel põhivaldkonnal: olemasolevate hoonete renoveerimine ja rahastamise ergutamise meetmed. Vanadel hoonetel on suurim tõhususpotsiaal ning asjakohased finantsvahendid selle potentsiaali kasutamiseks puuduvad. Neid kahte küsimust tuleks nõuetekohaselt arutada energiatarbimise tegevuskava läbivaatamisel, et asjad areneksid soovitud suunas.

19. Metroloogiat käsitlevate direktiivide kehtetuks tunnistamine (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni nimel Anja Weisgerberi koostatud raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega tunnistatakse kehtetuks metroloogiat käsitlevad nõukogu direktiivid 71/317/EMÜ, 71/347/EMÜ, 71/349/EMÜ, 74/148/EMÜ, 75/33/EMÜ, 76/765/EMÜ, 76/766/EMÜ ja 86/217/EMÜ (KOM(2008)0801 – C6-0467/2008 – 2008/0227(COD)) (A7-0050/2010).

Anja Weisgerber, *raportöör*. – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik Tajani, kallid kolleegid! Tahaksin kõigepealt siiralt tänada siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni variraportööre, neid, kes aitasid raportit koostada, ja kõiki, kes andsid oma osa selle suurepärase tulemuse saavutamisse. Ilma edasiviiva ja ülimalt avatud koostööta, mida tehti nii komisjoniga kui ka nõukogu eesistujariigi Belgiaga, ei oleks seda dokumenti võimalik homme lõpule viia.

Nagu võite arvata, olen mina tulemusega väga rahul. Kokku kaheksa vananenud ja aegunud direktiivi kehtetuks tunnistamine võimaldab meil astuda veel ühe sammu vähesema bürokraatiaga Euroopa poole. Nimetatud direktiivide puhul on huvitav see, et need on enamasti vananenud, sest need on juba asendatud rahvusvaheliste standarditega, mis esindavad tänapäevast taset. Liikmesriikide õigusaktid vananevad ju ka sageli ühtlustatud Euroopa õigusaktide kasutuselevõtmisel. Praegusel juhul on Euroopa õigusaktid muutunud tarbetuks rahvusvaheliste sätete tõttu.

Kui soovime liikuda oma sihtmärgi poole vähendada Euroopas 2012. aastaks bürokraatiat 25% võrra, tuleb meil nüüd oma veendumuste eest avalikult ning kindlalt seista. Halduskoormust käsitleva sõltumatute huvirühmade kõrgetasemelise töörühma esimehe Edmund Stoiberi sõnul ei peaks me Euroopas üksnes mossitama, vaid meil tuleb ennast kuuldavaks teha. Teisisõnu peavad meie sõnadele järgnema konkreetsed teod. Mis puutub aga tegudesse, siis peituvad nõrkused sageli kahjuks üksikasjades. Seda on taas kord selgelt

tõestanud direktiiv, millega tunnistatakse kehtetuks kaheksa metroloogiat käsitlevat direktiivi. Külmaveearvestite, alkoholomeetrite, teatud kaaluvihvide, rehvimanomeetrite ning teravilja puistemassi ja laevatankide kalibreerimise mõõtevahendid on praktikas asendunud tänapäevasemate digitaalseadmetega. Vananenud seadmeid kasutatakse üha harvem ning sellest tulenevalt võib tühistada ka neid käsitlevad eeskirjad. See ei avalda mingit mõju siseturu toimimisele või tarbijakaitse kõrgele tasemele, mis jääb meie jaoks endiselt ülimalt tähtsaks.

Siiski on nõukogu seda dokumenti mõnda aega tõkestanud. Ometi õnnestus meil mitteametlikul kolmepoolsel kohtumisel jõuda nõukogu ja Euroopa Parlamendi vahelise mõistliku kompromissini ning teha seda lausa esimesel lugemisel, mis on meie jaoks alati pigem erand kui reegel. Kokkuleppe sisu on järgmine: üks direktiiv – see, milles käsitletakse laevatankide kalibreerimist – tunnistatakse kehtetuks kohe, see tähendab 1. juulist 2011. aastast. Ülejäänud seitse direktiivi tunnistatakse kehtetuks siis, kui on vastu võetud mõõtevahendite ülddirektiivi uuesti sõnastatud versioon, mille kallal töötab praegu komisjon. Komisjon esitab uue ettepaneku võtta vastu mõõtevahendite ülddirektiiv 2011. aasta aprilli lõpus. Mõte on selles, et mõõtevahendite ülddirektiivi ülevaatamise käigus annab komisjon ühtlasi hinnangu, kas vanade direktiivide osad peaks jääma kehtima ja kas need tuleks lisada mõõtevahendite ülddirektiivi ning kui jah, siis millised need osad on. Kui liikmesriigid esitavad tõendeid selle kohta, et mõni seitsmes direktiivis sisalduv punkt on endiselt vajalik, näiteks tarbijakaitse tõttu, milleks võiks olla mootorsõidukite rehvimanomeetreid käsitleva direktiivi sätted, lisatakse sellised osad mõõtevahendite ülddirektiivi. Kui mõõtevahendite ülddirektiivi uuesti sõnastatud versioon on vastu võetud, tunnistatakse ülejäänud direktiivid kehtetuks.

Tegemist on sõnumiga selle kohta, et Euroopa suhtub bürokraatia vähendamisse tõsiselt ja et me tahame luua tingimused jätkusuutlikuks majanduskasvuks. Tunnen uhkust selle üle, et Euroopa Parlament täidab sel viisil oma osa bürokraatia vähendamises ning paremas, ühtlustatumas ja lihtsamas õigusloomes.

Lubage mul lõpetada lühikese märkusega vastavustabelite kohta. Tegemist on tabelitega, mille liikmesriigid peaksid koostama selleks, et dokumenteerida direktiivi rakendamise käiku. Lõpuks leppisime kokku vastavustabelite leebemas sõnastuses. Siiski võitlesime selle eest, et tulevikus oleks sõnastus rangem, ning saavutasime oma eesmärgi. Esimeeste konverents seisab selle eest ka nõukogus ja komisjonis. See on edusamm, mille eest tuleb tänada raportööri ja variraportööri.

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Lugupeetud juhataja, austatud parlamendiliikmed! Soovin kõigepealt avaldada tunnustust ja tänu Anja Weisgerberile põhjaliku töö eest, mida ta tegi seoses detailirohke ja keerulise ettepanekuga, mis on olnud pika arutelu keskmes. Tema töö ei olnud lihtne ja kokkuleppe saavutamine esimesel lugemisel näitab raportööri oskusi jõuda küllaldase üksmeelele.

See otsus on kahtlemata tähtis etapp lihtsustamise ja aruka õigusloome valdkonnas. Parem õigusloome peab olema miski, mille poole Euroopa institutsioonid üha rohkem püüdlavad, ning komisjon soovib täielikus üksmeeles seada tähelepanu keskmesse järjest parema Euroopa õigusloome.

Nagu raportöör rõhutas, tunnistatakse ettepaneku alusel tegelikult kehtetuks kaheksa vananenud direktiivi kuude kategooriasse kuuluvate õiguspäraste mõõtevahendite kohta ning selle aluseks on asjaolu, et kõnealustes direktiivides käsitletud vahendid on praeguseks vananenud ja asjaomase kaubanduse osakaal langeb. Lisaks puuduvad kaubandustõkked

tehniliselt kõrgemal tasemel olevate asendustoodete puhul, mis ei kuulu direktiivi kohaldamisalasse.

Tulevikus võib liikmesriikidel tekkida soov kehtestada riiklikke norme. Siiski ei teki ka selle tõttu uusi kaubandustõkkeid, sest on kehtestatud rahvusvahelised standardid, mis hõlmavad täielikult vanu vahendeid ning samuti enamikku kõrgema tasemega asendustoodetest.

Maailma Kaubandusorganisatsiooni tehniliste kaubandustõkete lepingu alusel peavad liikmesriigid võtma need rahvusvahelised standardid õigusaktide aluseks. Samuti on Euroopa Liidu lepingus sätestatud, et liikmesriigid peavad vastastikku tunnustama teises liikmesriigis õiguspäraselt müüdnud samaväärseid tooteid.

Niisiis tunneb komisjon heameelt esimesel lugemisel saavutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahelise kompromissi üle, mille alusel tunnistatakse üks direktiiv kehtetuks 2011. aasta juulis ja teised seitse direktiivi 2015. aasta detsembris.

Lõpuks tõstab komisjon esile kolme institutsiooni ühisavalduse ning teatab, et on valmis läbi vaatama õigusloome protsessi käigus esitatud ühtlustamist pooldavad argumentid. Nagu märgiti, anname nende argumentide kohta aru 2011. aasta aprilli lõpus ning vajaduse korral esitame kooskõlas parema õigusloome põhimõtetega õigusakti ettepaneku.

Lara Comi, *fraktsiooni PPE nimel.* – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Toetan täielikult raportööri seisukohta seoses komisjoni ettepanekuga tunnistada kehtetuks kaheksa metroloogiat käsitlevat direktiivi.

Eelkõige tunnen heameelt ettepaneku üle, mis käsitleb soovitusi anda liikmesriikidele piisavalt aega analüüsida võimalikke tagajärgi seoses mõõtevahendite ülddirektiivi ülevaatamisega.

Kuigi toetan parema õigusloome ja lihtsustamise üldeesmärke, mida edendatakse ka Lissaboni strateegias, on minu arvates hädavajalik anda liikmesriikidele vajalikul määral aega uurida, kas direktiivide kehtetuks tunnistamine tekitab õigusliku ebakindluse. See olukord aitaks tõepoolest leevendada eri liikmesriikide väljendatud muret selle pärast, et neil ei ole piisavalt aega leida lahendus õiguslüngale, mida direktiivide kehtetuks tunnistamine tekitab.

Niisiis on tegemist suurepärase kompromissiga komisjoni vastu võetud seisukoha, milles pooldatakse kõikide direktiivide täielikku kehtetuks tunnistamist ja ei soosita mõõtevahendite ülddirektiivi raames uute valdkondlike õigusaktide kehtestamist, ning kriitiliste seisukohtade vahel, mille liikmesriigid selle ettepaneku suhtes algselt võtsid.

Evelyne Gebhardt, *fraktsiooni S&D nimel.* – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Soovin tänada Anja Weisgerberit tõeliselt kollegiaalse koostöö eest, mida on tehtud. Tahan oma fraktsiooni nimel öelda seda, et ma ei ole kaugeltki rõõmus nende kaheksa direktiivi kehtetuks tunnistamise üle. Tõepoolest on paljud mõõtevahendid vananenud ja neid käsitlevad õigusnormid tunnistatakse kehtetuks, kuid oleme arutelude käigus märkinud, et nõrkused peituvad üksikasjades. Mainisite seda ka ise. Seepärast ei ole alati olnud päris selge, kas see tee on ikka õige valik. Minu fraktsioon hääletab kompromissi poolt, pidades silmas komisjonilt saadud kinnitust selle kohta, et ta analüüsib mõtet lisada need mõõtevahendid vajaduse korral nõuetekohaselt Euroopa mõõtevahendite ülddirektiivi, mida teadaolevalt praegu koostatakse. Uurimiskohustusse – eeldan, et ka sellesse – suhtutakse samuti ülima tõsidusega ning seda kaalutakse põhjalikult. Hääletame

kompromissi poolt sel tingimusel, olles teadlikud sellest, et paari küsimust on vaja veel vaadelda.

Vastavustabelitega seoses tahan öelda, et oleme andnud oma kinnituse valmisoleku kohta nõustuda leebe sõnastusega, mis tekstis praegu sisaldub, kuid see on üks viimaseid dokumente, mille puhul me sellega nõustume, sest meie arvates on siinkohal tegemist sellise Euroopa õiguse tõelise ja nõuetekohase rakendamisega, mis luuakse pärast liikmesriikide nõusoleku andmist. Saame seda siiski kontrollida üksnes teabe olemasolul ning teavet saame just nendest vastavustabelitest. Jätkame igal juhul tööd selles suunas.

Cristian Silviu Buşoi, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Austatud juhataja! Tahan kiita raportööri ja teisi kolleege, kes on dokumendi koostamisele kaasa aidanud. Kuigi alguses näis, et tegemist on ülimalt tehnilise materjaliga, oli lõpuks täiesti selge, et poliitilise otsuse alusel leitakse sellele raportile lahendus.

Ühenduse õigustikku on vaja lihtsustada selliste direktiivide kehtetuks tunnistamise kaudu, mis sisaldavad sätteid mõõtevahendite kohta, mida tehnika arengu ja rahvusvaheliste standardite rakendamise tõttu enam ei kasutata. Komisjoni plaan on mõistlik. Kui vaba liikumine on tagatud vastastikuse tunnustamise põhimõtte alusel ja konkreetseid tõkkeid ei ole, pole vaja ka edasisi täiendusi ning liikmesriikidel tuleks tehnilised nõuded vastu võtta.

Siiski ei tohiks direktiivide kehtetuks tunnistamine tekitada uusi vaba liikumise tõkkeid või täiendavat halduskoormust. Samuti tuleb meil tagada, et kehtetuks tunnistatavate vanade direktiivide ja 2004. aasta mõõtevahendite direktiivi vahel ei esineks lünki.

Lisaks võimaldas esimesel lugemisel siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonis vastu võetud raport lisada mõõtevahendite ülddirektiivi sätteid kehtetuks tunnistatavates direktiivides käsitletud mõõtevahendite kohta. Liikmesriikidele on antud rohkem aega uurida, kas direktiivide kehtetuks tunnistamine tekitab õigusliku ebakindluse.

Raportis sisaldub säte selle kohta, et komisjon hindab, kas kehtetuks tunnistatavate direktiivide kohaldamisalasse kuuluvad mõõtmisvahendid on vaja lisada mõõtevahendite ülddirektiivi. Võttes arvesse asjaolu, et vastavustabelite kohta on samuti vastu võetud horisontaalne otsus, teen koos teiste variraportööridega ettepaneku toetada nõukogus esimesel lugemisel kokku lepitud teksti.

Heide Rühle, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (DE) Austatud juhataja! Ka mina tahaksin tänada raportööri ja variraportööri tubli koostöö eest. Saan rääkida lühidalt, sest kõiki põhilisi punkte on tegelikult juba käsitletud.

Meie fraktsioon annab kompromissile kindla toetuse, kuid samas loodame, et komisjon heidab mõõtevahendite ülddirektiivi ülevaatamisel asjadele veel ühe kriitilise pilgu. Loomulikult pooldame asjaolu, et vastavustabelite suhtes saavutati kompromiss. Kompromissiga kaasneb siiski ajapiirang ning tulevikus peab nõukogu reageerima palju jõulisemalt. Me ei ole valmis edaspidisteks järeleandmisteks. Lõpuks peab samuti olema võimalik liikmesriike kontrollida ning selleks on meil hädasti vaja vastavustabeleid.

Edvard Kožušník, *fraktsiooni ECR nimel*. – (CS) Lugupeetud juhataja! Isiklikult olen algusest peale toetanud komisjoni algset ettepanekut tunnistada ilma mööndusteta kehtetuks kõik kaheksa direktiivi. Minu arvates oli komisjoni ettepanek suurepärane näide õigest viisist Euroopa õiguse lihtsustamiseks ning parema õigusloome käsitusviisi edendamiseks. Me ei tohiks nõuda ühtlustamist igas valdkonnas iga hinna eest. Lisaks ELi õigusaktidele

tuleks meil mõelda muude reguleerimisvahendite, näiteks rahvusvaheliste standardite peale. Samuti peaksime kasutama alternatiivseid reguleerimisvahendeid olukordades, kus need on tõhusamad. Õigusaktide kehtestamisel metroloogia valdkonnas eelistaksin mina ülalt-alla tsentraliseeritud ühtlustamise asemel rahvusvahelistel standarditel põhinevat riikide õigusaktide vastastikuse tunnustamise vabatahtlikku süsteemi. Mul on kahju, et Euroopa Parlament ning teatud liikmesriigid ei toeta seda erakordset ja liberaalset komisjoni plaani, eelistades selle asemel konservatiivset meetodit ülemääraste õigusaktide kõrvaldamiseks.

Kõigest hoolimata soovin siiski südamest tänada raportööri jõupingutuse eest, mida ta tegi ühise kompromisslahenduse leidmiseks. Kiidan tema isiklikku innukust, tänu millele ei kadunud komisjoni ettepanek silmapiirilt ja vähemalt osa algsest plaanist on läbi surutud.

Oreste Rossi, *fraktsiooni EFD nimel.* – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Meie oleme metroloogiat käsitleva raporti poolt. Tegemist on väga tehnilise tekstiga ning me oleme selleteemalist hääletust täiskogul mitu kuud oodanud.

Raport, mis pädeva komisjoni edukalt läbis, esitati selle aasta märtsis ning olukord on veninud nii kaua sellepärast, et nõukogus tuli 27 liikmesriigi vahel saavutada kokkulepe asjaomaste vastavustabelite kohta.

Tegelik probleem on selles, et Euroopa Komisjon ei ole ikka veel esitanud ettepanekut võtta vastu mõõtevahendite ülddirektiiv, mis peaks asendama vananenud direktiivid, mille tunnustame nüüd kehtetuks, ning lahendama selle küsimuse lõplikult. Tahan kritiseerida komisjoni selle eest, et ta on jõudnud etappi, kus tunnustab kehtetuks vananenud direktiivid, kuid samal ajal ei ole ta esitanud ettepanekut vaadata üle mõõtevahendite ülddirektiiv. Selline käitumine on lubamatu ning ei vasta kaugeltki ettevõtjate ja kodanike vajadustele.

Ühtlasi kritiseerin ülemäärast hirmu, mis levib nende hulgas, kes leiavad, et liikmesriikide õigus ei suuda täita õiguslünka direktiivide kehtetuks tunnustamise ja ülddirektiivi jõustumise vahelisel ajal. Õnneks kasutavad Euroopa ettevõtjad rahvusvaheliste standardite süsteemi sektoris, mis ei sõltu ELi normidest ja ulatub neist kaugemale. Hirm katastroofi ees, mis leiab aset direktiivide väljakuulutamise ja jõustumise vahelisel ajal, on seega täiesti alusetu.

Ettevõtjad korvavad seadusandjate tegematajätmised oma kaubandusorganisatsioonide, oskuste ja eeskirjade abil, mille nad on ise kehtestanud, et luua dünaamiline ja tasakaalustatud turg. Peame meeles pidama oma ettevõtjaid, kes tegutsevad Euroopas ikka veel suurte raskustega. Peame lõpetama nende koormamise maksude, bürokraatia ja mõttetute nõuetega.

Mõnikord tehakse Euroopa Parlamendis tööd kiiresti. Terve mõistus ja soov saavutada kokkulepped teiste Euroopa institutsioonidega ületavad fraktsioonipiirid.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Lugupeetud juhataja! Kaheksa vananenud mõõtevahendeid käsitlevat direktiivi ei ole esmapilgul küll põnev poliitiline teema, kuid tegelikult näitab nende kehtetuks tunnustamine konkreetselt subsidiaarsuse põhimõtte järgmist ning püüdlemist parema õigusloome poole. Metroloogia valdkonnas kehtivad juba praegu rahvusvahelised kokkulepped, mille vajalikkuse tingis teaduse ja kaubanduse üleilmastumine. Niisiis ei pruugi ühtlustamine Euroopa tasandil olla tarvilik. Kiidan vastutustundlikku käsitust, mida kasutas raportöör Anja Weisgerber, kes otsustas ühelt poolt toetada komisjoni ettepanekut direktiivide täieliku kehtetuks tunnustamise kohta ning jättis samal ajal seitsme direktiivi puhul asjaomaste liikmesriikide

metroloogiainstituutidele aega teha analüüs riiklikele õigusaktidele avalduvate mõjude kohta.

Niisiis on lahendus, mille homme kindlasti heaks kiidame, huvitav katse ka teisi direktiive silmas pidades, sest sealäbi peaks selguma, kas õigusaktide vastastikkusest tunnustamisest riiklikul tasandil piisab ja kas see ei tekita õiguslikku ebakindlust ning kas see on seega kasulikum kui muutmine või täielik ühtlustamine. Mina isiklikult oleksin üllatunud, kui liikmesriigid eelistaksid ühtlustamist.

Tahaksin tunnustada raportööri täieliku toetuse saavutamise eest siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonis ning tänada teda järjekindla läbirääkimispositsiooni eest nõukogus.

Malcolm Harbour (ECR). – Austatud juhataja! Soovin kõigepealt ühineda tänuavaldustega Anja Weisgerberile, kes on siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni ustav liige ning on koostanud palju väga tehnilisi raporteid suure usinusega. Käesolev raport on hea näide sellest.

Kui ta seda tööd varsti pärast valimisi eelmisel aastal alustas, leidsime minu arvates kõik, et dokumendiga, mis tundus esmapilgul olevat petlikult lihtne komisjoni ettepanek tunnistada kehtetuks pealtnäha vananenud õigusaktid, saadakse arvatavasti suhteliselt kiiresti ja ilma erilise aruteluta ühele poole.

Kulunud aeg ja lahenduse suhteline keerukus näitavad, et piirangute kaotamine ja bürokraatia vähendamine ei ole kaugelki nii lihtne, kui inimesed arvavad. Loomulikult on väga kerge tulla välja pinnapealsete väljenditega piirangute kaotamise kohta, kuid tegelikkuses on alati inimesi, kes soovivad eeskirjade säilimist. Niipea kui ettepanek nõukogusse jõudis, saime aimu mõnest sügavalt juurdunud probleemist, mis riigiti esinesid. Oli riike, kellel oli probleeme laevade kaalumise, alkoholomeetrite või rehvimanomeetritega. Igaühel oli oma mureküsimus.

Minu üldine järeldus ei ole seotud ettepaneku väärtusega, sest mõne kuu pärast on meil alternatiivne ettepanek, mis muudab antud dokumendi tegelikult vananenuks, ning me oleksime võinud selle peaaegu ära oodata. Minu palve volinikule on selline, et komisjon peab oma mõjuhinnangut ja kodutööd piirangute kaotamise ettepanekute kohta palju põhjalikumalt vaatlema ning kaasama liikmesriigid neisse enne, kui ta taoliste ettepanekutega välja tuleb.

Mõttevahetuse osas leian, et oleksime võinud sellele rohkem aega kulutada, kui meile oleks selleks võimalus antud. See on parlamendikomisjoni jaoks edusamm, kuid täpsustaksin, et piiratud edusamm, ning meil tuleb sellest edaspidi õppust võtta.

Seán Kelly (PPE). – Lugupeetud juhataja! Ka mina tunnen heameelt raportööri ettepanekute üle. Kahtlemata elame me palju väiksemas maailmas kui kunagi varem. Inimesed suhtlevad omavahel palju rohkem ning selle osakaal suureneb tulevikus kiiresti, nii et mida rohkem ühtlustamist mõõtevahendite vallas on, seda parem. Kiidan kahtlemata heaks metroloogiat käsitlevate direktiivide kehtetuks tunnistamise ja bürokraatia vähendamise 25% võrra.

Mõnikord tundub mulle, et me alahindame inimeste suutlikkust kohaneda. Nägin oma koduriigis, kui hõlpsalt me läksime vanadelt naeladelt, šillingitelt ja pennidelt üle eurodele ja sentidele ning alles mõne aasta eest reisimise ja sõidukiiruse valdkonnas miilidelt kilomeetritele. See on muutnud paljude inimeste elu lihtsamaks ja teeb seda ka tulevikus. Minu arvates on see samm tehtud õiges suunas, nii et avaldan veel kord kiitust.

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Austatud juhataja, kallid parlamendiliikmed! Olen tänulik igatühele, kes arutelu ajal sõna võttis, sest see tähendab, et lihtsustamisetepaneku vastu on huvi. Seepärast tahaksin veel korra rõhutada selle valikuga kaasnevaid eeliseid ning seega ka kasutegureid, mis sellest tulenevad.

Räägin siinkohal eelistest tarbijate, mõõtevahendite tootjate ja riigiasutuste jaoks. Samuti soovin vastusena Evelyne Gebhardti tõstatatud konkreetsele küsimusele kinnitada, et komisjon on valmis tegema uuringuid, mis on vajalikud selleks, et vaadata 2011. aasta aprilliks uuesti läbi argumendid, milles pooldatakse ühtlustamist.

Oreste Rossile, kes kritiseeris komisjoni, kuid on nüüd istungisaalist lahkunud – pärast kritiseerimist oleks sobilik muidugi ka vastus ära kuulata –, vastan, et Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon tegid selles küsimuses ühisavalduse, milles on sätestatud: „Euroopa Parlament ja nõukogu paluvad kooskõlas mõõtevahendeid käsitleva direktiivi 2004/22/EÜ artikliga 25 komisjonil esitada enne 30. aprilli 2011 aruande nimetatud direktiivi rakendamise kohta ja vajaduse korral õigusakti ettepaneku.” Nagu ma arutelu alguses oma sõnavõttus ütlesin, kavatsen ma seda avaldust täita.

Lugupeetud juhataja, austatud daamid ja härrad! Täna teid pühendumise ja koostöö eest. Vastavustabelitega seoses toetab komisjon Euroopa Parlamendi seisukohta.

Anja Weisgerber, raportöör. – (DE) Austatud juhataja! Tahaksin avaldada siirast tänu kõikidele kolleegidele, sealhulgas tunnustan nende väärtuslikku osa tänaõhtuses arutelus. Pärast hommikust hääletust peame pöörama oma pilgud tulevikku. Loomulikult ootame me põnevusega seda, milliseks teatud õigusnormid kujunevad. Komisjon on praegu teatanud, et esitab aprilli lõpuks ettepaneku võtta vastu mõõtevahendite ülddirektiiv. Siis on võimalik kontrollida ka seda, kas on vaja lisada mõni üksik reegel, mille me kasutuselt kõrvaldame.

On tähtis, et ei tekiks õiguslünka, nagu ütles ka Lara Comi. Teile, proua Gebhardt, võin öelda, et see oli ka Euroopa Parlamendi sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni jaoks ülimalt oluline mureküsimus ning me suutsime seda arvesse võtta. Siiski on minu arvates tähtis nimetada samuti seda, et liikmesriigid on kohustatud dokumenteerima veelgi täpsemalt seda, miks teatud aspektid või punktid tuleks säilitada, sest vaid selliste asjaolude korral on meil Euroopa õigusakte tõesti vaja. Need ei ole eesmärk omaette.

Samuti ootan kannatamatult internetiarutelu, mille komisjon on välja kuulutanud ja mis toimub ajavahemikul 6. september kuni 1. november 2011. Arutelusse kaasatakse ka asjaomased ettevõtjad, asutused jne. Taas kord kuulan ma ettevõtjaid tähelepanelikult. Mis puutub kehtivasse direktiivi, siis ka mina kontrollisin, kas need mõõtevahendid on veel kasutusel. Iga kord vastati mulle – näiteks viinamarjakasvatuseühingust, millele esitasin küsimuse alkoholomeetrite kohta –, et selliseid vahendeid kindlasti enam ei tarvitata. Niisiis tuleb meil seda ülimalt põhjalikult uurida. Kui soovime tõepoolest 2012. aastaks liikuda Euroopas sihtmärgi poole vähendada bürokraatiat 25% võrra, ning see ei ole ju enam väga kaugel, peame selles valdkonnas palju edenema. Meie Euroopa Parlamendina oleme valmis oma osa täitma.

Lõpuks soovin teha veel ühe märkuse vastavustabelite kohta. Tahan siinkohal märkida, et taas kord on meil tegemist kompromissiga, kuid tulevikku silmas pidades kutsun liikmesriike üles võtma oma kohustuseks koostada neid tabeleid ka tegelikkuses, sest selle eesmärk on õigusnormide ühtne rakendamine kogu Euroopas.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme, kolmapäeval, 15. detsembril 2010.

20. Mänguasjade ohutus (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu suuliselt vastatava küsimuse üle, mille esitasid komisjonile mänguasjade ohutuse kohta Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni nimel Andreas Schwab, Anja Weisgerber, Marianne Thyssen ja Anna Maria Corazza Bildt, Euroopa Parlamendi sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni nimel Evelyne Gebhardt, Christel Schaldemose, Anna Hedh ja Barbara Weiler, Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni nimel Cristian Silviu Buşoi, Jürgen Creutzmann, Antonia Parvanova ja Nadja Hirsch, Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni nimel Heide Rühle ning Euroopa Konservatiivide ja Reformistide fraktsiooni nimel Malcolm Harbour (O-0195/2010 – B7-0658/2010).

Anja Weisgerber, *esitaja.* – (DE) Lugupeetud juhataja! Seoses mänguasjade ohutuse direktiivi vastuvõtmisega tahaksin rõhutada, et kui me direktiivi vastu võtsime, pidasime silmas üht eesmärki, milleks oli laste mänguasjade ohutumaks muutmine, sest kasvu- ja arenemiseas lapsed reageerivad eriti tundlikult ohtlikele ainetele ja kemikaalidele. Võttes arvesse selleaegseid uusimaid teaduslikke andmeid, kehtestasime Euroopa õigusaktide kaudu mänguasjade kohta rangeimad nõuded kogu maailmas.

Nagu igal aastal, kerkib see küsimus päevakorrade jõulude eel ning minu kui tulevase ema jaoks on see küsimus ka isiklikult südamelähedane. Minu arvates on ülimalt tähtis, et meil on rangeimad standardid. See on põhjus, miks ma aitasin seda arutelu algatada.

Tegin seda uute eksperdiarvamuste alusel, milles on järeldatud, et raskmetallide ranged piirmäärad ei ole uusimate teaduslike andmete valguses siiski piisavalt ranged. Lisasime just sellisteks juhtumiteks direktiivi ühe punkti, mis võimaldab piirmäärasid ka hilisemal kuupäeval muuta ja karmistada. Nüüd on meil vaja seda punkti kasutada. Austatud volinik Tajani! Palusime aasta tagasi teie eelkäijal sama teha.

Mul on hea meel, et minu arusaama kohaselt teatab komisjon täna vähemalt seda, et teatud raskmetallide piirmäärasid karmistatakse, ehkki seda tehakse hiljem, kui me soovisime. Kindlasti soodustas seda ka tänane arutelu. Üldiselt aga tuleb meil kõik ohtlikud ained läbi vaadata ning seega ei tohiks me piirduda vaid raskmetallidega. Selle asemel tuleb meil uurida uusimat teavet ohtlike ainete kohta, mida nimetatakse polütsüklilisteks aromaatseteks süsivesinikeks. Kui peaks selguma, et meie laste kaitseks on vaja neid piirmäärasid muuta, kutsun üles õigusakte ka selles vallas parandama. Lõppude lõpuks on tegemist meie laste ohutusega.

Evelyne Gebhardt, *esitaja.* – (DE) Austatud juhataja! Aastast aastasse toimub meil arutelu mänguasjade ohutuse üle. Aastast aastasse peame tunnistama, et parandada on vaja veel palju. Räägime siinkohal muu hulgas kantserogeensetest, mutageensetest ja reproduttiivtoksilistest ainetest, mis põhjustavad vähki ning võivad laste tervisele ja mõnel juhul isegi elule suurt ohtu kujutada.

Uute andmete alusel on tõesti selgunud, et meil tuleb hoolitseda piirmäärade kohandamise eest, ning me kutsume komisjoni üles seda lõpuks ometi tegema. Lugupeetud volinik! Loodan väga, et see ka tegelikkuses aset leiab.

Siiski ei ole see ainuke probleem. Teine probleem on seotud turujärelevalvega ning selles vallas lasub vastutus ka liikmesriikidel. Nemad on kohustatud tagama, et turule jõuavad

üksnes sellised mänguasjad, mis vastavad igati ohutusstandarditele, mille oleme vastu võtnud. Alati nii ei ole ning see on ülimalt kahetsusväärne. Niisiis tuleb meil hoolitseda ohutusstandardite parandamise eest.

Kolmas ja viimane mõte, millest tahan rääkida, on seotud mänguasjade märgistamisega. Paljud inimesed usuvad ekslikud, et CE-märgis osutab ohutusele. Komisjon ise ütleb, et tegelikult see nii ei ole. Seega, härra volinik, on saabunud aeg selleks, et komisjon mõtleks veidi, kuidas võiksime väljastada Euroopa ohutusmärgi, mis on tõeliselt usaldusväärne ja mida kontrollivad kolmandad isikud, sõltumatud asutused või organid. Nii ei jõuakski ohtlik mänguasi turule ega poodidesse, kus see võib ohustada meie laste tervist. Minu arvates on meil selles valdkonnas üks suur võlg tasuda ning meil on kiiresti vaja veel palju ära teha.

Cristian Silviu Buşoi, *esitaja*. – Lugupeetud juhataja! Mänguasjade ohutus on ülimalt tähtis teema. Selle põhjuseks ei ole ainult praegune aasta aeg, mil mänguasjade müük suureneb märgatavalt. Meie kui ELi kodanike esindajate kohustus on tagada, et me hoolitseme tarbijate parimate huvide eest ja kaitseme lapsi.

Läbivaadatud direktiivi 2009/48/EÜ eesmärk on tagada tarbijatele, et ELis müüdadavad mänguasjad vastavad rangeimatele ohutusnõuetele kogu maailmas ja seda eelkõige keemiliste ainete kasutamise vallas. Turujärelevalve meetmeid on tugevdatud. Dokumendid, mis mänguasjade tootjatel ja importijatel peavad kontrollimiseks olemas olema, peavad sisaldama mänguasi disaini ja valmistamise üksikasjalikku kirjeldust, eriteavet mänguasjas kasutatud osade ja materjalide kohta ning mänguasjast tuleneda võivate ohtude analüüsi.

Siiski on tervise ja keskkonnariskide teaduskomitee teaduslikus arvamuses mänguasjades leiduvate keemiliste ainete migratsiooni piirmäärade hindamise kohta väljendatud muret ning selles märgitakse, et keemiliste elementide migratsiooni mõõtmise meetod pole täiesti usaldusväärne. Seega nõuame selgitust arvutusmeetodi kohta, mis on valitud mänguasjades sisalduvate keemiliste ainete – kantserogeenide, mutageenide või reproduktiivtoksiliste ainete – reguleerimiseks. Muret põhjustavad ka mänguasjad, mis on kavandatud alla kolme aasta vanustele lastele. Et tegemist on kõige haavatavamaga, tuleks sellistele lastele mõeldud mänguasju katsetada eraldi.

Viimastes RAPEXi aruannetes rõhutatakse samuti probleeme mänguasjade turujärelevalvega. ELi turule saabub ikka veel hulgaliselt mänguasju, mis seavad kõige haavatavamad tarbijad suurde ohtu.

On selgeid sõnumeid selle kohta, et läbivaadatud mänguasjade ohutuse direktiivi tuleb karmistada, mille eesmärk on tagada meie lastele kõige kõrgetasemelisem kaitse. Meie arvates tuleb nende küsimustega tegeleda võimalikult kiiresti, hoolitsedes selle eest, et läbivaadatud direktiivi rakendamise järel ei tekiks ühtegi seaduselünka. Peame ka edaspidi keskenduma mänguasjade ohutusele, turujärelevalvele ning ohtlike ainete kasutamise vältimisele toodetes, mis on ette nähtud just lastele.

Malcolm Harbour, *esitaja*. – Austatud juhataja! Minu arvates seisneb täna õhtul käsitletava küsimuse tähtsus tõsiasjas, et komitee on endiselt ülimalt valvas teemade suhtes, mis on seotud mänguasjade ohutusega. Samamoodi suhtub ta kõikidesse tarbekaupadesse. Niisiis tegime suuri jõupingutusi, et võtta 2009. aastal vastu mänguasjade ohutuse läbivaadatud direktiiv.

Kuid sellega asi ei lõpe. Seepärast on mul hea meel anda teile, komisjonile, võimalus kinnitada meile veel kord, et te hoiate ülimalt põhjalikult silma peal arengusuundadel ja

katsetulemustel ning hoolitsete selle eest, et kehtivate ja tulevaste õigusaktide sätteid ajakohastatakse jätkuvalt, mille eesmärk on kajastada üha suuremat hulka teaduslikke tõendeid võimalike ohtlike kemikaalide kohta. Sellega kaasneb loomulikult vajadus järjekindlate katsemeetodite järele. Siinkohal on üks osa probleemist see, et paljudel juhtudel on mänguasjade tootjatel raske leida järjekindlaid norme, mille alusel katseid teha. Tean, et tegelete ka sellega.

Kuid samuti soovin käsitleda laiemat probleemi, sest nagu paljud minu kolleegid on öelnud, ei ole siinkohal küsimus üksnes reguleerimises, vaid suures osas väljastpoolt Euroopa Liitu pärinevate mänguasjade terves tarneahelas.

Hiljuti kutsus teie kolleeg volinik Dalli mind esindama siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni Hiinas toimunud ameeriklaste ja eurooplaste vahelisel tähtsal kolmepoolsel tippkohtumisel, kus ma pidin rääkima mänguasjade ohutusest. Üks oluline samm, mille seal astusime ja mille astus Euroopa Komisjon – avaldan talle selle eest tunnustust –, oli vestlus Hiina tootjatega sel teemal, et ohutusega tuleks toote puhul arvestada kohe alguses: need on direktiivides sisalduvad teadmised. See ei ole kuidagi seotud märgistamise ega kolmandate isikute katsetega. See on hoopis seotud teabe ja teadmiste vahetamise aluspõhimõtetega, mille tulemusel arvestatakse toodete puhul ohutusega kohe alguses. Siis püsivad ohutud tooted nõuetekohaste kvaliteedisüsteemide alusel tootmises nii mänguasja enda kui ka kõikide tarnijate pärast.

Just niiviisi tagame ohutuse. Asi ei ole märgistuses. Asi on õiges õiguslikus raamistikus, mis tähendab kõikide kaasamist tarneahelasse, et igaüks mõistaks oma kohustusi.

Heide Rühle, *esitaja*. – (DE) Lugupeetud juhataja! Tahaksin pöörduda märkusega Malcolm Harbouri poole. See kõlab küll imehästi, härra Harbour, kuid leian siiski, et ka meie peame omalt poolt tööd tegema. Ei saa ju olla juhus, et me arutleme mänguasjade ohutuse üle Euroopa Parlamendis kõikide jõulude eel, nagu ka sel aastal. Eelmisel aastal oli arutelu teemaks mänguasjades sisalduvad kantserogeensed ained, mida tuntakse plastifikaatorite nime all. Volinik Verheugen lubas meile eelmisel aastal selge sõnaga, et tehakse uued uuringud ja et ta võtab vajaduse korral meetmeid. Need uuringud esitati selle aasta keskel. Kooskõlas tervise ja keskkonnariskide teaduskomitee uurimusega on kantserogeenseteks aineteks liigitatud polütsükliliste aromaatsete süsivesinike piirmäärad liiga kõrged. Katsemeetodid ei ole samuti piisavalt usaldusväärsed. Meil tuleb selle peale mõelda. Minu küsimused volinikule on: kuidas kavatseb ta tegeleda probleemidega, mille ta oma eelkäijalt pärinud on, ning mida ta selles valdkonnas avaldatud kriitika tõttu ette võtab?

Ka raskmetallide, eriti plii piirmäärad „ei ole enam nõuetekohased”, nagu selgub ühest teisest tervise ja keskkonnariskide teaduskomitee uuringust. Mida see meie jaoks tähendab? Kui teeme raskmetallide puhul kohandusi, kas kehtestame siis komiteemenetluses erinevad piirmäärad? Kutsun komisjoni üles võtma ka selles valdkonnas meetmeid.

Lisaks ootame ikka veel lubatud piirmäärasid tervisele kahjuliku müra kohta, mida mänguasjad tekitavad. Meile lubati esitada need piirmäärad siis, kui läbisime esimest lugemist, mis tähendab, et need peaks meile varsti laekuma. Loodan, et need piirmäärad kehtestatakse peagi.

Viimase, aga sugugi mitte vähem tähtsa teemana sooviksin veel kord pöörduda tagasi turujärelevalve küsimuse juurde, sest ka parimad direktiivid on just nii väärtuslikud kui nendega kaasnev turujärelevalve, mis lõppude lõpuks tagab direktiivide täitmise jälgimise,

ning loomulikult ka tariifide juurde. Volinik Tajani muidugi teab, et meil oleks temaga selles vallas hea meel koostööd teha. Christel Schaldemose on meie raportöör, kes loodab teha selles valdkonnas edasisi samme. Teeme selles küsimuses tihedat koostööd. Lisaks raskmetallide ja kantserogeenide piirmääradele on see järgmine tähtis samm.

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Austatud juhataja, kallid parlamendiliikmed! Täiskogu istungil peetav arutelu mänguasjade ohutuse üle Euroopa Liidus ei oleks saanud esile kerkida paremal ajal kui sel aastal, pidades eelkõige silmas hiljutisi sündmusi, mille käigus on sellistes riikides nagu Belgia kõrvaldatud turult mitut liiki puslematte, kuna kantserogeenideks, mutageenideks või reproduktiivtoksilisteks aineteks klassifitseeritud aine formamiidi kontsentratsioon oli neis piisavalt kõrge, et pidada seda ohuks laste tervisele. Ka teistes riikides, näiteks Prantsusmaal, tugevdatakse seetõttu samade toodete turujärelevat.

Praegu ootame teadet riigiasutuste võetavate meetmete kohta ning seejärel hoolitseme selle eest, et meie teaduskomiteed analüüsivad esitatud andmeid viivitamatult. Kui katsete ja teaduslike andmete tagajärjel leiab kinnitust, et selline formamiidi kontsentratsioon kujutab tõepoolest ohtu laste tervisele, võtame komiteemenetluse alusel tegutsedes kõik meetmed, mis on vajalikud direktiivi sätete sellekohaseks muutmiseks. Direktiivis – siinkohal soovin rahustada Malcolm Harbourit – on tõesti see mehhanism sätestatud, mis tähendab, et seda saab uusimate teaduslike andmete alusel järjepidevalt ajakohastada.

Nagu mainis Anja Weisgerber, on komisjon näiteks juba teinud muudatusettepanekuid teatud keemiliste ainete, nagu plii ja kaadmiumi kohta, et nende piirmäärad oleks kooskõlas uusimate teaduslike andmetega. Muudatusettepanekud vaadatakse kontrolliga regulatiivkomitee menetluse korras läbi. Niisiis on Euroopa Parlament sellesse töösse täielikult kaasatud. Kuid peale komiteemenetluses sätestatud mehhanismide – pöördun siinkohal proua Rühle poole – pean oma isiklikuks kohustuseks hoida teid järjepidevalt kursis tööga, mis on seotud nende kahe ainega.

Mis puutub esitatud küsimuses tõstatatud teistesse eriteemadesse, siis soovin alustada tervise ja keskkonnariskide teaduskomiteega, kes viitab uuringule, mille viis läbi Teadusuuringute Ühiskeskus, et analüüsida metodoloogiat, mida kasutatakse laboratooriumides raskmetallide, näiteks plii jälgede kindlakstegemiseks mänguasjades. Analüüsid tehti kooskõlas standardiga EN 71-3.

Uuringu kohaselt osalesid analüüsis 40 laborit, millest 15 olid direktiivi mõistes liikmesriikide teavitatud asutused, kellel on õigus hinnata mänguasjade vastavust. Vaid kolm laborit 40st tõlgendasid analüüsitud tulemusi valesti. Komisjon saatis uuringute tulemused laborite nimed teatanud liikmesriikidele ja laboritele endile, kutsudes neid üles võtma vajalikke meetmeid.

Kõnealune uuring saadeti samuti Euroopa Standardikomiteele, et seda saaks arvesse võtta standardi EN 71-3 läbivaatamisel, mis on praegu pooleli. Läbivaatamise eesmärk on kehtestada määratud tähtajaks – 2013. aastaks – uus standard, et kohaldada uusi sätteid keemiliste ainete kohta.

Rääkides uuest mänguasjade ohutuse direktiivist, mis võeti vastu 2009. aasta mais, siis see põhineb uuel õigusraamistikul toodete turustamise kohta ning selles on sätestatud tugevam turujärelevat. Liikmesriigid on kohustatud looma vahendid, mille abil tagatakse, et Euroopa tarbijatele pakutakse ainult ohutuid tooteid. Nad on kohustatud tugevdama nii piirikontrolli kui ka tagama, et nende inspeksioonid kontrollivad tõhusalt tooteid, mis on

juba Euroopa turule viidud. Lõpuks, kui liikmesriigid avastavad mänguasjade puhul eeskirjade eiramisi, peavad nad teisi riike sellest RAPEXi ehk ohtlike tarbekaupade ELi kiirhoiatussüsteemi kaudu kohe teavitama.

Härra Harbour, komisjon teeb Hiina ametiasutustega väga tihedat koostööd eelkõige mänguasjade ohutuse valdkonnas. Euroopa ja Hiina valdkondlikud eksperdid saavad korrapäraselt kokku, et vahetada teavet kohaldatavate õigusaktide ja standardite kohta ning ka haldustavade kohta. Hiina ametiasutuste inspektorid saavad väljaõpet, mille eesmärk on parandada toodete kvaliteedikontrolli.

Keemiliste ainete piirmääradega seoses on tõsi, härra Buşoi, et teaduslikust vaatepunktist eelistatakse migratsioonipõhist meetodit, sest selle aluseks on tegelik oht, millega lapsed kokku puutuvad. Kuid migratsiooni piirmäärade kehtestamine tähendab, et hinnatakse ohtu ja sellega kokkupuutumist ning määratakse kindlaks lubatavad päevadoosid, et neid piirmäärasid arvutada. Pidades silmas keemiliste ainete suurt hulka – enam kui 1000 – ning seda, et nende kõigi kohta ei ole piisavalt teavet, ei saa me seda meetodit praegu olemasolevate teaduslike andmete alusel rakendada.

Sellegipoolest on direktiivis juba kehtestatud migratsiooni piirmäärad mõne keemilise aine puhul, mille kohta on teaduslikke andmeid, ning direktiivi alusel lubatakse jällegi komiteemenetluse korras kehtestada ka tulevikus migratsiooni piirmäärasid, kui teiste uute ainete kohta saadakse täiendavaid teaduslikke andmeid.

Proua Rühle, mis puutub ühenditesse ja polütsüklilistesse aromaatsetesse süsivesinikesse, siis neid aineid leidub lisaks mänguasjadele ka erinevates tarbekaupades. Niisiis on erimeetmete võtmise võimalikkust katsetatud nüüd REACH-määruse raamistikus, millel on laiapõhjalisem kohaldamisala, ning see paistab olevat kõige järjepidevam ja tõhusam meetod.

Alla kolme aasta vanustele lastele mõeldud mänguasjade suhtes rakendatakse rangeimaid eeskirju. Alla kolmeaastased lapsed on haavatavamad ja vajavad paremat kaitset. Kui peaks tekkima kahtlusi vanuserühma kohta, kellele mänguasi on ette nähtud, tuleb tootjal kohaldada kõige rangemaid standardeid. Siiski näib, et kõikide mänguasjade suhtes ei ole mõtet kohaldada samu piiranguid, mida rakendatakse väikelastele mõeldud mänguasjade puhul. Kokkupuude ohuga ning mänguasjade kasutamise viis ei ole tegelikult üks ja sama. Peale selle keelustatakse siis ka teatud liiki mänguasjad, mis on mõeldud vanematele lastele ning mille puhul ei ole andmeid ohtude ega õnnetuste kohta. See meetod oleks ebaproportsionaalne ning läheks vastuollu parema õigusloome eesmärgiga.

Uue direktiivi alusel on samuti keelatud kantserogeenideks, mutageenideks või reproduktiivtoksilisteks aineteks klassifitseeritud ainete kasutamine, kuid Euroopa Parlament ise otsustas, et täielik keelustamine ilma võimaliku erandi kehtestamiseta ei oleks olnud põhjendatud ega realistlik. Kui aga aine ei põhjusta terviseohte, sest see on näiteks kättesaamatu, ei tohi seda keelustada.

Hindamine tuleb läbi viia üksikjuhtumite kaupa, kasutades iga aine kohta olemasolevaid teaduslikke andmeid. Rangemad piirmäärad võib vastu võtta komiteemenetluse korras, et tagada piisav ohutustase. Komisjon teeb sellekohase ettepaneku iga kord, kui see on tõelise ohu ja konkreetsete andmete alusel vajalik.

Teatavasti kohaldatakse uut direktiivi ettevõtjate suhtes 2011. aasta juulist. Keemiliste ainete seotud kohustused jõustuvad 2013. aasta juulist. Komisjoni esmane ülesanne on

tagada, et kõik asjaosalised – liikmesriigid ja ettevõtjad – kohaldavad uusi eeskirju, ning teha teaduslike edusammude alusel vajalikke kohandusi.

Liikmesriigid on juba kaks korda – 2009. aasta oktoobris ja selle aasta septembris – kohtunud, et arutada eelkõige muutusi teatud kohustustes, mis on seotud keemiliste ainetega. Järgmine kohtumine on plaanis 2011. aprillis, et see töö lõpule viia.

Komisjoni juhendamiseks on moodustatud ka eksperdirühm kemikaalide alal. Rühm kohtus juba novembris ning seal saavutati käsitletavate küsimuste ja väljapakutavate võimaluste kindlaksmääramisel häid tulemusi. Järgmine kohtumine on kavas 2011. aasta jaanuaris.

Turujärelevalvega seoses kasutan võimalust vastata teie küsimustele hiljem, härra Harbour.

Lara Comi, *fraktsiooni PPE nimel.* – (IT) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Mänguasjade ohutuse direktiiv tähistas olulist edasiminekut alla 14-aastaste laste kaitsmisel. Selles on kehtestatud põhinõuded, millele mänguasjad peavad tootmise käigus ja enne turuleviimist vastama.

Euroopa standardiasutused koostasid nende põhinõuete alusel harmoneeritud Euroopa standardid: mänguasjade vastavust hinnatakse ja vastavus tagatakse CE-märgise alusel, mis tagab rahvusvahelisi standardeid silmas pidades kõrge ohutustaseme. Loomulikult loodan, et aja jooksul saab CE-märgise asendada kiipidega. Peale selle usun isiklikult seda, et Euroopa Liit püüdleb järjekindlalt oma ohutuskatsete ajakohastamise poole, kohandades neid üha rohkem uue tehnoloogiaga.

Pean tunnistama, et mind hämmastab vajadus pidada vahetult enne jõule arutelu uuringu üle, milles on öeldud, et mänguasjades sisalduvate keemiliste elementide migratsiooni piirmäärade katse ei vasta nõuetele. Ärgem põhjustagem valehäiret ega peitkem seda õiguspärase vajaduse taha ajakohastada järjepidevalt meie kontrollisüsteeme, sest see võib ühtlasi põhjustada kahju paljudele Euroopa ettevõtjatele, kes tegutsevad mänguasjade sektoris ning täidavad kõiki kehtivaid eeskirju, ning seda ajal, mis on nende tootmise aspektist ülimalt tähtis.

Peale selle väärrib märkimist, et õigusaktide parandamine peab alati käima käsikäes paranduste tegemisega nende kohaldamises. Kui meie töö siin Euroopa Parlamendis mänguasjade kvaliteedi parandamise nimel jätkub, on minu uue aasta soov selline, et väljaspool Euroopat asuvad riigid kasutaks meie standardeid eeskujuna ja parandaks oma toodete kvaliteeti rahvusvahelisel tasandil.

María Irigoyen Pérez, *fraktsiooni S&D nimel.* – (ES) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! 2009. aastal vastu võetud direktiiv oli edasiminek, sest selles ajakohastatakse mänguasjade ohutust käsitlevat õigusraamistikku. See on tähtis samm õiges suunas, sest näitab meile, millises suunas tuleb edasi liikuda. Kuid sellest ei piisa.

Peame olema järjepidevalt ärksad ja valvsad tagamaks, et müüdadavad mänguasjad ei ohustaks laste tervist ega ohutust. Kõik turul pakutavad mänguasjad peavad vastama kehtivatele õigusaktidele.

Meil tuleb vaadata üle ja parandada kontrollimehhanisme, mida kasutatakse kantserogeenideks, mutageenideks või reproduktiivtoksilisteks aineteks klassifitseeritud ainete, lõhnaainete või muude ohtlike ainete, näiteks polütsükliliste aroomaatsete süsivesinike ühendite tõttu ohtlike mänguasjade avastamiseks.

Järgitavad õigusaktid peavad olema selgemad vanuse alampiiri kohta esitatud hoiatuste ja ebaõigest kasutusest tekkivate ohtude vallas. Meil tuleb tagada, et mänguasjade puhul põhineks soovituslik vanus laste käitumisuuringutel.

Peame suutma kohandada oma õigusakte teaduslike edusammudega, mille aluseks on usaldusväärsed uuringud. Samuti tuleb turu ja mänguasjade impordi jälgimisel olla rangem.

Peame koos töötama ja suurendama liikmesriikidevahelist koostööd ning tuginema tolliteenistustele, kes töötavad koos selleks, et jälgida imporditud mänguasjade liikumist.

Eurooplased valmistuvad jõuluostude tegemiseks ning meil tuleb tagada, et ostetavad tooted vastavad kõikidele ohutusnõuetele.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Austatud juhataja! Komisjoni teaduskomitee soovitus kuue keemilise aine eraldumisega seotud piirmäärade kohta ei ole üheselt mõistetav ning see on andnud aluse käesoleva küsimuse esitamiseks. Nõustun hindamise läbi viinud kuue eksperdiga selles, et nad ei suutnud selgelt tõestada nende ainete kahjulikku mõju lastele, sest kokkupuute imiteerimisel kasutavad nad vett, mitte laktoosi sisaldavat laste sülg. Siiski ei saa me jätta väikelaste vanematele kahtlust sünteetilisest materjalist valmistatud mänguasjadega kaasnevate võimalike terviseohtude suhtes ning seega soovin küsida, kas komisjon kavatseb jätkata uurimist, alustades katseid näiteks hiirtega, nagu tehti sünteetilisest materjalist valmistatud lutipudelitest eralduva bisfenooli toime uurimisel. Sellised lutipudelid on märtsist kogu ELis keelustatud.

Tahan esitada veel kaks konkreetset küsimust. Kas komisjon nõustub teaduskomitee ettepanekuga, mille alusel soovitatakse laste kokkupuute määraks pidada 50% täiskasvanu kokkupuute määrast? Pidades silmas tõsiasja, et teaduskomitee soovib vähendada kaadmiumi piirmäära 0,5 mikrogrammilt 0,36 mikrogrammile päevas ühe kilogrammi kohta lapse kehakaalust, soovin küsida veel seda, kuidas muudab komisjon selle järelduse ning samuti teised komitee tulemused konkreetseteks meetmeteks mänguasjade ning muude tarbekaupade piirmäärade vallas. Lugupeetud volinik! Soovime väga teada saada, milline on nende meetmete ajakava, et väikelaste vanemad teaksid, millega arvestada.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Austatud juhataja! Kui kuulasin volinikku, kes rääkis nii kogenult polütsükliilistest aromaatsetest süsivesinikest, kantserogeenidest ja muudest mürgistest ainetest, mõtlesin hetkeks, et ta ei ole mitte volinik, vaid on keemik. Siis meenus mulle, et ta on selle valdkonna eest vastutav volinik ning seega oleks ta esimese asjana pidanud andma meile üksikasjaliku vastuse CE-märgise kohta. Selle teema tõstatas minu kolleeg Evelyne Gebhardt. Tegemist on märgisega, mis peaks tagama nende mänguasjade ohutuse, millega meie lapsed mängivad. Seejärel taipasin, et ta ei vastanud väga erilisel põhjusel: sel reedel möödub täpselt kaks aastat sellest, mil eelmine volinik allkirjastas mänguasjade jaemüüjate ja importijatega ühes väljaspool Brüsselit asuvas mänguasjakaupluses ohutuse pakti. Kaheksateist kuud on möödunud ajast, mil saime uue direktiivi. Kuid ikkagi oleme täna – just nagu eelmiselgi aastal, nagu juhataja täiesti õigesti märkis – taas siin ja räägime samal teemal, milleks on mänguasjade ohutus. Sel aastal on probleemid veelgi tõsisemad, sest meil on majanduslangus ning sel ajal lähivad lapsevanemad, kes soovivad mänguasju osta, kuid kellel on rahapuudus, sellisesse turusegmenti, kus müüakse nõuetele mittevastavaid mänguasju. Kuid nõuetele mittevastavad mänguasjad põhjustavad kolm probleemi: esiteks ei saa see turusegment aru, mida teeb; teiseks ei ole seal piisavalt töötajaid ning kolmandaks puudub seal kontroll, mis tähendab, et kaitset ikkagi ei ole. Nagu me kõik teame ja arvame, on lapsed meie kõige hinnalisem vara ning teie, volinik, ütlesite täiesti õigesti, et nad on kõige haavatavamad

ühiskonnaliikmed. Palun vastake küsimusele CE-märgise kohta, mis tagab ohutuse. Härra volinik, pöördun teie poole palvega leida praktiline lahendus, et järgmisel aastal ei käsitleks ei teie ega meie siin sama küsimust.

Catherine Stihler (S&D). – Lugupeetud juhataja! Mänguasjade ohutuse teema on tähtis kõikidele peredele kogu Euroopa Liidus. Kui lapsevanemate kohustus on tagada laste ohutus, sest nad vastutavad nende eest, peab neil olema kindel teadmine, et mänguasjad, millega nende lapsed mängivad, on ohutud. Tegelikult tõin ma täna õhtul mõned mänguasjad endaga kaasa, et meenutada, millised need välja näevad.

Niisiis ei meeldi mulle eriti see muretu suhtumine mänguasjade ohutusse ning tõsiasi, et oleme siin öösel kell 23.30 ja esitame taas kord küsimusi mänguasjade ohutuse kohta. Aga mida tuleks teha?

Tahan komisjonilt teada, milliseid mänguasju otse müüvaid või turustavaid ettevõtjaid on CE-märgise väärkasutamise eest edukalt vastutusele võetud? Mis puutub turujärelevalvesse, siis paljusid liikmesriike mõjutavate kokkuhoiumeetmete tõttu on kadumas just tarbijakaitsega tegelevad organisatsioonid või siis liituvad need teiste rahalises kitsikuses organisatsioonidega. Samuti lõpetatakse nende rahastamine ja vähendatakse nende volitusi. Kohalikul tasandil – mis on ohtlike mänguasjade vastases võitluses sageli eesliinil – mõjutavad eelarvekärped kaubandusstandardite tõhusust.

Kas komisjon ja nõukogu saavad uurida, kas nende kärbetega rikutakse üldises tooteohutuse direktiivis võetud kohustusi tõhusa vahenditega varustamise vallas ja milliseid kontrollimeetmeid kohaldatakse tagamaks, et liikmesriigid kaitsevad lapsi ohtlike mänguasjade eest? Kas komisjon kavatseb esitada sel eesmärgil õigusakti turujärelevalvet käsitleva ühtse Euroopa raamistiku kohta?

Inimesed on tunnustanud RAPEXi tööd, nagu selgus ka tänaõhtusest küsimusest. Siiski on selle vahendid piiratud ning teabe vahetamiseks ja ohtlike toodete võimalikult kiireks turult kõrvaldamiseks saab veel palju teha. Millist toetust antakse Euroopa Liidus parimate tavade jagamiseks järelevalveametnike vahel? Lisaks sellele, kas komisjon võtab kasutusele ka kõikehõlmava üleeuroopalise õnnetuste ja vigastuste andmebaasi, tehes seda kõigepealt laste ja mänguasjadest tulenevate vigastuste kohta, et ohtlikud tooted saaks turult kõrvaldada nii kiiresti kui füüsiliselt võimalik?

Loodetavasti näeme 2011. aastal seda, et Euroopa turul pakutavate ohtlike mänguasjade probleemi lõplikusse lahendamisse suhtutakse suurema pühendumisega.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Austatud juhataja, kallid kolleegid! On igavene tõde, et lapsed on meie tulevik. Niisiis on ülimalt tähtis kasvatada neid algusest peale ohutult ning tagada, et nad kasutavad kvaliteetseid mänguasju, mis ei põhjusta terviseohtu. Siiski on katsemeetodite kindlaksmääramine vaid üks tahk mänguasjade ohutuse tagamisel. Kõige olulisem on järgida õigusakte. Laiaulatuslik kontroll ning tõsiselt hoiatava toimega karistuste määramine iga eeskirjade eiramise korral on eriti tarvilik importkaupade puhul. Kuuleme terviseohtudest sageli seoses odavate ja ebakvaliteetsete mänguasjadega, mis pärinevad peamiselt Kaug-Idast. Isana leian tihti, et rangema kontrollimise ees hirmu ei tunta ja eri liiki viletsad tooted satuvad üha enam meie laste kätte. Peame ennetama selliste mänguasjade jätkuvat sissevoolu ning toetama looduslikest materjalidest valmistatud mänguasjade laiaulatuslikku kasutamist.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Lugupeetud juhataja! Rääkisin sellest teemast eelmisel aastal ning olen koos teiste sõnavõtjatega täna veel ühe aasta möödudes jälle siin. See ei ole hea.

– Ent minu arvates ei ole midagi kohutavamalt, kui näha oma last viga saamas või suremas sellepärast, et ta mängis mänguasjaga. Siinkohal peame tavaliselt silmas millegi allaneelamist või lämbumist, kuid on olemas veelgi salajasem tapja ja see on vähk. On tõendeid, et vähki haigestumise juhud sagenevad eelkõige väikelaste hulgas. Paljud arvavad, et selle on põhjustanud kokkupuude laste mänguasjades kasutatavate kemikaalidega. Eriti tõstetakse esile polütsükliisi aroomaatseid süsivesinikke ning seega on hädavajalik viia laste mänguasjades sisalduvad kantserogeensed, mutageensed või reproduktiivtoksilised ained miinimumini.

Niisiis tuleb meil tegutseda.

–(GA) Meil on aeg tegutseda ja tagada, et laste kasutatavad mänguasjad on nende jaoks ohutud.

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Lugupeetud juhataja, kallid parlamendiliikmed! Esiteks tahaksin vastusena arutelu käigus esitatud paljudele küsimustele veel kord rõhutada, et direktiivi kohaldatakse ettevõtjate suhtes 2011. aasta juulist ning et keemiliste ainetega seotud kohustused jõustuvad 2013. aasta juulis. Oma sõnavõtu ajal ütlesin, et komisjoni esmane ülesanne on jälgida, et kõik asjaosalised uusi eeskirju kohaldavad.

Mis puutub järelevalvesse, siis on selge, et ranged õigusaktid ei ole mitte ainult vajalikud, vaid neid tuleb ka korralikult kohaldada. Vastasel korral ei anna nad mingit tulemust. Seepärast olen veendunud, et liikmesriikidel on selles tähtis osa täita. Mänguasi, mis saabub siseturule Rotterdamsis või Rumeenias Constanţas, võib ilma igasuguse piirikontrollita jõuda juba homme Bolognasse, Lissaboni või Helsingisse.

Iga kahe nädala tagant ajakohastatavatest direktiividest enam tagab tarbijate meelerahu see, et nad saavad usaldada turujärelevalve rangust ja nõuetekohast toimimist ehk teisisõnu tõsiasja, et kui keegi püüab müüa ohtlikke mänguasju, saab ta karistada ja ohtlikud tooted kõrvaldatakse turult.

Ilmselgelt kehtib sama ettevõtjate kohta. Need, kes täidavad eeskirju, maksavad selle eest. Nad tõepoolest hindavad seda, et ei puutu kokku kõlvatu konkurentsiga, mida pakuvad need, kes müüvad rohkem või vähem teadlikult nõuetele mittevastavaid tooteid ja mänguasju. Lühidalt öeldes on tarbijatele meelerahu, ettevõtjatele õiguskindluse ja võrdsete võimaluste ning turujärelevalveasutustele vahendite ja koostöömehhanismide tagamine tõeline katsumus.

Seega uurib komisjon 2011. aastal võimalust töötada välja mitmeaastane turujärelevalve programm, et teha kindlaks pikaajalised võetavad meetmed ja eraldada vajalikud finantsvahendid, mille eesmärk on tagada liikmesriikides ühtselt ranged kontrollid ja samalaadsed meetmed.

Samuti tahaksin teile teatada, et kavatsen 2011. aastal korraldada Madalamaade ametiasutustega Rotterdami sadamas ürituse, mis langeb võib-olla kokku direktiivi jõustumise ajaga. Ürituse mõte on vaadata, kuidas kavatseb Euroopa suurim sadam uues direktiivis kehtestatud uusi eeskirju täitma asuda.

Seoses CE-märgisega, mis oli üks põhiteemasid minu ärakuulamisel Euroopa Parlamendis enne minu ametisemääramist ning mille üle arutleti ka minu ärakuulamistel siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonis, siis tuletaksin teile meelde, et sellega ei tõendata kvaliteeti, vaid kinnitatakse üksnes vastavust teatud standarditele. Niisiis ei ole see kvaliteedisertifikaat,

vaid on hoopis vastavussertifikaat standardite täitmise kohta. Nagu olen korduvalt öelnud, saame kvaliteedimärgi kohta plaane teha alles tulevikus.

CE-märgise rakendamine ja selle väärkasutamise ärahoidmine – mida juhtub kahjuks paljude, sealhulgas väljastpoolt Euroopat pärinevate kaupade puhul – on iseenesest juba väga suur töö. Seega saame minu arvates selles küsimuses tööd jätkata, et arendada CE-märgist. Isiklikult ei ole ma selle vastu, et arutleda tulevikus ehk kvaliteedimärgi kasutuselevõtmise üle, kuid minu arvamus kohaselt on praegu seda liiga ennatlik teha.

Mis puutub andmebaasidesse, siis lisatakse see teema üldise tooteohutuse direktiivi läbivaatamisse. Laste lutipudelites sisalduva bisfenooli kohta ütleksin aga seda, et lutipudelid ei ole mänguasjad ja seda ei ole direktiivis käsitletud, kuid see aine on juba turult kõrvaldatud, nagu auväärt parlamendiliige rõhutas.

Olen enda arvates vastanud enamikule küsimustest, mis mulle esitati. Täna juhatajat ja parlamendiliikmeid, kes komisjonile küsimusi esitasid.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Liam Aylward (ALDE), kirjalikult. – (GA) Igal aastal tuuakse Euroopas turule tuhandeid uusi mänguasju ja jõulude ajal on kauplustes mänguasjade nõudluse haripunkt. Niisiis on tegemist päevakohase küsimusega.

Teatud mänguasjades avastatud kahjulikud kemikaalid põhjustavad suurt muret. Komisjon peab sellega viivitamata tegelema. Ohutusstandardid peavad põhinema usaldusväärsetel katsemetoditel ning läbi tuleb viia rohkelt teadusuuringuid tagamaks, et laste mänguasjades ei leiduks kahjulikke aineid.

Kuigi kõik mänguasjad, mis alates 20. juulist 2011. aastast turule viiakse, peavad vastama uuele mänguasjade ohutuse direktiivile ja kuigi meil Euroopas on mänguasjade ohutuse valdkonnas rangeimad õigusaktid maailmas, tuleb hoolikas olla kogu aeg. Komisjon peab olema valvas ja tugevdama importkaupade turujärelevalvet.

Iga ohtlike mänguasjade tagasivõtmise juhtum põhjustab muret ning igapäevaste neist tuleb kohe kontrollida. Tarbijad peavad saama usaldada CE-märgist, mis tagab, et toode vastab ELi standardile ja on valmistatud mittetoksilistest ainetest.

21. Järgmise istungi päevakord (vt protokoll)

22. Istungi lõpp

(Istung lõppes kell 23.40.)